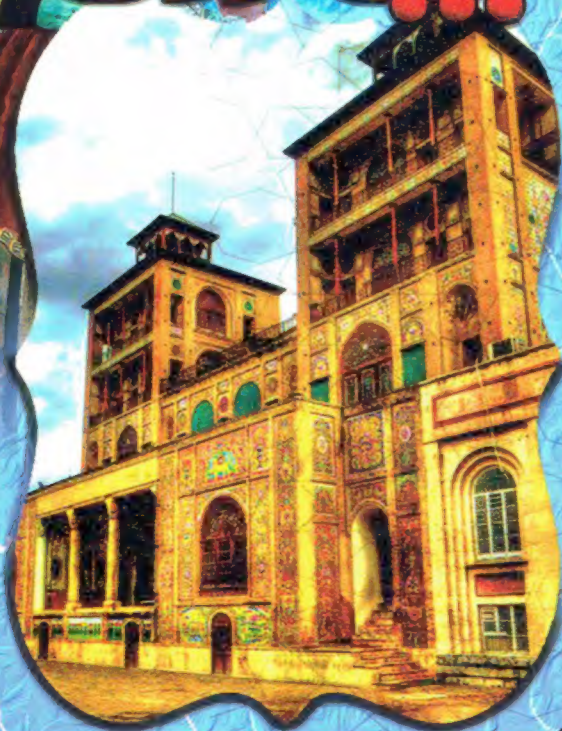

قادر عمر دولا

منتدی اقراتقافى

www.tqra.ahlamontada.com

رؤمانىگ لىباره مى ناسره دىن شای قاجاره وه

له هو له ندیه وه
شه فیهی حاجی خدر

قادر عبدوللا

پاشا

رؤمانیک لبراره می ناسره دین شای قاجاره وه

له هو له ندیه وه:

شه فیتی حاجی خدر

ناوی کتیب: پاشا
بابەت: پۆمان
نوسەر: قادر عەبدوللا
وەرگیرانی لە هۆڵەندییەوه: شەفیقی حاجی خدر
پیتچن: وەرگیر
هەلەچن: دەستەبەک
نەخشەسازی بەرگ و ناو: خەلیل ھیدایەت مام شیخ
چاپخانە: پۆژھەلات - ھەولێر
نرخ: « 10000 » دینار
تیراژ: (1000) دانە
نۆرە ی چاپ و سال: چاپی یەکەم / ۲۰۲۲

لە بەریوبەرایەتی گشتی کتیبخانە گشتییەکان/ھەریمی کوردستان
ژمارە ی سپاردنی (876) ی سالی ۲۰۲۲ پێدراوە.

مافی لە چاپدانەوہی پارێزراوہ
بۆ چاپخانە ی رۆژھەلات/ھەولێر

پیشکشه به دوو سهروه زیری
ناوداری ئیرانی له نیوهی دووه می
سهدهی نۆزدهیه م:

میرزا ئه بولقاسم قائیمقامی فهراھانی
و
میرزا تهقی خان ئه میر که بیر

ناواخن

۷.....	پیشباری وەرگیت
۱۲.....	پیشەکی نووسەر بۆ چاپی کوردی
۱۴.....	کەسە گرنگەکانی نێو ئەم پۆمانە:
۱۵.....	بەرایی
۱۷.....	۱. پاشاکان
۲۲.....	۲. شازادە ناسر
۲۷.....	۳. ھەرەمسەرا
۳۷.....	۴. گەورە وەزیر
۴۳.....	۵. مەھدولیا، دایک
۵۱.....	۶. شێخ ئاغاسی
۵۷.....	۷. ھەرات
۶۵.....	۸. پشیلە شەرمین
۷۵.....	۹. براپەکان
۸۷.....	۱۰. تاج، کچەکی شا
۹۴.....	۱۱. تۆپەکە
۱۰۱.....	۱۲. چاکسازیپەکان
۱۰۹.....	۱۳. روس
۱۲۰.....	۱۴. ئاھەنگی بەھار
۱۲۶.....	۱۵. سوپا نوێپەکە
۱۲۹.....	۱۶. روس بەدوای پەیوەندیدا دەگەرێن
۱۳۲.....	۱۷. باخی ئالوبالو
۱۴۸.....	۱۸. ترس

۱۵۳ ۱۹ ئه و ئايه توللايهی ناپاکی کرد
۱۶۰ ۲۰ پرسه
۱۶۷ ۲۱ باب
۱۷۷ ۲۲ بشيله کان
۱۸۴ ۲۳ په یامیکی نهیئی
۱۸۹ ۲۴ چاپخانه
۱۹۹ ۲۵ بپیریکی میژووی
۲۰۶ ۲۶ عیسا خان
۲۱۳ ۲۷ هیزی سروشتبر
۲۱۷ ۲۸ له شکرکیشی
۲۲۶ ۲۹ بیده نگیه کی کوشنده
۲۳۴ ۳۰ کرده ی له پری ئینگلستان
۲۴۰ ۳۱ ژنه که
۲۴۹ ۳۲ ولات نزا بو که نداوی فارسی ده کا
۲۵۳ ۳۳ پوژژمیرنووس
۲۶۰ ۳۴ بپروانامه کان
۲۶۷ ۳۵ فخری
۲۷۳ ۳۶ له کوشکه که دا
۲۸۲ ۳۷ په توی رهش
۲۹۳ ۳۸ بیده نگي
۳۰۲ ۳۹ مه لیچک
۳۱۳ ۴۰ تتلیگراف
۳۲۵ ۴۱ هیئان و ناردن
۳۳۱ ۴۲ به رگری
۳۴۱ ۴۳ جه مال خان
۳۵۲ ۴۴ رابه ر

۳۶۰میرزای شیرازی
۳۷۳نامہ کہ
۳۸۳قلیان
۳۸۹دانیشتنی سہرچوکان
۴۰۳گہشتہ کہ
۴۱۳پروناکی
۴۲۷گہشتنامہ
۴۴۳دہستور
۴۵۴گہرانہ وہ لہ گہشت
۴۷۱کتیبہ سکالا
۴۸۰لہ بازار
۴۹۱ٹایہ توللاکان
۵۰۶بالوئیزخانہ کہ
۵۱۶(دوا) ٹاگادارکردنہ وہ
۵۲۵لہ سہر تہ ختہ ی شہ ترہنج
۵۳۷مہ جلیس
۵۴۲کارہ با
۵۵۰قانون
۵۶۰شا وینہ ی خوی دہ گری
۵۶۴تاج سولتان

پیشباری و مرگیز

کاتیک دهگوتری هه موو کتیپیک وهک نووسین چیرۆکیکی خۆی ههیه، ههلبهته بۆ وهرگیزانیش ههه دروسته. دوابه دواى پۆمانى (خانوه کهى مزگه وتى)، پۆمانه کهى (خه تى بزماری) یم وهرگیزا و بلاوکرایه وه، له فیتسبووک وهک ریکلام شتیکم له باره ی بلاوکرده وه، له کۆمیتندا و له لایه ن خاتوو (گه شه جاف) ی خۆینه ره وه کۆمیتیتیکم بۆ هات و پرسى؛ ئاخۆ بۆچى بیر له وهرگیزانى (پاشا) ش ناکه مه وه. ئه وه ی راس تى بى ئه وکات پۆمانه که م نه بینیبوو، دیاربوو ئه و خۆینه ره به هۆله ندى خویندبوویه وه و پێى سه رسام بووبوو. پاشان بۆ به دوا داچوونى پۆمانه کانى دیکه ی قادر عه بدوللا، (پاشا) شم په یدا کرد و خوینده وه، هه ر ئه و کات که لکه له ی وهرگیزانم که وته سه ر، به لام کاره کانى دیکه ی قادر عه بدوللا و وهرگیزانه کانى دیکه ی میژوویى، به گوێره ی ده رفه تى چاپکردن وه ها هات تا پۆزى به م پۆژه گه یشت.

ئه گه ر کاتى خۆی له هۆله ندا به ناوى قادر عه بدوللا ئاشنا بویم، وهک له شوینتیکى دیکه باس مکردوه، که چى وهرگیزانى پینچ له پۆمانه کانى وه ها که وته وه له ولات بوویم، لى ئه مجاره یان دواى ئه وه ی بۆ دووهم جار برووم کردوه وه هۆله ندا، ئینجا په پڑامه سه ر وهرگیزانى ئه م پۆمانه نازداره، ههلبه ته ئه مه ش دواى په یوه ندى پتوه کردن و په سه ندنامه ی کاک قادر و نووسینى کورته پیتشه کییه که ی تایبه ت به وهرگیزانه کوردییه که.

لیژدها پئویست ناکا باس له قادر عهبدوللا بکهه، چونکه له وهرگیزپانهکانی دیکهه باسکراوه، بهنیازیش نیم باس له ناوهپوکی ئەم پۆمانه نایابهی بکهه، چونکه راستهوخۆ له بهردهستی خوینهر دایه. لی گهلۆ له بهرئهوهی پۆمانهکه میژوویییه و باس له ناسره دینی شای قاجار (۱۸۲۱-۱۸۹۶) دهکا، که ۴۸ سال حوکمران بووه، و له و ماوه میژوویییه دا پووداوی گرنگ پروویانداوه و راستهوخۆش بهروکی میژووی ئیمهشی گرتوتهوه. بهتایبهتیش پاپهپینی شیخ عوبهیدوللای نههری له سهردهمی حوکمرانی ئەودا بووه، بۆیه به پهوام زانی چهند دتپیک وهک پوانین و پروونکردنهوهی وهرگیز تۆماربکهه.

نووسهر له کورته پیشهکیی خۆی بۆ پۆمانهکه ئەوه دهلی که ناوی کهسهکان و پووداوهکان راستین، بهلام ئەوهنده هیه، پئویسته به پێسای وێژه و لهنتویشیاندا به پێسای پۆمان بخویندرینهوه. بۆیه کاتی ئەم پۆمانه دهخوینیتهوه، وهک ئەوه وایه چهندین کتیب لهسهه ژبانی پاشای ناوبراو و حوکمرانی و میژووی ئێران و گهمه و ململانێی سیاسی بریتانی و روسیا لهسهه ئێران و ناوچهکه دا بخوینیتهوه.

ناسرشا زهپرایهکی دایک کوردی دهبی به ناوی عهباس میرزا مولکئارا، ئەم عهباسه له خهجیجه خانمی چههریقی بووه. باوکی ئەم خانمه له مریدهکانی شیخی نههری بووه. ئیدی ههم بنهچهکهی دایکی و ههم مهزههبی سوننه وای کرد عهباس میرزا له جیگرتهوهی باوکی بۆ تهختی باوکی نهوهک ههر ههلبواردی، بهلکو مهترسی کوشتنیشی بکهوینه سهه، ئاخیر مهدهعولیای دایکی ناسر، که له هۆزی قاجارهکان بوو، توانی تهخت و تاجهکه بۆ کۆپهکهی مسۆگهر بکا و ههموو ئەوانی دیکهش کهوتنه بهر نهفرهتی ئەم ژنه. بۆیه زیاتر له ۲۵ سال عهباس

میرزا له تاراوګه ژیاوه، که ګه پراوه ته ودهش هر متمانې به خوی نه بووه. وهک ماموستا حه مې حه مه باقییش بوی پروونکردنمه وه، ګوايه عه باس میرزا هر له بهر ترسی ناسری زېږېږای په یوه نندییه کې خویشی له ګل شیخی نه هری و ته نانت نامه که شی بې ناشکرا کردووه، به مه چاره نووسی په یوه نندییه کې به مېرهدی چاره نووسی راهې ږینه کې شیخی نه هری چووه.

شیتیکي بایه خداری دیکه ش، یه کیک له که سایه تییه ګرنگه کانی نیو پښمانه که، که عه قلی پشت ږاچه نین و شوړش بووه له دوی هوکمرانی پاشا، (جه مال خان) بووه. دواتر ږیاز کاکه مه محمود، که به وردی به وهر ګیږانه که مدا چووه ته وه، ګوتی کي نالی نه وه سهد چه مال دین نه فغانی، که سایه تییه ئیسلامیه شوړش ګیره ناوداره کې سده دی نوزده هم نییه، له خویندنه وهی پروداوه کان و هاوزه مانېوونپشپان هر وای ئی ده خویندرايه وه، کاتیکیش له نووسه رم پرسسی، نه ویش هه مان شتی سه لماند، که جه مال خان، جه مال دینی نه فغانیه. شیتیکي به ږاچا ویش که جه مال دین نه فغانی (۱۸۳۸-۱۸۹۷) له نه سه دنا بادی ئیران له دایک بووه، که چی نازناوی نه فغانی به سه رد ابراه، چ ږولیکي هزری له ږاچه نینی بیری چاکسازیی ئیسلامی له سده دی نوزده هه مدا بینوه.

ږولی ثایه توللا و مېرجه عی ئول له م پښمانه دا، که میژووش راستییه کې سه لماندووه، چیگی هه لویسته له سه رکز دنه. دیاره موری خوی له هه نیه دی دهوله تداریی ئیراندا داوه، هه لېه ته نه م سه ره داوه له ګل سه ره لدانی قهله مېرویی سه فیه ویه کاند ا چیگی خوی ګرت و بووه دیارده و پاشان دهوله ته کې پې ناسرایه وه.

هر له سهر پيشنيزى كاكه رياريزى تهو چوارينهى مه حويمان له سهر بهرگى پشته وهى كتيبه كه دانا، كه چوڼ ورده كارانه، وهك په ند و عيبرت ماوهى حوكمپانى شاناسرى دياريكردوه. كاتيكيش چوارينه كه م بق نووسهر كرده هوله ندى زوړى پيخوش بوو.

پوماني ميژوويى بق پرده هلدانه وه له سهر كه سايه تيبه كان شتيكى تازه نيه، ويراى پروداوه سهيروسه ميره وروژينه ره كانى نيو ته م پومانه و بيگريوگولى له بهيه كه وه لكاندنى بنده كان، به شيوازيكى ئاسان و ره وانيش و پروداوه كان دهگيرپته وه، نه وهك هر بق خوښه رى ئاسايى بهلكو دهكرئ چيروكنووس و پوماننووسه كانيشمان سوود له شيواز و تهكنيكى گيړانه وهكه وهر بگرن.

ماوه ته وه سهر ته وه وهك هر بهر هه ميكي چاپكراو، دواى ره شنووسى وهرگيړان، بق پيداچوونه وه و هله گري و راستكردنده وهى هه ندى دهسته واژه و پرسته و وهرگيړانى هه ندى ديړه شيعر، هر ده بووا په نا بق پوليك له هاورى خه مخور بيه. هر وهرگيړانيك چاپ بووبى به شانازيبه وه بهو قوناغه دا تپه پيه وه و دهستباريان گرتووم.

بق ته م جاره شيان كاك بارام سوبجى به سهر ره شنووسى يه كه ممدا چوويه وه، له هه لى تايپى زهق ئاگادارى كردوومه ته وه، پاشان خاتوونه شاعيري جوانووس مديحه عه بدولقادر چه له بى نهركى كيشا و له پروى هه له گري و پرزمانه وه پيداچوويه وه كومه لى تيبينى گرنگيشى بق نووسيم. ئينجا كاك ريارز كاكه محه مد زياتر له هه فته يه كى بق ته رخان كرد و كه وكوژيانه بوى له بهر هه لى تايپ و پينووسه وه دانيشت و له خه مى ره خساند و تيبينى ته وه شى دامى، كه چه ندين وشه

له په راوړېدا پروونېکه مه وه. هاوړې پټياز مسسته فاش وېړای نه وه ی
چې نډین دېره شیعری نیو ته پړمانه که بڼه چې که فارسییه که ی
که پانډنه وه و وهریگېزان، دوا جارېش به به شیکې زوړی وهرگېرانه که مډا
چووه وه تا وهای لېهات پرووی نه وه ی بې بخړیته به ردهم خویندې
تاسه مه ند و خوشه ویست.

هه لېه ته سوپاس و پېزانینېشم بڼه هاوړینې خوشه ویستم (کنېر جه میل)
که له په خساندنې دهر فته کات بڼه وهرگېرانه کانم هه میسه پالېشتیکې
سهره کییمه.

به و هیوايه ته وهرگېرانه شیان بچېته پال نه وانی دیکه و به سهرنجه وه
بخویند رېته وه.

ش.ح.خ

نهلولى ۲۰۲۲، لاهای/ مه لنډا

پێشه‌کیمی نووسەر بۆ چاپی سکوردی

خوێنه‌ری ئازیز!

کتیبه‌کانی من وهرگێڕدراونه‌ته‌ سه‌ر زۆر زمانی بێگانه، هه‌ر هه‌مووشیان جوانن، من به‌ ژيان سوپاسگوزاریانم، به‌لام ئه‌وه‌ بۆ من شتیکی زۆر خوش بوو که بیستم چیرۆکه‌کانم وهرگێڕدراونه‌ته‌ سه‌ر زمانه‌ جوانه‌که‌ی ئێوه‌.

هه‌ستیکم لا دروست بووه‌ وه‌ک ئه‌وه‌ی گه‌ڕابه‌وه‌ ماله‌که‌ی خۆم. له‌کاتێکدا به‌نیو مه‌زرا و گرد و به‌رزاییه‌ هه‌ره‌ جوانه‌کانی کوردستاندا ده‌ڕۆیشتم، گوند به‌ گوند و شار به‌شار ده‌گه‌ڕام، یه‌که‌مین کتیبم به‌ فارسی نووسی.

سه‌لام بۆ خوێنه‌رانی کوردم. ئه‌م کتیبه‌، واته‌ پۆمانی (پاشا)، دیسان هه‌ولیکه‌ بۆ گه‌ڕانه‌وه‌م بۆ مال و نیشتمان.

ئه‌وه‌ی تۆ ده‌یخوینیته‌وه‌، کتیبیکی میژوویی نییه‌، به‌لکو کتیبیکی وێژه‌یه‌. فیکشنیک، پێویستم پێی هه‌بوو تا به‌ دروستی شه‌قلێک به‌ میژوو ببه‌خشم.

هه‌رچی له‌و کتیبه‌دا هه‌یه‌ له‌سه‌ر بانه‌مای پاستیی میژوویی پۆنراوه‌، به‌لام گێڕانه‌وه‌که‌ به‌ گوێزه‌ی پێسای وێژه‌ و ئه‌ده‌بیاته‌، یان هه‌روه‌ک له‌ کتیبه‌ بانه‌وابانگه‌ هۆله‌ندیه‌که‌ی مولتاتولی به‌ناوی 'ماکس هافه‌لار' نووسراوه‌ 'هه‌مووی درۆیه‌!'

ئه‌م کتیبه‌، ئه‌م چیرۆکه‌ بۆ من بایه‌خیکی زۆری هه‌یه‌. ئاخ‌ر یه‌کێ له‌ که‌سایه‌تییه‌کانی ئه‌م کتیبه‌ به‌ شیوه‌یه‌کی دیار له‌سه‌ر بانه‌مای میرزا

ئەبولقاسم قائىمولىمە قامى فەراھانىيەۋە بىياتتارۋە، ئەۋىش باپىرەگەرەم
بوۋە، لە نىۋ قاجارەكانى ئىراندا سەرۋەزىر و لايەنگرى ئەدەبىيات بوۋە.
گىرپانەۋەى چىرۋكەكەى ئەو كارىكى مالىباتىيانە بوۋ، بۇ من شىۋازىكى
بەمىراتمانەۋەى پىروكالى كۈنىنەمان بوۋ.

من ئەم پىشەككىيە تايىبەتايىيە بۇ ۋەرگىرانە كوردىيەكە دەنۋوسم، چونكە
يەكەمىن كىتەبىشەم ھەر لەبارەى ئەۋانەۋە بوۋ تا دەنگىيان بېيىستىرى.
كوردستان بە كلتورى دەۋلەمەند و چىرۋكەكانى، بۇ من خۇشەۋىستە.
حەقە ئىۋەش ئەۋە بزەنن، بەشىك لە ناسنامەى مىندالەكانم كوردىيە.
ئەمەش ۋا دەكا ۋەرگىرانە كوردىيەكە بۇ من تايىبەتمەند بىن، بۇ ئەۋەى
ئەم كىتەبە پىشەكەشى ئىۋە بەكم و پىتان بىناسىنم.
سلاوم بۇ خويىنەرى كورد.

قادر مەبدوللا.

مۆلەندا، ۲۹ ئىيىمىۋى ۲۰۲۲

ککسه گرنکهکائی نیوئم رۆمانه:

شا

مه‌ه‌دولیا : (مه‌ه‌د عولیا)ی دایکی شا

تاج سولتان: کچی شا

میرزا که‌بیر: که‌وره وه‌زیر، سه‌روه‌زیر

شینخ ئاغاسی: وه‌زیری دنده‌ری شا

جه‌مال خان: سه‌رکرده‌ی گرووپی به‌رگری

میرزا په‌زا: ده‌سته‌پاستی جه‌مال خان

بەرايى

ھەمىشە لەو ھەزاران سالاھى پابردودا لە چايە خانە كانى ئىراندا
حەكايەت لە بارەى پاشا كۆنە كان گىرپ دراو نەتووە. حەكايەتخوانانیش
لەگەل پۇژگار پۆيشتوون و خۆيان گونجان دوو و پكئى خەيال و
ئەندىشەى خۆيان شلكر دوو تا ئەو مێژوو بە شىو پەكى رەنگين و بە
تام بگىر نەو. ئەوان پووداو و پىشەاتەكانيان ئالوگور پىكر دوو، لىزە و
لەوئىش لىيان زىاد و كەم كردوو.

وەستايەتى و كارامەييان لە گىرانەو پەى حەكايەتخوانە مەزەكانى
سەدەكانى ناو پەراستى ئىرانىيەكان دەنواند. كاتىكئىش چوار دەسەدە
لەمەوبەر خۆرى دەولەتى ئىرانى ئاوابوو، واتاى ئەو بوو لەگەل خۇيدا
خۆرى حەكايەتە گەورەكانىش ئاوابى. ئىدى ئىرانىيەكان لەو شانازىيەى
خۇشيان دامالران.

لى گەل، ژيان فەردەوسى شاعىرى ھىنايە پىشەو. ئەوئىش كىتەبىكى
قەبەى نووسى: شانامە، كە واتاى حەكايەتى پاشاكان دەگەينى. بۆ
ئەو پوداو چوپرەكانى سەردەمى دىرەين دابەريژىتەو و بەسەريان
پابگا، ئەو بوو فەردەوسى پالەوانىكى بەناوى پۆستەم ئافران. لىگەرا
پۆستەم نۆسەد سالى پەبەق بژى. ئاخىر تا بتوانى ھەرچى پۇژگارى

له ده سـتـچـو هـهـبو، له هـهـنـاوی تـاریکی له بـیرچـوونـه وه دـهـر بـهـتـن و
بـیـپـارـیزـی.

گـیـر هـر هـو ی نهـم پـۆمـانـهـش بـه شـوینـپـی نهـم شـاعـیر هـدا دـهـر وـا.

۱ پاشاکان

له به راییه وه مانگا هه بوو، مانگا له لایهن خواوهنده وه بوو، له وېش ناوی
ئاهورامه زدای هه لگرتبوو.

مانگا که هیشتا شیریه نه ده دا. ئاهورامه زدا دهستی پیرۆزی به سه
نیوچاواندا هینا و لئی فریسمی! "ئیمه که سمان به سهرداری لایه ناوه،
ئیمه تۆمان بۆ ئه وان ئافه ریده کردوه، ئه وانه ی چاویان له چواره له کان
هیه و مشووری له وه پگا که شیان دهخۆن."

له پاش یهک دوو ههزار سالیکی له ژیا نی مرقدا، که یومه رس په پدا بوو.
شه ویکیان که یومه رس له بهردهم نه شکو ته که ی وهستا بوو، ته ماشای
مانگ و نه ستیرانی ده کرد چون تیشک و تریفه یان به سه مانگا و خه لک
له و چیمه نه بیکوتاییه دا ده باراند. بیری کرده وه: خۆ هه ده بهن شستیک
ئه و ته لیسمه مه ته لاوییه هه لیتنی و هه لبسو و پیتنی.

کاتیکیش له دوا ی نیوه پویه کی خوره تاودا دیسان له بهردهم ده رکی
نه شکو ته که ی پاوه ستا، له پر هه ندی هه وری تاریک په پدا بوو، ئاسمانی

^۱ له سه رخویندن به مه بهستی پیرۆز کردن. پیرۆز کردن.

داگرت، له هه وره ئاوسه که شدا باران به بڼ لیکردنه وه داباری. لافاو هه لسا، پووباره هارو هاجه کان چیمه نه کانیان ویران کرد، هه موو شتیکیان به خه لک و مانگا کانیسه وه له گه ل خو برد. که یومه رس بیریکرده وه: هر ده بڼ که سیک هه بڼ پووباره کان هه لسووپیتن.

پوژتیکی دیکه یان بیني خه لکه که له گه ل یه ک به شه پ دین، به تیلو مه تره قان وهرگه پاونته سه روپوتاکی یه کدی و یه کدی ده کوژن. بیني ژنان ده ترسن و مندالانیش ده گریتن، ئینجا له بهر خو یه وه گوتی: 'هه بڼ و نه بڼ که سیک ده بڼ نه و ژن و پیاو و مندالانه هه لبسووپیتن و بهاریزی.'

سپتده یه کیان، تازه خوړ هه له اتبوو، نه وه بوو نه و له لایه ن ژن و مندالانه وه تاجیک له چله دار و گولی بونداری پیته خشرا. نه ویش تاجه که ی له سه ر نا، قوله کانی بو هه و بهر زکردنه وه و نه م قسانه ی کردن: 'هو ئاهورامه زدا! ده ی هیزم پیته خشه تا سه رداریتنی هه موو نه و شتانه بکه م، که له جینی خو یان ره ق وه ستاون و نابزوون و هه موو نه و شتانه ش که له سه ر زه ویدا ده جوولین.' ئینجا نه و له چیا هاته خوار.

که یومه رس هه و تسه د سال حوکی کرد. زوړ له پاشایان به شویتنی نه ودا هاتن. یه کیک له وان ئاستیاگی پاشای میدیه کان بوو، نه وه ی به سه ر ئیراندا زال بوو. ئاستیاگ خه ونیکی بیني؛ له زگی که چه که ی، له زگی ماندانادا دارمیو یک شین بوو، سیته ره که ی به سه ر هه موو دونیادا په خش بوو بوو. بو به یانییه که ی نه و له خه ونلیکده ره وه کانی خو ی پرسى، داوای لیکدانه وه ی خه ونه که ی لیکردن. نه وانیش گوتیان؛ که چه که ی نه و که ژنی یه کیک له شاهزاده بنده سه ته کانی فارس بوو، پوله یه کی ده بڼ ته ختوتاجی پاشا ده پروختن.

ئىنجا ئاستياگ فەرمانى دا دەستبەجى ھەر كاتى مندالەكەى بوو، بىكوژن، بەلام مندالەكە، كە ناوى (كورش)يان ليتابوو لە لاين شوانىكەوھ شاردرایەوھ. پاشان، كاتى كورش بالق (بالغ) و ھەراش بوو، ئاستياگى كوشت و خۆيشى بووھ پاشاى نوئ.

كورش لە سەردەمى خۆيدا دەستى بەسەر ھەموو جىھاندا گرت. لە دواى خۆى تابلۆ قورپىنەكەى بەم نووسىنە بزماریبە جىھتشت: "من كورشم، پاشاى جىھان، پاشاى مەزن، پاشاى زال، پاشاى بابل، پاشاى سۆمەر و ئەكەد، پاشاى چوار كەنارى دنيايى (پاشاى چوار با). ھەموو پاشايان، ئەوھى لەسەر تەخت دانىشتوون، ھەر لەوسەرى سەرەوھى زىوھ تا ئەوپەرى خوارووى زى، ئەوانەى لەناوچە دوورەدەستەكان دەژىن، پاشايانى پوژئاواش، ئەوانەى لەبن چادردا دەژىن، ھەموويان خەراج و بەراتيان بۆ من ھىتاوھ. لە بابليشدا پچيان ماچ كردم."

كەمبوجىەى كورى كورش، شوينپنى باوكى ھەلگرتەوھ. لەدواى كەمبوجىەش ھىشتا سى پاشاى دىكە ھاتن تا ئەوكاتەى داريووشى سىيەم ھاتە سەر تەختى دەسەلات. ئەویش قەلەمپەوھى خۆى پوژنا، كە ھەرگىز پوژى لى ئاوانەدەبوو، تەونىكى پىگاوبانى نوئى لىدا تا ھەر چوار لای قەلەمپەوھىيەكەى بەيەك ببەستتەوھ. ئەو بپرياريدا پەلامارى گرىك بدا و دەستى بەسەردا بگرت. بە لەشكرىك لە ھىندى، ئەسىوپى، موشاپرى، تراقى، كىسى و ئاشوورى لە بەندەرى ئەسىنادا دابەزى.

گرىك لە ترسى پەيداىبونى ئەو پاشا يەزدانىيەدا ھىدەمە گرتى. گرىكەكان زانىيان ئەوان ھەرگىز ئەو شەپە نابەنەوھ، بەلام خواوھەندەكان لاينەى

ئەوانیان گرت. ئیدی بە شیوەیەکی چاوەڕواننەکراو، ئەوان سوپا بەهیزەکە ی ئێرانییەکانیان تیکشکاند و پاشاکەشیان ھەلات.

داریوشی سێیەم بەو ھەلاتنە ی خواوەندەکانی خۆرھەلاتی شەرمەزار کرد. ئەوان پێیان باشتر بوو پاشا لەوێ لە مەیدانی جەنگدا بکوژرێ، بەدیلی بگیری یان ئەندامەکانی جەستە ی پارچە پارچە بکرايان. ھەموو شتیکی لێبەسەر ھاتبا تەنیا ھەلنەھاتبا. پەندیک کە زۆر باش لەگەڵ کردەوھەکە ی ئەودا دەھاتەو، وەھا دەگوترا: شیریکی کوژراو ھیشتا ھەر شیر، شیریکی زامدار ھیشتا ھەر شیر، شیریکی دیلکراو و لەقەفەسنراو، ھیشتا ھەر شیر، بەلام شیریکی ھەلاتوو لەچاوی دوژمنەکە ی شیر نییە.

ئیدی لەوکاتە ی خواوەندەکان پشتیان لە پاشا ئێرانییەکان کرد، دەولەتەکیان بەرھو پوو خان و دارمان پویشت.

پاشان ئەسکەندەری گەرە دەولەتی ئێرانی قامچیکوت کرد. سەرتاپای کۆشک و بالەخانەکانی سووتاندن، سەرتاپای گەنجینە گرانبەھا لەبننەھاتووھەکە ی تالانکرد و تا بەرھو ھیندستان بھوات و ئەویش بختە ژیر پکیفی خۆیەو.

پەک دوو سەدە دوای ئەو ھەمەدیەکان بە قورپانە تازەنووسراوھەکیان پەیدا بوون و بەسەر دەولەتە لاوازەکە ی ئێرانیان دادا و گرتیان. ئەوان توانییان لەماوہ ی تەنیا سێ ھەفتەدا دەسەلات بگرنەدەست. یەزدەگوردی پاشای لادراو بەخۆی و ئەسپەکە ی ھەر بە گورگەلۆقە بەرھو سنووری پۆژھەلات، بەرھو ھەرات تێتەقاند. بەلکو لەوێ جارینکی دیکە لەشکر پیکبختەو و بتوانی عەرەب لە ولات بەدەر بنن. کەچی لە قوولایی شەودا، ئەو شەکەت و ماندوو، بۆ ھەسانەو

لاى دايە لاي ئاشىڭ. ئەو ەبوو ئاشەوانەكەش لە شىيرىن خەودا
هەلىكوتايە سەر و مىلې بادا و تاج و ھەرچى زىپوزىپى پاشايەتى ەبوو
لەبەرى دامالى. بەم شىۋەيە ئاشەوانىڭ كۆتايى بە پاشاي قەلەمرەۋىي
ئىترانى ەيتا.

دواى ئەوان جەنگىزخاننىش لە پۇژھەلاتەۋە بەرەو پۇژئاۋا كىشا، ئەۋىش
بەسەر ئىترانى دادا و خاپوورى كرد، ھىچى ۋەھا لە شىكۇ و نەمرىي
جاران نەمايەۋە. تەنيا لە سەردەمى سەفەۋىيەكان بوو ۋلات ھەلسايەۋە
سەرپىنى خۇى. ئەۋىش ھەر بۇ ماۋەيەكى كورت شىكۇى بۇ گەرايەۋە.
دىسان ۋلاتەكە ھەرەسى ەيتايەۋە. ھۆز و تىرەكان بۇ بەدەستەينانى
دەسەلات لەيەك بەربوون.

لە سەرەتاي سەدەى نۆزدەھەمدا پىاۋىڭ ۋىستى جەۋى دەسەلاتى
ھۆزەكان بخاتە دەست خۇى.
ئەم چىرۇكە لەبارەى پاشاي ئەم ھۆزەيە: شازادە ناسر.

۲

شازاده ناسر

هه‌بوو نه‌بوو شازاده‌یه‌ک هه‌بوو، پاشان دواى ئه‌وه‌ی بووه پاشا،
سه‌ردانى پاريسى کرد.
له‌کاتى کۆبوونه‌وه‌ی له‌گه‌ل به‌لێنده‌ره فره‌نسییه‌کاندا، چاوى به‌ ئه‌ندازيار
گوستاف ئیفل Gustave Eiffel که‌وت، به‌لام ئه‌وان نه‌گه‌یشته‌ ئه‌و
بیروکه‌یه‌ی سه‌ر له‌ بورجه ئاسنینه به‌رزه‌که‌ بدن. ئاخ‌ر هه‌یشتا نه
هه‌لسورپنه‌رانی شار و نه‌ پاريسنشینه‌کان به‌ ئاسنه‌ هه‌راسانه‌که‌
که‌یفخوش نه‌بووبوون.

شازاده‌که‌ به‌ فهرمى ناوى ناسر محهمه‌د فه‌تحه‌لى موزه‌فه‌ر بوو.
ئه‌مانه‌ش پینشناوى باوک و باپیره و باپیره‌ گه‌وره و هه‌ره‌ گه‌وره‌که‌ی
بوون.
دایکیشی مه‌هدولیا، ژنیکی ده‌ستپۆیشتوو بوو.

^۲ ناوه‌ فارسییه‌که‌ ده‌ق (مه‌د علیا / مه‌هد عولیا)یه، به‌لام نووسه‌ر له‌ هۆله‌ندییه‌که‌
لیکیداوه و به‌ مه‌هدولیا نووسیویه‌تی، منیش بۆ ئه‌وه‌ی ئاسانه‌تر بخوینرێته‌وه

شازاده که ۲۴۷ برای هه‌بوون، ناخر باوکی له ژيانه درپژه‌که‌ی خویدا
۱۲۰۰ ژنی هه‌ینابوو، بۆ پاستی و درق، بۆ شه‌وی ده‌قاوده‌ق بین، ۱۲۳۵
ژن بوون.

له سه‌رده‌می باپیره‌ی شه‌و شازاده‌یه‌دا بوو تاران کرایه پایته‌ختی ولات.
پیشتر تاران گوندیکی گه‌وره‌ی دامینی کیتی شه‌لبورز بوو. به‌خیراییه‌کی
یه‌کجار زۆر گه‌وره‌ بوو، په‌ره‌ی سه‌ند و شه‌ودان، تا وای لیتهات خه‌لک
به‌کوشکه‌ نایابه‌کانی سه‌رسام بن. بازپه‌که‌شی دلی به‌گور و خورپه‌ی
شاره‌که‌ بوو.

لای سه‌رووی شاره‌که، شازاده‌کان له‌ خانووی گه‌ورقنه‌ گه‌ورقنه‌ی
ناوازه‌دا ده‌ژیان، له‌ ناوجه‌رگه‌ی شاره‌که‌شدا ده‌وله‌مه‌ند و خوابیده‌وه‌کان
خانوو و ته‌لاری قه‌به‌قه‌به‌یان بۆ مالبات و خانه‌واده‌ی گه‌وره‌ گه‌وره‌ی
خویان دروست کرد. باقی دانیش‌توانی شاره‌که‌ یان بۆ بازارگانه‌کانی
شاره‌که‌ کاریان ده‌کرد، یاخود دوکانی بچووک و ورده‌فرۆشیان هه‌بوو،
که‌ ده‌ستپه‌نگینیان تیدا بالکیش بوو. گوندنشینان به‌ کۆپه‌و دیته‌اته‌کانیان
جیده‌هیتلا، به‌لکو له‌ شاردا به‌ختی خویان بۆ ژیانیکی باشتر تاقی
بکه‌نه‌وه.

شه‌وکات لای سه‌رووی ولاته‌که‌ سنووری له‌سه‌ر روسیا و له
پۆژه‌لاتیشه‌وه‌ له‌گه‌ل هیندستان و له‌ باشووریشه‌وه‌ که‌نداوی فارسی،
که‌ بریتانییه‌کان به‌خویان و که‌ش‌تیه‌ گه‌وره‌کانیان بۆ هیندستان له
جرتوفر تدا‌بوون.

ولاته‌که‌ له‌نیوان دوو زله‌یزدا گیرۆده‌ بوو‌بوو. ئیستاش پاشا کۆنه‌که‌
مردوو و نۆره‌ی پاشای نوێیه‌ تا بجیته‌ سه‌ر ته‌ختی پاشایه‌تی،

هه‌ر به‌ مه‌ه‌دولیم نووسیه‌وه‌ته‌وه‌، دیاره‌ شه‌و ناوه‌ له‌م پۆمانه‌دا زۆر دووباره‌
ده‌بیته‌وه‌. وه‌رگیز.

پوسپاش ههروهك ئینگلیستان له بینه و بهردهی ئهوه دا بوون به شینکی دهسهلاته که به رهو لای خویان پابکیشن.

هه چهنده پاشای کۆچکردوو ۲۷۵ کۆپی هه بوو، لئ هه به ته نیا هه شتیان گرنگ بوون. ئه وانیش ئه و کۆپانهی بوون که دایکیان سهه به هه مان هۆزی پاشا مردووه که بوون. به گۆیره ی نه ریتیش، باوکی شایه که کۆپه کانی وهک والی، وهک حوکمداری به شه گرنگه کانی ولاته که داده نا. شازاده ی جیگره وهش هه میسه ده کرایه والی ته وریز.

شازاده ناسریش شازاده ی جیگره وه بوو. مه هدولیای دایکی دۆتمامی پاشا کۆچکردوو، ههروه ها ژنه هه ره خۆشه ویسته که شی بوو. ئه و له نیو ده رباری بنه ماله ی پاشادا پینگه یه کی ناوازه و تایبه تمه ندی خۆی هه بوو. له خۆینه وه له هه موو خزمه کانی دیکه له پاشاوه نزیکتر بوو.

به گۆیره ی دابونه ریت شازاده ی جیگره وه له ته وریز داده نیشت. ئه و شاره ی وه ها هه لکه وتبوو له سنووری پوسپا نزیک بئ، که دووه مین شاری گرنگی ولاته که بوو.

پاشا کۆنه که له سهه پێخه فی مه رگدا، توانی ته داروکی ئه وه پێک بڤا، هه م پوسپا و هه م ئینگلستان شازاده ی جینشین به شوینگره وه ی خۆی بزائن و پشتی بگرن. شازاده ناسریش هه راش و بالقی بوو، بایی ئه وه ندهش ئه زمونی له ژیان هه بوو تا وهک پاشا بچینه سهه تهخت، لئ دهسهلاتی راسته قینه له بن دهستی میرزا که بیر، که و ره وه زیره که یدا بوو.

دوای مردنی پاشاکه، ئه وه بوو پوسه کان شازاده ی جیگره وه یان به سه دان ئه سه پ و گالیسه که و که ژاوه وه له ته وریزه وه بۆ تاران برد، ناخر له وئ رتۆره سمی تاجله سهه رنان به رتۆره ده چوو. ئه مهش ختو و که ی

بریتانییه‌کانی دا و هه‌راسانی کردن. ئاخو ئه‌وانیش ده‌یانویست له پێوپه‌سمی گواستنه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی پاشایه‌تیدا به‌شدار بن.

میرزا که‌بیری وه‌زیر زانی چۆن به‌ ئیشه‌که‌ پابگا و چاره‌ی بکا، وایکرد تیپێکی سه‌ربازی بریتانی له‌ قه‌زوینه‌وه‌ تا تاران یاوه‌ری شازاده‌ بکه‌ن. بالوێزی بریتانیاش ئهم چاره‌سه‌ره‌ی پێ په‌سه‌ند بوو. ئه‌وه‌ش پاگه‌یه‌نرا که‌ ئینگلستان وه‌ک هه‌یمایه‌کی به‌شداربوون، تیپچوونی بۆنه‌که‌ له‌ ئه‌ستو ده‌گرێ. له‌ کاتی بۆنه‌ پازاوه‌ و پر له‌ ورده‌کاریه‌که‌دا، له‌ کوشکی گولستاندا شازاده‌ تاجی پاشایه‌تی باوکی له‌سه‌ری خوی نا، چووه‌ سه‌ر ته‌ختی پاشایه‌تی و به‌ فره‌می بووه‌ شا ناسر. نوینه‌رانی روس و بریتانیاش له‌ تاران پیرۆزباییان لیکرد و به‌ خویان دیاری تایبه‌تی مۆسکو و له‌نده‌نیان پێشکه‌ش کرد.

له‌ تاران بۆ ماوه‌ی چل پوژ ئاهه‌نگ گێتێرا. بازاڕ پازایه‌وه‌، بۆ چل پوژ و چل شه‌و هه‌ر گۆرانی و موزیک، هه‌ر شایلوڵوغان بوو. له‌ ناوجه‌رگه‌ی شاریشدا چه‌ندین چادر هه‌لدران، خوان پر و پازاوه‌، خه‌لک ده‌سته‌ ده‌سته‌ ده‌هاتن و نانیا ن ده‌خوارد.

له‌کاتێکدا شا ئاهه‌نگی ده‌گێتێرا، میرزا که‌بیر ولاتی هه‌لده‌سووپراند. هه‌ر پێک له‌ پوژی چل و یه‌که‌مینی دوا تاجله‌سه‌رنانه‌که‌، وه‌زیره‌که‌ به‌ره‌و کوشکی پاشا رۆشت تا له‌که‌لیدا کاروباره‌ گرنگه‌کانی ولات تاوتوێ بکا. دوا کۆتایی پوژیکی درێژی پر له‌ وتووێژ، ئه‌و پاشای له‌ پرسێکی پر بایه‌خ و به‌ په‌له‌ ئاگادارکرده‌وه‌: "هه‌رچه‌نده‌ بریتانی و روس له‌گه‌ل باوکی کوچکردووی ئێوه‌دا گه‌یشته‌بوونه‌ پێکه‌وته‌ن تا پشتی تو بگرن، ئی ئه‌وان پشتی براهه‌کانی تۆش ده‌گرن تا به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانیان له‌ هه‌ندستان له‌به‌رچاو بگرن."

"کامه‌ له‌ براهه‌کانم؟"

‘هر چه وتیان. ئەوان پاپه‌پرون. ئەوان سەر به‌خۆی خویان پادەگەینن. سس له‌ براه‌کانت، که له‌ ناوچه‌ سنوورییه‌کان حوکمرانن، مزەفەر خان له‌ سەر سنووری پوس، محەمەد خان و جەعفەر خانیش له‌ سەر سنووری ئەفغانستان و هیندستان، بە‌شیوه‌یه‌کی تایبه‌تی په‌یوه‌ندییان له‌ گەل بریتانییه‌کاندا هەیه. خەریکه‌ ولاته‌که‌ له‌ باریه‌ک هەلوەشی.’

شا به‌ په‌رۆشه‌وه‌ گوتی: ‘ئەو پشتیوانییەیان له‌ چیه‌وه‌ هاتووه‌؟’
‘ئەوان له‌ لایەن پوس و بریتانییه‌کانه‌وه‌ پاره‌ و چه‌کیان دراوه‌تی.’
(شا)ش هاواری کرد: ‘ئای له‌ و ناپاکانه‌.’

وەزیر وەبیر پاشای هینایه‌وه‌، وەک سوپاسالاری گشتی هەقه‌ فرمان بدا تا پاسته‌وخۆ به‌ مستیکی ئاسنین ئەو پاپه‌پینه‌ دژواره‌ سەرکوت بکاته‌وه‌. دواي ئەوه‌ش شا فرمانه‌که‌ی دەرکرد، وەزیر بۆی چه‌مایه‌وه‌، کاغه‌زه‌کانی خستنه‌وه‌ نیو جانتاکه‌ی و له‌ ژووری چاوپێکه‌وتنه‌که‌ هاته‌دەر، پووی له‌و شوینه‌ کرد، که ئەسپه‌که‌ی به‌ زینکراوی بۆ ناماده‌کراوو.

له‌ کۆتاییدا و دواي ئاهه‌نگیکی دوورودریژ، کاتی ئەوه‌ هات پاشا پالاته‌وه‌، ئیدی خۆی کیشایه‌ شوینی حه‌وانه‌وه‌ی فەرمی تا لینی بپازێ،^۲ له‌ویش پێخه‌فی ناوازه‌ و تایبه‌تی لیبوو، که جێب‌ب‌لێزگانی پاشاکانی پێشووی هۆزه‌که‌ی بوون، شه‌ویان له‌وی به‌سه‌رده‌برد.

^۲ پازان: خه‌وتن

۳

حەرمەسەرا

شا میراتیکی بارقورسی له باوکییهوه بۆ مابووهوه.
بارودۆخی ولات خراپ بوو، گەنجینهکەى بەتال بوو، سوپا له پەڕەشێکی
هەژارانەدا بوو، بەشی هەرە زۆری خەلکەکەشی نەخوێندەوار و له
هەژاری و نەداری و حالەتێکی دواپۆژ نارووندا دەژیان. هەمیشە
شەپۆشۆڕ لەسەر سنووری هیندستان مایەى هەپەشه و گۆرەشه بوو،
ئەویش لەبن چلەوی بریتانییهکاندا بوو.

ئەمانە ئەو پرس و بابەتانه بوون دەبوایه پاشا له ماوهى پاشایەتیی
خویدا تاوتوێیان بکا و بیانخاته بن چاوی مشوورخواردنی خۆیهوه،
بەلام خۆ ئەو نەیدەزانی چۆن چۆنى بەسەریان رابگا و یەکلایان
بکاتەوه، بۆیه هەمووی بۆ وهزیرهکەى خۆى لینگه رابوو. بەلێ میرزا
کەبیریش نەخشەى بۆ هەموو ئەو شتانه هەبوو، نەخشەیهکى گەوره که
بۆ جێبهجێکردنی پتویستی به مۆرى قایلنامەى شاوه هەبوو. تا ئەو
کاتەش به پرسه تایبهتییهکانى خۆیهوه سەرگرم بوو، ئیدی وهزیر

دهستی کراوه بوو تا ئاماده‌کاریی پتویست بۆ بیروکه‌کانی خۆی له‌باره‌ی به‌دییه‌تانی چاکسازی و به‌ره‌و پیش‌خستنی ولاته‌وه بکا.

یه‌که‌مین خه‌می پاشا ئه‌وه بوو جیوپۆ بۆ ژنه‌کانی بدوژینه‌وه و هه‌ریه‌که‌یان بخاته سه‌ر مال و حالی خۆی. ئاخ‌ر باوکی ئه‌و زیاتر له ۱۲۰۰ ژنی له‌ هه‌ره‌مخانه‌ی خۆیدا هه‌بوو، به‌لام شا هه‌ر به‌ته‌نیا ۲۳۰ دانه ژنی هه‌بوو. ئه‌وانیش دوو هه‌فته ده‌بن له‌ ته‌وریزی نزیك سنووری روسیا خه‌ریکن بارگه و بنه‌یان ده‌پێچنه‌وه و به‌ره‌و تاران دین.

شا پیشوازی له‌ گه‌وره‌ی هه‌ره‌م، خواجه‌باشی کرد. باوکی ئه‌و کابرایه‌ نۆکه‌ریکی دلسۆزی پاشا کۆچکردوو هه‌که‌ بوو، ئه‌ویش کۆپه‌که‌ی هه‌ر له‌ مندالیه‌وه خه‌ساند، بۆ ئه‌وه‌ی دواتر وه‌ک خه‌سینراویکی ناو ژنانی هه‌ره‌م خزمه‌ت بکا. کاتیکیش ئه‌و منداله‌ خه‌سینراوه هه‌راش بوو، گه‌یشه‌ ته‌مه‌نی بالق بوون، پاشای کۆچکردوو نارده‌یه ته‌وریزی بۆ لای هه‌ره‌می شازاده‌ی جیگه‌روه. دلسۆزی کابرای بابتۆکه‌ریش وای کرد دواتر نازناوی خراجی پتیدری، ئه‌و نازناوه‌ش پاداشتیکی به‌رچاوی پاشا بوو بۆ خه‌سینراویک.

خواجه‌باشی راسته‌وخۆ فه‌رمانی له‌ پاشا وه‌رده‌گرت، له‌دوای پاشا ئه‌و له‌نێو هه‌ره‌مدا هه‌مه‌کاره‌ بوو، سه‌ره‌دوای هه‌موو ئیشوکار له‌ده‌ستی ئه‌ودا بوو. ژنه‌کان پتویستیان به‌ هه‌رچییه‌ک هه‌بوویه، له‌سه‌ر ئه‌و بوو مشووری بخواردبایه. به‌بێ مۆله‌تی ئه‌و بۆ هیچ ژنیک نه‌بوو بستیک له‌ هه‌ره‌مه‌سهراکه‌ دووربکه‌وته‌وه. خواجه‌ چاوی له‌ ده‌روازه‌ی هه‌رامسه‌رابوو. پاشاش له‌ پێره‌ویکی هه‌ره‌مه‌سهراره‌و و به‌ره‌و ژووری نوستنی خۆی ده‌چوو.

ئەو بوو شا بانگی خواجهی کرد، تا هەوالی نوێی لەبارەى به‌پێنجیوونی ژەکانی پێراییگەیه‌نی. کاتیکیش پەردەدارەکی^۱ هاتە ژوور، پاشا لەناو هەراستی هۆلێکی مینا بەنددا و هەستابوو، پیاویکی کەمدوو بەخۆی و قاپووتیکی پەشی تەسکەو هاتە ژوور و لە پاشای پرسى، کە خواجه‌باشی لە بەردەرکە وەستاو، ئاخۆ بێتە ژوور. پاشاش سەرتیکی بۆ لەقاند.

خواجه‌ش لە دواى خەسەندنەکە، پوخساریکی ناشیرین و ناقولای بێ مووی وەرگرتبوو. بە لێکردنەوێ برۆکانیش هێشتا وای لێ نەهات بیچمەکەى هەندیک بکەوێتە بەر دلان. ئەو قاپووتیکی ناپێشچاوی شینی تاریکی لەبەردا بوو، شالێکی سپیی نەشوراویشی بە ملیدا شۆر کردبوو. خواجه هەموو شتێکی لەبارەى جەستە و نەینیی ژەکانی شا دەزانی. شاش ناقولایی و بۆگەنی خواجه‌کەى بێ هیچ نەبوو، ئاخەر هەر بەم شیوەیە ژەکان لە کابرا دوور دەکەوتنەو. خواجه تیلایەکی لەبەن هەنگلدا بوو، ئەو هەش بۆ ئەو بوو تا ژە لاسارەکان بەپێز بوەستێنێ. شا پێگەى دابوو لە حەزوری ئەویشدا، تیلاکەى هەر بە دەستەوە بێ.

هەمیشە لەبەر قایشە ئەستورەکەى پشیتێنیدا، بازەنەکی پێر لە کلیلی پێیوو، کلیلەکان ئەوەندە زۆر بوون لە ژمار نەدەهاتن. هەر کاتیک خواجه لە حەرەمسەردا بجوولایا و لێیان نزیک ببایەو، هەمووان لە زڕینگانەوێ کلیلەکانەو دەیانزانی خواجهیە.

^۱ پەردەدار ئەو تۆکرە یان ئەو بابێکەرەى بەردەوام لەبەردەستی شادا بوو، هەموو کاروبارەکانی جێبەجێدەکرد، تاپارەیه‌کی زۆریش پازگری بوو، بەشیوەیه‌ک لە شیوەکان پۆلی سکرتیری ئیستا دەبینی، عەرەب (حاجب) یان بۆ بەکارهێناو، بەپێکەوت و شەکم لە درامایەک بیست و وەرگرت. وەرگیر.

خواجه له گهل هاتنه ژورودا كلاوه كهى له سه ر داگرت، هر له بهر دهر كه به كړنو شه وه وه ستابوو.

شا بانگى كړدئ: "دهى خواجه، پټم بلئ، ژنه كان له كوښ؟"
"ئوان گه شتوونه ته نژيك تاران، وه هاى ده بښم دهوروبه رى دواى نيوه پړو بگه نه كوشك."

شا پټى گوته وه: "ئاوه ها، دياره گه شتېكى دهورودرېژ بووه، به دلنځاييه وه ئيستا ئوان زور ماندوون."

"به بلئ، ئوان ئيستا حه قده پړژه به پړگاوه. به خويان و منداله كانيان له گه شتېكى قورسپه وه هاتوون، به لام پاشام خوشبڼى، خو ئوان له پړگا له نيو چادره كاندا باش حه ساونه ته وه."

ئيجا شا گوتى: "دهى دواى ئوهى چووينه سه رته خت، با ئه وانېش ئاهه ننگ بگړن."

"پايه به رن، هه موو شتېك پړكخراوه. كاتېكېش به م زووانه گه شتن ئه وا خوى ئاهه ننگېكى گه وره يه. ئوان ماندوو نښ، دوينى شه و له كاروانسپه رايه كى گه وره له دهره وهى تاران حه ساونه ته وه و گه وره ي حه ره مېش ساز و ئاماده يه."

گه شتى ژنان شتېك بوو له بېرته دچووه وه. به شتو په كى ئاسايى، ئوان بويان هه بوو ته نځا په ك كورته سه فەر بق شوينه پېرژه كان بگه. ئيدى باقى ژيانيان دهبووايه له نيو چوار ديوارى حه ره مسه رادا به سه ربه رن. ئيستاش به سوارى ئه سپه وه به ناو ولاتدا هاتوون، به خويان و پروبه ند (نيقاب) شين له بن ئه و چارشپوه ره شه ي به ريان. منداله كانيشيان به گاليسكه وه و قهره واشه كانيشيان به سوارى ئيستر له پشتيان دهر وېشتن. پوله چه كداريكي له شكړېش ياوه رييان دهر كړد. ئيستا ئوان له دهر وازه ي تاران نژيك بوونه ته وه، ياساوله كانېش پړگه يان به خه لكى ديكه

چۆلکرد تا ئەر کاروانه جياوازه و ناوازه يه پىگه ي بېرى. ئه سىپسوارىك فووى به كه په ناكه پدا كرد وا هاوارى كرد: "هو خه لكينه ئاگاتان له په فترتان بى، وا حهره مى شا به پړيونه و به ناو شاردا دىن." تىپىكىش له موزىكژه نه كان به خويان و زوپنا و دهوول و دمبى كه وروڼه گه وروڼه و ساز و ئاماده بوون. له مېهر و ئه و به رى پىگه به مهراق و تاسه وه سهرىان هه لېرېبوو به چاوى زهق و مؤلهق و دهمى به شه وه سهرىان ده كرد. كوپوكالېش لىيان وه سهر دارودره ختى سهر پىگا و وه سهر بانان كه و تن، تا سىتره له هه موو جووله يه ك بگرن و هېچى له ده ست نه دهن.

له پىش كاروانه كه تىپىك سهرىان، پاشان به دواى ئه واندا ژنه سهر پو شېبه سهره كانى شا دهر كه و تن. به پىزىكى نه پچراوه به نىو خه لكى ته ماشا كه ردا تىپه پىن، كه سىش نه يده زانى چۆن بجو و لىته وه. بىدهنگى بالى به سهر په وشه كه دا كىشابوو، گويت له هېچ نه ده بوو ته نيا دهنكى سمى ئه سىپ و خرمة و جىره ي گالىسكه و تايه كانيان نه بى كه به سهر پىره وه به ردىنه كه دا دهر پىشتن. جار به جارىش قاقاى مىردمندالېك دهات له وى له سهر دارىك هه لنىش تىبوو. هر به پراستى شىتىكى سهرنجراكىش بوو؛ ژنانى شا هه روهك كوته لى په شدا پو شراو به خويان و پرو به ندى شىنه وه له سهر پشتى ئه سىپه وه بوون، كه به په رهنكى ئالووالاوه رازابوونه وه.

له رازاندنه وه ي كه ژاوه ي ئه سىپه كاندا مرق دهيزانى ئه وه بىناسىته وه، كه كامه ژن له ئه وانى دىكه گرنگتره. ئاخر ئه سىپه كانى پىشه وه لاسه رىان له گه ل قايشى لغاويان به تىلماشكه قوماشى په رهنگىن رازابووه وه. په له كانىشان¹ به هه مان شىوه به پارچه قوماشى جوان جوان

⁰ دهمى به ش: دهمى كراوه، ئىدىومىكه واتاى سهرسامى و حه پسان ده كه به نى.

¹ په ل: قاچ. بۆ مروڤ قاچ / لاق و بۆ ئاژەلش په ل به كارد هينرى.

نەخشە پەنابوو، کلکیشیان وەک کەزی جوان جوان ھۆنرابوونەو. ئەو
ژنانەى لەسەر پشتى ئەو جۆرە ئەسپانە بوون، سەر بە ھەمان ھۆزى
پاشا بوون.

دەستەپەکیش لە گەنجە خەساوەکان، نۆکەرى حەرەم بوون، پیزیان
بەستبوو. پیاوھەکان ھەر وەک ژنان دەجوولانەو. کاتیک ئەوان گەشتن
و تێپەڕین، ئیدی ھەمووان دایانە تریقەى پێکەنین و بەدەست ئاماژەیان
بۆ خەساوە ژنانییەکان دەکرد.

ژنەکان بە ئاھەنگەو گەیشتنە کۆشک و بە جۆش و خۆشەو
پێشپازییان لێکرا. موزیکژنە ژنەکان بە خۆشى و شادییەو یاوەرى
گۆرانیبیژی حەرەمسەراییان کرد، بە کەیف و زەوقەو گۆرانى
بەخیرھاتنیان بۆ دەگوتن.

ئێستا ئیدی ھیچ پیاویکی غەوارە و لایدە^۷ لەنتو کۆشکدا نەبوو، بۆیە
ژنەکان دەیانتوانی سەرپۆش و پووبەند فرێبدەن. ئەوان لەگەڵ یەک
کەوتنە قسە، پێدەکەنین و تۆز و گەردى سەر جەلەکانیان دەتەکاند. ئەوان
بە مەراقەو چاویان لە مالوھالە نوێکەیان دەکرد.

لەپێکیشەو، بێ ئەوێ رابگەینەئێ، پاشا بە خۆى و تاجى پاشایەتیی
سەرى لە سەر ووی پەیزەکانەو لێیان وەدەرکەوت. ھەر ژنان ئەویان
بینی، لە خەنیوخۆشییان لە ھاواریان دا. پاشاش دڵخۆش و ڕووخۆش
بوو بەوێ ھەموو ژنەکان بە ساغى گەیشتبوونە جێ، ئینجا لە پەیزەکان
ھاتەخوار.

منداڵان بەرەو ڕووی پاشا غاریان دا. ئەویش باوەشى بۆ کردنەو. لێ
باوەشى پێدانەکردن، بەلکو ئاماژەى بە خواجە دا تا لەگەڵ خۆیان ببا و
نوقل و شیرینیان بدات.

^۷ لایدە: غەریبە، بێگانه، نامۆ.

ژنه کان دهوری پاشایان دا، پیروزیباییان لیکرد و سه رسامانه له تاجه که ی سهری پامان. مرق ودهای دهزانی تاج هر نو تاجه په که کورش، پاشای پاشایان (شاهنشاه) له سهری نابوو.

شا به دیداری جوانترین ژنانی ولات شاد بووه وه. ژنه کان پیکه نین و هه ندی دهرده دلیان له باره ی گه شته دورودریژه که یان کرد. ئه ویش قسه ی خویشی بۆکردن و یاری له گهل کردن دهستی له گوپ و گهردنیانی دا. دواي که میک مانه وه، بۆ شوینی خوی گه پایه وه.

دواي پویششتی ژنه بيمراده کان له گهل یه که وتته دهنکه دهنک و هاتوهاوار، تا خواجه بانگی کردن: 'خانمان'.

ده سستبه جی کر بوون، ئاخو کاتی ئه و قسه ی ده کرد، له خووه نه بوو، چونکه قسه ی ئه و قسه ی شا بوو: 'خانمینه، ئیوه به چاوی خوتان بینیتان پایه بهرز چهند دلخوشه، شوکور هه مووتان به ساغ و سه لامه تی گه یشتوون. مایه ی دلخوشی ئه وه یه هه موو شتیک بۆ ئیوه به جوانی و ریکوپینکی ریکخواوه. ئه وه ی من له ئیوه ش په چاوی ده کم، پایه ندی ریساکان بن. لیزه له تاران، به تاییه تیش لیزه له و حهره مه سه رایه دا هه موو شتیک جیاوازه له وه ی تا ئیستا له ته وریز بینیتانه. ئه م کوشکه گرنگترین و جوانترین کوشکی ولاته. حهره مه سه راکه ی ئیوه ش له نیویدا سه رنجراکیتشتیرینی هه موو قه له مره ویه که یه. پایه بهرز چیدی شازاده ی جیگره وه نه ماوه، ئه و هه نووکه پاشایه پاشا. قسه ی منیش له مه ودوا قسه ی پاشایه. قسه ی پاشاش قسه ی خواجه. بۆیه داواتان لیده که م باش ناگاداری په فتاری خوتان بن و به وردیش گوئ له قسه ی من بگرن، به بی پرس که س بۆی نییه له حهره مه سه ردا بچیته دهر، ته نانه ت بن پرس ی من میتیش بۆی نییه لیزه وه ژوورکه وئ. بۆ باقی شته کانی دیکه ش، قسه ی دیکه مان ده بی. ژووره کانی ئیوه ریکخواوه، راخواوه، هازر و

ئامادەيە، پىخەف ئامادەيە و ھەمەيش گەرم. كاتى خۇتان و ھەربىگرن و
بە ئارەزووى خۇتان پشوو بەدن.
ئەو داواى لە ھەموو ژنە بەمنداڵەكان كرد، بچنە لای كۆپ و كچەكانيان
بەسستن، ئاخىر ئەوان يەكەمىنن بۆ چۈنە ھۆدەكانيان. لەداواى ئەوانىش
ئەو ژنانەى ئارەنە ژوورەكانيان، كە منداڵيان نەبوون، بەم جۆرە يەك
لەدوى يەك چۈنە ھۆدەكانيان لە ھەرەمسەراكە، نۆكەر و
قەرەواشەكانىش ياوھرىيان كردن.

ژنەكان بە ھەپەساويىيەو سەيرى مالوھالە تازەكەيان كرد. خۆى
تەلارىكى گەورەو قەبەى سېى سى نھۆمى، زياتر لە سەد ھۆدە و ژوور
بوو. پېرەوى بېژمار كە ھۆلى گەورە گەورەى تېدابوو، بەدەيان ھۆدەيان
ھاتە پېش. ژوورى چاليتان، ئاندىن، ژوورى دەرس، ژوورى نەخۆشى،
ژوورى موزىك، ژوورى شىلان، ژوورى پالداۋە، ژوورى دەلاک،
ھەمەمىكى يەكجار گەورەى و ھەھا بەيەك جار سەد ژن دەيتوانى خۆى
تېدا بشوا. لەبەر ئەو ھۆى ژمارەى ژوورەكان لە ژنەكان زۆرتر بوو، بۆيە
ھەريەكەيان بايى خۆى و بە زيادەو ھەش جىگە و پىگەى بۆ تەرخان
كرايوو.

لە پاشخانى تەلارەكەدا باخىكى گەورەى پېر لە دارى بەردار ھەبوو،
پېرەوى دوورودرېژ، لەمبەر و ئەوبەرى گول و گولوك بوو، تەختەبەندى
بۆ دانىشتن لى دائرا بوو، لەبەر سىتېرى داران دىمەنىكى پەنگىنى نىشان
دەدا. تەلارەكە خۆى بۆ ئەوانەى تازە ھاتبوونە ناوى، وەك مارپېچى
لېھاتبوو، لە ھەفتەى يەكەمدا سەرنشېنە تازەكان بە شوپىنى خۇيان
نەدەگەوتنەو. لە ناوھەراستىشدا ئەستىلكىكى گەورەى ئاوى تېدابوو، پېر
لە ماسىى جوان و پەنگىن بوو، دەوروبەرىشى پېر لە سەندەلى و

تهخته به ندی لیدانیشتن. له هه مووشی فهرش و مافووری جوان و نه خشین را خرابوون، که دامه نه کانیان به نه خشی ورد ورد پازابوونه وه. ئەو ژنانە ی مندالیان هه بوو له پشته وهی ته لاره که دا جیتی هه وانه وهی فره وان و خوش خوشیان بۆ سازوته یار کرابوو، ئەو ژنانە ش که تازه خرابوونه سەر هه ره مسه راکه، له دالانه که وره و به رد ریژه که ی نهۆمی یه که میندا جیگه یان بۆ دابین کرابوو.

زۆرینه ی ژنانی هه ره مسه را له دیهاته وه هاتبوون. ئاخو شالا وه سهردانانی خۆی بۆ دیهاته کانی بن قه له مپه ویه که ی خۆی، له نیو ئەو که سانه ی بۆ بینینیان هاتبوون، ژنه کانی لیگرتبوون و له گه ل خۆی هینابوونی. ئەو ژنانە ش له به راییه وه زۆر خۆیان به به خته وه ره ده زانی، که شالا ئەوانی لیهه لێژاردوون، ئاخو وایان ده زانی بازی خوش به ختی له سهر شان و ملیان نیشتو وه ته وه. له گه ل هاتنیان بۆ نیو هه ره م بۆ یه ک دوو شه و ده چو وه ناویان، ده سته که مه ی له گه ل کردن، ده سستی لیدان، ده سته بازی له گه ل کردن، ماچ و مووچ و ده ست له مه م و پان و سمت، ئینجا پردان و سه رجییه کی توند و بیته زه بیانه. دوا ی ئەوه، ئیدی هه رگیز به لایاندا نه چو وه وه. به م جو ره ئەو ژنه که نه چه نه خوینده واران به جاریک که و تبوونه دۆخیکی ئالۆز و بلۆزی سه ره لیشه وان، سه ره که ردانی له بیروباوه، له جادووی و خورافه، له قسه و قسه لۆک، نه خوشی و ده رد، لیستی ژنان، شۆفاری، قسه هیتان و بردن و پیره و ی سیاسی تاریک. ئەوان به شه و و پوژ هه ره له و زیندانه دا بوون. ئەوان کاتی دوو رو درێژیان به خۆ جوان کردن، به شیشه کیشان، به خواردن و شه و و ده مه قالی له گه ل یه که به سه ره ده برد.

کاتیکیش ژنهکان جیگه و ږیگه و ژوورهکانی خویان نیشان درا، خواجه چوو له دهروازه لیداکوتا. بارکردنهکه له تهوریزهوه بۆ تاران بۆ خوشبهختی ئهوبهبن کیشه و سهرنیشه تهواو بووبوو. نوکهریکی گهنج قلیانیکی بۆ هینایه بهردهمی دهروازهکه. خواجهش ئانیشکی وهسهر سهرینیک دا و به دهم مژلیدان سهیری ژنهکانی دهکرد، که چۆن خهریکی ئامادهکردنی شتون.

وهرده ورده تاریکایی داهات. پیتسخمهتان مۆم و چرای راپهوهکانیان هه لکرد. ئیدی جۆریک له خهم بالی بهسهر هه ره مسه رادا کیشا. پشیلویهک، پشیلویهکی شا خۆی به ژووردا کرد به بازیک بۆ سه ره وه کشا. له کزه تروسکاییه که دا ته ماشایه کی ژنهکانی خواره وهی کرد.

گهوره ومزير

ميرزا كه بيري گهوره ومزير له پاش په سندننامه ي شا، يهك دوو يه كه ي له شكري ناردينه به شه كاني لاي ئوستانه كاني پوژه لات و باشوري پوژئاواي ولات تا زېبرا راپه پيوه كاني شا ده ستگير بكن.

كاتيكيش باوكي شا هه ستيكرد، كو تاييه كه ي نزيك بووه ته وه، ليبراوانه داواي له ميرزا كه بيري كرد پشتي كوپه كه ي بگري بؤ ئه وه ي بتواني پكيتي ته واوي ده سولات بگريته ده ست و خاترجه م بي.

باوكي ميرزا كه بيري و هزيري ده سته راستي پاشاي كوچكردوو بوو. ئه و كات ميرزا كه بيري لاو ياريدده ري باوكي بوو له كاروباره كانيدا. پاشان جيگه ي باوكي خوي گرته وه و بووه ومزير لاي پاشاي كوچكردوو. ئه و زور باش ئاگاي له په وشي سهرتاسه ري ولات بوو. ميرزا كه بيري له لايه ن خه لكه وه خو شه ويست بوو، به لام له سه ر ئاستي پله بالاكاندا نه ياري زوري هه بوون، چاويان پته لئه ده سات، له نيو ئه وانيشدا سياسه توان و شازاده گنده له كان بوون. ئه و ئاگاي له باري پيشكه وتني ولاته كاني وهك پوسيا، ئينگلستان و فهره نگستان بوو.

دهشیزانی ولاته که ی به بهراورد له گهل ولاته پوژئاواییه کان زور له پاشه. بیکاری، نه خوینده واری، نه خویشی و دهردوبه لا و ههزاری و نه دارییه کی زور له ئیران کززه یان له جهرگه وه دههینا. سه رباری ئه وهش ئه و نهیده توانی پینگه له وه بگری که دهسته بژیژیکی کهم له ولات هه تا دیت دهوله مه ندر ده بن زوریش دهستپویشتون.

یه کینک له نه یاره به دهسه لاته کانی میرزا که بیر، مه هدولیای دایکی شازاده ی جینشین بوو. ئه و ژنه حکومه تیکی سییه ری بو خوی له سیاسیه دیرینه به ئه زمونه کانی پیکهیتابوو. ههروه ها په یوه ندیه کانی مه هدولیا له گهل ئاخونده پووحانییه کانیشدا هه بوو، ئه وانه ی ده یانگوت گوايه دهستیان له گهل هیزیکی خواییدا تیکه له.

وهزیره که هه موو شتیکی کرد که له دهستی دههات، به لکو دهسه لاتی مه هدولیا سنوردار بکا. ئه و دهیه ویست دهسه لاتی ولات دهسه لاتیکی ناوه ندی بی تا بتوانی به باشی ولات به پتیه ببا. لی خو ئه وه ی بو نه ده چوه سه ر.

میرزا که بیر وه ک گه وره وه زیریکی شا ناسر، ده رفه تیکی نوئی بینی به لکو نه خشه و پلانه کانی پیاده بکا. ئه و دهیه ویست پوخساریکی هاوچه رخانه بداته ولات. به نیاز بوو کارخانه دابمه زرینی، پیکاوبان لیبدا، نه خویشخانه دروست بکا و له سه ر پیکه ی خویندنی پوژئاواییدا بره و، به لام ئه وه شی ده زانی ته نیا له و حاله ته دا ده توانی خونه که ی به دیبیتی، که شا په سه ندی بکا. هه رچی هیوا بوو به دهسته بژیژی دهسه لاتی نه بوو، پتویستیش نه بوو. ئاخو ئه وان له پشت مه هدولیای دایکی شاهه بوو، تا کاروباره کانی خویانی پی رای بی کهن. ئه و دهسته بژیژه دهسه لاتداره له سه رده می باوکی شادا باش مشووری خویان خواردبوو، مالو حال و داراییه کی زوریان به سه ریه که وه نابوو، ته نانه ت قه لا و گوندی تاییه ت به خویشان هه بوو. وهزیره کهش وه ها سه ره پرشتی پاشای ئاینده ی

کردبوو، به لکو بتوانی له گه ل نه خشه و پلانه نوځوازییه کانی شو پروا و به کبگریته وه.

مه دلولیاش دهیه ویست پڼگه لهو پیاوه بگری. هاته سهر شه وهی، له پڼگه ی زالی خویدا باندور بخاته سهر کورپه که ی تا بیوه ستینی. بویه زور جارن له کاروباری کوره که ی که م ده کرده وه و به بچوک سهیری ده کرد و همیشه شه تیبینیانه ی پیده گوت: "ته ری خوت به وه ده زانی که تو خوت نیت، له بن بهرگ و پوشاکی خوتدا نیت، تو کویله یه کی سهر داره که تی."

"خو تو لای خوی پاشای، که چی وهک کورپو کالینکی دهم پروته ی شه کابرایه ده جوولینته وه. ده ی شه ونده بوی دامه نه وینه."

"وه زیره که تو بق نه خشه و پلانی تاییه تیانه ی خوی به کارت ده هینی."

"ئاگادار به، شه له بیر نه که ی، شه ده بی گویرپایل و ملکه چی تو بی، نه وهک تو بق شه."

میرزا که بیر سهر به بنه ماله یه کی ده سترپویش تووی سهر به خو بوو، پیاوانی شه بنه ماله یه همیشه خویندنی بهرز و کاریگری سیاسی زوریان به سهر ولاته که وه هه بوو.

تا پینچ پشتی میرزا که بیر، بنه ماله که یان هر وه زیریان پهروه ده کردووه و له دهرباری پاشایه تیدا خزمه تی ولاتیان پیده کرد. ههروه ها میرزا که بیریش به تهواوی دهیه ویست خزمه ت به ولاتی باوانی بکا. به گویزه ی دابونه ریت، شا جلوه ی تهواوی سهرجه م ولاتی له ده سندا بوو. وه زیر له بن ده سستی شه ودا بوو. شه ده بووايه همیشه به وریاییه وه پاشا له پروداو و پیشهاته کان ئاگادار بکاته وه.

پوژیکیان، دواي شه شا به جوانی ریشه که ی قه لم کردبوو، وه زیره که پینگوت:

پایه‌بەرز، ئیمە ئیستا لەسەر دەمیکی شلوق و هەژینەردا دەژین. لە لای باکوورەوە روسیا حازر و ئامادەییە هێرشمان بکاتە سەر. لە لای ڕۆژەلاتیشەوە سوپای بریتانیا بۆمان لەسەر پییە. ئێوان لەبەر ئەوەدان دەست بە ھەر برۆبیانووێکەوێ بگرن تا لە پێی ولاتەکانمانەوە ھەبوونی خۆیان لە ھیندستان ئارامتر و پڕ ئاسایشتەر پابگرن.

پاشایەتی ئێرکیکی زۆر قورسە. من لەبارەیی پابردوووەو زۆر بەکراوویی و پاشکاوانە ھەم خالە بەھیز و ھەم خالە لاوازەکانی ئەوانەیی پیش تۆ حوکمران بوون، بۆم باس کردووی. من لەمیژە چوومەتە روسیا و ئاگاشم لە گۆرانکارییەکانی ئینگلستان. دەولەتمەداری ئەم سەردەمە زیاتر لە جارێ لە خوشگوزەرانی پەغیەتەکی بەرپرس یارە. ئەو زەمانی کە خەلک بێ خۆی بە چیلێک و پارچە زەویێک دەشکاود و خوری مەپەکانی بپێتەو و بپەشتی و بپێسی، خەریکە بەسەر بچێ. دنیا بەرەو پێشەو دەپوا و ئیمەش ھەر لە شوینی خۆمان چەقیوین. پێویستە ئیمەش ھەرۆک ئینگلستان و روسیا کارخانە دروست بکەین. بەم شێوەیە دەتوانین بەھەزاران کەس بخەینە سەر کار. پێویستە گەنجە زیرەکانمان بنێرینە فەرەنگستان، ئینگلستان و روسیا، تا لەوێ بخوینن و فێر ببن. منداڵەکانمان پێویستە فێرە خویندن و نووسین ببن. ھەر بۆیە دەمانەوێ بە یەكجار ھەوت قوتابخانە لە تاران بکەینەو. فەرەنسییەکانیش ئامادەن بە سیستیمی نوێی خویندن یارمەتیمان بدەن. شاش بە لاقرتیو گوتی: "ئەو ھەموو شتیکی بوو ویستت بیلێ؟"

"من دەمەوێ شا پەشتی ئەو نەخشەیی بگرێ. تکیە گۆی بۆ ئەو کەسانە ھەلمەخە کە ھیچ لەو کاروبارانە نازانن."

شا بە ھەراسانییەو و ھەلامی دایەو: "ئەرێ باشە، ئەو ھەزیر لەگەڵ کێتەتی؟"

هه‌رچه‌نده هه‌م وه‌زیر و هه‌م پاشاش ده‌یانزانی مه‌به‌ستی قسه‌که کێیه،
لێ ئه‌وان له قسه‌کانیان ناوی که‌سیان نه‌هێنا.

"ئێستا قه‌له‌مه‌ره‌وی ئێرانی وه‌ک نه‌خۆشیکێ کوشنده راده‌ستی ئێوه
کراوه. ئێوه‌ش هه‌قه وه‌ک قه‌لی پوسیا یان وه‌ک پاشای ئینگلستان
حوکم بکه‌ن، نه‌وه‌ک باوک و باپیرانت. من به پێداگرییه‌وه داوات لێده‌که‌م
به‌لکو هه‌رمه‌سه‌راکه‌شت که‌م بکه‌یته‌وه. ئه‌و ژنانه‌ی تو هه‌تن تا هه‌میشه
به‌شت ده‌که‌ن."

شا پێیگوته‌وه: "بۆ وه‌زیر نییه خۆی له کاروباری تایبه‌تیمان هه‌له‌فورتن.
وه‌ها باشت‌ره وه‌زیر سنووری خۆی بزانی و لاقی زیاد لێ رانه‌گه‌ن."
ئیدی له پشته سهرییه‌وه گوێی له سه‌رکونه‌کردنی دایکی بوو.

"هه‌قه پایه‌به‌رز له وه‌زیر ببوورێ. ئه‌و به ئه‌رکی سه‌رشانی خۆی
راده‌بێ. له جه‌نابی باوکه‌وه ئه‌و ئه‌رکه‌م پێسپێردراوه، هه‌ق و ده‌ق به
له‌گه‌ل ئێوه‌دا. له ئه‌رکه‌کانتان ئاگادارتان بکه‌مه‌وه."

شا هاته‌وه وه‌لام: "ئێمه هه‌نووکه بووینه‌ته پاشا، ئیدی وه‌زیر هیچ ئه‌رکی
وه‌های له‌سه‌ر شان نه‌ماوه تا ئێمه فیر بکا و ده‌رسمان پێدا دا."

"من ده‌رست ناده‌م. پێویسته په‌یوه‌ندیی وه‌زیر و پاشا ئاشکرا و ڕوون،
پاک و کرده‌یی بێ. من ته‌نیا ئه‌و داوایه له پایه‌به‌رز ده‌که‌م، هیچ به‌زیارێک
به‌بێ تاوتوێکردنی له‌گه‌ل وه‌زیره‌که‌ی نه‌دا."

"ده‌ی ئه‌و هه‌موو سووکایه‌تییه بوه‌ستینه. وه‌زیر قسه له‌گه‌ل شا ده‌کا.
ئاگات له‌ده‌م و قسه‌ت بێ. ئێمه‌ین به‌زیارده‌ده‌ین پێویسته چی بکه‌ین و
چی نه‌که‌ین."

"هه‌رگیز وه‌زیر ئه‌وه‌ی له که‌لکه‌له‌ی سه‌ردا نییه سووکایه‌تی به پاشا بکا.
به پێچه‌وانه‌وه، من پێزانیم بۆ زه‌ینروونی تو هه‌یه. تو به‌ره‌وانی فره‌نسی
ده‌خوێنیته‌وه، ئێمه بۆ پاشای پایه‌به‌رز داوای کتێبی فره‌نسیمان کردووه.

ئەوان بە شىۋەيەكى ناوازە باسى گۈرۈنكارىيەكانى ئەوروپا دىگەن.
پىۋىستە جەنابى پايتەخت لىتى ئاگادار بى.

شاش گوتى: ئىمە پىۋىستەمان بە ھىچ نىيە.

بە دىنبايەت، پاشا پىۋىستى بە ھىچ نىيە، بەلام دىگىرى پاشا ئەو
بزانى، بە مىليونان لە پەغىتەتەكى لەلەدىكاندا ۋەك كۆپلە بۇ ئاغا خاۋەن
زەۋىيە زۆرەكان دەرەنجىن و كاردەكەن. ئەوان ھىچيان نىيە، لە كاتىكدا
ئاغا سالارەكانيان لە قەلا بەھەشتاساكانيان دەرژىن.

بەلى شاش پىۋىستى بە ھىچ نىيە، بەلام دىگىرى شاش ئەو بزانى، لەودىو
دىۋارەكانى ئەم كۆشكە، بە ھەزاران خەلكى ھەزار و نەدار بۇ ژيانى
خۇيان دەرەجەنگەن، كەچى شازادەكان لە تاران لە ژيانى خەۋەنەكانياندا
دەرژىن.

بەلى شاش پىۋىستى بە ھىچ نىيە، بەلام خۇ دىگىرى ئەو بزانى، كە ناكىرى
ۋەك پۇرۇگارى پاشاكانى پىش خۇى پاشايەتە بكا. خۇ ئەگەر ھەر
ۋەھاش بىكەى و ئەۋا لەۋە دەرەسم كوتايى بىنەمالەى پاشايەتە بى.
خۇشەت دەرەزانى مەن لەۋ قەسەيەدا جىدىم. پىۋىستە شاش لەۋ ھىزانە
دورەكەۋىتەۋە كە لە دژى ئىمە كاردەكەن. مەن پىۋىستىم بە كۆمەكى تۇ
ھەيە تا ۋلات نۆى بىكەينەۋە، مەن ۋاى بىرلىدەكەمەۋە لە داھاتوۋىيەكى
نەزىكدا، كەشتىكى روسيا يان فەرەنگىستان بىكەن.

شاش بىدەنگ بوو. ئاخىر ئەۋ ھەزى لە كەشت و سەيران بوو، زۆرىش بە
نۆر ۋالاتدا كەراپوو. پىشستر دوو جاران چوۋبوۋە روسيا. بەلام ۋەك
پاشا زاتى ئەۋەى نەكردبوو لە ۋلات بېچىتەدەر. ئاخىر ئەۋ مېژوۋى
دەرەزانى، ئەۋەشى دەرەزانى چى دەرەۋمى كاتى پاشا لەۋى نەبى.

شاش ئەۋەشى بۇ قەسەكانى خۇى زىاد كىرد: دىگىرى پاشا بىرى لىكەتەۋە.
شاش زەنگەكەى لای خۇى راۋە شاند. پەردەدار ھات و پاشاش بە دەست
ئامازەى بۇ كىرد تا ياۋەرى ۋەزىر بۇ دەرەۋە بكا.

مه‌دولیا، دایک

مه‌دولیا هیتشتا زۆر گەنج بوو که دووگیان بوو. ئەو کۆرەکەى خۆى، شازادەى جیگرەوہى ھەرۆک شىترىک پاراست. ھەرگیز لىبنەگەرە کۆرەکەى بەتەنیا لە شوینىک بەجى بمىتى. دەرستە نەوہک ژنانى دیکە لە ئیرەبیان شتىکى لىبنەن.

لەبەر ئەوہى مه‌دولیا سەر بە ھەمان ھۆز و تیرەى پاشا بوو، بۆیە ژنىکى سەلار و بژاردە بوو، شاژنى ولات بوو. ئەو ژنى متمانەدارى پاشای کۆچکردوو بوو، بە نەینىیەکانى قەلەمپەویى ولاتەکەشى دەزانى. کاتىکیش مىردەکەى نەخۆش کەوت، لەجىگەى ئەو بېیارەکانى دەرەکرد. تاکە کەسێک کە لەسەر پىگەى بەربەست بوو. میرزا کەبیر بوو. ھەنووکەش مىردەکەى لە ژياندا نەماوہ، تىدەکۆشى لە پى کۆرەکەىوہ ولاتەکە بەپۆتوہ بیا.

مه‌دولیا خۆى پەنگدانەوہى کاترىناى قەپالە ژنى پوسیا بوو. لە قوولایى ناخىوہ ھەزى دەکرد بىتتە کاترىناى ئىران. ئەو دەیزانى دەبن بە وریاییوہ لەنێوان پوس و بریتانییەکانوہ مانۆرى خۆى بکا.

مه‌هدولیا به‌قای^۸ به بریتانییه‌کان نه‌ده‌کرد. ئاخ‌ر ئه‌وان سیاسیی فیل‌باز بوون ه‌ر به‌ته‌نیا به‌رژه‌وه‌ندیی ولاته‌که‌یان له‌به‌رچاو بوو. خۆی پوسه‌کانیش له بریتانیه‌کان باشت‌ر نه‌بوون. ئه‌وان له میانه‌ی دوو جه‌نگی گه‌وره‌دا شاری گه‌وره‌یان له ئوس‌تانی ئازربایجان بۆ خۆیان دا‌بری. مه‌هدولیا ده‌یزانی ئه‌گه‌ر بێت و بیه‌وی کاریگه‌ری هه‌بێ و ده‌ست‌پو‌یش‌ت‌وو بێ، پتو‌یسته‌ لایه‌ک له‌ دوو زله‌یژه‌ هه‌لبژێری. ئیدی ئه‌و لای پوسه‌کانی لێگرت.

مه‌هدولیا ده‌یه‌ویست شا بۆ خۆی کیش بکا و بیخاته ئه‌لقه‌ی ده‌ستی و له ده‌ستی وه‌زیره‌که‌ی ده‌ره‌هینی. ئه‌و یه‌ک دوو جار‌ان به‌ شای راگه‌یاند، له ساته‌وه‌ختی شایسته‌ی خۆیدا نه‌هینییه‌کی زور گه‌وره‌ی بۆ ده‌درکینی. ئیدی کات و ساتی پازه‌که‌ هات‌بوو.

که‌ژاوه‌که‌ی مه‌هدولیا له ده‌روازه‌ی کوشکه‌که‌وه له لایه‌ن سه‌رده‌سته‌ی پاسه‌وانه‌ نو‌ییه‌که‌وه پتی پێگیرا.
"ئه‌ری کێ له‌نیۆ که‌ژاوه‌که‌دایه‌؟"

لینخو‌پی ئه‌سه‌پی که‌ژاوه‌که‌ش گو‌تی: "شاژن".
سه‌رده‌سته‌ی پاسه‌وانه‌کان ویستی که‌ژاوه‌که‌ بپشکنی. مه‌هدولیا به‌ر له‌و سه‌ری ده‌ره‌ینا، ده‌رگه‌که‌ی کرده‌وه و هاواری کرد: "ئه‌وه چی له‌ گۆر‌پ‌دایه‌؟"

سه‌رده‌سته‌ی پاسه‌وانه‌کان له‌ سام و هه‌یه‌تی که‌سایه‌تی ژنه‌که‌ چه‌په‌سا، ئیکلامی بۆ کیشا و پیگه‌ی به‌ که‌ژاوه‌که‌دا ب‌پروا.

کاتێ مه‌هدولیا لێ وه‌ژوو ه‌ولی مینابه‌نده‌که‌ که‌وت، شا به‌ده‌م بانگ‌کردن "دایکه‌، گه‌وره‌م".

^۸ به‌قا: متمان‌ه، ب‌پروا.

ئەویش بە توو پەییە وە هاواری کرد: "ئەڕ ئەو یە پەوش و حال؟ شا
لە نێو کۆشکە کە ی خۆیدا زیندانیکراوە؟"
"دایکە، مەبەستت چییە؟"

"پێدەچی لێرە وە کەس نەتوانی بە بێ پرسى وەزیر بجوولیتە وە، تەنانەت
پاشاش."

"نەخێر دایکە نەخێر، دۆخە کە بەو تۆخیەش نییە."
"من لێرە هەست بە ئاسوودەیی ناکەم. لێرە دیواری کانیشت گۆیان هەیه.
دە ی بابچینە شوینیکی دیکە دابنیشین."

شا یاوەری دایکی کرد بۆ ژووری قسەکردن.
"تۆ بەسەر کونەماردا کەوتوی. تۆ وەنەبێ هەر لە روسیا و ئینگلستان
دوژمنت هەبن، بەلکو لێرەش لە ژێر ئەو هەنوانەشدا دوژمنت هەن. جاری
لە پێشە وە جاریکی دیکە لە وەزیر بە نیازە دەسەلات بخاتە بن جەوی خۆیە وە.
بەلگەیان بۆ هێناوم، وەزیر بە نیازە دەسەلات بخاتە بن جەوی خۆیە وە.
ئەو گەنجان دەنێریتە ئینگلستان و روسیا تا بخوینن. ئەو دەیهوی
چاکسازی بکا بە شیوەیەکی هێچ بۆ شا تێدا نەهێلێتە وە، هەروەها
دەیهوی سوپاش بگۆڕێ تا هەمووان ملکەچی ئەو ببن. ئەڕ بە پاست،
لە و نێوەدا شا چی دەکا؟ ئەو کاغەزە وازو بکا کە وەزیر مشوری
خواردوون؟"

"دایکە ئەو ی گوتت وەها نییە. من ئاکام لە هەموو شتیکی، وەزیریش
بەبێ پرسواری من هێچ شتیکی ناکا. ئەو وەک باوکیک بۆ من وایە."
دایکیشی بە توندی وەلامی دایە وە: "شا نابێ پێگە بە خۆی بدا بەو جۆرە
بدوی."

‘ئەوئى ئەو دەيكا، بۇ ولاتەكە و بۇ ئىمەيەتى. دايكە خۇ ھەردەبى يەككىك
 ھەبى پىر لە خەلەكەكە بىكاتەوہ. كاتىك دەچمە دەر بۇ ناوخەلك، شەرم لە
 خۇم دەكەمەوہ، وەك ئەوہ وایە من پاشای خوازخوازۆكان‘بم.
 ‘نەخىر تۆ وەھا نىت، تۆ پاشای ولاتىكى دلپىتى، پاشای شارى ناوازەى
 پىر لە بازار و قەلاى نایاب نایابى. تۆ لەم كۆشكەدا دەژى كە لە
 حەكايەتەكانى ھەزار و يەكشەوہدا وەك شىتىكى تەلىسمای وینای
 كراوہ.’

‘دايكە، وەزىر دەيەوئ كارخانان دابمەزىتى. ئەو دەيەوئ مندالان بنىرىتە
 قوتابخانە دامودەزگا لە دەوہرە بەيتى تا لىزە بەخۇمان بتوانىن كىتابان
 چاپ بکەين. ئەو وا لە سەربازەكانمان دەكا يەكەرگى نۆى بپۆشن، بە
 شىوہيەكى باش و پىكوپىكىش چەكدار بکرىن.’

‘ئاوہا، باشە وەزىر ئاواى دەويت؟ ئەدى پاشا چى دەوئ؟
 پاشا وەھا وەلامى دايەوہ: ‘ئەو، ھەموو ئەو شتانە بە راوئز لەگەل ئىمەدا
 دەكا.’

‘باشە ھەر بە راوئزى جەنايىشتان بووہ كە دەرماڵەى ئىمە و
 شازادەكانى بۇ نيوہ دابەزانددوہ؟ خۇ ئەگەر پاشا وەھا بىربىكاتەوہ،
 باشە ئەدى من چىدىكە بلیم؟ باشە من بۇ لىزە بمىنمەوہ، چى دەكەم
 لىزە؟’

‘دايكە تۆ ھاتووى رازىكم بۇ ئاشكرا بکەى.
 مەھدوليا ئاھىكى ھەلگىشا بەسەر كورسىيەكدا پالى دايەوہ. پاشاش
 ھەرداخە ئاويكى بۇ تىكرد. بە ھىواشى قومىكى لىدا، سەرى ھەندىك لە
 كورپەكەى نزىك كردهوہ، ئىنجا بە دەنگىكى ئەوى گوتى: ‘كورپم، تۆ
 مئزوو دەزانى. نادرى گەورە دامەزىتەرى پاشايەتتى پىتشیو، زياتر لە
 جارىك چووہ سەر ھىندستان. لە دواجارىدا پاشای ھىندستان بە

^۱ خوازخزۆك: ئەوئى ھەر داوا دەكا، دەروژەكەر. سوالكەر. وەرگىي.

لهشکرکی گوره و به فیله و به برانبه ری وه ستایه وه، به لام هر دؤرا. ئیدی شای هیندستان له بهردهم نادر دا چۆکی دادا و تاجه کهی خۆی دایه دهست. بهم جۆره نادر بووه شای هیندستان.^{۱۰}

شا به نائارامیه وه هاته دهنگ: "دایکه خۆ ده میکه ئه و شته زانراوه، باشه بۆچی به و دهنگه نهرم و نهویه وه ده دوی؟"

مه هدولیاش درێژهی به قسه کهی خۆی دا: "له پاش په نجا و هه شت پۆزان، هیندییه کان دژی سه ربازانی ئیرانی راپه رینیان کرد. کاتیکیش به رگرییه که گوره بوو توندوتیژی زۆری لیکه و ته وه، ئیدی نادر سه ری سه ده زار که سی به فه ته رات دا. ئینجا ئه و کاته تاجی پاشای هیندستانی دایه وه، که که نجینه که یانی هه لوشی و دهستیکی پیداهینا و به تالی کرد."

شا به قیتی له سه ر کورسی دانیشته.

دایکه کهش له سه ر قسه کانی خۆی رۆیشته: "به گویره ی به لکه نامه ی ئه رشیفخانه ی پاشایه تیمان، نادری گوره ئه و کات که نجینه گوره کهی هیندستانی له گه ل خۆی هینایه وه ئیرانی."

شا که پیتستر هه رگیز گوینی به ئه رشیف و مه رشیف نه دابوو پرسى: "باشه ئه و به لکه نامه نه له کوین؟ ده ی پیم بلێ کتومت له کوین؟ دایکه، ئه و که نجینه چی تیدایه؟"

مه هدولیاش وهک ئه وه ی به قوولی بیرى لیکاته وه، گوتی: "من ناوی یهک دوانیکیان ده هینم: سهندووقی پر له زیڤ و خشل و ته لای هیندی، سه رینیکی شاهانه که به زیڤ و ته لای کهش رازاوه ته وه، سه نده لیهک له شیوه ی تاو سیکى گوره که به زیڤ و ته لای رهنگا ورهنگ ئاو یزان کراوه. کیسه ی پر دوڤ و گه وه ری گوره ی بریسکا وه ی هیندستانی. یهک دوو کیسه گه وه ری گوره ی بریقه دار که به گه وره ترین گه وه ری جیهان

^{۱۰} سه ری به فه ته رات دا! بووه مایه ی کوشتن و له ناو بردنی.

داده نرین له نیو قوماشیکی ئه رخه وانی تاریکی نه رم هه لگیراون. یه کی له گه وه ره کان ناوی 'ده ریاییه ک له تیشک'ه و ئه وی دیکه شیان ناوی 'چیایه ک له تیشک'ه. هه روه ها چه ندین کۆته لی بچکوله ی فیل، تاوس، مار و که رویشک... هه ر هه مووشیان له زیږی بیگه ردن و بهرده مرواری و گه وه ریشیان تیدا پیزچن کراون.

شا به که یفه وه پرسى: 'چی به سه ر ئه و گه نجینه یه دا هات؟'
مه هدولیاش به ئارامیه وه گوته: 'له بهرده ستمان دایه.'
شا به سه رسامیه وه: 'له بهرده ستمان؟'

'ده نکت کز که. ئه و به لگه نامانه ی من باسیان لئوه ده که م، باسی ئه وه ده که ن، نابى پاشا هیچ ده ره ق ئه و دیارییه پاشایه تییه بکا. تو ده کرى بیینی، به لام نابى بیفرۆشى، مه گه ر له حالته ی زۆر پتویستدا نه بى. خو ئه گه ر پوس یان بریتانییه کان پتی بزائن، ولاته که مان ده پشکنن و ده ست به راو پووت و تالان ده که ن تا ئه و گه نجینه یان ده ست بکه وى. ئه مه ش ده ستکاری گه وره هونه رمه ند و گه وه رچییه کانى هیندستانه. له نیو ئه و گه نجینه یه دا گیانی هیندستانى تیدا پارێزراوه، باوک و باپیرانت ئه و نه ئینییه یان له گه ل خویاندا برده گۆڤه وه. تو ده بى دلێکی گه ورۆنه ت هه بى تا ئه م نه ئینییه هه لگیری.'

پاشا پرسى: 'باشه بایه خى ئه و هه موو شته چیه که نه توانین به کاری به ئین؟'

'من ته نیا قسه کانى باوکه کۆچکردووه که ت بۆ ده گێرمه وه. من په یکم په یک. پاشا کۆچکردووه که گوته: 'کۆرم، گه نجینه که ی هیندستان په رجوویه که ده بى هه ر له ژیر خاکدا بمیته وه تا ئه و کاته ی ولاته که مان به هیز و سه قامیگر ده بى. ئه وسه ده توانی ده ریبتى، ده نا هه مووی له باریه ک هه لده وه شى و ون ده بى.'

شا نه يده توانی زياتر له سهر کورسييه که بمينيتته وه، حه جمانی له بهر برآ
 'دايکه، گه نجينه که له کوټيه؟ کن پټی ده زانی؟'

'هميشه پټويسته سی که س پټی بزانی.'

شا پرسى: 'سټيه مه که کټيه؟'

'شيخ ئاغاسی، پراوټکاره که ی باوکه.'

'باشه بچی ئو پياوه؟'

'ئاخر ئو هیزی جادووی هه یه، هميشه ش له برپاره سهخته کاندایارمه تیی باوکت و منی داوه. ئو ده توانی ټاينده بخوينتته وه. پوژيک دادی هیز و راستگویی و پيشبینی ئو به کار بهیڼی.'

'دایکه، باسی شيخ ئاغاسی به سه. دهی له کوتايدا پټمبلی ئو زیر و گه وه رانه له کوټی؟'

'دایکه که ش قورئانیکی بچکولهی له نټو جانتاکه ی دهره ټنا و گوتی: 'کوړم، دهی ده ست له سهری دابنې و سویند به و کټيه پیروزه بخو، که تو ئو زیر و گه وه رانه وهک بیليله ی چاوت ده پاریزی.'

شاش به پرتاو دهستی له سهر بهرگی قورئانه که دانا و گوتی: 'سویند ده خوم.'

'گه نجينه که لټره یه، له نټو ئم کوشکه دا.'

'چی؟ له نټو ئم کوشکه؟'

'ئم کوشکه له لایه ن یه که مین پاشای ئم پاشایه تیه وه پوړنراوه. ئو ژیرزه مینیکي له ژیر زه مینی ئم باله خانه یه لټداوه. له وټوه بوو بریکي^{۱۱} ژیرزه مینی بهرو شاخه کان ده پړوا.

شا پرسى: 'لټره، له ژیر ژیرزه مینی ئم کوشکه؟ ده کری گه نجينه که بیڼم؟'

'ئیسنا ناکری. ده بی تاریکی دابیت و ناشی کوشکه که که سی لټیڼ.'

شا که مه دادانی نه مابوو، گوتی: "ئاخر دایکه، تکایه."
مه هدولیاش گوتی: "ئه مه کاری پیاوانه، داوا له شیخ ئاغاسی ده که م
به لکو سبه ی شهو بقیاته ژیرزه مینه که."
کاتیکیش خانمه که پویشته، پشیله که ی شا سه ری له بن په رده که ده رهیتنا
به پتی به گوره ویه وه بۆ لای ئه و پویشته.

۶ شیخ ئاغاسی

بارکی شا، پاشایهک بوو باوه‌ری به شتی خورافیاتیش هه‌بوو. له حاله‌تی چاره‌نووس‌سازدا زاتی نه‌ده‌کرد بریار بدا. له زۆر باردا هه‌ر مه‌هدولای ژنی بوو وای لیده‌کرد بریاره‌که‌وره‌که‌ بدا. زۆر جاریش ژنه‌که‌ی راویژی به شیخ ئاغاسی ده‌کرد، ئه‌ویش به چاویکی نا‌ئاسایی سه‌یری شته‌کانی ده‌کرد.

کابژا که‌سیکی متمانه‌داری پاشای کۆچکردوو بوو. ئه‌و وه‌زیر نه‌بوو، هه‌روه‌ها راویژکاریش نه‌بوو. ئه‌و په‌یوه‌ندی به هیزه‌ نادیاره‌کانه‌وه هه‌بوو. کاتیکیش پاشا له‌ کۆتاییدا پیوستی به پرسوپایه‌که‌ هه‌بووبا، ئه‌وا شیخ ئاغاسی به‌ تیزبینی، به‌ نوێژ و وێرده‌کانی به‌ نووسراوه‌ پێروژه نه‌تینییه‌کانی، به‌ پیش‌بینیه‌کانی هێوری ده‌کرده‌وه. شا ئه‌وی وه‌ک شیفا‌هینه‌ریک ده‌بینی که‌ ده‌ستیکی خواوه‌ندانه‌ی له‌ پشته‌.

شیخ ئاغاسی پێش‌تیک‌ی ماشوبرنجی درێژی هه‌بوو، هه‌میشه‌ش عه‌باهه‌کی سه‌پی له‌ قوماشی ته‌نکی له‌ به‌ر ده‌کرد. ئه‌وه‌ی له‌و زانرا ئه‌وه‌بوو، گوايه‌ ناینده‌ ده‌بینی و که‌رامات و فیراسه‌تی هه‌یه. ده‌نگۆی وه‌ها هه‌بوو، گوايه‌

ئەو بە خۆيىندەنەوئەي ئەستىزان نەكردە دەكاته شتىكى كردهيى. جاريكيان
پاشا داواي سەرى دوژمىنىكى كرد و شىخ ئاغاسىش مشورى ئەوئەي
خوارد سەرى كابراي بۆ يىتى.

شىخ ئاغاسى لە دەرەوئە، لە مالىكى گوندانەي قەدپالى شاخىكدا دەژيا، تا
لەوئەي خەلوئەتي گوشەگىرييانەي خۆي بكا. ئەو زۆر سادە دەژيا و هيچ
كەلوپەل و مالوخال و دەرەمەتتىكى دىيائى نەبوو. پاشاي كۆچكردوو
كۆيرانە برۆاي پىي هەبوو، ھەر بۆيەش لىنگرت تا نەيتىي پاشايەتتەكەي
لا بدركىتى. پاشاي نوئىش لەو شىخە رامنەكراوئە دەرەسا، لى لەھەمان
كاتىشدا ئەوئەي دەزانى، دەرەي پۆيىستى پىي ھەي.

ئەو ئەنگۆرەيەي قەول وابوو شىخ ئاغاسى، پاشا بباتە سەر گەنجىنە
شاراوئەكە، ئەوئەبوو شىخ ھاتە لاي پاشا لە ھۆلە مينا بەندەكەدا. باوكانە
ھەردوو بالى بۆ كردنەوئە، شاش بەرەو پىرى پۆيشت و خۆي لەباوئەش
ھاويشت سەرشانى ماچ كرد. "پايەبەرز، باوكتان ھەك مانگىكى پر
ئاوابوو، تۆش ھەك مانگىكى تازە دەرەكەوتى."

پاشاش پىيگوت: "تۆ لاي ئىمە خۆشەويستى. باوكتان پۆيشت و چوئە
پىگاي خۆي، بەلام خۆ ئەو تۆ و ھۆشمەندىي تۆي بۆ ئىمە
بەجىتەشتوئە." لە ژوورى پشەتوئە كە شا قسە و باسى متمانەدارانەي
لەدەكرد، لەوئەي لەسەر كورسىيەكى بەرگ ئاورشەمىنى سەوز دانىشت و
ئامارەشى بۆ شىخ كرد تا لەوئەي لەتەنىشتى دابنىشى.

ئىنجا شا كە بە ئاستەم دەيتوانى بەسەر بى ئۆقرەيى خۇيدا زال بىي،
گوتى: "دەي، گويمان لىتە."

"دايكت ئەركى ئەوئەي بىي راسپاردووم تا ژىرزەمىنەكەت نىشان بەدم.
بەلام سەرەتا دەمەوئە نامەيەكى زۆر باوئەپىكرائ نىشانى پايەبەرز

بدهم، نهویش وهسیه تنامه ی باو کته، بۆ تۆی داناهه. نهوسا شیخ به هیواشی نامه که ی له باخه لی دهرهینا و دایه دهستی پاشا.

پاشاش مۆره مۆمیه که ی له سه ر نامه که لادا و کهوته خویندنه وه ی، ههر به پاستیش نامه که به دهسته ختی باوکییه وه نووسرابوو: "پۆله، پۆژانی نه مریی قه له مپه وی ئیرانی به سه رچوون. بارودوخه که منی کرده پاشایه کی لاواز. ناچار بووم دوو به شی گه وره ی ولات بۆ پوس وازلینیم، نه وه ش وه ک نه وه وابوو به بیوری ک ههر دوو دهسته کانم بپه نه وه. برین و ئازاریکی ساریژنه کراوه. دهین له گه ل خومی ببه مه گۆره وه. خۆت ده زانی بریتانییه کان دهستیان به سه ر ههراتی تاجی زیرینی پاشایه تی ئیمه دا گرت، تا له وپوه پینگه ی پوسه کان بۆ گه یشتن به هیندستان زحمه ت بکه ن. نه وان ده یانه وی ههرات بده نه نه افغانیه کان تا بۆ هه میشه له بن چاودیری نه واندا بمینیتیه وه. کوپم، هه موو شتی ک بکه تا ههراتی خۆشه ویست بگه پینیتیه وه. ده نا ههرات بۆ هه تا هه تایه ئازارت ده دا و نه وه کانی دوی خۆشت له سه ر نه م کاره لی خۆش نابن. نه و شته ش ههر زۆر سه خته، به لام هیوام وایه ئازایه تی باپیره گه وره ت تیدابن. فرمیسکه کانم به سه ر نه و نامه یه دا پۆژان. بۆی ئیران."

به و نامه یه ی ناوده ستی بۆ ماوه یه ک له سه ر کورسییه که ی خۆی بن هه ستوخوست مایه وه. ئاخه روا خواستی باوکی نه وه نده قورس بوو نه یده توانی هه روا بیتاکانه به لایه وه بنن.

شیخ ئاغاسیش که نیشانه ی خه مخۆری له سه ر پووی پاشا بینی، پووی تیکرد و گوئی: "ئه ستیره کان پڕوایان به پۆژگاری سه رکه وتن و شکۆی شاهه هیه. دایکت و من به ناوه پۆکی نه م نامه یه ده زانین. من له نه ستیره کان راموام و ده زانم که شا ههرات ده ستینیتیه وه و بریتانییه کان به به زیوی به ره و قوولایی هیندستان ده نیریتیه وه."

شا چاویکی له شیخ کرد و مسکهیهکی بۆ کرد. ئینجا نامهکهی قهه کرد و توند له بهرکی کهواکهی پاکرد.

"پایه بهرن، دهی با ئه رکه کهم بهجی بگهیهنم. دهستکهوته هیندییه که بۆ ماوهیهکی دریژ له بهردهستی یهکیک له نهوهکانی نادری مهزندا بوو، باپیرهی تۆ سهری نزیکهی هه موو پیاوهکانی په لدا تا له کوتاییدا گه یشته ئه وهی بزانی ئاخۆ گه نجینه دهستکهوته که له کوچ شاردراره وه. ئه ویش بوو بپریکی له بن ژیرزه مینه که لێدا و گه نجینه کهی بۆ گواسته وه."

ئینجا شیخ ئاغاسی دهستی دایه چرایه ک. شا هه ر وای زانی شیخ ئه و بۆ ژیرزه مینه که دهبا، به لام بۆ مایه ی سه رسامی، شیخ ئه وی برده ژووری نووستن و ده رگا کهشی له پشته وه گاله دا.^{۱۲} ئه وسا په رده کهی دادایه وه و دۆلابی جلهکانی پاشای کرده وه. هه موو جلهکانی هینانه ده ر. کللیکی دریژی له نیو عه بایه کی خۆی هینایه ده ر، له بهر تیشکی چرا که دا بینی دۆلابه که کونیکه له پشته وه تێدایه، ئه ویش کلله کهی تێ بادا. ده روویه کی بچکوله کرایه وه، هه وایه کی سارد و شیداری لێوه هاته ژوور، که سیته ری سه ر دیواره کانیشی له رانده وه.

شیخ گوته: "پێویسته پاشا وریا بی." ئه و به زهحمهت خۆی ویک هینایه وه تا له ده رووه که بهجیته ده ر و له چاو ون بوو. پاشاش به مهراق و تاسه وه به دوایدا پۆیشت.

شیخ گوته: "ئاگادار به، لێزه وه په یژهیه کی بچکولانه ههیه." شا ناسریش دهستی له دیواره شیداره که کوتا، به دوا ی شیخ ئاغاسی کهوت.

شیخ گوته: "له کوتایی ئه م پیره وه دا په یژهیه که ههیه، پاشان دالانیکه تهنگتر، دیسان په یژهیه کی دیکه و کورته پار په ویک. ئه وسا گه نجینه که ده رده که وئ."

^{۱۲} ده رگه گاله بان: ده رکه پێوه دان و قفلکردن.

له کوتای کورته پاروهه که دا دهروویه کی بچکوله به دیار که وت، شیخ
ئاغاسی نه و دهرووه شی به کللیکی دیکه کرده وه. دیسان شا پیتدا چووه
زور.

شا هیدمه گرتی بو. ئاخر هۆده یه کی گهره ی پراو پر له که لوپه لی
زیرین، کاتیکیش تیشکی چرا که یان بهر که وت، بریقہ یان دایه وه.
شیخ گوتی: "به خیر بیت بۆ ناو میژوو."

شا پرسى: "په کوو له و شته باوه پیتنه کراوه. ئای له و نهینیه، به لام
باشه بۆچی دهرووه که یان نه وهنده ته سک و بچوک لیکردوه."
"بۆئه وه ی پیرگرتی له وه ی که س بتوانی ئامرازی گهره له گهل خۆی
بهینیته ئیره. هر به راستی ده رگه یه کی نهینى هیه که وهک ده رچه ی
ئیره وایه. ئه ویش بۆ حاله تی زۆر پتویست و ناچاریه، بۆ ئه وه نه گه ر
شا ناچار بوو له پر کوشکه که به جیپیلی. پیره وه که ده چیته سه ر
ئه شک و تیکى بچووک، له ویزه مرو ده توانی به سه لامه تی لینه وه ده رچى
و پرگاری بى. به دهم ئه م قسه یه شیخ ئاغاسی یه ک دوو مۆمى له
شوینى تایبه تی خۆیان هه لکرد.

شا واقی وړما، ئاخر له چاوتروکانیکدا به سه ر نه و گه نجینه پر له زیر و
گه وه ره دا که وت. نه و کیسه ی زیر و زیوی بینی ده دره وشانه وه،
کورسییه کی بینی له سه ر شیوه ی تاوس به به رده مرواری گه وه ردار
پیزچن کرابوو. له هه موو لایه ک هه ر کوتهل، ده فر و مۆمدانی زیرین
بوون. شیخ له بهر چاوی پاشادا سندوقینکی کرده وه و به ملکه چیه وه
گوتی: "پایه به رز."

کاتیک شا چاوی به گهره ترین گه وه رى شینباوی جیهان که وت،
حه په سا، نه وه ی ناوی "ده ریایه ک له تیشک" بو. ئاخر نه و نهیده زانی که
گه وه ریک به و قه باره گهره یه و به و جادوویه ی خۆی له دونیادا هه بن.
پاشان شیخ سندوقینکی دیکه شی کرده وه و گوتی: "سه یرکه پایه به رز!"

لهویدا په رجووی گهوه‌ری دووهم بوو، په کیټک بوو له گه‌وره‌ترین گه‌وه‌ره‌کانی دنیا، ناویشی "کیټویک له تیشک" بوو. دیسان شا چاوزه‌ق و مؤله‌ق و زاربه‌ش ما، قسه‌ی بڼه‌هات. هر سه‌یری ده‌کرد.

هر وهک دایکی پیټی‌گوتبوو، تاجی پاشایه‌تیی کون و عه‌نتیکه، بازن و خه‌ناوکه و گواره، هم‌وو‌ئو شتانه‌ی هی شاژن و پاشا هیندیه‌کان له‌و گږه له‌به‌رده‌ستیدابوو. شا ناسر کیسه‌یه‌کی کرده‌وه پر له یاقوت و زمرو، له‌نیو په‌نجه‌کانی بریسه‌کیان ده‌هات، له شاگه‌شکه‌بیان گوتی: "نازداره". ئینجا چوو له‌ی ته‌خته‌خه‌ویکی گه‌وره، که زور وه‌ستایانه له‌به‌رده گه‌وه‌ر دروستکراوو. ده‌ستی لیدا و باری پته‌وییه‌کی پشکنی، به دریژی له‌سه‌ری پالی دایه‌وه.

به واقورماوییه‌وه گوتی: "زور ناوازه‌یه، وهک‌ئو وه‌ایه له‌نیو حه‌کایه‌تییکی ئه‌فسانه‌ییدا بین".

به پالدانه‌وه سه‌یری ئو هم‌مو شیر و قه‌لغان و ئاوینه و شوشانه‌ی کرد، که به دیواره‌که‌وه هه‌لواسرابوون. خو ئه‌م داراییه خوداییه هی شا و شاژنه‌کان نه‌بووه، به‌لکو هی خواوه‌نده‌کان بووه. ئه‌وانه به‌شیکی میژوو، به‌شیکی ژیان بوون. به‌خت ئو گه‌نجینه‌ی هیناوه‌ته ئیره تا به پاریزراوی بمیټیه‌وه. هه‌نووک‌ش ئو ده‌بی گه‌نجینه‌که وه‌ربگری و بیپاریزی.

شا له‌به‌رخ‌ویه‌وه گوتی: "ئه‌مه گیانی هیندستانه، ئو هیندستانه‌ی که بریتانیا و روس ده‌یانه‌وی بق‌ئوان بی. نابی که‌س به‌وه بزانی که چی لیره شاردراره‌ته‌وه. هر هیچ که‌س نابی بزانی. ئه‌وه هی ئیمه‌یه، هی ئیرانییه‌کانه".

شیخ ئاغاسیش به‌سه‌ر له‌قاندنه‌وه کلیلی دووه‌میشی راده‌ستی شا کرده‌وه.

۷ هه‌رات

هه‌ر نه‌وه‌ی پاشای کۆچکردوو ژماره‌یه‌کی زۆر ژنی هه‌بوون،
 زه‌وه‌زه‌ی^{١٢} ژۆر، سه‌دان کوپ و نه‌وه‌ی لیکه‌وتبوونه‌وه، بۆیه سه‌دان
 مالهات سه‌ر به‌ بازنه‌ی مالی پاشایه‌تییه‌وه بوون. هه‌موویان به‌یه‌که‌وه
 هه‌ینیکی نه‌جیبزادانه‌یان له‌نێو کۆمه‌لکه‌ پێکه‌یتابوو، که به‌دوای مه‌هدولیا
 که‌وتبوون. ئه‌وان له‌ کاروباری سیاسی، له‌ سوپا، له‌ بازرگانی له‌نێو
 له‌مه‌وه‌یه‌که‌دا پێکه‌ و پایه‌ی گرنگ گرنگیان هه‌بوو. نزیکه‌ی هه‌ر
 هه‌مووشیان ژێر به‌ ژێر په‌یوه‌ندیان به‌ بالۆیزخانه‌کانی بریتانیا و
 روسیاوه هه‌بوو. ئه‌و زنجیره‌ پێشوویتانه‌ی وه‌زیر گرتبوونیه‌به‌ر تا
 ده‌سه‌لاتی خانه‌واده‌که‌ سنووردار بکا، تووشی پووه‌پووه‌بوونه‌وه
 هاته‌وه. ئه‌وان پوون و ئاشکرا ناره‌زایی و ناره‌حه‌تی خویان نیشانی شا
 دا.

^{١٢} زه‌وه‌زه: تۆرهمه، کوپ و نه‌وه‌ی زۆر.

شا بانگی وهزیری کرد تا بوی پوون بکاته وه ئاخۆ چی له گۆپیدایه. سهر له نهنگوره وه میرزا که بیریش به سواری نه سپه که یه وه گه یشته کۆشک. سه روکی پاسه وانانی کۆشک هه وساری نه سپه که ی گرت تا وه زیر لینی دابه زئی. ئه وان به کورتی له گه له یهک دوان، ته نانه ت ئه و قسانه ش گه یشتنه وه گوپی شا. ئاخو ئه و له ژووره وه له پشت په رده وه پیره وه که ی خستبووه بن چاودیری خۆیه وه.

وه زیر له کۆشک وه ژوور که وت. سه رده سته ی پاسه وانانی پاشا سلاوی لیکرد، سه ری بۆ دانه واند ، چاکه ته که ی لیوه رگرت و ئینجا یاوه ری کرد بۆ هۆله گه وه مینابه نده که.

میرزا که بیر جلی سه ره وه زیری له به ردابوو، کلایکی درێژی شی له سه ر نابوو. به رده گه وه ره کانی دامینی جله کانی له به ر تیشکی چلچراکه دا ده دره وشانه وه. ئه و به نا ئارامی ده سته ی له پشت خۆی گریدابوو، یه ک دوو جار پاوینچه که ی به نیتو هۆله که دا کرد. پشیله که ی پاشاش له گه له تارمایی ئه ودا ده هات و ده چوو. ناوبه ناو وه زیر له به رده م ئاوینه یه کی گه ورده دا ده وه سته و ته ماشایه کی خۆی ده کرد. به و کلاره قووچه و به و به رگه ی به ری و به و پشه ماشو برنجیه درێژه یه وه، به و وینه یه ده چوو که جاریکیان تابلۆ کیشیک بۆ باوکی ئه وی کیشابوو. ئه وه زۆر په سته ی کردبوو که شا زۆر جارن لایده که را بۆ ماوه یه کی زۆر بمینیتنه وه و چاوه پێ بکا.

هۆله مینابه نده که نمونه ی هیز و پوناکی هونه رییانه ی ده سته کردی پۆژه لات بوو. دیواره کانیش به هه زاران ئاوینتۆکه ی بچکۆله به شه قلینکی ته لیسماوی رازابوونه وه. وه زیر به هه راسانییه وه سه یری ئه و هه زاران پارچه ئاوینه ی ده کرد که خۆی تیدا ده بینیه وه.

هونه رمه نده ناوداره کانی ئێزانی دیوار و بنمیچی هۆله که یان به دیمه نی جهنگ وینه کیشابوو. ئه وانه ش جهنگه گرنگه کانی میژووی ولاتی باوک

و باپیران بوو. هرچی ناوکه وه کهش بوو مافوور و رایه‌خی تایبته به
پهنگی بڼه‌وشه‌یی و زومردی دروستکرا بوون. وه‌زیر خوی خه‌لکی
فهرهان بوو، نه‌و شوینه‌ی جوانترین مافووری ولاتی لیدروست ده‌کران،
له‌دونیا دا وینه‌یان نه‌بوو. نه‌و له‌به‌رانبه‌ر مافووریکي ناودامان زیږ و
که‌سک و شینیکي تاریکدا چه‌مایه‌وه به‌ده‌ست هستی به‌وردی داوه‌کان
کرد که پتی چنرابوو. پشيله‌که‌ی پاشاش خوی هاویشته باوه‌شی وه‌زیر.
وه‌زیریش پشيله‌که‌ی گرت و ده‌ستی به‌پشتی داهیتا.

‘وای له‌و ملوانکه ته‌لایه‌ی له‌ملته، هرده‌لئی خاتونه شازاده‌ی.’
نه‌وه بوو سه‌رده‌سته‌ی ئیشکچیان پتی راگه‌یاند که شا له‌ژورده‌که‌ی
خوی چاوه‌پیی ده‌کا، میرزا که‌بیر جاریکی دیکه سه‌یری ناوینه‌که‌ی
کرده‌وه و به‌ره‌و ژووری وتووژی شا رویشته.

شا ناسر به‌جلی یه‌کپوشی سه‌ربازی پیشوازی له‌وه‌زیر کرد و
ده‌ستیشی له‌سه‌ر کالانی شمشیره‌که‌ی بوو. که‌شوه‌وا وروژاوبوو.
میرزا که‌بیر کلاوه‌که‌ی داگرت، کړنووشی برد و گوتی: ‘پایه‌به‌رز!’
شا پرووی خوی لی وهرگنپا، به‌شپوه‌یه‌ک قسه‌ی له‌گه‌ل وه‌زیر کرد
وه‌ک نه‌وه‌ی پشتی له‌و بی: ‘نه‌رئ نه‌م شتانه چین واتای چی ده‌گه‌یه‌نن؟
وه‌زیر که‌سانی بازنه‌که‌ی ئیمه‌ لیتره لاده‌با و که‌سانیکي خزمی خوی
له‌جیتگی نه‌وان داده‌نی. تو بلایی له‌نیو بازنه‌ی مالی خوشماندا چاودیری
بکرتین.’

‘پایه‌به‌رز، تو تووږه‌ی. به‌لام به‌رچاوپروونییه‌که‌ت دروست نییه. تو دل و
میشکی نه‌م ولاته‌ی. ناپاک و دوژمنان تیده‌کوشن لیت نزیك ببڼه‌وه.
نه‌وه نه‌رکی منه که نه‌وان بڅمه‌ ده‌ره‌وه‌ی کوشکه‌که. نه‌وه‌ی من
ده‌یکه‌م، بۆ تویه. من وه‌زیری تو، هر بۆیه له‌به‌رده‌م ئیوه‌دا هیچ
شتیک ناشاردیته‌وه. من هم‌میشه به‌ریز و پیزانینیکي زوره‌وه له‌به‌رده‌م
باوکت وه‌ستابووم. له‌به‌ر نه‌وه‌ی ئیوه‌ش پاشان، پیوسته راستییه‌که‌ت

پیتلیم. دهرباری پاشای خوالیخوشبوو پر بووبوو له سیاسیی گندهل، که تنیا و تنیا بیریان له بهرزه و ونډی خویان ده کرده وه. باوکتان به دز و دهبهنگ و ناخونده خورافیکو و سووسه کارانی ټینگلستان و روسیا دهره درابوو. من هه موو ته وانه م له قافدا گرتن. هر بویه زور دوزمنم بو خوم پیداکردون، به لام تا پاشا له پشتم بڼ من باکم به وان نییه و لیتان ناترسم.

"ناخر وهزیر داهاتی دایکم و نه دنامانی خانه واده که می کردو وه ته نیوه. باشه ته وانیش دز و هاو پشکی شه پانگیزه کانن؟"

"من ریز و پیزانیم بو دایکتان هیه، به لام به و خهرجیه ی ته و دهیکا، دهکری من کارخانه دروست بکه م تا ره عیه ته که ی تو بو کار به گهر بخم. هه قه شا راستیه که بزانی. کوشکی دایکت بو وه ته لانه ی ته و پیاره کونانه ی له ده سلات لادراون."

شا به په ستنیه وه به سهریدا هاواریکرد: "وهزیر ټاگات له دم و قسه کانت بڼ، چی ده لئی."

وهزیریش ودها که و ته وه قسه: "من له باره ی پایه بهرزه وه، له باره ی ولاته وه قسه ده که م، مه به ستم هیچ شتیکی تاکه که سی و تاییه تمه ند نییه." شا وه لامی دایه وه: "ناخر ټیمه ش دهنگوی ته و او پیچه وانه ده بیستین." "هو پایه بهر، کامه دهنگو؟"

"پیک نه وه ی که و وهزیر خهریکه به ره ی ده سلات له بن پنی ټیمه دهر بیتن."

"پایه بهر، نه مانه قسه ی دوزمنه کانی من. نه وانه تینووی خوینی من. من ده مزانی شا ته و پرسه دهوروژتین، هه ربویه قورټانیکم له گهل خوم هیتاوه."

وهزیر قورټانیکي له نیو جانتا که ی هیتا بهر. ده ستنی راستی له سهر دانا و کوتی: "من به م کتیه سویند ده خوم، که نه وه ی دهیکم هه مووی

له پیتاو شکوی پاشایه. خو نه‌گه ر نه‌مه‌ش به‌س نه‌بې، نه‌وا هر ئیستا ده‌ست له‌کارده‌کېشمه‌وه، با پاشا به‌کینکي دیکه بکاته وه‌زیر.^{۱۴}

شا ئامازه‌یه‌کی بۆ وه‌زیر کرد که ده‌کړئ قورئانه‌که هه‌ل‌کړېته‌وه. دیار‌بوو قسه‌کانی وه‌زیر متمان‌ه‌ی بۆ شا گټرا‌بووه‌وه.

شا به‌ره‌و په‌نجره‌که پوښت، که‌میک په‌رده‌که‌ی تی دا! نه‌و پېورپستی به‌ پراوړی وه‌زیر هه‌بوو.

ئینجا شا پووی قسه‌ی تیکرد: 'باوکم له‌ پاش مەرگ نامه‌په‌کی بۆ به‌جېه‌پشتووم، نامه‌یه‌کی زور که‌سی و تاییه‌ته. نه‌و له‌باره‌ی هه‌راته‌وه زور به‌خه‌م بوو. داوای لیکردووم هه‌موو شتیک بکه‌م بۆ نه‌وه‌ی شاره‌که وه‌ربگره‌مه‌وه.'^{۱۵}

وه‌زیریش به‌ هاوړاییه‌وه کوتی: 'هه‌رات برینی نیشتمانیمانه، به‌لام خو ئیمه‌ له‌و هیژ و پینگه‌یه‌دا نین بریتانییه‌کان له‌ هه‌رات وه‌ده‌ره‌نښ، وېړای نه‌وه‌ش، پوژگاریش گوراه‌وه. نه‌فغانستان بووه‌ته ده‌وله‌تپکی خواهن سه‌روه‌ری و ئینگلستانیش هه‌موو سه‌رکرده‌ی هوز و تیره‌گانی چه‌کار کردوون. له‌سه‌رووی هه‌مووشیانه‌وه، له‌شکری هیندستانه‌پس له‌وئ جیگیرکردووه. ئیمه‌ ناتوانین به‌ هیژی چه‌ک نه‌و شاره‌ بگېرېنه‌وه سه‌ر ئیزان.'^{۱۶}

ئینجا شا پینگوته‌وه: 'که‌واته وه‌زیر نه‌وه ده‌لن که ئیمه‌ ده‌بې بۆ بریتانییه‌کان ده‌ست‌به‌رداری شاره‌ خو‌شه‌ویسته‌که‌مان به‌ن؟ خو‌ی مه‌به‌سته‌که‌ خودی شاره‌که نییه، به‌لکو شکوی ولاته‌که‌یه. پېم سه‌پره‌ که وه‌زیر هه‌ست به‌و شته‌ ناکا.'^{۱۷}

'به‌ دلناییه‌وه هه‌ستی پتده‌که‌م. لئ ته‌نیا به‌ک چاره‌سه‌ر هه‌په‌ ړینگه‌ی دیپلوماسی. ئیمه‌ ده‌بې هه‌روه‌ک بریتانییه‌کان مه‌کړو و که‌مؤ 'لین'.^{۱۸}

^{۱۴} تیدان: که‌میک کردنه‌وه. که‌میک هه‌لدانه‌وه

^{۱۵} مه‌کړو و که‌مؤ: فیلزان و زورزان.

شاها ته وه قسه: "هر پاشايهك له ژيانيدا نركيكي له سهرشانه. نركه كه ي سهرشاني منيش گه پاندنه وه ي هراته بڼ نيو باوه شي نيشتمان. ئيمه ده بڼ نيو كاره بگهين، نهوسا به هر نر خيكه وه بڼ. من نامه وي وهك پاشايهكي ترسټوك بچمه نيو ميژووه وه."

"منيش له گهل خه مخوريت دام، به لام خو جه نابي پايه بهرز نه وه ش ده زاني كه ولاته كه مان له و ماوه ي نه و هزار و چوارسده ساليه پابردودا هر له جهنگدا بووه. ئيمه داهيژراوين و شهنگوگورمان^{۱۶} له بهر بپاوه. به هه لگيرساندنې جهنگيكي ديكه له بري نه وه شكو به ده ستيبتين له ده ستي ده دين. بريتانيه كان هه موو هيندستانيان له بن ده ستيديه. نه وهك هر هيندستان ولاتي دراوسي لاي خو ره لاتمانه، به لكو نه وه ئينگلستانه. روس و بريتانيه كان توپ و تفنگ و چهك و اتفاقي جهنگي ديكه يان هه يه كه ئيمه هر په يشي پينا بهين. سوپاكه ي ئيمه سوپاي ده روزه كه رانه. پولې ئيرانيه كان له مه يداني جهنگدا ده ستي ليشوراوه. جهنگ هه لگيرساندن له گهل نه فغانستاني دراوسيمان، پيك نه و شته يه كه ئينگليزه كان خواخوايانه و ده يانه وي. نه مه هيليك به ژير پلانه نوځوازيه كانمان دا ديني. من زنجيره پررزه يه كم بڼ شاره كان هه يه..."

شا به گومانيكه وه پرسې: "كامه پررزه؟ باشه بڼچي ئيمه هپچي له باره وه نازانين؟"

"هر كاتيک به ره وپيشه وه چووين نه و به ته واوي له ورده كاريه كاني ناگادار ده كړي ته وه. ئيسټا ئيمه سه رقالي سه ركوتكر دنه وه ي نه و پاهه پينه ين كه له دزي تو سه ريه له داوه. ئيمه نه مانده زاني كه به رگريه كه يان نه و نه ده كات و نه و هه موو زحمه تيبه ي له شكره كه ماني ده وي. هر كاتيک له وه بووينه وه، نهوسا ده ستمان بڼ پررزه كاني ديكه

^{۱۶} شهنگوگور: هيزوتين

والا ده بی. ئیدی شته کان بهم جوړهن. ئیمه وهما بیرده کهینه وه که پتویسته پشته پتیشختنی بهرهمه خومالییه کانمان بگرین و گوره تریان بکهین ههروهک چۆن ولاته زلهیزه کان دهیکهن.^{۱۷}

‘کامه بهرهمه می خومان؟’

‘بۆ نمونه مافوور، ئاخړ له هه موو جیهاندا وهک ئه وهی ئیمه یان باش نییه. زافه رانه کهمان، کافیار، فسته ق/پسته، گیاجا، توتن، خورما، هیشتا زوړی دیکهش، که هه موویان له جوړی نایابترینیان. خو ئه گهر ئیمه ئه و بهرهمانه به پړژه به کی زوړ بهیینه کایه ئه و ده بیته یارمه تیدانی هه زاران کهس. ئیمه له گهل وه بهرهمه رانی ولاتانی ئه وروپی بۆ هاوکاری ئه م بابته له دانوس تانداین. کانه کانمان به زیږ و زیو و مس و بهرده گرانبه هاکانی دیکه دهوله مهندن...’ وه زیر پشوویه کی دا هه ناسه به کی قوولی بۆ هه لکیشایه وه ئینجا له سه ر قسه کانی رویشته:

‘من هه والی باشم بۆ شا هه به. بهر له مردنی باوکتان ئیمه له گهل فره نسبییه کان له وتووژی ئه ودها بووین سوپاکه مان به پتوره هکانی هاوچه رخ چاک و نوئ بکهینه وه. ئیمه پتیشنیازه کهمان له پاریس تاوتوئ کرد. کاردانه وه کهش ئه رینییه. پاشه پوژ که شه. ئیستا هه لگیرسانی ههر جهنگیک کیفه راته.^{۱۸} خو ئه گهر وتووژه کان بهر بگرن، ئه و له یه که گه یشتن و په شنووسی ریککه وتنه که بۆ تاوتوئکردن دپته بهردهستی پاشا.’

ئینجا شا هه لیدایی: ‘هه رگیز فره نسبییه کان هی باوه رپتکردن نه بوون. ئه وان زوړ جارن باوکمیان هه لخه تاند. ئه وان ریککه وتنیان له گهل ئیمه دا کرد، لی هه ر دۆسته پوسه کادیان گرت، ئیدی وازیان له به لین و گفته کانیان هینا.’

‘ئه وهی شا ده یلی زوړ راسته، به لام فره نسا باشترین ولاتی هاوپه یمانمانه. ئه و چه ند دژی بریتانیایه ئه وهندهش دوژمنی روسیایه.

^{۱۷} کیفه راته: کاره سات، کویره وهری.

فره‌نسییه‌کانیش وه‌ک هه‌ر ولاتیکی دیکه ده‌یانه‌وێ بگه‌نه هیندستان، ولاتی ئیمه‌ش بۆ ئه‌و مه‌به‌سته کورتترین پێگه‌یه بۆ گه‌یشتنه ئه‌وێ. ئیمه‌ ده‌بی ره‌وتی سیاسییانه‌ی تایبه‌ت به‌ خۆمان هه‌بی و دۆستایه‌تی هه‌مووانیش رابگرین. فره‌نساش باشتترین هه‌لبژارده‌یه.

پێویست ناکا ئیمه‌ هیچ چه‌کیان لێ بکړین، ئه‌وان پێویسته خۆیان کارگه‌ بۆ ئیمه‌ دروست بکهن، بۆ ئه‌وه‌ی خۆمان چه‌ک و فیشه‌کی خۆمان دروستبکهن. پیشه‌سازییه‌که‌ی ئه‌وان فره‌لایه‌نه، ئه‌وان مۆبیلیات و کاشی و فه‌خفوری. پێسته و ئاوریشمه به‌ره‌م ده‌هێنن. ئه‌وان ورده‌کارترین پیشه‌زانن له‌ جیهان و فره‌نسییه‌کان ده‌زگایه‌کیان داهێناوه که به‌ شیوه‌یه‌کی سه‌یروسه‌مه‌ره خێرا جلوه‌به‌رگ ده‌دروێ. هه‌روه‌ها ئه‌وان ده‌زگایه‌کی پستن و چینی وه‌هایان هه‌یه له‌ ماوه‌یه‌کی کورتدا و له‌یه‌ک کاتدا به‌قه‌ده‌ر سه‌د ژن ده‌پێسی و ده‌چنی.

ده‌کرێ ئیمه‌ ئه‌و هه‌موو ده‌زگا و زانیارییه‌ به‌هێتینه ولاته‌که‌مان. فره‌نسییه‌کان ئاماده‌ن کارمان له‌گه‌لدا بکهن. خۆ گه‌ر خه‌لک هه‌بی بیانه‌وێ له‌ پێی ئێران‌ه‌وه ده‌ستیان به‌ ده‌وله‌مه‌ندیی خۆره‌لاتدا رابگا، ئه‌وا پێویسته ئیمه‌ لێی سوودمه‌ند بین تا جاریکی دیکه ولاته‌که‌مان له‌سه‌ر پێی خۆی بوه‌ستیته‌وه.

شا به‌ بێده‌گی گویدێر بوو. پشیله‌که‌ی، که له‌ پشت په‌رده‌که‌وه خۆی گرمۆله کردبوو، هه‌ستیکرد گه‌توگۆکه کوتایی هاتوو. ئینجا شا ئاماژه‌یه‌کی بۆکرد و ئه‌ویش به‌ بازدا‌نه‌وه خۆی هاوێشته کوشی شاوه.

پشيله شهرمين

کات نه نگوره^{۱۸} بوو. شا له سهر کورسييه که ی خوی دانیشتبوو، هر پکی خویندنه وه ی کتیتیک بوو له باره ی ناپلیون. نهو زور به سبقاته یی زیره که که ی نه م پاله وانی مهیدانی جهنگه سهرسام بوو. باپیره که ی نهو جارینکیان ناپلیونی بینیبوو، ئیدی همیشه باسی کاریگه ری قسه گانی نهو قراله ی فهرهنگی ده کرد. کاتیکیش له خویندنه وه ماندوو هوو، چاوه گانی هه لگوفتن و له وکاته شدا په رده دار هاته ژوور.

شا پتی گوت: "قلیانیک".

کابرا قلیانی هیتا. شا چوو نهو جینگه ی که تایبته بوو به شیشه کپشان. نیرگله ده سترکه جوانه که که چوارده وره که ی نه خشیتراو بوو، له سهر سینییه کی مسین له وئ له سهر مافووره که ی دانرا، هر له ویش چه ند پارچه نوقل و نه باتی شیرین له سهر میزیک دانرا بوون. پیشخزمه ته که چادانه گهرمه که ی گواسته وه سهر ئاگردانیک مسین، له پاشای پرسى ئاخو ده یه وئ بوئ تیکاته وه.

^{۱۸} نه نگوره: ئیواره یه کی درهنگ، سه روبه ندی بولیل.

شا گوتی: 'حه کایه تخوانه که!' ئینجا سه ره قلیانه که ی بق ده می برد. زور شت هه بوون پییه وه سه رقالم بوو، نه شی ده زانی بق باری پتیوست برهوا به کامیان بکا. توبلی برهوا به دایکی بکا یان به وه زیره که ی. به گویره ی رای دایکی بن، کابرای وه زیر دژی له شکرکی شیه بق سه ره هرات، گوايه ده سستی له گهل بریتانییه کان تیکهل کرده. به وپییهش بن وه زیر هه موو فه رمانده کانی هیژی چه کدار ده گوړی و که سانیک داده ن که کویره نه جیگه ی به قای وه زیرن و شوینکه وته ی ئه ون.

ئه وه بوو له ده رگه درا.

شا گوتی: 'وه ره ژوور.'

حه کایه تخوانه که پیاویک بوو له سه رووی په نجا ساله. عه بایه کی جیاوازی تایبه تی له به ردابوو، دامه نی به داوی ئاو زیر نه خشابوو، کلایکی شی له سه ره بوو، به گویره ی دابونه ریتی هه کایه تخوانه کان بوو که له چاخانه کان له سه ری ده نا کاتج هه کایه ت و داستانی ده گیرایه وه. پیاوه که له کتیه گه وره که ی فیره وه سی، له شانامه دا، هه کایه ت و داستانی له باره ی پاشا ئیرانییه کانی سه رده می شکومه ندیی ولات بق ده گیرانه وه. شا گوینی له هه کایه تی پاشا زال گرت به و هیوايه ی به لکو وه لامیک بق پرسیاره کانی خوی تیدا بدوزیته وه. هه کایه تخوانه که وه های گیرایه وه: 'شا سام هیوا ی وابوو کوریکی په یدا ببی، به لکو بتوانی یارمه تی بدا و قه له مړه وه که ی له له یه کترازان و پارچه پارچه بوون بپاریژی، لی گهلو، به خت شتیکی دیکه ی هیتا. ئه و کوریکی په یدابوو، سه رتا پای خوله می شی و ناوی زالی شی به سه ردا برهوا.

شا له و 'منداله دیوه زمه یه' زهنده قی چوو، فه رمانی به نوکه ریک کرد بیات له چولاییه ک بیکوژی و له کولی کاته وه، لی نوکه ره که ی منداله که ی نه کوشت. له جباتی بیکوژی و ساردی بکاته وه، به دزییه وه کورپه له که ی له نه شکه و تینکدا دانا. له ویش، سیمرخ، بالداره ئه فسانه یه که په یدابوو، زالی

هه لگرت و له گهل خوی بردییه هیلانه که ی و خواردنی دای. ئیدی زال گوره بوو، بووه خورتیکی ناوازه. شهویکیان پاشا خهونی بینی، که زال هیش—تا ماوه، نهو له نیو کتواندا له گهل مه لیکدا دهژی. به دلیکی پر له خۆشییه وه به رهو کتوه کان پویشست. قهدهر وایهتا کوره که ی له وی

دۆزییه وه و هینایه وه و تاجی پاشایه تیشی له سه ر نا.

دوای یهک دوو سال، زال به خوی و له شکریکه وه به رهو کابولستان کشا تا له دژی دوژمنهکانی بجهنگی و بهر په چیان بداته وه. له وی پودابه ی بینی، پودابه کچه هه ره شوخوشه نکه که ی پاشای کابولستان بوو. ژیان نهو جووته ی بۆ یهک دانا بوو. که چی له بهر دوژمنایه تیی کۆنینه ی نیتوان هه ردوو ولات، خۆشه ویستی له نیو نهو دوو که سه دا بڤه بوو. نه وه بوو شه ویکیان پودابه که زییه په شه دريژهکانی له په نجه ره ی ژووره که ی له قه لاکه ی بهردایه وه خوار. زالیش به که زییهکاندا هه لگه را و خوی گه یانده هۆده که ی. له ویدا یه کئ له خۆشترین شهوانی پوه لاتیهانی ژیانان به سه ر برد. له پاش نو مانگ و نو پوژان مندالی په رجووی نهوان په یدابوو. لئ کۆرپه له که نه وهنده گوره بوو، له دایکبونه که ی نه سته م بوو، پودابه له گهل مه رگدا له ململانیدا بوو. له پر زال به بیریکه وته وه، ناخر کاتی خوی سیمرخ په پهمووچه یه کی خوی دابویی، بۆ حاله تیک بوو نه گه ر زۆر تهنگانه و پتویست بووایه. سیمرخ په یدا ده بوو. بالداره که به زالی گوت پتویسته چی بکا: "شه رابی زۆر ده رخواردی پودابه بدا. به م چه قویه زگی پودابه هه لبدړه و کۆرپه له که ی لئ ده ربهینه، پاشان برینه که ی به داویک بدووره وه."

نه م منداله په رجوویه له دایک بوو و ناوی لیترا پۆسته م. له دوا ییدا نهو شکوی بۆ ئیران گه رانده وه و تاجی پاشایه تییه که شی پاراست. شا بایی پتویست گویی گرت، لئ نه یده زانی ناخو تاچه ند هه کایه ته که یارمه تی ده دا تا به گویره ی هه لبژاردنه که ی بریاری یه کلاکه ره وه بدا. نهو

یهک دوو دراوی بۆ چهکایه تخوانه که فریدا. پیاوه کهش پووله که ی
هه لگرتوه، کپنووشیکی بۆ برد و له وی پریششت. شا وازی له
قلیانکیشان هینا و له شوینی خۆی هه لسا، به نیو پاره وکانی کۆشکدا
قه ده می لیدا.

له ویوه بانگی کرد: شهرمین، هو شهرمین، له کوئی؟
لێزه و له وی ده رگای ده کرده وه و سه ری ده برده ژوور و به نه رمی
بانگی ده کرد: "پشی پشی، پشه که، شهرمین!"

ئینجا بیی شهرمین له یه کێ له په نجه ره کراوه کان هاته ژوور.
"ئه وه له کوئی بووی؟ له ده ره وه بووی؟ تیبکه، بۆت نییه وا بکه ی، شتی
قۆر بکه ی." ئه مه ی پینگوت و خۆی نه وی کرده وه و ده سستی دایه و له
زه وی به رزی کرده وه.

هه میشه شهرمین له گه ل شادا ده بوو، یاوه ریه که ی لی خۆش هاتبوو،
له سه ر پێخه فیشدا له گه لی ده نووست. ناوبه ناویش بۆ ماوه یه کی درێژ
ده پریششت، به لام هه ر ده هاته وه لای شا.

شا به پشیلای باوه شیه وه به نیو دالانه کانێ کۆشکدا پیاسه ی ده کرد.
"دایکه پینگوت ده بی ئاگاداری وه زیر بم، به لام خۆ وه زیر باشتترین پیای
ئیمه یه، تۆش پیت وا نییه؟ تۆش ئه وت خۆشده وی. دایکم ده لی ئه و پیاه
شتیکی له بن سه ردایه، ئه و نه خشه ی هه یه ته خت و تاجم له بن ده ست
ده ربه یی. ئه ری بروا به قسه ی دایکم ده که ی؟"

وه زیر ژۆر شتی خراپ له باره ی دایکه وه ده لی.
شهرمین هه ر تۆ جینگه ی به قای منی. تۆ شۆفار و سووسه کاری که س
نیت، تۆ ته نیا هی منی، سندوقی رازه کانێ منی.

کاتیک ئه وان به ره و لای ناندینه که پریشتن، پشیلکه له باوه شی خۆی
فریدا و به دوا ی کاباندا ده که را، که هه میشه هه ر شتی خۆشی ده داین.

ئەنگۆرەيەکی درەنگ بوو. شاش زەوقی نەبوو بە تەنیا بێ. ئیدی چوو
نیو حەرەمسەر.

جاران شا ھەر لە خۆیەوہ خۆی بەنیو حەرەمسەردا نەدەکرد.
خواجەباشی، سەرۆکی حەرەمسەراکە پێشەوختە دەیزانی ئاخۆ پاشا
کە دیتە ئەوێ. ئینجا ژنەکانی ئاگادار دەکردنەوہ، خۆیان بۆ پاشا
ئامادە بکەن. لێ ئەم شەوہ شا وەھای نەکرد.

خواجەباشی، ئەو کەسە ھەمیشە لای دەرگاکی دادەنیش و شیشە
دەکششا، لە کوتاییدا بە ھێدەمەگرتنەوہ لە شوینی خۆی رابوو.
بەھەلەداوان بەدوای قاپقاپەکانی گەرا. "من لە خزمەت پاشام، چی
دەفەرمووی؟"

شا ناسر ھیچ وەلامی نەدایەوہ، ئاسایی دەستی لە پشتمووی خۆی
دانابوو، لێوہ ژوور حەرەمسەراکە کەوت. ژنەکانیش، کە چاوہ پێی
پاشایان نەدەکرد بە حیتە و پێکەنینەوہ بە غار بۆ ژوورەکانیان کشان تا
وا نەکەن لەپەر بە ژێرکراسەوہ بیانینێ.

ژووری ژنەکان بە ھیمای تایبەتی بە کەلتووری تایبەتی خۆیانەوہ
پازابووہ. ژنە ئازەرییەکانی تەواو لەگەڵ ژنە کوردی جیاواز بوون،
ھی ژنی کوردیش لە ژنی بلوچی ئایەر بۆو. تامی ژنانی کابولی لەگەڵ
ئەوانە ھەلکی ھەرات تێکی نەدەکردەوہ. زۆر جاریش ئەو ژنانە لە
زمان و کەلتووری یەکدی نەدەگەیشتن. بەلام ئەوان بە زمانیکی
شارستانیانی فارسی قسەیان دەکرد، بە شانازییەوہ رەفتاریان دەنواد
بۆ ئەوہی بالاتر لە ژنانی ئاسایی دەریکەون.

بە چوونی لەناکاو پاشا، جۆریک لە پاشاگەردانی لە حەرەمسەراکە
دروست بوو. ھەر یەکیکیان دەیەویست خێرا بە خۆی رابگا و دەستیک

^{۱۹} ئایەربوو: جیاواز بوو.

به‌خویدا بینئ و ئارایشته بکا تا سه‌رنجی شا بق لای خوئی رابکیشئ،
به‌لام خو شا مه‌یلی له ژن نه‌بوو.

خواجه‌باشی له دووری شاهه به‌ئهدب و ملکه‌چییه‌وه به‌دوایدا
ده‌پویشته و پاکانه‌ی ده‌کرد به‌وه‌ی ئه‌و بق ئه‌و هاتنه له‌هیکه‌وه‌ی هیچ
ئاماده‌کاری نه‌کردوه.

خواجه‌هه‌ولیدا بلئ: "توبلئ دلی پایه‌به‌رز کامه ژنی بوئ؟"
که‌چی ئه‌و هیچ وه‌لامی وه‌رنه‌گرتوه، چه‌ند شا زیاتر به‌نیو
حه‌ره‌مسهراکه‌دا ده‌پویشته، ئه‌وه‌نده به‌بن باکی سه‌یری ده‌رگای
داخراوی ژووره‌کانی ده‌کرد.

ئه‌و سا خواجه‌باشی به‌وریاییه‌وه‌ گوتی: "جه‌نابی پایه‌به‌رز هه‌شتا له‌گه‌ل
چه‌ند ژنیکدا نه‌نوستوه."

"له‌نیواندا ژنیک هه‌راتی هه‌یه؟"
"من... ئه‌ز ... جارئ نازانم." خواجه‌باشی زمانی تیکنالا؛ "ئه‌گه‌ر پایه‌به‌رز
بخواژئ، هه‌ر ئیستا ویده‌که‌وم."

شا بیده‌نگ بوو، ئیدی خواجه‌ش خه‌را به‌ره‌و ژووره‌که‌ی خوئی غاریدا.
ئیستا ده‌رگای ژووره‌کان یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک کرانه‌وه، ئه‌و ژنانه‌ی شا
ویستی له‌گه‌لیان بن هاتنه به‌رده‌م ده‌رکه و وه‌ستان.

کاتیک شا به‌لایاندا تیه‌په‌ی ژنیک به‌ دووچاوی ره‌شی پر له‌ پرسیاره‌وه
چه‌رپاندی: "پایه‌به‌رز."

که‌چی شا هه‌ر سه‌ریشی بلند نه‌کرد.
ژنیک دیکه، که‌ جلی په‌نگاو‌په‌نگی رازاوه‌ی له‌به‌ردابوو گوتی: "پاشا،
وا‌ی تو چه‌ند نازداری."

شا وه‌لامی ئه‌ویشی نه‌دایه‌وه.

خانمیکی دیکه به خوی و پرچی رهش و لیتی سوور و نیوه فستانیکه وه
 کوتی: 'خو ئه گهر پیشوازی له پاشا بکه م، ئه واهه ر شیعره کانی خوی بو
 ده خوینمه وه.'

شا وهستا. ژنهش شیعراندی:

جمشید کوجا رفت؟ چه شود تاج و کولاههش؟
 کو فیری فهره یدون و کو حیشمهت و جاههش؟
 ئایا به کوجایه ند که ز ئیشان خه به ری نیست؟
 کو ده ولاتی گر شاسب و گه له بی سوپاههش؟
 بیژهن به کوجا رفت گرفتاری چاههش
 ئایا به کوجایه ند که ز ئیشان خه به ری نیست؟

شا هزی له شیعر بوو، خۆیشی ده بهۆنیه وه. هه ندی شه وان که له گه ل
 ژنه کانی به سه ری ده بردن، به خۆشییه وه هۆنراوه نوێیه کانی خوی بو
 ده خوینده وه. له پال شیعریشدا هزی له پۆژژمیریش بوو، له ویدا به
 دهسته ختی خوی پرووداوه کانی بو ئاینده هه لده گرت.

ژنه یه کێ له هۆنراوه هه ژینه ره کانی شای خوینده وه، ئه و هۆنراوه یه ی
 له باره ی پاشا ئه فسانه ییه کانی به ری بوو. له شیعره که دا ئه و له خوی
 ده پرسی، تو بلتی ئه وان له کوێ بن، تهخت و تاجیان له کوێه، هیزی
 ئه فسونای خاوه ندانه یان له کوێ ماوه.

شا گه پرایه وه لای ژنه که، ئه ویش یه ک دوو هه نگاو چووه پشته وه تا
 پێگه ی شا بدا بجیته ژووره که ی. لی ئه و نه چووه ژوور، به لکو له
 ته ندشت ژنه که وهستا و به پشته ده ستیشی گه مه ی له گه ل قۆلی چه په ی
 ژنه کرد. ژنهش زاتی ئه وه ی کرد دهستی شا توند به خۆیه وه بگیرسینن.

شاش بوی شل کرد به هیواشی پوخساری له باوه‌شی ژنه نژیک کرده‌وه، بونی ماله‌که‌ی کرد و دریژه‌ی به پېړویشته‌که‌ی دا.

شا به شیوه‌یه‌ک که ده‌ستی خوی له‌پشته‌وه دانابون به‌دهم قه‌ده‌ملیدانه‌وه گه‌یشته لای ئو ژنه‌ی به شهرمنییه‌وه له‌به‌رده‌م ده‌رکه‌ی هۆده‌که‌ی خوی وه‌ستابوو. بیده‌نگی ژنه شای وروژاند.

تازه خواجه‌باشی به خوی و لیستی ناوی ژنانی حه‌رم‌سه‌را گه‌یشته‌وه لای شا. کاتیکیش بینی شا مه‌یلی به لای ئو ژنه شهرمن‌دا چووه، به سرته‌وه گوتی: "پایه‌به‌رز هیشتا سه‌رجنی ئو خاتوونه‌ی نه‌کردوو. ئەمه‌یان له ئازهر بایجانه‌وه هاتوو، خه‌لکی ئو به‌شه‌یه که روسیا داگیر کردوو. هیچ فارسیش نازانی. ژنه چاویکی قاوه‌یی کالی هه‌بوو، جلو‌به‌رگیشی هه‌روه‌ک ژنه دیهاتیه‌کی روسی بوو. شا ده‌ستیکی به که‌زییه که‌ژه‌کانی "داهینا. که‌پووی له که‌ردنی نژیک کرده‌وه و بونی پیوه‌کرد. به‌ده‌ستی راستی یه‌ک له که‌زییه‌کانی گرت، سه‌ری بۆ لای خوی ږاکیشا ده‌می له‌سه‌ر لیوه سووره‌کانی دانا و که‌زتی. ژنه به فارسییه‌کی شه‌قوشپه‌وه چرپاندی: "نئیس، ده‌مه‌یشی!"

ئینجا شا ده‌ستی برده بن فیستانه‌که‌ی و به به‌رخوی وه‌نا و توند به چوارچینه‌ی ده‌رکه‌ی وه‌نووساند و سه‌ری به‌نیو مه‌که‌کانییه‌وه گیرساند، به جۆریک کلاوه قووچه‌که‌ی له‌سه‌ری به‌ربووه خوار. ئینجا ژنه‌ی به‌ردا. هه‌وه‌سه‌که‌ی دامرکایه‌وه. خه‌م و په‌ژاره‌ی بۆ که‌پایه‌وه. هه‌ر خیرا خواجه‌باشی پری دایه کلاوه‌که و دایه‌وه ده‌ستی شا، که یه‌ک دوو هه‌نگاو دوورکه‌وتبووه‌وه.

ئینجا چاوی شا که‌وته سه‌ر چاوی ژنیکی که‌نج، به خوی و دوو چاوه‌ی ناوازه‌ی نه‌فغانییه‌وه. جوانی ئو ژنه هه‌ر جادووی که‌شخه‌یی لیده‌پژا، وه‌ها دیار بوو هه‌ر ده‌نگوت تازه له حه‌کایه‌تی نه‌فسانه‌یی به‌ربووه‌ته‌وه.

باشه شا بچی پیشتړئو شوخه ی نه بینیبوو؟ به چاوی پرسپاره وه ته ماشایه کی خواجه باشی کرد.

خواجه باشیش ه لیدایئ: "ئمه یان ماوه یه کی دریژه لیره یه و له گه لماندایه، به لا هیشتا مندا ل بوو. که چی له پې، به لئ له پې ه لیدا و جوان بوو. پایه به رز تکایه لیم مه گره. خوی ده بوایه پیشتړ بمبینیا و بمزانیایه، ناخر لیم مه گره، به ناشوگری نه بی خو ئه وهنده ژنه له و حهره مسه رایه هن و له پې ده بیني یه کتیکان وهک گول شکوفه ی کردوه." "خه لکی کوئی؟"

"پایه به رز، له هه راته وه هاتوه." خواجه باشی به م شیوه یه به دودلی وه لامی دایه وه، پنده چوو بویه وه های گوتی تا شا به خته وهر بکا. کاتیک خواجه ناوی هه راتی له دهم ده رچوو، شا تروسکه یه کی گه شی په رپه چاوان.

له ژنه ی پرسى ناخو ناوی چییه.

ژنه له کاتیکدا سه ری به ردابووه وه و سه یری به رپی خوی ده کرد به ترسه وه گوتی: "جه یحون".

ناوه که مه یلی بزواند، خوی ئه مه ناوی روبریکی ئه فسووناوی بوو له ئه فغانستان، ئه و ناوه ی که پوده کی شاعیر بهر له هه زار سال پیشتړ هونراوه یه کی له باره یه وه نووسیوو، که هی له بیرکرده وه نییه. شا ناوکه دی که ی گرت و به ره و لای خوی کیشی کرد.

کیژوله که به زاراوه یه کی شیرینی ئه فغانی گوتی: "پایه به رز، ده ترسم." ئه م ترسه و ئه م شیوه زاراوه یه هینده ی دیکه ی مه یلی شای تیختیخه دا. ده می ماچ کرد له سه ر سوخمه که ی گه مه ی له گه ل مه که کانی کرد.

کیژه بانگی کرد: "خوایه، له هانام وهره."

شا پالیکى پیوه نا بو نئو هوده که ی پاکتیشا و سوخمه که ی له بهر دارنی. مه که کانی هاتنه دهر.

پایه‌برز، هیواش به له‌گه‌لم، بوه‌سته، جارئی که‌میک بوه‌سته.
خواجه‌باشی ده‌رکه‌ی پیوه‌دایه‌وه له پشته ده‌رکه‌وه راوه‌ستا.
نوزه و هاواریک له ژووره‌که‌وه هات، که به‌ره‌و لای که‌یف و زه‌وق
ده‌یشکانده‌وه. چه‌ره‌مه‌را کش و مات و ژنه‌کانیش ده‌رکه‌ی هوده‌کانیان
پیوه‌دایه‌وه.

۹ برایه‌کان

وه‌زیره‌که له دوو به‌ره‌وه خه‌ریکی ئه‌وه بوو به‌لکو مه‌ترسی برا یاخیبووه‌کان به‌لایه‌کدا بخا. له سه‌ریکه‌وه به‌خۆی و له‌شکره‌وه به‌ربه‌ره‌کانی ده‌سته و تا‌قمه چه‌کداره‌کانی سه‌رکوت ده‌کرد، له‌سه‌ریکی دیکه‌شه‌وه له‌تاران به‌تایبه‌تیش له‌گه‌ل بالوێزخانه‌ی بریتانییه‌کان به‌دوای ئه‌وه‌دا ده‌گه‌را، به‌لکو هه‌را و هه‌نگامه و پشیوپییه‌کانی نیشتمان چاره‌سه‌ربکا. ئه‌و له‌وه دنیابوو بریتانییه‌کان له‌لای خۆره‌لاتی ولاته‌وه ده‌ستیان له‌پشتی برا یاخیبووه‌کانی پاشا داوه. بۆیه زۆر پێداگرانه له‌و باره‌یه‌وه هه‌چی بۆ دانه‌نه‌واندن و له‌دانوستاندا له‌گه‌ل بریتانییه‌کاندا توند و شیلگیرانه بوو تا ئه‌وان واز له‌ده‌سته‌پشدانی براکانی پاشا بۆ راپه‌ڕین و یاخیبوون به‌یئن.

خۆی ئه‌مه یه‌کیک بوو له‌و شه‌په‌ که‌مانه‌ی وه‌زیر هه‌لیده‌سووراند، مه‌هدولایای دایکی پاشاش به‌ته‌واوی پشتی گرتبوو و زانیاریی زور

سوودبهخش و گرنگیشی به وهزیر دابوو. له شکرکیژی هیژی پاشا بۆ بهسهردادان و چوونه نیوشارهکان و ئه و پهفتار و ههلویسته توندهی وهزیر له بهرانهر نوینهرانی ههریهک له بریتانی و پوسهکان کردی، به ئهنجامی باش گهیشته و سههری بۆ ئه وه کیشا، ههر ههوت برا یاخیبووه که ببهزن و خۆیان به دهسته وه بدهن. ههر هه مووشیان به دهسته سترای بۆ تاران پاپچکران.

شا به بهرگی سهربازیانه و به ده بده به وه له یهکی له بارهگا سه رهکییه سهربازییهکانی ده ره وهی تاران چاوه پیتی وهزیری ده کرد. دهستی چه په ی له سه ره کالانی شمشیره کهیدا بوو. به دهستی پاستهشی تۆپه قه به رهنگ قاوه ییه تۆخه که ی گۆی زهوی ده سوو پاند، له کاتیدا گۆی بۆ وهزیر شلک رد بوو، چۆن باسی شه ره که و گرتن و پاپچکردنی براکانی بۆ ده گێزایه وه.

خۆی ئه وی ئه و ژووره بوو که بریاره گرنگهکانی جهنگی له دهیهکانی پابردودا لی ده درا. گۆی زهوییه کهش دیاری ناپلیۆن بوو. شا ناسر له بهردهم تابلۆیهکی زهیتوونی وه ستابوو، تابلۆی باوکی بوو به خۆی و جلو بهرگی سهربازی به سواری ئه سپیکی رهنگ زیوین. ئه و کلاویکی قووچی قیتی له سه ره بوو، شالێکی سووری به سه ره چاکه ته که ی به سه ره شان دادابوو، به با ده شنایه وه. تابلۆ کهش وینه یهکی له بهرگیراوه ی تابلۆیهکی ناپلیۆن بوو، که به دهستیکی جلوه ی ئه سپه که ی توند گرتبوو، به دهستی دیکه شی ئاماژه ی بۆ شوینێکی دوور ده کرد، له پشت سه ریشی په له هه ور بوون، ئه سپه که به سواره وه له سه ره پاشوو وه ستابوو، ههر بینا هه له مهت بیا.

باوکی شا زور حزی له و تابلویه بوو، هر بویه داوای له سهردهسته ی تابلوکیشه کانی کرد، نهویش به هه مان پهفتار و جووله ی تابلو ماکه که، نیکاره که ی کیشابوو.

له کتبخانه ی کوشکیش کتیبیک داندرا بوو، پریژیک تابلوی ناپلیونی تیدابوو. زور جارن شا کتیبه که ی له چه کمه جه ی کتیبخانه که دهرده هینا و په په کانی هه لده دانه وه و تیر سهیری ده کرد. هر زوو وه زیر له پوژگاری کوپوکالیتی نه وه ی فیری شا کرد بوو، که هه میسه سهیری نمونه بهرز و مهز نه کانی میژوو بکا تا له خویدا بهرجه ستیان بکا. وه زیر باسوخواسی دانوسخانه کانی له گهل بریتانییه کان بق پاشا گنپراهه وه، به وه ی به لینی مسوگه ری نه وه شی داوه هه لکه پراوه کان سزا نه درین.

شا به بیزاریه وه له ناست هم باسوخواسه ی وه زیر هاته دهنک: 'که واته هیشتا هر نه وان بریار ده دهن.'

'بریتانییه کان هه موو توانای خویان به کارده هینن تا پیگه ی خویان له هیندستان سه لامهت رابگرن. پیویسته نیمه ش له و راستیه رابین و له گه لیدا هه لیکه یین. ناخر نیمه خه ریکی نه وه یین پوویکی هاوچه رخانه بدهینه ولاته که مان. ناکرئ پئ به پشیوی و ناژاوه بدهین. هر حهوت برا یاخیبووه که ده هینرینه بهردهم پاشا، نه وان دین و کرنووشت بق ده بن و داوای لیئوردنت لیده که ن. پایه بهرزیش له بهر خاتری برایه تی لیئان خوش ده بی. بهم جوړه نارامی بق ولات ده گه پرته وه.'

شا به تووپره ییه که وه کوتی: 'برایه تی؟ نه وانه برای نیمه نین. نه و که سه ی له بارک و دایکی نیمه نه بی، برای نیمه نییه.'

'نهمه باشتیرین چاره سه ری کیشه که یه. خوی نه وه زور باش ده بی نه گهر قسه بق براکانت بکه ی و بهر ژه وه ندی ولاته که له سهرووی کاروباری

خانه وادهی دابنری، دایکیشته به لیخوشبون قایل نابی. لی خوت باش
ئه وه ده زانی، ئه مه یان بریاریکی حه کیمانه یه.

ئه م قسانه ی وه زیر تو وره یی پاشای دامرکانده وه. ئیدی براکان چۆکی
بو داده ن و لئی ده پارینه وه به زه یی پتیاندا بیته وه.

دوا به دوا ی ئه م قسانه، وه زیر چاکسازییه کانی خوی له باره ی سوپا بو
پاشا پوونکرده وه، پیشتر شا به لگه و کاغه زه کانی چاکسازییه که ی
تاوتو یکرده بو. فره نسهییه کان کاری باشیان کردبو، لی هیشتا تیچوون
و خه رجییه کان زور قه به بوون.

شا هه لیدایی و گوته: "به لئی، خوی ئه م شته مایه ی بایه خ و سه رنجدانمه؛
باشه تیچوونه که ی چۆن دابین بکه یین؟ وه زیر هه میشه کاریکی وه ها
ده کا که گه نجینه مان به تالو حه تال بی."

وه زیریش به خه نده یه که وه ها ته وه لام: "پایه به رز، خودا ولاته که مانی
خوش ده وئ. ئه م ده وله ته زور ده وله مه نده. ده وله مه ندیمان له پاده به دره.
له هه موو لایه که مان به رده گه وه ره، زیر و زیو وهک کانزایه کی خاو له
زیر خاکماندا هه ن. فره نسهییه کانیش ئه مه ده زانن. ئیمه ئیستا له گفتوگو
و راویژ داین، هه ر کاتیک لئی بووینه وه، به دریژی پیشنیازه کانمان به
جه نابی پایه به رز پاده گه یه نین."

شا ئه و ره فتاره ی وه زیری پئ په سه ند بوو.

ئیستا شا میزاجی باشه، ئیدی وه زیریش ئه م هه له ی قوسته وه تا زیاتر
له گه ل شا بدوئ و شتی دیکه شی پئ بلئ: "ئیمه ولاتیکی جوان، ولاتیکی
ده وله مه ندیمان هه یه، به لام له سه ده کانی رابردوودا حکومه تیکی
سه قامگیرمان نه بووه. ئیستاش به ختی ئه م ولاته که وتووه ته ده سته
پاشا. خانه واده ده وله مه نده کان هه ر به ته نیا له خه می خویان دان، هه ر
بیر له خویان ده که نه وه. ئه وان ریگه له نه خشه و پلانه کانمان ده گرن.
له کوئ ئیمه به نیازی دانانی کارخانه یه ک بین، ئه وان ره تی ده که نه وه،

تهنانهت ده سته بر داری یه ک گز له زهویه کانیشیان نابن. که چی نه وهنده زهویان ههیه، نه وهنده مال و گوندیان هه، بۆ چییانه؟ نه وان ماموستای زمانی فره نسوی له دهره وهرا دههینن تا منداله کانیان فیره فره نسوی و زانستی هاوچه رخ بکن، که چی جوتیاره کانیش هه به نه خوینده واری و ده به نگی دههیننه وه.

هه موو هیوای من به گورپانکاری له سه ر جه نابی پایه به رز پورنراوه. منیش به هیوای دهستی هاوکاری به پیزتانم. شاکه به کشوماتی گوئی له هه موو قسه کانی وه زیر گرت، به سه رگیزییه که وه کوتی: "زور جارن وه زیر هه ر هه مان نه م قسه انه ی به گویماندا داوه. ئیدی گویمان لیبوو. ده توانی برۆیت."

کاتیک پاشا له کوتایی ئیواره که دا گه یشته وه کۆشکه که ی خوی، له سه رده سته ی تۆکه رانی پیتره گه یاند، شاژنی دایک له هۆلی مینابه نده که دا چاوه پیتی دهکا.

"دایکه، خیره بۆچی لیره ی؟"

دوای نه م پرسیاره ی باوه شینکی به دایکیدا کرد و نیوچاوانی ماچکرد. نه ویش له سه رده تان گپی گرتبوو، یه کسه ر ته قییه وه.

"بیستم به یانی زه پرا هه لگه راوه کانت دینه به رده مت تا لیت بپارینه وه و لیتان خۆش بیی. بۆیه من نه وه هه موو پینهم بریوه و ها توومه ته ئیره."

پاشاش هه ولیدا به رگری له خۆی بکا: "ئێ خۆ نه وان برای من."

"ئێ خۆ پاشا ئاگای له میژووی بنه ماله که ی خۆی ههیه. نه وانه برای تو نین. کاتی خۆی باوکت ده سته ی توندی له براکانی خۆی وه شاندا، باپیره شت براکانی خۆی سه ر برین، ئاخیر نه وان داوای به شینکی ده سه لاتیان ده کرد. هه مووان پیتان سهیره پاشا پیشوازیی له و پیاوه قیزه ونانه بکا. چیرۆکی براکان له میژووی ئیزاندا هه کایه تیکێ ناسراوه،

تهنگه تاو بوون و گریکویره ی مه ته لی ژیا نندا، په ناگه و راویژ بوو.
به گویره ی دابونه ریت، پاشا بهرکی کتیبه که ی ماچ کرد، چاوی نو قانندن و
هر له گو تره وه لاپه ریه کی کتیبه که ی لیک کرده وه.

میبارد باران رحمت خودامان

خوادایه بیارینه، به سهر مندا باران

په حمه تی خوت له نیو هوران

بارانی لیبورده ی برژینه سهرمان

کاتی به سهر گور که مدا ده بارئ

وهک تکز و گهردی به با

له گوله گنمه وه تا کا

هه لسه و پا که، زانیاری نه و دیوی مرقف، به با که

زور بی باوه رانه جاریکی دیکه پاشا نه م شیعره ی خوینده وه. حافظ به
زمانیکی پوون و په وان قسه ی له گهل شادا ده کرد. نه و زور پاشکاوانه
دهرباره ی لیبوردن بوو، ته نانه ت له باره ی بارانی لیبورده یی و
پښه رایه تی به زه بیپیدا هاتنه وه بوو.

نه و یه ک دوو جار به و کتیبه ی ده سستی به سهر ناوکه وی هوله که دا هات
و چوو. تو بلتی بو جاریکی دیکه بو زیاتر دلنیا بوون، هه ولنکی دیکه
نه داته وه. خو نه گهر جاریکی دیکه حافظ له باره ی به زه یی دوا، که واته
نه ویش ده بی بارانی به زه یی هه لیزیرئ. به ویردیکه وه نه و دپړانه ی
دووباره خویندنه وه:

هه رگیز شیرینی نه و نایه تانه م نه بووه

پووبه پرووی تویه حافظ

ده ویرم سویند به و قورثانه بخوم

که له سینگندا هه لنگرتو وه...

حافز پایه‌کە‌ی ئە‌وی نە‌گۆ‌پ‌ی، بە‌لکو ئامۆ‌ژ‌گاری شای کرد پە‌نا بیاتە‌ بە‌ر قورئان. ئاخ‌ر ئە‌و زۆ‌ر پوون و ئاش‌کرا ناوی قورئانی هێ‌نا. دیوانە‌ شیع‌رە‌کە‌ی ماچ کرد و خستیە‌وه‌ سەر پە‌فە‌ی کتیبان، ئینجا سە‌یری قورئانە‌کە‌ی کرد، لە‌ بە‌رگینکی کە‌سک گیرابوو، لە‌ولا بە‌ تە‌نیا لە‌سەر می‌زیک دان‌درا بوو. شا چووه‌ ژووری خواردن و لە‌بەر شیرە‌ی^{۲۲} ژێ‌پینی بچ‌کوله‌ دە‌ست‌نوێ‌ژی هە‌لگرت، دە‌ست و چاو و پێ‌ی و ش‌ک‌کردنە‌وه‌، ئینجا گە‌پایە‌وه‌ لای کتیب‌خانه‌کە‌ و دە‌ستی دایە‌ قورئانی. بە‌ هێ‌واشی قورئانە‌کە‌ی لە‌نیۆ بە‌رگە‌کە‌ی دەر‌هێ‌نا، ماچ‌یک‌ی لێ‌ کرد و چاوی خۆ‌ی نووقاند، بە‌ پێ‌زه‌وه‌ کتیبە‌کە‌ی لێ‌ک‌کردە‌وه‌ و بە‌ وردی لە‌ سورە‌تە‌کە‌ ورد بوو‌وه‌:

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ...
بش‌ک‌ین دە‌ستە‌کانی ئە‌ب‌وله‌ه‌ب

ئە‌و خۆ‌ی ب‌فە‌وتی و نە‌می‌تی.

مال‌و‌حالی، کار‌و‌کردە‌وه‌ی شە‌فاعە‌تی بۆ ناکە‌ن.

ئە‌و بە‌ره‌و گۆ‌پ‌ە‌ی ئاگ‌ریکی ل‌رفاوی دە‌ب‌ری.

ژ‌نە‌کە‌یشی دار‌و‌پ‌ە‌ردوو بۆ خۆ‌ش‌کردنی ئاگرە‌کە‌ دێ‌تی.

پشت‌ینیکی لە‌کە‌مەر بە‌ست‌ووه‌، لە‌ پ‌یشالی داری خورما در‌وست‌کراوه‌.

سورە‌تە‌کە‌ لە‌ بارە‌ی مامی پێ‌غە‌مبەر بوو. ئاخ‌ر ئە‌ب‌وله‌ه‌ب بە‌ هە‌موو توانایە‌کی‌ه‌ تێ‌ک‌وشا محە‌مە‌د و پە‌یامە‌کە‌ی لە‌بە‌ین بە‌ری، جار‌یک‌یشیان پیلانیکی وە‌های دانا محە‌مە‌د ب‌کو‌ژی.

پاوی‌ژی قورئانی‌ش زۆ‌ر پوون و ئاش‌کرا بوو، شا هە‌ستی‌کرد ئە‌و بارە‌ قورسە‌ی سەر‌شانی لاکە‌وت. ئە‌و، کتیبە‌کە‌ی ماچ کردە‌وه‌، خستیە‌وه‌ ناو بە‌رگە‌کە‌ی و لە‌سەر می‌زه‌کە‌ی خۆ‌ی دانایە‌وه‌، ئینجا بە‌ره‌و ژووری

^{۲۲} شیرە: بە‌ل‌و‌عە‌، حە‌نە‌فیە‌ی ئاو.

خواردن پویشیت. له وی دانیشت و چاوه پو بو تا سه رده سته ی نوکه ران خواردنی بق بینئ.

لن گهلو، دیسان دوودلی به روکی پنگرته وه، ئه ری باشه، ئه و گوئ له کئ بگرئ، گوئ له حافظ بگرئ یان له قورئان؟ تق بلئی محمه د به ده ست و مستی خوئی مامه که ی خوئی سزا دابئ؟ ئه و قسه ی توندی پنگوت و خواستی ده سته کانی بشکئن، به لام خو ئه و ده سته کانی نه شکاندن. ئیدی ئیستا ئه و چی له و حوت زه برایه ی بکا؟

مجیزی خواردنی نه ما. شا ناسر به ره و ژووری نوستنی پویشیت، کاتیش هی نوستن نه بوو، هه ر به جله کانی به رییه وه خوئی خزنده نهو پیخه فه که ی.

خه لکی ده سته بژیژی ئیران و پاشا کانیان به شیوه یه کی ناسایی دینداریکی له خواترسی دلسوز نه بوون. ئه وان ریزیکی زوړدان به ده قه کانی قورئان هه بوو، به لام نه یانده ویست هیچ په یوه سته پان به که لتووری عه ره به وه هه یئ، ناخر هه ر عه ره ب بوو قه له مره ویی ئیرانیان پوخاند. هه ر بویه شه په یه ره وی پتوپه سمی عه ره به کانیان نه ده گرد.

وه زیر به خوئی نویژی نه ده گرد و کاتی خوئی پاشاشی له سه ر نوږکردن پانه هینابوو، لن ئه وه نده ی فیرکردبوو، هه ر کاتیک ترس و ناشارامی دایبگرئ، هه ره وک پاشا کانی دیکه پروو بکاته خوا. شا له نئو نوینه که ی خوئی هه لسا، ده ستوچاوی خوئی شوشیت و پروی له مه که که کرد.

بق به یانیه که ی دوا ی که رماوکردن چووه هولی مینا به نده که. چیتشته نگاویکی^{۲۲} باشی خوارد، بق ماوه یه کیش خوئی به وینه کیشان

^{۲۲} چیتشته نگاو: نانی به یانی به لام هه ندیک به دره نگه وه.

سەرقال کرد. بۆ ئه‌وه‌ی جله‌وی ده‌مارگرژی خۆی بکا، وینه‌ی چادانیک^{۲۱} و سیوئیکی له‌سەر ته‌رازوویه‌کی میوه‌ کیشا. پوژ له‌ گوریسینک پتر له‌ ئاسمان به‌رز بوو بووه‌وه. ئینجا به‌رگی سه‌ربازیانه‌ی خۆی پۆشی و شمشیره‌که‌ی له‌ کالان ده‌ره‌یتا و له‌به‌رده‌م ئاوینه‌که‌دا هه‌ندێ یاری پێکرد.

په‌رده‌دار هاته‌ ژوور، پیتی پاگه‌یانده‌، هه‌ر حه‌وت زه‌پراکه‌ی له‌ هۆلی زی‌پین چاوه‌پوانی ده‌که‌ن. هۆلی زی‌پینیش ئه‌و شوینه‌ بوو، که‌ شا ئاهه‌نگه‌ گشتیه‌کانی تیدا ده‌گه‌یژا و ئه‌فسه‌ر و بازرگانانی له‌وێ ده‌بینی. جاریکی دیکه‌ شا له‌به‌رده‌م ئاوینه‌که‌دا چاوئیکی له‌ خۆی کرده‌وه، به‌ ده‌ستکێشی سه‌پی ده‌ستیه‌وه، ده‌ستئیکی به‌ سمیله‌دا هه‌یتا و به‌ره‌و هۆله‌که‌ هه‌نگاوی نا، له‌وێ یه‌ک دوو ئه‌فسه‌ر چاوه‌پریان ده‌کرد. گه‌وره‌ ئه‌فسه‌ریک بانگی کرد: 'پایه‌به‌رز!'

سه‌ربازیک فی‌ری کرده‌ که‌ په‌ناکه‌ی و شالی وه‌ ژووری هۆله‌که‌ که‌وت، چه‌ند ئه‌فسه‌ریکیش به‌ ئالای قه‌له‌مه‌وه‌ی ئێرانییه‌وه‌ یاوه‌ری بوون. به‌ ده‌رگه‌کردنه‌وه‌ نیگایه‌کی له‌ حه‌وت براکه‌ی ب‌ری، ئه‌وان له‌وێ به‌ سه‌ری نه‌وییه‌وه‌ وه‌ستابوون. به‌ ئاماژه‌یه‌کی گه‌وره‌ ئه‌فسه‌ره‌که‌ هه‌ر هه‌موویان به‌یه‌ک جووله‌ که‌پ‌نوشیان برد وه‌ک نیشانه‌ی سه‌رشو‌پی سه‌ریان گه‌یانده‌ سه‌ر زه‌وی.

'ده‌ی هه‌لسته‌وه‌!' شا وه‌های پێگوتن، ده‌نگیشی نه‌رم و نیان و دوستانه‌ بوو، که‌ شوه‌ه‌وای توندو‌په‌قی ژووره‌که‌شی په‌وانده‌وه‌. ئینجا براکان زاتیان کرد سه‌یری نی‌وچاوی پاشا بکه‌ن. ئه‌ویش پ‌ووی قسه‌ی تیکردن: 'ئه‌مه‌ ساتیکی پیرۆزه‌. دیسان نیشتمان یه‌کده‌گره‌یه‌وه‌، ئێمه‌ دلخۆشین. پ‌تو‌یسته‌ براکانم له‌وه‌ تییگه‌ن، ئه‌وه‌ی من ده‌یکه‌م، ئه‌وه‌ی پ‌استی بی له‌ پ‌ت‌اوی نیشتمانه‌، ئه‌مه‌ش ر‌یک و پ‌وخت له‌گه‌ل ئه‌وه‌ د‌یه‌وه‌ که‌ پاشاکانی

^{۲۱} چادان: چایه‌دان، قوری چا تی لیتان.

پیش‌بینان زمان کرد و ویانه. ئەو بریارەى دراوە، بریارىكى خواوەندە بۆ نیشتمان.

ئینجا دەستى دريژ کرد، براکانیشى يەك بەدواى يەكدا هاتن و دەستیان ماچ کرد. پاشان چوو لە لاى میژیک، کە پەرەمووچە يەكی قاز و کاغەز و مەرەكەبى لەسەر داندرابوو. شا دەستى دایە پەرەکاغەزەكە و پستە يەكی كورتى لەسەر نووسی. لەژێر مۆرى ئەنگوستیلەكەیشى بە دەستخەتى خۆى واژۆى لەسەر کرد. کاغەزەكەشى لولدا و هەر بەدەستى خۆى دایە دەستى گەورە ئەفسەرەكەى خۆى.

هەر هەمان شەو براکانى شا لە گۆرەپانى شاردا لەدار دران. بۆ بەیانیهكەى خەلك كە بۆ ناو شار و بازار دەهاتن و دەچوون، بینیان تەرمى حەوت كەس بە قنارەكانەو هەلواسراون. كاتيكیش وەزیر هەوالى لەسێدارەدانەكەى بیست، بە پەلەپروزی خۆى گەيانده كۆشكى شا.

لەوێ ئەو وەهای بە شا گوت: "باشە ئەمە چۆن پووى دا؟" شا هیچ وەلامى نەدایەو.

"من داوام لێکردى لێبوردننامەیان بۆ دەرېكەى. شا بەم کردەو یەى پاشاگەردانى لە ولات پەیدادەکا. هەمووان دەرسن. ئیدی كەس متمانەمان پێناکا. ئەستەم دەبێ بە ناگر و ئاسن ولاتەكە بەیەكەو گری بدەین، ئیمە دەبێ سیاسەت بكەین. باشە بۆچى شا ئەم ڕینگە یە لى هەلژارد؟"

"ئیمە پاشاين! با ئینگلستان بەرەو دۆزەخ بڕوا. پتویست ناكا پاكانه بۆ هیچ كەسێك بەیتنیهو."

وەزیریش بە تووڕەییەكەو هاتەو وەلام و گوتى: "بەلام خۆ دەبێ ولات بەرێوەبەردرێ!"

شا به بیده‌نکی گه‌رایه‌وه پشت په‌رده و وه‌زیری به بیده‌سه‌لاتی له‌و
کۆره له هۆلی مینا‌به‌نده‌که‌دا جی‌هتلا.

۱۰

تاج، کچهکەى شا

پاشا زۆر کيژى هەبوون، بەلام بچکۆلەکیان بەناوى تاجولسەلتەنە
جیاواز بوو. ئەو کچه لە ئەنجامى ژنومێردایەتیی ناسەر و فروغ لەدایک
بووبوو، فروغیش ژنیکی سەر بە هۆزى قاجارەوه بوو، واتە هەمان
هۆزى پاشا. فروغ دۆتەمامى شا بوو.

دەبوایە فروغ بۆ جیگرتەوهى پاشایەتى کورپىکى ببێ، تا دواتر لەجێ
باوکى ببێتە پاشا. ئاخەر ئەو دەیان کورپى لە ژنەکانى دیکەى هەبوون، لێ
بەدەردیان نەدەخوارد. تەنیا کورپىک لە فروغ دەبوو شازادەى چێژەشێن.
کەچى بەخت وەهاى هێنا فروغ دووگیان نەبێ. هەموو پزیشکەکانى
دەربار ژنەیان پشکنى و داودەرمانیان بۆ دیاریکرد، هەموو ژنە
بەتەمەنەکانى هۆزەکە لەدواى نوێژەکانیاندا دوعایان بۆ دەکرد و بۆى
دەپارێنەوه بەلکو خوا کورپىکى پێیبەخشێ. هەموو ژنە هەکیمەکانى
قەلەمپەوییهکە لەهەر چوارکەنارى ولاتەکە بۆیان هەبوو سەرى فروغ لە

ژووره‌که‌ی خزیدا بدهن و داوده‌رمانی بدهنی، تا له کوتاییدا دوو گیان بوو. به‌م هه‌واله شادمانییه‌که زۆر گه‌وره بوو. لێ له‌بری شه‌وه‌ی ژنه‌ کورپکی بیی، کچیکی بوو، که ناوی تاجولسه‌لته‌نه (تاج سولتان) یان لیتا. به‌ر له‌دایکبوونی تاج، هیوایه‌ک په‌یدا بوو، بۆیه زوو زوو پاشا له‌سه‌ر جیی فروغ ده‌بینرا، که‌چی بۆ مایه‌ی بی هیوایه‌کی زۆر، هه‌ر جارێک فروغ دوو گیان ده‌بوو، هه‌ر کیژی ده‌بوون. دوا‌ی له‌دایکبوونی دوا کیژی، چیدی پاشا نه‌چوه‌ لای ژنه‌که‌ی و سه‌رجییی له‌گه‌لدا نه‌کرد.

فروغیش سکالای برده‌ لای شاژنی دایک، شه‌ویش بانگی پاشای کرد و گوئی پاکیشا: "ئه‌رێ چۆن ده‌ویزی؟ نابێ بۆ دامرکانه‌وه‌ی ئاره‌زووه‌کانی په‌نا بۆ ژنیکی دیکه‌ بیه‌ی. فروغ ده‌بێ مشووری شه‌وه‌ت بۆ بخوا جینشینیکت بۆ دروست بکا."

شاش پێیگوته‌وه: "من چی دی ناتوانم و چیدی ناچمه‌ لای."

"چیدی ناتوانم مانای چیه‌؟"

"ناتوانم جارێکی دیکه‌ له‌گه‌لیدا بخه‌وم."

دایکیشی به‌سه‌ریدا هاواریکرد: "بۆ نا؟"

شاش دانپێدانا: "من پیاوم و چیدی له‌گه‌ل فروغم پێناکرێ"

"بیری لێکه‌وه، ده‌نا کورپه‌کانی دیکه‌ت که له‌ ژنه‌کانی دیکه‌ن لیت هه‌لده‌گه‌رپێنه‌وه و راده‌په‌رن و ولاته‌که‌ش پارچه‌پارچه‌ ده‌که‌ن."

"ئه‌مه‌ هیچ له‌ شه‌ته‌که‌ ناگورپێ. خو ئه‌گه‌ر من نه‌توانم، که‌واته‌ ناکرێ و نابێ. به‌ دلناییه‌وه‌ دیاره‌ ئه‌مه‌ خواستی خودایه. ئێمه‌ نابێ ناشوگور بین، به‌لکو ژیان وه‌ها بخوازی که‌که‌مان، تاج سولتان کورپک بۆ ئێمه‌ بپێته‌ سه‌ر دونیایی."

"شا پێویسته‌ واز له‌م قسه‌ پرپووچانه‌ بیتنی، ئه‌و هیشتا منداله‌."

“نه گهز هه راش بوو هاته سهه ر گهه ی میژدی؟” له هه زه کهه ی خومانه وه پیاوینکی شایسته ی بۆ ده بیننه وه. خۆ خۆت باش ئاگاداری میژووی، ئه م جوړه شتانه هه ر ږووده ده. باوکمان نمونه یه که ی باش بوو، ئه و خوی کوږی پاشای کوچکردووی پیتش خوی نه بوو، نه خیر، ئه و کوږی بهی پاشای پیتش خوی بوو. ئیمه میژووی ږازه کانی ژیان نازانین، ده ی با جارئ ئارام بگرین و چاوه ږئ بکه ین.”

ئیدی له وکاته وه وه ک پارچه گه وه ریکی هه ره بایه خدار سهه یری تاج ده کرا.

هه میشه، هه ر کاتیک شا غه مگین بوو بووايه، حه زی لیبوو کیژه کهه ی بیینی. نه ریته که وه ها بوو، ئه و ژنه ی جیگری پاشای ده هینایه سه ر دنیا له نیو حه ره مسه ردا نه ژئ. منداله کانی ئه و وه ک شازاده ده بییران. له به ر ئه وه ی تاج سولتان کچه خۆشه ویسته کهه ی پاشا بوو، ئه ویش هه رگیز جیگره وه یه که ی بۆ پاشا نه هینایه سه ر دنیا، ئیدی ئه و له حه ره مسه را و له گه ل ژن و منداله کانی دیکه دا نه ده ژیا. ئه و خانووینکی به جیای بۆ خوی هه بوو، له وئ که سه به ته مه نه کانی جیپروای شا ئاگایان لیده بوو، مشووریان وه ها ده خوارد وه ک ئه وه ی شاژنیک بی بۆ خوی.

ئه و شه وه ی هه ر حه وت زږه برای پاشا له داردران، شا خه وی لینه ده که وت. مۆته کهه ی بۆ په یدا بوو، خه ونی بیینی خۆیشی به په تی قناره وه کراوه و (با)ش یاری به لاشه کهه ی ده کا. هه رچه نده ئه ویش هه لواسراو بوو، لی هیتشتا هه ر له ژیاندا ما بوو. له به رزی قناره که په وه ده بیینی خه لکینکی زۆر له خواره وه سه یری ده کهن. هه ولیدا هاوار بکا تا به هانایه وه بچن، لی ئه و په ته ی له ملی کرابوو، توند قوږگی گرتبوو، ده نگی پښه رنه ده هات و ده ستیشی له پشته وه به سترابوونه وه.

^{۲۰} سهه ر گهه ی میژدی: واته کاتی میژدکردن

خه ریکبوو گیانی له جه سته ی دهر بچن. ئینجا هه موو هیزوگورپی خوی کوکرده وه تا قاچه کانی بجوولیتن، بهم شیوهیه وه ها نیشان بدا هیتشتا هه ر ماوه، به لام بهم هه ل و ته کاندانه تا ده هات په ته که ی له نه سئودا کشتتر ده بوو. به ئاره قه ده رداننیک، به چه په ساوویه وه له خه و رابوو.

به سه رگیزییه که وه به ره و ئه و میزه پویشته، که گوزه یه کی ئاوی له سه ر داند رابوو، دوو په رداخ ئاوی له سه ر یه ک خوار دنه وه و په رده که شی لادا، هیتشتا ده ره وه هه ر تاریک بوو. ورده ورده ئه و هه سته ی بۆ هات، نه ده بووایه برایه کانی له دار بدا، ئاخه ر ئه م کرده وه یه ی له هه موو ولاته که وه هه ر دوژمنی بۆ په یدا ده کا، خواش له سه ر ئه م کاره به توندی سزای ده دا. هه ق بوو گوینی له وه زیره که ی خوی بگرتبایه.

شا دهستی دایه چرایه ک و پشیله کهش به پرسنیه وه به دوایدا. به ریگه ی ده رکه ی پشت وه خوی گه یانده باخچه که، که ده بیرده سه ر ئه و شوینه ی کیژده خوشه ویسته که ی لی نوستبوو. به وریاییه وه ده رکه ی کرده وه، ده سته بجی قه ره واشه پیره که ی کچه که ی بیتار بووه وه.

شا به چرپه یه که وه: "ئه و نوستوه؟ زور باشه، لیتیگه پئی با بنوی. من لیتره پالده ده مه وه."

ده سته بجی ژنه قه ره واشه به ته مه نه که دۆشه کیکی بۆ پاشا له ته نیشته پیخه فی کچه که ی له سه ر ناوکه وه که پاخست.

شا له سه ر دۆشه که که پاکشا و پشیله کهش خوی له پنیه کانی هه لسووی. پیره ژنه کهش په توپه کی به سه ر دادان و ده رکه ی له سه ر پیوه دانه وه.

به یانی، سه ر له زوو پیره ژنه قه ره واشه که به هیواشی و وریاییه وه کچه ی له خه و هه لساند: "پاشا لیتره رازاوه."

کیزهش به خنده یه که وه له نیتو نویتنه که ی خویه وه ههلسا و خوی له گهل
پاشادا خسته ناوچن. ئینجا چرپاندییه وه گوئی باوکی: "بۆنژور مسیهر."^{٢٦}
پاشاش چاوی کردنه وه و باوهشی تیره ریتا؟^{٢٧} "بۆنژور، مه دام... به یانیت
باش خاتون، چۆنی کیزه که م؟"^{٢٨}

"باوکه، باشم."

"تهری فرهنسی باش فیربووی؟"

"به لێ، باوکه."

"ته دی ئینگلیزی؟"

"باوکه شا، باش نا."

"بۆچی نا؟"

"هر کاتیک پزیشه که کهت ببینم به فرهنسی له گه لم ده دوی، منیش پیم
خۆش و سهیره، به لام ئینگلیزیم پێ خۆش نییه."

"خۆش بێ و خۆش نه بێ: فیری زمانه که یان بیه، چونکه پتویستت پتی
ده بێ."

کچه که کهوته هه لپشتنی ده رده دل: "ئاخر باوکه، زمانه که زه حمه ته."
"ده ی به سه، هه لسه، پشتم بشیله." ته مه ی گوت و خوی وه رسو و پرانده
سه ر زگ.

کیزهش چووه سه ر پشتی، به پتیه کانی شان و ملی شیلان.
شا به خۆشییه که وه گوتی: "تای چهند خۆشه کچیکی وه هات هه بێ."

^{٢٦} نووسهر دهسته واژه که ی ههر به فرهنسی نووسیهوه: bonjour monsieur (به یانیت باش ناغا) وه رگێپر.

^{٢٧} باوهشی تیره ریتا: باوهشی پیداکرد، له ئامیزی گرت.

^{٢٨} ته م دێره وه لامه ی پاشاشی ههر به فرهنسی نووسیهوه: bonjour, madame, comment ca va ma fille

کیزهش به خندهوه پییگوتهوه: "بهلام خۆ تو هه‌رچی زۆره کچی زۆروزه‌وه‌ندت^{١١} له‌ن."

"ئه‌مه‌ وا نییه. ئه‌وانه کیزی ژنه‌کانی منن. من هه‌ر ته‌نیا یه‌ک کچم هه‌یه، ئه‌ویش تۆی، کیزه‌کانی دیکه‌ی من نین."

تاج سولتانیش به‌سه‌رسورپمانه‌وه‌ گوتی: "بۆچی هی تۆ نین؟"

شا وه‌لامی دایه‌وه: "چونکه‌ من ته‌نیا تۆم خۆشده‌وئ." "چما؟"

"تۆ هه‌م نۆبه‌ره‌ی و هه‌م له‌ خوین و گوشتی منی. با پازیکی خۆمت بۆ بدرکیتیم. دهمه‌وئ قانون وه‌ها بگونجیتیم، دواتر تۆ بیته‌ پاشا." "پاشا؟"

"له‌دوایدا تۆ جیگه‌ی من ده‌گریته‌وه‌."

"به‌لام خۆ ئه‌وه‌ ناكرئ، ئاخ‌ر من كیژم."

"خۆ كاترینای شاژنی روسیاش هه‌ر ژنه، كه‌چی بووه‌ته‌ یه‌كئ له‌ ده‌سه‌لاتدارترین ژن. من دهمه‌وئ تۆش به‌هیز و ده‌سه‌لات بی."

"باشه‌ بۆ ئه‌وه‌ی پێویسته‌ چی بزانی؟"

"هه‌موو شتت فێرده‌كه‌ین."

هه‌ر به‌پاستیش شا ده‌یه‌ویست مشووری ده‌رسه‌كانی بخوا.

"به‌لام خۆ من نامه‌وئ بېمه‌ شاژن، ده‌كرئ تۆ داوا له‌ دایكم بكه‌ی."

"دایكت؟ باشه‌ حه‌وجه‌مان به‌و چیه‌؟"

"هه‌روه‌ها داپیره‌شم؟ خۆ ئه‌و له‌میژه‌ شاژنه‌؟"

"به‌لام به‌رله‌وه‌ی بمرم ئه‌وان هه‌موویان نه‌ماون."

كه‌چكه‌ به‌ نارازیبوونیکه‌وه‌ پییگوته‌وه: "تۆ نابئ به‌م شیوه‌ باسی دایكم و دایکی خۆت بكه‌ی."

^{١١} زۆروزه‌وه‌ند: زۆر زۆر.

شا بیده‌نگ بوو. ئه‌وه‌ی پښ خوش بوو که کیژوله‌که پای خوی
ناشاریته‌وه و یه‌کسه‌ر به‌لیگو نییه.

پیره‌ژنه قهره‌واشه‌که له‌و دمه‌دا هاته‌ژوور و به‌شای گوت: 'پوژ
هه‌لاتوه و دنیا پوناکه'.

ئینجا شا کیژه‌که‌ی ماچکرد و به‌دلخوشییه‌وه له‌وئ دهرچوو. به‌تیلا
پاشاییه‌که‌ی ده‌ستی و به‌بن داره‌گه‌وره‌کاندا گه‌پایه‌وه ژووره‌که‌ی خوی،
له‌ویش په‌رده‌داره‌که نانی سبه‌ینتی بو‌ئاماده‌کردبوو.

تۆپەكە

پرسی لەداردانی زېبراكان، وهزیری راههژاند. ئاخىر تا دههات كاریگه ریی مههدولیا لهسهر شادا پتر و پتر دهبوو. دهبووايه وهزیر ئه و پشتیوی و ئاژاوهیهی دواى لەداردانهكه كپ بکاتهوه، بهلام خۆ دهبووايه ئه و بۆ ئه و پاشایهی له شكان نهدههات وریا و لهسهر پێ بووايه. خواستی سهرلهنوێ گرتنهوهی ههراتیش هیشتا هه ر له كهلكهلهی سهریدا مابوو. وهزیر خۆی دهرسی ژيانى به پاشا دابوو، فیره زۆر شتی کردبوو، بهلام ئه و بایی ئه وهنده ئه زموونی هه بوو تا بزانی هه ندی خاسیهتی منداڵ هه ن به دهرسودهوور راست نابنهوه. پاشاش کوپی باوکی خۆی بوو، لاواز بوو. لههه مان کاتیشدا کوپی دایکیشی بوو، ئه وهی بهدواى تۆلهدا دهگهرا، هه لوهداى دهسهلات و سه رههق و خۆگر بوو. ههروهها ئه و نه وهی باپیرهگه وهی خۆیبوو، ئه و كهسهی جهنگاوه ریکی ئازا بوو، نه و پیاوه توندوبهندهی خواستی ئه و بۆ خۆی قانون بوو.

خۆی ده‌بوايه وه‌زيره‌كه له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو دژبه‌رييانه‌ی هه‌لبگرده‌بايه. ئاخ‌ر خۆ شته‌كه هه‌ر به‌ شاوه‌ په‌يوه‌ست نه‌بوو، هه‌روه‌ها به‌ وه‌زيره‌ش به‌ند نه‌بوو، به‌لكو پرسه‌كه پرسى ولاته‌كه بوو. خۆی ده‌يزانى له‌وانه‌يه له‌پشناو هزره‌ نموونه‌يه‌كانى پتويست بكا سه‌رى خۆيشى له‌پشناودا دابنى. له‌ونيوه‌شدا شا پرس و خه‌مى ئه‌وى له‌سه‌رى ده‌ره‌يتابوو. ئه‌و به‌ خۆشى و رابواردنى خۆی سه‌رقال بوو، چوو بۆ راووشكار. به‌رده‌واميش توپه‌كه‌ى خۆی له‌گه‌ل خۆی ده‌برد و ده‌يته‌قاند. ئه‌و توپه‌ى ناپليۆن دواى له‌دايكبوونى بۆ شازاده‌ى ناردبوو.

جاريكيان قرالى فره‌نسى نامه‌يه‌كى بۆ باوكى شا نووسيبوو:

له‌ بۆناپارت، قرالى فره‌نسيه‌كانه‌وه بۆ شاى ئيران.

سلاوى متمان لتيى.

تۆ پاشاى ولاتيكي خانه‌دانى، كه‌ خواوه‌ند ئاماژه‌ى پنداوه‌ و په‌حمه‌تى خۆى به‌سه‌ردا ر‌ژاندووه‌.

دانيش‌توانى ئيران خاوه‌ن دليكي كه‌وره‌ن، زيره‌ك و ئازان، ئه‌وان شايسه‌تى پاشايه‌كى باشن، به‌لام ئيمه‌ ئه‌وه ده‌زانين، كه‌ پاشاكانى پيش ئيوه‌ باكيان به‌ ولاته‌كه نه‌بوو، پشتگو‌تيان خستبوو.

من ليره‌وه‌ يه‌كئى له‌ باشترين راويژكاره‌كانت بۆ ده‌نيرم، هه‌لگري بيروكه‌ و هه‌سته‌ى منه‌ بۆ ولاته‌كه‌ت تا به‌ ش‌ئيره‌يه‌كى تاييه‌تى په‌يامه‌كه‌ت پى رابگه‌يه‌نى. توش ده‌توانى هه‌رچيه‌كه‌ت بوئى پى رابگه‌يه‌نى. ئه‌و كه‌سه‌كه‌ باوه‌رپيگراوى ئيمه‌يه‌.

خوا ئيران بپاري‌زي.

ناپليۆن بۆناپارت.

ئەو ەى برىتانى و ڤوس لە ئىرانىان دەوىست، شتىكى نوڭ نەبوو. ناپليون بۇناپارتىش دەىەوىست لە ڤى ئىرانەو ە ەرەو ەىندستان ڤروا، ەەولیدەدا لە پشت سەرى ڤوس و برىتانىیەکانەو ە لەگەل باوکی پاشا ەاوپەىمانىیكى نوڭ ڤىکبەئى. پاشاکەش دەىەوىست ە ڤالڤشتى ناپليون لە شکرکىشى بکاتە سەر ڤوسىا و ئەو ە ەشە داگیرکراو ەى ئازەربايجان لە ەن دەستى ڤوس دەر ەئىتەو ە. لى ناپليون ناچارکرا واز لە ەو ەکانى ەئى. ئەو ە ەلئەکانى نەگەىاندە سەر و ئىرانى بۇ ەختى خۆى جێئەلا. ڤوسىاش سزای پاشای ئىرانى دا، ڤارچەىەکی دیکەشى لە ولاتەکە داگیرکرد.

ەەنووکەش ناپليون بوو ە مێژوو، ەلام خۆ ئەو شتىكى ەستپىکراوى بۇ ئىران لە پاش خۆى ە جێئەشتبوو. لە ميانەى لە شکرکىشىیەکەى بۇ سەر ڤوسىا، ديارىیەکى بۇ ئىران ناردبوو. ديارىیەکەش تۆپىک بوو، بۇ شازادەى جىگرەو ە ديارىیەکى جىاواز و ناوازە بوو. نامىشى تۆپەکە نوڭ بوو، تۆپەکە دوو تايەشى ەبوو، ناپليونىش ناوى شازادەى جىگر و چەکى پاشايەتى ە زىڤ لە سەر تۆپەکە ەلکۆلىبوو. زۆر لە نەخشە و نىگارەکانى سەر تۆپەکە دەر دەست ئەو ەيان ڤووندەکردهو ە کە تۆپەکە تۆپىكى شازادەىیە.

کاتىکىش ناسر وەک شازادەى جىئەشىن چوو ە تەوریز، تۆپەکەى لەگەل خۆى ەردبوو ئەوڭ. لە دواى مردنى باوکىشى تۆپەکەى لەگەل خۆى ەتايەو ە تاران. تۆپەکە ەمىشە ە چەورکراوى لە کوشکى گولستاندا ئامادە و تەیار بوو. ەەرکاتىک کوشکەکەى ە جێئەشتبا، تۆپى تايىنى لەگەل خۆى دەبرد.

شا بانگى پشیلەکەى کرد: "شەرمىن؟"
پشیلەکەش لە سەر کورسىیەکە بازى دا.

‘دهی بابچین به سەر گرده کان بکهوین.’ به سەر په یژه کانداهه ناسه یه کی
قوولی دایه وه، ئینجا گوتی: ‘چه ند نایابه، بۆنی داره کان بکهی، وای له و
بۆنه!’

سێ له نوکه ران خزمه تی پشیله که یان ده کرد و هه لیانگرت و خستیانه
نیو سه به ته یه ک، که به قوماشیکی ته نکى سبى داپۆش رابوو. به
ئه سپاییه وه سه به ته که یان له سەر پشتی گالیسکه یه ک دانا، که تاییه ت بۆ
پشیله که ریکخرابوو.

شا خۆی هه لدايه سەر زینی ئه سپه که ی و سه یری کرد ئاخۆ تۆپه که ی
ئاماده یه. به کارامه ییه وه ئاو زینگی به ره و ده روزه لیدا و به دوایدا
چه ندین پاسه وان ده پۆیشتن. دوو ئه سپ تۆپه که یان به گالیسکه یه کی
پازاوه وه پاده کیشا. پاشاش به زه وق و که یفخۆش دیار بوو.

کاتی که شا له کۆشکه که تپه پری، ده هۆل و شه پیور جارپان دا، تا شاره که
بزانی شا له که شت و که پانی خۆی دایه. بۆ ماوه یه کی درێژ بوو، ئه وه
یه که مین جاری بوو، شا خۆی نیشانی که له که ی بدا. ئه و دواى له داردانی
براکانی ده ترسا نه وه که پشیوی ولات بگرێته وه، به لام هه ردواى ته نیا
یه که هه ولی هه رانانه وه، ولات کش و مات و ئارام بووه وه. ئه ویش
وه های لیکدايه وه، گوايه په عیه ته که ی له که ل برپاره که ی هاوړا بوونه. ئه و
بۆ پاووشکار به ره و گرده کانی ده ره وه هه لکشا، به لام خۆ له پێگه یدا
ده بووايه به لای چه ند شه قامیکی جه نجالدا بپړا.

ده هۆلژه نه کان توندتر ده یانکوتا و جارچییه کانیش هاواریان ده کرد:
‘به کویریای چاوی دوژمن، پاشامان وا له پێیه!’

خه لکه که ش ده یانه ویست نیگایه ک له پشیله که ی شا بپرن، ئه وه ی له نیو
که ژاوه ی پاشا دایه. تا ده شه هات رێوبانه که جه نجالتر ده بوو، ئه و
ئه فسه رانه ی پیتشقه ره وول و سه رقافله بوون، ده بوایه خه لکه که یان به

نووکى نيزه و شمشيره کانيان به ملا و ئه ولادا بردبا تا شا به نيو ياندا تيپه پرى. به سهدان که سى نابينا، که م ئه ندام و ناکام له کولان و بازاردا سواليان ده کرد و به دواى له ته نانیکدا ده که پان، ئيدى له و بۆنانه دا هه وليانده دا بايى ئه وهنده له شا نزیک ببنه وه و هاوار بکه ن: "جاويد شاه، جاويد شاه، بڑى شا، بڑى شا."

سه ر بازه کانيش به قونداغه تفهنگ له سوالکه ره کانيان ده دا، به لام ئه وان که خويان له بهر پيى ئه سه په کان بهرده دايه وه به گريانه وه ده ستيان به ر زده کرده وه و له شا ده پارانه وه.

شا له ناخى دلييه وه هه ستي به به دبختى کرد. دوا جار لای دايكى سکالا و ده رده لى خوى هه لږشت: "هيشتا ئه و هه سته مان هه ر ماوه، که ئيمه پاشاي کاروانىکى بى کوتايى خه لکى هه ژار و نه دارين."

دايکيشى وه ها دلى ده دايه وه: "به لى تو وه ها سکالا ده که ي، به لام ئه وه ي ده يلنى راست نيه. "تو پاشاي ولاتىکى ناوازه ي. پاشاي ئه و شازادانه ي که له کوشکى جادوو بييدا ده ژين، پاشاي ژنه ئيرانيه ئه فسو و ناوييه کاني، پاشاي بازرگانه ده وه له مه نده کاني مافوور و پايه خى شاره جوانه کانمانى، هه روه ها پاشاي هه زاران ئاغاي گوند و ديتهاتى. له بيريشته نه چى، تو پاشاي دايکى."

پاشا ده ستي بۆ کيسه دراوه که ي ته نيشتي برد و پارهى به سه ر خه لکه که دا پرژاند. خه لکه کيش هه ر قه راپه ستانى و تىکقزڤانيان بۆو تا ده ستيان بگاته دراوه هه لږيژراوه کان.

ئاپۆراکه هه ر هاواري ده کرد: "جاويد شاه، جاويد شاه."

ديسان شا ناسر مشتىک دراوى بۆ فرىدان. ده وه له کانيش توندتر ليتيان ده دا و شه پوريش پتر ده يفىراند. شا هه روه ک ناپليۆن له سه ر پشتى ئه سه په که ي، به ده ست ئاماژه ي بۆ شوينىکى دوور کرد. سواره کانيش

^۲ تىکقزڤان: له نيو ئاپۆرا و گورده مى خه لکدا خۆبرده نپيش.

دهوروخولی شایان دا، ئینجا به ویلغه و گورگه لۆقه له دهروازهی شار
پوهو گرده که تییاخته قاند.

یه که وپاستیش شا بۆ دامینی گرده که ملی لیتا، به دوای پاوی که له کیتیدا
گه پرا. له و کاتهی ئه سپه که ت له غاردایه، ئه و ته قه کردن له نیچیر یه کێ له
هونه رهکانی ئه سپه سوارانی ئیرانی بوو. هیچ که سیک وهک سهر بازیکی
ئیرانی نهیده توانی به چه شنی ئه و نیشانه که ی بتهنگیوی. هر له
پۆزگاری مندالییه وه ئه و پاشایه ی دواپۆز فیره ئه و کارامه ییه کرابوو.
شازاده بچکوله کان له کاتی پاووشکاردا مه شقیان له سهر ئه و شته ده کرد
و شا ناسریش له وهدا بالاده ست بوو. ئه وه به وه دلخۆش و به خته وه
ده بوو کاتی له سهر پشتی ئه سپه که ی نیشانه ی له ئازهلێک ده گرت و
ده بییکا.

شا چه زی له شه پریش بوو. که هه ندیک جار له کوشکا ده ترسا،
له به رهکانی شه پر ئازایه تی ده نواند. ئه و له گه ل باوکیدا له یه ک دوو
جه نگدا به شداری کردبوو. یه که مین جار ئه وان له به رانه بر پوسه کاندای
شکان. جاری دوو هه میش جهنگی هه رات بوو، به کیفه پاتیک کوتایی بییهات،
بریتانییه کان ده ستیان به سهر شاره که دا گرت و دایانه ده ست سه روک
هۆزهکانی ئه فغانی.

هه مووانیش ده یانزانی، پاشای کۆن له داخ و خه فه تی له ده ستدان
هه راته وه سه ری نایه وه.

پاووشکار شتیک بوو له خوینی شادا بوو. پێشان ئه و له دارستانی لای
توریزه وه به دوای پاوی شیر و پلنگه وه بوو. هه نوو که ش ده بی به
بزنه کتوی لای تاران قایل بی. له کاتیکدا ئه و پاوه دووی ئازلهکانی ده نا،
پاسه وانهکانی تۆپه خۆشه ویسته که یان بۆ سهر گرده که پاده کیشا.

^{۳۱} ویلگه و گولگه لۆقه: دوو جزیره غاردانی په وتی ئه سپن.

کاتیک ئەوان دەگەشتنە ئەوی، عەریفیک توند بە دەھۆلەکەى دەکیشا، ئامازەبوو بەوەى ھەموو شتیک ئامادەىە. ئینجا شا بەرەو گەردەکە لێدەخوپی، بە ئارەقە دەردانەو لەسەر پشستی ئەسپەکەى بازیدەدا و بالەکانى لە ھەوا لەیەک دەکردنەو: "ئەمۆ پۆژیکى زۆر تاییبەتە، ھەست بە باشى دەکەم."

ئەو دەستیکی لەسەر لوولەى تۆپەکە دا. یەکن لە پاسەوانەکان گوللەتۆپیکى دایەدەست، پاشاش گوللەتۆپەکەى ماچکرد و خستییە لوولەکە و نیشانەى لە گردیکى بەرانبەرى گرت. مەشخەلێکیان پادەست کرد تا گوللەکە گر بەدا. ئینجا بە ھەردوو دەستى گویى خۆى گرتن و ھەندیک خۆى نەوى کرد. ئیدی تۆپەکە تەقى.

دواى ئەوێ حەفت تۆپی تەقاندن، ئەفسەریک پالتۆیەکی بەسەر شان و ملی پاشادا دا تا سەرماى نەبێ. ئاویکی شیرینی گولیشیان گەیاندى. پاشان بەرەو میزیک پۆیشت کە پر لە دەفرى شیرنەمەنىی خوش خوش بوو، دەنکە خورماى بە کاکلەگۆیز و کێکی بادەم، زەنجەفیلی کولاو بە نویشک و ھەنگوینەو.

کاتیکیش نۆکەرەکان نیچیرەکەیان لەسەر پشستی گالیسکە دا، ئینجا شا خۆى ھەلدا بەسەر پشستی ئەسپەکەى و شۆپیکردەو. ئەو خوازیار بوو بۆ ماوہیەکی درێژتر بمینیتەو، بەلام لە چاوی پشیلەکەى ئەوێ بینى وەھا باشتەرە بگەڕیتەو مالى.

۱۲

چاکسازییهکان

وهزیر پیتمایی بۆ حوکمرانانی ناوچه خۆجیتیهکانی ولات دهرکرد، به لکو کارخانهی مافوورچنین دروست بکهن تا به سهدان مافوورچین بتوانن تیتیدا کار بکهن. له باکووری ولات و له سههر کهناری دهرپای له زوین کارخانهی بچووک بچووک هه بوون، وه ستایانه کافیاریان دهخسته نهو گۆزه و سندوقه وه بۆ به شهکانی دیکه ی ولاتیان دهنارد.

وهزیر خهونی وه های ده بیینی به لکو بیکارهکانی ولاته که ی ههروهک کریکارانی بریتانی له کارخانهکاندا کار بکهن و بژیوی ژیا نیان به پیدای بکهن. خهونی نهو وابوو به لکو کهانی ولاته که ی ههروهک کهانی مۆسکویی بچه قوتابخانه. نهو له بهر نهو هه موو پلان و پرۆزه ی کارانه ی له که له ی دابوو، خهوی لینه ده کهوت.

لهو نیوه شدا نه یار و ناحه زهکانی، هه موو هه ول و کوششی خویان ده دا تا به په له بن پتی دهر بینن.

نهویش نه خشه و پلانهکانی خۆی بۆ پراوێژکارهکانی پروونکرده وه.

"من زۆر خەونم بۆ ئەم ولاتە ھەيە، بەلام خۆ نابى لەيەك كاتدا زۆر شتمان بوو." ئەمە قەسەى ئەو بوو لە كۆبوونەوھى دەستەى وەزيراندا بە وەزىرىكى گەنجى گوتبوو. "ئێوھ لە دەرەوھى ولات خویندووتانە، بەلام ولاتەكەمان پوسيا نىيە، چ جاي ئىنگلستان. لەو ولاتانەش دەسلەت ناوھندە. لای ئىمە زۆرىنەى خەلك لە لادىكاندا دەژىن. ئىمەش دەسلەتمان بەسەر دىھاتەكاندا ناشكى، لەوئ ھەموو شتىك لەبن دەستى ئاغا گەورەكانە، ئەوانەى خاوەنى زەوىى زۆروزەوندى ناوچەكانن."

(تەقى خان)ى وەزىر لە دانىشتنەكەدا ھەلىدايى و گوتى: "ئىمە واقىعەكە فەرامۆش ناكەين، ھەر بۆيە چاومان ھەر لەسەر شارە گەورەكانە، نەخاسمە تاران."

"پاست و دروست تاران سەختريين شوینە، لە ھەموو لایەكەوھ لە پرى چىن و تويزى دەستەبژىرەوھ پىگەمان لىدەگىرى، ئەوانەى خاوەن زەوىوزارەكانن."

ئەمىر، راويزكارە گەنجەكەى وەزىرىش وەھا ھاتە قەسە: "ئىمەش پىويستە ھەروەك ولاتە پۆژئاوايىيەكان بۆ لەيەكجىاكردنەوھى دەسلەتەكان تىبكووشىن. ئەمەش مەرجە بۆ ئەوھى نەخشەكانمان جىيەجى بەكىن."

وەزىرىش بە مەبەستەوھ ھەلىدايى و گوتى: "نابى ئىمە دەستەبژىرەكە بترسىنن. پىويستە زۆر وريابىن، بە ئەسپايى ھەنگاوەكانمان بەھاويزىن. لەوبارەيەوھ قەسە لەگەل شادا دەكەم."

كارتى براوھى ئىران دەولەمەندىي كەنە زىرەكان، پۆبىيان، بەردەگەوھەر، بەھارات و ئەو شتانەش بوون، كە پورتوگالىيەكان ناويان لىتابوو "زىرى رەش". ھەر زوو پىشتەر پورتوگالىيەكان ھەوليانداوو ئەو زىرە رەشەى كەنە نەوتەكان دەستبەسەردابگرن و بەكارى بەيئن. بۆ بەدەستەيئانى

ئەو شلە جادووییە، لێرە و لەوێ لە ئێراندا کونیاں لە جەرگی خاکە کە پێدا کردبوو. لێ هیشتا هیچیان نەدۆزیبوووە.

پاشان کابرایەکی گەڕێدە ی سەرچل لە نیوزییلانداوە بەناوی ن. ر داریسی هات. گەشتە گەپان و سورپانەکانی بۆ شتدۆزینەو، کە لە لایەن کارخانەییەکی داودەرمانەو پشستگیری دارایی کرا، دەستپیکرد. بەدوای سەرچاوەی نەوتدا گەپا، بەلام ئەوێ دۆزییەو شتیکی وەها نەبوو بایەخدار بێ. ئەو بوو ئەویش بە دەستی بەتال گەپایەو و لاتەکی خۆی.

لەو سەردەمدا کە سانیک لە ولاتەکانی پۆژئاواوە بەهای نەوتی ژێرخاکیان بۆ دەرکەوت. لە دۆلێک لە ویلایەتی پەنسلفانیای ئەمریکییەو، بیرێکی حەقدە مەتریاں لێدابوو. بۆ پۆژی پاشتر بینیاں چالە کە پڕ لە نەوتی خاوە بوو.

لە پارێزگا باشوورییەکی ئێرانیش، شلەییەکی پەش بە بەردەوامی لە زەوییەو هەلدەقولا. خەلکی خۆجیتی ئەوێ ناویان لێنابوو قیپ، شتەکیان لەناو سندوقدا هەلدەگرت و تایی گالیسکەکانیان پێ سواق دەدا.

گەرە وەزیریش داوای لە فرەنسییەکان کردبوو، بەلکو کارخانەیان بۆ داہمەزڕین، چاکسازیان لە پیزەکانی سوپا بۆ بکەن و زانستیان بۆ بخەنە ئێو قوتابخانەکان. چەند دانەبە کیشیان لە لایەن فرەنسییەکانەو ئەرکیکی ژێر بە ژیریان پێسپێردرا بوو، بەلکو بەدوای نەوتی خاودا بگەڕێن. فرەنسییەکان داوای ئەوێان لە دەسەلاتدارانی ئێرانی کرد، لەپال چالاکیی کەنەکان پێگەیان پێدەری زەویش هەلبکەن و بەدوای نەوتدا بگەڕێن. هیشتا کەس نەیدەزانی ئاخۆ لە ژێر ئەو چینه زەوییە ئێویدا گەرەترین کانی نەوتی دونیای تێدا یە.

هه‌لکه‌ندنی زه‌وی به‌هیچ‌ئەنجامێک نه‌گە‌یشت، هه‌ر بۆیه‌ فره‌نسییه‌کان وازیان له‌و چالاکییه‌ لاوه‌کییه‌ی خۆیان هێنا. کاتیکیش له‌یه‌کێک له‌ بیره‌کاندا ئه‌و ماده‌ په‌شه‌یان بێنی ده‌بریاوه‌وه، دیسان ده‌ستیان به‌ هه‌لکه‌ندن و لێدانی بیرى زیاتر کرده‌وه. له‌مه‌شیان ئه‌نجامێکی به‌هه‌داریان ده‌ستنه‌که‌وت. ئه‌و نه‌وته‌ی له‌ بیره‌که‌ هه‌لێنجایان له‌ به‌رمیلی داردا و به‌ که‌شتی بۆ فره‌نسیایان گواسته‌وه. به‌لێ ئه‌وه‌ شتێک بوو، به‌لام ئه‌وه‌نه‌بوو به‌وه‌ی چاوه‌پوانی لێده‌کرا به‌راورد بکری.

وه‌زیر داوای زۆری کرد، به‌لام ئه‌و چاوتیترپنه‌ له‌ گه‌نجینه‌ی ژیر زه‌وی و ده‌رفه‌تی ده‌سه‌لاتشکان به‌سه‌ر سوپای ئێران هێ ئه‌وه‌ نه‌بوو فره‌نسییه‌کان مرخی لێخۆش نه‌که‌ن. ئیدی ئه‌وان به‌ مه‌رجه‌کان قایل بوون و وه‌زیریش لیستیکی به‌و پرۆژانه‌ ئاماده‌کرد، که‌ ده‌بووایه‌ جێبه‌جێبکری:

دامه‌زراندنی قوتابخانه‌ی ته‌کنیکی له‌ هه‌ریه‌ک له‌ تاران و ته‌وریز و ئیسفه‌هان.

کتیبخانه‌یه‌کی گه‌وره‌ به‌ کتیی زانستی نوێ له‌باره‌ی ته‌لارسازی شار و پێگه‌وایانی تاران.

دامه‌زراندنی قوتابخانه‌یه‌کی کانی کانه‌زایی له‌ شاری سولتانه‌ئاباد.

دامه‌زراندنی پێنج چاپخانه‌ له‌ پێنج شاری گه‌وره‌دا.

دامه‌زراندنی نه‌خۆشخانه‌یه‌ک له‌ تاران و ئۆرپینگه‌یه‌کی ژنانه‌ش له‌ ته‌وریز.

قوتابخانه‌ی سه‌ره‌تایی جو‌راوجۆر له‌ تاران. کارخانه‌ی پێسته‌ و پێلاو.

دامه‌زراندنی په‌یمانگایه‌کی سه‌ربازی بۆ گه‌نجان.

دامه‌زراندنی قوتابخانه‌ بۆ وینه‌ و تابلۆکێشان.

دامه‌زراندنی دوو هه‌تیوخانه‌ له‌ تاران.

کارخانه‌ی شوشه‌وات، رستن و چین، کاغذ، مس، شه‌کر و توتن له
شاره جیاجی‌کانی ولات.

کارخانه‌یه‌کی بچوکی هویه‌کانی گواستنه‌وه بۆ دروستکردنی گالیسکه
و که‌ژاوه له شیراز.

له کۆتاییشدا دروستکردنی کارخانه‌یه‌ک بۆ دروستکردنی کاتژمیری
قه‌باره مامناوه‌ند بۆ شاره‌کان.

له سه‌رووی هه‌مووشیان‌ه‌وه داواکاری گه‌وره و قورپسی ئه‌وه‌بوو
چهندین کارگه‌ی دروستکردنی تۆپ له تاران و ئیسفه‌هان و شیراز
دروست بکری، بۆ ئه‌وه‌ی سوپا چیدی پشت به تۆپی روسی و بریتانی
نه‌به‌ستی.

وه‌زیر په‌ی به‌وه بردبوو، ئه‌و هه‌موو نه‌خشه و پلانه‌ه‌ی ئه‌وه نین له
ماوه‌ی ژیا‌نی ئه‌ودا بینه راستی و جێبه‌جێ بکری. ئه‌وه‌شی ده‌زانی
ئاسته‌نگی گه‌وره گه‌وره‌ی دینه سه‌ر پێگا، به‌لام خۆ هه‌ر به‌لای که‌مییه‌وه
حه‌زی ده‌کرد تا له ژیا‌ندا ماوه سی له‌و خه‌وانه‌ی بینه‌دی.
یه‌که‌مینیان خوازیاربوو هه‌موو مندالانی ولاته‌که‌ی له‌ دژی ده‌رد و به‌لای
سووریزه‌ بکوترین. بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و ده‌رده‌کویره‌ی تا ده‌هات ژماره‌که‌ی
زیاتر ده‌بوو، بوه‌ستی.

خه‌ونی دووه‌میشی قوتا‌بخانه‌یه‌کی ته‌کنیکی بۆ منداله‌ به‌هره‌داره‌کان
دابمه‌زری، که دواتر ده‌بیته پالېشتیک بۆ نه‌خشه‌ی په‌ره‌پێدانی ولات.
سییه‌مین خه‌ونیشی خه‌ونیکێ زۆر تابییه‌ت و که‌سی بوو. کاتیک ئه‌و
هیشتا له تافی لاویدا دا‌بوو، ئه‌و لای باوکی کاریده‌کرد، باوکی‌شی له
کابینه‌ی پاشای پێشوو وه‌زیر بوو، دواتر هه‌ر خۆیشی بووه سه‌روه‌زیر.
له‌دوای گه‌شتیک بۆ روسیا، باوکه‌که باسی ئه‌و کاتژمیرانه‌ی بۆ کردبوو،
که له سه‌رووی کلێسا‌کانه‌وه جێگیر کرابوون. زه‌نگی ئه‌و کاتژمیرانه

ئەوئەندە دەنگدەرەوہ بوو، ھەموو شارەكە گۆنئى لئیدەبوو. پاشان ئەمیر كەبیر وەك پیاوئىكى گەنج بە نۆردەيەك چووہ مۆسكۆ. لە كرەملین بۆ يەكەمین جار گۆئى لە زەنگى ئەو كاتژمێرانە بوو، كە پێشتر باوكى بۆى باس كەردبوو. ئىدى لە خۆشئى ھەستكردن بە كات دلى گەش بوو. ئەو كاتەى دەروا و ئەوكاتەش كە تێپەرئوہ.

ئەو خەونەى تافى لاوئىتى ھىچ كات لئى جیانەدەبووہ. ئەو لەگەل ئەندازيارى كارخانەى كاتژمێرى فرەنسئى قسەى كەردبوو، چۆن لە ھەموو شارە گەورەكانى وەك تاران، ئيسفەھان، شیراز و تەوریزدا چەندین كاتژمێرى وەھا دابندرئى. ھەلبەتە نەشەدەكرا ئەو كاتژمێرانە لەسەر منارەى مزگوتەكاندا قایم بكړین. چونكە زیاتر بە لاسايكردنەوہى كلئساكان دەچوون و خەلك توورپە دەبوو.

بۆيە وەزیر بېرىكردوہ، بەلكو كاتژمێرە گەورەكان لە گۆرپەپانى گەورەى بازارپى شارە گەورەكانى ولاتدا دابندرئى. ھەندىك جار كە بۆ بازار دەچوو، لە خەيالى خۆیدا گۆئى لە دەنگى زەنگى كاتژمێرەكان دەبووہ.

كات لە ولاتەكەى ئەودا چەقى بەستبوو، لە شوئىنى خۆى وەستا بوو. ئەوئش دەيەويست بە دەنگى ئەو كاتژمێرانە بيجوولئى. ئەو خەونەكەى بەرپادان دا. ئەندازيارەكە كارخانەيەك دادەمەزرىنى و ھەر كاتئش ولات ئارام بووہوہ، خەرىكى دامەزراندنى كاتژمێرەكان دەبن.

خۆى كئشەيەكى گەورە ھەبوو، پەوتى پەرەسەندەكانى خاوكردوہ؛ ولاتەكە پئگەوبانى باشى نەبوون، ھەموويان پئچكەى بارىكى ئەسپ و كالىسكەكان بوون، كە سەروشكردانە ھەبوون. خۆى ھەر ئەو ولاتە گەورەترین پئگەوبانى لە دونیادا ھەبوو، بەلام پۆژگار و جەنگى

بهردهوام و داشوړان و پړنو و چهنی^{۳۲} زهوی، شوینه واری کوړکردبوونهوه.

بق نهوهی له لایه خه لکه که وه خوږان خوشه ویست بکن و نهو دلپراوکی و نائارامیهی له هه بوونی فره نسیمه کان په یدابووبو بره وینیته وه، وه زیر داوی له پوسه کان کرد، پښکاو بان بق شاره کانی ولات لیدنه و شاره کان هه موویان به توړپکی پښکاو بان وه به یه که وه بیه ستنه وه.

نهوانیش ده سته به چی خسته پروه که یان په سته نکرد و ده سته یان به کار کرد. له م کاره شدا نهوان شاره باشووریه کانی ولات یان پشتگوڅست و پوویان کرده نهو شارانہی له سنووری هیندستانه وه نزیکن و پښکاو بان نهو ییان لیدا.

وه زیر نه مهی ده زانی، به لام هه سته کرد، نهوهی پوسه کان ده یکن هیشتا بق ولاته که باشه.

هه بوونی پوسه کان له به شمی باکوور و پوژهلای ولاتی نیران تیختیخه ی بیزاری و هه ستیاری بریتانیه کانی دا. نهوان هیچ شتیان له وه زیر هلنه کړاند، که دهیه ویست دوستایه تی هه موو لایه ک بکا. ناخر نهو سر به مالباتیکیش بوو نه ده کړدا. ئیدی بریتانیه کان برپاریاندا چاوه پښ بکن. نهوان هوز و تیره کانی نه فغانیان پرچه ک کردن و پاوژکاری سه ربازیان بق ناردن بق نهوهی له کاتی پتویستدا و له حالته ی له شکرکیشی روسیا بق سر هیندستان، بهر په چی بده نه وه.

بریتانیه کان له هه مان کاتیشدا له پښی پیاوه نزیکه کانیان زیاتر مه دولیا یان له دژی وه زیر هانده دا. نهوان هه والی هه لبه سترای

^{۳۲} پړنو داپمانی کهویه به فری گوره. چهنی: داپمانی زهوی به هوی بنکولبوونی به ناو.

وهه‌هایان دهنارد، گوايه له نه‌خشه و پلانی وه‌زیر دایه ورده ورده پیگه و پاییه‌ی شا ناسر لاواز بکا.

مه‌هدولیا به ئاخه‌لکیش‌شانیکه‌وه لای شیخ ئاغاسی، ئه‌و پیاوه‌ی له هه‌مووان زیاتر جیکه‌ی باوه‌ری بوو، وه‌ها دهرده‌دلی خۆی ده‌کرد: "ئه‌و کویرانه هه‌ر کاغه‌زیک وه‌زیر له‌به‌رده‌میدا بنی، یه‌کسه‌ر بن چه‌ندوچوون واژۆی ده‌کا."

شیخ ئاغاسی ئه‌شه‌هدوویه‌کی بۆ لێده‌دا: "هه‌ر به‌راستی ئه‌م شته‌ مایه‌ی خه‌ملێخواردنه‌. زۆری پێناچی شا ده‌سه‌لاتی خۆی له‌ده‌ست ده‌دا، بۆیه ئه‌رکی تۆیه‌ شا راست بکه‌یته‌وه‌."

مه‌هدولیاش گوتی: "من ده‌چم و قسه‌ی له‌گه‌لدا ده‌که‌م. به‌لێ پێویسته‌ بچم و پێی بلیتم."

۱۳

پوس

زۆر جار ان شا به نئو ولاتدا گه شتى ده كرد، هه مېشه له و گه شتانه يدا ده سته يهك له ژنه كانى له گه ل خۆى ده برد. له ميانه ي ئه و گه شتانه يدا خۆى نيشانى په عيه ته كه ي ده دا تا ئه وانيش پى سهر سام بن و كړنووشى بۆ بېه ن و له و شوپانه ي سهر دانيشى ده كرد پيشوازيى له حوكمrane خوجييه كانى ده كرد. به به رده واميش سهر دانى قه لا و سهر باز گه كانى ده كرد.

هه نديك جار هه زى لى بوو پاشا نه بووبا. ئاخى ئيره يى به و پياوانه ده برد، كه سهر به ستانه به سهر جاده و كۆلانا ندا گوزه ريان ده كرد و بۆ بازارې جرتو فرتيان بوو، يان هه روهك جوتيارىك له زه وويه كه ي خه ريكي كاروبارى كشتيارى خۆى بوو.

ناوبه ناو يش هه لوه داي ئه وه بوو نوينه رانى تويز و چين و فه رمان په واكانى خۆى بېينى. به رده واميش ميتوانى له ئاخوند و كه سانى روحانى ده هاتن. شتىكى سوود به خش بوو په يوه ندىي له گه ل ئه و جوړه كه سانه ببه ستن.

ئەو ئاخوندانەى سەر بە دەربار بوون، لە جەژنەکاندا پیتشوازی
لێدەکردن. ھەرۆک پۆژە پیرۆزەکانى مەولود و کوچى دواى پیتەمبەر
و ئىمامى عەلى.

کاتىکیش ئەو ئاخوندانە دەھاتن، ئەوا ھەمیشە سەردەستەى نۆکەرەن
دەبیردە ھۆلە زۆرینەکە و لەوێ ماوہیەکی درێژ چاوہرپێیان دەکرد تا
شا دەھاتە لایان. لەکاتى چاوہرپوانیشدا بە چەندین جۆرە شیرنەمەنى
فەرموویان لێدەکرا و خزمەت دەکران. کاتىکیش شا دەھاتە ھۆلەکە،
ئاخوندەکان لەبەرى ھەلدەستان و یەک لەدواى یەک دەستیان ماچ
دەکرد. ئینجا شا کورته دوانىکى دەدا، پاشان لەگەل چەند کەسیکیان
دەمەتەقێتەکی کورتى دەکرد، داواى لێدەکردن بۆ ئەو و بۆ شانشینەکە
دوعا بکەن، ئەوسا چەند دراویکی تاییەتى ئالتونى دەدانى، ئەو دراوہى
پەیکەرى خۆى لەسەر ھەلکەنرابوو، بەم شیوہیە خواحافیزى لێدەکردن.
پاشان بەگوێى شەرمیندا دەیچرپاند: "ئەمانە کۆمەلیک گەلخۆن، بۆنى
کشپلى بزنیان لێدئ".

زۆر جارەن شا لە کۆشکەکیدە ھەستى بە بیزارى دەکرد، چونکە
پێیوابوو پۆژەکان ھەرۆک خۆیانن و دووبارە دەبنەوہ. ئەو
دەخویندەوہ، دەینووسى، لە بەلگەنامەکانى وەزیر پادەما و لێى
دەکۆلینەوہ، نانى دەخوارد، ھەندئ شەوى لە ھەرەمسەرادا بەسەردەبرد.
ئەو پیاسەى دروردیژى دەکردن و سەرى دایکى دەدا ناوہناویش
چاودیریى کێژەکەى دەکرد ئاخۆ لە دەرس و دەورەکانى خۆیدا چۆنە و
بە باشى فێربووہ.

ئەمەق چوہە خانووە جوانەکەى پشت قۆپەنى دارەکان، ئەوہى وەک
تەختەپەشەکە ناسراوہ. ئەو ژوورەى بە کەلوپەلى فرەنسى پاخراوہ، لە
ھەموو لایەکی خانووەکەش تابلۆى ناوازەى ھونەرمەندى بەناوبانگى

ئىترانى كەمالولمولىك ھەلۋاسىرايىون. لەسەر دىۋارەكەش تەختەپەشىك داندىرايىو كە بە فرەنسى "tableau noir" پىئىدەگوترا. ئەمەش بۇ قوتابىيەكان بوو، ھەمووشىيان مىندالى شا بون، لەو ژئانەى سەر بە ھۆزەكەى ئەو بون، بۇ ئەو مىندالانە كورسى داندىرايىون.

باۋكى شا كاتى خۆى ئەو ژوورەى دروستكردبوو، كوپەكەشى، واتە شا ناسر لەوئى لە كاتى مىندالىيدا فرەنسى و بىركارى لەسەر دەستى خانمە مامۇستايەكى بەتەمەنى فرەنسى، فېربوبو. ھەمىشەش مامۇستاكە يان خانمىكى فرەنسى، ژنى يەككىك لە كارمەندەكانى بالۆيزخانەى فرەنسى، يان خانمىك دەبوو، كە تايبەت لە فرەنساۋە بۇ مەبەستى فېركردنى شازادە ھىترابوو.

ھەنوۋەكەش تاج سولتان دەرسى زمانى فرەنسى لەو ژوورە لەسەر دەستى خانمە مامۇستايەكى فرەنسى دەخويند. ئەو مامۇستايە نوئى بوو، ۋەزىر لە پىنى بالۆيزخانەى فرەنسى پىكىخستبوو. ئەو خانمە مامۇستايە لە خانوۋەكانى فرەنسىيەكان دەژيا و پۇژانە يەك دوو سەعات دەرسى بە تاج دەگوت.

لە پەنجەرەكەۋە شا بىنى خانمە مامۇستا لە بەردەم تەختەپەشەكە ۋەستاۋە. ئەو خۆى ھەم نوئى و ھەم شەرمىش بوو. شا دودل بوو لەوئى ئاخۇ بچىتە ژوور يان نا. ھەر زوو پشیلەكە لەباۋەشى پاشا بازى دا و خۆى گەياندە لای تاج.

مامۇستاكەش تا لای دەرەكە ھات. سالاۋى لە پاشا كرد و كەمىك ئەژنۇكانى بۇ چەماندەنەۋە. ئىنجا خۆى لە دەرەكە كەلى^{۳۲} گورد بەلكو شا بىتە ژوور، بەلام ئەو ھەر لە شوئىتەكەى خۆى مايەۋە.

پاشا بە فرەنسى پرسى: "ئەرى ھەمووشىتىك بەپىنى خواست باش دەپرا؟"

^{۳۲} خۇ كەلىكردن: خۇلادان، خۇ تىدان.

مامۆستاش وه لامي دايه وه: "به لي، به دنيايييه وه."
 ئينجا گوتي: "زور باشه. ئه ري تاج قوتاييه كي باشه؟"
 "هه لبت. ئه زيره كه، بيرتيژه، هه به راستي شازاده يه."
 "تو ئيمه ت دلخوش كرد. هه شتيكت بو، ده كرى ئاگادارمان بكه يته وه."
 ئينجا شا بانكي شهرميني كرده وه و به نيو باخه كه دا قه ده مي ليدا.

بو ئه وه ي به سه ر په ستى و بيزاري خويدا زال بى، هه نديك جار تابلوى
 ده كيشا. كه مالولمولك كاتى خوى مامۆستاي بو. ساليكي ره به ق
 نيگار كيشه كه هه موو پوژيكت ده هاته كو شك بو ئه وه ي نيگارى پاشا له
 هولى مينا به نده كه دا بكي شى. كه مالولمولك بنميچ و ديواره كانى هوله كه ي
 به و سه دان پارچه ئاوينه له تابلويه كدا به قسه هينا بوو. هه روه ها ئه و
 په رده كه سه كه قورسه گه وره يه ي، هه موو جاريك شا به ويذا ده رده كه وت
 و هه ر به ويشدا ده پويشت و له به رچاو ون ده بوو، له گه ل مافوورى
 قورمزي توخ و شيني تاريك له گه ل ئه و سه دان بيچمۆكانه ي سه ر
 مافووره كان له سه ر تابلۆكه ي ئه ودا به جوانترين شيوه په نگى كردبوون،
 واي ليكردبوون له گه ل مرو بكه و نه قسه. له دوايشدا مامۆستاي
 نيگارگيش كورسييه شاهانه كه شى له ياد نه كردبوو.

پاشاش له تابلۆكان راده ما و ته كنيكي جور به جور يان لي فير ده بوو، كه
 هه ر به خويشى به چاك يان به خراپ له تابلۆكانى خوى به كارى
 ده هيتان.

خوى هه ر ده بووايه شه رمين يه كه مين نموونه ي تابلۆى بووايه. به
 تابلۆكه شى زور دلشاد بوو، راسته وخو به ديوارى ژوورى كاركردى
 هه لواسي بوو.

جاريكي ديكه هه وليدا له تابلۆيه كدا تاج سولتاني تيدا په نگ بداته وه،
 به لام تيدا سه رنه كه وت.

که مالو لملوک له باره ی تابلوکه وه به شای گوت: "نمه کاریک نییه لڼی بیهیوا بیت. شا دوو ئالنگاری له پښتن، که هی به سهر دازالبوون نین."

"یه که میان ئه وه یه، کیژه که ت تا بلتی جوان و نازداره. دوو هه میشیان ئه و هیچ چرچ و لوچی له سهر دهموچاودا نین. من پښت نیاز بو شا ده که م نیگاری دایکی خوی بکښی. ئه ویش نمونه ی خه ونه. نازداریه که ی له ږیگی چرچولوچییه شاهانه ییه که ی به دیار ده که وئ، ئه و هر هیز و دهسه لاتی لیده باری و لیتزاردنی جلو به رگیشی ته واو عیاره."^{۳۴}

پاشاش وهلامی دایه وه: "نمه یان ناکړئ. ئاخړ له شوینی خوی تک نادا،^{۳۵} ناتوانی یه که خوله که بیده نگ ببی. ئه و هر به دوا ی شتدا ده که ږی تا بیکا ته پاکانه ی لومه و سه رکونه کردنی شتیک. ئه و له سهر کورسییه که دابنیشی و منیش فلچم به دهسته وه بی، خوی ئه وه له پیش چاوه، ئه و سا ده بیته جهنگ و هه را."

شا هر به ته نیا به نیگار کیژشانی پشيله که ی و ژیانیکی وه ستاو وازیته نا. ئه و به دزیش هه ولیده دا به لکو نمونه یه که له بهر تابلوی ئه سپه که ی ناپلیون بگریته وه، به لام هیچی پینه ده چوو.

له بهر دهم تابلوکه به خوی گوته وه: "خوی ئه مه ئه سپ نییه، به لکو بوته کهر. لڼ هه رچونیک بی خوشیمان لښینی."

شا هه رگیز نه بو وه تابلوکیژیکی سه رنجراکیش، به لام ئه و شاعیریکی پاسته قینه بوو. هونراوه کانی خستبوونه سهر کاغه ز، به لام زه حمه تییه که ی ئه و له وه دا بوو وشه کانی قافیه ږیژ بکا. خو ئه گهر ئه و به ئه نجامه که ی خوشحال بووبایه و هه موو وشه یه کی له شیعه ده که دا له شوینی خوی دابنا بایه، ئه و ئه و شه وه وازی له ئیشوکاره کانی دیکه ی ده هیتا و بانگی نووسه ری دهر باری ده کرد که به خوی و چرا هه لگره که ی

^{۳۴} ته واو عیار: کامل، بی خه وش.

^{۳۵} تک نادا: واته ناتوانی نه جوولی.

بین و به کاغذی فهرمی شیعره‌کە ی بۆ تۆمار بکەن. یەکیەک لەو
شیعرانە ی کە بەم شیوه‌یه لەدایک بوو، ئەمە ی خوارەوه‌یه:

خەونم بینی، تەرمی باپیرەم بوو خاکوخۆل
تەنیا چاوه‌کانی نەبین
ئەوانە ی لە پیلووی چاویدا بە خەری دەخولانەوه
هەموو شتیکیان گرتە خۆ.
حەکیم هات و خەونەکەمی لیکدایەوه:
چاوی ئەوه ناسرەوێ
تا بەشی دیکە ی ولات داگیرکرا بێ.
ئەو هەر بیر لە هەرات دەکاتەوه.

دوای تۆمارکردنی پستی یەکەم، نووسەری دەربار بە سەری
شۆڕبوووه دانیشت. ئاخەر ئەو یەکەمین کەس بوو، کە هۆنراوه‌کانی
شای گوێ لێدەبوو. بە مەراقەوه شا چاوه‌ڕێی کاردانەوه ی کابرای
دەکرد.

نووسەری دەرباریش دێی بە بێدەنگییەکە ی دا: 'پایەبەرز، وای لەو
شیعرە شاهانەیه، بەراستی سەرسامم پێی.'
خەندەیه‌ک پەڕپە سەر پوخساری شا و یەک دوو دراوی زیڕینی بۆ
نووسەرەکە فرێدا.

وەزیر کە خۆیشی خەزی لە شیعر بوو، جارێکیان دیوانە‌شیعەرێکی
جەزوبەندی رازاوه‌ی، هێ شاعیری فارسی سەده‌ی ناوه‌راست 'ئەبو
عەبدوللا روده‌کی' پێشکەشی شا کردبوو. ئەو شیعرێ کلاسیکی

دەخویندەنەو و زۆریشی لەبەر کردبوون. شیعر بۆ ئەو لەکاتی شەو
دریژەکانی بیزاری و پەستی لە کۆشکەدا دلنەوا و فریادپەسی بوون.
ئەو ئەم شاکارانەی بە سەرنجەو دەخویندەنەو و لە هیکەو چاوی بە
جوانترین دیوانە شیعرى فارسی کەوت:

بوی جوی مولیان آید همی
یاد یار مهربان آید همه
در فرخار بر فغفور بستی
بە جوی مولیان بر پل شکستی
بۆنى جۆگەى مولیان دى
یادی یاری میهرەبان دى

شا زۆر باش کەوتە بن باندۆرى و لە پۆژژمێرەکەى بە دریژی ئەمەى
نووسى: 'هەرات ئۆقرەى لەبەر هەلگرتووین. هەرچى ئیمەش دەیکەین،
ئەو شارە هەر لە نێو یادەوریماندا نغزۆ دەبێ. ئەمق هەرات شاکارانە
لەنێو شیعرى پودەکییدا خۆى نواند. شیعرەکە لە بارەى پرووبارە
خۆشەویستەکەى (ئامو) هەوێ. کاتێک شیعرەکەمان خویندەو، فرمیسکی
بەچاودا هێنایەخوار، بە دریژایی ئەمرۆژە هەر ئەو شیعرەمان
خویندووەتەو:

'با بۆنى پرووبارە مالییهکەى لەگەل خۆى هینا
هەروەها یادەوهرى خۆشەویستانیش.
هەرچەندە پرووبارى ئاموى بىندىتیکى بەردەلانى هەو
لئى من دەمەوى بچمەوە مالی
ئاخر ئەو بىندىنە وەک پەرى مەل وایە لەژێر پێم
شا مانگە
مالیش ئاسمان

مانگیش هەر بۆ ئاسمان دەگە پیتەو:

زستان هات، پاشاش نەیدەزانی ئاخۆ شەو دەووردیژەکانی زستان
چۆن بەسەر بیا. ئەو لەپەر بە بانگەشتنامە یەکی پوس سەرسام بوو.
لەسەر فەرمانی وەزیر دووسال بە شەو و پۆز خەریکی لێدان و
چاککردنی پینگاوبانی نێوان شارەکان بوون. بۆ ئەوەی بەر لەوەی
سەرماوسۆلە ی چلە ی زستان دابکا، بە دیارییەکی نایاب دلی شا خوش
بکا.

خۆی دەکرا پینگەوبانەکان لە پێی خەلکی خۆجێشەو لێدرابان و
خۆشکرابان، بەلام پوسەکان ئەو شتەیان هەبوو کە ئێرانییەکان
نەیانبوو: دیسپلین و کۆڵنەدان. پابردووی سەخت و شەکەت، جەنگ و
هەرای لەبننە هاتوو گەلیکی وەهای لێکەوتبوو وە کە چیدی زات نەکەن
چاو بپیتە دواپۆژیکی گەش و پوناک.

لە مەزارگە یەکی دەروە ی تاران عەبدولداود نێژرابوو، یەکیک بوو لە
نەوکانی محەمەد پیتەمبەر. بەدریژایی بەشتیکی زۆری سال، خەلکی
تاران دەچوونە سەر مەزارە پپروژەکە. عەبدولداودیش شوێنە
دلپیتەکە ی شا بوو. لە ساتە تەنیا یەکانیدا بەرەو ئەو ی لێدەخوپی و
لەو ی لەپال گۆپی چاکدا چۆکی دادەدا دەردەلی لە ژیان دەکرد.

پوسەکانیش زانیان ئەو مەزارە چەند لای شا گرنگ و پپروژە، چەند
شتیکی پوحی بالا یە لای. لە زستانانیشدا پینگە ی گەیشتنە ئەو ی سەخت
و نەکردە بوو، هەموو بەردەلانی و دژوار بوو، کەس نەیدەوێرا بە خۆی
و ئەسپ و گالیسکەو بەویدا بپروا. هەر بۆیە پوسەکان پینگە یەکیان بۆ
شا لێدا، کە هەمیشە بۆ هاتوچۆ لەبار و کراو بوو. پیتەکە وەک ماریک
وابوو بە نێو گاشە بەردەکاندا دەخشا.

له دوازده شویندا پرد به سهر پیره وی پروباره که دا هه لئران. به هه زاران جوتیاری به شان و بازوو، گرده مه ترسیداره کاندیان ته ختکردن و ږیگه که شیان به رد پڙ کرد. ناو به ناویش چایه خانه و شوینی خواردن و نوږژگیان لئ دامه زراند.

هه رچه ند سال ساردیش ده بوو، هیش تا پوسه کان توندتر و ماندوونه ناسانه تر کاریان ده کرد. ئاگری گه وړه گه وړه یان ده کرده وه و له گه ل جوتیاره کان له کار و چالاکیی خویان نه ده که وتن. ږیگه که ته واو بوو، به فریش هات و سپیپوښی کرد.

وه زیر وه های ږیکه سست که پاشا له سهز به که م گردی په ږگی تاران کریکاره پوسه کان ببینی ئه وانه ی ږیگه که یان لیدا. خویشی به سواری ئه سپه که یه وه یاوهری شای کرد و له ږیگاش باسوخواسی پوسه کان و خه ربکوونیان به ږیگاوبانه کان له سهرتاسه ری ولات بو کرد. پاشاش ئه و سهرنجه ی دا: "گویمان لیبوو ئه وانه خه لکی ماندوونه ناسن." وه زیریش پتی گوته وه: "ئیمه خومان هیچ ناکه ین و هه ر پشت به خوا ده به ستین."

شا هه ستیکرد که مه به سستی وه زیر شیره ژیانی پاشایه بویه باسه که ی گوږی.

"ئهری ئیمه له نیتو ئه و به فرهدا چی ده که یین؟"

وه زیریش بوی پروونکرده وه: "ئهندازیاره کان ده یانه وی ئه و ږیگه یه ی لیبانداه نیشانی پاشای بدن."

پاشاش به ده رده دلنکه وه پرسی: "جا هه ر ده بوو، ئه مږو بووایه؟"

کاتیکیش ئه ندازیاره کان پاشایان بینی به ره و پروویان دی، ئه و به نیوه بازنه یه ک وه ستان. پاشاش به و تیلایه ی ده سستی له دووری ئه وان وه ستا.

وہزیریش ئەندازیارە پوسەکانی بە شا ناساند. سەرەستە ی ئەندازیارەکانیش کەمیک سەری بۆ پاشا دانەواند، بەرەو لای شا هات و بەلکو لەگەڵ ئەو برۆا تا پێگاکە ی نیشان بدا و چۆنیەتیەکە ی بۆ پوونبکاتەو. پێگە ی چوونە لای مەزارە پیروژەکە بە بەفر داپۆشرا بوو، ئیدی شاش نەیدەزان ی ئاخۆ وەزیر باسی چی بۆ دەکا. ئەو بیتیاکانە نیگایەکی لە گردە بەفرواییەکە بر ی و بە چاوی پرسیارەو لە وەزیری پوانی.

ئەندازیارەکەش گوتی: "ئەگەر پاشا پێگە بدا، دەکر ی بەرەو مەزارگە ی ببەین."

پاشاش بە دوودلیەکەو پرس ی: "بەرەو کو ی؟"

کابرای پوس قسەکە ی خۆ ی دووبارە کردەو: "بەرەو مەزارەکە."
"کامە مەزار؟"

"سەر گۆپی عەبدولداود."

پاشاش بە سەرسۆرمانەو پرس ی: "بەم بەفرە؟ بۆ سەر عەبدولداود؟"
"پیموایە ئەسپەکە ی پاشا لەباریکدایە تا لەنتیو بەردا بەگورگەلۆقی برۆا."
"ئەسپەکە ی ئیمە ئەسپێکی بەهێزە، بەلام خۆ درەنگە و زۆریشی پێناچی تاریکایی دادی."

"ئەرخاین بوو، بەر لەوہ ی تاریکی دابی، خاوەنشکو گەراوەتەو کۆشک."
شا بە چاوێک سەیری کرد، برۆای بە قسەکە ی نەهات.
ئینجا پاشا پووی قسە ی لە وەزیر کرد و گوتی: "ئەری وەزیر بەم قسە و بەلێنە ئاگادارە؟"

میرزا کەبیریش سەری بۆ لەقاند.

شا ناسر بە بێدەنگی پێگە ی گرته بەر.

ئینجا لەپەر بە کابرای پوسی گوت: "تۆ پێشکەو! بزانم چۆنە!"

سهردهستهی ئەندازیارانی روسیش جلەوی بۆ ئەسپەکهی شلکرد و تا توانای تیدا بوو کەوتە غار. پاشاش بەدوایدا لە پال گابەرده زلەکاندا بە ئاسانی بە ڕینگەیهکی پێچخواردوودا ئاویزینگی لیدا و ئەسپەکهی هاژوت. بە بێ دوودلی بەسەر گردهکهدا لیخوپی و بەلای یەک دوو چاخانهشی ڕەت دا. ئەوەشی پیتی هەرس نەدەکرا چۆن بەو متمانەبەخۆبوونەوه بەسەر پشتی ئەسپەکهیهوه بەسەر ئەو ڕێیە و بەنیۆبەفردا بڕوا، بێ ئەوەی پێش خۆی بە باشی ببینی.

پاش کەمێک ئەسپسواری، لە دوورەوه شا چاوی بە گومبەزە زیرینەکە کەوت. خۆ ئەمە هیچی کەمتر نەبوو لە پەڕجوویەک. ئاخەر لە هاویندا ڕۆژێکی ڕەبەقی پێدەچوو تا کەسێک دەگەیشته سەر مەزارەکە. کەچی ئێستا کەمتر لە نیو سەعاتی خایاند.

کابرای ڕوس لە نزیک مەزاری عەبدولداودا هیواشی کردەوه و ئەسپەکهی ڕاگرت. پاشاش هەر بە گورگەلۆقه لێی تێپەڕی و بەرەو ناو مەزارەکە ملی لێنا.

۱۴

ئاھەنگى بەھار

بەھار بو، شا ويىستى ئاھەنگى سەرى سالى ئىرانى بىكاتهو، ھەروەك
چۆن پاشا كۆنەكانى ئىرانى يادىيان دەكردهو.
ئاھەنگى سالانى پابدوو زۆر گەورە و بەجۆش نەبوو، ئەمسال ھەزى
دەكرد تۆلەي سالانى پىشتىر بىكاتهو. ويىستى لەسەر ئەو تەختە
ئالتونىيە دانىشتى، كە لە پۇژگارى خۇيدا پاشاكانى فارس و مېدىيەكان
لەسەرى دانىشتىبون. خۇي بەتەنيا ھەر گەورە پاشاكانى وەك كۆرش،
كامبوجى و داريوش لەسەردەمى خۇياندا ئاھەنگى وەھايان گىنپاوه.
شەكەش سادە بوو بەلام كورسىيەكى جادوويى بوو، كە لەسەر يەكئ
لە دىواری كەلاوہكانى كۆشكى پىرسىپۇلىس نەخشىنرابوو. لەسەر مېزە
ناودارەكەدا، داريوش و شاھەنشە دەبىنرا دابىنىشتى، ئەوھش لەكاتى
ئاھەنگى سەرى سالدو بوو، كە پىشوازي لە پاشاكانى دىكەدا دەكرد،
ئەوانەي بە بۆنەي سالى نۆتوہ دىارىيان پىشكەشى پاشا دەكرد.

جاريكيان ئەسكەندەرى كۆشكە گەرەكەى ئەوينى ئاگر تىبەردا، بەلام
 ھەبوو بە كورسىيەكە رابگا لە وىرانىبون و سوتان بىپارىزى.
 بەگويرەى سالنامەى ئىرانى، ئەوسال بەھار لە سەعات دەى بەيانى
 دەستىپىدەکرد. ئەو كەسانەى بۆ بۆنەكە بانگەيشتكرابوون، لە بەيانىيەكى
 زووھو بەرھو كۆشك بەرىكەوتبوون. ئەو خزمەتكارانەى جلى ئاھەنگيان
 پۆشەيبوو، ياوهرى مێوانەكان بەگويرەى پلەوپايەيان بۆ شوينى
 دەسنیشانكراو پىنوئينى كران. مێوانەكان بە دوو پىز لە بەرانبەر يەك
 وەستابوون، تا پاشا بتوانى بەناوياندا رېيكا و سلاويان لىيكا. بەتەمەن و
 ئەندامە ھۆشمەندەكانى خانەوادەكەى ھۆزى شا لەپىشەوھ بوون، لەدواى
 ئەوانەوھ نوينەرانى ھىزە بيانييەكان دەھاتن. لە بەرانبەرەى ئەوانىشدا
 سەردارانى جەنگ و پۆلىك لە ئىمام و ئاخوندەكان بە پابەرايەتى
 ئايەتوللاى تاران بوون. لە تەنىشت مەلاكانىش سەربازەكان بوون.
 بەدواى ئەوانىشدا نوينەرانى بازار و كارمەند و پىشە سەربەخۇكان
 بوون. ھەر ھەمووشيان جلوبەرگى سالى نوينان لەبەردابوو،
 ھەمووشيان پىشى خۇيان قەلەمكردبوو و بە باشى سەروپرچى خۇيان
 داھىنا بوو. مرق لەوئ ھەر بۆنى گول، بخورى سووتىترا و مۇمى
 دەکرد، بە چەندىن داودەرمانى بۇنخۇش بەسەر ئاگرەكەوھ بلاوبووبوھ.
 لە ھەموو لايەكەوھ ھەر گويت لە دەنگى خۇش و موزىك و گۇرانى
 دەبوو. ھەموو شتىك نىشانەى ئەوھى دەدا، ھەربىنا پاشا لەپشت پەردە
 كەسكە نوينە درىژەكەوھ دىتەدەر و خۆى نىشانى ئامادەبووان دەدا،
 بەلام خۇ چاوھەروانييەكە لەبەر نوينەرانى ھىزى ولاتە بيانييەكان بوو.
 دياربوو شتىك لە ئارادا بوو. بەلى ئەوان كەيشتبوون، بەلام ھىشتا ھەر
 لاي ئەستىلكى ئاوەكەوھ وەستابوون.

پاشاش له دواخستننه که ټاکادار کرابووه وه، له پشت پورده که وه، له ناوړه وی هوله که، له ټاماده بووه کانی د پروانی. سهرنجی دا وه زیره که ی له گفتوگویه کی چرو پردایه له گڼل بالویزی بریتانیا.

نوه بوو شا له سر وکی نوکه رانی پرسې: "چی له گوږ پییه؟"
"دیاره ناکوکیه که له نیوان وه زیر و نیرده ی بریتانیدا هیه."
"له باره ی چی؟"

"بریتانییه کان ده یانه وی به خویان و چه کمه کانیاں بیته ژوور."
"به لام خو نیره ته ویله نییه؟ هم موو جاریک که هاتوون پتلاوه کانیاں داکه ندووه، چما نه مجار هیان وا ناکه ن؟"
هر که سیک هاتبا یه نیو کوشکه که. پتلاوه کانی داده کهنه. هر به ته نیا پاشا بوو پیلایان قاپقه که ی دانه ده کهنه.

دیاربوو بریتانییه کان بهم شیوازه نار هزایه تی خویان له باره ی چالاکیه کانی روس و فره نسبییه کان دهر بی. سهرتا وه ها دیار بوو شتیکی بچکوله و لاهه کییه، به لام دواتر دهر که وت شته که ټالوز و هه ستیارتړه. وه زیریش تیگه یشت، شته که په یوه ندی به چه کمه کانیا نه وه نییه. نه و له هه ولی نه وده دا بوو به سهر خویدا زال بی، لی له هه ناویدا ده کولی. نه م پوو قایمیه ی بریتانییه کان سهرتا به هوی دانپیدانانیاں به سهر وه ری نه فغانستان دنه ی تووړه یی وه زیریان دابوو.
وه زیر به نارامییه وه به بالویزه که ی گوت: "خوی ده بی چه کمه کانت لیره دانپنی ئینجا بچییه ژوور."

"هه روه که چو ن ئیرانییه کان دابونه ریتی خویانیاں هیه، ئیمه ش هی خومانمان هیه." بهم جوړه کابرای ئینگلیز وه لامی وه زیری دایه وه.
ئینجا زیاتر له سهری پویشته: "بریتانییه کان له هیچ شوینیک چه کمه کانیاں داننن، له وهش هر که پړی له ټاهه نگیکی پاشای ئیرانی وه ها بکه ن."

ئەم وەلامە وەزیری دەهریتر کرد.

وەزیر بە پێداگرییەکی گوتی: "ئاخر لە بۆنەی دیکەدا بە بێ پێلاوەوە هاتوی و سلاوت لە پاشا کردووە."

بالبۆزەکەش لە وەلامدا گوتی: "ئاخر بۆ بۆنەی جیاوازی جیاوازی پێسای جیاوازی جیاوازی هەن."

میرزا کەبیر پووبەپووی کیشیەکی زۆر سەخت بووبووەوە. کاتیش تا دەهات تەنگتر دەبوو. بە هار هات، سالنامەی نوێ دەستیپێکرد، سەدان میوان لە هۆلەکە وەستان و خەریکبوو پاشاش حەجمانی لەبەر دەبڕا. هەر دەموودەستیش میوانەکان بە کیشەکیان زانی، دەنگۆ لە ناو هۆلەکەدا بلاوبوونەوە.

- "بە پێلاوەوە؟"

- "ئای لەو سووکایەتییه."

- "ئەو بریتانیانە چەند لووتبەرزەن."

- "هەق نییە هەرگیز شا ڕێگەیان بدا."

ئاخوندەکانیش بە پوونی ئەوەیان دەربڕی، کە ئەم حالەتە قبۆل ناکەن. ئایەتوللای تاران هاتەدەنگ: "ئەم شتە قەدەغەیه. شا سایەی خواپە لەسەر زەوی. کۆشکەکە ئێمە هەروەک پەرسەنگا پێڕۆزە. خۆ ئێگەر بریتانییەکان نەیانەوێ بێتە ژوور، با نەین."

وەزیر وازی لە بریتانییەکان هێنا لە شوێنی خۆیان بوەستن و پووی لە نوێنەرانی بیانی دیکە کرد و لەگەڵیان کەوتە قسە.

عوسمانییەکان لە مالی خوشیان لێ پراھاتبوون پێلاوەکانیان دابکەن. بالبۆزی فرەنساش بە وەزیری گوت، فرەنسییەکان هەمیشە لە ئەفریقادا و لەبەر پێزگرتن لە چوونەژوورەوێ مالاندا پێلاوەکانیان دادەکەن. روسەکانیش کە زانیان بریتانییەکان جەنەیان گرتووە^{۳۶} پێلاوەکانیان

^{۳۶} جەنەگرتن: لە ڕۆژ پراچوون و پێچەقاندن لەسەر هەلویستیکی نابەجێ.

داکەند و بە گۆرەوییەو بەسەر مافوورە جادوویەکاندا پۆیشتن و تورک و فرەنسییەکانیش بەدوایاندا ھەنگاویان نا.

وەزیر پووی لە بالوێزی بریتانی کردەو و پێی گوت: 'کات وا دەپوا.' بابای بریتانییش پێیگوتەو: 'ئیمە لەو دەگەین، بەلام ئیمە پێنمایی دەقاودەقمان لە لەندەنەو پێگەیشتوو، دەبی پێیەو پابەند بین. بریتانییەکان پێلاوێکانیان داناکنن.'

وەزیریش پێیگوتەو: 'جووت گۆرەویەکی شاھانەت بۆ دەهینم، دەکرێ لەسەر چەکمەکانت بیانکەیتە پێت.'

کابرای بریتانی گوتی: 'ھەر بیریشی لیمەکەو.'

وەزیر بینی کە شا لایەکی پەردە ی لاداو.

ئینجا وەزیر بە بالوێزەکی گوت: 'مێوانداریتی ئێرانییەکان لە جیھاندا ناسراو، بەلام شا بێریاری دا، تا ئێرە و بەس.'

ئینجا بالوێز ئاماژە ی بۆ نێردەکە ی کرد و ئەوانیش بەبی خواحافیزی گەرانەو لای ئەسپ و گالیسکەکانی خویان.

وەزیر وەستا تا ئەوان پۆیشتن، ئینجا خێرا بەسەر پەژەکاندا سەرکەوت، چەکمەکەکانی داکەندن و لێ وەژوور ھۆلەکە کەوت. تۆپەکان بۆ سلاوکردن تەقینران، تیی موزیک دەستی پێکرد، بەھار ھات. شا ناسریش بەرەو کورسییە شاھانەکی خۆی ھەنگاوی نا.

ئەو تاجیکی کۆننە ی قەلەمپەویەکی لەسەر نابوو، کەوايەکی شۆرە ی ئاودامین تەلا و بەردی مرواری پۆشیبوو. ئەو ھش ئەو شتانە بوو کە نادری گۆرە لە ھیندستانەو لەگەل خۆی ھێتابوونیەو دوا ی ئەو ی بەسەر دەلھیدا زال بووبوو. ئەو یەکەم جار بوو کە لوپەلی گەنجینە ی ھیندی بۆ خەلک دەریکەوێ. ھەمووان بە شیوہیەکی سەرسامانە تەماشای شایان دەکرد.

کاتیکیش شاهه نشا له سهر چنگه که ی خوی دانیشست، ئینجا بواری دا
هموویان یهک له دوای یهک بین و پیروز بایی سالی نوی لیکن و
خوشبهختی بۆ بخوازن. له و باوله^{۳۷} پیر له زیره ی لای خۆیشی، وهک
دیاری سالی نوی دراوی زیرینی به ئاماده بووان به خشیه وه.

^{۳۷} بول: باهۆل، سندوق

۱۵

سوڤا نوڤیه که

فره‌نسییه‌کان لښه‌اتوانه هه‌ولیاندا پارچه‌ی ئه‌و کارخانه‌ی به‌ته‌مابوون له ئیتران بنیاتی بنین، له پنی که‌نداوی فارس‌سییه‌وه بیگه‌یه‌ننه به‌نده‌ر عه‌باسی په‌پووت. له‌ویشه‌وه به‌پشتی هیستر و به‌و گالیسکانه‌ی که هیستره‌کان رایانده‌کیشا به‌پڼگه ناخوشه‌کان، به‌و پڼگیانه‌ی به‌ناسته‌م به‌نیو دارستان و چپاکان بگه‌یه‌ننه تاران، ئیسفه‌هان، شیراز و ته‌وریز. به‌هه‌مان کارامه‌بیشه‌وه کاریان له‌سه‌ر هاوچه‌رخکردنی سوڤای ئیترانی کرد و وایان لښکرد بښته سوڤایه‌کی کارامه‌ی جه‌نگاوه‌ر.

به‌شیک له کارخانه‌کان ده‌موده‌ست که‌وته‌کار. ئیدی وه‌زیر به‌ره‌می خۆمانه‌ی به‌چاوی خۆی بینی و به‌ده‌ستی خۆی ده‌ستی لښدا، زۆر شاناز بوو. پاشاش به‌وه‌ی به‌چاوی خۆی بینی هڅمه‌گرتی بوو: سوڤایه‌کی که‌وره‌وگران له‌بن یه‌کبه‌رگییه‌کی زۆر پڼکوپڼک. هه‌موو شتیکیان هه‌ر له سوڤای فره‌نسی ده‌چوو، هه‌روه‌ک له کتیبی میژووی فره‌نسییه‌وه

خویندبوویه وه. ئینجا دهستی دایه داری دووربین تا وینهی چهند
سهربازیک بهینته پیشه وه و وردتر لیان رابمیتن. یه کیکیان به نیوه
دهمکردنه وه سهرسامبوونه که ی لی تۆراند. ئه و سهیری شه پقه کانیان،
چاکهت، چهکه بریقه دار و تفهنگه کانیان کرد، مرۆ وشه ی زۆر
سهیره ی له لیوه کانی به دیده کرد. نیگای پاشا که وته سهر پیزه توپیکی
نوی به گریسی خویانه وه، له بهر پۆزی پایزه دا ده بریسکانه وه.

وهزیر به سواریه وه بۆ سهر گرده که پۆششت، بایه کی نهرم یاری به
دامه نی که واکه ی پاشا ده کرد. کاتیکیش وهزیر گه یشته لای له شکره که،
ئه فسه ره فره نسپیه که هاواری کرد: "ئاماده بن!"

له پڕ سهربازه کان تفهنگه نوییه کانیان له سهر شان دانا.
شا سهیری پوخساری وهزیری کرد و خنده ی له سهر لیو به دیکرد.
وهزیر له سهر پشتی ئه سپه که یه وه به دهستی ئاماژه ی بۆ شوینیکی
دوور کرد و بانگی کرد "ئاگر ده ن!" ئه وانیش پلایان له په له پیتکه گیر کرد
و دهنگی ته قه هات. ئه سپه که ی شا حیلاندی و خهریک بوو هه لسیته
سهر پاشوو. پاشا به نهرمی دهستی که له که مهری دا و هتوری کرده وه.
به ئاماژه یه کی وهزیر پۆلیک له عهریفه کان به ره و توپه کان غاریان دا و
لوله یان به ره و ئاسق راگرت. وهزیر هاواری کرد: "بیته قین!"
ئیدی بۆ حه وت جار له سهر یه ک توپ هاویشتران. شا ده بوایه توند
جله وی ئه سپه که ی بگری و پکیفی توند بکا و بیسه نگرینته وه.^{٢٨} ئینجا
له گرده وه شۆر بوو وه.

ئه فسه ره فره نسپیه کان سلاویان کرد و فره مانیان پتدرا له حاله تی
ئاماده باشیدا بن. ئینجا ستونی له شکر، ههنگ به نوای ههنگ به بهردهم
شادا رهت بوون و ئه ویش بهردهوام دهستی تا ئاستی کلاوه که ی بۆ بلند

^{٢٨} سه نگرانه وه: هتور کردنه وه و راگرتن.

کردبوون. پروون و ئاشکرا ئه و له بن باندووری نمایشه که دا بوو. وهزیر کارینکی باشی کردبوو، لښ شا لای خوۍ ره تیکرده وه په سنی بدا. له بری ئه وه گوته: "هه موو له شکر به م شتوازه ریکخوا وه ته وه؟"

"نه خیر، جه نابیی پایه به رن، هیشتا هه مووی نا! ئیمه به ته واوی لښ نه بووینه ته وه، کاتی زورتی دهوۍ تا به ته واوی بگهینه ئه و ئاسته."

ئه و ئاماده باشییه له بهرچاوی پاشا پرووی دا، زور مایه ی سهرنج و پامان بوو، پتی سهرسام بوو، ئیدی شا بیري له دیسپلینی سوپای پوسی کرده وه، ئه و کاته ی که خوۍ و باوکی له دژی ئه وان شه پری کردبوو. ئه وهش پروون و ئاشکرا بوو، وهزیر کاریکه ریه کی زوری به سهر سوپا وه هه بوو. دیار بوو ئه و سوپا سالاری گشتی هیزه که یه نه وهک پاشا خوۍ.

له میشکی شادا پیلانیک ساز بوو. به و هیزه توکمه یه ده توانی هه رات له بن دهستی بریتانی و ئه فغانییه کان دهر بهینی.

وهزیر ئه فسه ره کانی بۆ پیزی پتیشه وه هیتا و کورته گفتوگو یه کی به زمانی فره دسی له باره ی ئه و چالاکیانه ی لښبوونه ته وه کرد ئینجا ئه وانی به پاشا ناساندن.

پاشاش دهستی بۆ بهرکی که واکه ی برده وه و هه ر ئه فسه ریک چنگیک دراوی زیرینی پتدان، ئه و دراوه ی وینه ی خوۍ له سهر هه لکه نرابوو.

پوس بەدوای پهیومندیدا دهگمړین

شوقار و سووسه کارانی بریتانی له هه موو کاتیک چالاکتر و کاراتر بوون، خواخوایان بوو زانیاړی زیاتر له باره ی هاوکاری ئیرانییه کان له گهل فرهنگسی و پوسه کاند خپکه نه وه.

ئاخر له ولاته که دا هیچ که سیکي ده سترپویش تووی ئه رستوکرات نه مابووه وه، بریتانییه کان نه یانکړیې. هر که سیک گهر بؤ که میکیش مرخی له سیاست خوشکړدبا و چاوی تېرپیوایه، دهیزانی به یې ده ستله پشندانې بریتانییه کان نه ده گیشته هیچ ده سته وتیک.

له ماوه ی ئو په نجا سالی رابردوودا، ئینگلیز نه وه که هر له گهل که سانی ناو باز نه ی ده سلات، به لکو رایه له ی په یوه نندیان له گهل ئیمام و ئاخوندی مزگه وته کان و سه روک هوز و تیره کانی هر چوار که ناری ولاته که وه رچاندبوو. بریتانییه کان هیچیان باز نه ده دا.

وه زيريش ته وني خوی له سووسه کاران هه بوو، زانیارییان بۆ کۆده کرده وه. له وانه وه سه ره داوی ته وه ی بۆ هات، که مه هدولیا به دزییه وه له نیو حه ره مسه را دا له گه ل شا سرته سرتیان بووه و دیاره شتیکیان له بن سه ردا هه بووه. گومانی ته وه ی کرد، ئه و دیداره یان له باره ی پرستیکی هه ستیاره وه بی.

ئو که سه ی ئه م هه واله ی بۆ وه زیر بردبوو، پیره ژنیکی ناو حه ره مسه رابوو، ئو پیره ژنه بوو که مو و گهنده مووی ده موچاوی ژنانی حه ره مسه رای هه لده گرت و پاکیده کردنه وه. جاریکیان بینی دایکی شا که به ته واوی چارشیتویکی به خۆیدا دابوو، هه روه ک یه کێک له ژنه کانی حه ره مسه رابی، له یه کێ له ژووره کانی پشته وه ی کۆشکه که چووبووه ژوور. ئه وکات پیره ژنه که خوی له په نا دۆلاییک حه شار دا تا بزانی ئاخۆ چی ده گوزهری. به شیوه یه کی چاوه پوانته کراو پاشاش هاته ژووره که. پیره ژنه که ئه وه نده شله ژابوو، ته نانه ت سه ری لی تیکچوو، نه ییتوانی گوینی لیبی ئاخۆ له و دانیشته نا چی گوئرا. ده بووا یه وه زیر خوی مه ته له که هه لبینی و به دوایدا بچووبایه. ئو ئه وکاته زانی، ئه وکاتیش هه م بۆ ئو و هه م بۆ ولات کارله کار ترازای بوو. گه ر وه ها نه بووا یه، ئه وا گوینی له مه ی خواره وه ده بوو:

شا به دایکی گوت: "باشه ده ته وئ چیم پی بلی؟"

"بالویزی روسیا په یامیکی بۆ تو هیتاوه."

شا پرسى: "له کێوه؟"

"هیچ ناو نه هیتراون، به لام واپێده چی له قه رالی روسه وه بی."

"ده یانه وئ له باره ی چیه وه قسه بکه ن؟"

"هیتشتا ناوه رۆکه که ی نه زانراوه."

پاشا پرسى: "کێ په یامه که ده گه یه ن؟"

‘ئەگەر پاشا پېنگە بېدا، سىياسەتوانىكى روسى پلەبالا لەبن بەرگى بازارگانىدكا لەگەل كۆمەلى شىتەر دېنە تاران، ئىدى ئەو لە باتى قرال دەھىەوئ لەگەل پاشادا قسە بكا. بەھىچ شىئەھىەك نابى برىتانىيەكان پىنى بزانن.’

دىسان شا پرسىيەو: ‘شەكە لەبارەى چىيەوھىە؟’
مەھدولياش گوتى: ‘مەن گومانى خۆم ھەيە، بەلام وەھا باشترە ئارام بگرى تا لە دەمى خۆيانەو دەيىيىستى.’

شا پىيگوتەو: ‘لەكوئ ئىمە ئەوان بىيىن؟’
‘باشترىن شوئىن شوئىنى ھەوانەو لاپەرگەكەى شىخ ئاغاسىيە. ئەو كەسىكى ناسراوى ئىمەيە، زۆرىش باوەرپىكراو. پىتماشە ئىمە بچىنە باخە ئالوبالووەكەى ئەو. خۆ ئەگەر شا ژنەكانىشى لەگەل خۆى ببا ئەوا وەك سەيرانىكىشى لىتئ.’

شا بىدەنگ بوو. مېشىكى بىرۆكەكەى گرت.
ئىنجا مەھدوليا پرسى: ‘دەكرئ مەن دىدارەكە پىكبخەم؟’
شا وەلامى داىەو: ‘باشە، پىكبخە.’
ئەوسا مەھدوليا دەستى شاى گرت و بە سىنگى خۆيەو توند گوشى.

كاتىك مەھدوليا لەوئ پۆشىت، پاشاش گەراپەو ھۆلى مېنابەندەكە و داواى قلىانى كرد. چوو لەسەر دۆشەك و لەنتوان سەرىنەكاندا دانىشت.
لەكاتىدكا قلىانى دەكىشا لەگژ ھزران پاچوو.
ھەرگىز دايكى بە خۆئ پەوا نەدەيىنى وەك پەيك و تەتەر بکەوئتەگەر مەگەر پرسەكە زۆر گرنگ و ھەستىار نەبى. شا بىرپارى دا جارى چاوەپى بكا و ھىچىش لای وەزىرەكەى نەدركىنى.

۱۷

باخی ئالوبالو

ئالوبالوش ھەر گىئلاسه، بەلام سوورتر و ناسکتر و بەتامترە. خوشترين جۆرى ئالوبالو لە دەرەوہى تاران لە بەرزايیہکانى ئەلبورزدا ھەيە. لە شارەکانى دیکەدا ئالوبالو لە کۆتايى حوزەيراندا پێدەگا، کەچی گىئلاسهکانى تاران لە کۆتايى ھاویندا پێدەگەن و لە سەرەتای پایزدا بەتەواوى لە ھەپەتى خۆيان دان. سروشت کاتى خۆى وەرەگرى تا بەتەواوى چيژ و تەمیان بداتى.

ئالوبالو لە میوہ ھەرە خوشەو یستەکانى عاشقە لاوہکانى ئێرانە. کيژوکال و ژنانى گەنج ئەو گىئلاسانە لەبەر گوێيان دادەنێن و کورپوکالیش بەدوايان دەکەون تا ئالوبالوہکە لێبکەنەوہ.

ئالوبالو میوہ ھەرە شیرين و خوشەو یستەکەى شا بوو. نەوہک ھەر کەسانى دەورووبەرى ئەو دەیانزانى، بەلکو بازرگانە دەولەمەندەکانى بازارپیش دەیانزانى، ئەوانەى باخى گەورەى ئالوبالويان لە دەرەوہى شاردا ھەبوو. ھەر بۆيە لە کاتى پێگەيىنى ئالوبالودا شا و ژنەکانيان بانگەيشتى باخەکانيان دەرکەرد بۆ ئەوہى پۆژیک لە نێو ئالوبالو و

گئلاسه كاندا به خوشى به سهر به رن. ههروهها ئه و خانه واده
ئه رستوكراتيانه له و گردانهى دهو روبر قهلا و خانوى گه و ره گه و رهيان
دروست كردبوو، هاوينا نيان له وچ به سهر دهبرد. هه ر به راستيش ئه و
شوينا نه ميگرگيكي به هه شت بوون بۆ خويان، باخه كانيشيان به گويزه ي
ئه نذازياريى باخي ئيراني ليدا بوو.

شيخ ئاغاسيش يه كى له باشتريى باخي ئالوبالوى له تاران هه بوو.
ئه و له وچ هه موو ئاماده كارييه كي كردبوو بۆ ئه وه ي ئه و ديداره نه نتييه ي
نيوان شا و پوسه كان به باشى به پيوه بچى. شه وچ پيشتر شا له ناو
پيخه فه كه ي خويدا بوو. غه ريبى شه رميني ده كرد. زور به درهنگه وه
پشيله كه له ژوورى نوستنى شا وه ژوور كه وت. شا هه ستي به نا ئاراميى
پشيله كه كرد.

‘شه رمين ئه وه له كوچ بووى؟’

پشيله كه خوى خزانده سهر جيني پاشا، ئه و يش ده ستيكي به سهر تووكى
سهريدا هيتا هه ستي كرد پارچه كاغه زيكي لولدرಾಯ به مله وه يه.
‘ئه وه چييه به گه ردنته وه؟’

به لى ئه و له بهر تيشكى مؤمه كه دا پارچه كاغه زيكي لولدرಾಯ بينى.
چهند وشه يه كي له سهر نووسرا بوون، به ئاسته م ده خوينا درانه وه. ‘به يانى!
ئاگات له خوت بى!’

ئاي له مه؟ ئه وه چى ده گه يه نى؟ تو بلنى كى نووسيبييتى؟ باشه بۆچى
ئه و ئاگاي له خوى بى؟ ئايا ئه مه يه هوشدارييه كه، گه فه يان گالته يه؟ تو
بلنى كى زاتي ئه وه بكا، پشيله كه ي ئه و وهك په يك به كار به يتي؟

ئه و پارچه كاغه زه كه ي له بهر كي چا كه ته كه ي دانا و ديسان پال كه وته وه.
‘شه رمين، ئه رچى كى ئه وه ي كرد وه؟ دؤست بوو؟ دؤژمن بوو؟ ئه و
هه ر ده پيرسى: ‘ئه وه ي ئه م شته ي كرد، يه كي بوو له ژنه كانى
حه ره مسه را؟ دياره ئه و ئيره يى به تو ده با، چونكه تو هه موو شه وينك

له گه لم ده خه وی؟ تو بلئی فروغ بی و له بهر نه وه وای کردبی که من له میژده به لایه وه نه چووم و سه رجییم نه کردووه؟ به لام خو پوژیک له پوژان هر بوم دهرده که وی، نه وسه هر که سیک بی: نه وای من هر له سر بانه وه فرییده ده مه خواره وه تا ه پروون به ه پروون بیی. نیمه به ته و نیک له نه یار و دوژمن دهره دراوین، ناسایشمان پاریزراو نییه. هم پارچه کاغه زه ی ملی پشيله که به لکه یه. به لی به لکه یه، له وه زیاتر هیچی دیکه نییه. پاشا هه میسه له مه ترسیدایه، هرگیز نه و ناتوانی به نارامی لئی بخه وی.^{۲۸}

بو به یانیه که ی، شا زوو بیدار بووه وه. به رچاییه که ی ناماده کرابوو. یه کی له نوکه ران له سر دهریکی گهره ی زیویندا خواردنی پشيله که شی هینا. شیر ی ته پوتازه ی له فخوریه کی چینی و گوشتی کولای به رخیشی له سر دهریک بو هینا دامینه که ی به بازنه یه کی زیرین نه خشابوو، یه ک دوو پارچه نان به که ره چه ورکراو له گه ل بادیه ک^{۲۹} ناو.

شا سهیری پشيله که ی ده کرد که خواردنه که ی ده خوارد و له هه مان کاتیشدا چاوکیشی له سر خزمه تکاره که بوو. خو هر ده بی یه کیک له و کوشکه بی کاغه زه که ی له ملی نه و به سته زمانه وه کردبی. دوا ی نانی به یانی په رده دار جله دوراوه تازه کانی هینان که زور به جوانی به قه دکرای له سر دهستی دانا بوون. کابرا هیچی له باره ی دیداره چاوه پوانکراوه نه پتیه که ی شای له گه ل پوسه کان نه ده زانی. شا پنی کوت: "نا، نه خیر، ده بی جلی فره میتر بن." پیاوه که ش به نه سپاییه وه کوتی: "به لام جه نابی شا زوری پیناچی ده چپته نیو نالوبالوان، له وانه یه وها باشتی بی، ناخر...."

^{۲۸} بادی: دهریکی قووله بو ناو خواردنه وه به کاردی.

شا له سهر قسه كه ی مكورپووه وه بئ ئه وی چاو له كابر ا بكا بئ گوته وه:
 'جلی فه رمی'.

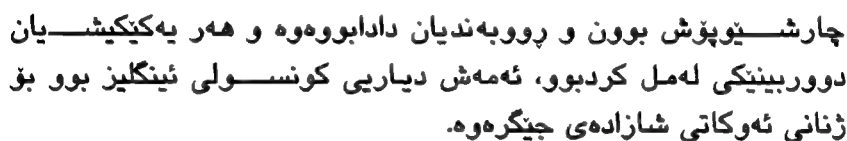
كه میك پاشتر، په رده داری بابنوكه ر به خوی و قاتیکی فه رمی كه پرایه وه.
 به دوودلیه كه وه قاته كه ی نیشانی شا دا.
 شاش گوته: 'ته واوه، ئه مه یان باشه'.

ئینجا قاته كه ی به ده سته وه گرت و له بهر ئاوینه كه وه ستا و ته ماشایه کی
 خوی كرد و گوته: 'ئه مه یان نایابه، وا ده پوین جلمان ده گوپین'.

تا ئه و كاتیش شوینی حه وانه وه لاپه رگه كه ی شیخ ئاغاسی بۆ هاتنی شا
 و ژنه كانی حه ره مسه را ئاماده كرا. له تاران كه رما بوو، به لام له قه دپالی
 شاخی ئه لبورزدا هه وایه کی فیتك بوو. له باخه كه ی شیخ ئاغاسییدا
 چله داره كانی دار ئالوبالو له بهر میوه سووره گه ییوه كه شوړ
 بوو بوونه وه، بۆن و به رامه یه کی نایابیان لیوه ده هات. شا هه روه ك
 مندالیک كه وته پرنینه وه ی ئالوبالوه كان. ئه و هه رگیز ده سته كانی
 به كارنه ده هینان، به لكو ده چووه ژیر لکه شوړپووه كه وه و به ده م و لیو
 ئالوبالوه كانی لیده كرده وه.

شیخ ئاغاسی ده یزانی چون شا دلخوش بكا. ئه و بانگی پیره نانه وایه کی
 بازای كردبوو تا ئالوبالوه كان له گه ل شه كر و شتی بۆنداردا تیکه ل بكا
 و شیرینتر و به تامتریان لی بكا. شیخ ئاغاسی مافوور و پایه خی
 گه وروڼه ی له باخه كه دا راخست و ته خته به ندی به سه ریڼی په نگا ورهنگ
 له وی دانان، بۆ ئه وه ی شا و ژنه كانی له وی هه ست بکه ن له مالی خویانن
 و ئازادی خویان وه ربگرن.

شا له پځ بوو بگاته ئه وی. له دوا ی ئه و هه فتا و پینچ ژن له
 حه ره مسه را كه وه به تاییه ت بۆ ئه و بۆنه یه لیگیرابوون. ژنه كان

هەر کاتیک ئەو لەگەڵ ژنەکانی بە گەشت یان سەیرانیک دەرەچوو،
لێدەگەڕا دووربینه‌کانی خۆیان لەگەڵ خۆیان بهێتن بۆ ئەوەی لە پێگا
خۆیان پتووە بخاڵێنن.

شا بق پيشه وه لينده خوړی. مایه ی سهرنجیش بوو شهرمینی له مال به جته یشتبوو. ژنه کان بیچی پاشایان بینی زیاتر به په ست و تووړه دهچو، بویه هه ولیان ددها خوړیان له شهر ی لابه دن. ژنه کان به چریه وه:

- 136

- 'خو ئەگەر نەخۆش بکەوئ، ئەو پایەبەرز لەمال دەرئەدەچوو، پشیلەکە نەساغ نییە، من ئەمڕۆ لەسەر بانەکە بینیم، ئەو لە غیابی پاشا لەگەل پشیلە تورپیەکان خۆش پادەبویئ.'"

ژنیکی دیکە بە چرپەووە کوتی: 'کەواتە شتیکی دیکە لە ئارادایە.' 'چییە دەلێی بە دلت نییە؟ شا گوللەتۆپی زیاتری بۆ تۆپەکە ی خۆی لەگەل خۆی هیناوە.'"

ژنەکان دەستیان دایە داری دووربینەکیان و چاویان پێ لە تۆپەکە کرد. یەکیک لە ژنەکان بە قرتەو: 'ئەو ئیمە دەباتە بەرە ی پیتشەووەی جەنگ.'

لە دەرەووەی تاران، ئەو شووینە ی دەرڤەتییکی وەها نەبوو، تا ژنەکان تووشی کەسانی لایە ببن، بۆیە پرووبەندەکانی خۆیان لادا و بایەکی گەرم لە سەری دان. بەم جۆرە پۆیشتن تا گەیشتنە هاوینەهەواری شیخ ئاغاسی. ژنان هەموویان شیخیان دەناسی. لەبەر ئەووەی ژنەکان دایکی پاشایان خۆشنەدەویست، بۆیە حەزیشیان بە چارە ی شیخ نەدەکرد.

- 'ئەو شتیکی لەگەل شاژن هەیه.'

- 'هەمیشە کابرا لای شاژنە.'

ئەوان بە چاوداگرتنیکەووە کوتیان: 'شاژن زۆر جارن پێویستی بە راویژی شیخ هەیه.'

'یەکیک لە ژنەکان لاسایی دایکە شاژنی کردەووە و کوتی: 'دە ی وەرە، ئامۆژگاریم بکە. دە ی توخوا وەرە، پاشەپۆژم بۆ بخوینەو، وەرە ئەستێرەکانم نیشان بدە.'

شیخ ئاغاسی لە دەروازە لە پیتشوازیی شادا راوہستابوو. ئەو جلیکی هاوینە ی تەنکی لەبەردابوو، پیتشەکەشی کە تاسەر سینگ شۆرپووبوووە، زۆر بەجوانی شانە ی کردبوو. خیرا بەرەو پیلی شا

غاریدا، که هیشتا هر له سەر ئەسپەکەى دانەبەزیبوو، دەمى خستە سەر چهکەمى راستى و ماچیکرد. شا له ئەسپەکەى دابەزى و شیخ ئاغاسیش جلەوى ئەسپەکەى بۆ گرت.

دیسان ژنانى پاشا پووبەندیان پۆشى و چاوەپێى ئاماژەى شا بوون. شیخ ئاغاسى پێگوت: "پوسەکان بۆ دواى نیوەپۆ دەگەن. بۆیە جەنابى پایەبەرز کاتى تەواوى خۆى لەبەردەستە تا لەگەل حەرىمەکانى لە باخەکەدا پشوو بدەن. کەشووخوا زۆر خۆشه و هەموو شتیکیش بۆ جەنابتان ساز و ئامادەیه. ئەگەر پاشا پێگەم بدات، تا نێو باخەکە یاهەرى دەکەم."

پاشاش سەرى بۆ لەقاند ئاماژەى بە ژنەکان دا لەسەر پشتى ئەسپەکانیان دابەزن.

شیخ ئاغاسى دەروازەى باخەکەى کردەوه و گوتى: "فەرموو بۆ ژوورەوه و باخى مسکینى خۆت پیرۆز بکە."

شا بەو دیمەنە سەرسام بوو. لک و چلى دارەکان لەبن ئالوبالووه سوورەدا شۆپبوو بوونەوه، بە جۆریک شا لەسەر پەنجەکانى بوەستى بە هەندیک لەخۆکردنەوه دەیتوانى بە دەمى ئالوبالووه کان لیکبکاتەوه. ژێر دارەکانیش بە مافوور و پایەخى جوان و نەخشین پراخرابوو، سەرىشیان پڕ لە دۆشەک و سەرىنى ئاوریشمىنى رەنگین بوو. چادری گەورە گەورەش سیبەریان بەسەر میزى گەورنە گەورنەدا کە پڕ لە خواردن و جۆربەجۆر، شەربەتى میوه، سەوزە و ساردەمەنى جۆراوجۆر بوو. بۆنیکى زۆر خوش و ناوازه دەمار دەمار لەو شوێتەوه دەهات.

شا پرووى لە شیخ ئاغاسى کرد و گوتى: "ئیمە ئێرەمان زۆر پینخۆشه." ئاغاسیش وەها وەلامى داىهوه: "مسکینەکەى خۆت هیواى پشودانیکى خوشت بۆ دەخوازێ. با حەرىمەکانیش لێرە هەست بکەن هەروەک

ٺهڻي مالي خويان بي. هيچ ڪه سڀيڪي لايده لهو ناوه نبييه، منيش هر زرو
ٿيره جيڏيلم و دهچمه وه ژورور. هر ڪاٽيڪيش پٽويستت به ٿيمه هه بوو،
ٺهوا دهردهست ديمه خزمه تت.

شيخ به ڪر نووشيڪه وه گهرايه وه نٿو خانو وه ڪهي خوي.
ڪاٽيڪيش ٺه و پويشتت، ڙنه ڪان به ڪه په سانه وه به نٿو باخه ڪه دا
بلاوبو ونه وه. چاويان به و ميوانه ٺه بله ق بوو، به لام ده ستيان بڻ نه برد تا
شا ٿامارهي بڻ نه ڪردن ڪه ده توانن له و خواردن و خوار دنه وه يه دا بخون
و بخونه وه. لي شا خه يالي هر لاي پوسه ڪان بوو و به زمور په زمي
ڙنه ڪاني له بيرچوبو وه وه. يه ڪي له ڙنه ڪان ذاتي ڪرد ٿاگاداري شا
بڪاته وه ٿاخو ده توانن دهست بڻ ٿالوبالو وه ڪان بهن.

ٿينجا شا ٿاوري له ڙنه ڪان و له ٿالوبالو وه ڪان دايه وه. دهستي بردنه وه
پشته وه و به بنداره ڪاندا قه ده مي ليڏا به دواي گه وره ترين ٿالوبالو دا گه را.
ٺه و دهنڪه ٿالوبالو هس زور به زر بوو. له سهر په نجهي پي هه وليدا ده مي
پينگا، به لام نه ڪرا. بڻ دوو هم جار هه وليدا يه وه، ٺه مجاره ده مي گه يشتي.
ڙنه ڪانيش به ڪه يفه وه تيختيخه يان ده دا. ٿينجا ٺه وپيش ديسان ته ڪانيني
به خوي دا و خوي تا هيزي تواني دريڙ ڪرده وه. ده تبيني پنيه ڪاني له به ر
ڪشت ڪردني ده ماره ڪاني راني ده له رزين، خه ريك بوو دهنڪه ٿالوبالو وه
خه په ڪه بخاته ناو ده مي و له هاواريش نه دا. خوي ٺه وه ٻووداوه يه ڪ
جار ده قه وما. خوي نه ده بوو ڪه س پاشا به سهري ڪوته وه ببيني. هر
ٻويه يه ڪسهر ڙنه ڪان پوي خويان وه رگيترا. به لام خو ٻرووسڪه ٿاسا
له نيگايه ڪدا بينيان سهري پاشا ڪه ميڪ ڪه چهل و ڪه ميڪيش ماشوبرنجي
بووه. ٿينجا ٺه وپيش ڪلاوه ڪهي خسته وه سهري و به چاويڪي توورپه وه
له ڙنه ڪاني رواني. ڪه شو هه واي ٿاههنگ ٿاميز په وايه. هيشتا دهنڪه
سووره ٿالوبالو هه ڪه هه به چله ڪه وه مابوو. ٺه مجاره يان دهستي
بڻ برد و ليتي ڪرده وه و به نٿو په نجه ڪاني ياري پيڏه ڪرد. تو بلني

بپلېشیتېته وه و فریبېداته سهر زهوی یان بیخاته نټو ده می؟ پاشان
دهنکه ئالوبالوه که ی خسته ده می و قه پالی لیگرت. تامه که هه موو شتیکی
نهرم کرد.

ئینجا شا کوتی: "نایابه ، زور نایاب."

نانه واکه وه ستایانه کاری خوی کردبوو. پاشاش له ئاستی شیرینییه کان
وهستانی بۆ نه بوو. ئهو بیرى له و ئامانجه ی نه ده کرده وه که بۆى هاتبوو،
به لکو له ماوه یه کی زور کورتدا تا زگی هیشا یه ک له دواى یه ک ئهو شته
خوشانه ی له سهر میزه که دانرابوون، خواردی.

به نالینیکه وه بانگی کرد: "چایه کی گهرم به قهنده وه."

ههر به راسستیش ئهمه هه ولیک بوو بۆ سووککردنی ئازاری زگ، چونکه
زور ئالوبالوی خواردبوون. کاتیکیش چایه شیرینه که ی له سهر کرد و
ئیشی زگی هه ندیک سووک بوو، ئه وجا به پالکه و تنه وه سه یری ژنه کانی
ده کرد که ئالوبالویان لیده کردنه وه.

شا له شوینی خویه وه بانگی ژنه کانی کرد و ئاماژه ی بۆ ده کردن: "نا ،
نه خیر، وه ها نا، به ده ست نا، به ده متان بیگرن و لیبیکه نه وه."

ژنه کانیش ده ستیان له پشت خویانه وه گرت و له بن داره کان وه ستان. شا
به پیکه نینه وه سه یری لیه وه کانی نه وانی ده کرد، که به هۆی قه پالگرتن له
ئالوبالوه کان سوور هه لگه رابوون. ئهمه ئه وى شیت کرد. بانگی یه کیک
له ژنه کانی کرد و لیه وه کانی مژین. یه ک دوو گیلایه گرتن، به سه ر
ده موچاو، به سه ر لامل و سینگ و مه مکیدا پلیقاندییه وه. ژنه کان
خوشییان له و مه یله ی شا بۆ نه وان بینى. ئاخو ئهمه یه کیک بوو له
ساته وه خته ده گمه نه کان که شایان تیدا خوشده ویست. ئهو ئیستا هی
هه مووانه، لێوى ههر ژنیکى ماچ ده کرد که ده ستی ده گه یشتی و به لایدا
ره ت ده بوو. کاتیکیش گه رانه وه کۆشک، نه واه ئهو شته ی ئیستا بینویانه
کردوویانه ده یگرتنه وه که چه ند چیژ و خوشیدیان لى بینوه. ئهمه ش

ئیره یی له نیتوانیان ده و روژینی، ئاخړ له و ساله هه بوو له لایه ن شاوه
 ئاوړی لینه درابووه و ماچ نه کړا بوو. ئه و ماسته بڼ موو نه بوو.
 شا یه ک دوو پیاله چای خواردنه و ئینجا قیت له سر تهخته بنده که لینی
 پاکشا. چاوه کانی داخستن به و نیازهی هه ندیک چاوی گهرم بکا.

بیده نگیه ک بالی به سر باغه که دا کتشا. ژنه کان چوونه سر تهخته بنده
 گهره کان دانیشتن تا نیرکه له بکیشن. شا به نا ئارامی نوست، چه ند
 جارنیک خوی وهر گنپړا. له ساته و هختیکدا هه ل سایه وه. ژنه کانی له شوینی
 خوی جبهیلا خویشی چوه نیو ئه و خانوه ی که زوری پینه ده چوو
 نیرده که ی روسی ده گه یشتنی.

شیخ ئاغاسی پنیگوت؛ 'ئهری جه نابی شا هیزشتا ده خوازی پشوو بدا؟'
 ئه مه ی گوت و یاوه ریکرد بۆ ژووریک ی تایبته.
 شا دهستی دایه کتیییک که له سر میزه که داندا بوو، چوو له سر
 کورسییه ک لینی دانیش، پینه کاندیشی خسته سر کورسییه کی دیکه و
 په ره کانی کتیه که ی هه لدانه وه.

'ئهری جه نابی پایه به رز پئویستی به شتیکی دیکه هه یه؟'
 شا ئاماژه ی نه خیری بۆ کرد، ئیدی شیخ کشایه وه و به جیه یشت.

دوای که متر له سه عاتیک شیخ گه راپه وه، به نه رمی له دهرکه ی دا و دوای
 مؤلته وهرگرتن له شا پیاله چایه کی بۆ هیتا. پاشان یاوه ریی کرد بۆ
 دیوه که ی دیکه ی خانوه که، له وئ ده بوایه پیشوازی له نیرده ی
 روسه کان بکردبایه. ئه وانیش له سر هاتن بوون، لی پینه چوو هه ندیک
 دواکه و تبن.

شا له ژووری میوان و ئاغاسیش له دهرکه ی پشته وه چاوه ریی بوو،
 به لام هیه سوراغی روسه کان دیار نه بوو. شا له درزی په رده که وه

سهیری چیمه نه که ی دهکرد، ئه و شوینه ی قه ولو ابوو نیرده که ی پیدابن.
 بۆ دیداریکی له م ئاسته دا ئه و دواکه و تن به بن خه بهردان شتیکی
 نه خوازاو بوو. شا له نیتو ژوره که دا هه ر پاوچکه ی ده دا جاریکی دیکه له
 درزی په رده که وه سهیری ده ره وه ی کرد. شیخ ئاغاسیش ده میک بوو
 وه ک بت له ده رکه وه ستا بوو. زاتی نه ده کرد له شا بچیته ژوور.

شا به خۆی به دوا ی شیخ ئاغاسیدا گه را.

لیتی پرسى: "چییه، کیشه یه ک قه و ماوه؟"

"نه خێر. تا ئه و را ده ی من بیزانم هیچ نه بووه. هه موو شتیکی له گه ل دایکت
 به وردی تاوتووێ کراره."

شا پیتی گوته وه: "له وانه یه رینگه یان هه له کردبێ؟"

شیخ وه ها وه لامی دایه وه: "بالبویزی پوسی دوینی به خۆی هاته ئیره تا
 رینگه وبان شاره زابن." شا به ده ست گریان له پشته وه گه رایه وه ژوری
 چاوه پروانی میتوانان. هه ر که میک دوا ی ئه و به لای شادا هات و پیا له
 چایه کی دیکه ی بۆ هینا.

شا به ده ستیک پیا له چایه که ی لادا و گوته: "باشه ده بن چه ند پیا له چا
 بخۆینه وه؟"

شیخ که له توورپه یی شا ده ترسا، خۆی کیشایه وه. به ئاسته م توانی
 ده مارگرژییه که ی خۆی جله و بکا.

شا نه یتوانی زیاتر خۆی بگرێ، هه دادانی نه ما. چووه نیتو هۆله که و
 له وپوه چاوی له ژنه کان بوو، که له سایه ی داره کاندایه پشویان دابوو.
 ده ستی بۆ به رکی چاکه ته که ی برد و هه ستی به پارچه کاغه زه که کرد.
 ئه و دیسان شته که ی له بیر چووبووه وه، ئه و پارچه کاغه زه ی به ملی
 پشیله که ی وه کرابوو. "سبه ینی! ئاگا داربه!"

له شوینی خۆی هه په سا، توبلیتی ئه م هۆشداریه بۆ ده رچوون له
 کۆشک په یوه ندی به روسه کانه وه هه بی؟ دیسان گه رایه وه ژووری

چاوه پروانی میوانان، په رده که ی هه نډیک هه لډایه وه ده سستی دایه داری
دووربینی. هیچ شتیکی لیدیار نه بوو، له هه موو لایه که وه هه ر بیده نگی
بوو.

له پر گوئی له ته قیه که بو له دووره وه هات. تو بلئی سر چیخ نه چووبی؟
تو بلئی شیخ ناغاسیش گوئی له و ته قیه بووبی؟ په نجه ره ی کرده وه
گوئی هه لخت. دیسان گوئی له ده نگی ته قیه کی دیکه بووه وه.
شا بانگی کرد: "شیخ؟"

ده سته جی شیخ ناغاسی گه یشته لای. "ته ری گویت لیبوو؟"
"له چی؟"

"ته قه کان. دوو جار ان گویم لیبوو."

شیخ ناغاسی که زور جوان دیار بوو په شوکا بوو، چووه لای
په نجه ره که وه وه ستا. دیسان ده نگی ته قیه کی دیکه هات.
نه مجاره یان شا سئ و دووی لینه کرد و فرمانی به ژنه کان کرد:
"ناماده بن، ده که پینه وه کوشک."

له دهره وه بووه هه اوزه نا، ژنه کان پووه نډیان دادایه وه و هه ریه که و
خیرا بۆ لای نه سپه که ی خوی پویشیت. به دهره دراوی به تیپی
پاسه وانانی خوی، نه وه بوو شا به خیرایی که و ته خۆ تا به ره و تاران
بگه پینه وه. پاسه وانانی دیکه به کورته ریگه دا یاوه ری ژنه کانی شایان
بۆ گه پانه وه به ره و کوشک کرد. دواي ناوړینګ لیدان له له نه سپه کان، شا
و پاسه وانانه کانی به خیرایی گه یشتنه وه کوشک. نه و دهموده ست هه سستی
به جۆړنګ پشوی کرد. خه لکی چووبوونه وه ماله کانی خویان و له پشت
په نجه ره کانه وه سهیری دهره وه یان ده کرد.

به شا راگه یه نرا، ته قه کراوه و یه ک دوو که سیش کوژراون، به لام که س
نه یده زانی ناخو کتومت چی قه و ماوه. نه و ویستی یه کسه به ره و
مه یدانی شار لیبو خوړی، لن پاسه وانانه کانی ریگه یان نه دا، به نابه دلی

که پاندیان وه کۆشک. له وێوه بانگی سه‌رۆکی پاسه‌وانه‌کان ده‌کا تا بجی وه‌زیر بپنێته‌ لای ئه‌و. په‌یکه‌که‌ به‌ وه‌واله‌ هاته‌وه‌، که وه‌زیر به‌ره‌و لای مه‌یدانی بازار پۆیشـتـووه‌، که له‌وێ پرووداوه‌که‌وه‌ قه‌وماوه‌. هه‌ر بۆیه وه‌زیر پیننه‌کرا بوو له‌ به‌رده‌م شا ئاماده‌بن، ئاخ‌ر چوونی وێ بۆ لای پرووداوه‌که‌ زۆر پتووست بوو.

شا که‌وای بیست بانگی کرد: "باشه‌ چ بووه‌؟"
په‌یکه‌که‌ وه‌ها وه‌لامی دایه‌وه‌: "ده‌قاوده‌ق زانیارییم نییه‌، به‌لام بیستومه‌ کۆژاویکی زۆر له‌وێ که‌وتوون."

- "چهند که‌سن؟"
- "زیاتر له‌ بیست که‌س. له‌وانه‌یه‌ سیش بن."
- "سی کۆژاو؟ کێ ته‌قه‌ی کردووه‌؟ کۆژاوه‌کان کین؟"
- "ئه‌وه‌ی من ده‌یلیم به‌گۆیره‌ی ده‌نگۆ و به‌ندوباوه‌." پیاوه‌ په‌یامه‌ینه‌که‌ به‌ وریاییه‌وه‌ وه‌های به‌ پاشا گوت.
- شاش به‌ توورپه‌یه‌وه‌ پتی گوته‌وه‌: "ده‌ی پیم بلێ، ده‌نگۆکان ده‌لێن چی؟"
- "ده‌نگۆکان باسی ئه‌وه‌ ده‌که‌ن، زیاتر له‌ بیست پوسی کۆژاوان."
- "چی؟ پوسی؟ چۆن وا ده‌لێی که‌ کۆژاوه‌کان پوسن؟"
- په‌یامه‌ینه‌که‌ قسه‌که‌ی خۆی دووباره‌ کرده‌وه‌: "من یه‌کێ له‌ ده‌نگۆکانم گێنرایه‌وه‌."

ئینجا شا فه‌رمانی پێکرد: "ده‌ی خێرا بپۆ، راستیه‌که‌م بۆ بپنێه‌وه‌."
له‌ کۆشکدا که‌س نه‌یده‌زانی چی له‌ گۆره‌پانی ناوبازاردا پرویداوه‌. خۆ ئه‌گه‌ر په‌کیکیش هه‌بوایه‌ بیزانیایه‌، نه‌یده‌وێرا ده‌می خۆی لێکبکاته‌وه‌، ده‌ترسا به‌ر قین و توورپه‌یی شا بکه‌وێ.

خۆ گه‌ر بیت و ده‌نگۆکه‌ راست بێ و له‌ پوسه‌کان قه‌وماپی، که‌واته‌ نوێنه‌ره‌ تایبه‌تیه‌که‌ی پوس سه‌ری تیدا چووه‌. ئه‌وکات پوسیا به‌رپرسیاری په‌لاماردانه‌که‌ ده‌خاته‌ سه‌ر ملی پاشا. ئه‌ویش نه‌یده‌زانی

چی بکا. ئەو ئىستا ئامادە بوو بە لەسەر چۆك پۇششتىنىش بىن بەيتە
سەر مەزارى عەبدولداود بەلكو لەوى بپاريتەو و ھەموو شتىك راست
بكاتەو.

پىدەچوو پەيكەكەش نەوئىرى جارىكى دىكە بگەپتەو لای پاشا. بىن ھىچ
سى و دووئەك پرسەكە ئالوزوبلوز بوو، خۆ ئەگەر وەھا نەبا، ئەوا
وہزىر دەستبەجى دەگەشت و پووداوەكەى بە پاشا راڊەگەياندا.
ئەو گومانى لەوہدا نەبوو، كە داىكى فېرى بەسەر ئەو پىلانەو نىيە.
دیدارەكەى ئەو لەگەل پوسەكاندا بە توندوتىژترین شىوہ لەبار برا. پاشا
و داىكى و پوسەكانىش كەوتبوونە داوہوہ. باشە ئەگەر ھات و نویتەرى
پوس كوزرابى، ئەوسا چى بكا؟

كۆشكى داىكى بە تەونىك لە سووسەكار و شۆفار تەنرا بوو، كونى مارە
پەشە ژەھردارەكان بوو، ئەمەش ھەمووى بە ھاوکارى ئىمامە
ئاخوندەكان و ھەوالگرانى بریتانى. "گىل و گەمژە، بەلى ئەو گىل بوو،
تىكەوت." ئەو لەخۆى پەست بوو، لە داىكىشى توورە بوو.

بە دەنگى بەرزەوہ بانگى كرد: "جادوگەر، قەحپە!"

كاتىكىش گوینى لە دەنگى سى ئەسپىك بوو لە ھەوشەى كوشك بوو،
سەبرى دەرەوہى كرد و تەتەرەكەى خۆى بىنى. شا جەلەوى خۆى گرت.
چووو لە نىوہراستى ھۆلەكە وەستا، چاوہ پى پەردەدارى كرد تەتەرەكە
بىتتە ژوور و خۆشى بروت.

شا ئوقرەلەتپرانەوہ پرسى: "دەى، بىلى."

"من ئەمەى خوارەوہم بە چاوى خۆم بىنى و بەگوینى خۆشم بىست:
سىوچار پوسى كوزراون، لە نىوياندا سى و يەك كەسىان كارمەندى
بالويزخانەى پوسى بوون و سى كەسى دىكەشيان بازركانى پوسى
بوون."

شا گوئی له هیچی دیکه نه گرت، په یکه که بینی پهنکی پاشا گورا و له شوینی خوی به لادا هات. پیاوړه که ویستی بانگی پرده دار بکا. ئینجا شا بانگی کردی: 'دهی زیاتر بگپړه وه!'

'خه لک ده لئ دویښی شه وئ سئ ژنی ئیرانی لای پوسه کان مابوونه وه. نایه توللای تاران، حاجی میرزا مه سیح ئه و دهنگو باسه ی بهرگوئ که وتبوو. ئه ویش له کاتی خوتبه ی پوژى هه ینیدا باسی کردبوو، له خوتبه که دا فتواى جیهادی دابوو. ئه وه بوو به رابه رایه تیی ئاخوندیکی گهنج، خه لکه که جوش دراوه که ئه مړو به سهر شوینی مانه وه ی پوسه کانیان دادابوو. پوسه کانیش دهر وازه ی بالوئیزخانه که یان داخستبوو، خو یان چو و بوونه نیو بالوئیزخانه که و پرده کانیان دادابوونه وه. ئینجا بهر دیان تیگر تبوون، دهر که و په نجه ره ی بالوئیزخانه که یان شکان دبوو. ئه و ئاخونده گهنجه ی پیش پره ویان به سهر شووره ی بالوئیزخانه که کهوت و خه لکیش به دوایدا. له و نیوه دا، له شوینیکی نادیاره وه ته قه کرا، هه رچه نده ئیمامه که له پشته وه پیکرا، که چی خه لکه که هاواری کرد، گوايه له نیو بالوئیزخانه که ته قه ی لیکراوه. به مجوره شوړه و په رژینی بالوئیزخانه یان به زاند و خه لکه که به سهر ی دادان. بازرگانیکی پوسی هه ندی دراوی زی پینی به سهر خه لکا پرژاند تا توو پره ییان هتور بکاته و هه ندی کات به ده سبتینی، به لکو له دهر که ی پشته وه رابکه ن و دهر بازیان بی. لی خه لکه که کردبوویانه قه راپه ستانی به سهر بالوئیزخانه یاندا دا و پوسه کانیش ته قه ی هه واییان به سهر دا کردن. ئه مه ش خه لکه که ی دهر یتز کرد و کار له کار ترازا. له ئه نجامدا پیچ له خه لکی ئیمه و هه ر بیست و چوار که سه که ی ئه وانیش سهر یان تیدا چوو. قه حبه کانیش دهر چو و بوون.

شا له شوینی خوی له توو پره ییان ده کولا: 'دپندنه، ئه وانه هه هه موویان دپندنه.'

په يکه که له شويڼي خوی له ترسان زنده قی چووبوو، ټینجا پرده داره که
هات و نه وی له ی لابرډ.

شا به نیو دالانی کوشکه که دا هر هاواری ده کرد: ژنان هموویان
جادو و گهرن، هر هموویان! هر له شاژنه وه تا ده گاته قه چپه یه که هر
هموویان.

.

۱۸

ترس

ئىوارەدرەنگ وەزىر گەيشتە كۆشك. پاشاي لەسەر كورسىيەكەى خۆى
بىنى. كاتىك ئەو دەرگەوت، يەكسەر پشيلەكە لە باوەشى پاشاوە خۆى
هەلدا و چوو لە لاى وەزىر، خۆى لە قاچەكانى خشاندا. وەزىر پش شەكەت
و ماندوو. دەستىكى بە سەرى پشيلەكەدا هيتا: "شەرمىن چۆنى؟"

وەزىر لە خانەوادەيەكى وەها بوو، تووشى ئەم جۆرە پووداوە قورسانە
بووبوو. بە تاييەتيش ئەوەى لە بالۆزخانەى روسى قەوما بوو، لىكەوتەى
گەرەى بەدوادا دەهات.

"ئەگەر پاىەبەرز پىگە بدا، دەمەوى دووبەدوو لە ژوورى تاييەتى خۆت
قسەبەكەين."

پاشا لە شوينى خۆى هەلسا و وەزىر پش بەدوايدا پۆيشت. دەرگەيان
لەسەر خۆيان پتوهداىەو، لەسەر مێزى گفتوگو جىگەى خۆيان گرت.
وەزىر بەكورتى سەرى قسەى داھيتنا: "ئىمە كەوتىنە داوى
بريتانىيەكانەو."

شا گومانیکي له وه هه بوو، به لکو وه زیر به دیداره که ی له گهل روسه کان زانییښ.

وه زیر وه ها که و ته قسه "نیمه به یه کدی تومه تبار کردن شته که چاره سهر ناکه یښ. ثم کاره یان ته نیا کیشه کانمان قول و قولتر ده کاته وه. به دکاریکی سهر به بالویزخانه ی بریتانی راسته وخو هه والی هه بوونی ژنانی ئیرانی له بالویزخانه ی روسی به ئایه توللا که یانددبوو. ئایه توللا که ش په یوه ندیی باشی له گهل بریتانییه کان هه یه و پاره یان لیوه رده گری. کاتیک ثم هه واله یان پیداوه، بی ئاو خوار دنه وه جوو لاهه. به یانی هه والی مهرگی سی و چوار روسییه که ده گاته موسکو. بریتانییه کان ویستوو یانه روسه کان تووړه بکن، به لام هرگیز بیریان بو ئه وه نه چوو ده که ی ئه وان بیگه یه نیته ئه و کیفه پاته. ئیستاش به دلنیا ییه وه بالویزخانه ی بریتانی شایی و لوغانیانه. ئه وان گورزی خو یان وه شاندد.

شا له وه زیری پرسى: "مه به ست له وه چیه؟"
وه زیر وه لامی دایه وه: "له ماوه ی داهاتوو شا ناتوانی هیه بکا. به لام من پرسى اریکم هه یه. ئه و دیداره ی له گهل نیرده ی روسی هه بوو، له باره ی چیه وه بوو؟"

شا به شله ژاوییه وه ته ماشای کرد و گوتی: "نیمه ش نازانین چی بوو. کابراش ئیستا مردوه."

وه زیر تیښنی ئه وه ی کرد، پاشا شتیکی هه یه لئی ده شارپته وه. ئه و هه ستیکی وه های بو هات پرسه که له باره ی هه راته وه بوو بی. ویستی زیاتر به پرسى، لی ښینی شا په شیو حاله. وای به باش زانی کاته که ی گونجاو نییه تا زیاتر به پړه ی له سهر هه لداته وه.

وه زیر گوتی: "وه ها باشته پاشا بچپته وه ناو جیگه ی خو ی. نیمه نازانین ئاخو به یانی چی له ښ سهر دایه."

وهزير خواحافيزى كرد و پښت. شا له جاران پتر هه ستى كرد وهزير
چهند دهسه لاتداره و خويشى له بهرانبهردا كه سيكي چهند بيدهسه لاتة.
ترس بالکيش بوو.

شا دهيزانى زور له ثايه توللا و شازاده كان پارهيان له ئينگلستانه وه بو
دههات، بهلام نهو ههركيز نهو له پيش چاوى خوى دانه نا بوو، نهوان
به م شيوه يه ثايه توللا ههلبسووپښن و پيلانه كانى خويانيان پښ
جيبه جيبكه ن. وهزيريش زورى قسه نهكرد، بهلام نهو سه رنجهى
دهرخت چون لهو پرسه دا پاشاش به كارهيتراره. باشه تو بلنى وهزير
مه به ستى چيښ، كاتى به پاشاى گوت، ئيسستا هيچ دهره تانى بو
نه ماوه ته وه؟

شا بانگى كرد: "شهرمين! شهرمين!"

پشيله كه به پير دهنگيه وه نه هات.

شا ماندوو بوو، بهلام خوى نه ده هات. سه رى له نيو گيژاويكى بښ
كو تايدا بوو. له هوله نيوه تاريخه كه دا ته ماشايه كى ئاوينه ي كرد و
په نجهى دوشاومژه ي وهك هه ره شه يه ك هه لبرى: "به يانى دهرسيك به
ثايه توللادا ده دهين. سه رى به پته قناره وه ده كهين. بهلام باشه نه دى
چى لهو سى و چوار تهرمه بكهين؟"

ئاوينه كه تيشكى چراى رهنگ ده دايه وه. شا يه كسه ر ته ماشايه كى كرد و
به ره و لاي په نجه ره پښت. هه وشه كه كشومات، بهلام له دهر وازه كه وه
پاسه وان له جاران پتر وه ستا بوون. بينى چون دوو له پاسه وانه كان پال
به توپيكه وه ده نښن. هه روه ها يه ك دوو پاسه وانى ديكه ي بينين له سه ر
ديواره كه به خويان و چه كى ده ستيان وه ستا بوون. نيگاي چاوى په رپيه
سه ر ته ويله كه ش، چهند نه سپيكيش له وى ته يار و ئاماده بوون، نهو
كه رايه وه ژوره تاييه تيبه كه ي خوى، له ويوه باشتر دهر وازه كه ي ليوه

دیار بو. کاتیک سایه‌ی کلاوه دريژ و قیته‌ک‌ی وه‌زیری له‌سەر دیواری ده‌روازه‌وه بیني، ترپه‌ی دلی زیاتر لیتدا. شتی‌ک بهر پیته‌کانی که‌وت، سه‌مییه‌وه، به‌لام هیچ نه‌بوو، شهرمین بو.

چییه ئیمه‌ت ترساند، ئه‌وه له‌ کوئی بووی؟ ده‌ی وه‌ره‌ با برۆین، ئه‌مشه‌و نابێ ئیمه‌ لی‌زه‌ بمیتینه‌وه. به‌ده‌م، ئه‌م قسه‌وه، دانه‌ویه‌وه و پشیله‌ک‌ی له‌سەر ناوکه‌وه‌که‌ هه‌لگرت و له‌ باوه‌شی کرد. پیموایی وه‌زیر ئیمه‌ی ده‌سته‌به‌سەر کردووه. له‌وانه‌شه‌ وه‌ها نه‌بێ، په‌نگبی هه‌موو شتی‌ک بکا تا ئیمه‌ به‌پاریزی.

ئهو بۆ ژووری نوستنه‌ک‌ی پویشت، شهرمینی له‌سەر پی‌خه‌فه‌که‌ دانا، هه‌موو کورسییه‌کانی سوو‌پاندن، به‌رده‌می دۆلابی جله‌کانی والا‌کرد، ده‌رووی دۆلابه‌ک‌ی کرده‌وه، ده‌رووه‌ نه‌ینیه‌ک‌ی کرده‌وه، که‌ به‌ پرپه‌ویکی ته‌نگه‌به‌ر ده‌ی‌برده‌ سه‌ر گه‌نجینه‌ک‌ی. له‌وێ چه‌کمه‌ و تفه‌نگه‌ک‌ی ئاماده‌کرد.

له‌و کاته‌وه‌ی شیخ ئاغاسی ئهو دالانه‌ ته‌نگه‌به‌ره‌ نه‌ینیه‌ تا سه‌ر گه‌نجینه‌ک‌ی نیشان دا‌بوو، ژۆر جار شا بۆی ده‌چوو. له‌و کاته‌وه‌ش وه‌زیر ده‌رماله‌ی پاشا و دایکی و خزه‌کانی تا نیوه‌ دابه‌زان‌دبوو، تی‌چووی حه‌ره‌مه‌سه‌راشی که‌م کرد‌بووه‌وه، ناو به‌ناو شا به‌ دالانه‌که‌دا ده‌چووه‌ ژیرزه‌مینه‌که‌ تا دراوه‌ زیره‌کانی ده‌ربیتنی. ئهو دراوه‌کانی ده‌تاوانده‌وه‌ و دراوی گه‌وره‌تری لی ده‌روسته‌کردن تا بتوانی خه‌رجیه‌ گه‌وره‌کانی پێ په‌رده‌پۆش بکا. له‌و ماوه‌یه‌شدا شا یه‌ک دوو سندوقی زیری هیندی کردنه‌وه.

هه‌روه‌ها ئهو چارپایه‌ زیرینه‌ی ژیرزه‌مینیشنی، هه‌مووی به‌ زیر و به‌رده‌گه‌وه‌هر پازابووه‌وه، پیک‌خسته‌وه، بۆ ئهو حاله‌ته‌ی ته‌گه‌ر هات و ماوه‌یه‌کی زیاتر له‌ ژیر زه‌مینه‌که‌ بمیتیته‌وه. بۆ هه‌ر جاریکیش بایی خۆی خواردنی له‌گه‌ل خۆی ده‌برده‌ ئه‌وێ.

جاریکی دیکه دهرکه و په نجره کانی ژووری نووستنی پشکنی، ئینجا
چووه سهر تهخته خهوه که ی لئی راکشا.
شهرمین ئاگادار به، هر کاتیک گویت له دهنکی پښ بوو له هوله
مینا بنده که دا، پیوسته ده سته به جی ئاگادارم بکه یته وه، ئینجا به یه که وه
هله دیتین.
هر نه وه نده بوو شا سهره ماندووه که ی دانایه سهر سهرین، خویکی
قوولی لیکه وت.

ئەو ئايەتوللايەي ناپاكيي کرد

ئەو شەو شەو شا خەونىكى بىنى؛ خۆي و پشیلەكەي بەرپەگەيەكى نەپىيدا بەرەو شاخەکان هەلاتن و لەوئ لە ئەشکەوتىكى بچووک دالەیان وەرگرت، ئەشکەوتەش کۆشکەكەي لێو ديار بوو.

شا لەوئو بە دووربين هەموو جوولەيەك کۆشكى خستبوو بن چاودىرى. بىنى وەزیر بە خۆي و دەستەيەك لە ئەفسەرەن چوو کۆشک. کلاو قوچەكەي لەسەر بوو، لى کاتى لە کۆشک هاتەدەر، لەجياتى کلاوئەكەي خۆي، تاجەكەي شای لەسەر نابوو.

ئەو پاستى بى، ئەو شەو هېچ پرووى نەدا. شا و پشیلەكەي لە شەوانى پىشتەر زووتر و باشتەر خويان لىكەوت. ئەمەش بەهۆي ئەو شەنبایەبوو كە لە دەرووي دالانەكەي دەچوو سەر ژىرزەمىنەكەو دەهاتە ژوور. ئەم نەرمەبایە وایکرد پاشا و پشیلەكەي خويان لەنێو

لیفه‌ی گهرمونول بشالینن و خه‌ویکی قولیان لیکه‌وی، وه‌ک ده‌لین له
 هفت خه‌وان راست بوونه‌وه. بۆ به‌یانی، پشیلکه‌ک پاشای به‌ئاگا هیتا.
 نه‌ویش له‌نیو جینگه‌که‌ی پابوو، له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه سه‌یری ده‌ره‌وه‌ی کرد،
 بیینی ئالاکان تا نیوه دابه‌زینراون.

"دیاره ئیمه له‌خه‌ودا مابووینه‌وه." شا وه‌های به‌ پشیلکه‌که‌ی گوت، که لای
 ده‌رگه‌که وه‌ستابوو، چاوه‌پئ بوو بچیته‌ده‌ر.
 له‌و کاته‌دا له‌ ده‌رگه‌ درا.

شا به‌ چاوی خه‌والووه‌وه بانگی کرد: "کئینه؟"
 "خاوه‌نشکو...؟" ده‌نگه‌که له‌ ده‌نگی په‌رده‌دار ده‌چوو، شپ‌رزه دیاربوو.
 شا وه‌لامی دایه‌وه: "باشه، وا دئین."
 ئیدی زانی چی له‌پیشه‌ بیکا.

زۆری پینه‌چوو، شا به‌ به‌رگی سه‌ربازیانه‌ی خۆیه‌وه له‌ هۆلی
 مینابه‌نده‌که ئاماده‌ بوو. هه‌رچه‌نده‌ شوینه‌واری خه‌وه قووله‌که‌ی هیتا
 هه‌ر به‌ پوخساره‌وه مابوو، که‌چی پئک و په‌وان ده‌پۆیشیت، وه‌های
 نمایش کرد گوايه‌ نه‌مپق ئاماده‌ی کاری گرنگ و چاره‌نووسسازه.
 شا برپاری خۆی دابوو، نه‌ده‌بوو وه‌ها نیشان بدا لاوازه، به‌ دلنیا‌یی‌شه‌وه
 نه‌ده‌بوو له‌پیش وه‌زیردا لاواز دیار بی. زۆر جارن وه‌زیر وای لیکردبوو
 باوه‌ر به‌وه به‌ئینی که‌ پۆژگار گۆراوه، نه‌و سه‌رده‌مه نه‌ماوه که‌ هه‌ر به‌
 ته‌نیا پاشا به‌ تا‌قی ته‌نیا برپار بدا، پتو‌یستی به‌ نه‌نجومه‌نی وه‌زیران
 هه‌یه، به‌لام نه‌وه واتای نه‌و راستیه‌ی ده‌گه‌یاند، که‌ وه‌زیر به‌ نیازه له‌
 ده‌سه‌لاته‌کانی دابمائی. نه‌و بووبوو نه‌و پاشایه‌ی هه‌ر برپاره‌کانی
 وه‌زیری په‌سه‌ند ده‌کردن، پاشایه‌ک هه‌ر به‌ ته‌نیا به‌لگه‌نامه مۆرکراوه‌کانی
 نه‌وی واژو ده‌کردن. ئیدی ده‌بین نه‌و دۆخه‌ بییته‌ شتیکی پابردوو.

هر بویه ئو جلی سهربازیانهی خوی پوشیبوو. ئه وهش راستی بوو جارن زور بایه خی به قاوه لتی به یانی دها و چیژی لئ دهینی، که چی ئه مړو هر ئاورپیشی لینه دایه وه. به زگیکی به تاله وه بانگی کرد: 'دهی بانگی سهر کردهی هیژی ئاسایش بکه.'
په رده دار ده سته جی فرمانه که ی به جیهینا.

زوری پینه چوو شا گوئی له دهنگی پنی ئه فسه ری به رپرسی هیژی ئاسایش بوو له په یژه کان سهر ده که وت. هر کابرا پینایه نیو هوله که، دهستی چه په ی خسته سهر شمشیره که ی و سلای له پاشا کرد و بتاسا له شوینه که ی خوی وه ستا.
شا به که فوه قسه ی له گه ل کرد: 'تو به رپرسی هیژی ئاسایشی ناو شاری؟'

به دهنگیکی له رزۆکه وه وه لامي دایه وه: 'به لئ، خاوه نشکو.'
'له ژیر به رپرسیاریتیی تودا ئو سی و چوار پوسه کوژران؟'
پیاوه له رزۆکه که بیده نگ بوو، سهری به سهر سینگیدا به ردایه وه.
ئینجا شا فرمانی پیکرد: 'دهی شمشیره که ت له خوت بکه وه و لیره له سهر زهوی دایینی.'

به دهستیکی له رزۆکه وه ئه فسه ره که شمشیره که ی له خوی کرده وه و له سهر ناوکه وه که له به رده م پنی پاشادا داینا.
ئینجا شا پیکوت: 'دهی جله سهربازییه که شت داکه نه.'
پیاوه که نه یده زانی ئاخو به باشی گوئی له قسه که ی پاشا بوو یان نا.
'دهی هه موو شتیک داکه نه، تو چیدی سهرباز نه ماوی، به لکو ته نیا شکستخواردوو یه ک!'

به روخساریکی رهنگیزپکاوه وه کابرا جله فهرمییهکانی له بهرداکهندن و
 هر به تاوی ئه ره پئ مایه وه.
 ئه وسا شا به سه ریدا شیراند: "دهی له بهرچاومان ون به، دهنا مهرگی
 خۆت به چاوی خۆت ده بینی."
 پیاوه که به پرتاو به ره وه دهره وه تیتته قاند. په رده داریش جل و شم شیری
 کابرای له گه ل خۆی برد.
 پاشا بانگی کردی: "بانگی په یکه که م بۆ بکه!"

شا ئه وه ئه رکه ی به ته ره که ی سپارد: "هر ئیستا برۆ و مه وه سته،
 بگه ره لای شه عبان، ئه م شته ی خواره وه ی به گویدا بده: خۆت و
 ده سته یه ک له پیاوه کانت برۆنه سه ر مالی میرزا مه سیح. میزه ره که ی
 له سه ر بکه و بیخه ملی، له دوا ی خۆی رابکیششه تا گۆره پانی
 بالو یزخانه ی روسیا، له وێ به به رچاوی خه لکه وه سزای بده. تو ده بی
 ئه وه نده ئه شکه نجه ی بده ی و سووکایه تی پێکه ی، به شیوه یه ک هر
 به یانی هه واله که بگاته وه مۆسکو."

شه عبان تاوانکاریک بوو، هه ندی جار فه رمانه دژواره کانی شای جێبه جی
 ده کرد. ئه وه به شه عبانه بی موخ، پیاوی بی می شک ناسراو بوو. ئه وه
 سه رده سته ی کۆمه له که سیکی شه پانگیز بوو، هه موو شتیکیان له پێتاو
 پاردها ده کرد. دوا ی گه یشتنی په یامه که، شه عبان ده سته جی به کاره که ی
 خۆی هه لسا.

پیاوه کانی شه عبان به خۆیان و تێلا قورسه کانیان له به رده م دهر وازه ی
 مالی ئایه توللا ئاماده بوون. شه عبان هر له دهرکه وه سته بوو، له کاتیکدا
 پیاوه کانی له نا کاو به سه ر پیره پیاوه که یاندا دا، ئه وه هیتشه هر دژدا شه

¹¹ "هر به تاوی... واته به ته نیا هر به وه وه.

سپیه‌که‌ی خه‌وتنی له‌به‌ردابوو، لای‌هه‌وزی ئاوی‌هه‌وشه‌که‌ی وه‌ستابوو. ئایه‌توللا هه‌ولیدا به‌سه‌ر بانی‌خانوه‌که‌ی خۆی ده‌رباز به‌کا، به‌لام به‌ر له‌وه‌ی بگاته‌سه‌ر دیواره‌که، یه‌کێ له‌پیاوه‌کان غاری‌داین و پتیه‌کانی‌گرتن. ئینجا پیاویکی‌دیکه‌مێزه‌که‌ی سه‌ری‌گرت و له‌ئسته‌وی وه‌رئالاند و ئایه‌تولا پیره‌که‌ی بۆ ده‌ره‌وه‌ی ماله‌که‌ی راپه‌نج کرد. ئایه‌توللا بێده‌سه‌لاته‌که‌هه‌ر هه‌لده‌له‌رزى و هاواری ده‌کرد: ئه‌للا ئه‌ئه‌مان: خواجه‌بمانپاریزه، بمپاریزه!

پیاوه‌کانی شه‌عبان هه‌چ گوێیان به‌هاتوهاوار و پارانه‌وه‌که‌ی کابرا نه‌دا و به‌دواى خۆیاندا رایانگه‌شایه‌گۆره‌پانی به‌رده‌می بالوێزخانه‌ی رۆسی. خه‌لکی ئاسایی سه‌ر جاده‌وه‌به‌ریش، که‌ئهم‌شته‌یان به‌چاوه‌کانی خۆیان بپینیی، به‌روایان نه‌ده‌هات.

بۆ ئه‌وه‌ی پاشا شه‌ته‌کان بخاته‌ژێر چاودیری خۆی و ئاگای له‌هه‌موو شتیکی‌بێ، شیخ‌ئاغاسی به‌په‌یامیکه‌وه‌نارد ه‌گۆره‌پانی بالوێزخانه‌ی رۆسی: بپۆ بزانه‌ئایه‌توللا ئه‌وه‌نده‌ئازار و ئه‌شه‌که‌نجه‌بدری تا ده‌نگی گریان و فوغانی ده‌گاته‌مۆسکو.

شیخ‌ئاغاسی به‌شێوه‌یه‌ک چوه‌ئه‌وێ که‌سه‌ده‌رکی پینه‌کا، به‌لام مشووری ئه‌وه‌شی خوارد له‌شوێنیک‌بوه‌ستێ هه‌موو شتیکی‌لیوه‌دیار بێ.

ده‌نگوباسی ئایه‌توللا گه‌یشه‌بازار، دوکانداره‌کان به‌وه‌ی گوێیان لیتوو سه‌رسام و هه‌یدمه‌گرتی‌بوون. ئاخ‌ئهمه‌سووکایه‌تییه‌کی‌بێ پێشینه‌بوو به‌ئیسلاام‌بکری، به‌وه‌ی ئایه‌توللایه‌ک به‌مجۆره‌هه‌لسوکه‌وتی له‌گه‌لدا‌بکری. ئیدی‌وازیان له‌دوکانه‌کانیان هه‌تتا و به‌ره‌و بالوێزخانه‌ی رۆسی‌پۆشستن. پیاوه‌کانی شه‌عبان ئایه‌توللا پیره‌که‌یان له‌سه‌ر زه‌وی

به پشتدا دابوو، پینه‌کانیان به داریک توند به‌ستیوووه، ئینجا به‌توندی له به‌رپینه‌پوته‌کانیان دهدا.

ئایه‌توللا پیره‌که‌ش هر ده‌ینالاند: "لا ئیلاهیة ئیله‌للا.. لا اله الا الله". یه‌ک دوو له دوکانداره‌کان، که له‌ئێو چه‌شاماته‌که‌دا شیخ ئاغاسییان به‌دی کرد و ناسییوه، به‌رهو پرووی چوون و داوای یارمه‌تیان لێکرد. به‌لام ئه‌و پێشراکه‌یاندن ئه‌مه به‌فرمانی راسته‌وخوی پاشایه، ئه‌و هر ده‌توانی چاودێری بکا و هیچی له ده‌ست نایه و بۆشی نییه خۆی تێه‌لقورتینی.

کومه‌له که‌سیک هه‌ولیاندا ئایه‌توللا له‌ده‌ستی ئه‌شکه‌نجه‌ده‌رانی پرزگار بکه‌ن، به‌لام راسته‌وخو که‌وتنه ته‌قه‌کردن. ئه‌وان پروون و ئاشکرا ئه‌وه‌یان ده‌ربهری، هر که‌سیک خۆی تێه‌لقورتینی و یه‌ک هه‌نگاو بچیته‌پیشه‌وه، ده‌موده‌ست سزای ئه‌ویش ده‌ده‌ن.

ئه‌وه بوو دوکاندارانی بازار له‌پێی گالیسکه‌کانه‌وه به‌رهو کۆشک پۆشیتن تا قسه‌ له‌گه‌ل وه‌زیر بکه‌ن، به‌لام ئه‌و له‌وێ نه‌بوو. ئه‌و کۆبوونه‌وه‌یه‌کی نه‌ینی له‌ ژووری ئاماده‌کاریی جه‌نگ، له‌قه‌لایه‌کی ده‌ره‌وه‌ی شار له‌گه‌ل جه‌نگاوه‌راندا هه‌بوو.

دوکانداره‌کان به‌ده‌ستی به‌تاله‌وه‌ گه‌رانه‌وه مه‌یدانی بالوێزخانه‌که و دیسان له‌شیخ ئاغاسی پارانه‌وه به‌لکو شتیک به‌شتیک بکا و یارمه‌تی ئایه‌توللا بدا.

شیخ ئاغاسیش پێگوتن: "باشه با بزانه‌م ناخو چیم پێده‌کری".

ئینجا چووه‌ لای شه‌عبان و قسه‌ی له‌گه‌ل کرد.

شه‌عبانیش بانگی پیاوه‌کانی کرد: "ده‌ی ئه‌وه‌نده به‌سه! ئه‌و ده‌رسی خۆی وه‌رگرت".

ئىنجا ئو پەتەى پىتى ئايەتوللايان پىتەستبوو، لىيان كردهو و لەسەر
زەوى درىژيان كرد.
پاشان ئايەتوللا حاجى مىرزا مەسىح خرايە سەر دووشكەيەك بەرەو
مالەوہيان بردهوہ.
ئو پۇژەش وەك ناپەزايەتى دەربرىن دوكانەكان داخران.

۲۰

پرسه

سښ پوڅی په بهق تیږه پي. هیشتا بازارې تاران هر داخوابوو. له مزگهوتي شاره کدا، نهو مزگهوتی جارن ئایه توللا پینچ فهرزه نویژی تیداده کرد، نهو نده پر بوو قهت جهنجالیی وه های بهخویه وه نه بینیبوو. پیاوه پیره کاش هی نهو نه بوو له سهر پیی خوی بوه ستنی. نهو به داره بازیک ده هیترایه مزگهوت، ئیدی له وی هر به دانیشتنه وه نویژی ده کرد، له کاتیکدا به سهدان نویژکر له پشته نهو دا نویژیان دابه ستبوو. له شکریش خرابووو حالتی ئاماده باشییه وه تا نهگر هات و پرس له شکرکیشیان بق سهر ولاته که کرد، له شوینی خویدا پرایگرن. له ترسی نهو هی نهو هک نارپه زایه تی بازار له تارانه وه بته نیته وه بق شاره کانی دیکه و په شه بای توورپهی هلبکا، نهو بوو وه زیر وتووژی له گهل نویته رانی بازاردا کرد. نهو توانی هندی ئارامیان بکاته وه،

به جوړيک ولات نه که ویته وه سه ختانيکي^۱ لیکه. دواى شه وه وېر چوه لای ثایه توللا به ته مه نه که، دهستی ماچکرد و داواى لیبورډنى لیکرد.

دوکاندارانى بازارپیش شه پاکانه یه ی وه زیریان په ژراند و مانگرتنه که یان شکاند و گه پانه وه سر کاروکاسیبی خویان، جاريکی دیکه دوکانه کانیان کردنه وه.

له و نیوه شدا شا په نای بؤ لای شیخ ثاغاسی برد. پیاوه کهش به هره ی شه ی هېوو که سیکى شپرز و ثوقره لیپراو هیور بکاته وه. به پوژ و شه شه و له کوشک نه ده پویششت. ثاماده بوونی شه وهک ثامرازیکی هیورکه ره وه وابوو.

شیخ ثاغاسی وای پیتاش بوو بؤ شه ی ثامازه یه کیش بى بؤ مؤسکو، به گویره ی دابه ونه ریتی ئیرانى پرسه بؤ کوژراوه پوسه کان دابنری. ئیدی چادری گه ورځنه گه ورځنه یان له لای بالویزخانه که دا ه لدران، ئینجا شه له باتی شا داواى له ه موو خه لکی کرد به لکو له پرسه که دا به شدار بن و یادی کوژراوه کان بکه نه وه. له وى مه نجه لى گه وره گه وره ی به زنجیر له سره ناگر دانران شه می زوروزه ونديان ثاماده کرد تا خه لکی سره پرسه به یه که وه نان بخون.

ثایه توللاش له فقهی و سوخته کانی خوی قه دهغه کردبوو بچنه سره پرسه که. ثاخر شتیکی ناماقول بوو بچینه پرسه ی که سانیک، که ژنى ئیرانیان بردبوونه مالی خویان و له گه لیان رابواردبوون. شه وهش دهگوترا گوايه له و شه ودا ژنه کان شه رابیان خواردووه ته وه و ئینجا چوونه ته باوهشى شه دهسته بازرگانه ی روسی. به مجوره پوسه کان ثابرووی ژنه ئیرانییه کانی بردبوو. ثایه توللاش بیستبوویه وه و قسه ی

^۱ سه ختانگ: ته نگزه، قه یران.

لهو بارهیه وه کردبوو. ئیدی تهنانهت بۆ سوالکه رانیش نه بوو، به لای نه و چادره گه ورنه دا بچن که خوان و سفره ی رازاوهش پاخرا بوو. بۆ نه وه ی پئی له وه بگیرئ له بهر نه چوونی خه لکه که، پرسه که سووک و ریسوا بکری، شیخ ئاغاسی پینمایی بۆ سوپا ده رکرد به جلی مه ده نییه وه بچنه پرسه که، ههروه ها بانگه یشتی شا و تهوای هه ره مه سه را که ی بۆ سه ر تازی هه کرد.

کاتیکیش دوا ی نیوه پۆ شا به جلیکی تهو او په شپۆشه وه به ره و بالو یزخانه ی پوسیا جوولا، به دوایدا ژنه کانیش به بیدهنگی خویان چارشین و پووبه ندی په شه وه چوونه ئه وئ. تیپیک له سه ربازه کانیش له پیشیاندا به خویان و به ئالای نیوه زمکراوه وه چوونه ئه وئ و سه ردولکه ی^{۱۲} ئارسیش له وئ خویندرانه وه. کاتیکیش پاشا گه یشته ده روازه ی بالو یزخانه که، وه زیر به پرتاوه وه خوی گه یانده لا. وه زیر کپنوشیکی بۆ پاشا برد و به نه رمیه که وه پییگوت: "پوسه کان له شکرکیشیان کردووه ته سه ر ولات". ئیدی شا بی بیرکردنه وه، ژنه کانی له وئ به جبه یشت و له گه ل وه زیر به ره و سه ربازگه که پویش.

له ژووی کۆبوونه وه ی کاروباری جهنگدا، شا پرسسی: "ئایا پوس به شیوه یه کی فره می جاری شه پیان له دژدا داوین؟" وه زیریش وه ها وه لامی دایه وه: "نه خیر، هیچ شتیک له و باره یه وه پووی نه داوه. ئه وان ده ستیان به سه ر به شیک له ئازهر بایجاندا گرتووه. ئیمه سه له های سه له شه پ له سه ر ئه و ناوچه یه ده که یین. زۆر جاران ئیمه بردو ومانه ته وه و هه ندی جاریش دۆراندو ومانه. به لام ئه م جاره یان شتیک دیکه یه."

^{۱۲} سه ردولکه: ئه و به ندانه ی وه ک شین له پرسه و ماته مدا ده گوتری.

‘شتی دیکه چییه؟’

‘پوسیا پوسیای جاران نییه. ئەوان بوونه ته یهکن له خاوهن بههیزترین سوپای سهر زهوی. سوپای ئیمه له چاو هیزهکهی ئەوان له بهر پیتان دهچن.’

شا له بهرسفدا گوتی: ‘ئێ باشه ئەدی فرههسییهکان چاکسازییان له نیو سوپاکه ماندا نه کردوه؟’

‘ئیمه ئەزمونمان نییه و به سواری ئەسپ و سهه دووسهه تۆپی فرههسی نانتوانین ئەم جهنگه بیهینهوه. ههر به تهنیا تفهنگ و گواله نایخوا، به لکو له شساغیی ولات و ورهیی له شکر دهیخوا. ولاته کهمان کیشهی پارهیی ههیه، سیاسییهکانی گهندهل بوونه، ئیمام و ئاخوندهکان دهکپردین و خه لکه کهش لاواز و زه بوون. ئیمه له سهر لیواری خه رهندهی تیچوونین.’

شا پینگوتهوه: ‘ئهری وهزیر بۆ ئەوه ئیمهیی هیناوه ته ئیره تا ئەو شتهمان بێ بلی؟’

وهزیریش وهها وهلامی دایهوه: ‘ئەو جۆره راستییانه ههر دهبن له ژووری جهنگ تاوتوییکری، چونکه جهنگ پینگهیهکی دروست نییه. ئیمه دهبن چاره سههریکی سیاسییانه بۆ ئەو کیشهیه بدوزینهوه. مایهیی هوشمهندییه نێردهیهکی پله بالا بنێزینه مۆسکو، تا بارودۆخه کهیان بۆ پروون بکه نهوه و بیتاوانی ئیمهش لهو پرسه دا بسهلمین. خۆ ئەگەر جهنابی پایه بهرز په سههندهی بکا، ئەوا راسته وخۆ نێردهکه پینکدههینم. دواتر کۆبوونه وهیهکم له گهل وهزیر و سهردارانی جهنگ ههیه، من ههر خیرا له راویژهکان ئاگادارتان دهکهمهوه.’

شا بێ ئەوهی تهماشای وهزیر بکا، وهها وهلامی دایهوه: ‘دیاره وهزیر پیتستر بریاری خۆی داوه.’

‘نه خیر، خاوهنشکو، به دلناییهوه نه خیر. ئەوه تۆیت بریار دهدهی.’

ئىنجا شا پىتىكوتەۋە: "بىرىكى لىدەكەينەۋە".
پاشا بە دەۋرەدراۋى بە پاسەۋانەكانى گەپرايەۋە كۆشك.

لە كۆشكىش شاژنى دايك چاۋەپىنى ھاتتەۋەى كۆپەكەى دەکرد.
لە پشت پەردەۋە ھەموو شىتىكى كردبوو تا لەگەل پوسەكان پەيوەندى
بكا و بسازى، بەلام پوسەكان ھەموو دەرگەيەكيان بە پرودا داخستبوو.
ئەوان ۋەھا ھەستيان كرد گوايە لە پىنى خانمى شاژنەۋە لەخشتەبراۋن.
بۇ ئەوان شىتىكى حاشاھەلنەگر بوو بە چاۋى زەقەۋە بەسەر تەپكەدا
كەۋتبوون. ھەر بۆيە ۋەلامى ئەو پەيامانەى مەھدوليا بۆى ناردبوون،
نەدابوۋەۋە.

تەنانت شا بە خۆيشى نەيدەۋىست لەگەل شاژن بدوئى. ئاخىر ئەو
بىھۋودە چەندىن جار داۋاى كردبوو بىيىنى و قسەى لەگەلدا بكا.
مەھدوليا ھەۋالى لەشكركىشىيەكەى روسى بۇ ئازربايجانى بىستبوو،
ھەروەھا دەشىزانى ۋەزىر لە ژوورى جەنگدا لەگەل شا وتوۋىژى
كردوۋە. ھەنووكەش ئىستا ئەو لە كۆشكە تا لەگەل شادا بدوئى. پاشاش
پشتگوئى خستبوو، بەلام خۇ ئەو بەدوايدا ھاتبوۋە ھۆلى ئاۋىتەبەندەكە.
مەھدوليا بە پەرۋشىيەۋە بە شاى گوت: "دەبىنم شا خەمبارە، دەى قسەم
لەگەل بكة، خەمەكەت ھەلپىژە و بەباى كە".

"بە گوئىرەى قسەى ۋەزىر بى، ئىمە پىنشۈەختە جەنگەكەمان دۇراندوۋە،
ئەو ۋەھاى دەبىنى، پىۋىستە نىردەيەك بىنرىنە مۆسكۆ. لەم ساتەۋەختەدا
كۆبوۋنەۋەيەكى خىزا و ناكاو لەنئوان ۋەزىرەكان و سوپاسالارانى
جەنگدا ھەيە".

مەھدولپاش ۋەھا ھاتەدەنگ: "ۋەزىر راست دەكا. جەنگ لە دژى روس
ھى ئەۋە نىيە ئىمە بىيەينەۋە. ناردنى نىردەيەك بىپارىكى ئاۋەزمەندانەيە،
بەلام پىۋىستە شا خۆى سەرگردايەتى شاندىكە بكا".

“ئەو تو چى دەلتى؟ من خۆم بچمە مۆسكۆ تا داواى لىيوردنىان پىشكەش بكم؟”

“پىتويست بەو ناك. من لە باتى شا دەچم.”

ئەو پىشنيازە بۆ شا سەرسوپھىتەر بوو.

ئىنجا شا بە ھەستىار و وريژىنەرانە ۋەلامى دايەو: “ئاخر خۆ تو سەرى بەلاکە بووى.”

دايکىشى بە توندى ۋەلامى دايەو: “ئەو بۆ شا گونجاو نىيە بەم چەشنە لەگەل ئىمە بدوئ. من دايكى تۆم، تو گوشت و خوينى منى. ئەوھى من دەيكم دەستپىشخەرييە بۆ بەختەوهرکردنى مندالەكەم. كەس ناتوانى من بە كىفەرەتەكە تاوانبار بكا. ئەوھى من كردم، بۆ چاكە و بەرژەوھەندىيى شا بوو.”

“كامە چاكە و كامە بەرژەوھەندى؟!” شا لە شوينى خۆيەوھە قىژاندى. “كۆشكەكەت لانەى شۆفار و ھەوالدزانە. لە دەوروھەرى تۆدا ھەموويان لە لايەن برىتانىيەكانەوھە كېدراون.”

“برىتانىيەكان لە ھەموو شوينىك ھەن. ئەمە خۆى راستىيەكە حاشاى لىناكرئ، تەنانەت لە كۆشكى پاشاش. ئىمە دەبى لەگەل ئەو راستىيە ھەلەكەين. دەى بىمىرە مۆسكۆ، ئەمەش ھەر لە نىوان من و تۆدايە و ھەرگىز نابى برىتانىيەكان پەى پى بىەن.”

شا لەسەر كورسىيەكەى دانىشت، ھەولیدا ھەزەرەكانى خۆى كۆبكەتەوھە و رېكيان بخا.

مەھدوليا لە پال كورسىيەكە ھاتەسەرچۆك، دەستى توند گرت و بە نەرمى پىيگوت: “گويم لىبگرە، من خانەوادەى پاشايەتتى پوسى دەناسم، دايكم كاتريناي بىنيوو. بە مندالى لەوئى بووم. ئەگەر يەككى كاريگەرىي بەسەريانەوھە ھەبى، ئەوا منم. خۆ ئەگەر ۋەزىر بىرواتە مۆسكۆ و قەناعەت بە روسەكان بىتنى بگەرپىنەوھە ئەودىوى سنوورى پىتوو،

ئەوسا تۆتۈ دەكەيتە پالەوان. مەن ديارى شىھانە بۆ قىرال، بۆ ئىنەكەي،
بۆ دايىكى و بۆ كچەكانى دەبەم و كىشەكە چارەسەردەكەم.

پاشا بە دوودلىيەۋە پرسى: "ديارى شىھانە؟"
"بازنە و ملوانەكەي ھىندى ئەوانەي لە ئىرزەمىنەكەن، لەگەل شىمشىرى
تەلەيى."

"باسى ئەۋە ھەر مەكە! زىپ و گەۋھەرى ھىندى ھەر شايستەي ئىرەن و
لىرە دەبىن بىمىنەۋە. ئەۋە مىراتى ئىمەيە و ئىركى سەر شانىشمانە
بىپارىزىن."

شاۋن بەمجۆرە ھەلىدايى: "مەن ئەۋە دەزانم، بەلام پرسەكە پرسى مان و
نەمانە. تۆ زىپ بە خاكەكەمان دەگۆرپىتەۋە. خۆي شىتتىكى دىكەش لە
گۆرپىدا ھەيە، ئەۋ شىتەش لەۋە گىرنگىرە خۆت و ۋەزىر لە جەنگدا
بىدۆرپىن."

ئىنجا لە شىۋىنى خۆي ھەلسايەۋە سەرىپ و درىژەي بە قسەكەي دايەۋە:
"پوسەكان دەيانەۋى لەگەل شا قسەبەكەن، ھەر بۆيە نىزدەيەكەيان بۆ
تاران نارد. ھەرچەندە پەيامەنەكە كۆژرا، لى پەيامەكە ھەر ماۋە. قىرالى
پوس وىستۈۋىتە شىتتىكى گىرنگ بە شا بلى. دەي مەن ۋەك پەيىكى
بىنرە مۆسكۆ. دەچم گۆي لە قىرال دەگىرم."

پاشاش لەسەر كورسىيەكەي خۆي ھەلسا. دايەكە شاۋن بە پوۋي
خەنىيەۋە، شانى ماچ كىرد و بە چىرپەۋە پىگوت: "مەن ھەمىشە لە پىشتى
تۆم."

۲۱

باب

شا ویستی گه شته که ی دایکی بۆ مۆسکۆ له چاوی وهزیر بشاریته وه. به لام خۆ هیچ شتیک له چاو و ئاگاداریی ئه میر که بیر بزر نه ده بوو. هه ر بۆیه ده بوو شا ئه رکه که ی مه هدولیا بۆ وهزیر پوون بکاته وه. وهزیریش هه موو هه ولینکی خۆی دا تا شا به ینیته په داین به وه ی مه هدولیا بۆ ئه و ئه رکه سیاسیی ئالۆزه تیکچرژاوه قورسه ده ست نادا تا بچن له گه ل پوسه کان بکه ویته گفتوگۆ و دانوستان. وهزیر به پاویژ و گفتوگۆ له گه ل وهزیر و سوپاسالاره کانی ئاماژه یان به وه دابوو به نیازه له گه ل پوس له سه ر میزی گفتوگۆ دابنیشی.

”بپیاره که دراوه. وپرای ئه وهش خۆ دایکمان هه ر به ته نیا ناچیته ئه وئ، ئیمه شیخ ئاغاساییمان له گه ل ئه ودا به پیکردوو. هه ر وهزیریش به م شته ده زانی. هه ر کاتیکیش مه هدولیا به دهستی به تال گه رایه وه، ئه وسا نۆره ی وهزیر دئ ئه سپی خۆی له و مه یدانه تاویدا.“

بەم قسەيە شا كۆتايى بە تاوتوئىكردنى پرسى چوون و نە چوون بۆ
مۆسكۆ ھىنا.

لە دەرەوھى كۆشك وەزىر تووشى پەيگىك بوو تازە لە شارەوھ ھاتبوو.
سەر و شان و مىلى تۆزاوى بووبوو. ئەسپەكەي بەرەو لاي وەزىر
ليخوپى و چرپاندییە گونى وەزىر: "باب راپەرپوھ." بە دەم ئەم قسەيەوھ
زەرفيگى نامەشى دايەدەست.

باب سەركردهيەكى گەنجى ئەفسووناوى بوو لە شىراز. شارەكەش
دەكەويته لاي باشوورى ولات، سەروبهندى ھەزار كيلومەترىك لە
تارانەوھ دوورە. كاتى خۆى پايتەختى بنەمالەي دەسلەلتادارى زەندييەكان
بوو، ئەم دۆخە دريژەي كيشابوو تا سولتان مەحمودى ئەفغانى
بەسەريدانان و ھەموو شتىكى لەناو برد. شىراز دوو شاعىرى مەزنى
ھىناونەتە دونيا: حافظ و سەعدى. ھەردوو كيشيان لەوئى نىژراون.

كەسانى دەولەمەند و بازرگانەكانى ئەوئى كۆشك و تەلارى جوان و
پەنگينيان لەوئى بنياتناوھ. ئەوانە جۆرە خانوويەكن زياتر لە خەونى
بەھەشتاوى دەچن لەوھى شوينىك بن بۆ ئەوھى ئادەمىزاد تىيدا بژيئ.
ئەوان ناوجەرگەي شىرازيان وەك شوينگەيەكى خوايى ليكردووه،
ھونەرى تەلارسازيى ئىسلامى لەوپەرى شكۆ و ھىز و كەشخەييدا خۆى
تىيدا نەمايش كردووه.

راپەرىنى باب لەوئى بۆ ولات ھىشتا لە لەشكر كيشيى ھىزى بيگانە بۆ
سەر ولات دژوارتر بوو، چونكە راپەنن و ياخييوونىكى ئۆلييانە^{٤٣}
ولاتى لە نىو خۇيدا ھەلابەھەلا^{٤٤} دەكرد.

^{٤٣} ئۆل: دىين، ئايين.

^{٤٤} ھەلابەھەلا كەردن: پارچە پارچە كەردن.

باب ویستی به ته‌واوی پئنگه‌یه‌کی دیکه له‌وه‌ی تا ئیستا وه‌ک نه‌ریتیکی شیعه گیراوه‌ته‌به‌ر، لیترکی و له‌سه‌ری بر‌وا. چه‌ندین سه‌ده‌یه شیعه‌کان چاوه‌پئی فریاده‌سێک ده‌که‌ن، چاوه‌پئی مه‌هدی ده‌که‌ن و وه‌ک بزگارکه‌ریک لیی ده‌پوانن. ئه‌وان له‌و بر‌وایه‌دا بوون، دوا‌ی محمه‌د پیغه‌مبه‌ر، دوا‌زه ئیمامه‌که‌ی به‌دوادا دین، که دوا‌زه‌مه‌مینه‌که‌یان مه‌هدیه.

چوارده سه‌ده له‌مه‌وبه‌ر محمه‌د بانگی هه‌وادار و شوینکه‌وت‌وه‌کانی خۆی کرد له‌ ده‌وری کۆبنه‌وه. ئینجا چووه سه‌ر پشتی و شتریک و فهرمووی: "هۆ خه‌لکینه! ئه‌وه‌ی منی خۆش ده‌وی، پتویسته‌ه‌لیشی خۆش بو‌ی. عه‌لی گیانی منه، گیانی من و شوینکه‌وته‌ی منه." عه‌لی زاوای محمه‌د بو‌و. پاشان بو‌وه چواره‌مین خه‌لیقه له‌ جیهانی موسلمانیتیدا. شه‌ویکیان له‌کاتی نوێژکردندا و هه‌ر له‌ مزگه‌وت شیریکیان له‌ پشتی ملی دا و کوشتیان.

ئێزانییه‌کان، ئه‌وانه‌ی دژی عه‌ربه‌کان وه‌ستانه‌وه، عه‌لیان لێهه‌لبژارد، له‌ دوا‌ی ئه‌ویش هه‌سه‌نیان وه‌ک شوینکه‌وته‌ی ئه‌و لیگرت، به‌لام عه‌ره‌ب ئه‌م لیگرتنه‌یان په‌تکرده‌وه. هه‌سه‌ن تا له‌ ژياندا مابوو حوکی ده‌ستبه‌سه‌ری به‌سه‌ردا درا. ئینجا حوسین، کوربه‌که‌ی دیکه‌ی عه‌لی، دوا‌ی باوکی وه‌ک سینییه‌مین که‌سی شوینکه‌وت‌وو‌ی پیغه‌مبه‌ر راپه‌پی، که‌چی له‌ ئه‌نجام و له‌ شه‌رێکدا سه‌ریان لیگرتده‌وه. باق‌ری کورپی حوسین وه‌ک چواره‌مین شوینکه‌وته‌ داوای ده‌سه‌لاتی کرد، به‌لام ئه‌ویش به‌ پرۆ نه‌یده‌توانی خۆی له‌ که‌س ئاشکرا بکا و هاموشۆی مزگه‌وتی بکا تا قسه‌ بۆ خه‌لکه‌که‌ی خۆی بکا و بۆ بانگه‌وازه‌که‌ی خۆی دنه‌یان بدا. جه‌غه‌ری کورپی موساش، هه‌روه‌ک باوکی حوکی ئه‌وه‌ی به‌سه‌ردا سه‌پا تا له‌ ژياندا ماوه نابێ قسه‌ و وتار بدا. کازمی کورپی جه‌غه‌ریش به‌شی هه‌ره‌ زۆری ژیا‌نی خۆی له‌ زینداندان به‌سه‌ربرد و په‌زای کورپیشی به‌ تری

دەرمانخوارد کړا. هرچی دهرباره ی ته قییشه، واته کوږه که ی پړزا و نه قی کوږی ته قی و نه سفهری کوږی نه قی شتیکی ودها نه زانراوه. مه هدیش کوری نه سفهر بوو، نه مه یان دوازدمین شوینکه و ته یان بوو، نه و توانی له گوشت و کوشتاره کان پابکا و په نا بۆ ئیران ببا. له و کاته ی مه ددی هه لاتووه، هه زار و سد و نه و ونده ساله تیپه پیون، ئیدی نه مه یان باوه پیکي نویی له ئیران په یادکرد، دواتر به شیعه ناسرا. نه فسانه یه کی به هیزیش بۆ مه ددی دروست کړا. خه لک وا ده زانی نه م پیاهه چاکه و پیروزه خوی له ناو بیریک هه شارداوه، له وی چاوه پړی ده کا تا خودا بانگی بکا، نه وسا بیته سهر زه وی.

مه ددی مژده دهری فریاد پرس بوو. گوايه پوژنیک له پوژان هر له بیري دیته دهر و جیهان له ده ست نه و کویره وهریبه ی تیدایه، پزگار ده کا. له زور جیکه و بۆ هه میشه هر بونه و شاهه نگی جوراوجوری دینی بۆ پیک ده خرین، له و بۆ نانه دا بروداره کان له یه ک کۆده بنه وه له مژده دهره فریاد پرسه که ده پارینه وه به لکو خیرا بیته دهر و په عیه ته که ی پزگار بکا.

ئیتستاش باب له پوژیم هه لکه پاره ته وه.

نه وده های داده نی گوايه خوی فریاد پرسه که یه، نه وه ی ده میکه خه لک چاوه پوانیبه تی. ئیتستاش نه و پیاهه دهرکه و تروه، نه خوش چاک ده کاته وه و نان و گوشت و سه وزه و میوه بۆ هه مووان دابین ده کا.

وه زیر بابی به یه کیک له ناخونده کان ده بیني، که زور جار پښ لیه له دهرن و خویان به که وړه و پیروژ ده زانن. خوی نه مه ش دیارده یه کی کاتیبه و هه پره شه یه کی جدی نیبه. به لام باب شتیکی دیکه یه، ناخر نه و ده ک سه رکرده یه کی ته لیسماوی خوی دهرده خا و دم له سوفیکه ریتی وهرده دا و پوژ به پوژیش کومه له ی دهره ی زیاتر و زیاتر ده بوون.

کاتیکیش ئەو هەوالە گەیشت، کە خەلک دەورەى (باب)یان داوێ بە خویان
و تەنگە نوێیە بریقەدارەکانى بەنیو شاردا دەسووپێنەو، ئیدی بەکسەر
وەزیر فیتەى عەزامزادەى ناسییەو زانى چەکەکان چەکی ئینگلیزن.

“ئیمە ناتوانین ئۆبالی ئازاوێ و پشێوییە کە بخەینە ئەستۆی بریتانییەکان.”
ئەمەش قسەى ئەمیری پاریژکارە گەنجەکەى وەزیر بوو، کە بە ئەمیر
کەبیری گوت. ئەو درێژەى بە قسەکەى خۆى دا: “خۆی کێشە کە هەژاری
و نەدارییە. لە ولاتانی پۆژئاویدا لە پێی گۆرانکارییەکان هیوا هەروەک
پۆژ هەلدی و بەرزە. ئیمەش لێرەدا هیوامان لە دەست دەدەین. بۆ گەلی
ئیمە پاشەپۆژ دیار نییە. هەر بۆیە ئاخوندیکی وەک باب لە شوونی خۆی
وەک قارچک لەنیو خەلکە کەدا قیت دەبیتهو. خۆ ئەگەر ئیمە بێتوانین
ژیان و گۆزەرانی خەلکە کە چاک بکەین، هیچ کەسێک بە پەوا نابین
دوای یەکیکی وەک باب بکەوێ.”

وەزیریش بەمجۆرە وەلامی دایەو: “منیش هەر هەمان رام هەپە، بەلام
خۆ ئەمە شتیکی ئاسان نییە. من هەر تەنیا کلکی گایەگەم لە دەستە،
باقی دەسەلاتە کە لە دەستی ئەوانی دیکە یە. باشە ئیمە دەتوانین چی
بکەین بۆ ئەوێ سەرنجی هەوادارانى باب بۆ شتیکی دیکە راپکێشین؟”
“ئیمە دەبێ خۆدی باب بگرین! ئەوسا خەلکە کە لە خۆیەو تێدەگا کە ئەو
مەهدی نییە.”

لەبەر ئەوێ شەڕ زیاتر خەمی پوسەکانی بوو لەوێ خەمی
یاخیبوونە کەى بابی هەبێ، بۆیە وەزیر پێگەى تاییبەتى خۆی هەلبژارد.
ئەو سوپای ناردە شیراز تا جۆولانەوێ کە بە دەستیکی توند سەركوت
بکا. پەيامە کەشى ئەو بوو باب بگرن و بۆ تاران راپێچی بکەن. لێ خۆ
ئەمە بێ شەڕوشتۆر مەیسەر نەدەبوو.

باب له قسه که ره له بله بانه کان بوو، ئەو هه موو ئەو خاسییه تانه ی تیدابوو که له مه هدییه کی ئیرانی په چاوده کرا. ئەو سه رکرده یه کی که شخه، دوو چاوی په شی گهش، پرچیکی په شی دریژ په شی نیوه ماشوبرنجی بوو. ئەو شالیکی سه وزی به سه ر شانوملیدا ددها، سواری ئە سپیکی بۆره ی عه ره بی بوو بوو، به شمشیره چه ماوه که شی ئاماژه ی بۆ خه لکه که ی ده کرد. ئەو شمشیره کۆنینه شی ئاماژه بوو بۆ ئەوه ی بۆ شوینکه وته کانی سه لمینی ئەو له زه وه زه ی^{۱۰} ئه لیه، ئاخو خۆ عه لییش به شمشیریکی ناوازه شه ری ده کرد، شمشیریک که سه ره که ی دوولابوو. له زمانی ئەژدیها ده چوو.

کاتی خه لکه که رابه ره که یان وه ها بیی، له خوشیان ده له رزین و هاواریان ده کرد: "ئا ئەمه یه شمشیره که ی ئیمامی عه لی." ته ماشاکن، هه موو ئیمامه کانی پیتش باب، ئەو شمشیره یان هه لگرتبوو. خه لکه که به گریان وه ده یانگوت: "پاش هه زار سال به مرازی خۆمان که یشتین."

هه موو به ره به یانی پۆژانی هه یی به هه زاران جوتیار له لادیکانه وه به سواری گویدریژ ده هاتنه ناوشار تا له مزگه وتی گه وره ی شاردا به دیداری باب شادبین و به چاوی خۆیان په رجووه که ببینن. له کاتی وتاره ئاگرینه پر جۆشو خرۆشه کانی بابدا، ئاماده بووانی مزگه وت به گوئی یه کدیدا ده یانچرپاند: "به لی هه وه، خۆیه تی، ئەمه مه هدییه." ئەو ده بی خۆی خۆی ئاشکرا بکا که وا مه هدییه، به لام خۆ ئەوهش پتویست ناکا، له په نگ و پوو یه وه دیاره خۆیه تی. ئەو چاوه ری بوو شوینکه وته ی زیاتری په یداده بن، ئینجا ساتوکاتی شادمانی به هه مووان راده گه یه نی و خۆی ئاشکرا ده کا.

^{۱۰} زه وه زه: تۆرهمه، وهچه، نهوه، نهسل

شار له حەشامات سیخناخ بوو، هیوا له چاوی هەموواندا بریسکە ی دەدا یو، هەموو شتیک ئاوازەبوو بۆ کوتایبھانتی کوێرەوهری. خەلکە که به زهوق و کهیف بوو، دهگەیشتنه یەک و تهوقەیان لەگەل یەک دەکرد، یەکدییان لەباوهرش دەگرت و هیوای خۆشی و بهختهوهرییان بۆ یەکدی دهخواست. دهیانگوت دواي قسهکانی باب بۆنی گولان دهکەین.

له و کاتهش مه ههولیا گهیشته مۆسکو، باب خۆی به سەرداری شیراز دانا. سەری ئەوانە ی پشتر شارەکیان دەپاراست، ئیستا له بەردەم بابدا له کپنووشدان و کاتیکیش به سەدان پیاوی چهکداری له دەوری خۆی بینی، تەنگەکە ی له تەنیشت خۆیهوه دانا. باب دەستی به سەر قەلاکەدا گرت و پیاوهکانی بۆ ئەوه ئاماده کرد به رهو ئیسفهان بکشین. خۆ ئەگەر بیتوانیبا دەست به سەر ئەو شارەشدا بگرێ، ئەوا زهبریکی کوشنده دهوه شاند، ئەوکات سوپای شا نهیده توانی بیههستێن.

باب له گەل پاسهوانهکانی، له گەل ئاخوندی چهکدار له باره ی کشان به رهو ئیسفهان کهوته راویژ و گفتوگو، ههینی گویی له وه بوو سوپایهکی گهوره له تارانەوه به رهو شیراز به پێکهوتوو. وا مه زنده دهکرا بۆ بهیانی سەربازەکانی شا بگه نه دهروازه ی شار.

هر به پراستیش پشقه رهولی له شکر زووتر له وه ی چاوه پوان دهکرا گهیشته. به شیکی دیواری شارەکیان بهر گولله ی توپیان دا و ئیدی سەرباز به ناو شارەوه وهر بوون. که چی شتیکی پهچاونه کراو، که بووه مایه ی سەرسامی فرمانده ی له شکره که، پرویدا، ئاخر سەربازەکان په تیانکرده وه له دژی باب بجهنگن. کاتیک بینیان باب به سەربازانی لادینی و شوینکه وتوانی دهوره دراوه. که گۆرانییهکی پیروزی عه ره بییان دهگوته وه، دهستبه جهی زانییان کابرا خۆی مه هدییه. ئەوه بوو له بهردهمیدا چۆکیان دادا و چهکیان دانا.

دوای ئه وهی وه زیر هه والی ئه وهی پیگه یشت، که پیاوه کانی خوی خویان
پادهستی باب کردوه، دهستبهجی به خوی و سوارچاکه کانی پرووه
شیراز کشا. له وی دهیزانی چون قه ناعت به سهربازه کانی بهینی گوئی
لیبگرن و فرمانه کانی جیه جیهکن. ئه و خوی ئاماده کردبو له وی
وتاریکی به جوش بدا و بیسهلمیتی باب مه هدی نییه، به لکو ناپاکی له
گه و نیشتمان کردوه.

وه زیر بانگی سهربازه کانی کرد و قسهی بۆ کردن: "سهرنجی ئه و تفهنگه
بریه داره نویانهی پیاوه کانی باب بدهن! ئه وه ئه و چه که یه له
ئینگلیزه کانه وه هاتوه، مه به سستیش لینی ئه وه یه ولاته که مان له باریه ک
بترازین. دهی شهر له دژی ئه و ساخته چیه بکه و چه کی بکه. خوا
ئیوه و پاشا که تان پاداشت بداته وه! ئه وه بوو قسه کانی وه زیر تینوتاوی
دایه وه بهر سهربازان، ئه و سا ئه وانیش هوشیان هاته وه بهر و ئاماده بوون
لوولهی چه که کانیان له باب بگرن و شهر ی له گه لدا بکه.

ئه وه بوو شهر پیتی قورس له نیوان له شکر ی وه زیر و چه کداره
شوینکه وتوه کانی ئاخونده که بهر پابوو، هه موو شوینه گرنگه کانی
شاریش به کیسهی خۆل ئاستهنگ کرابوو تا هیزی سهربازی به ئاسانی
پیدا نه روا. وه زیر به خویشی له هیل ی پیشه وه ده جهنگا. له ههردوو لاه
که سانیتی زۆر کوژران و بریندار بوون، شهر که سی پۆژ درێژه ی
کیشا تا له دوا پیدا دوا مۆلگی چه کدارانی باب دهستی به سهردا گیرا. له
دوایاته کانی شهر که دا بۆ یه که مین جار بوو وه زیر سه رکرده ی
یاخیویه کان، باب ببینی. وه زیر بابی به خوی و شاله سه وه زه که و
شمشیره که ی ناسییه وه، ههروهک ئه وه ی مه هدی راسته قینه بی، شهر ی
ده کرد.

وه زیر تفهنگه که ی به لاه و نا و شمشیره که ی له کالان ده رهیتا و هه لمه تی
بۆ سه ر باب برد. ویستی بیگر ی و له گه ل خوی بییاته تاران. به لام ئه و

توانی رابکا. ناخر نه‌گەر ئه‌و ده‌رچووبا و له شه‌ره‌که‌ پرزگاری بووبا،
ئه‌وا شوینکه‌وتووه‌کانی ده‌یانکرده‌ ئه‌فسانه، بۆیه‌ وه‌زیر کۆلی نه‌دا و
به‌دوایدا پویششت. لئ باب ده‌یزانی چۆن خۆی ده‌رباز بکا، ئه‌و ناوچه‌که‌
به‌له‌د بوو، کاتیکیش شه‌و داهاات، توانی خۆی به‌شاریته‌وه‌.

وه‌زیریش به‌ ئه‌فسه‌ره‌کانی خۆی گوت: "پتو‌یسته‌ بیدۆزینه‌وه‌، خۆ ئه‌گەر
وه‌ک ماریکیش خۆی کیشابیته‌وه‌ کونه‌که‌ی، ه‌ر ده‌بێ ده‌ریبێنین."

وه‌زیر فه‌رمانی دا ه‌موو مال و کێلکه‌کانی ده‌ورو به‌ری ئه‌وێ بپشکنن.
دوای یه‌ک دوو پوژ بابی له‌ بیریکي ئاو لای مینگه‌له‌ بزنیکی شووانیک
دۆزییه‌وه‌. له‌ بیره‌که‌ ده‌ریانته‌ئا و به‌ ده‌سته‌به‌ستراوی به‌ره‌و شار برديان.
له‌ویش پشتاوپشت سواری گویدریژیکیان کرد و به‌نیو ه‌موو کوچه‌ و
کۆلانه‌کانی شیرازدا گیرایان تا نیشانی خه‌لکه‌که‌ی به‌دن، ئه‌و ئاخونده
پاسه‌تفه‌ینه‌که‌ نییه‌، به‌لکو پیغه‌مبه‌ریکی درۆزنه‌یه‌. پاشان وه‌زیر بابی
له‌گه‌ل خۆی برده‌وه‌ تاران له‌وێ فریڤدایه‌ کونجی زیندان. به‌ ده‌ستی
خویشی قفلێکی ئه‌ستووری له‌ ده‌رگای زیندانه‌که‌ی دا و کلێله‌که‌شی دایه
ده‌ستی سه‌روکی زیندانه‌که‌ و پینگوت: "خواردنی به‌هری و به‌ باشیش
له‌گه‌لیدا بجوولێوه‌. ئه‌و ده‌بێ له‌ ژياندا بمینی."

کاتیکیش به‌ شا راگه‌یه‌نرا که‌ باب له‌ تاران خراوته‌ کونجی زیندان،
ویستی بییێنی. ناخر ده‌رکه‌وتنی مه‌هدی دنده‌ری ه‌موو خه‌کایه‌ته‌
مه‌زنه‌کانی ئێرانی بوو. پاش ه‌موو ئه‌و شته‌ی له‌باره‌ی باب‌وه‌ گوترا بوو،
شا ویستی ئه‌و "پیغه‌مبه‌ره‌ درۆزنه‌" له‌ نزیکه‌وه‌ بییێنی.

پاشا له‌ ئێواره‌یه‌کی دره‌نگدا به‌ یاوه‌ری ده‌سته‌یه‌ک پاسه‌وانی چه‌کار
به‌ره‌و زیندان لیخوړی. سه‌روکی زیندان به‌ مه‌شخه‌لێکه‌وه‌ به‌ پیشی
که‌وت به‌ره‌و بته‌بانی⁴¹ زیندانی. ئه‌وان به‌ به‌رده‌م یه‌ک دوو ده‌رووی

⁴¹ بته‌بان: ئه‌وسه‌ر، قوولایی.

شیداری تاریکدا تیپه‌رین تا گه‌یشتنه شوینیک که به‌بن مه‌شخه‌لی چراکه هیچ شتیک نه‌ده‌بینرا.

سه‌رۆکی زیندان به‌چهند په‌یژه‌یه‌کدا شو‌رپ‌بووه‌وه، له‌ویوه‌ ئاماژه‌ی به‌ شوینیک له‌ کوتایی راره‌وه‌که کرد، ئه‌وسا مه‌شخه‌له‌که‌ی دایه‌ ده‌ست شا. پاشاش به‌ ئه‌نقه‌ست یه‌ک دوو جار له‌سه‌ر یه‌ک کوخی و یه‌ک دوو هه‌نگاو له‌ شوینه‌که‌ چووه‌پیشه‌وه. مه‌شخه‌له‌که‌ی به‌رزکرده‌وه تا ر‌وخساری زیندانییه‌که‌ ببینی، هه‌ینی تارماییه‌که‌ی به‌رده‌می بینی. پیاوینک به‌ جلینکی له‌به‌رداد‌پاو که به‌ زنجیریکی ئه‌ستوو به‌ دیواری ژوره‌که به‌ستراوه‌ته‌وه. له‌به‌ر تیشکی مه‌شخه‌له‌که‌دا شاله‌ سه‌وزه‌که‌ی وه‌ک ته‌لیسمیک ده‌ره‌وشایه‌وه. شا هه‌یشتا چهند هه‌نگاوینکی دیکه‌ی لیچوو په‌یشه‌وه. له‌پریک بریسکه‌ی چاوی باب ده‌رکه‌وت و پاشای ناسییه‌وه. پاشا چرپاندی: "مه‌هدیه‌که‌."

شا هه‌روه‌ک منداڵینکی سامگرتوو ده‌ستی له‌ زنجیر و پتوه‌نده‌کانی کابرا دا و دیسان چرپاندیه‌وه: "مه‌دی."

به‌ شیوه‌یه‌کی چاوه‌روانه‌کراو باب لینی نزیک که‌وته‌وه و پر‌به‌ده‌م تفتیکی له‌ ده‌موچاوی پاشا کرد. ئه‌ویش پشت‌او‌پشت گه‌رایه‌وه، به‌سه‌رده‌سته‌ی کراسه‌که‌ی ده‌موچاوی سه‌پیه‌وه و هاواری کرد: "له‌ داری ده‌ن!"

بو‌ پۆزی پاشتر باب، مه‌هدیه‌ ساخته‌که، له‌ ده‌روازه‌ گه‌وره‌که‌ی تاران ملی به‌ په‌تی قه‌ناره‌وه‌ کرا. شاله‌ که‌سه‌که‌شی به‌سه‌ر شان و ملی هه‌ر ده‌شه‌کایه‌وه.

۲۲

پشیلەکان

قرالی روس له کۆشکی خۆیدا پێشوازی له مههدولیا کرد و له دانیشنتیکدا ئەوەی پێراگەیاندا، کاتی خۆی نێزدهی روسی له هاوینه ههواره کهی شیخ ئاغاسییدا به ته مابوون به شای رابگه په نن. گفتوگو له گه ل قرا لدا هانده رانه بوو. مههدولیا متمانه ی جارانی گه رانده وه. خانمی دایکی شا دوو ههفته له شوینی حه وانه وه له دهره وه ی مۆسکودا مایه وه، له و نێوه شدا کاتی بۆ پیاسه و یستبای بچیته ناو شار، پۆلێک له ژنه تیرته مه نه کانی مالی پاشایه تی روسی یاوه رییان ده کرد. کاتیکیش ویستی بگه رپته وه ولاته که ی خۆی، به شسی باکووری روسیا به فریکی ئەستوری لی باری. پێگاوبان به به فریکی سبی سبی ئەستور دا پۆشرا. زۆر به خراپی به سستبووی. کهس زانی نه ده کرد خۆی له پێ بدا. مههدولیا ناچار بوو له شوینی خۆی بمینیته وه تا به لهره باریوه که ده تاو پته وه.

له تارانیش له میژ نه بوو زستان هاتوو. شا له ترس و سام له کوشکه که ی هر دهات و دهچوو. ئه و شهوه شهرمینیش و ده رنه که وت. هرگیز پتستر شتی و هها پرووی نه دابوو. ئاخر خو ئه و له پتی باخی کوشکه که بوی ده ردهچوو، خو و ونده کرد، به لام هه میشه ده که پایه وه هولی مینا به نده که ی و ئیدی له وئ له پشت په نجه ره که وه لئی و ده رده که وت. لی کاتیک پشیله که هر و ده رنه که وت، شا به دریژی شیه که خوی لینه که وت. ئه و به نیو پاره وه کانی کوشکا هر پاوچکه ی ددها، سهیری هه موو هۆده کانی ده کرد و بانگی شهرمین ده کرد. له وه ده ترسا نه بادا له شوینیک شتیکیان لیدایی و کوژرای. له دالان و کونجه تاریکه کان، له بن تهخته به ند و قه نه فه ی کوندا به دوایدا ده که پاره، لی له هیه شوینیک سورای نه بوو.

بۆ به یانییه که ی، پاسه وانی به دوی سه روسورای پشیله که ناردنه ده ره وه ی کوشک. لی ئه وانیس هیهیان بۆ هه لته که پاره، شا به مجوره ماندوو و هیوابر که پایه وه سه رجی خو و گوینی بۆ هر ده نگیک هه لده خست که له ده ره وه هاتبا. پشیله توپییه کان له ده ره وه، له سه ر بانی کوشک له هه را و میاوه میاوی خویاندا بوون. تو بلتی ئه وان شه رمینان بۆ لای خویان کیش کردبی؟ تو بلتی شه رمین گه رمی پشیله یه کی توپی له جیاتی گه رمی باوه شی شا لیکرتی؟

میاوه میاوی پشیله کان شایان شیت و هار کرد. ئه و له نیو پیخه فه که ی ده ره پی و به ره و ده ره وه چوو. لای هه وزی ئاوی هه وشه ی کوشک بانگی کرد: "شه رمین، ئه ری له وئی؟"

پاسه وانه کانیش شایان بینی. سه رده سته ی پاسه وانه کان له شای پرسنی ئاخو ده توانی شتیک بکا. (شا)ش پی گوت: "ده ی برۆ چرایه ک بیته." پاسه وان فه رمانه که ی به جیگه یاند.

شا به خو و چرای دهستی لی وه سه ر په یژه کان بۆ سه ر بان که وت.

پشيله كانيش، نهوانه‌ی له‌سهربان بوون، کاتيک شايان به خوی چرای ده‌ستيه‌وه بينی، له‌و سه‌ربان بازيان دايه سه‌ر بانی و پارده‌يه‌کی دیکه‌ی کوشک. نهوانه ره‌وه پشيله‌يه‌ک بوون، به دلنیايه‌وه سه‌ر دانه ده‌بوون. شا هرگيز پيشتر نه‌و ژماره‌يه‌ی به يه‌که‌وه نه‌ديبوو. به رۆژ نه‌و پشيلانه به‌نيو کوچه و کولانه‌کاندا بق خویان ده‌سووپانه‌وه، به شه‌ويش له‌يه‌ک خپ ده‌بوونه‌وه. بق مايه‌ی سه‌رسوپمانی، پاشا چرای ده‌ستی به‌رزکرده‌وه. نه‌و پشيله خه‌په توپيانه کوشکیان وه‌ک پاوانیکی خویان دانابوو، رۆژانه‌ش له‌سه‌ر به‌رماوی فريڊراوی حه‌ره‌مسه‌را و ناندینه‌که‌ی کوشک ده‌ژيان. نه‌مانه پاشماوه‌ی نه‌و پشيلانه‌ن که نه‌وه دواي نه‌وه له‌سه‌ر بانی کوشکه‌که‌دا ده‌ژيان.

نه‌و به‌سته‌زمانانه سسنووری خویان ده‌زانی، هرگيز لي وه‌ژوور کوشکه‌که نه‌ده‌که‌وتن، به‌لام سه‌ربان و پاشخانی حه‌ره‌مسه‌را و شوینی فريڊانی زبل و پاشماوه، که که‌وتبووه پشتی پشته‌وه‌ی باخه‌که، به مه‌يدانی پاوانکراوی خویان ده‌زانی. کاتی له‌ نزیکه‌وه چاویان به چاوی پاشا که‌وت، له‌وه تيگه‌يشتن نابی نزیکي بکه‌ونه‌وه و له‌سه‌ریشيان پيويسته ناگيان له جرتوفرتی خویان بی.

شا به ده‌نگی به‌رزه‌وه بانگی کرد: "شه‌رمين". نه‌وه‌بوو پشيله‌کانيش به هه‌موو لايه‌که‌دا هه‌لاتن. هه‌رچی شه‌رمينيش بوو، له هيج کونیکه‌وه ديار نه‌بوو.

شا به گه‌پانه‌وه‌ی بق سه‌ر جي خالييه‌که‌ی، به‌زوی خوی بق کيش ده‌کرا. ئينجا له‌وي ده‌ستی به زه‌نگه‌که‌يه‌وه نا و بانگیکرد "تاج!" ده‌نگی خیرای ته‌په‌ی بی، هی په‌رده‌دار بوو، غاری ده‌دا تا کيزه‌که‌ی پاشا بانگ بکا.

تاج سولتان هه‌میشه به خۆی قهره‌واشه‌که‌ی له ژووره تایبه‌تییه‌که‌ی
خۆی ده‌ژیا، ئەو ژووره‌ی ده‌که‌وته ئەوپه‌ری حه‌ره‌مسه‌راکه، که به
پێره‌ویک ده‌گه‌یشه سه‌ر باخی کۆشکه‌که. شا له‌گه‌ل تاج سولتاندا
هه‌ستی به ئارامی و خوشحالی ده‌کرد. ئەو به‌رده‌وام سه‌ری کچه‌که‌ی
ده‌دا، کاتی خه‌ریکی ده‌رسی فره‌نسی ده‌بوو. ده‌وله‌تمه‌داری به ئەزمون
میژوویی ولاته‌که‌ی فیزی کچه‌که‌ی ده‌کرد. لێ پاشا هه‌ر میژووی
سه‌رده‌می باوکی و باپیره‌ی فیزی کچه‌که‌ی ده‌کرد.
‘هه‌موو شتی‌ک له‌به‌ر بکه، وه‌ک کچه‌ شازاده‌یه‌ک پێویسته هه‌موو
شته‌کان بزانی.’

ئەو میژووه‌ی شا به کچه‌که‌ی ده‌گوت، وای ده‌کرد په‌یوه‌ستی نیتوان
باوک و کیژ پته‌وتر بکا. ئەو په‌یوه‌ستییه‌ی وای له کچه‌ ده‌کرد، خه‌م له
له‌شساخی و خوشگوزهرانی ئەو بخوا.
تازه تاج سولتان پۆبه‌که‌ی به‌سه‌ر شاندا دادابوو که په‌رده‌داری
بابنۆکه‌ر هات و پێیگوت دیسان پاشا خه‌وی لێزپاوه.
کاتیکیش هات و پاشای بینی، پرسی: ‘باوک، خێره؟’
ئەویش باوه‌شینی به کیژه‌که‌ی کرد و پرچه‌ په‌شه‌ تارییه‌که‌ی ماچکرد.
‘شه‌رمین پۆیشه‌تووه.’

کیژه‌که به سه‌رسامییه‌وه: ‘چۆن، پۆیشه‌تووه؟’
‘هه‌موو شوینیکی به‌دوادا گه‌رام.’
کچه‌ش پێیگوته‌وه: ‘زۆری پێناچی ده‌گه‌رپته‌وه. تو شه‌که‌تی. هه‌ر
به‌راستی پێویسته بجیه‌ ناو جینگه‌ی خۆت.’
شا وه‌لامی دایه‌وه: ‘خه‌وم لێناکه‌وی.’
‘ده‌ی من شتی‌ک بۆ ده‌خوینمه‌وه’ کچه‌ ئەمه‌ی گوت و پاشای خسته‌ ناو
جینگه‌ی و لێفه‌که‌ی به‌سه‌ردا دا.

تاج له سهر مېزه که دهستی دایه کتیبکی فرهنسی. له سهر پوخی
پنځه که دانیشت نه و لاپه ریه ی لیک کرده و که پیشتر پاشا
گوچکه که ی نوشتان دبووه و دهستی به خویندنه و کرد.

فیکونتیس بۆ ماوه ی سئ سال بوو په یوه ندیه کی پته وی به لوردیکی
دهوله مندی ناودار، به مارکیز ئاجوپنتووه هه بوو...^{۴۷}

به لام خۆ میشکی شا له لایه کی دیکه بوو. نه و سهری به رز کرده و
گوتی: "ژانی حهره مسهرا دهستیان له ونوونی شهرمیندا هه یه."

تاجیش به نهرمی پالیکي به شاوه ناو خستیه وه سهر جینگاکه ی.
دریژه ی به خویندنه وه که دا: ههر یه کی له و په یوه ندیه پاکانه بوو، که
بووه مایه ی سهرنجراکتشانی زوری نه و که سانه ی په یوه ندیان له گه لدا
هه بوو...

پاشا به دهم گوتنی نه م قسه یه: "نه وان هه موو شتیک که بۆ من دلگیر و
خوشه ویسته ده بن." جاریکي دیکه له سهر جینگه که ی هه لسا یه وه.

"باوکه، نه وه تو چی ده لئی؟" که که وه های به باوکی گوت و کتیه که ی
له سهر جینگه ی خۆی دانایه وه.

"من هیشتا میراتگری جیگره وه م نییه. کورپی یه کی له و هه موو ژنانه
ده کری ببه جیگره وه م."

که که ش په رداخیک ئاوی بۆ باوکی تیکرد و دایه دهستی.

پاشا گوتی: "پتویستم به ئاو نییه. تاج، گوینگره، تو تاکه هیوای منی. تو
پتویسته جیگره وه یه که به من ببه خشی. من ده بی مشوری میردیکي
شیاوت بۆ بخۆم."

تاجیش پتی گوته وه: "ئه ری نه وه باسی چی ده که ی؟ من هیشتا هه
کیژوله یه کم."

^{۴۷} نه م دیره و دیری دواتر به فرهنسی نووسراوه. وه رگیر.

“دایکیشته هر کیژوله یهک بوو، هر چوارده سالان بوو کاتی توی بوو. باشه تو ئیستا چهند ساله ی؟ نزیکه ی چوارده، وایه؟”
تاجیش گوتی: “نا نه خیر، هیشتا نا.”

“زۆر نابا ده بیته سیژده، ئی خۆ سیژدهش ههروهک ئهوه وایه چوارده بیت. تو ده بی به باشی ئاگات له خواردنه کهت بی. ئاخیر چهند گهوره تر و جوانتر بیت ترسی ئهوه م ههیه ئهوان ژههرخواردووت بکهن. ئهوان شهرمینیان لی بردم، دهکری تۆش له دهستم ده ربهینن.” کاتی پاشا له م قسه یه ی بووه وه، ژووری نوستنه که ی جیهیلا.
“باوکه، ئهوه بۆ کوئ ده پۆی؟”

پاشا گوتی: “به رهو حه ره مسه را. هر که سیک ئازاری شه رمین بدا، ده بی بمری. ده ی تۆش برپوه ژووره کهت. ئاگات له خواردنی خۆت بی. کاتی دهخهوی ده رکه ی هۆده کهت باش له سه ر خۆت پتوه بده. هر که سیک په نه جته بۆ درێژ بکا له سێداره ی ده ده م.”

ده رنگانی شه و بوو. خواجه باشی، به رپرسی حه ره مسه را خه وتبوو. پاشا به توندی خۆی به ده رکه که دا دا، به شیوه یهک کابرای به سه زمان له خه و راپه ری. هر به ته نیا پاشا وه های ده کرد. خواجه خپه ی له شمشیره ی ده رکه وه هینا و کردییه وه. پتده چوو شا حه وجه ی به ژنیک هه بوو بی.
“پایه به رز؟”

پاشا خۆی له کابرا نه گه یاند و درێژه ی به رۆیشته نی خۆی دا. بۆنیکی قورسی توتن له حه ره مسه را که وه ده هات.
شا به ده نگی به رزه وه بانگی ده کرد: “شه رمین.”

خواجه باشی له دله وه ترسی لی نیشت. ئه و بیستبووی، پشیله که ی پاشا ون بوو بوو. ئه وه شی ده زانی پاشا ئاماده یه که سیک بکوژی ئه گه ر هات و شتی که نه کری و هتور نه کریته وه، لی خواجه زاتی نه ده کرد ده می

لیکبکاتهوه و شتیک بلن، دترسا نهوکه نو یه کهمین قوربانیی
توږه ییه کهی شا بن. نو له دووره وه به دوی شادا دهر ویشته.

شا هر بانگی ده کرد: "شهرمین، شهرمین!"

پاشا له تاریکیدا به سهر کورسییه ک و مه سینه کهیدا کهوت. پاشان پتی
له سوڼدهی ناو ه لدا. به توږه ییه وه شته کهی به دیواردا دا تا به
دهنگه دهنکه وه پارچه پارچه بوو. دهنکه دهنک له ژووره کان په پدا بوو.
ژنه کان بیدار بوونه وه، دهر کهی ه وده کاذیان له سهر خویان گاله دا،
ترسان له وهی نه بادا پاشای توږه وتووش لیتان به ژووری بگه وئ.

خواجه باشی، نه وهی زور به هه ند ه لگرتیوو که ژنه کان له پشتی
بیسه روشوینتیوونی پشیله که وه بن، که رایه وه به لکو به دوی یارمه تیپه کدا
بگه وئ. ژنه کانیش له شوینی خویانه وه کړ و بیده نگ مانه وه.

شا هر هاواری ده کرد: "شهرمین، نو له کونی؟"

دهر ده ست میاوه میاوی پشیله یه کی ترساو له بهر پتی پاشا په پدا بوو. شا
چاوی له سهر نه وه بوو ناخو پشیله که له کامه ژوور فریدرایه دهنه وه
به هه موو هیزیکه وه خوی به دهر که وه دادا.

"باوکه پاشا، بوه سته!"

خواجه باشی خیرا تاج سولتانی ناگادار کرد بووه وه. نه وه بوو کپزه که
پیلی پاشای گرت و له حهره مسهرای هیتایه دهر.

۲۳

پياميكي نهيتي

مه هدوليا گه پاپووه وه. پوژنيك دواي گه پانه وه، له كوشكه كه خوي چاوي به پاشا كه وت. ويستي گفتوگوكه كه يان له دهره وه چاوي وه زيره وه بي. ناخر روسه كان سهرنجي نه ريتنيان له باره ي وه زيره وه پيدا بو.

"دايكه، ئه ري گه شته كه ت چون بو؟ چون پيشوازيان ليكردي؟" شته كه له دهره وه ي بازنه ي چاوه پانكر دنه وه بو. وهك خزميكي خويني، زور به گرمي له لايه ن ژن و دايك و خوشك و كيژه كاني قرال به خيره يترام. قرال گوتي، ئه وه ده زانم كه ئيوه هيچ ده ستان له رووداوي بالوي زخانه كه دا نه بووه.

پاشاش گوتي: "دايكه، دلمان خوش ده كه ي." "سهر دانه كه ي مؤسكو ئه زموني كه له بير ناكري. ئه و پيوپه سمى نويژ له كليساكان و ئه و ته لاره ميژووييه سهرنجراكي شانه شاهيديكي پيداكرن له سهر فه نابووني ئاده ميزاد. هه موو شتيكي ئه وي، هه ر له شه قام و پرده كانه وه تا تياتروخانه كان، به ته واوي له تاران جياوازن. يهك دوو

جار له سهر شه قامه کانی مۆسکودا ده بووایه له بهر خۆم و بړ حالی
خۆمان بگریابو و مایه.

دایکه بۆچی؟

کوږم، له بهر تو. له وچ له کوشکه که ی قرالدا ههستم به وه کرد، پوله کم،
پاشای ئیران، له چ که ساسییه کدا ده ژی. له وچ به ته وای ئوه م بړ
دهرکه وت، میژوو چی به سهر هینا وین، به تاییه ت به سهر تو. خوی جاران
ئیمه زیږ و ته لمان له شار و کوشکه کاندایه سهر دا پږابوو، له کاتیکدا
مۆسکو ئوکات وهک گوندیک و ابوو. ئیستاش کوږه کم بوو ته پاشای
ولایتیک، که هر که لاوه ی لی ماو ته وه.

شا دهسته سهره که ی خوی دایه دایکی.

لی له بهر ده م قرالدا ودها خۆم نواند، وهک ئوه ی دایکی به هیزترین
پاشای جیهان بم.

پاشاش پنی گوت: "بۆ ئه مه زۆر سوپاسگوزاری تۆین. ئه ری چیت له گهل
پوسه کان باسکرد؟"

"به لگه نامه کان لای شیخ ئاغاسین، ئه و به یانی دیت و هه موو شتیکت
را ده ست ده کا. شته که له سهر ئه مه ی خواره وه یه. پوسه کان ئاماده ن له و
به شه داگیرکراوه ی ولات، له نازه ربا یجان بکشینه وه، لی بۆ ئه مه
مه رجیان هه ن."

شا به حه وسه له وه گوتی: "گویم لیته."

"ئه وان ده یانه وچ ده ستیان به به شه ئیرانییه که ی سهر ده ریای قه زوین
پاگا، تا بتوانن که شتیپانی تیدا بکه ن."

پاشاش ودها وه لامی دایه وه: "ئه مه مه حاله. ئیمه خۆشمان هیچ
که شتیمان نییه. ئایا ده کریږ پیره و ی ئاوی لای باکوورمان به ته وای
بخه یه به رده ستی روس؟ ئایا پتویسته خۆمان به رکه نار بکه ین و هر
سه یری که شتییه جهنگییه کانی روس بکه ین؟ نه خیر نابن، هه رگیز نابن."

"کوږم، خو ته گډر نیمه هیچ که شتیمان نه بښ، که واته نیمه نه و زییه مان
 بډچی پټوښته؟"
 "دایکه!"

"گوږی بگره. پوس نامادهن بکشینه وه، به لام، له به رانه ردا ده یانه وی بډ
 ماوه ی په نجا سال ده سه لاتیان به سر دوورگه کانی ده ریای قه زوین و
 بانی ته افغانستانا ده بښ. خو نیمه لیتیان خوش نابین و نایانده یینی، به لکو
 به قه رزیان پیده ده یین."
 "دایکه لیم مه گره، به لام سه رله به ری ته م شته قوږه!"

قوږ؟ باشه نیمه چی له و بانه به یار و قاقږه ی سه رووی ته افغانستان
 بکه یین؟ ته نانه ت هیستره کانی مه نگولیا ش پکیان لیده بیته وه. هه روه ها نه و
 یه ک دوو دوورگانه ش، باشه خو له وه ته ی زه وی پیدا بووه، تا نیستا
 تا که ئیزانییه کیش پتی وه سر نه ناوه؟
 "که واته پوسه کان ته ویتیان بډ چییه؟ ته وان له سر خاکی لټی داده کوتن.
 باشه شهرم له خوت ناکه یته وه؟"

مه هدولیا ش به مجوړه به رگری یی له خوی کرد: "بډچی؟ من هه موو
 شتیک ده کم تا په کانگیری ولاته کم بپاریزم. من ده زانم هوزه که مان چ
 قوربانیه کی داوه تا خزمه تی ته م گه له بکا. من تهرمی زور له پیاوه
 نازاکانمان بینین، که له شه پره کانیا ندا سه ریان تیداچوو، یان به هو ی
 شوقاری هیزی بیگانه وه کوژران. تو وه ها ره فتار دهنویتی وه ک نه وه ی
 ناپاکیم له نیشتمان کردبښ. من دهمه وی تو بپاریزم. من شه که ت و
 ماندووم. وه ها باشتره هه لېستی و بروی. به یانی په یامه گرنگه کانی
 قرالت پیده لیم. کاتی شازن له م قسانه بووه وه، له شوینی خوی هه لسا.
 - نه خیر. دایکه، دانیشه وه."

- "ئەگەر تۆ ھەر وا بکەي و ۋەك باۋكت لە بەرزىيە ۋە قسەم لەگەل نەكەي."
- پاشا ھەلسا و لە تەنیشت دايكى دانیشت.
- "خۆت دەزانى ڤوس دەيەۋى بگاتە ئۆقيانۋوسى ھىندى؟"
- "دەي لىگەڤى با ئەوان ھەر خەون بىيىن. ئىمە خاكى خۆمادىيان نادەينى."
- "قەرال ئەم پىشنىيازەي خوارەۋەي ھەيە: ئەگەر ھات و پاشا بىيەۋى ھەرات لەبن دەستى برىتانىيەكان دەرېھىنى، دەرگى پشت بە ئىمە بىيەستى."
- ترووسكاىيەك پەڤيە چاۋى پاشا.
- "خۆ ئەگەر ئىمە پلانى ئەوان پەسەند بکەين، ئەوا ئەوان لە ناۋچە داگىرکراۋەكانمان دەکشيتەۋە. پاشان قەرال تۆپ و تەنگمان دەداتى. خۆ ئەگەر پاشا داۋا بکا، ئەوا ئەفسەرى ڤوس پىشتى جەنگاۋەرانى ئىمە دەرگن و بە يەكبەرگى سەربازىي ئىمە لەپال ئىمەدا دەجەنگن."
- پاشاش پرسى: "ھەر بە راستى قەرال پىشنىيازىكى ۋەھاي کرد؟"
- "ئەو بە تەنيا و دوو بەدوۋ ئەمەي بە من گوت و کەس لەگەلمان نەبوو. تەنانت شىخ ئاغاسىش لەۋى نەبوو. کۆڤم، گۆي بگرە، خۆ ئەگەر ئىمە ھەراتە خۆشەۋىستەمان بگىڤرینەۋە سەر نىشتيمان، لە مېژوودا ۋەك پالەوان دەرەكەۋى."
- شا پىي گوتەۋە: "بەلام خۆ ڤوس جىگەي متمانە نين."
- "کۆڤم، باشە چى لە دەست دەدەين؟"
- "ۋەزىر ھەرگىز ئەم شتە پەسەند ناکا."
- "تۆ پاشاي ولاتى نەۋەك ئەو. وىڤراي ئەمە، قەرال ھىچ بە باشى ناۋى ۋەزىرى نەھيتا."
- "ئەو چى گوت؟"

- قرال ئەو رازەى بۇ دركەندىم، كە لە راپۇرتى بالويزخانەكەى روسيادا ھاتبوو، پىئويستە ھېساب بۇ ئەگەرى كودەتايەكى سەربازىي بگەى، كە ھەزىر بەتەمايەتى.

پاشا بەسەر كورسېيەكەيدا كەوت.

ئىنجا مەھدوليا گوتى: 'خەمى لى مەخۇ. روس خاۋەنى قسەى خۇيان دەبن، ئەگەر ھاتوو تەخت و تاجت مەترسى كەوتەسەر، ئەوان پىپرادەگەن.'

پاشا لە سەر كورسېيەكەى ھەلسا، دەستى دايكى گرت و ماچى كرد ئىنجا بەجىتى ھېشت.

لە رېى گەپانەۋەى بۇ كۆشكەكەى خۇى، لە دلى خۇيدا پرسى تو بلنى كەى لەبارەى پىشنىيازەكەى قرال لەگەل ھەزىردا بدوئ. لەكاتىكدا پاشا ئەگەرى دەستبەسەرداگرتنەۋەى ھەراتى لەبەردەستى خۇيدا دەبىنى، كەچى ھەزىر تىشكى خستبوو ھەسەر كاروبارى ناۋەخۇى ولات. شا بىرپارى دا چاۋەرپى كات و ساتى گونجاو بكا.

۲۴

چاپخانه

کاتیک شا هیشتا وهک سازادهیهکی جینشین له تهوړیزدا دهژیا، وهزیر پۆلیک له قوتابییه زیرهکهکانی بۆ خویندن ناردبوونه ئهوروپا. ئهوان خویندنهکهیان تهواو کردبوو. وهزیریش بۆ بنیاتخانهوهی ولات پتویستی پتیاان ههبوو.

ئه‌ندازیاره‌کان ئه‌وانه‌ی هه‌موو شتیکیان له‌باره‌ی ته‌کنیکی نوێه ده‌زانی، مشووری ئه‌وه‌یان خوارد، توپیکی پێگاوبانی نوێ بۆ تاران دروستبکه‌ن. پزیشک و ده‌رمانسازه‌کانیش نه‌خوشخانه‌ی نوێیان کردنه‌وه. به‌پۆژ و شه‌و خه‌لک له‌ نۆره‌ی درێژی چاوه‌پوانی وه‌ستابوون، به‌دوای یارمه‌تی و چاره‌سه‌ردا ده‌گه‌پان. ئه‌وانه‌ی زمانی نوێ فێربووبوون و زاست و زانیاری نوێیان به‌ده‌سته‌ته‌ینابوو، ئه‌و مامۆستایانه‌یان ده‌رس ده‌دان و پێگه‌یاندن که‌ دواتر له‌ کاتی دروستکردنی قوتابخانه‌ی نوێدا بوونه مامۆستا.

یه‌کێ له‌و کوپه‌ گه‌نجانیه‌ی ناردرا‌بوونه‌ ده‌ره‌وه، واتایه‌کی تایبه‌تی بۆ خودی وه‌زیر هه‌بوو. ئه‌ویش کوپی چیشته‌یتنه‌ره‌که‌ی مالی خۆیان بوو.

ماوهیهکی دریژ بوو، ئەو کاتە ی وهزیر یارمەتی مندالەکانی خۆی دەدا و دەرسۆدهوری زمانی فرەنسی لەگەڵ دەکردنەوه، ئەوهی بەدیکرد کۆپی چیشتلینەرەکیان لەپشت دەرکه دەوستی و دوابەدوای ئەوان دەرس و دەورەکه دەکاتەوه. ئیدی وهزیر بانگی کۆپیژگەکی کرد، کتییی فێرکردنی فرەنسی لەپیش دانا و پیتیگوت: "دە ی بیخوینەوه".

بۆ مایە سەرسامیی وهزیر، کۆپیژگەکه یەکسەر کتییەکی خۆیندەوه. وهزیر وهای بینی کۆرەکه بەهرهیهکی لە پادەبهەری هیه. ئینجا پەلی کۆرەکهی گرت و خستیە نیو بازنە ی خانەوادهکی و لیتیگەرا لەگەڵ مندالەکانی خۆی دەرسی تایبەتی بخوینی. پاشان کۆرەکهی بۆ تهواوکردنی خۆیندن ناردە پاریس و ئیستاش گەرابوووه و وهک دەستەراستی وهزیر دەستبەکار بووبوو. گەنجەکه ناوی تەقی بوو، بەلام وهزیر لەو برۆایەدابوو، ئەم گەنجە لە دواڕۆژدا دەستی لە سەرکردایەتیکردنی ولاتەکهدا دەبن، بۆیه ناویکی شەرفەمەندانە ی لیتا: ئەمیر، ئەمیریش ناویکه هاوواتای شازادەیه.

یهکی لە خەونەکانی وهزیر بۆ ولات چاپخانه بوو؛ خوازیار بوو پۆژنامەیهک لە تاران چاپ بکا.

ئەو بۆ یەکەمین جار لە مۆسکو پۆژنامە ی بینیبوو، ئەوکاتە بوو لەگەڵ باوکی بۆ ئەوێ چوووبوو.

وهزیر هۆنراوهی دەنوووسی، لەپال ئەمەشدا حەزی لە پۆژژمیر بوو، تیندا تیبینی و سەرنجی لەسەر پرووداوهکان دەنوووسی. هیوای ئەوه بوو پۆژی لە پۆژان هۆنراوهکانی لە دوتویی کتیییکدا کۆبکاتەوه و بە چاپی بگەیهنن. لەگەڵ هۆنراوهدا ئارام دەبووهوه، هەمیشە ئەو هۆنراوانەشی لاوون که بەسەریاندا دەچوووه و راستی دەکردنەوه. بەمجۆرە خۆی لە جیهانی دەرەوهدا دادەبەری. ئەو حەزی لە نامەنوووسین بوو، نامە و

په یامی وهک به لکه نامه ی سیاسی، وهک به راوردکاری میژوویی و له م
جوره بابه ته.

ئو جوره په خشانې نوئی دهنووسی. فارسی، زمانیک بوو قورس و
ئالون، به لام وه زیر شیوازیکی پوون و په وانی هه بوو. ئه مهش بۆ ئه وه
ده که پرایه وه، ئو وهک پروداونووسیک لای باوکی و زور له و نامه نه ی
به زمانه کانی پوسی، فره نسی، ئینگلیزی و هیندی که بۆ باوکی پاشا
ده هاتن و ئه ویش ده یخویندنه وه و ده یکردنه فارسی. به مجوره ئو
پاسته وخو زانیاری له باره ی شیوازی پاسته وخو نووسینی ئه وروپی
په یداکردبوو.

جاریکشیان باوکی پاشا په په مووچه یه کی قازی شاهانه ی وهک
پاداشتیک بۆ نووسینیکی جوان پیشکه شکردبوو.
زۆرینه ی ئو ده که وروژینه رانه شی بریتی بوون له و نامه نه ی بۆ ژنه که ی
نووسیوون:
ئازیزه که م،

دوینی ئیواره کاتئ گه پامه وه، تو له مال نه بووی.
ماله که مان هیلانه یه کی خالی بوو.

خالی له و مه له ناوازه یه ی بۆ هه میشه قبری بوو.
ده ی خوشه ویسته که م. هه میشه و هه ر کاتیک ده که پیمه وه، له مال به،
ده نا هه ر بانگت ده که م. ژوور به ژوور به دواتدا ده که پیم تا دیتته وه.

ئهم کورته نامه ساده یه، پوانینیکی نوئبوو. له په یوه ندی نیوان پیاو و
ژندا. شیعی فارسی پریه تی له جار نامه ی بلداری پیاو بۆ ژن، به لام
هه رگیز هیچ پیاو یک نامه یه کی وه های بۆ ژنه که ی خوی نه نووسیو.

وهزير فهرمانى به ئه مير دا به لكو پروژنامه يه ك له باره ي پهرسه ندنه كانى ولات و جيهان ده ربكا. وهزير به شانازيه وه ياوه رى پاشاى كرد بۆ چاپخانه يه كى نوڤى تازه دروستكراو. له و به سه ركردنه وه يه شدا توپه خوشه ويسته كه ي پاشا وهك شتيكى دانه بپاوه به دواى كاروانه كه ي پاكيشرا.

وهزير كاروبارى ئه و ئه ندازياره گه نجه ئيرانىيانه ي به پاشا راگه يانده بوو، ئه وانه ي شه قام و جاده وبانه كانى تاران له سه ر شيوازي فره نسى لى ده دن. پاشاش به رله وه ي بگاته چاپخانه كه، به فره مى يه كى له گوپه پانه نوڤيه كان ده كاته وه.

به قه د ئه وه ي ئه وان له ناوجه رگه ي شار نزيك و نزيكتر ده بوونه وه، شه قام و ريگاكان جه نجالتر ده بوون، ئاخىر خه لك خوازيار بوو نيگايه ك له پاشا بپرن. جلى پاشايه تى و ئه و شيوازه ي ئه و به رازاوه يى له سه ر پشتى ئه سه په كه ي له نيوان ياساوله كاندا ده رويشت، سه رنجيكي وه هاى لاي خه لكه كه ده وروژانده، وهك ئه وه ي له جيهانىكى ديكه وه هاتبن. كاتيكيش پاشا گه يشته لاي گوپه پانه كه، به وه هيدمه گرتى بوو، كه بينى هه موو پياوه گرنگ و ناوداره كانى شار به جلى ئاهه نگناميزه وه له مبه ر و ئه و به رى ريگا وه ستابوون. ئاخىر ئه وه گورانكارى بوو، به وه ي دواى ئه و خه شاماتى ئه و هه موو خه لكه كه په و كويزه و سوالكه رانه، تووشى ئه و پياوه پايه به رز و پله بالاىانه ي ولات بيبته وه.

پاشا لاي گوپه پانه كه دابه زى تا شريته كه بپري. پيشتريش له م جزره بۆنانه ي ئه زموون نه كردبوو. گوپه پانه كه به تاته به رد داپوش را بوو، ناوه راسته كه ي پر له گولدان بوو، ئاويش له ناوه راسته وه به فواره وه بۆ سه ره وه فيچقه ي ده كرد.

خوانچه يهك^{۴۸} گه مقهستىكى له سهر بوو له بهردهم پاشادا راگيرا، نه وېش به شپوه يهكې ناكارامه دهستى گه يانده مقهسه كه و يهك دوو شه نقاو^{۴۹} به ره و شريته كه رويشت. به ئاماژه يهكې پاشايانه شريته كه ي گرت و به هيواشى مقهستىكى ليذا و برى. ئينجا موزيك و هوتاف و فيكه كرديانه پوژى خويان. شا پيشوازيى له ئەندازياره كان كرد و گفتوگويه كي كورتى له گهل كردن، يهك دوو دراوى له ناو له پ دانان، ئينجا له ويوه له گهل وهزير به ره و چاپخانه كه رويشتن. كومه ليك پياوى گهنجيش له گه ليان رويشتن.

چاپخانه كه له تهلاريكى نوي له پشت مزگه وته كه دا هه لكه وتبوو. له ژووره وه بونيكى سهير بهر كه پووى ئاماده بووان كه وت. پيشتر وهزير نه خشه ي تهلاره كه ي نيشانى پاشا دابوو، هه ندى شتى له باره وه تاوتوى كردبوو، به لام خو چاپخانه كه له نزىكه وه شتىكى ديكه بوو. نه و له وي سهيرى ئامير و ماكينه كانى كردن. نيگاي په ريه سهير ئەندازياريكى گهنج كه سهير پرشستى ئيشه كه ي ده كرد. نه و پيشتر له باره ي نه و نه ميريه ي بيستبوو، كه دهسته راستى وهزير بوو. شا هيچى له باره ي نه وه نه ده زانى ئاخو ئاميره كان چون كارده كن، به لام نه و وه ها خوى نواند وهك نه وه ي له هه موو شتيك بزاني. نه و سهيرى پيته باركراوه كانى نيو كيسه كانى كردن و لاي خه ره كي پالنه رى چاپه كه وهستا. به ورياييه وه په نجه ي ئاماژه ي له سهر خه ره كه كه دانا، به جورىك سهيرى په نجه ي له بهر چه ورييه كه رهش بوو. ئينجا په نجه كه ي له هه وادا راگرت، نه يده زانى چى ليكا، نه وسا نه مير دهسته سريكى پاكي بى هيتا. پاشاش په نجه كه ي پى سري و له سهر رويشتنه كه ي بهرده وام بوو. لاي

^{۴۸} خوانچه: سيني، مەجمە، ساج، خوان.

^{۴۹} شه نقاو: ههنگاو

سندوقی پټه‌کان وه‌ستا، وه‌زیریش ئاماژه‌یه‌کی بۆ ئه‌میر کرد تا شته‌که بۆ پاشا ږوون بکاته‌وه.

ئهمیریش یه‌ک دوو پټی داگیراوی له‌نیو سندوقی پټه‌کان دهره‌تیا و له‌سه‌ر شوینه‌ دياره‌که‌ی خوی به‌ ږیز داینان ئینجا خستییه‌ نیو ئامیری چاپ. پاشان به‌ کارامه‌یی پارچه‌ کاغه‌زیکي ږی له‌سه‌ر کاغه‌زگری سه‌ر چاپه‌که‌ی دانا. پاشا به‌ تامه‌رزو و حه‌په‌ساوییه‌وه سه‌یری ئه‌ندان‌یاره‌که‌ی ده‌کرد و چاوه‌ږی ئه‌نجامه‌که‌ی بو. ئینجا ئه‌میر ده‌سکی ماکینه‌که‌ی بادا. ده‌نگیکي ته‌واو نامۆ به‌ر گوئی پاشا که‌وت، پاشان کاغه‌زه‌که له‌ لایه‌کی ئامیری چاپه‌که که‌وته‌خوار. ئهمیریش کاغه‌زه‌که‌ی و دایه ده‌ستی پاشا. ئه‌ویش به‌سه‌ری لیوان ئه‌و ږسته‌یه‌ی خوینده‌وه که له‌سه‌ر کاغه‌زه‌که چاپ بوو‌بو: "پاشا بۆ یه‌که‌مین چاپخانه‌ی پاشایه‌تی به‌خیز بئ."

پاشا به‌ ئه‌وه‌مانه‌وه سه‌یری ئه‌میری کرد. دواي ئه‌وه وه‌زیر یاوه‌ریی پاشای بۆ لای ماکینه‌ی چاپ کرد، له‌و شوینه‌ی هه‌ندی تیکست چاپکرا‌بوون. داواي له‌ پاشا کرد به‌لکو ده‌سکی ئامیره‌که بابدا تا به‌ شینوه‌یه‌کی فه‌رمی چاپخانه‌که بکاته‌وه. پاشاش ده‌ستیکي له‌سه‌ر ده‌سکی شمشیر و به‌ ده‌سته‌که‌ی دیکه‌ی له‌سه‌ر ده‌سکی خولخوری ئامیره‌که، ئه‌وه‌بوو سنی جار له‌سه‌ر یه‌ک خه‌ږه‌که خولخوره‌که‌ی سوو‌ږاند. له‌ملاوه‌ بارس‌ته کاغه‌زیک له‌ ئامیری چاپه‌که که‌وته‌خوار. وه‌زیر به‌ هه‌ردوو ده‌ست کاغه‌زه‌کانی هه‌لگرته‌وه و ږاده‌ستی پاشای کرد و گوئی: "ږۆژنامه."

کاتیک پاشا سه‌یری کرد و ږۆرتیتی خوی له‌ پشت شیری شاهانه‌ بینیه‌وه، که شمشیریکي به‌ده‌م گرت‌بوو، ږۆزیکي دره‌وشاوه‌ش له‌ پشتیه‌وه له‌ سه‌ر ږوو‌په‌ږی پټشه‌وه‌دا بیني، هه‌ندی وروژا. خنده‌یه‌کی

شاگه شگه بوون که وته سه رروخساری. نیکای پاشا که وته سه ر نه و ده قه ی له ژیر پورتریت که نووسرابوو. ته زوویه کی وئ هه لات. 'سه یرکه، لیره دا هؤنراوه یه کی ئیمه چاپکراوه! پاشا به پرویه کی که شاه ووه رۆژنامه که ی دایه ووه دهستی ئه میر، که له ته نیشتییه ووه دهستا بوو، ئینجا دریژه ی به قسه که ی دا: 'ده ی بۆمان بخوینه ووه!'

ئه میریش که وته سه ر خویندنه ووه.

پاشا وه ستاندی و پیتیگوت: 'گویمان لیت نییه، به دهنگ بیخوینه ووه.' ئه مجارهیان به ههستیکی پرتروه ئه میر که وته سه ر خویندنه ووه ی هؤنراوه که:

ئه ری کئ لئی تیده گا؟

ئه ز له خاکنکی سادوه که وتوومه ته ووه،

له شه قلنکدا داریژرا، هه ر بۆیه شکا

تا له وه رزیکی دیکه دا تییبه لبدری.

'نایابه.' پاشا وه ها هاته دهنگ: 'به لام خۆ ده بن چاومان له سه ر ئه م جۆره پیتانه رابین. خویندنه ووه ی ئه مه له گه ل کتیب شتیکی دیکه یه.' ئه و ئاماژه ی بۆ وتاریک کرد که له بن شیعره که یه ووه چاپکراوو و گوئی: 'ده ی ئه مه شیان بخوینه ووه!'

ئه ویشیان وتاریک بوو له باره ی تیلیگرافه ووه بوو، ئه میر خۆی نووسیوو. ئینجا به به باوه ربه خۆبوونیکه ووه خویندیه ووه: 'به لئ هه ر له دیزه مانه ووه ئیمه بیرمان له خیراترین توپی په یوه ندی کردبووه ووه. له سه رده می خۆیدا، دارویش، پاشای مه زن مشووری توپیکی گه وره ی به رفراونی په یوه ندی خواردبوو، به هۆیه ووه په یک و نامه به ران به رۆژ و شه و به بی وچان و له هه ر چوار که ناری دنیاین له جرتوهرتی خۆیاندا بوون تا هه واله کان خیرا بگه یه نته کۆشک. ئه وان ته نانه ت دهنگ

و سه‌دا، ئاماژه و میناشیان به‌کارده‌هیتا بۆ ئه‌وه‌ی په‌یامه‌کانیان له
 پروبار و چیا‌کانه‌وه‌ تێپه‌رین و بپه‌رینه‌وه. کاتیک ئیمه‌ش به‌و داهیتانه
 دیرینه‌مان شاناز بووین، لێ ئیستا واما لیتاتوه‌ پشت به‌ پوس
 به‌ستین بۆ ئه‌وه‌ی ڕیگه‌ی که‌روبارمان بۆ بکه‌نه‌وه...^{۵۰}

وه‌زیر تێرامانه‌که‌ی پاشای له‌ پوخساردا بینی. ئه‌میریش له‌سه‌ر
 خوینده‌وه‌ دودل بوو، لێ هه‌ر درێژه‌ی پێدا: "ته‌له‌گراف (بروسکه‌)
 په‌یامیکه‌ له‌ ڕۆی کێله‌وه‌ ده‌نێدری. به‌م شیوه‌یه‌ی خواره‌وه‌ کارده‌کا.
 نێره‌ر په‌یامه‌که‌ی ده‌گه‌یه‌نیته‌ ده‌ستی نامه‌به‌ر، ئه‌ویش له‌هه‌مان کاتدا
 په‌یامه‌که‌ ده‌گه‌یه‌نیته‌ ده‌ستی وه‌رگره‌که‌ی..."

پاشا به‌ ئوقره‌لێپه‌رانه‌وه‌ له‌سه‌ریه‌ک گوتی: "به‌رده‌وام به‌، ده‌ی پتر..."
 "ئینگلستان پێشتر بۆ گه‌یاندنی په‌یامه‌کانی پشتی به‌ که‌شتی به‌ستبوو،
 ئه‌مه‌ش چه‌ندین مانگی پێده‌چوو تا په‌یامه‌که‌ی له‌ لنده‌نه‌وه‌ ده‌گه‌یشته
 شوینه‌کانی دیکه‌ی ژێر قه‌له‌مه‌وه‌یه‌که‌ی، وه‌لامی په‌یامه‌کانیش دووباره
 چه‌ند مانگیکی پێده‌چوو تا ده‌گه‌پایه‌وه‌ لنده‌ن، به‌لام ئیستا ئینگلستان که
 په‌یامی خۆی ده‌نێری..."

پاشا له‌ به‌رتکه‌دا گوتی: "به‌لێ به‌لێ."
 "وه‌زیر له‌ ڕۆژنامه‌که‌یدا پێمان ده‌لی، ئه‌گه‌ر هاتوو به‌مانه‌وێ، پێویست نا‌کا
 ده‌ سالتیک له‌سه‌ر ته‌له‌گراف به‌هه‌ستین. خۆ ئه‌گه‌ر وه‌زیریش وه‌ها بلی،
 ئیمه‌ ده‌بی په‌په‌وه‌ی بکه‌ین به‌وه‌ی ئیمه‌ش له‌ ماوه‌یه‌کی کورتدا
 په‌یامه‌کانمان به‌ چا‌ونو‌وقاندنیک له‌ شاریکه‌وه‌ بگه‌یه‌نینه‌ شاریکی دیکه‌،
 به‌لام..."

پاشا ڕۆژنامه‌که‌ی له‌ ده‌ستی ئه‌میر وه‌رگرته‌وه‌، لوولی دا و به‌نیو
 چاپخانه‌دا زیاتر قه‌ده‌می لێدا. ئه‌و کێیل، مه‌ره‌ک‌بدان، وشه‌ دانراوه‌کانی

^{۵۰} که‌روبار: که‌رو ئیستر به‌ باره‌وه. ڕیگه‌یه‌ک که‌ری به‌باره‌وه‌ لێوه‌ ب‌روا.

پشکنی و به سهرکردنه وه، ئینجا چەند دراوێکی به سهر کارمه نده کان دابه شکرد، نه وسا لێیدا پۆیشت.

له پێگادا وهزیر له باره ی پۆژنامه که بۆ پاشای پوونکرده وه: 'هه له ته ئهم زانیارییه ی نێو پۆژنامه که بۆ خاوه نشکو نییه، به لام پیمان واپه پتویسته هاوولاتیه کانیشمان له گۆرانکارییه مه زنه کان ئاگادار بکه نه وه، وتاره کانێ نێو پۆژنامه که باسوخواسی په ره سه ندنی ولاته که مان ده هیتنه گۆ. بریتانییه کان به فره می نه وه یان پین را که یانددوین، که له باره ی هه لسه نگاندنی نه وه دان هیلێ تیلیگراف به ولاته که ی ئهمه دا به ره و هیندستان رابکێشن. زۆر نابێ کێتلیان له بندینی ده رپا داناوه، ئهمه ش پێگایه کی گران و پرتینچوو و کاتیکی یه کجار زۆره ش ده خوازێ. ئیستا نه وان گه یشتوو نه ته لای ئیمه، چونکه هه زانترین و کورترین پێگه یه تا کێتلی خۆیان بۆ هیندستان به ولاته که ی ئهمه دا رابکێشن. تا ئیستاش له و باره یه وه به فره می هه یچ قسه یه کمان له گه ل ئالوگۆر نه کردوون، لێ چاوه پێ ده که یان له ماوه یه کی کوردا له ده رکه مان بدن.'

شا به بێدهنگی گوتی له قسه ی وهزیر گرتبوو، بیریشی هه ر لای په یامه که ی قرالی پوس بوو، نه و په یامه ی له باره ی په لاماردانی هه راته وه بوو. نه و خوازیاربوو له و باره یه وه له گه ل وهزیر بدوێ، به لام به رپاری دا هیتشتا پێی نه لێ.

ئینجا پاشا پێی گوت: 'ده ی له په وشه که ئاگادارمان بکه ره وه.'

بۆ شه وه که ی پاشا به شله ژاوی له خه و رابوو، خه ریک بوو دلی له نێو قه فه زه ی سینگی دا ده ربپه پێ. شه رمینیش خۆی پێوه نووساندبوو. به دانیشتنه وه له سهر پێخه فه که ی، بیرێ له سه ردا نه که ی بۆ گۆره پانه که و

چاپخانه که کرده وه. ئیستا پی به وه برد، پۆلیک له پیاوانی گهنج له هه موو لایه که وه هه به دوا ی وه زیره وهن. ئه وانیش ئه و که سانه ن له دهره وه ی ولات خویندنی خویان ته واو کرد بوو. ئه وان به شیوه یه کی دیکه دهرده که وتن، ئه وان جیاواز سواری ئه سپ ده بوون جیاواز له بازرگان و شازاده کان به ریگادا ده پویشتن.

هه مووشیان به یه که وه یه ک پوخساری ولاتیان ده نواند، ئه و پوخساره ی پیشتر پاشا نه ییبینی بوو.

"له وانه یه دایکم راست بکا." وه ها له گهل پشیله که ی دوا: "ئه ری خۆ تۆ له سه ردانه که ی لای چاپخانه له گه لمدا نه بووی. ده نا ده تبینی پیاوه که نه کان چهند مجیز به رزن. هه ربینا خوشیان دهرخست."

بریاریکی میژووی

هر به تهنیا شا و دایکی و شیخ ئاغاسی به ناوه پوکی ئەو گفتوگۆیانەیان دەزانی که له کرملین کرابوو. بۆ ئەوەی پێ له دزه کردنی نههێنیه که بگرن، سێکۆچکه یهکیان پێکهیتابوو. ئەوان هیچ په یکیکیان له نێو خۆیاندا به کار نه هێنا و هیچ تێبینی و سه رنجیکی نووسراویشیان نه خستبووه پوو. شا خۆی بریاری دابوو له مه و دوا کاراته خۆی له کاروباری سیاسییانه ی ولاته هه لقوریتینی. له جاران پتر ئاماده ی کۆبوونه وه گرنگه کانی له شکر ده بوو، کاریکی وه هاشی کرد وه زیر بخاته ده ره وه ی ئەو جوړه بریاردا پشته نانه. بۆ مایه ی سه رسامیه کی گه ره ی وه زیر، ئەوه بوو پاشا به شیکی زۆری له پایکردنی کار و ئەره کانی سه ربازی له ئەستۆی خۆی گرت، پاکانه و به لگه و به ندیش ئەوه شی بۆ هێناوه، گوايه بۆیه واده کا تا ده ستی وه زیر بۆ نه خشه ی پێداچوونه وه و چاکسازییه کانی کاروباری ولاته والاته بکا و کاته و ده رفته ی باشته ری بۆ مه یسه ر بێ. له و نێوه شدا پاشا، شیخ ئاغاسی وه ک پاوێژکاریکی فه رمی ناو دێر کرد.

ئیدی دەستبەجی شیخیش وەک پەیکیکی نێوان پاشا و پوس بۆ کاروباری دانوستان لەبارەیی لەشکرکێشی بۆ سەر هەرات دەستبەکار بوو. لە کۆتاییدا شا ویستی بە شیک لە دەسەلاتەکانی وەزیر بداتە شیخ ئاغاسی. ئاغاسیش پراویژی وای بۆ شا دەکرد بە لکو پەغیەت و مسکینەکان بە چاری خۆیان پەیی بەو بەن، کە پاشا خۆی ولات بە پێوە دەبا نەو وەک وەزیرەکی خۆی.

هەروەها هەولێ ئەوەشی دەدا نەبادا پاشا هەست بە هەراسانی بکا. هەر بۆیە بەردەوام نەخشەی بۆ دادەنا و وای لێدەکرد بە کاروباری دەولەت شارەکان بە سەربکاتەو. ئەم گۆرانکارییانەش بە دلی پاشا بوون، کە یفی بەم کار و چالاکیانە دەهات.

شیخ ئاغاسی ئەوەی دەزانی ئەگەر هاتوو بتوانی پێککەوتنێکی یەکلاکەرەو لەگەڵ پوس ببەستنی و کاریکی وەها بکا پاشا هەرات بگریتهو، ئەوا بێ سێ و دوو ئەو دەبوو گەورەو وەزیری داهاوو.

میرزا کەبیر ئەوەی لەبەرچاو ون نەبوو، کە شیخ ئاغاسی بەردەوام لەگەڵ پوسەکان کۆدەبوو. ئەو زۆر جار لەبارەیی شیخ ئاغاسییەو هۆشدارێ دەدا بە پاشا بەوەی کە سێکە بە ئاسانی دیتە ژێر بار و برۆی بە شتی خورافات هەیه. ئەم جۆرە پیاوانەش دەکری ولات بخەنە دۆخێکی دژوار.

جاریکیان پاشا بەتوندی وەلامی داوە: "وہا باشترە هەریکە و بەکاری خۆیەو سەرقال بێ و دەم لە کاروباری ئەوانی دیکەو وەرنەدا."

دەبۆایە وەزیر بە حەوسەلەو ئەوەی ببینیایە تا دەهات و پۆژ لە دواي پۆژ فەرماندە و ئەفسەرە متمانەدارەکانی خۆی لە نێو سوپادا ون دەبوون و لە شوێتی خۆیان نەدەمان. خۆ ئەوەش راست بوو پاشا

فهرماندهی گشتی هیزه‌کان بوو، به‌لام وه‌زیر له بریاره‌کانی پاشا و نه‌خاسمه له کاروباری سوپاوه ده‌بیینی چۆن پاشا که‌وتووته بن باندووری دژبه‌ره‌کانی. له باریکیشدا نه‌بوو دژی ئەو بریارانه بوه‌ستیه‌وه. پاشاش لاری له‌وه‌دا نه‌بوو به زه‌بروزه‌نگ وه‌زیره‌که‌ی خۆی به‌رکه‌نار بکا.

وای لیهات، له هه‌ر شوینیک پاشا ده‌رکه‌وتبا، شیخ ئاغاسیشی له‌گه‌لدا ده‌بوو. ئاغاسی هه‌ر به‌ئەنقەست له‌و کاتانه‌ی وه‌زیر بۆ دیداره‌کانی ده‌هاته‌ کۆشک، ئەویش دانیشتنی لای پاشای به‌رنه‌ده‌دا و نه‌ ده‌پۆشت.

پۆژنیکان، نیوه‌پۆیه‌کی دره‌نگ، دوا لاپه‌په‌ی ئەو به‌لگه‌نامه‌یه‌ی مۆرکرد، که‌ له‌سه‌ر میزه‌که‌ی دانرابوو، به‌لگه‌نامه‌که‌ش هی هاوکاریکردن بوو له‌گه‌ل قه‌ال. کاتیکیش پاشا مۆره‌که‌ی له‌ قوتووی مه‌ره‌که‌به‌که‌ ده‌دا و مۆره‌که‌ی له‌سه‌ر به‌شی خواره‌وه‌ی کاغه‌زه‌کانی به‌لگه‌نامه‌که‌ی ده‌گیرساند، ده‌بیینی پێگه‌ی هه‌رات به‌ روویدا کراوه‌ته‌وه. ئەو به‌ مۆری ده‌ستی له‌نیو ژووره‌که‌دا ده‌هات و ده‌چوو، له‌ ئاوینه‌که‌دا ته‌ماشایه‌کی خۆی کرد. به‌ئێ ئەو خه‌ریکه‌ شتیک بکا، باوکی نه‌یتوانی‌بوو به‌ده‌ستی بێنی.

شه‌رمین! شا وه‌ها بانگی پشێله‌که‌ی کرد، به‌لام به‌پیر ده‌نگیه‌وه نه‌هات. له‌ په‌نجه‌ره‌وه سه‌یری ده‌روازه‌که‌ی کرد، سه‌ری خۆی هه‌ندیک خوراند و کلاوه‌که‌شی هه‌ر به‌ده‌سته‌وه وه‌بوو، ئاوه‌ها وه‌ستا‌بوو. ئینجا لیپراوانه کلاوه‌که‌ی له‌سه‌ری نایه‌وه به‌ره‌و نووسینگه‌که‌ی پۆشت، له‌پێشه‌وه مۆری ئەنگوستیله‌که‌ی له‌ مه‌ره‌که‌ب هه‌له‌ینا، ئینجا به‌ هیزه‌وه له‌ژێر ناوه‌که‌ی له‌سه‌ر کاغه‌زه‌که‌ی گیرساند. پاشان ده‌ستی بۆ زه‌نگه‌که‌ برد و بانگی په‌رده‌داره‌که‌ی کرد بچێ ئاغاسی بۆ بانگ بکا.

کاتیکیش ئاغاسی گەیشت، پاشا بێ ئەوەی یەک قسەشی لەگەڵ بکا بەلگەنامەکەی دایە دەستی شیخ، پەوانەی کردەووە.
هەنووکە ئەو بێیارەکی خۆی دا، ئینجا هەستیکرد لەو بارەییەو لەگەڵ
وەزیر قسە بکا.

جاریکی دیکە بانگی کردەووە: "شەرمین!"

پشیلەکە هات و خۆی نیشان دا.

پاشا بەرەو حەوشەکە پۆیشت، بەلام لە نیوەی پێگا، لەسەر پەژەکان
گەپایەووە دوا. بێ ئاگادارکردنەووە و چارپدان خۆی بە حەرەمسەردا کرد.
کاتیکیش خواجەباشی وای بینی تەردەستانە قاپقاپەکانی بەسەر بێ
وەکردن و بە دواي پاشادا پۆیشت، پاشاش بێ ئاوێراندەووە درێژەیی بە
پێپۆیشتنەکی خۆی دا، لێ ئیستیککی کرد و سەرلەنوێ پای خۆی
گۆڕی. ئەم جارەیان پرووی لە خواجەباشی کرد و پێی گوت: "بێر
وەزیرم بۆ بانگ بکە!"

خواجەباشی لەووە نەگەیشت ئاخۆ بۆچی پاشا دەیهوێ وەزیری بێنیتە
حەرەمسەرا.

شا لە شوێنی خۆی هاواری بەسەر خواجەدا کرد و شیراندی: "باشە
بۆچی لە شوێنی خۆت رەق وەستاوی؟ دەی بێر وەزیرم بۆ بێنە!"

کاتی وەزیر بە سواری ئەسپەکی گەیشتە حەوشەی کوێشک ئەنگۆرە
داهاتبوو. لەوێ لقاوی ئەسپەکی دایە دەست یەکن لە ئیشکچیەکان و
پەردەداری بابنۆکەریش پاشای لە هاتنی وەزیر ئاگادار کردەووە.
کاتیکیش ئەو چوووە ژوور یەکسەر پاشا وەزیری لەگەڵ خۆی برده
ژووری گفتوگۆ.

پاشا بەدەر لە خووخدەیی خۆی بە وەزیری گوت: "فەرموو دانیشە."
بەلام وەزیر هەر بە پێووە وەستاوو.

ئىنجا پاشا دۇستانە لىنى دووبارە كىردەۋە: "دەي، فەرموو دانىشە".
 ۋەزىرىش لەسەر سەندەلىيەك دانىشت. پاشا چۈۋە لاي پەنجەرەگە
 ۋەستا و پىشتى لە ۋەزىر بوو، ئەۋسا سەرەداۋە سەرەككە كەلگەن پەنجەرە
 ئەۋ بېرىلەي لەبارەي ھەراتەۋە دابوۋى لەگەل پىرسى كەشتىگەلى پوسى
 ۋ دەرياي قەزۋىنەۋە پىزاگە ياند. كاتىكش بەتەۋاۋى لە قسەكانى بوۋەۋە،
 ھەستىكرد بارىك لەسەر كۆلى لاكەۋتوۋە.
 ۋەزىرىش بىدەنگ سەرى بەسەر سىنگىدا شۇر كىردىۋەۋە ۋ ھەر بىرى
 لىدە كىردەۋە.

پاشا لىنى پىرسى: "ئەرى ۋەزىر بىر لە چى دەكاتەۋە؟"
 "ئەۋەي شا كىردۋىيەتى شىتەكە چاك ناكىتەۋە. ۋەزىر بەدەم ئەم ۋەلامە
 لەسەر كورسىيەكەي خۆي ھەلسا.
 "چاك ناكىتەۋە؟"

"كىردەۋەي دەرياي قەزۋىن بە پوۋى كەشتىگەلى پوسى،
 خۇبەدەستەۋە دانىكى تەۋاۋە. ھەرچى لەبارەي ھەراتىشەۋەيە، پاشا خۆي
 دەزانى ئىمە ھەرگىز جەنگىكى ۋەھا نابەينەۋە. پاشا ۋ پراۋىزكارەكانى،
 ۋلات دەخەنە بارىكى ترسناك."

پاشاش ۋەھا بەرگىرى لەخۆي كىرد: "ئاخر ئىمە لەگەل پوس
 بىراندۋمانەتەۋە، گىردەبرانە سۆزمان داۋە."
 "كەس ناتوانى لەگەل پوس بىبېرىنەتەۋە. نەۋەكانى پىش خۇمان
 ئەزموۋىيان لەۋبارەيەۋە ھەيە."

پاشا بە نادانلىيەۋە ۋەلامى دايەۋە: "پۇژگار گۇراۋە."
 ۋەزىرىش بە پىداگىرىيەۋە گوتى: "بۇ پوس ھەرگىز پۇژگار ناكۇپى."
 "شا ھەۋلىكى دىكەي لەگەل دايەۋە: "لى ئىمە چ زىيانىك دەكەين ئەگەر
 ھات ۋ جەنگى ھەراتىش نەبەينەۋە؟"

”ئیمه زۆر شت له دهست دهدهین، به لام خۆ دهقاودهق ئیستا پێشبینی ناکرێ.”

”پێمخۆش نییه وهزیر به قسهی به پێچوپهنا لهگهڵ ئیمه بدوێ. دهی نموونه بهینهوه. یهك نموونه مان پێ بلی.” شا ئهمه ی به لیبراوییهوه گوت.

”قراڵ قوماڕ دهکا، ئه وهیج نادۆرپێنی، به لام پێویسته پاشا باش ئاگادار بێ، ئاخۆ پێی خۆی له کوێ داناوه. ئیمه ئهوهنده دهکهوینه قوولایی زۆنگاوهکه، ناتوانین لێی دهرباز بین.”

من داوای نموونهیهکی بهرجهستهم لێکردی، کهچی وهزیر هه مه تهلم بۆ هه لدهدا.

”سهنگینی و دژواری کاروبارهکه له سهرووی نموونه ههتانهوهیه.” وهزیریش وهها وهلامی دایهوه: ”جهنگ لهگهڵ خۆی پشێوی و نااوامی و نادانیایی لێدهکهوێتهوه. پێویسته ئیمه لهگهڵ بریتانییهکان بگهینه سازش نهوهک بکهوینه داوی قراڵهوه. چاکسازییهکان...”

”چاکسازی. چاکسازی، باشه ئه وه چاکسازییهکان له کوێن که ئیمه چیدی دهسهلاتمان به سهر نیشتمانهکهماندا نهشکێ. سازش، کامه سازش؟ وهزیر له ههموو کهسێک باشتر دهزانی، بریتانییهکان له سازش تێناگهن. بڕیاره که دراوه، ئیمه به زوویی به سهر ههرا تدا دهدهین. به سهیهتی تو بایی پێویست زانی.” شا وههای به وهزیر گوت و کاتیکیش وشهکانی لهدهم دهردهپهڕین، لێوی دهله رزی.

وهزیر زاتی کرد دوا ههولی خۆی بدا و وهها تێههلهچووهوه: ”تکایه پایه بهرز لێم مهگره، به لام ئهوه ئهرکی منه ڕووبه ڕوو ئهمهت پێ بلێم. ئهمه یان له بڕیاره هه ره بیرلێته کراوه کانه تا ئیستا دهرتکردبێ. من دژی ئه وه بڕیاره م. تو له لایه ن دهسته یهک له ڕاویژکاره چا وچنۆک و سه ره شێته کان ڕێنوینی کراوی. من ده جار ان دژی شه ڕم. ده ی ئهم

به لگه نامه بدر پشته. تهخت و تاجی خوت له سهر سهنگی مهک دامه نئ.
ولات مهخه ره بن باری دژوار!
له تافی لاویتیدا زۆر جار ان شا کاتی شازادهیهکی جیگره وه بوو، لسه ی
ئاوه ها توندی له وهزیر وهک ماموستا و پهروه رده کاریک پیویست بوو
بییستن، به لام خۆ ئیستا پیویستی به وه نه مابوو. پاشا له چه که چه په کی
میژه که ی بارس تاییهک کاغه زی دهره ئینا له بهردهم که پوی وهزیری دانا.
حهوجهش نه بوو شا چیدی بلن. کاغه زه کانیش به ندیکی وهر گیرای
دهستوری فره نسی بوو، ده میک بوو وهزیر کاری تیدا ده کرد. ئه وه ی له
بهنده که دا هاتبوو، که مکردنه وه ی ده سه لاته کانی پاشا بوو.
ئینجا پاشا هاواری کرد: "ده ی برۆ ون به!" پاشان به توندی ده رکه ی له
دوای وهزیره وه پیوه دایه وه.

۲۶

عیساخان

وهزیر به دلیکی پر له خه مه وه له کوشک هاته دهر. به نیو شه قامه تاریکه کاندایه ره وه گرده کانی دهره وهی شار لیخوپی و هر له گهل خوشیدا قسه ی ده کرد: "له تاریکیدایه ره وه گورگیتک به دوامه وه یه، نهری باشه بوئه وهنده گورگه، ناخر خو من ناتوانم زیاتر له سی ناژه لی کئیوی تیربکه م".

ئوه پئیوستی به وه هه بوو قسه له گهل که سینک بکا. ئوه بوو ئه سپه که ی هاژوت، به گورگه لوقه پویش و به دهنگی به رزیش له گهل خوی ده دوا. دوا جاریش فرمیتک به سهر پرومه تیدا هاتنه خوار. تو بلتی پئیوست بکا وهک وهزیر دهستی له کاربکیتشیته وه و ئوه ژیا نه ی ماویه تی له سهر زه ویوزاری خانه واده که ی له فراهان به خویندنه وه و نووسین بیاته سهر؟ هه لبه ته، نابی واز بیتن، ناخر ئوکات دهسته بژی ری گندهل، سیاسیه کان و هیزه بیانیه کان دین و گه مه به کارته کانی دهسه لات و حوکمرانی ولات ده که ن.

ئەو ئەوھى بىنى وا نەخشەكانى يەك بە دواى يەكدا ھەرس دەھىتن.
خەونەكەى بە ھىلى ئاسنن، كە ھەر لای خوارەوھى ولات تا ئەو پەرى
پۆژھەلات دەپۆشت، كىبلى تىلنگراف سەرتاسەرى ولاتى گرتبۇوھە.
ئەو ويستى پرد و نەخۇشخانە بىيات بىنى، مندالان بىنيرتە قوتابخانە
ژنان لە كۆل كۆپرەوھرى بىكاتەوھ، لى ديارە ھەموو ئەمانە لەبارەك
دەترازىن و ھەرس دەھىتن.

كەواتە خۆ بۆ ھىچ لەسەر شۆپشى فرەنساي نەخويندبووھە و
لىكۆلىنەوھى لەسەر نەكردبوو، بەلگەنامەكانى لەبارەى پىكەنيانى
ئەنجومەنى نىشتمانى، ئەوھى لەبارەى ھەلاتنى لويىسى چواردەھەم و
دەستورى فرەنساي خويندبووھە و لە مېشكى خۇيدا ئاوتونى
كردبوون. دياربوو ئەو ھەموو خۆزگانە نەكردە بوون، بەلام خۆ ئەو
پېشتەر ئەنجومەنىكى ئىرانى بۆ دەسەلاتى قانوندانان دانابوو. ئەوھى
بيروباوھرى ئەو بوو تا دەسەلاتەكانى قانوندانان و چىبەچىكار و
دادوھرى پتويست بوو لە يەك جىابكرىتەوھ. ئەو لەوھى تىگەپىشتبوو
دەكرى مېژوو دروست بىكرى و خەلكىش بۆ بەختەوھرى خۇيان
تىپكۆشن.

لەبەردەمى پاشاشدا ھەرگىز نەدەبوو ئەم بابەتانە پېنپتە گۆرى. بەلى
ئەو لە كاتى دەستبەتالى ئازادانەى خۇيدا بە وەرگىرانى دەستورى
فرەنساي بۆ سەر زمانى فارسىيەوھ خەرىك بوو. وايدەزانى كەس بەو
شەتەى نازانى، بەلام خۆ نەيارەكانى ئەو كەسانىك بوون كالتەيان
پېنەدەكرا.

ديار بوو شىخ ئاغاسى بەندىكى وەرگىردراوى دەستورى فرەنساي
كەوتبووھە دەست. ئەم بەندەش كتومت لەبارەى سىنورداركردى
دەسەلاتەكانى پاشاوە بوو. ئاغاسىش چاوەرەنى كاتوساتى گونجاوى
خۆى كرد، تا نمايشى خۆى لەبەردەم پاشادا پېنكا.

وهزير پکيفى له ئهسپهکهى دا و تا تا لای باوکه به ته مه نه کهى خوى تاودا. پيره پياو ههش خوى له ژيانى گشتى کيشابووه، له گوندیک له دهره وهى تاران له قهلايه کدا ده ژيا. ناویشى عيساخان بوو. له پوژگارى خويدا سهروه زيرى باوکى پاشا بوو. عيساخان حوکمرانىکى پرئه زمون بوو، له زور جهنگ و کوشتن و له ناوبردنى سياسىيانهى به شدار و کارا بوو.

گونده بچکولانه کهى عيساخانىش که وتبووه به رانه ر شاخى توجال. گوندنشینه کان زهويوزارى گه وره و زوريان نه بوو، نه وان خانووه بچکوله کانيان له بهر به رزايى و په وه زى چياکه دا دروستکردبوون. له بهر نه وهى گونده که زهويى پتيويست به خه لکه کهى نه بوو، بۆيه خانووه کانيان له پالى يه کدى هه لئابوو، به شيويه ک باني خانووه کاني خواره وه ده بووه دهر وازهى چوونه ژوورى خانووه کاني سه رووى خويان. بۆ که ساني لايده هه ميشه نه شوينه تاييه ت و جياواز ده هاته به رچاو، ئاخى مانگا و مه رومالات له به ينى بانه کان ده وه ستان.

هه رچى مالباتى وه زير بوو، زور له ميژ بوو قهلايه کيان بنياتنابوو. هه نوو که ش باوکى وه زير، له وانه شه خودى وه زيريش دوا پوژه کاني خوى له وى با ته سه ر.

کاتیک نزیک گونده که بووه وه، ئهسپه کهى وه زير به ئهسپايى و به تاريکايى به ره و ديه که مى نا. له شويتنيکى ديارىکراودا له يه کسمه کهى دابه زى و به پنى ريگه ي قهلاى باوکى گرته به ر. دهر وازهى قهلاکه وه ک هه ميشه له سه ر گازه راي پشت بوو. پيره ژنيک، که سالانتيکى دوورودريژ خزمه تى ماله کهى ده کرد، له دوورپا وه زيرى بينى و ويستی ده موده ست عيساخانى لى ئاگادار بکاته وه، به لام وه زير ئاماژه يه کى بۆ کرد، پتيويست به وه ناکا، به لکو ده يه وى کتوپر بچيته لای باوکى.

عيساخان له ژوورهكهي خوي لهسهر مافووريك له پشت ميزيك دانيسشتبوو، به زه پهبينيك (وردبينيك) سهرى بهسهر كتيبىكا دگرتبوو. وهزير له شويى خوي وهستا و ههر سهيرى دهكرد. ئو پهي بهوه برد كه دهكړئ ئومه دواساتى بينينى باوكى بى. شيوازه كورپهكهي دانيسشتنى باوكى و سهر و پيشه دريژهكهي بهتهواوى چهرموو بووه، برواي نه دهكرد ئو پياوهي بهردهمى، ئو پياوه بى كه كاتى خوي له بهره ي پيشه وه له دژى پوسه كاندا جهنگاوه، ئاخر ئو پياوه ئو كهسه بوو گفتوگويه كي دوورودريژى له گهل قرالدا كرد تا سننورى ولاته كي له گهل پوسيدا ديارى بكا و بچه سپيئى. خوي ههر همان ئو پياوهش بوو، پوژيك له پوژان دهبووايه ئو سووكايتى به ژرينى و ئو ريكه و تننامه يه موريكا، به هويه وه وازى پى له ئوسستانى كي باكوورى ولات، وازى له يريفان و وازى له بهشى سهرووى نازربايچان بو روسه كان بينى.

عيساخان سهرى بهسهر كتيبىكا داگرتبوو، له كاتى كا تيشكى زهردي چراكه لاپوومه تيكى ئوى پوژن كردبووه وه. "ئهرئ ئوه عيساخان چي دهخوينته وه؟"

پيره پياوه كه پشتى قيتكرده وه، سهرى بهرو لاي دهنكه كه هلهبرى و گوتى: "ئوه دهنكي وهزيره." ويستى له شويى خوي هلبستنى، لى وهزير بهرولاي چوو، هردوو دهستى توند گرتن و ماچى كرد و له بهرده ميده چمايه وه.

عيساخان گوتى: "چيه وهزير غه مناكه، دهى قسم بزكه." "ولات، ولات و ههر ولات." وهزير به ئاخيكه وه وههاى گوت، ئينجا دهموچاوى خوي خسته ناو له په بهرگه گره كانى باوكى. "كوړم وا ده بينم كوليكى قورست له سهرشان بى." "دهترسم ئه وان بمكوژن."

عیسا خانیش وهلامی دایه وه: "پیاوه کانی بنه ماله مان ههرگیز له مردن نه ترساون."

"من له مردن ناترسم، به لام له وه دوترسم نه وان بێن و بهرله وهی کاره که ی خۆم ته واو بکه، بمکوژن."

"تو ناتوانی به ته نیا رهوتی میژوو دیاری بکهی، خه لکیش له و رهوشه دا نین ته واری کاره کانیان ببه نه سه، لی ههر ده بی بۆی تیبکوژی."

وه زیریش وه های پیگوته وه: "من نه وه ده کهم و هه میسهش وه هام کردوه، به لام دوترسم میژوو نه وه له بیر بکا، که وا خه ریکی چیم."

"وشه کان لای من ئاشنان." باوک به خنده یه که وه وهلامی دایه وه: "خه مه خۆ، میژوو توی بینوه."

"به لام چی ده لئی ئه گه ر هات و له نیوه ی پیگادا ئه رکه کهم له بار ببیهن؟" عیسا خانیش وهلامی دایه وه: "که واته ئه مهش رهوتی میژوو."

وه زیر بزه یه کی هاتی و ئه یکی هاته وه بهر.

ئینجا عیسا خان پیگوته وه: "ههرگیز ترسم له مردن نه بووه، باوکیشم لئی نه ترساوه، باوکی باوکیشم ههر لئی نه ترساوه. نه وانه پیاوکه لیک بوون، وهک تو خزمه تی ولاتیان کرد. نه وان کاره که ی خۆیان لیته اتوانه برده سه. ئیستاش نۆره ی تویه."

وه زیر ده رکه که ی پیوه دایه وه و له ته نیشت باوکی دانیش.

"باوکه،" وه زیر به چرپه یه که وه گوئی: "شا ولات ویران ده کا و دایکیشی له و پۆلکتره. راویژکاره کانی له خسته بهرن و پاشاش ده یه وئ بکه ویته داوه که و له خسته ببری. نه و پیشی خۆی داوه ته ده ست نه و راویژکارانه ی له پشت وه خه نه جهری لیده ده ن."

"ئه مه شتیکی نوێ نییه." عیسا خان وه ها وهلامی دایه وه: "ئه دی منیش هه مان شتم له گه ل باوکی ئه م پاشایه لیته قه وما؟"

وهزير جاريكي ديكه ههلسا و بهرهو لاي دهرکه که پويشت، تا بزاني
ئاخو کهس له دهرهوه بهدزييهوه گوڤيان ليدهگرئ.

ئينجا وهزير کهوتهسه ر قسه: "باوکه، تو له خزمهتي باوکه لاوازه کهي
ئهم پاشايه دا بووي. باوکيشت له خزمهتي باوکه لاوازه کهي باوکی ئهم
پاشايه دا بووه. ههنوکش ئه ز له خزمهتي ئه و پاشايه م. ئه وان ناتوانن
به بن ئيمه ههلبکه ن."

عيساخانيش پتي گوته وه: "دهي کوپم، دلت بکه وه."
وهزير وه ها هاته وه قسه: "باوکه، ئيمه ئيستتا له پوژگاري کاره با و
قيتاردا ده زين. پتوستي به سه رکرده ي نوئ هه يه. پتم وایه ده بن شا
به رکه نار بکري و له و شته شدا من هه ر به ته نيا نيم."

پيره ميژده که سه يري دور^{٥١} چاوي وهزيري کرد.
ئينجا به حه وسه له وه پتيگوت: "ئهم بيروکه يه له سه رت دهرکه. خو ئه گه ر
پاشا به رکه نار بکه ي، ئه و لا ت توشي ته وژميكي ئالوزي شه پي خيل و
هوزه کان ده بيته وه. ئه مه ش ئه و شته يه هيزه دهره کيه کان بزي له بۆسه
دان و چاوه پني ده که ن. ئهم ولا ته تووني بابايه کي له ميژينه ي مملانييه کي
شاراوه يه له سه ر ده سه لات، کاري به سه رچوو، ته وژمه دينيه
ئالوزو بلۆزه کان، سياسييه دژواره کان، شازاده به رچاوته نگه کان
توله خوازه کان، ئاخونده گه مژه کان و ژنه به ده سه لاته کان، ئه وانه ي
له پشت په رده وه سه ره داوه کان راده کيشن. کوپم، ئه وه ي ده ته وي،
پتويسته له گه ل پاشادا بيکه ي."

"ئاخر پاشا گه لحويه. هه موان ده چرپينه بنگوي تا من بکوژي، ئه ويش
له م کاره دوودلي ناکا."
عيساخان بيدهنگ بوو، بييري ليکرده وه.

^{٥١} دور: ناو، ناوه پاست.

ئىنجا بە ھىتورەيىيە ۋە گوتى: "كۆپم، ئىرەيى بە مەيىز بە رىزىيەكەت دە بەم. نامە ۋى پىگەت لىيىگرم. لە ۋانەيە لە سەر ھەق بىت، بە لىكو پىيۈست بىكا يە كىك پاپپە ۋى ۋ بەم شىۋازە ۋلاتەكە پزگار بىكا. لىن لە بەر ئە ۋەي مەن باۋكى تۆم، لە ۋ ھالەتەدا ئە ۋ پاپپەكارە پاستودروسستە نىم. خۆت كوپكى زىرەكى ۋ پىيۈستت بە پاپپە نىيە. لى يەك شت ھەيە دەكرى ئاشكراۋپوون بىن: ھىچ ھەنگاۋىك بۆ دواۋە مەگە پىئە. ھىزى خۆت بە كاربىنە ۋ ئەركەكەت پاپپە رىتە."

ۋەزىر بە ۋە لامەكەي باۋكى گرژ بو. لە نىۋ چاۋىدا ژيانۋىستى بىرىسكايە ۋە. لە شۋىنى خۆي ھەلسا ۋ دەركەكەي بە تەۋاۋى كىردە ۋە.

هیزی سروشتر

کاتیک داریوشی گوره بق یه کهمین جار به خوی و له شکره بیژماره که ی به ره و پوژئاوا کشا و ویستی ئه سینا بگری، پیشتر راویژکاره کانی سهیری ئه سستیره کانیاں کردبوو، له و باره یه وه راویژی خویان دابوو پاشا.

لئ گهلۆ، خۆ ئیستا ولات ئه و ئه سستیره ناسه لیها توانه ی نه مان، ههروه ها هه موو قولله به رزه کانیش، ئه وانه ی مرو دهیتوانی پیی له ئاسمان بروانی، هه موویان له میانه ی شه په کاند له لایه ن دوژمنانه وه تیکوپیک درابوون و خاپوورکرا بوون. ئیستا هه ر جادوباز پیشبینی پاشه پوژی ده کرد و په ملی لیده دا.

شیخ ئاغاسییش دوا هه مین پیای نیو ئه م نه ریته بوو، ئه و خوی وه ها نمایش ده کرد، گوایه له باریدا هه یه په یوه ندی له گهل هیزی سروشتر دا بگری. پاشاش ئه و ئه رکه ی به ملدا هیتابوو تا به هره که ی خوی بق ئه وه به کار بهیتی و له پرسى هه راتدا خاترجه می بکا.

شیخ ئاغاسی به سهر کتوی توجال کهوت، تا له وی له ئەشکه و ته که ی خوی بچیتە چله و خلووه. ئەو له پوژگاری پاشای پیشووشدا، کاتی پاوژی پیده کرا، هەر وهای دهکرد. ئەشکه و ته کهش شوینه که بوو، پیشتر جادوباز و فالچییه کان دههاتن و له وی به خویان و سیپاره و کتیبی کۆن، گیاده زمانی سهیروسه مه ره، بخوری بۆندار، په لی وشکراوه ی ئاژهل، که لاهه سهری ئاده میزاد و مار و خشوکه کانی دیکه یان خه لوه تیان ده کیتشا.

دهرووی ئەشکه و ته که که لیتیکی ته سکی نیوان دوو گاشه به ردی گه ورۆنه بوو. شیخ ئاغاسی چهند پارچه نانیکی په ق، جانتایه ک قه سپی وشکراو و دیمکه یه کی^{۵۲} ئاوی له گهل خو برد. ده بوایه له زارکی ئەشکه و تیدا خو ت تی دابا^{۵۳} بچیتە ژوور، پاشان خوی کوو کرده وه تابتوانی بچیتە بنبانی ئەشکه و ته که، ئەو شوینه ی دهیتوانی به قیتی لئی پابه ستی. له وی مؤمیکی داگیرسان و ئینجا زیاتر بۆ بنبانی کشا. شوینیکی شیداری سامناک دههاته پیش چاو، لی نه وه ک بۆ شیخ ئاغاسی، ئاخر ئەو فیر بووبوو له وی له به رخویه دهستی به خویندنه وه ی چهند دهقیکی پیروژ کرد، به لکو دهعبای ژه هردار و دژواره له خوی دوور بخاته وه و زاریان له خوی بهه ستی: "یا رب ئەل په بوک و ما ره بوک و ئینا په بوک و ئەلاهو په بوک و موحه مه دن په بوک و عه لیون په بوک و مه هدیون په بوک."

^{۵۲} دیمکه: له پیستە ی ئاژهل دروستکراوه، ئاوی خواردنه وه ی تیدا هه لگیراوه.

^{۵۳} تی یان تیدان: واتە خوڵادان به قه ده ره ئه وه ی تا پێگه ی یه کیکی دیکه ببی به به رده متدا په ت بی.

دیواره‌کانی ئەشکەوتن بە هۆی دووکه‌لی مۆمه‌مه‌کان په‌ش بووبوون!
 کژوکیای وشکراو، گیاوگۆل، جیپیی گورگ، که‌له‌سه‌ر، ددانی مار و
 ده‌قی پیروزیشی پتوه‌ه‌لواسرابوون.

شیخ ئاغاسی دانیشیت و دوا‌ی ئەوه‌ی گورگه‌خه‌ویکی بۆ کرد و
 پشویه‌کی بۆ دا، ئینجا تیشکی بیروه‌وشی خسته‌سه‌ر پرسی هه‌رات.
 ئەو هه‌میشه‌هه‌ر له‌هه‌مان شویندا داده‌نیشیت تا بتوانی له‌گه‌ل هیزه
 سروشتبه‌ره‌کان بکه‌ویت هه‌موش. کاتیکیش دایکی پاشا خۆی بۆ
 گه‌شته‌که‌ی روسیا ئاماده‌ده‌کرد، هاتبووه‌ ئیره‌هه‌مان شتی کردبوو.
 ئینجا له‌سه‌ر دیواری به‌رده‌می ئەوه‌ی بینی چۆن مه‌هدولیا له‌که‌ژاوه‌که‌ی
 خۆیدا له‌کۆشکه‌که‌ی قه‌الی روسیا ده‌چینه‌ژوور. به‌رله‌وه‌ی شازن به‌ره‌و
 مۆسکو به‌پێکه‌وی، لیره‌له‌سه‌ر دیواری ئەشکەوتن چه‌ند دیمه‌نیک
 ئاینده‌ی بینن.

شیخ ئاغاسی له‌پاش سێ پۆژ و دوو شه‌و هیشتا هیچ نیشانه‌یه‌کی له
 هیزی بالاوه‌له‌باره‌ی هه‌راته‌وه‌ بۆ نه‌هات. ته‌نیا له‌ئێواره‌دره‌نگی پۆژی
 سییه‌میدا، خه‌ریکبوو له‌ئاینده‌دا هه‌م ده‌نگی خه‌لکی هه‌رات بیستی و
 هه‌م پوخساریشیان بینن. پاش ماوه‌یه‌ک، ئینجا هات، دیمه‌نیک
 شه‌ره‌که‌ی له‌سه‌ر دیواره‌که‌ نمایش بوو. سه‌ربازی هیندی بینن له‌ژێر
 فه‌رمانه‌یی ئەفسه‌ره‌ بریتانییه‌کان له‌ده‌روازه‌ی هه‌راتدا به‌پیز پیده‌که‌ن
 و به‌یداخی بریتانیش به‌سه‌ر ده‌روازه‌ی شاره‌که‌دا ده‌شه‌کینه‌وه.
 فه‌رمانه‌یه‌کی گه‌وره‌ی بریتانی، فه‌رمانه‌وه‌ای شاره‌که‌، ئەوه‌نده‌ نزیک
 بووه‌وه‌ تا پاده‌یه‌ک شیخ ئاغاسی توانی به‌چمی بیننی و له‌بیریشی
 نه‌کا. ئینجا گوئی له‌تۆپه‌کانی ئێرانیش بوو به‌سه‌ر دیواره‌کانی شاره‌که‌دا
 ده‌پۆیشتن و گرم‌له‌ولا به‌زه‌ویدا ده‌که‌وتن، به‌یداخی بریتانی بینی
 ده‌که‌وتنه‌سه‌ر زه‌وی. ئەوه‌شی بینی، هه‌ر سه‌هبازی هیندی بوو

هه لده هات و جه ذگاوه رانی ئێرانی به سهه پشته ئه سه په کازیان
به دوايانه وه بوون و پاویان ده نان.

له دیمه نی سییه مینیشدا شای به زیندوویی له ده روازه ی شاره که دا بین،
به سواری ئه سه په که ی ده چووه ژوور. هه ده تگوت شته که راستیه و
ئێستا پرووده دا، گوئی له پرمژنی هه ناسه ی ئه سه پی شا بوو. هیشتا شا
هه له سهه پشته ئه سه په که ی بوو کاتی سهه ری مروفتیکیان فریدایه
به رده پتی.

شیخ ئاغاسی ده سته به جی ئه و که له سهه ره گه وره یه ی فه رمانده
بریتانییه که ی ناسیه وه. ئیدی په یامی بالا پروون و ئاشکرا بوو. ئاغاسی
له کتیه که دا دابه زی تا به دلگه رمیه وه پیشه بینیه کانی بخاته به رده م
پاشا.

لەشکرکێشی

کاتی خۆی هەرات ناوی ئاریا بوو. ئاخریەکه‌مین شاری ئاریاییەکان بوو، ئاریاییەکانیش دامەزرتەری قەلەمپەویی ئێران بوون. گریکه‌ کۆنەکان بە شارەکه‌یان دەگوت ئارتاکووانا.^٤

ئەسکەندەری گەورە لەسەر پێگەی خۆی بەرەو هیندستان بەسەر شارەکه‌ی دادا و گرتی. لەوێدا بارگەوبنەیی خست، هەر ئەوێشی کردە بنکەیه‌ک بۆ ئەوێ زیو و زیوی هیندستان تالان بکا. ئەو ناوی شارەکه‌ی ناونا ئەسکەندەریا ئاریانا. چەند سەدەیه‌ک دواتر عەرەب قورئانیان بەسەر خەلکەکه‌دا سەپاند، پاشانیش جەنگیزخان شارەکه‌ی خاپوور کرد. دواي ئەویش چەندانی دیکە هاتن و پویشستن. ئیستاش نۆرەي شای ئێرانە بۆ ئەوێ جاریکی دیکە داوای شارە ئالتوونییه‌که‌ بکاتەوێ.

یهک مانگ له دواى شهوى شېخ ئاغاسى له شهکوتى دابهزى و هواله خوشهکى پیراگه ياند، پاشا خوى کوکرده وه و چووه شماره سنوورییهکى مه شهه له پوژه لاتى ولات، له وپوه دیدارى له گهل شهسره پوسه کان هه بوو. شهسره کانیش نه خشه وپلانى له شکرکیشیهکى له گهل هاوتاکانى خویان له ئیرانییهکان تاوتوى کرد. هه ده سته جیش به ستراتیژهکى سهرسامبون و پاشانىش په سندنامه پاشای وهرگرت. نه خشه که توکمه و باش دیار بوو، پاشاش دهیه ویست خوى له بهرې پیشه وه ئاماده بى. شه خوى دهها ده بیینییه وه کتومت وهک چوئ ئاغاسى له دیمه نهکى له شهکوتیدا هاتبووه پيش چاو، ئاوهها له دهروازى هه راته وه به نمایشیکى گهره ی هیزه وه، به سوارى شهسپهکى له شاره که به ژورر بکه وئ.

ده ستینشان کردنى کاتوساتى به سهردادانه که زور له بار و گونجاو بوو. ئاخر بریتانییهکان له شار و لادییهکانى هیندستاندا تووشى فشارى به ره لستى و ههراى نارازیبوون بوو بوونه وه. شهوان وههاى بق چووبون هه ده بى کیشهکى له گهل ئیرانییهکان به دانوسستان و چاره سهر بکه ن. هه رگیز له و بره وایده نه بوون سوپای ئیرانى به چه که وه بتوانى هه لېکوتیته سهر هه رات و بیگریته وه.

پوسه کانیش مشوورى شه وه یان خوارد به هېچ شپوهیهک بریتانییهکان له سهر ناوچه سنوورییهکى پوژه لاتدا گومان له جموجولى سهر بازیانه نه که ن.

له هه مان کاتیشدا پوسه کان یه که یهکى سهر بازیان به سهر پشتى که شتى و له دهریای قه زوینه وه نارد ده شته قاقړکى پشت سنوورى شه فغانستان تا بتوان هه کاتیک ده ستیان به سهر هه راتدا گرت کومه کى ئیرانییهکان بکه ن.

پاشا حەكايەتخوانەكەى خۆى لەگەل خۆى بردبوو سەر سنوور. لە شەوى ھێرشەكەدا بانگى لای خۆى كرد تا داستانىكى جەنگى بۆ بگێرێتەو.

پاشا لە لەنيو مۆلگە سەربازىيەكەى لەسەر سنوور لە نيو خێوئەكەى خۆيدا دەپازا، ئەو لەسەر تەختەبەندىك دانىشت، پشتى بە چەندىن سەرىندا دابوو، قلىانەكەى خۆى دەكێشا و ھەرچى شتى خۆش و بەتامى ئەوكاتيش ھەبوو لەبەردەمى دانرابوو. ئىنجا بە ئۆكەرەكەى گوت بۆ حەكايەتخوانەكەم بۆ بانگ بكە.

حەكايەتخوانەكەش پۆشاكى پياويكى ھەراتى لەبەردابوو، مێزەرىكى شىرپەنگى لەسەر نابوو تا سەرملاى ھاتبوو. لە خێوئەكە ھا تە ژوور و كرنووشىكى بۆ پاشا برد وەستا تا رېگەى درا دەست بە حەكايەتخوانى بكە.

پاشا كە قلىانەكەى لەدەم بوو، دووكەلەكەى ھەلدەكێشا، لە حەكايەتخوانەكەى پرسى: "ئەرى چىمان بۆ دەگێرێتەو؟"

"ئەگەر پایەبەرز پەسەندى بكە، ئەمشەو لەشكر كێشيبەكەى خشايارشا بۆ ئەسینا دەگێرمەو، ئەو سەربەردە پاستەقینەى بە دەقە نووسینەكەى ھىرۆدۆتس پشتپاست كراوەتەو."

پاشاش پێگوت: "دەى، بىگێرەو."

ئىجا حەكايەتخوانەكە مۆمەكانى كوژاندنەو.

"خشایار، پاشای پاشایان لە ئاپاندا لە كۆشكىك دەژیا، ئەو كۆشكەى حەفت ھەزار پاسەوان ئیشكیان لێدەگرت. لە نایابترین ھەنگى لەشكرەكەى بوو، "فیداگيان"یشیان پێدەگوترا. ئەوان تیر و نێزەى درێژيان پێبوو، تايبەت بۆ ئەوان دروستكراوون، بە زێر و زىو ئاودرابوون. لەدواى ئەوانیش ھىشتا حەفتا ھەزار سوارە ھەبوون، بە

نه مره کان ناویان دهر چو و بوو. هه روه ها له شکره که ی ئو له دهسته بژیړی ناوچه جیاجیاکانی ئیران و هه ندی نه ته وهی دیکه ی وهک میدی، باکتری و هیندی و پنده شته کانی ساکانی پیکهاتبوو، هه موو نه وانه ی له گه لدا بوو.

ئیدی له شکرینکی یهک ملیون و نیوی به ره و نه سینا کشا. شاهه نشاش سواری گالیسکه یه کی زیرینی کراوه بوو بوو، نه سپی شاهانه پاید هکیشا، له کاتیکدا نوکه ریک له پشته وهی وهستا بوو، سه یوانه یه کی بۆ هه لدا بوو تا له هه تاو بیپاریزی.

خشایار به خوی و که ژاوه که ی بۆ سه ر پشتی که شتیبه کی ناوازه لیخوړی، له ویدا جهنگاوهران به یه که برگی تایبه ته وه له پیشوازییدا وهستا بوون. دهنگی که په نا و ته پلې شه ر گوپی مروقی که ر ده کرد. وهک قوربانیه کیش، و شتریک له بهر پنی پاشادا سه ربړا، بۆ نه وهی که ژاوه که به سه ر خویته که دا بړوا. خه لک له دلوه و به هه موو هیزی خویته وه گورانی له شکوی پاشادا دهگوت. موغه که وره که ی زه رده شتییش به داردهسته زیرینه که ی یهک دوو جار به نه رمی به که ژاوه کهیدا کیشا تا پیروزنامه ی خوی به سه ردا بیارینی، به دهسته که ی دیکه شی دوو که له پیروزه که ی به ره و خاشایار ده نارد، به لکو له چاوی به د دووری بخاته وه. خوی نه مه نمایشی هیز و ده سه لاتیک بوو، هه رگیز زهوی شتیکی وه های به خویته وه نه بینیبوو. گریکه کانیش له وه گه شستن، که زوری پیناچی وینه ی ئو شا مه زنه وهک مؤریک ده که وینه سه ر دراوه ئالتونیه که یان.

خشایار، کورپه که ی داریوش، به ته نیا یهک ده رسی له باوکیه وه وه رگرتبوو: "دهست به سه ر جیهاندا بگره." خو نه گه ر به ته نیا جیچی له سه ر خاکی نه سینادا کرد بایه وه، نه وا ده کرا شانازی به وه بکا تهخت و تاجی هه خامه نشیه کان داوا بکا.

ئەم پووداۋەش چوارسەد و ھەشتا سال بەر لە لەدايکبوونی عیسی
کۆپی مەریەمەو قەوما.

لەپاش ھەفت پۆزان، کەشتییەکان گەشتەن بەندەری پۆزان، بە
نزیکبوونەو لە وشکانی، خشایار چوو سەربانی کەشتییەکی تا لە
لەشکرەکی پڕوانی. بۆ ھەرکۆیەک بیروانییا، تا چا ھوکی دەکرد،
ھەر کەشتییەکی ئەر بوو. خۆ ئەر چیدیەکە مەوێ نەماووەو، ئەر
خواوەندیک بوو کە خۆی بۆ جیھان ئاشکرا کرد.

کاتیکیش ئاوی دایەو، بۆ یەکەمین جار کەتاری ئەرۆپای بینی.
کەشتییەکی پاشا لەنگەری گرت. خشایارشا ھەر لە سەربانی کەشتیەکی
وەستا بوو سەیری سەربازەکانی دەکرد ئاخۆ چۆن دادەبەزن و بەرەو
وشکانی دەپۆن. خەلکی خۆجێی ئەریش بە دەستەووەستانی سەپریان
دەکرد.

لەکاتیکی ئەر خەلکە بە دەستی لەرزۆکیان دەستی زارۆکەکانیان توند
گرتبوو، بە سەرتەو دەیانگوت: 'پاشای پاشایان.'

پاشا پاشکۆمی چیرۆکە و شکستە زەلیلەکی خشاپاری دەزانی.
ئەو ھەش پوون نەبوو، ئاخۆ ھەکاھێتوانەکی بۆچی ئەم ھەکاھێتە بۆ
لێتەلێژارد، پووداویک ئێرانییەکان دوا چەندین سەدە ھەر ئارەکی
شەرمەزای بۆ ھەلدەپێژن. ھێشتا ھەکاھێتوانەکی لە گێرانیووی
چیرۆکەکی نەبوو بوو، شا دراویکی بۆ فێیدا، ئەریش دەستەبەجی لە
گێرانیووەکی وەستا، دراوەکی ھەلگرتەو و لە خێوێتەکی چووەدەر.

'ھەی گەمژە' ئەم قەسە لە دەمی پاشا دەرھات و قەیانەکی لە لایەکی
دانا. خۆی ھەرگێرا، لێفەکی بۆ سەر سەری راکێشا و ھەولیدا بنوی.
دەبوایە بەیانێکی زوو، یەکەمین تێپ لە لەشکرەکی بەسەر بکاتەو
و ھانیان بدا، بەرلەووی بچنە مەیدانی جەنگ تێژیان بکاتەو.

ئەو شەو خەونىكى ئاقۇلا لەخەوى راپىسكاند. لە خەونىدا باوكى خۆى
 بىنى. لە خەودا بە چاوى پەر لە فرمىسكى شادىيەو باوەشى پىداكرد.
 ئاخر ئەو شتىكى ناوازه بوو كە پاشا كۆنەكە لەو كاتەدا بىتە خەونى.
 بەلام خۆ ئەو شەو هەر چاوەروان دەكرا.

ئىرانىيەكان چەندىن سەدەى رابردوو بوو، نازى ھەراتيان ھەك پارچە
 گەوھەرىكى دىزىن ھەلگرتبوو، ئاخر شارىكى تايبەت و جىاواز بوو،
 ھەردوو كەلتوورى ھىندى و ئىرانى تىدا كۆبوو بوو ھە. خەلكەكەى بە
 فارسىيەكى پەوان قسەيان دەكرد، دابونەرىت ئىرانىانە بوو، تەنانەت
 دەسلەلاتدارە ھىندىەكانىش بە فارسى دەدوان، بەلام داگیركەرە
 برىتانىيەكان ھەموو شتىكىان كەرد تا شارەكە بكنە شارىكى ھىندىيانە.
 خۆى ئەو شەو پىكەوت نەبوو، كە پاشا مردو ھە ئەم شەو بىتە خەونى
 كۆرەكەى، ئەمەيان شتىكى پىويسەت بوو، ئاماژەىەكى خىر و فەپىش
 بوو. پاشان ھەر لەو بەيانىيەدا، كاتىك سوارگەل پۆل پۆل بە پىش پاشادا
 بەرەو مەيدانى جەنگ دەروپىشتەن، لە ناخى دلىيەو ھەستى بە
 سەرگەوتنىكى حاشاھەلنەكرانە كەرد.

كاتىكىش پاشا بىستى تەپلى شەر پۆ پەلاماردانى ھەرات لىترا، كپنووشى
 برد و ھەنىەى خستە سەر زەوى و بە گریانەو دوعاى كەرد و لە خوا
 پارايەو بەلكو سەرگەوتنىكى خىراى پىن بىەخشى. ئەو ھىشتا لە
 نوژەكەى نەبوو بوو ھە، كە سەرھەنگىكى پوسى فەرمانى بە سوپاى
 ئىرانى كەرد تۆپەكانىان بتەقەن.

بەم جۆرە ھەزاران تىرئەندازى ئىران بەرەو شار ملان لىتا. ھەروەك
 پوسەكان داىان نابوو، ئاخر ئىرانىيەكان زۆر باشيان لە تىرئەندازى و
 تەقەكەردن بە غاردانەو بەسەر پىشتى ئەسپەو دەزانى. ئەم شىواى

شهرکردنه وهک په پرجوويه ک دهاته پيشچاو، به لام خو مه به ست لني هر نهوه بوو سر له له شکره پټکوپټکه که ی بریتانی-هیندی بشیوینری، بریتانییه کانیش که حیسابی نهوه یان کردبوو له هه موو لایه که وه په لامار بدرین، که چی چاوه پټی نهو ستراتیژی جیایه ی نه مړویان نه کردبوو. به شیوه یه ک نه فسرره کان نه یانده زانی چوڼ به رهنکاری نهو پل پل چه کداره ئیرانیانه بینه وه و چوڼ به رگری له خویان بکن.

نهو سهر بازه نه فغانی و هیندیانه ی له سهر دیواری شاره که شدا وه ستابوون، نه یانده توانی له وه زیاتر به رگه بگرن. تپی سواره ی هنر شبریش له یه ک جیابوونه وه و له مهیدانه که دا بلاو بوونه وه تا خویان له لوولای توپی بریتانییه کان بپاریزن و بگنه دهر وازه ی شار. به ربه سته که شکینرا و له نیو دیواره کانی شاره که دا بووه شه پی دهسته ویه خه. پیتشر هر گیز بریتانییه کان ناو ها شه ری دهسته ویه خه، شه پی دووبه دوو، چاو به چاو بکه ویت له گه ل سهر بازه ئیرانییه کان یان نه کردبوو.

شه په که زور نازاری نه فغانیه کانی دا، له قوولای دلایه وه نه یانده ویست له دژی برا ئیرانییه کان یان بجه نغن. هه روه ها سهر بازه هیندییه کانیش مجیزی دنه دهرانه یان بق شه نه مابوو، چونکه ئیران ولای دراوسیتان بوو، نه وانیش نه یانده ویست بق ئینگلیز شه پی دراوسیتان یان بکن. هه رچی ئیرانییه کانیش بوون هه ستیان کرد سهر که وتن نزیکه، نه مهش وری زور به رز کردنه وه. به شیوه یه کی خوزایش خویان له شه پی سهر بازه نه فغانی و هیندییه کان لاده دا و به دوی نه فسر و سهر بازه بریتانییه کان که وتن بق نه وه ی تا دهر وه ی شاره که راویان بنین.

یه کیک له تیر نه اندازه نیشانشکینه کان، نیشانه ی له سینگی نه فسر یکی بریتانی گرت، نه وه ی له سهر قه په نگی باره گاکه ی خوی وه ستابوو، له هر دهنگی تفهنگ هات و کابرای ئینگلیزی له جیتی خوی راهه ناند.

فرماندهیه کی جهنگاوه ری ئیرانی فرمانی کرد تهرمی کابرا له سهر گالیسکه یه ک باربکن، تا زووه فریبده نه بهردم پی پاشا. کاتیکیش سهربازه هیندیه کان ئه م شته یان به چاوی خویان بینی، هر بابا بوو به ده رکه ی دیکه ی شاره که دا بهرو سنووری هیندستان تییده ته قاند و هله هات.

ئهمجاره یان ئه فسه ره ئه فغانیه کان نه یانده زانی ئاخو له دژی ئیرانییه کان یان له پالیاندا بجهنگن. ئاخو هرات ئه و شاره بوو هر له کونه وه ههروهک چۆن ئیرانییه کان یانده ژیا ئاوه هاش می خیل و هوزه ئه فغانیه کان بوو، ئه مهش بو چه ندین سه ده ی دوورودریژ هه روا بووه، تیکه لی و ژن و ژنخوازی شیان له گه ل یه کدا هه بوو. هر بویه دانیشته وانی شاره که مهراقی ئه وه بوون ئاخو چۆن له شکرکیشییه که کوتایی دی.

کاتیکیش له شکرکی بریتانی-هیندی بو دهروه ی شار پاونرا، ئینجا سهربازه ئه فغانیه کان فرمانیان له سه رکرده کانیا نه وه پندرا جارچ بو ماوه یه کی کاتی خویان له شه ره که بکشینه وه و خویان بگه یه نه گرده کانی دهو روبه ری شاره که و چاوه ری بکه ن.

به م چه شنه ئیرانییه کان دهستان به سه ر شاره که دا گرته وه، به لام له دهروه ی دیواره کانی شاره که دا هیشتا شه پ له و په ری گهرمه ی خویدا بوو. له ویدا بریتانییه کان زه بریکی کوشنده یان له سوپای ئیرانی دا و زیانیکی زوریان پیگه یاند و هه رچی توی پوسی و فره نسی سوپای ئیرانی هه بوو، هه موویان تیکشکاند بوو. سوپای ئیرانی له باریه ک ترازای بیژمار کوژارو و برینداری دا.

بریتانییه کان هر زوو که وخته خو به لکو تیرئهن دازه کان له هرات به ده ربین. ئه وان داوایان له سه روک هوزه ئه فغانیه کان کرد، له هه موو لایه که وه به سه ر شاره که داده نه وه، لی ئه وه ی مایه ی سه رسوپرمانی هه مووان بوو سه ره ههنگه بریتانییه که فرمانی ئه وه ی پیکرا ده سته بجی

سو پاکه‌ی بۆ سه‌ر سنووری هیندستان بکیشیته‌وه. ئه‌فسه‌ره بریتانییه‌کان له‌م بریاره‌ ده‌هری بوون، له‌ په‌یامی فه‌رمانه‌که نه‌گه‌یشتن، به‌لام خۆ له‌نده‌ن شتیکی دیکه‌ی له‌ بن سه‌ردا هه‌بوو.

یه‌کێک له‌ ئه‌فسه‌ره بریتانییه‌کان ئه‌وه‌ی بینی، که‌ پوسه‌کان له‌ پال ئێرانییه‌کان ده‌جه‌نگان. ئه‌و فه‌رمانی به‌ سه‌ربازه‌کانی کرد تا له‌نیو کوژراوه‌کاندا به‌ دوا‌ی سه‌ربازی پوسیدا بگه‌ڕێن. سه‌ربازه‌کانیش به‌ خۆیان ته‌رمی سێ پوسی گه‌ڕانه‌وه. ته‌رمه‌کان له‌ گالیسکه‌یه‌ک بارکران و ئیدی سوپای بریتانی به‌ده‌ستکه‌وتی جه‌نگه‌وه له‌ هه‌رات کشانه‌وه.

هه‌والی سه‌رکه‌وتنه‌که گه‌یشته به‌رگوێی پاشا. ئینجا به‌ده‌وره‌درای به‌ ئه‌فسه‌رانی ئێرانی و به‌ چه‌شنی خشایارپاشا چوو هه‌نیو شاره‌که. دانیشتوانه ئێرانییه‌کانی شاره‌که که‌ ئه‌مه‌یان بینی، بۆ پێشوازیی پاشا له‌ ماله‌کانیان هاتنه‌ده‌ر. پاشاش له‌سه‌ر پشتی ئه‌سه‌په‌که‌ی ده‌ستی بۆ په‌عیه‌ته‌که‌ی ڕاده‌وه‌شاند و بیریشی له‌ خشایارشا و شادمانیه‌که‌ی کرده‌وه کاتی بۆ یه‌که‌مین جار پێی نایه سه‌ر خاکی ئه‌وروپا.

۲۹

بی‌دەنگییەکی کوشندە

هه‌والی دەستبەسەر داگرنتی هه‌رات گەیشته تاران. دلخۆشی گەیشته
ئەوپەڕی ئاستی خۆی. جارچییه‌کان هه‌واله‌ خوشه‌که‌یان به‌ هه‌موو
لایه‌کدا بلۆکرده‌وه. به‌ فه‌رمانی مه‌هدولیا ی دایکی پاشا، شار
پازینرایه‌وه، موزیکی له‌شکر به‌وپەڕی شادمانی له‌ کوچه‌ و کولانه‌کانی
شار لێدرا. بازرگان و دوکانداره‌کانی بازار مه‌شخه‌لی گه‌وره‌ گه‌وریه‌یان
هه‌لکرد و له‌ مه‌یدانی بازاڕیشدا مه‌نجه‌لی گه‌وره‌ گه‌وره‌ی زنجیرداریان
له‌سه‌ر ئاگردان دانان و خواردنیان به‌سه‌ر هه‌ژار و نه‌داراندا دابه‌ش کرد.
ده‌ستوپێوه‌نده‌کانی ده‌وری مه‌هدولیا به‌و ئه‌نجامه‌ی سوپا به‌ده‌ستی
هه‌تیاوو، هیوا و نزای خوشبه‌ختیان بۆ شاژن خواست. سه‌رکه‌وتنه‌که‌ش
وه‌ک زلله‌یه‌کی توند ده‌بینرا به‌ بناگوێی وه‌زیر که‌وتی. شکۆی شیخ
ئاغاسی به‌رز بووه‌وه، لای هه‌مووان وه‌ک وه‌زیری نوێی ولات له‌قه‌له‌م

دهدرا. هیچ گومانیکیش له وهدا نه مابوووه، دواى گه پانه وهى پاشا هموو ئه ركه كانى وه زير به شيخ ئاغاسى بسپيژدرئ.

شيخ ئاغاسى له وتاريكدا كه به ناوى پاشا پيكيخستبوو، له بهردهم هموو شازاده سياسى و كاربه دهست و بازرگانانى تاران به دورودريژى په سنى ههول و كوششى پاشاى دا. ئه وهى پوون كرده وه، چون سواره ئيرانييه كان به سهره نيزهى خويان ده رگاكانى شاره كه يان كردوته وه و چوونه ته نيو شار و دهستيان به سهردا گرتوو. ئه وه شى پاگه ياند، پاشا جاري هه له هه رات ده مينيته وه تا ئه و كاتهى كاروبارى به پيوه بردنى شاره كه پيكد هخاته وه، هه روه ها به ته واوى چيژ له و شاره خو شه ويسته وه ربگرئ.

بو روي پاشتر شيخ ئاغاسى سهردانى مزگه وتى جومعهى تارانى كرد، له وي ئايه توللا به ئاماده بوونى هه زاران شوينكه وتوو دوعاى بو له شساغى و خو شه ختئى پاشا كرد.

ده شه و پوي پهبه ق له هموو لايه كى ولات هه ر شايى و ئاههنگ بوو، داروباريش پازيترانه وه و ئالاكانيش له سهر فه رمانكه كانى حكومهت ده شه كانه وه.

شا له قه لايه كى ناوه پاستى هه راتدا مايه وه، ئه و قه لايهى بو ماوه يه كى كورت بوو بووه باره گاي سهره كى هيزى برى تانى. ئه و خوى كاروبارى شاره كى به پيوه ده برد. هه نوو كهش كه كارى زورى له پيشه و چالاك و پهرزه بوو. ئاخىر ئه و له كوشكه كى خوى هه راسان بوو بوو، له هه رات هه ستى كرد پاشابوون چ واتايه كى گه وهرهى هه يه. هه موو پويژيك بو ناو شار ليده خو پى، له وي موليگه سهر بازيى به سهر ده كرده وه، له سهر قولله به رزه كان به دووربين سه يرى سنووره كى له گه ل هيندستاندا ده كرد، ئه و شوينهى سوپاى برى تانى لى وه ستابوو.

تا ټه وکات هم موو شتيک به گویره ی نه خشه و پلانه که دهر پوښت، ته نيا گومان له بهرې روسه کانه وه هم بوو. شا دهي زانی روس بهرگه ی ټه و شته ناگرن، که بریتانیه کان يک دوو تهرمی ټه فسه ره کانی ټه وانيان له گهل خو یان بر دټه وه هيندستان. شتيکی سهر و ناموش له نارادا بوو، ټاخر روسه کان هر هه فته يه ک دواي سهرکه و تنه که گه پابوونه وه ولاته که يان، له وکاته وه سور اغيان نه مابوو، هيچ شتيکیان لي نه بیسترا. شا هه وليدا خو ی به و بير ټه که يه ژير بکاته وه، به لکو روس خو ی بو ټه وه ټاماده بکا تا جاريکی دیکه بيته وه ناو ټه فغانستان ټه وه ی بهر به دژه هير شه که ی بریتانیا بگرئ. ياخود له وانه يه جاري ويستبيتيان ټه وه ببينين، ټاخو چون له نندن کار دانه وه ی له هه مبه ر شکسته که يدا ده بی. هر چو ټنیک بی، هه سته که مایه ی ناټاسووده یی بوو. له گهل ټه وه ی له شکری ټيرانی له هه راتدا نمايشيکی ناوازه و جياوازی کردبوو، شا په ی به وه بر دبوو ټه گه ر هات و بریتانیه کان به پاستی ويستبيتيان ټه و ده يانتوانی بهر به هير شسی ټيرانيه کان بگرن و بيان به زينن. تو بلنی ټه و که وتبيته داويک، به پرا دده يه کی وه ها په ی به ناوه ټو که که ی نه بر دبی؟

زوری نه برد هه والیک له مؤسکوه هات؛ هيرش کراوته سهر قرال. لي قرال به سه لامه تی ليی دهر چو و بوو. که چی پرو دواوه که وای له شا کرد له و باره وه زور وريا بی. له پريش چيژ و خوشی سهرکه و تنه خيرا ييه که ی په وایه وه و شه وانی پر له ترس و مؤته که جيگه يان گرت ه وه. شا هه ستيکی وه های بو هات خه ريکه شتيک بقه ومئ.

له کو تاييدا روسه کان دهرکه و تنه وه. بالويزی روسيا له تاران کارمه نديکی پله سيی نارده لای دايکی پاشا تا پتی پابه يه نی ته ندروستی قرال زور باشه، هه روه ها روس به و سهرکه و تنه ی هه رات شادمانن، قرايش سلاوی بو پاشا هه يه و مؤسکو بو ټه گه ری هر کار دانه وه يه کی

سهر بازيي ټينگيز ساز و ټاماده يه. هه روه ها بالويژه کي ټو په يامه شي
بق مه دوليا نار د بوو، ټه گهر هات و بریتانيه کان به سهر هرات
د ابدنه وه، ټهوا ده سته جي ټهوان ټو له شکره ي باکووري ټه فغانستانيان
جو ش ددهن.

خو ټه مه شتوازي کي نا سهرنچراکي شانه بوو بق گه ياندي هه واله که. تو
ده تواني شته که وهک سووکا يه تيه کيش ليک بده يته وه، به لام په يامي
پوسه کان پاشاي هتور کرده وه و پتي قايل بوو. خو هر هيچ نه بي دهکرا
ټه مجارهيان به ټارامي سهر بنیته سهر سهرين و پشوو بدا.

له پاش چهند پوژان، پاشا له پتي هه والدره کانيه وه هه والي کي بق هات،
به ته و او ي پتي دلخوش بوو؛ گوايه سهر بازه هيندي به کان له سهر سنووردا
دژي بریتانيه کان پاپه رپون و نه يانويستووه دژي ټيرانيه کان بجهنگن.
ټهم هه واله بق پاشا زور گرنه بوو، به جوړيک کاري تیکرد، هر
ته رده ستانه ويستي په يامه يته که به ته نيا بييني. ده موده ست کابرا هيترايه
قهلا سهر بازه که. پياوه په يامه يته که زياتر له هيندي ده چو له وه ي
ټيراني بي. کاتي گه شت له ده رکه وه به هه لله رزينه وه وه سستا بوو، تا
ټهوکاته ي پاشاي به خو ي و ټيلايه کي له ناوه راستي ژووره کيدا بييني.
پاشا لتي پرسى: "فارسي به له دي؟"^{٥٥}

پياوه که ش به شهرمني وه وه لامي دايه وه: "به لي. به فارسي قسه ده که م."
"به لام خو تو هيندي ت؟"

کابرا وه ها وه لاميدايه وه: "نه خير، به لي، ټهز هيندي م، به لام ټيراني شيم."
"مايه ي پتکه نينه. تو فارسي به شتوهار ي هيندي يانه قسه ده کي."
پياوه که له په چله کي ټيراني بوو، ټهوانه ي هزار و سته سد سال پيشتر
وهک شو ينگه و ته ي زه رده دشت به ره و هيندستان پايان کړد بوو، ټهوکاته ي

^{٥٥} نووسهر ټهم پرسته يه ي هر به فارسي به لام به پتي لاتيني نووسي وه:

عەرب بەسەر دەولهتی ئێرانیدا دا. لەوساوە ئەو هیندییه ئێرانییانە بە پارسی لەقهلەم دەدرێن.

شا بە دانەبەخۆداگرتهوه پێگوت: "ئیمە هەوالی نارەزایەتیی سەربازە هیندییه کاندانمان بیست، بەلام دەمانهوی جارێکی دیكە لە دەمی تۆوه بییستینهوه. باش گویمان لیتگره. خۆ ئەگەر درۆ بکە، تەنانهت ئەگەر یەک وشەشت راست نەبێ، ئەوا هەلتەواسین. تیکە یشتی؟"

پیاوێکەش بە ترسەوه گوتی: "خاوەنشکو، ناویڕم لەوه زیاتر بلێم، دەترسم هەلەیک بکەم."

"وا لەخۆت مەکە، نمایش بکە. ئەوێمان پێی بلێ ئاخۆ ئەو هەوالەیی بۆت هیناوین لە کویت بیستوو؟"

پیاوێکەش وەلامیدایەوه: "شتەکەم لە سەربازیکی هیندی بیست، خۆی لە نێو سەربازگەدایە."

"نایا ئەو سەربازە هیندییه شتەکەیی راستەوخۆ بە خۆتی گوت؟
"بەلێ، خاوەنشکو."

ئینجا شا پێگوتەوه: "ئەمە باشە، پونە. دەی وشە بە وشە پێمان بلێرەوه."

سەربازە هیندییهکەش گوتی: "ئیمە لە سەربازگە بووین، خەریکبوو خۆمان لە پۆن و چلک پاک دەکردەوه، لەو کاتەدا لەنێو سەربازەکانی ئەوێ لە دژی شەپ و وەستانەوه لە دژی ئێرانییەکان بوو هەرا. ئەو دەنگۆیه بلابوووه، ئەو پۆنەیی ئیمە تەفەنگەکانمان پێی چەور دەکرد لە چەوری مانگاکانەوه دروستکراوو. هەمووان بەو هەوالە هێدمەگرتی بوون. پاشان ئەو دەنگۆیهش بلابووویهوه، گوایه ئەو هەتوانەیی لەبەر پۆرگ و بزماری میخەکی، سەرپەنجە و سەمتان پێی چەور دەکرد لە چەوری بەرازی بریتانییهوه دروست کراوو."

"زۆر نایابە. شا بە خەندەوه گوتی: "دەی، بیلێ، زیاترمان بۆ بکێرەوه."

سهر بازه هيندييه كهش دريژده ي به قسه كه ي دا: "بينيم هه مووان
چه كه كاني خويان دانا و هه لستان".

شا هاواري كرد: "زور نايابه".

"ئينجا خه ريكي ئه وه بووين به خول چه ورييه كه له ده ست و پيمان
بكهينه وه. عه ريفه بریتانیيه كانيش هه ولياندا ناچارمان بكه ن تفهنگه كانمان
هه لبرگينه وه، به لام به گويمان نه كردن. له كو تايدا ئيمه يان كيشايه وه
به ره ي پشته وه."

پاشا لتي پرسى: "دواي ئه وه؟"

"پايه به رز، ئه وه هه موو شتيك بوو."

پاشا له كابرا نزيك بووه وه، فه رماني پيكرده ده مي بكاته وه. پياوه كهش
وايزاني به باشي گوئي لينه بوو، به سه رليشيواوي له پاشا نزبووه وه.⁶

پاشا قسه كه ي لي دووباره كرده وه: "ده ي ده مت به ته واوي بكه وه!"

كابرا به هه لله رزينه وه ده مي خوي كرده وه. پاشاش يهك دوو دراوي
زيه يني تيكرده و پتي گوت: "ئيسا ده تواني بروي، به لام هه ميشه هه ر به
ئيزاني بمينه وه."

كابرا به و دراوه ئالتونيانه ناوده مي، له شويني خوي هه لسايه وه و
كه نووشي بۆ برد و پشتاوپشت له ژووره كه چووه ده ر.

ئيدي شا ده يتواني له شويني مانه وه ي چيژ وه ربگرئ. ئاماده بوو
شه وه كاني له گه ل ژناني هه راتي به سه ر بيا، ئه وانه ي ته نيابيان له بير
ده برده وه.

كاتيكيش شا به وه ي زاني، كه هيزي روس له بانه كاني ئه فغانستان
كشاونه ته وه و به ده رباي قه زوينه وه كه پاونه ته وه و لاتي خويان، ئوقره ي
له به ر هه لگيرا. هيزتا له و هيدمه گرتن و شله ژانه ي راست نه بوو بووه وه،
ئه وه شي به سه ردا هات كه ئينگليز به په سه نده نامه ي سه رووك هوزه

⁶ ليتزبوونه وه: ورد سه ير كردن، به چاوي ئه بله قه وه ته ماشا كردن.

ئەفغانىيەكان بە ھەزاران سەربازى برىتانى و ھىندىيان لە ئەفغانىستان
پىكخستوتەوہ و لەپىزەكانى سوپادا سازوتەياريان كردونەتەوہ.
بەم جۆرە مۆتەكە بالى بەسەردا كۆشما. شا بەبىدەسەلاتى دەبووايە ھەر
سەيرى بكا چۆن پاشملە لەبارەى ولاتەكەى ئەو بىرپاڤ دراوہ. ديارە
پوسەكان ئەويان بە گورگان خواردى داوہ، بە برىتانىيەكانيان
فرۆشتووتەوہ. بەلام تۆ بلىلى لە بەرانبەر چ ئالوگورپىيەك وەھايان
كردبى؟ شا خەرىكبوو لە مەراق و نادلىيايدا نەخۆش دەكەوت. خەو و
خۆراكى لەبەر چاوكەوت، قلىانەكەى تامى ھىچى نەدەدا، چىدىكەش ژنە
شۆخ و شەنگەكانى ھەرات دلىان پىتەدەدرايەوہ. لەوہش تىگەيشت، كە
نابى جارى ھەرات بەجىبىللى.

لەو ماوہيەدا خەلك لە تاران سەرقالى شتى دىكە بوون. ئەوانىش ئەو
ھەوالە ھۆشدارىيانەيان بىستبوو، ھەمويان لە ھەولى ئەوہدابوون ئاخۆ
چۆن لە خەمى پاشەپۆژى خۆياندا بن و مشورى خۆيان بخۆن. ھەندى
لە شازادەكان ھەولياندا ھەرھىچ نەبى سەرداوى پەيوەندىيان لەگەل
برىتانىيەكان رابچىنن، ئەوانى دىكەش لەگەل پوسەكان.

شىخ ئاغاسىش گوىى لە رىككەوتنى نىوان ئىنگلستان و پوسيا بوو،
ھەوليدا لەو ئالوگورپە نوپىيەى دەسەلاتدا پىنگەى خۆى بەھىز بكا. ئەو
زانى چۆن دەستى بگاتە ئەو بەلگەنامانەى لە بالويزخانەى برىتانىيدا
بوون، ئەوہيان دەرەخست كە وەزىر لەگەل بزوتنەوہى مىللى پوسيدا
لە دانوستان و گفتوگۆدا بووہ. پىتاوہكەش يەكەك لەو خويندكارانە بوو،
كاتى خۆى وەزىر بۆ خويندن ناردبوو يە پوسيا.

لە راپۆرتەكەدا ناوى خويندكارەكە ھاتبوو، باسى ئەوہش كرابوو لە
كۆبوونەكە لەگەل بزوتنەوہى مىللى پوسيدا ئامادە بووہ. راپۆرتەكە

هه‌واله‌کانی پیتشتی پشتراستده‌کرده‌وه، ئه‌وه‌والانه‌ی دایکی شاله
پیی چاو و شوقاره‌کانی دهستی که‌وتبوو.
شیخ ئاغاسی به‌نیاز بوو له‌که‌ل گه‌پانه‌وه‌ی پاشا، راپورت و
به‌لگه‌نامه‌کانی بخاته‌به‌رده‌م. بازنه‌ی ده‌وروبه‌ری مه‌هدولیا چاو‌ه‌پیی
زه‌بری کوشنده‌بوون له‌وه‌زیر بده‌ن، که‌چی ئیستا پاشا له‌هه‌رات
عاسی بووه. شیخ ئاغاسیش به‌ده‌وری خۆی تیختیخه‌ی مه‌هدولیا‌ی ده‌دا
به‌وه‌ی پتیراگه‌یاند: "وه‌زیر چه‌ند توپتکی له‌کوشکه‌که‌ی خۆیدا جیگیر
کردوون. هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ژن و منداله‌کانی خۆیشی ناردوونه‌ته‌لای
خه‌زووره‌که‌ی له‌فهره‌هان. له‌وانه‌یه‌ شتیک له‌ئارادابی، هیشتا پیمان
نه‌زانیبی."

۳۰

کردهی لهپری ئینگلستان

له میژبوو له ندهن مرخی له پاریزگا باشوورییه که ی ئیران خوش کردبوو. خاکو خولی به شیکی زوری نهوئ، که تا نه و په پری کهرما سوورده بووه، نه و به شه خوارووی ولات هی لی ژیان نه بوو، خوله که ی قاوه ییه کی نه و نده توخ بوو و هک نه وه ی له پروندا سوورکراییته وه و ابوو. پاشای ولاتیش هیشتا هر له هرات بوو، ئیدی کاته که ی بو بریتانییه کان دووشه ش بوو.

هه والی په لاماردانی بو سهر به شکی خوارووی ئیران گه یشته گوئی نه فسه رانی بریتانی له هیندستان. هه فته یه کیش دوی نه وه نه وسا شا له یه کیکه وه هه واله که ی پتیه یشت. په یکه که به شه که تی و لیبرانه وه به سهر پی پاشادا که وت و کوتی: 'بریتانییه کان به سهر به ندهری بوشه هریان داداوه.'

شا له شوینی خوی تاسا و هاواری به سهر دا کرد: 'نه وه تو ده لیتی چی؟' پیاوه که نه یویرا باقی هه واله که ی پیتلی. ته نیا نه و نده نه بی زه رفیکی به مومی سووری له بهرکی دهره نیا، وه زیر پیتدا بوو تا بیگه یه نیته دهستی

شا. ئەویش بە دەستیکی لەرزۆکەوێ زەرفەکەێ کردەوێ و نامەکەێ خۆیندەوێ. بریتانییەکان ھەراتیان بەو شێوێ بەجێھێشت کە کردیان، تا لەبری ئەو بەدووری شەش ھەزار کیلۆمەتر لەشکرکێشی بکەن و بەشی خوارووی ولات داگیر بکەن.

شا بە پەشێوھالییەوێ لە جینگەێ خۆی ھاواری کرد: "باشە، بۆچی ئەوئ؟"

کەشتییە جەنگییەکانی بریتانیا بەنیۆ کەنداوی فارسییدا ھاتن و دەستیان بەسەر دوورگەێ (خارگ)ی ئێرانیدا گرت. مارینزی بریتانی لە سەر پشٹی کەشتییەکانیانەوێ بەندەری بوشەھریان بۆمباران کرد و خەلکە خۆجینیەکەشیان راونا. بە سەدان سەربازی بەریتانی دەستیان بەسەر مەلبەندە چۆلگراوھەکا گرت، ئالای بریتانیاشیان لەسەر ھەلدا.

ھەرچەندە ھەزیر پێشتر لە لایەن ھەیارەکانی سووکایەتی پیکرابوو، لێ دەندەرا دەستبەرداری ولاتەکەێ بێ. ئەوێ بوو دەستبەجێ بەرھو باشوور پۆیششت و لە نامەکەیدا نووسیبووی: "ئینگلستان لە شویننکی ھەستیار ئیمەێ گرت، ئیستا مانەوێ نیشتمانمان لە مەترسی دایە. بوونی پاشا لە تاران داخووزییەکی پێویستە."

دەستبەجێ پاشا بانگی ھەرماندەکانی لەشکری کرد و پێنمایی نوێی پیدان. سەرھەنگیکی لە جینگەێ خۆی بۆ سەرپەرشتی لەوئ دانا و پێششی راگەیاندن دەگەریتەوێ تاران. لەگەل گەردەێ بەیانی^{۵۷} پۆزی پاشتر، کە ھیشتا پینگەوبان ھەر تاریک بوو، پاشا شارەکەێ لە دوای خۆی بەجێھێشت. بەر لە پۆیشتن و لە دەروازەێ شاردا، ئەسپەکەێ خۆی راگرت، یەک مست خۆلەکەێ ھەلگرت و ھەک خۆشەویستەری یادەوھری ھەرات خستێ پاشکۆی زینی سەر پشٹی ئەسپەکەێ. ئینجا

^{۵۷} لەگەل گەردەێ بەیانی: بەیانی سەرلەزوو. کازیوھ.

دهرکه دارینه که ی ماچ کرد به چاوی پر له فرمیسکه وه به ره و تاران که ونه وه ری. ههفته یه کی پیده چوو تا دهگه یشته وه پایه تهخت.

تا ئه وکاتیش بریتانییه کان توانیوویان بهرگری به ندهری بوشه هر بشکینن و جیتی خویان له وی قایم بکن. ئینگلستان دهیه ویست شاره به ندهرکه وهک بنکه یه کی سه ربازی خوی له ناوه پاست- پوژهلان و ههروهک به ندهرکه یکی خوی له پوژهلان به کاربهیتی. پاش ئه ویش، چاویان له سه دوو شاری هه ره به ناوبانگی وهک خوړه مشه هر و بوژرنجانیس بوو، ئه مهش بۆ ئه وه دهگه پابه وه، که گومانی ئه وه ی لیده کرا کانه ونه وتی گه و ره گه و ره لی بن.

ئینگلستان تا پینچ سال پیشت هر به ته نیا سه روکاری له گه ل هیندستاندا بوو به دهگمه نیش خوی له ئیران نه دهگه یاند. ئاخر ئه وان ئه وکات دلتیا نه بوون، لی ئه و زانیارییهانی دواتر به وان گه یشت، ده ریخست له بندینی خاکه که دا، له ناوچه ی سه ر سنوور له گه ل عیرا قدا یه دهگیتی یه کجار قه به و زوړ له نه وتی خاو له دیوی ئیراندا هه یه. خوی ئه مهش یه کتیک بوو له رازه کانی ده ولت، هیشتا نه درکیترا بوو. بۆ ئه وه ی نه خشه که شیان راسته پی بکن، ده بووایه ریکه و تنیک له گه ل روسیا مۆر بکن. له شکرکیشی بۆ سه ر هه رات ساتیکی زیرین بوو تا له گه ل پوسه کان بکه ونه گفتوگو.

روسیا ده یان سالی دوو ودریژ بوو له سه ر ده ریای رهش له گه ل عوسمانیه کان له شه پدا بوو، هه میشهش بریتانییه کان لایه نی عوسمانیه کانیا ن ده گرت. ئیدی پیشنیازی بریتانییه کان به وه ی چیدی پشتی عوسمانیه کان نه گرن به مه رجیک روسه کانیش له ئه فغانستان بکشینه وه و پاشای ئیرانیس بۆ بهختی خوی جیبه یلن.

قراڼی پوسیش که به هوی پاپه پین و هه رای ناوه خو تووشی سه ریشیه کی زور بوو بوو، تهرده ستانه به خسته پروه که ی ټینگلیز قایل بو. نه وه بوو پوسیا هیزه کانی خوی له بانه قاهره که ی نه فغانستان کیشایه وه و دهستی ټینگلیزی بۆ جیبه جیکردنی نه خشه که ی والا کرد.

له به رانبه ردا وه زیر دهسته وه ستان دانه نیشته. زانی چون له شکرک پیکبخوا و بینیرته خو په مشه هر تا خه لکه که ی بهاریزی. له تاران نه و بۆچونه هه بوو گوايه ټینگلستان وهک توله کردنه وه له پتی که نداوی فارسییه وه له شکرکیشی ده کاته سه ر ئیران و دهیگری. وه زیریش خوی وا ته یار و ئاماده کردبوو تا وهک شیریک له مهیداندا بجهنگی.

بریتانییه کان له شه په که یاندا دلره ق بوون. وه زیر به ته نیا بی ئامرازیکی کاریگری به رگری له به رانبه ر توبه کانی بریتانییه کان وه ستابوو، به لام له و نیوه دا توانی فه رمان و پیتمای خوی به شیویه که ده ربکا، که جهنگاوه ره کانی بتوانن له کونوکه له به ری شاره که دا خویان حه شار بدن، ئیدی که کاتی خوی هات لینیان پاپه پین و شه پی دهسته ویه خه، شه پی پیاو به رانبه ر پیاو له گه ل ټینگلیزدا بکه ن. نه و لیگه را بریتانییه کان بیننه نیو شاره که، تا وهک سه رکه وتوویه ک بینخه م به کوچه و کولانه کاندیدا بگه پین. ئینجا له هه موو کون و قوربنیکی شاره که وه لینیان وه ده رکه ون و دهستی خویان لی بوه شینن.

نامه و په یامیشی بۆ هه موولایه ک، بۆ سه روک هوز و ده مراستانی تیره و خپله په وه نده کانی ده ور به ر نه وی ده نارد، داوی نه وه ی لیکردن که پوژی خوی هاتوه، نیشتمان پتویستی پینیان هه یه. ده ی خو نه گه ر په رداخی ئاویشتان له ده ستدای، یه کسه ر دایبنین و نه سه په کانتان زین که ن و به خوتان و پیاوه کانتان بگه ره خو په مشه هر.

سهرهك هۆز و تيره و خيله كانيش قولى مهردانه يان لى هه لمالى و به دواى جىسمى ئه سىپ و شوينه وارى گالىسكه ي سهربازه برىتانييه كان كه وتن و خويان گه يانده خوڤه مشه هر.

دوژمن سهرى لىشتيوا، ئاخىر وه يانزاني سهربازه ئىترانييه كان له لاپڤوه شاره كه يان جيهيلاوه. ئه وان ئالاي خويان هه لدا و له ترسى دژه هيرش خه ريكي دامه زراندى توپه كانيان بوون. ئه وه بوو سهربازه ئىترانييه كان له هه موو لايه كه وه، له هه شارگه كانيان هاتنه دهر و داگيركاره كانيان كرده نيشانى لووله ي تفهنگ و سه ره نيژه و شمشيره كانيان. برىتانييه كان به دواى ئه وه دا گه ران ئاخو كى ته قه يان لىده كا، به لام خو له بهر ده سترپژ سهرى خويان پى هه لئه ده هات. هيج چاره يان له بهر ده ستدا نه مايه وه، مه گه ر له شاره كه بچنه دهر و چولى بكن.

وه زير تىكو شا وه بداته بهر سهربازه كان. هيواي به وه هه بوو سه روك هۆز و تيره كان له كاتى خوى به پير دهنگيه وه بىن، هيواكه شى به راست وهرگه را. ئىدى برىتانييه كان كه وتنه نىوان دوو بهر داشه وه، له لايه كه وه سه رباز و له لايه كى ديكه هيزى خيله پشتيوانه كان. مه يدان، مه يدانى راسته قينه ي شه ر بوو، له و كاته ش وه زير پياوه كانى خوى بۆ جوش ده دا، ئه فسهرىكى برىتانى كه ئه وى ناسييه وه، لووله ي ده مانچه كه ي تىكرد و سى جاران له سه ر يهك ته قه ي لىكرد. دوو گولله بهر وه زير كه وتن. سه ربازىك خوى گه ياندى و پرى دايه و خسته پشت خوى و به ئه سه په كه ي تىته قاند و گه ياندىه هيلى پشته وه ي مه يدانى شه ر.

ئىنجا سه روكى هۆزه خوجييه كه ي ئه وى جىگه ي وه زيرى گرته وه و فه رماني پىدان به دواى برىتانييه كان بكه ون، بهم جوړه تا درهنگانيكى شه و هه ر شه ر بوو، دوژمنيان تا قوولايى دارستانى دارخورماكان راونا. بۆ به يانيه كه ي و به هه لاتنى خورى پوژىكى نوئ، هيج سه ربازىكى برىتانى يان هيندى له وى نه ما بوو.

ئینگلستان دوابه دواى ئه و پرووداوه كه شتى و به له مه كانى ناردنه سه ر
به ندهر عه باس. به سه ر ئه و به ندهر به باشوور به هه ره گرنگه شيان دادا، لى
له وئ هه چ سه ربازى كى ئىرانى لى نه بوو. له ئه نجامدا دوو هه والى ناخوش
به پاشا كه يشتن: "وه زير به سه ختى برينداره و ئینگلستانىش ده ستى
به سه ر كه نداوى فارسى پيدا كرت."

۳۱ ژنهکه

پیش هه تاوه لات، که ژاوهی مه هدولیا به ره و کۆشکی شا که وته پئی. له و دوا بیانه دا ژانی له چۆکاندا هه بوو، نهیده توانی به پین برپا. ده بووایه له قالدومه و له ههنگاونان له شوینه به رزهکاندا یه کیک بچینه بن بالی. نه و هبوو شا بۆ پیشوازی هات و دهستی گرت و یارمهتی دا تا له گهل خۆیدا بییاته ژوور. هیشتا هه ره سه ره په یژهکان بوو، مه هدولیا ئامیزی له شا وه رینا و به هه نسکه وه گوتی: "ئای له پۆله کهم، وای له کۆپه به سته زمانه کهم."

پاشاش به سرتوه پینگوت: "دایکه ئه دی هیممهت و شکوت له کۆنییه؟ خۆ پاسه وانهکان سهیرمان دهکن."

له ژووری دانیشتنه کهدا مه هدولیا به ئاخ هه لکیشانه وه خۆی به سه ره کورسییهک دادا و لئی دانیشت.

به داخ و چه سره ته وه كهوته وه سهر قسه: "ئای. كوپه كهه، خوزگه من بمر دبامایه، به لام تۆم لهو دۆخه سهخت و ناخۆشه دا نه دبایه".
 دیاربوو پاشا له بن کاریگه ریی دۆخه كه دا بوو، لای په نجه ره كه وه ستابوو.
 "كوپم، ئه و بیده نگیه ت ده مكوژی. دهی قسه م له گه ل بكه، دلی خۆتم بو بكه وه".

"باشه دایكه، چی بلیم. له شكړه كهه له هه رات گیری خواردوه.
 به نده ره كانیشمان له كه نداوی فارس ییه وه داگیركراون و منیش هیچ
 فیشه كم نه ماوه تا ته قه یان پین بكهه. باشه هه نوو كه چیه كهه؟ ته گبیر؟
 متمانه م به كهه سه نه ماوه. دایكه خۆت ده بیینی، چۆن پوس ئیمه یان به
 گورگان سپارد. چ یارییه کی قیزه و نیان له گه ل کردین. ئاخو خۆ قه رال
 تۆی له ماله كهی خۆی پیشوازی لیکردی. ئه و دوو به دوو له گه ل تو
 قسه ی کرد پاشانیش له پشته وه خه نجه ری لیدام".

مه هدولیاش تۆله ستینانه هاته وه لام: "باوه ر ناکهه م ئه م کاره قه رال
 کرد بیتتی. ئه دی ئه و له پال ئیمه له هه راتدا نه جه نگا. تو ده بی له شوینیکی
 دیکه دا به دوا ی هۆکاره كه دا بگه پئی. ئه م پیلانه هه ر ده بی له بن سه ری
 باز نه ی ده و روبه ری خۆمانه وه بی".
 "له لایه ن کیوه؟"

"كوپه كهه، ساو یله كه مه به، له وه زیر زیاتر کی هه یه!"
 "دایكه، توخوا واز له و نه خۆشییه هه ناو په شییه بهیته. زۆر جار بیر له وه
 ده كه مه وه، ئیمه نا په وا ده ره ق وه زیر ده جوو لینه وه. من نامه م بو نارد
 و په سنی ئازایه تییه كهه دا. ئه م پیاوه به سه ختی بریندار بووه، له وانه یه
 بمرئ".

"ده كرئ بریندار بووین، به لام مردن، ئه وه شتیکی دیکه یه. ئه مه شیان هه ر
 بو ئه وه یه تا خۆل بكاته چاوته وه! ده ی برۆ سه ر جاده، گویت هه لخه و
 بیسته، ئینجا ده زانی ئاخۆ دایکت باسی چی ده كا. له شكړه كه ت له

هه رات گیری خوار دووه، که نداویش داگیرکراوه. هه پره شه له سهه
نیشتمان ههیه، که چی خه لک سهه ری زمان و بنی زمانیان هه ره وه زیره.
ئهو بوته پاله وان، هه مووان به پاشای راسته قینه ناویده بهن. ئایا که س
ئه مه ی به پاشا رانه گه یاندووه؟ نه خیر هیچ که س، ئاخر که س ناویرئ
پاستی بلئ. کوپم، من لیتره م، بو ئه وه ی تارماییه که له سهه ر چاوت لابیهم.
من دایکی توم، تاکه که سینک که گهفت لی ناکا منم، من به ته نیا و هه ر بو
ئه وه هاتووم تا دلت بده مه وه.

قسه کانی مه هدولیا کاریان له شا کرد. فرمیسک به سهه ر پومه تیدا
هاتنه خوار، ئه و پرووی به ره و په نجه ره که. وه رگنپا تا پوخساره
خه مباره که ی خوی بشاریته وه. شاژنه دایک له سهه ر کورسییه که ته کانی
به خوی دا، خوی گه یانده شا، ده سستی گرت و ماچی کرد، ئینجا کوتی:
"خو ئیمه ئه و ولاته مان له کلوره دارئ بو نه که وتوته خوار. پیاوه
مه رنه کانی خپله که مان، ئه وانه ی پیش تو به زهبری شمشیر ئه م ولاته یان
پیکه وه نا و پاراستیان. خوی نه به تو دهستی پیکرد و نه به توش کوتایی
بین دی. پاشایان له ژبانی خویدا تووشی نسکوش دین. ده ی پشتت
قیتکه وه، سهه رت بهرز پاگره و ئارام بگره."

پاشا بین ئه وه ی ئاوپ له دایکی بداته وه له هه نسکی گریانی دا.
ئینجا مه هدولیا شای بو باوه شی خوی پاکیشا و به گویتدا چرپاند: "زور
باش بیرى لیکه وه. ئیستا نوره ی تویه، ئه و ئه رکهت له سهه ر شانه تهخت
و تاجه که پرگار بکه ی. تو ده بین وهک باپیرانت توندوبه ند بی. لی جارئ
هه موو شتیک بو وه زیر لیکه پئ، دهره تی ئه وه ی بده رئ ئه وه ی
پیشخوش بین بیکا. لیکه پئ با وهک پاله وان له لایه ن گه له وه پیشوازی
لیبکری و چه پله ی بو لیبدری. پاشان پتویسته پاشا بجوولی. دواتر
ده گه پریمه وه تا پیت بلیم چون. ئه مهش کاریکی سانا نییه، به لام نه گه ر

هات و هه مووان ده سته بدارى شا بوون، خو هر دهين به كيك له پشتيه وه بوه ستن، ئه و كه سه ش منم! .
پاشا خوئى راست كرده وه، پوومه تى مه هدولياى ماچ كرد. ئينجا تا به رده ركه ي كوشك ياوه رى كرد. شه مالى ده رى ئه وى هيتايه وه سه رخو. به قوولى هه ناسه ي هه لمزى، كاتى هه ناسه ي دايه وه گوتى: دايكه، سوپاس بۆ هاتنت.

سه ردا نه كه ي مه هدوليا بۆ لاي پاشا، وهك ئه وه وابوو ده ستنى گرتين و له بيرى هيتايته ده ر. ئيدى جاريكى ديكه هه ستنى به خوئى كرده وه و داوى چه ندين شه وى بيدارى و خه وززان، ئه و شه وه ئارام لتي پازا. بۆ به يانيه كه ي پڕ به دل خه زى له نانى به يانى بوو، وهك شيتان كه وته سه رى. له سه ر ناشتا، هه ستيكرد شيعريكى بۆ دى. ده سته بجى داوى قه له م و كاغه زى كرد.

ده ستنى دايه ده فته ره كه، له سه ر چوكى خوئى داينا، به ر له وه ي له بير به چيته وه هه ندى سه ره ديپرى گرنگى نووسين. خوئى ئه مانه ئه و ديپرا نه بوون، كه كاتى خوئى، كاتى هيتشتا هه ر له هه رات بوو، بۆى هاتبوون، لى له به ر دۆخه ناكاو و شله ژاوه كه ي هه ينى له بيريان بردبووه وه بياننووسيته وه. هۆنراوه كه له باره ي گه مه ي ژيانه وه بوو، لى هيتشتا ئه و وشه گونجاوه كانى بۆ نه دوزيبوونه وه تا كيش و سه روايان به دروستى بۆ داينى. ئيدى ئه و وه هاى نووسى:

كاش ميشود كه من ازاد بودم

چوبى بر دست، پا بار راه بودم

تۆ بلى وهك هه ر كه سىكى ديكه ئازاد بووبم

به تىلاكه ي ده ستمه وه بيباكانه به پيدا ده پوشتم

به ماندووى له سايه ي دارىكدا چاوم گه رم كردن

پڻاوه کانم ڪردنه سهرين.
 من ده پڙم، دوور دوور، هر زور دوور
 پڙيڪيش دي تووشى ڪجه جوتيارىكى جوان بيم
 ئيدى له گهل خوى بمباته وه مالى
 منيش لاي نهو بمينمه وه
 زهويه كهى بڙ بڪيلم
 بڙ نهو بجهه پراوى
 ئاسڪنڪ به ڪول دادهم و بگه پيمه وه

نهو وه ها چووبووه نيو قولايى هونراوه كهى، هيچ ئاگاي لهو
 هراوزه نايهى ناو ڪوشكه كه نه بوو. ڪاتيڪيش ههرايه كه له دهست
 ده رچو، ناچار وازى له هونراوه كهى هينا و چووه لاي په نجه ره. له وئ
 هه موو ژنانى هه ره مسهرا له هه وشه كه وه ستابوون. سهيرى سهربانين
 ده ڪرد و هر هاواريان ده ڪرد: "وامه كه! نه خير وامه كه! دهى وه ره
 خوارى!"

پاشا كه واى بيست، په نجه ره كهى ڪرده وه: "چيه، نه وه چى قهوماوه؟"
 هيچ ڪام له ژنه ڪان نه يوئرا شتيڪ بلي. خواجه باشى، گهره
 هه ره مسهرا هاته پيشه وه و به دهنگه لبرينه وه گوتى: "يه ڪئ له ژنانى
 هه ره مسهرا له سهربان وه ستاوه."

- "له وئ چى ده ڪا؟"

- "دهيه وئ باز بدا، چونكه دايكى نه ويان فريداوته دهره وهى
 ڪوشڪ."

پاشا پرسى: "نهو ڪئ بوو؟"

- "دايڪى نهو ژنهى ئيستا له سهربانه كه وه ستاوه."

- "باشه دايكى نهو ليتره چى ده ڪا؟"

- 'دهیه وی کچه که ی له گهل خوی بیاته وه.'
- 'ئه دی بۆچی ده قیزینن؟'
- 'ده ترسی نه بادا کچه که ی له سه ر بانه که خوی فرییداته خوار.'
- شا بانگی کرد: 'ئه و کیژه کتیه؟ ئیمه دهیناسین؟'
- 'ئه و یه کیکه له ژنه کانی ئیوه.'
- ژنه کانی حه ره مسه را هه ر یه ک لای خویه وه بانگی ده کرد: 'نه که ی، باز نه ده ی!'
- لئ خۆ ئه و هاوار کردنه درهنگ بوو. ژنه له سه ربانه که بازی و هه ر وه ک فهرده ئاردینک له خواره وه له ته نیشته دایکه چاوبه گریانه که ی که وته سه رزه وی.
- ژنه کان له شوینی خویان له قیزه یان دا و به ئه فسوسه وه له ده رکه وه به ره و نیو حه وشه که غاریان دا.
- 'ئه مه په رچووه. ئه و هیشتا ماوه! هیشتا هه ناسه ده دا!'
- شا بانگی کرد: 'ژنه که بهیننه ئیره!'
- پاشان دوو پاسه وانی چوارشانه ژنه یان له به تانییه ک وه رپیچا و که یان دیانه ژووری مینابه نده که.
- ژنه کانیش له ده ره وه هه ولیان دا گوئیان له وه بی ئاخۆ شا چی به ژنه ده لی.
- 'ده ی پووبه نده که ت لاده و چیدیکه ش مه گری.'
- 'ژنه پووبه نده که ی لادا، به لام ده سما له که ی به سه ر پووخساریدا دا و هیشتا ش هه ر نه رمه هه نسکی ده کردن.
- 'ده ی پیم نه کوتی، به سیه فونگه فونگ!'
- ژنه ده ستیکی له سه ر ده می خوی دانا و بیده نگ بوو.
- ئینجا شا پتی گوت: 'ده ی په چه که شته لاده، ده مانه وی ده موچاوت باشتی ببینن.'

ژنه گه نچه که له وانه نه بوو، جوانیبه کی ناوازه یان هه بی.
شا به سهر سوږمانه وه سهیری کرد و پیښگوت: "تو ش یه کښکی له ژنه کانی
ئیښه؟"

ژنه وه لامیدایه وه: "به لږ." چاوه کانیشی له بهر گریان سوور هه لگه ږابوون.
"ئمه شتیکی مه حاله، تو له و نموونه ژنانه نیت که مایه ی سهرنجی ئیښه
بن."

ئهمجاره یان ژنه که توندتر گریا.
شا لږی پرسې: "باشه که ی بوو که دواچار ئیښه تومان بیښی؟"
ژنه وه لامی دایه وه: "سې سالتیک ده بی."
"له کوئی؟"

"کاتیک تو له گوند هاتیه لمان، منیش له نیو خه لک وه سـتابووم، تو
ثامازت به من دا. ئیدی منیان بو ئیره هیتا، ئیستاش ئه وه موو ماوه
دریژه چاوه پږی ده کم."

"چاوه پږی ده که ی؟ چاوه پږی چی؟"
ژنه پږی گوته وه: "چاوه پږی ئیوه."

"هی ئیښه؟" که واته ئیښه له کوښین؟ خو ئیښه زور دینه حهره مسه را.
"ئیوه دوو جاران هاتوونه ته لای من، هر ئه وهنده و به س. زور جار
دایکم هه ولیداوه من له گه ل خوی بیاته وه، لږ خواجه باشی ږیگه ی پښه دا
بیته ژوور. ئه مړو گوښم له دهنگی دایکم بوو بانگم ده کا. ئه وه بوو هه لاتمه
سهر بان و بازم دا."

له و کاته دا له ده رکه درا.

پاشاش گوتی: "وه ره ژوور."

خواجه باشی هاته ژوور. ئاگردانی زیرپښی قلیانکه ی پاشای له ده ستدا
بوو.

شا پرسې: "ئمه چییه؟"

‘نەم ژنه ئەم كەلەبە’^۸ زۆرپینەى قەلەونەكەى تۆى دزیوه. لەناو جەلكانى خۆیدا شارەدبوویوه. من لە دەرەوهى حەوشەكە، لەسەر شۆستەكە دۆزیومهتەوه. كاتر ئەمەى گوت و شتەكەى دایە دەست پاشا. ئینجا پاشا خواجەباشى ئیزن دا و شتەكەى لەبەرچاوى ژنەكە دانا و پى گوت: ‘باشە بۆچى كەلەبەى قلیانەكەى منت دزیوه؟’ ژنه بێدەنگ بوو.

‘نیمە پرسیمان ئاخۆ بۆچى ئەو شتەت دزیوه؟’ ‘من... من... من نەم دزییوه، هەر بە تەنیا و یستم شتێكى شا وەك یادگارى لەگەل خۆم ببەم. كاتێكىش بەرەو سەربانەكە غارم دا، قلیانەكەى تۆم بینى، بۆیە كەلەبەكەم لێكردەوه. من و یستم بەلگەیهك لەگەل خۆم ببەم. بەلگەیهك بەوهى من لە كۆشكدا بووم، بەوهى من یەكێك بووم لەوانەى حەرەمسەرا و ژنى پاشا بووم.’

دیاربوو ئەم وشانەى ژنه كارى لە پاشا كرد. دەستێكى لەسەر پشتى ژنه دانا بە ئاگردانى زۆرپینى قلیانەكەى دەستى بەنیۆ ژوورەكەدا راوینچكەى دا. لە ساتێكدا پرووى بە لای ژنه وەرگێت و بە نەرمى پێیگوت: ‘تۆ لەو جۆره ژنه جوانانەى نیت كە سەرنجمان رابكێشن، باشە بۆچى ئەو كات ئاماژەم بۆ كردووى و تۆم هێتایە كۆشك؟’

ژنهش لێبڕاوانە گوتى: ‘ئەوكات من جوان بووم. پێك من ئەو جۆره ژنه بووم كە تۆ حەزت لێى بوو، لێ ئەم سالانەى رابردوو منیان لاواز و ناشیرین كرد.’

شا چووه لای ژنەكە وەستا و هەندێك خۆى شۆپر كردهوه دەستى بەسەرى ژنەدا هێتا هەندێ یارى بە یاخەى كرد. ژنهش لە وروژاوییدا لەرزى. ئینجا لە بەركى چاكەتەكەى سى دراوى زۆرپینى دەرھێنان و

^۸ كەلەبە: پشكۆگر، ئەو ئاگردانە بچكۆلەیهى لەسەر ووى بۆرى قلیان، دایە پشكۆى تێدەكرى تا توتنەكەى لەسەر بسووتێنرێ.

خستیه کۆشی ژنه و به سرتەشەوه پیڭگوت: "ئێستا تۆمان بینی، دەی
برۆ، خۆ ئەگەر بتهوێ دەتوانی لەگەڵ دایکت بچیهوه مال، برۆ."
خەندەیهک پەڕییه سەر لێوی ژنه. ئێستا شتێکی لە شوخییهکە ی جارانی
بۆ گەڕایهوه.

شا دەرکهکە ی کردەوه، ئەو ژنانە ی لە پشت دەرگە گۆییان هەلخست
بوو، هەریەک بەلایهکدا تێیانتهقاند. ئەو وەها جوولایهوه وەک ئەوهی
هیچی نەبینی بێ، ئاسایی بەرهو باخهکه پۆیشت هەروەک ئەوهی هەر
هیچ نەقهوما بێ. تەنانهت بیر ی بۆ ئەوه چوو، که بازدانی ژنه لەسەر
بانەوه، ئاماژەیهک بووه بۆ ئەو. ئاماژەیهک بەوهی گەلهکە ی لێی پازی
نییه، چونکه خۆی سەروکار و هاموشۆی لەگەڵ ئەواندا نییه، دەبێ
سەربهستی یان پێ بدا. لێ ئەو هەر زوو بیرۆکهکە ی بەلاوه نا. گەل
پێویستی بە ئازادی نییه. گەل پێویستی بە پابه‌ریک هەبوو. پابه‌ره‌کەش
شا بوو.

ولات نزا بو کهنداوی فارسی دهکا

بریتانییه کان نه یانده ویرا سه ری خویان له دهره وهی دیواره کانی شاره به ندره کان هه لیتن. هه کاتیک نه وان له شار ده هاتنه دهر، دهرانه بهر ده سترپیژی گولله.

وه زیر، که به سه ختی بریندار بووبوو، له قه لای سه روکی خپله که دانرابوو. هه کیمه خوجیه که توانیبوو گولله کان له جه سته ی وه زیر دهر بهیئن. دوا یهک مانگ له چاره سه ری هیتشتا وه زیر تاقه تی نه وه ی نه بوو له سه ر پئی خوی بوه ستن. کاتیکیش له سه ر جینی نه خوشیه که ی هه لسا، هه ولیدا ده ست به دیواره دوورودریژه کانی قه لاکه بگری و به پئی خوی هه ندیک برهوا.

پیره ژه کانی هوزی به ختیار ی زور باش ئاگیان له وه زیر بوو، داوده رمانی باشیان بو دانابوو، وای لیتات له وئ هه ندی خوی بگریته وه و هیز و گوپی بو پهیدا ببیته وه. بو مایه ی شادمانی هه مووان، سپیده هکیان به خوی خوی هه لدایه سه ر پشتی ئه سپه که ی و لیخوپی. ئینجا به هتواشی به نیتو مه زراکاندا ئه سپه که ی هاژوت.

وہ زیرِ ٹھو پوڑانہی وہک خالینکی نوشتست ٹھومون کرد. ٹھو دہبواہ
بیر بکاتہوہ، شتیک بدوڑیتہوہ تا بتوانی بریتانیہکان لہ ولاتہکی
دہربکا. بہ یارمہتیی یک دوو پیای دہسترویشٹوو توانی لہ شکرینکی
بچوک لہ شہیدخوازان^۱ سہرپی بخا. ٹھو ٹھوہی بہ جہنگاواران
گوت، کہ میڑوو ٹھوہی بہسہر دا سہپاندوون بہ خویان و خہنجہری
بہر پشتیان، بہ تفعنہنگہ رہشکہ کونہکانیان بہرہنگاری زلہیزترین ولاتی
جیہان ببٹہوہ و دڑی سوپاکہی شہز بکن. ٹھو جہختی لہسہر ٹھوہش
دہکردہوہ، کہ سہرکہوتن شتینکی مہحالہ، بہلام مہبہست لہ بہرگریہکہ
ٹھوہیہ زہر لہ داگیرکہران بدری و نازاریان پیگا. شہیدخوازہکانیش
بۆ ھموو ٹھگہرنک ٹامادہبوون.

کاتیکیش وه زیر بایی پښوښت چاکبووه وه و له گڼ له شکری شه هیدان به ره و به ندره عباس به پښکوت، تووشی کوسپ و ته گهری یه کجار زور بو، ئه وهی بریتانییه کان له دهو و بهری به ندره که دایاننا بو و له سر کرده کانش بویان دانیشتبون لینده ده گران بستیک بچه پیشه وه، بهم جوره روو به روو بوونه وه له گڼ دوزمن دژوار بو.

لهوئى جەنگاورەكانى خۆى وه ها جۆش دەدا: "ئارام بگرن و تا بۆتان هەلدەكه وئى لە هەر كويىتەك بۆتان هەلكەوئى لە دوژمن بدەن. چاوه پىكردن و هەر چاوه پىكردن تاكه چهكى دەستى ئتووه."

به‌لې، هر به‌پراستېش کات خالی لاوازی بریتانیه‌کان وو. کارخانه‌ګانې
 ښارګوستان یو سووټه‌مېنې به‌ه‌وادا ده‌چوون، له‌کاتیدا به‌ ملیونان لیتر
 نه‌وتی خاوی ده‌ستلپنه‌دراو له ژیر خاکی که‌نداودا که‌وتیوو. ښارګوستان
 په‌له‌ی وو.

¹ نووسەر نووسیویەتی لەشکری شەهیدان، مەبەست لێی ئەو لەشکرە یە بۆ بەجێگە یاندانی ئەركەكەى ئامادەى شەهید بێن و نەگەرێتەوه، منیش بۆ زیاتر ڕوونکردنەوه وام پێشتر بوو دەستەواژەكە بكەمە لەشكری شەهیدخاوان.

پەوشە نا ئارامەكە لە بەردەم بریتانییەكان بەربەستیكى راستەقینە بوو بەوێ زیاتر لەو ناوچانە نەچنە پیشەوێ كە دەیانەویست بندوقى خاكەكەى بپشكنن. لەشكرى شەهیدانىش بە پۆژ و شەو بە خۆیان و تەنگى دەستیانەوێ لەسەر تۆقەلێى دارخورماكان بۆیان لە بۆسەدابوون. یان بێ هەستوخوست بەخۆیان و خەنجەرى دەستیانەوێ لەنیو قورپە لیتەدا بە حەشاردراوى بۆیان لەسەر پێ بوون.

بریتانییەكان وەهايان دەزانى، بەلەم و كەشتییەكانیان لە كەنداوى فارسىیدا بێوێ دەبن، لێ زۆر جارن پیاوێكان بە تاریكى لەنیو ئاودا لێیان پەیدا دەبوون و لێ وەسەر بەلەمەكانیان دەكەوتن و زەبرى خۆیان لێدەوێشاندن.

چیرۆكى كردهى پالەوانانەى جەنگاوەران بە خیرایى بڵاوبوونەوێ و بوونە مایەى وەرەبەر زكردنەوێ و زاتدانەبەرخۆى خەلكى داگیركراوى بەندەرەكان. تا دەهات بازەنى بەرگرى فرووان و فراوانتر دەبوو. وای لێهات بریتانییەكان سەرچلێ ئێوێ نەكەن بەشەو لە مۆلگەكانیان بێتەدەر.

بریتانییەكانیش لەوێ تێگەشتن پێویستە سوود لە ئەزموونى خۆیان هێندستان وەرەبەر و بەكاربیهێنن. پێوست بوو لەگەڵ ئێرانىیەكان بگەوێ گەتوگۆ. هەر كاتێكىش ئاسایش و ئارامى بەرقەرار بوو، ئامادەى كەوێشكێنى نەوتى خاوە بوون، بۆ ئەوێ بێر لێدەن و ئەوێ مسۆگەر بگەن زێړى پەش بگەوێنە ئینگلستان. ئەوێ مایەى سەرسامى بوو بریتانییەكان چاوەروانێ كراوانە لە هەردوو شارە بەندەرەكاندا كێشەوێ. ئەوان لە نیو بەلەمە و كەشتیە گەورەكانیان لە كەنداودا چاوەپێى پێنمایى لەندەن بوون.

دوعای ئەو ملیۆنان خەلكەى لە مزگەوتان دواى نوێژ كردیان، گیرۆ بوو. وەزیر سەرگەوتنى بەدەستەتێنا.

له دواى نيوه پړويه كې درهنگى لهنده نده، دپلؤماته كانى وهزاره تى كاروبارى دهره وهى بریتانیا سهردانى شویتى هوانه وهى نوینه رانى ئیران دىان له لهنده ن كړد. ئه وان له و ماوه دواييدا زور جار په كديان ددهى. نوینه رانى ئیرانى به چا و شیرنه مهنى پیشوازيان له دپلؤماته كانى ئینگلیز كړد و له سهر میزیک دانیشن ئاخو ئینگستان و ئیران كاروباره كانیان له گهل په ك چون راپی بكن.

به ماوه په كې كه م دواى ئه وه، بروسكه په ك بؤ وه زیر لیدرا، بروسكه كه له كه شستیه كه ی بریتانییه وه نیردرا بوو. وه زیرش ده بوايه پیشوه خته چاوى له سهر پپته تایه تیه كان راهاتبا. بویه چاویلكه ی بؤ له چاو كړد و په یامه كه ی خوینده وه. دهرده ستیش په یامیكى بؤ پاشا نارد:

كه وره یی هر بؤ خوايه. ئه و خوايه ی هیز و توانستی به سهر هه موو شتیكا زاله. هر ئه و زانایه و هیچی لى شاراوه نییه، هیچ سرته په كې لى بزر نییه، ته نانه ت ئه گهر به كړی و بیده نگییش شت گوترا بى. ئه و هه موو شتیك ده بینى و هیزی ئه و به سهر هه موو شتیكه وه په. هیزی ئه و به سهر هه موو ئه وهى له سهر زه ویه و ئه وى له ئاسمانیشه بالكیشه. هر ئه و بریار ددها. له سهر وه زیره له پیشدا هه والى هاتنى پوژگارى شادمانى پیرا بگه یهنى. ئیمه بؤ شه پراگرتن له گهل بریتانییه كان گه یشتوینه ته پیکه وتن. بریتانییه كان ئاماده ن له باره ی هرات و له باره ی كانه كانى ژیره زه وى له به شى باشوورى ولات له گهل ئیمه دا گفتوگو بكن. هه فته ی دادى له له به ندره عباس گفتوگو له گهل نیرده ی بریتانییدا ده كه ین. هر كاتیک گه یشتیه شتیك، ئه و ده موده ست شا له هه وال و پیشهاته كان ئاگادار ده كه ینه وه.

دلسوزتان. وه زیر

پۇرۇمىرنى نووس

لەو كاتەي پاشا لە ھەرات گەراوئەتەو، بەشى زۇرى كاتى خۇي لە قەلاي سەربازىي دەرەوئەي تاران بەسەردەبرد. ئەو لەوئى خۇي لە چالاكىيە سەربازىيەكان ھەلنەدەقورتاند، بەلكو ھەبوئەكەي وەھاي لى دەخويندرايەو، ئەو سەركردايەتتى ھىزى چەكدارىي ولات دەكات. لە ژوورى كرددەو جەنگىيەكان دادەنىشت و ھۆنراوئەي دەنووسى، ھەرەھا ئەو ياداشتەنەي كە لە ھەراتەو بە بىرى مابوون، تۆمار دەكردن. ئەو خۇي وەك خووخدەيەك لە پۇرۇمىرەكەي خۇيدا شتى پۇرۇئەي تۆماردەكرد، بەلام ئىستا مېژووى پۇرۇئەي پووداوەكانىشى ھاتەسەر و تۆمارى دەكردن. بىن مەبەستانەش بەدواي گەواھىيەكاندا دەگەپا.

نووسىن ھەستىكى وەھاي بە شا دەبەخشى وەك ئەوئەي بە شتىكى ھەرە بايەخدارەو خەرىك بىن، بەوئەي مېژوو دەنووسىتەو. پىشوەختانە

ئەو ھەستەى بۆ ھات كە لە دواى خۆيەو، نەو ھەكان لە پۈى پۈژمىر و
 ياداشتەكانىيەو پەسنى بەن و خامەكەشى لە كەردەو ھەكانى باشتەر لە
 بىرەو ھەرى و يادگەدا بىتەننەو. كاتىك دەينووسى، لە ھەموو شىتەك
 دادەبرا، خۆى لەبىر دەكرد و چىژى لى دەبىنى. ھەرچەند شىتەو
 نووسىنى جوانتر دەبوو ھىشتا ھەر ئىرەى بە بەھرەى نووسىنى و ھەزىر
 دەبرد. ئاخىر دەيزانى ئەمىر كەبىر بە وشەكانى جادووى دەخولقاند. لەو
 نامانەى كە لە وەزىرەو بۆى دەھاتن، ھەندى جار وا ھەستەكرا لەبىرى
 ناو ھۆك زياتر بايەخ بە پستەسازى دراو.

ھەنووكە زياتر لە بەتريك شەو ٲا بردو، بەلى نىو ھى شەو. شا كە
 لەم شەوانەى دووايدا خراپ دەنوست، ھىشتا ھەر لەسەر پىنخەفەكەى
 بىدار بوو، سەرى بەسەر پۈژمىرەكەيدا گرتبوو، تىندا دەينووسى.
 پەيكى و ھەزىر لەسەر و بەندى ھەمان كاتدا گەيشتە كۆشك. سەردەستەى
 پاسەوانانىش يەكسەر گەورەنۆكەرى ئاگادار كەردەو، بەلكو پاشا لەخەو
 ھەلسىتى. پەردەدارىش بە نەرمى لە دەرەكەى ژوورى خەوى پاشاى دا.
 كاتىك گوۋى لە دەنگى دەرەكە بوو، قەلەمەكەى دانا و گوۋى: "ئەو كەيە؟"
 كابراش وەلامىدايەو: "خاوەن پاى، تەتەريك لە باشوورەو ھاتو و
 پەيامىكى گەنگى بۆ ھىتاوى."

لەو تارىكىيەدا شا بە دواى چاكەتى شەويدا گەرا: "دەى بايىتە ھۆلەكە،
 ئىستە ئىمەش دىن."

پەردەدارى بابنۆكەر مۆمەكانى ھۆلى مەنابەندەكەى ھەلكرەن.
 "سوپاس بۆ خوا، ديارە ئەو مەيەى خۆشەختىمە ئەمجارە ھەوالىكى
 خۆش بە شا پادەگەيەنم." بە دەم ئەم قەسەيەو كابراى تەتەر زەرفىكى
 لەبن جەكانى دەرھىتا و پادەستى پاشاى كرد.

^{١٠} بەتريك لە شەو ٲا بردو: دەر بىنەكە زياتر لە بەيت و ھەكايەتە كۆنەكاندا
 ھاتو، واتە بەشىكى زۆر لە شەو تىپەپىو.

پاشا يهك دوو ههنگاو به رهو لای چرای سهر زوپاکه پویشست، زهرفهکهی ههلهچری و نامهکهی لیککردهوه. له بهر تیشکی چراکه خندهیهکی گه وره په پیه سهر دهموچاوی، سیبهرهکهشی باشتر سهلماندی. له دلخویشیان ویستی پاداشتی په یکهکه بکا، به لام خو ئو هیچ دراوی زیږینی له بهرکی چاکهتهکیدا نه بوون. شتیکی شایستهش نه بوو ئو پیاوهی سهدان کیلومهتری بی پشوودان به سواری ئه سپهکهی بریوه، به دهستی به تال بگه پینیتتهوه. جاریکی دیکه له گیرفانهکانی گهړا، لی هیچ دراوی تیدا نه دوزینهوه. ئینجا قاپقاپه شاهانهیهکی داکند و دایه دهستی په یکهکه، ئو کابرایهش له بهر شهکتهی و ماندوو بوون به ئاسته مخی له سهر لاقهکانی رادهگرت: "ئهمه یان بو تو، فهرموو بیبه!" کابرای تهتر که پارهی له حیسابی خوی دانابوو، نهیده زانی چ کاردانه وهیهکی له بهرانبهر پاشادا هه بی.

ئینجا په یکهکه قاپقاپهکانی لئوهرگرتن و ماچی کردن، له بن ههنگلی دانان و به دوودلش له شوینی خوی وهستابوو، چاوه پینی پاره وپوولی دهکرد. ئینجا پاشا زهنگهکهی لیدا.

شا کوتی: "په رده دار، وهره ئو پیاوه به سته زمانه له گهل خوت بیه، ئو ماندووه، خواردنی بدهری و شوینیکی حهوانه وهی بۆدابین بکه تا پشوو بدا. به یانیش سن دراوی زیږی خوی له ئیمه وهردهگری." په یکهکه ویستی دهستهکانی پاشا ماچ بکا، به لام شا دهرفتهی پینه دا. په رده داره کهش چوو به بالی پیاوهکه و له هولهکهی برده دهر.

پاشا له که یفخووشی په یامهکه خوی لیزږا. جاریکی دیکه نامهکهی وهزیری خوینده وه. ئو پرزگاری بوو، ئیدی پتویست نه بوو چی دی شهرم له جهنگه دپراوهکهی بکاته وه. دهستی دایه وه پوژژمیزه کهی،

نووسی: 'خوا له گهل ئیمه دایه، هرگیز خوا دهستبهرداری ئیمه نه بووه. خوا ئیمه ی پرگار کرد. ئیستا نیوه ی شه وه و له بهخته وه ریدا خه وم لیناکه وئ. ئیمه نازانین ئاخو ئه و بریتانییه فیلبازانه له باشووری ولاتماندا به دوا ی چیدا دهگه پین. وه زیر دهلی به دوا ی کانبی زیپوزیودا دهگه پین. باشه کان ی ژیرزه مینی له شوینیک هه یه، که خور کردوویه تیه دۆزهخ و هه موو شتیکی سووتاندووه. هه میشه خوا لای ئیمه ی گرتووه، ئه و پینیشاندهرمانه.

ئیمه جهنگه که مان نه دۆپاندووه، له وهش زیاتر له وئ له پئی گومرگه وه پاره یه کی زۆرمان دهستده که وئ.

ئیمه، پاشای ئیران به و وشانه ئه وه رادهگه یه نین که لاپه پره یه کی سپی له میژووی ولاته که مان هه لده دینه وه.

هه رچهنده له نیوه ی شه ویش داین، لی ئیمه دیسان هه ست به باشیی خۆمان ده که یین، مجیزم له ناشتایه کی چه و هه یه.

شا پرۆژمیره که ی شارده وه. پتویستیشی به وه بوو شادمانیه که ی له گهل که سیکدا بهش بکا، به لام له گهل کئ؟ سه ره تا ویستی به ره و کوشکی دایکی بره و، به لام خو ئه و پاشایه، بۆیه ده بی دان به خۆدا بگرئ و تا به یانی بوه ستئ. بیر ی له پاوینژکاره که ی، له شیخ ئاغاسیش کرده وه، لی هه ر زوو ئه و بیرۆکه شی به لاوه نا دوا ی ئه وان ته نیا یه ک که س له میتشکیدا مابووه وه، ئه و که سه ی هه ر وه ک ئه و به و پیتشه اتانه ی ولات دلخۆش ده بی، ئه ویش کیژه هه ره خۆشه ویسته که ی، تاج سولتان بوو.

چرای ژووره بچووه که ی شوینی هه وانه وه ی تاج کوژابووه وه، به لام یه ک مۆم له پشت په نجه ره که ی داگیرسابوو. به نه رمی له ده رکه ی دا. پیره ژنه خزمه تکاره که، ده یزانی هه ر پاشا به و درهنگانه ی شه و له ده رگا

دهدا، مۆمىكى ھەلگرت، ھەر بۇ دۇنيابىش لە كۈنى شىمشىرەي دەرگاۋە سەيرىكى دەرەۋەي كىرد، ئىنجا دەرەكەي كىردەۋە.

پاشا بە بىدەنگى و لەسەر پەنجەي پىيەكانى چوۋە ژوورى نوسىتى كىژەكەي. "تاج، ھىشتا ھەر نووستوي؟ ئىمە لىرەين، پاشا، باۋكت لىرەيە." كىژۆلەكەش لەبن لىفەدا ۋەك ژىنكى گەنج دەھاتە پىشچاۋ، لە خەۋەكەي خۇي ۋەرسوۋپانده سەر لاتەنىشتەكەي دىكەۋە. بە دەستىك لاچكى لىفەكەي زىاتر بۇ سەر شانەكانى راكىشا و كپ لىيخەۋتەۋە. "تاج، دەي ھەلسەۋە، ئىمە ھەۋالىكى خۇشمان پىيە. پاشا دلخۇشە، زۆر بەكەيفە."

كىژۆلەكە چاۋى كىردنەۋە: "شىتىك قەۋماۋە؟" ئەۋىش بە سىرتەۋە كۈتى: "ھەۋالى خۇش. ئىنگلىستان بەندەرەكەيان جىيەشتوۋە. ئەۋان دەيانەۋى سەروسەۋدامان لەگەلدا بەكن." كچەكە باۋەشى بە شادا كىرد و سەرى ماچ كىرد. كچەكە بە دەم ئەم قسەيەۋە: "باۋكە، بۇ تو زۆر كەيفخۇشم." لەسەر جىگەكەي خۇي قىت بوۋەۋە.

"ھەلمەستە، ھەر پالەكەۋە. دەمەۋى ۋەھا قسەت لەگەل بەكم." پاشاش بە دەم ئەم قسەيەۋە دانەۋىە ئاستى پىخەفەكەي. "گوينگرە، لە ھەرات من زۆر غەمبار بووم، چونكە ھىچ جىئىشىنىكم نەبوو. خۇ ئەگەر لەۋى كەسىك منى كوشتبا، ئەۋا كوپىك، ھىچ كەسىكى خوينى خۇم نەبوو بە شوۋىن پىيى مندا بى. پىۋىستە ئىمە بە زووترىن كات پىۋاۋىك بۇ تو بدۋزىنەۋە."

تاجىش پىيگوتەۋە: "بەلام، بەلام باۋكە، من ئەۋەم ناۋى. ھىشتا زۆر زوۋە بۇ من."

"قسەي ھىچ." پاشا بەمجۆرە ۋەلامىدايەۋە: "سەدان جار پىمان كۈتى، دايكت ھەر رىك لە تەمەنى تۇدا بوو، كاتى بە تۆۋە دوۋگىيان بوو."

”من لهوم پرسى. دايكم پښك لهو ته مهنه ئىستاي مندا نه بووه كاتى مارهت كرد.“

پاشا دهستى دايه سه رينيك له سه ر مافوورېك لىي پاكشا، ئىنجا گوتى: ”من لىزه هه ندىك راده كشيتم، ده موده ست هه ستم به شه كه تى كرد، لهو دوايانه دا خه وم زور خراپ بووه.“

”باوكه، ”من كتيبي روسى و فره نسى و ئىنگلىزى ده خوئىمه وه، لهو ولاتانه دا كچان لهو ته مهنه دا به شوو نادرين.“

”ئهو چىروكانه ئى تو خوئىندتته وه، چىروكى هه لبه سستراون، باوكى ئهو كچانه ئى تو له كتيبه كاندا به سه رياندا روئىشتوو، پاشا نه بوون. من پاشام. خو ئه گه ر من مردم، ئه وا كوراني ژنه كانى دىكم له سه ر تاجه كه م وهك سه گى هار تىكه رده بن. ئه وان ولاته كه وهك مامزىك هه لابه هه لا ده كن، بىر له وه ئى پىمگوتى بكه ره وه.“

تاجيش به پارانه وه: ”باوكه، لىت تىده گه م، به لام خو ده بى جارى بوه ستى تا هه ندىك گه وره تر ده بم.“

پاشاش راسته وراست سه ىرى ناو چاوى كرد و به چرپه وه گوتى: ”ئىمه دوژمنمان هه ن، متمانه م به كه س نىيه، متمانه م نه به دايكت، نه به داپيره ت، نه به باپيره ت و نه به وه زىرېش، به كه سىان نىيه. تو تاقه كه سى كه متمانه ئى ته واوم پىت هه بى. گوئىت لىمه؟ هه مووان ده يانه وئى من بگىتم، كوتايىم بى، ئهو كاته زوره شمان له به رده سندا نه ماوه.“

ئهو سه ىرىكى ده ركى كرد ئاخو پيره ژنه قه ره واشه كه له وئى ماوه. كاتىكيش دلىابوو ئه وان هه ر خويانن، ئىنجا پىنگوت: ”گوئىگره، وه زىر ده يه وئى ته ختمان بپرووخىتى. من به لگه م هه يه، به لگه نامه ده وئى، ئىمه ده رفه تىكى باشمان پىدا، ئهو له لايه ن كه له وه خوشه وىسته. به لام له پاشمله خه رىكى پىلانى ره شه له دژى ئىمه. ئهو نازانى ئىمه پئى ده زانىن. ئىمه جارى پښگى ده ده ين دانوستان له گه ل ئىنگلستان و روسيادا بكا،

پاشان که کاتی خۆی هات، بئ ههستوخوست وهک دووپشکێکی
ژههراوی پێیهکی لهسههر سههر دادهنن و دهفلیقێینهوه.
"باوکه ئهوه تو چی دهلێی، من بڕوا بهو شتانه ناکهم. وهزیر پیاوێکی
زۆر نایابه. من زۆر کهیفم پێ دێ. چون دلت دێ ئهوه به..."
"من بهلگهی سهلمینهرم لهبهردهسته. تو هیشتا گهنجی، تو دهبی ئهوه
شتانه فێر ببی. لێ زۆر نابات دهبیته دایکی جێنشینهکهمان، تو دهبی
لهکاتی خۆیدا زهبری خۆت بوهشیانی، دهنا تۆرهی خۆت دێ. ئهوهی
نیستا پتوێستمان پێی ههبی تهنیا شازادهیهکی جێگرهوهیه."
تاج به خهمهوه پرسی: "باوکه، به نیازی بدهیهته کێ؟"
"دهندهمه پیاوێکی هۆزهکهمان."
"چون پیاوێکی وهها دهبینیهتهوه؟"
"مشووری دهخوین. ئێمه خهونمان بینیهوه، تو کورپیک به ئێمه
دهبهخشی. شا دواي ئهم قسهیه له شوینی خۆی پاکشایهوه.
"باوکه، زگم هیشتا زۆر بچکولهیه، دهترسم نهتوانم هیچ کورپم ببی."
شا نهیویست گوێی لهو قسانه بێ. چاوهکانی داخستن و نوست.
به بێدهنگی قهرهواشه پیرهکه هاته ژوور. پهتویهکی بهسههر پاشادا دا و
تاجیشی لهگهڵ خۆی برده ژوورهکهی خۆی تا لهوێ بخهوی.

بروانامه‌کان

وه‌زیر سڼ له پاویژکاره لاه‌ه‌کانی له‌گه‌ل خوی بردبوون. ئەمیر یه‌کیک بوو له‌وان. بریتانییه‌کان داویان کرد، دانوستانه‌کان له‌سه‌ر پشتی یه‌کی له‌که‌شتییه‌ جه‌نگییه‌کانی ئەواندا بڼ، چونکه له‌وئ هه‌موو ئاماده‌کارییه‌کانی دانوستانی تێدایه. وه‌ها لیکده‌درایه‌وه‌ گه‌شتیگه‌له‌ پر له‌ش‌کوکه‌ی ئینگلیز، باندووری خوی له‌سه‌ نێرده‌ی ئێرانییه‌کانه‌وه‌ دابڼ. وه‌زیریش لای خۆیه‌وه‌ ئەو خسته‌پووی بریتانییه‌کانی په‌تکرده‌وه‌، له‌بری ئەوه‌ بریتانییه‌کانی بۆ شوینیک بانگه‌یشته‌ کرد، که‌ پرۆژیک له‌ پرۆژان جینگه‌ی هه‌وانه‌وه‌ی کۆرش، داریوش، ئەسکه‌نده‌ری گه‌وره‌ و جه‌نگیزخان بووه، له‌ میانه‌ی کاروانی جه‌نگاوه‌رانه‌ی خویان، له‌ویدا ماونه‌ته‌وه‌.

شوینه‌که‌ش یه‌کی له‌قه‌لا کۆنینه‌کانی ولات بوو، له‌سه‌ر گردیکی نزیک ده‌ریا هه‌لکه‌وتبوو. پاسته‌ ئەم قه‌لايه‌ جی هه‌وانه‌وه‌یه‌کی خوش نه‌بوو،

لئ مرق له ناویدا ههستی به شکوی دیرۆک و گیانی دهسه لاتداره
دیرینه کان دهکرد. له سهه قولا له کانی قه لاکه شدا دیمه نی به رفراوانی
که نداوی فارسی لیوه دیار بوو.

له سهه دیواری به ردینی قه لاکه وه نیشانه نمای جهنگ و جیهانگیره کانی
سهه رده می خوی له سهه هه لکه نرابوو. له ویدا تابلویه کی دانسقه ی
ئه سهه ندهری گه وه هه بوو، ئه و کاته ی به خوی و سوپاکه ی به سهه
هیندستانی دادابوو، له پشت سهه ریشیه وه هه وریک له دوو که له هه بوو،
ئه و دوو که له ی له کوشکه ئیرانییه کانه وه ده هات، ئه وانیه ی ئاگری
تیهه ردا بوون. ههروه ها تابلویه کی سهه رنجراکیشی دیکه ش هه بوو، تیهه
جهنگیزخان ده بینرا، ته ماشای رۆژئاوای ده کرد، له کاتیکدا له پاشخانیدا
خاکی رۆژهه لاتی ده سته سهه رداگیرا و وینه ی کیشرا بوو.

خوی ئه وه شتیکی ئاسایی بوو، که هه موو ئه و شوینه واره میژوویه ی
ده سه لاتدارانی رابردوو له لایه ن ده سه لاتداری نویه تیکوپیک درابن، لئ
ئه وه ی له و قه لایه دا مابوو وه، به هوی په رجوویه که وه هیلرا بوونه وه و
ده ستیان لینه درابوو. ئه وان قه لا و دیمه نی تابلوکانیان له شوینی خوی
بی ده ستکاری هیلابوونه وه.

وه زیر ئاگادار بوو له وه ی په ره وه سهه رنجراکیشه که ی شوپشی
پیشه سازی له پتی که نداوی فارسییه وه هاتوته نیشتمانه که ی و
که رانه وه شی بۆ نییه. ئه ویش ده یه ویست شوینه واری ئه و پرودا وانه
وه که ئه وانیه ی دی له سهه به رد جیهیلێ.

وه زیر له گه له سئ پاویژکاره که ی به سواری ئه سه پ گه یشته سهه
که ناراهه که. په تیان کرده وه جلهوی ئه سه په کانیا ن بده نه ده ست عه رفیکی
بریتانی. ئه وان هه ره به سهه پشتی ئه سه په کانیا نه وه به سهه گرده که که وتن.
کاتیکیش گه یشته قه لایه که، ئه و ئه سه ره بریتانییه ی بۆ پیشه وازیان
هاتبوو، پشتگوژیان خست. ئه وان هه ره به خویان ئه سه په کانیا ن برده

تهويله و ئاليك و ئاويان بۆ دانان. ئىنجا به پىن پويشتنه بن ئه و خيوته
دانراوهكه و له سهر ميژى دانوستاندن دانىشتن. وهزير ههستى به
فشارى سهر خۆى كرد.

بۆ خۆدلىنياكردنه وهش له نيو كتيبه پيرۆزهكه دا ئه م ئايه تانهى خويندنه وه;
من ناوى تو دووباره دهكه مه وه.

تو كه هه موو شتيكت ئافه ريده كردوه و جله وى هه موو شتيكت له
دهست دايه.

تو ئه وهى بهخت ديارى دهكهى و پىگا نيشان دهدهى.

تو ئه وهى ئاو به خوڤ دهبارىنى.

توى زه وى وا لىدهكهى بهقهى و بكرىته وه.

تو ئه وكه سهى گه نم له سهر پزوى خاكدا دهروىنى.

سه وزه و دارزه يتون، دارخورما و باخى پهنگين، ميوه و گيا.

ئه لف لام ميم

ئه لف لام ميم.

ئه لف لام ميم.

نويز بۆ تو دهكه م هه ر به ته نياش هانا بۆ تو ده به م.

توش بمخه ره سهر پىگهى راست.

پىگهى ئه و كه سانهى كه پىن نيشانده ريان بووى، نه وهك ئه وانهى گومرا

ببون تو خوشته نه ويستن.

ئه زموونى وهزير له پۆزه سه ره تاييه كانى دانوستاندن دا وهك كه سىك

وابوو سووكايه تى پىبكرى. نۆردهى برىتاني وهك كه سانى زال

دهجولانه وه، ئه مهش زۆر سهخت بوو به وهزير بفرۆشريتته وه. هه موو

پۆژىك دواى كوتايى هاتنى دانىشتنه كان دانوساندكاره برىتانييه كان

دهگه پانه وه نيو كه شتيبه كه يان تا نانى خويان بخۆن و پشووبدهن و

بپازين و خويان بۆ پۆژى پاشتر ئاماده بكن. هه رچى وهزير و

پاویژکاره کانیشی بوون هر له قه لایه که له نیتو خیره تیکدا ده مانه وه. دواى سى ههفته له دانوستاندن سخته و دژواردا ئهم پیشنیازانه ی خواره وه خراڼه سهر میژ:

▪ بریتانیا که شتییه جهنگیه کانی خوی له کهنداوی فارسی بکیشته وه.

▪ دهکری ئینگلستان بهنده ره کانی کهنداوی فارسی بۆ بازرگانیکردن له گهل هیندستاندا به کار بهیتی.

▪ فره نسیه کان سوپای ئیرانی جیهیلن و ئهفسهره بریتانییه کان بۆ دارشته وه و چاکسازی سوپا جیگه یان بگرته وه.

▪ گریه سته له گهل فره نسیه کان له باره ی کانزاکانه وه کوتایی پیهتیرئ و بریتانییه کان قهره بووی فره نسیه کان لهو بواردها بکهنه وه.

▪ بریتانییه کان له ماوه ی په نجا سالی ئاینده دا بهنده ره که ی باشووریان پییدری به مافه کانی گومرگیشه وه، به لام هیشتا گومرگه که ی له ژیر سهر په رشتی ئیرانییه کاندا بمینیتته وه. ئینگلستان دواى لیده رکردنی تیچوونی داموده زگاکانی بهنده ره که، بره پاره یه کی مانگانه بداته دهوله تی ئیران.

▪ بریتانییه کان پیکه یان پییدری له سهرتاپای پاریزگاکانی باشووری ولات به دواى کانی ژیرزه مینه کاندا بگه رین و داموده زگای پیوستی بۆ دابمه زرینن.

▪ پێژه ی ۷۵٪ی به ره می ده رها توو بۆ ئینگلستان و باقی پێژه ی بیست و پینجه کهش بۆ ئیران.

▪ هه رات له سهر کاغزه هر به شیک ده بی له ئیران، به لام به پێوه بردنی شاره که ده دریته دهستی بریتانییه کان.

■ ئىنگىلىستان ھېلىكى تېلېگراف بۇ بەكارھېتائى خۇى بۇ ھىندىستان بەناو ولاتدا رادەكىشى و مۆنپۆلىيەكەشى بۇ ماوھى پەنجا سال لەبن دەستى خۇياندا دەبن.

■ ئىنگىلىستان ھېلى ئاسنىن لە كەندەوى فارسىيەوہ تا سەر سنوورى ھىندىستان رادەكىشى و مۆنپۆلىيەكەشى بۇ پەنجا سال لەبن دەستى خۇياندا دەبن.

رېككەوتتنامەكە، سەرکەوتن نەبوو. وەزىر ھەولېكى زۆر سەختى دا تا دوو داخوазىي خۇى تېدا جېپكاتەوہ، پېشتر بەرىتانیيەكان بەلايەناوہ نابوو.

وەزىر لە شوينى خۇى ھەلسا. "كەواتە ئيمە نايكەين. خۇ ئەگەر ئيمە بەو رېككەوتتە بچينەوہ مالى، ھەر ژنەكانمان پېمان پېدەكەنن." داواى كرد ئەم بېرگانەى خواریوہ لە رېككەوتتنامەى ئاشتییەكەدا جېگىر بىكرين:

■ ئىنگىلىستان تۆرېكى تېلېگراف بۇ ئىزان رابچىنى، تاران بە تەواوى شارە گەورەكانى ولاتەوہ بېسەتتەوہ.

■ ئىنگىلىستان ھېچ كارمەندىكى ھىندى دانەمەزرىنى، بەلكو كارمەندى ئىرانى لەو سەدان نووسىنگەى تېلېگرافانە دابمەزرىنى.

سەرۆكى نۆردەى برىتانى توورە بوو، خۇى پى نەگىرا تا بەتەوسەوہ بە ئەم قسەيە بە نۆردەى ئىرانى نەلەت: "ئاخر لەم ولاتەدا جارئ ھېچ كەس وشەى تېلېگرافى نەبېستوہ، چۆن دەتوانن لە نووسىنگەكانىدا كاربەكەن؟" وەزىرىش وەھا وەلامىدايەوہ: "ئەوان خىرا فېر دەبن."

دانوستان بۇ ماوہيەكى كاتى ھەلپەسىزدرا و خواستەكانى وەزىر بۇ لەندەن نۆردەران.

له پاش ههفته يه كدا له ندهن پيشنيزه كه ي بهم شيويه هه موار كرده وه:
 ■ ئينگلستان توپى تيليگراف بۆ ئيران پاكيشى به مهرچيك
 ته واوى مافه گومرگيه كانى به ندهر هكانى كه نداوى فارسى بۆ ماوه ي نيو
 سه ده له بن ده ستى برى تانيدا بن.

ئهمه ش داخوازيه كى نيشتمانينيه ي هه ستيار بوو، به لام وه زير دواى
 وتووژى كى دوورودريژ له گه ل پاوژكاره لاوه كانيدا پيكه وت. ئاخو
 ولاته كه له باريدا نه بوو ئه و به ندهر ه كوئانه نوژن بكاته وه. خو ئه گه ر
 كه شتيه كانى برى تانيدا بيان ه وئ ئه و به ندهر انه به كار به ينن، هه ر ده بن
 خويان مشوورى ئه وه بخون نوپيان بكه نه وه و له گه ل كه شتيه كانيان
 بيگونجينن. سه ربارى ئه وه ش كه سيش نازانى ئاخو ئاينده چى له بن
 سه ردا ده بن. ئه گه ر پوژى له پوژانيش برى تانويه كان له وئ پرون، خو
 ناتوان به ندهر ه كان له گه ل خويان بگوازه وه ئينگلستان. باله خانه و
 داموده زكاكان له شوينى خويان بۆ نيشتمان ده مينه وه.

برى تانويه كان پتيان وابوو پيكه وتنه كه له ئانوساتى مؤركردن دايه، لى
 وه زير ديسان له سه ر ميزى دانوستاندن داوايه كى ديكى هيتايه پيشه وه:
 ■ ئينگلستان به و مهرجه هيتى ئاسنين له كه نداوى فارسويه وه بۆ
 سه ر سنوورى هيندستان راپچينى، كه له هه مان كاتيشدا هيتى ئاسنينى
 نيشتمانيش بۆ ئيران ليتدا.

ديسان وه زير هه مووانى سه رسام كرده وه، ته نانه ت پاوژكاره كانى
 خويشى، چونكه ئهمه خه ونيكى ناواقيعى و نه كرده بوو، كه س زاتى
 نه كرد هه ر بيريشى ليتكاته وه.

برى تانويه كانيش هه ستيان كرد ئه گه ر هات و په سه ندى نه كه ن، ده كرى
 روسه كان توپى تيليگراف و هيتى ئاسنينى ناوخو له ئه ستو بگرن. دواى

پوژیکي دیکه‌ی پر له وتووژ و تاوتویکردنی چپوخته‌ست، پرسه‌که‌یان به‌م برکه‌یه‌ی خواره‌وه چاره‌سەر کرد:

■ ئەگەر ئینگلستان هەر کاتیک دەستی به‌لێدانی هێلی ئاسنین له‌که‌نداوی فارسییه‌وه تا سەرسنووری هیندستان کرد، ئەوا پاکیشانی هێلی ئاسنینی نیشتمانی‌ش بو‌ ئێران به‌هه‌ند هه‌لبگرێ. له‌ کوتاییدا رێککه‌وتننامه‌که‌ مۆرکرا و هه‌فته‌یه‌کی‌شی خایاند تا بپروانامه‌کان له‌گه‌ل په‌یکێدا بگه‌نه‌ تاران. پاشاش به‌نابه‌دلی کاغه‌زه‌کانی واژۆکرد و مۆری خۆی له‌سەر دانا.

دوای ئەوه‌ی وه‌زیر و سه‌رده‌سته‌ی نێرده‌ی بریتانی بپروانامه‌ی رێککه‌وتننامه‌که‌یان له‌گه‌ل یه‌ک ئالوگۆر کرد و ته‌وقه‌یان له‌گه‌ل یه‌ک کرد، ئیدی هه‌موو که‌شتیه‌کانی بریتانیا فیکه‌ی خۆیان لێدا.

ئهمه‌ش هه‌ستوسۆزی وه‌زیری بزواند، به‌لام رێکفی خۆی گرت و لینه‌که‌را فرمی‌سکی شادمانی له‌چاو بینه‌خوار. فاک و فیکه‌ی که‌شتیه‌کان که‌لیان له‌ خه‌وی غه‌له‌تی هه‌زار سه‌اله‌ راچله‌کاند. له‌ هزری وه‌زیردا په‌یامه‌کان خه‌را به‌ رێکه‌ی هێلی تیلیگرافدا به‌سه‌رتاسه‌ری نیشتمان بلاوده‌بوونه‌وه، قیتاره‌کانیش له‌سه‌ر بو‌ئوسه‌ری ولات له‌ جرت و فرتدا بوون. ئیستاش له‌سه‌ر پشتی ئه‌سه‌په‌کانیانه‌وه له‌ قه‌لا کونه‌که‌دا بینیان چۆن که‌شتیه‌ جه‌نگیه‌یه‌کانی بریتانی که‌نداوی فارسی جێده‌هێلن. ئینجا وه‌زیر وه‌های به‌ راویژکاره‌کانی گوت: "لاپه‌ر په‌یه‌کی نوێ له‌ میژوومان ده‌نوسریته‌وه."

۳۵ فەخرى

ھەر لەۋكاتەى ئەسكەندەرى گەورە بەلەمەكانى دەۋلەتى ئىرانى سوتاند، ئىدى ئەم ۋلاتەدا لەبارىدا نەما كەشتىگەلى خۇى تۆزەن بىكاتەۋە. ھەر بۆيە خەلكەكە بايەخى كەنداۋى فارسىيان نەدەزانى و پۇژانە بۇ ھەرات و بۇ ئەفغانىستان بەخەم بوون.

ئەگەر ھاتبا و باسى ئەفغانىستانىيان ھىتابايە كۆرچ، بە دىلگەرمىيەۋە لەبارەيەۋە دەدوان، ئاخىر چەند شاعىرى گەورە خەلكى ئەۋى بوون، ھەروەھا سەربىردەى چەند داستانى پالەۋاننىتىش لە نىۋى كىتئى شىنامەدا لەۋى پوۋيانداۋو. ھەر بۆيە ھىچ كەس ئەۋەى بۇ قووت نەدەدرا ئەۋى سەر بە نىشتمان نىيە. خۇ ھىچىش لە مەزنايەتى پۇژگارى بەرى نەمابوۋە، لى ھىشا لە نىۋى خەلكدا ھەر مابو.

لەھەمان كاتىشىدا زۆر لە كۆپوكالى مالىباتە دەۋلەمەندەكان و گەورە بازىرگانان بەرەو ئىستانبول بارىان كىردىۋو، لەۋى بە شىۋەيەكى سەرسامانە بوۋىۋونە گەۋاھىدەر بەسەر جىھانىكى دىكە. ئاخىر شارەكە ۋەك پىردىكى نىۋان پۇژئاۋا و پۇژھەلاتى لىھات. لەۋىۋە يەكەمىن

داهینانه کانی پوژئاوا، هر وهک تیلگراف و قیتار و چرای پوناکی له لایه ن پوژه لاتیه کانه وه به کار دهیترا.

نه وه نوییه که ئه وه یان بینی چون باکو و بومبای گورانکاری زور بهر چاویان به خویه و بینی و که چی تاران هیشتا هر وهک گوندیکی گوره ماوه ته وه. هیچ پاشایهک هر مهسهرای نه مابوو، که چی هر مهسهراکه ی پاشای ئیران تاده هات گوره تر ده بوو. بهرده وام ژنی نویی بۆ زیاد دهکرا.

بیرو هزری بزووتنه وه ی بهرگری پوسیش ورده ورده گهیشته شاره کانی وهک ته وریز، پهشت، تاران و ئیسفه هان. پوژننیره لاوه کانی ئه و شارانه زورتر له جاران له گه له یهک کۆده بوونه وه و باسیان له ئاینده ی ولاته که یان دهکرد. دهنگی ناپه زایه تی به و دهنگانه ی له مۆسکو بهر ز بوو بوونه وه بهراورد دهکران.

له گه له به پیشه سازیکردنی ولات جووله ی بهرگری پوسی بهر فیه وانتر ده بوو، بزووتنه وه ی بهرگری پوسی توانیدان کریکاره کانی ولات له دژی قبال جۆشبدن و بجولینن. له تاران و ئیسفه هانیشدا هیشتا گروپه کانی بهرگری، که سیک نه بوو دژی بوهستنه وه. ناخر خه لکه که نه خوینده وار بوو، وه هاشیان ده زانی پاشا نویته ری خودایه له سه ر زه وی. ئه وه یان له میشکدا نه بوو له دژی ئه ودا بوهستنه وه.

پاشا هر وهک وه زیر به دوا ی گورانکاری به کانی ولاته دراوستیکاندا ده پویشت. ههستی به مهترسی و شیار بوونه وه ی گه له دهکرد. ئه وه شی ده زانی هه موو چاوه کان له سه ر وه زیرن.

دوژمنه کانی وه زیر، ئه ویان به ناپاکیکردن له نیشتمان تاوانبار دهکرد. راویژکاره کانی وه زیریش تیکۆشان خه لکه که بیته سه ر ئه و بر وایه، له پئی ریکه وتنامه ی ئاشتییه وه ولات پو لکی گوره له جیهاندا وازی دهکا.

پاشا نهیده زانی به دواى کتدا برّوا. تا دهات له وه به ناگاده هاته وه هیز و دهسه لاتّه کهى چهند له پاشه کشه دایه. زوو زوو سهردانی لادیکانى دهوروبه رى پایته ختى دهکردن تا زیاتر خوى نیشانى گه ل بدا، به لام نه سهردانانه کاریگه ریه کی که میان هه بوو.

له و نیوه شدا و دواى پیککه و تننامه کهى وه زیر له گه ل ئینگلستان، له پى گه پانه وهى بۆ تاران له شاریکه وه بۆ شاریکى دیکه، وهک که سیکی ناودار خوى دهواند. له دهروازهى شاره کانه وه به هه زاران که س به دههؤل و زوپنا، به ئالا و دهست بۆ هه لوه شانندن پیشوازییان لیده کرد و وهک قوربانى مانگا و وشتریان له بهر پيدا سهرده بپى. هه ر له خۆوه خه لک خورما و قهندى به شه قامه کاند ده به شیه وه و گه وره بازرگان و دوکانداره کانیش خیه تیان له گۆره پانى بازار هه لده دا و خوانیان ده پازانده وه و هه موو پئیواریکیان بۆ خواردن بانگه پششت ده کرد. له ئیسفه هانیش، له و شارهى وه زیر بۆ یه ک دوو پوژ تیدا مایه وه تا پشوو بدا، دانیشته وانه کان له دهروازهى شار به سه ر شانانه وه تا ناوجه رگه ی شار هه لیان گرت.

دواچاریش گه یشته وه تاران، دیاربوو هه موو شاره که بۆ پیشوازیی هه لستابوو. مندا لان به سه ر دارودره خت هه لکه پابوون، ژنانیش به سه ر بانان که وتیوون. هه موو پینگاکه، هه ر له دهروازی شاره وه تا گۆره پانى بازار سهدان مافور و پایه خ راخرا بوون. دهسته ی سواران یاوه رى وه زیریان کر تا گه یاندیانه ره شه مالیکى گه وره له ناوجه رگه ی بازار، خه لکه که ش گورانیاان پیداهه لده دا و په سنیا ن ده دا.

وه زیر به هه سستیکی تیکه ل له دلخۆشى و ترس خوى دایه ده ست گۆرده مى^{١١} چه شاماتى خه لکه که. گه وره بازرگانان باوه شیا ن پيدا ده کرد

^{١١} گۆرده مى: ئاپۆرای خه لک.

و پیرۆزبایی شه‌ره‌که و سه‌ره‌که‌وته‌که‌یان لیده‌کرد، که‌چی وه‌زیر تییبینی
ئه‌وه‌ی کرد، هیچ که‌سیک له‌ ده‌ستوپۆته‌نده‌کانی کۆشک له‌وێ ئاماده
نه‌بون.

دوکانداره‌کان یارمه‌تی وه‌زیریان دا تا بچینه سه‌ر کورسییه‌کی تایبته
به‌و بۆنه‌یه، له‌ژێر دارێک له‌سه‌ر مافووریکی گرانبه‌ها دانرا بوو، ئیدی له
ده‌وری خه‌بوونه‌وه. ده‌ستبه‌جی چای ده‌مکرا و کرلیچه‌یان بۆ هیئا و
ئه‌ویش به‌ گه‌رمی له‌گه‌ل دوکانداره‌ پرسنه‌کان که‌وته‌ گفتوگۆ.

هر به‌ خه‌نده‌وه پتیگوتن: "ئه‌وه‌ی ئیتمه‌ کردمان بۆ ئیوه‌ی خاوه‌نکار
باشه. خۆتان ئاماده‌ بکه‌ن، ده‌سته‌ جل و پێلاوی نوێ بپۆشن. زۆری
پیناچی پتیوێست ده‌کا به‌ره‌و نووسینگه‌ی تیلیگراف بڕۆن و هه‌والی
کاسبیتان بگه‌یه‌نن یان به‌ قیتار له‌ شوینیکه‌وه بۆ شیوینیکی دیکه‌ بچن."
هه‌مووان که‌یفیان به‌و هیوايه‌ هات، که‌ له‌سه‌ر قسه‌کانی وه‌زیریان هه‌لنا.
"من ئاگادارتان ده‌که‌مه‌وه، له‌مه‌وپاش چیدی له‌ ماله‌کانتان چرای
پلێته‌درای پۆنی گه‌رچک ناسووتین. ده‌ترسم ناچار بن هه‌موو ئه‌و
پۆنه‌ی له‌ ئه‌مباره‌کاندا داتان کردووه^{٦٦} بپێژن، ئاخ‌ر پلانی ئه‌وه‌مان
دارشتووه‌ کاره‌با به‌نین. له‌مه‌وپاش پتیوێست ناکات له‌ ماله‌کانمان مۆم
دابگیرسین، به‌لکو گلۆپی کاره‌بایی ماله‌کان پووناک ده‌کاته‌وه."
ئه‌و پیکه‌نی و هه‌مووانیش به‌ دلخۆشییه‌وه له‌گه‌ل ئه‌و پیکه‌نین.

له‌ دواییدا و ئیواره‌دره‌نگ وه‌زیر گه‌یشه‌وه لای مالی خۆی، تا شه‌وه‌که
له‌گه‌ل مال و مندالی بباته‌سه‌ر. مالیکی گه‌وره‌ له‌ گوندیکی بچکۆلانه‌ی
په‌رگه‌ی شار که‌ ناوی وانجک بوو.

^{٦٦} داکردن: ئه‌مبارکردن، هه‌لگرتن.

ماله که شوینی کارمندی میری بوو، له کونه وه هر سهروه زیری ولات
لییده ژیا. ژنی وه زیر کیژی خانه واده یه کی ناوداری هوزده کی خوی بوو
هی فراهان، دوو کوپ و سی کچیشیان هه بوون.

وه زیر بۆ یه که مین جار له پاریسه وه دارتلی تیلیگرافی بینیبوو، له
لنده نیش بۆ یه که مین جار قیتار و هیلی ئاسنینی بینی.

هه میسه له ولاتانی دهر وه دا ژنان سه رنجیان پاده کیشا. نهوانی له
قاوه خانه، له شانۆکان و له بازنه ی سیاسیدا بینی، له شوینانه ی
یاوه ری پیاوان بوون. ئیدی هه سستی کرد چۆن ژنانی ولاته که ی له چ
پهوشیکی نایه کساندان، راستی ئه مهش ئه وه بوو هیچ مافیکیان نه بوو.

له مۆسکو چهند شه ویک له گه ل ژنانی روسی سه ری به شوینی
خواردنه وه دا کردبوو، نهوانیش وهک شازاده یه کی ئیرانی بایه خیان
پیدا بوو.

ئه و له ژبانی خویدا زۆر ژنی ناسیبوون، به لام ئاسووده یی خوی هر
لای ژنه که ی، لای فخری ده بینیه وه. زۆری خوشده ویست و کاتیکیش
بۆ شوینیک ده چوو، غه ریپی ده کرد. هر له بهر ئه و هویهش بوو کاتیک
بۆ ماوه یه کی درێژ لای دوورده که وته وه بۆی ده نووسی. وشه کانی
هؤنراوه که شی زۆر تایبه تمه ند بوون:

هه ندیک جار هه سته ده که م بوومه ته پیره دار
بالنده له فرین دوا ی فرین له سه رم ده نیشه وه
لئ من هر ته نیا توم ده ویست
تو بیت و له سه رم هه لنیشه وه،
هر بۆ منیش بخوینی.

دوا ی ماوه یه کی درێژ، وه زیر گه رابوو وه مالی. وێرای په سندننامه ی
خه لک بۆ کرده وه کانی، که چی هه سستی به خوی ده کرد خه مباره. شتیک

هه بوو دهره قه تی نه ده هات. کاتیک پتینایه حه وشه ی ماله که ی، هه ستیکرد میژوو خه ریکه قووتی بدا. ئه وه بوو له ئه سپه که ی دابه زی، دهرکه ی کرده وه و ئه سپه که شی برده ته ویله. له حه وزی حه وشه ی ماله وه ده ست و چاوی شوشتن، له کاتیکدا فه خری، ژنه که ی له پشت په نجه ره وه ته ماشای ده کرد. به هیواشی به ره و قه په نگه که هات. له سیته ره که یدا ئه وه ده بینرا ده شه لی.

فه خری ده موده ست ئه وه ی بین، ئیدی به چرای ده ستیه وه هاته دهر. به بی دهنگی بو ماوه یه کی زور له باوه شی گرت. "فه خری، غه رییم کردبووی. هه ولده له مال گلم ده یه وه، چیدی لیمه گه ری بجمه وه ده ری." فه خریش گریا.

ئینجا به هه نسکه وه چرپاندیه گوئی: "ده ی پیاوه که م، وه ره ژووری." ژنه بیستبووی هه موو ده ستوپتوه نده کانی شا ئه ویان به ناپاک له قه له مدابوو، ئه و که سه ی نیشتمانی به گیانه توو په کان فروشتبوو. تا ئیستا به و شیوه یه له ژیا نی میرده که ی نه ترسابوو. هه ستیکی وه های بو په یدابوو، هه ر باوه شپیکردنیک ی ده کری دوا بین باوه ش بی. ئینجا فه خری خه مبارانه سه یری دهرکه ی حه وشه ی کرد و به چرپه وه پنی گوت: "خوشه ویسته که م فه رمو وه ره ژووری."

له كۆشكه كەدا

وەزىر ھەر لە كۈندى ويلنجىك مايەوۈ تا پاشا بە دوايدا بىتىرى، بەلام بۇ مايەى دلتەنگى ئەو ھىچ خەبەرىك لە كۆشكەوۈ نەھات. كاتىكىش چاوەروانىيەكە زۆرى خاياند، بېيارىدا خۆى دەستپىشخەرى بكا و بچىتە كۆشك.

كاتىكىش چوو، پاشا لەوئ نەبوو. تەنانەت كابراى گەورە نۆكەرىش، كە ھەمىشە تووشى دەھات، لە ھەچ كۈن و كەلەبەرىك ديار نەبوو. بە دوودلىيەوۈ پالى بە دەرکەى كۆشكەوۈ نا، كەچى بۇ مايەى سەرسامى، ھىچ مۇمىك لەسەر تاقەكانى دانەگىرسابوون. ئىنجا لە دەرکەى ھۆلى مینابەندەكەى دا و بە لەسەرخۆبى گوتى: "خاوەنشكۆ، منم وەزىر، من لىزەم."

ھىچ وەلامىك نەبوو.

ئەمجارەيان بە دەنگىكى بەرزتر بانگىکرد. "خاوەنشكۆ، ئەرى ئىوۈ لىزەن؟" ئەوۈى لە مېشكى خۇيدا ھەلسەنگاند راستەوخۆ بى پرس سەر بە ژوورەكەدا بكا، لى ھەر زوو ئەو بىرۆكەيەى بەلاوھنا و وەھای نەکرد. لە دەرەوۈ بانگى سەردەستەى پاسەوانانى كرد.

‘ئەرى ئو خەلکە بۆ کوئ پۆیشتون؟’

پیاوھەکش پىنى گوتەو: ‘مەبەستت چىيە؟’

‘ھىچ كەس لىزە نىيە، باشە پاشا لە كوئىيە؟’

‘ھەر دەبىي خاوەنشكۆ لە كۆشك بى.’

وھزىر جارىكى دىكە چووھو ژیور. بە پارەوھ درىژەكەدا پۆيشت و

بانگى گەورەتۆكەرى كرد: ‘ئاغا موشىرا!’

ويستى بچىتە ناندینەكە، بەلام داخرابوو. پاشان دەرکەى ھۆلى

مىنابەندەكەى كردهوھ. ‘خاوەنشكۆ، تۆ لىزەى؟ ئەرى ھەموو شىتەك

باشە؟’

ھەر دەبىي وابى، ھەردەبىي پاشا شەوھەكەى لە ھەرەمسەرا بەسەربردى.

ھەربىنا گەرايەوھ. وھزىر چووھ سەر كورسەيەك دانىشت و لاقى

پاستەى لەبەر ئازار شىلا.

زۆرى نەبرد گۆيى لە دەنگەدەنگىك بوو لە پاشخانى كۆشكەكەوھات،

لەبەر غەلبەغەلبەكە لە شوپىنى خۆى ھەلسا. دەنگەدەنگەكە ھى ژنەكانى

پاشا بوو، لە ھەرەمسەراكەوھ دەھات. ھەر دەبىي شىتەكى گرىگ قەومايى،

ئاخر پەنجەرەكان دەشكان و ژن و مندالىش قىژە و ھاتوھاواريان بوو،

لە كۆتايى پارەوھەكەدا ھەر لە پشت دەرگا وەستا بوو. تۆ بلىنى لە درزى

دەرگاوە تەماشىا بكا بزانی چى ھەيە؟ يان وەھا باشە بانگ بكا بەلكو

يەكەك بە پىر دەنگىيەوھ بى؟ شتەكە لە سەرچلى خالى نەبوو، خۆ ئەگەر

شا ئەم شتە بە خۆتېھەلقورتان لە كاروبارى تايپەتى و كەسى لەقەلەم

بدا، لىكەوتەى باشى نابى. ئەوھ بوو لەپشت دەرکەكە وەستا و گۆيى

ھەلخست. ئو ھەر گۆيى لە دەنگى ژن و مندال و لە خواجەباشى

سەردارى ھەرەمسەرا بوو.

وھزىر وەھا لە دەنگ و ھەرايەكە تىگەيشت، ژنان ويستويانە لە

ھەرەمسەراكە بىتەدەر، بەلام خواجەباشى و قەرەواشەكان لىتەدەگەران

و هه‌ولیان دهدا هه‌ر له ژووره‌کان بیانیه‌لنه‌وه و دهرنه‌چن. پشتویه‌که له ده‌ست دهرچوو. ژنان هه‌ر شتیان به‌ ده‌رکه‌ی حه‌ره‌مه‌سهراکه‌دا دهدا و خه‌ریکی ئه‌وه‌بوو بی‌ش‌کینن. وه‌زیریش نه‌یده‌توانی چیدی له ته‌ماش‌ا بمیتیته‌وه. ئینجا ده‌رکه‌ی نیوه‌ کرده‌وه و بانگی کرد: "خانمان! ئه‌وه چی له‌ گۆر‌پ‌دایه؟"

له‌ به‌ر پاشا‌گه‌ردانی هه‌راوبه‌زمه‌که‌ که‌س گویی له‌ بانگ‌کردنه‌که‌ نه‌بوو. "خانمان! ئه‌وه منم، وه‌زیرم. پ‌ینگه‌م بده‌ن به‌لکو یارمه‌تیتان بده‌م." دیسان که‌س ده‌نگی ئه‌وی نه‌بیست. تو بل‌ئی ژنه‌کان له‌ به‌ر ئه‌وه‌ نه‌وه‌نده توو‌په و ئوق‌ره‌یان له‌ به‌ر به‌راوه، شا شتیکی لی‌هاتووه؟ تو بل‌ئی مرده‌بی؟ تو بل‌ئی خواجه‌باشی بو ئه‌وه لی‌نا‌گه‌ر‌چ ژنه‌کان بی‌ته‌ده‌ر تا هه‌وال‌یکی وه‌ها سامناک بشاریته‌وه و دزه نه‌کاته ده‌ره‌وه؟

وه‌زیر نه‌یده‌توانی له‌وه زیاتر دان به‌خویدا بگر‌چ، به‌ ده‌سته‌کانی چاوه‌کانی خو‌ی داپ‌وشی و لی وه‌نیو حه‌ره‌مه‌سهراکه‌ که‌وت. هه‌ر ده‌ر‌ویش‌ت و هاواری ده‌کرد: "خانمان؟ پاشا له‌ کو‌تیه؟ ئه‌وه چی قه‌وماوه؟"

ئینجا بی‌ته‌نگی بالی به‌سه‌ردا کیشان. ژنان به‌ هاتنی له‌ناکاوی وه‌زیر سه‌ریان سو‌رما. ئاخ‌ر هه‌موویان بی سه‌ر‌پ‌وش بوون، پ‌ووبه‌ندیان له‌ خویان نه‌دابوو، بۆیه به‌ ته‌واوی په‌شوکان.

خواجه‌باشی هاواری کرد: "ده‌ی سه‌رتان داپ‌وشن!"

قه‌ره‌واشه‌کانی ژنانی حه‌ره‌مه‌سه‌را غاریان دا و له‌چک و پ‌ووبه‌ند و سه‌ر‌پ‌وشیان ه‌یتا و دایانه ژنه‌کان. کاتی‌کیش ژنه‌کان خویان داپ‌وش‌ت، ئینجا وه‌زیر ده‌ستی له‌ چاوی کرده‌وه جار‌یکی دپکه‌ش لی‌ی پرسینه‌وه ئاخ‌ر چی بووه‌ته‌ مایه‌ی ئه‌و هه‌راوزه‌نایه.

ژنه‌کان ده‌سته‌تیان به‌ گر‌یانی کرد، هه‌روه‌ک ئه‌وه‌ی باوکیان یان کاکیان بین‌ین، که‌سیک که‌ بتوانن ده‌رده‌دلی لا هه‌ل‌پ‌ژن. پاشا و شا‌ژنی دایک و

شازاده‌کان پریان له وه‌زیر ده‌بووه‌وه، به‌لام لای ژنه‌کانه‌وه که‌سیکی
خۆشه‌ویست بوو. ئه‌وان ده‌یانزانی ئه‌و ژنه‌که‌ی خۆی خۆش ده‌وێ و
کاتیکیش ده‌چیته سه‌فه‌ر نامه‌ی بۆ ده‌نووسی. هه‌موویان سه‌ره‌تای یه‌کێ
له‌ نامه‌کانی ئه‌ویان له‌به‌ر بوو، ئه‌و نامه‌یه‌ی به‌و شیوه‌ ده‌ستی پێده‌کرد:

خۆشه‌ویسته‌که‌م.

هه‌میشه‌ کاتیک دێمه‌وه، له‌ مال به‌،

ده‌نا هه‌ر بانگت ده‌که‌م،

ژوور به‌ ژوور به‌ دواتدا ده‌که‌ریم تا دێتته‌وه.

ژنیک به‌ هه‌نسکه‌وه‌ گوتی: "هه‌مووان لێزه‌ نه‌خۆشن، هه‌موو که‌سیک له‌و
حه‌ره‌مه‌سهرایه‌دا خه‌ریکه‌ به‌مرئ."

ژنیکی دیکه‌ هه‌لیدای: "ده‌رد، تاعون به‌سه‌ر ئه‌م حه‌ره‌مه‌سهرایه‌دا زاله‌."
وه‌زیر پرسى: "ئه‌وه‌ تو ده‌لێی چی؟" وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌شتا به‌ باشی گویی
له‌ وه‌لامی ژنه‌کان نه‌بووبی.

"تاعون له‌م حه‌ره‌مه‌سهرایه‌دا بلاو بوته‌وه‌."

ئه‌ویش به‌ به‌روانه‌کراوی گوتی: "بۆچی وا ده‌لێی؟"
یه‌کێ له‌ ژنه‌کان هاواری کرد: "ئه‌مشه‌و ژنیک مرد، ئه‌و هه‌شتا هه‌ر له
نیو پێخه‌فه‌که‌ی خۆی دایه‌."

ژنیکی دیکه‌ قسه‌که‌ی لێ وه‌رگرته‌وه‌: "ده‌ردیک له‌و شاره‌دا بلاو بووه‌ته‌وه‌.
ته‌نیا ئێمه‌ نه‌بی، ده‌نا هه‌مووان ده‌یزانن."

"ئه‌م قسه‌یه‌ وا نییه‌. من ئێستا له‌ شاره‌وه‌ هاتووم، هه‌یج ده‌ردیک له‌
گه‌ڕێدا نییه‌. هه‌ر ده‌بی ئێوه‌ ترسا بن. ئه‌مه‌ ترسه‌ زهنده‌قی بردوون،
له‌وانه‌یه‌ ئه‌و ژنه‌ی نیو حه‌ره‌مه‌سهرایه‌ به‌ر هۆکاریکی دیکه‌وه‌ مردبێ."

"ئاخر زۆر ژنی دیکه‌ نه‌خۆشن، پاشاش لێزه‌ نه‌ماوه‌، ئه‌و دایک و کچ و
پشێله‌که‌ی له‌گه‌ل خۆی برد و ئێمه‌شی لێزه‌ بۆ مردن به‌جێهێشتووه‌."

وہزیر ھیدمہی^{۱۲} گرت. ئو دووبہدوو لہگہل خواجہباشی دوا و تیگہیشٹ ئاخو چی بہسەر کۆشکەدەدا ھاتووہ. پئدەچوو پزیشکەکی پاشا لہ ژنہ مردووہکە ی ھەرەمسەر گومان ی لہ ھەبوونی دەردی تاعونی کردبی. ئو بہ متمانەوہ پاشای لہ دۆخەکە ئاگادارکردۆتەوہ، پاشان شا بریاری دا برۆاتە ھەواریکی ئارام و بی وە ی.

وہزیر قسە ی لہگہل ژنەکان کرد: "خانمان، خەم مەخۆن. مشووری ھەموو شتیک دەخۆم." ئینجا پرووی خۆی لہ خواجہباشی کرد و پیتیگوت: "دە ی برۆ ژنہ مردووہکە لہ ھەرەمسەرادا بیتنەدەر و ھەموو ژنہ نەخۆشەکانیش لیژە لہ قاوشیکی گەرە، لہ دیوہکە ی دیکە ی کۆشک کۆبکەرەوہ. منیش دەمودەست دەچم پزیشک ئاگادار دەکەمەوہ." ئینجا پرووی قسە ی کردە ژنەکان: "دەرکە ی ھەرەمسەرە دەکریتەوہ، ئیوہ دەتوانن بۆ وەرگرتنی ھەناسە یەکی سازگار بچنەدەر. ھەموو شتیک بە پاک ی رابگرن، گەرماو و ھۆدەکانتان پاک بکەنەوہ. خۆتان و مندالەکانیش پاک پاک بشۆن."

ئەم قسە باوکانە یە ی وہزیر بہ دلی ژنەکان بوو، ھێوری کردنەوہ، بہم جۆرە دیسان ئارامی بۆ ھەرەمسەرە گەرایەوہ. دەمودەستیش تەرمی ژنہ مردووہکە لەو ی لابرا و پزیشکیش بۆ ژنہ نەخۆشەکان بانگ کرا. ژنان ھەلمەتیک ی پاککردنەوہ ی گشتییان راگە یاند و مندالانیش ئازادانە جرتوفرتی خۆیان بۆ باخی کۆشکەکە دەستپیکردەوہ.

وہزیر دیسان لہ رەفتاری نابەرپرسانە ی پاشا نامراد بوو. ئو برۆای نەکرد تاعون لہ تاران ی دابی، گومان ی بۆ ئەوہ چوو ژنان ی ھەرەمسەرە لہ ترسان تۆقیون و شتەکە یان لەوہ ی ھە یە گەرەتر زانیوہ. ئینجا سواری

^{۱۲} ھیدمەگرتن: شوکبوون.

ئەسپەكەى بوو و بەرەو قەزوين، بەرەو ئەو قونەگوندى لەنىو چياكان
هەلکەوتبوو ملی لیتا، بەلکو لەو چارە بە پاشا بکەو.

هەوای دەرەوێ شار هینایەو سەرخی، توو پەییەكەى دامرکایەو و
تیکەیش تێکیشی بۆ دەرچوونی شا بەم جۆرە لە لا پەیدا بوو. خۆی
هەردەبێ شتیکی گەورە و دژوار لە ئارادا بوو.

ئەو لە دواگردیش ئاوا بوو، بەنىو مەزرادا ئەسپەكەى خۆی تاودا. لە
سەر پۆخی پووباریک خەلکی بینی پال کەوتبوون. سەرەتا وایزانی
ئەمانە جوتیر و کشتیارەکانی ئەو دەورووبەرن و لە چیمەنی تەنیشست
پووبارەكە پشوو دەدن، لێ کاتێ لیتان نزیک کەوتەو، بڕوای بە
چاوەکانی خۆی نەکرد. خۆ ئەمانە خەلکی کەترە^{٦٤} و نەخۆشن، خەریکن
دەمرن. خەلک لە ترسی تاعون ئەوانی لە گوندەكە دەرکردبوو.

وەزیر هەراسان بوو. لە هەموو شویتیک هەر ژن و پیاو بوون وەك
كەلاکی ئاژەلی مردارەو هەبوو لەو گۆرە کەوتبوون. بینی چۆن دایکان
مندالەکانی خۆیان لە کفندا وەردەپنچان، دایبایی بینین بە خۆیان و
مندالەکانیان بەرەو چیاکان هەلەهاتن. بێدەسەلاتانە بە لای تەرمی سێ
ژندا رەتبوو لاقی نیو پوتیان لەنىو پووبارەكەدا بوو. كەسانیک گەچیان
بەسەر تەرمەكاندا دەکرد تا لە سەگی توپی و هارییان بپاریزن.

كاتیک وەزیر گەیشتە گوند تازه تاریک داهااتبوو. راستەو راست بەرەو
دەرکەى قەلاکە ملی لیتا، بەلام پاسەوانەكان ڕینگەیان پێگرت.
سەرەستەى پاسەوانەكان پێگوت: 'خاوەنشکو پێشوازی لە هیچ كەس
ناکا.'

'دەكرێ بە پاشا بلی وەزیر لەبەردەرگا وەستاو؟'

^{٦٤} كەترە: كەسیرە، هیلاك، داهیزراو.

کابرای تایین پئیگوته‌وه: "ته‌نانه‌ت پاسه‌وانه‌کانیش بویان نییه له
حه‌وشه‌ی قه‌لاکه‌ نزیك بکه‌ونه‌وه."

وه‌زیر توورپه‌یی خۆی خوارد‌وه، ئینجا پئی گوته‌وه: "خۆ ده‌کرئ له
ده‌لاقه‌که‌وه بانگ بکه‌ی که‌وا من لیڤه له به‌رده‌رگه وه‌ستاوم."

پیاوه‌که شیلگیرانه‌ گوتی: "خاوه‌نشکو نایه‌وئ که‌س بیینی، هه‌ر به‌ راستی
هیچ که‌س، ئه‌و به‌ ده‌می خۆی فرمانی پئیکردووین."

وه‌زیر خۆی بیینی له پشت دیواری قه‌لاکه‌وه وه‌ستاوه، باشه‌ ئه‌ری به
راست چی بکا؟ باشه‌ پاشا چی له تاعونیک بکا که‌ هه‌موو لایه‌کی
داگرتووه؟ خۆ ئه‌گه‌ر که‌سیک شتیکی له‌ده‌ست بیت و بیکا هه‌ر وه‌زیره،
ئه‌دی بۆچی لیڤه وه‌ک سووالکه‌ریک له‌به‌ر قاپیی شا بوه‌ستی تا لینی
بپارێته‌وه به‌لکو قسه‌ی له‌گه‌لدا بکا؟

بپارییدا بکه‌رپته‌وه و تا پینده‌کرئ له تاران شتیك بکا ئه‌م په‌تایه
بوه‌ستینی. به‌لکو داوای یارمه‌تی له‌ پوس و بریتانییه‌کان بکا، وا باشه
راسته‌وخو بچێته لای بالویزی بریتانی و له‌ په‌وشه‌که‌ ئاگاداری بکاته‌وه.
ده‌کرئ بالویزیش داوا له‌ لهنده‌ن بکا به‌لکو تیمی پزیشکانی خیرخواز له
ڤیی هه‌راته‌وه به‌ره‌و تاران بنێرن، ئه‌م بیروکه‌یه تاکه‌ فریادڤه‌س بوو.

وه‌زیر ویستی به‌ره تاران بکه‌وێته‌وه ڤی، به‌لام دیمه‌نی ئه‌و پاشا
بیپاکه‌ی خۆی له‌ قه‌لایه‌کی ئارام و بی وه‌یدا هه‌شار داوه‌ توورپه‌ی کرد.
ئاخر خۆ پاشا به‌رپرسیاریتی گه‌لی له‌سه‌ر شانه.

ئینجا له‌ شوینی خۆیه‌وه هاواری کرد: "پاشا! وه‌زیر لیڤه‌یه! وه‌زیر
هاتووه! ئه‌وه منم وه‌زیر، لیڤه‌م!"

پاسه‌وانه‌کانیش بپه‌وده‌ ویستیان وه‌زیر له‌وئ دوورخه‌نه‌وه.
وه‌زیر جاریکی دیکه‌ بانگی کرده‌وه، ئه‌مجاره‌یان توندتر: "پاشا، وه‌زیر
لیڤه‌یه، وه‌زیر! وه‌زیر!"

ئەوسا فەرماندەى پاسەوانەكان دەستى گەياندە تەنگەكەى، لى نەيوئرا لولەكەى لە وەزىر بكا. ئەوئش دەستى بۆ تەنگەكەى خۆى برد تەقەى بە ھەوادا كرد، لەكاتىكدا ھىشتا ھەر لەسەرئەك بانگى دەكرد: 'وەزىر لئەھە'!

لەبەر دەرگە بوو ھەرا و پاشاگەردانى، ئەسپەكان دەیانھیلاند، سەگى ئىشكچى دەوھەپىن، پاسەوانەكانئش ھەولیان دا وەزىر لە دەروازەى قەلاکەو دەور بخەنەو.

لە ژوورەوئش پاشا كروئیدەنگ كوئى لئىگرتبوو. كوئى لە دەنگى داردەستى داىكى بوو. مەھدولیا ھاتە پشت كۆرەكەى كوئى: 'دوودل مەبە! بىكوژە. ئەو زۆر بە دەسلەت بوو.'

كەچى لەھەمان كاتدا دەرگای قەلاکە كرايەو. تاج سولتانى كىژى پاشا بە خۆى و مەشخەلىك بەدەستەو ھاتەدەر. بە ئارامى پووى لە وەزىر كرد: 'سەلام وەزىر. ئەرى من چىم پئیدەكرى بىكەم؟'

وەزىرىش وەلامىدايەو: 'نا، نەخىر كچەكەم، نەخىر. من شادمانم كە خاتوونى شازادە تەندروستە، ئەوئندە بۆ من بەسە.'

'من بىستم تۆ لەبەرەى باشوور برىندار بووى. خەم لئىخواردى، لئى ئىستا خۆشحەلم جارىكى دىكە دەتئىنمەو. ئىستا چۆنى ئاغای وەزىر؟ زۆر جار بىرم لئى دەكردىيەو.'

قسەكەى تاج بۆ وەزىر مایەى سەرسامى بوون. تۆرپەبىيەكەى دامركاندەو. لە شوئىنى خۆيەو تەماشايەكى كرد، بىنى خاتوون لەبەر تارىكى وەستاو، لایەكى پووى لەبەر ئىشكى مەشخەلەكەى دەستى بە تەئىشت دەرگەكەو پووناكە. وەزىر بىنى تاج سولتان گەورە بوو و ھەرەك شازادە خاتوونىكى راستەقىنە دەجوولئەو.

'كێژەكەم، سوپاسى ئەو وشانەت دەكەم، كە ھەرەك دلت گەرم. من باشتەرم. تۆ شازادە خاتوونىكى ناوازەى.'

تاجیش به خنده وه هاته وه قسه: "سوپاست ده کهم".
وه زیر به دهم ئەم قسانه ی: "فهرموو تق برۆره وه ژووری، باش ئاگات له
خۆت بێ". کلاوه که ی بهرز کرده وه و هه ندیکی بۆ چه مایه وه، ئینجا
سواری ئەسپه که ی بوویه وه و به کلکی بارگیریدا دا و به ڕێگه ی خۆیدا
که ڕایه وه.

۳۷

پهتوی رمش

تاعون له تارانی دا، به لام ٽینگلستان له کاتی خویدا دهستی یارمہ تی بق
وہ زیر دریژ کرد. ئەوان پەرستاری ہیندییان نارندنہ گوندہکانی
دہوروبہری تاران تا بہر بہ بہ لایہ کہ بگرن و لہ ناویبہرن. لہ ہمان
کاتیشدا پزیشک و داودہرمانی روسیشی فریاکہوت. روسہکان لہ
شارہکانی لای باکور بق چارہسہرکردن ختوہتیان لای مہیدانی
بازارہکان ہلدا.

بہ ہزاران کہس لہ ناو تاران و دیہاتہکانی دہوروبہریدا مردن. لہ
حہرہمسہراشدا سی ٲنی دیکہ لہ بہر نہ خوشییہ کہ دہرنہچوون.
خہلکہ کہش ہہموو پوٲانی ہینی دہچوونہ مزگہوتی گہورہ، لہ نوٲی
ہینی و لہ دوائ ٲیمامہوہ دوعایان دہکرد و لہ خودا دہپارنہوہ بہلکو
ئو بہ لایہیان لہ کوٲ بکاتہوہ. دیاربوو دوعای ئو ہہموو خہلکہ گیرو
بوو، چونکہ پٲشوہختہ زستان ہات، سہرمایہکی وہا داہات بہردی
شاخہکانیش خویان لہ بہر نہدہگرت. یہک ہفتہ لہ سہر یہک بہفر باری،
داروبہرد بوو بہشہختہ. پوہشہکہ ئوہندنہ نالہبار و تووش بوو مرو

نه‌یده‌زانی له سه‌رمان ره‌ق ده‌بیته‌وه یان به ده‌ردی تاعونه‌که سه‌ری تیدا ده‌چی.

به‌لا و سه‌رما به‌لایه‌ک، ئینجا برسیه‌تی و قاتوق‌پیشی هاته‌سه‌ر. ئه‌زمون ئه‌وه‌ی نیشانی خه‌لکه‌که‌ دا، له‌به‌ر برسییه‌تی و قاتوق‌پ، تاعونیان له‌بیر چوه‌وه.

لئ له‌ به‌شی باشووری ولاتدا تیبینی ئه‌وه‌ نه‌کرا به‌لای تاعون لیتدای. بریتانییه‌کان له‌ که‌نداوی فارسیدا خه‌ریکی دروستکردنی به‌نده‌ره‌کان بوون و له‌ شاری مه‌سجید سوله‌یماندا به‌ردی بناغه‌ی یه‌که‌مین داموده‌زگای نه‌وتیان له‌ پۆژه‌ه‌لاتی ناویندا دانا.

پاشا هه‌موو ئه‌و ماوه‌یه‌ هه‌ر له‌ قه‌لاکه‌ مایه‌وه‌ و فه‌رمانه‌کانی به‌ په‌یکدا ده‌ناردنه‌ تاران. به‌لام به‌ر له‌وه‌ی به‌فهره‌ ئه‌ستوره‌که‌ بیاری و په‌یوه‌ندی ئه‌و به‌ دنیا‌ی ده‌ره‌وه‌ ئه‌سته‌م بکا، گه‌پایه‌وه‌ کۆشکه‌که‌ی خۆی له‌ تاران. خوشی به‌دوورگرت له‌وه‌ی سه‌ری حه‌ره‌مه‌سه‌رادا بدا، ئه‌وه‌شی لئ قه‌ده‌غه‌کردن باس له‌ مه‌رگه‌ساتی ئه‌وانه‌ بکه‌ن، که‌ به‌ ده‌رده‌که‌ سه‌ریان نایه‌وه‌.

له‌ یه‌کئ له‌ شه‌وه‌ سارده‌کانی زستان، ئه‌و شه‌وانه‌ی کوچه‌ و کۆلان چۆل چۆل بوون، خه‌لک ده‌رکه‌ و په‌نجه‌ره‌ی ماله‌وه‌یان باش گاله‌دا، درزی په‌نجه‌ره‌کانیان به‌ په‌تق باش گرتبوو، له‌و کاته‌دا شا به‌دوای وه‌زیریدا نارد. له‌پاش ئه‌و ئیواره‌یه‌ی وه‌زیر به‌ سواری ئه‌سه‌پ لیدا چوو‌بووه‌ قه‌لاکه‌ و پاشاش فه‌رمانی دابوو قاپییه‌که‌ی لینه‌که‌نه‌وه‌، هه‌چ په‌یوه‌ندییه‌کی دووبه‌دوویی له‌گه‌ل شادا نه‌کردبوو. هه‌ر له‌ پێی ته‌ته‌ره‌وه‌ په‌یامه‌کانیان بۆ یه‌کدی ده‌نارد. دیاربوو پاشا ویستبووی وه‌زیر سه‌رما بچێژئ بۆیه‌ به‌و شه‌وه‌ ویستوو‌یه‌تی بیبینی.

فه خری، ژنه که ی وه زیر له گهل گه یشتنی په یامه که پیگوت: "هه سیتیکی خراپم هه یه، باشت وایه به تهنیا نه چی."
 "خه من مه خو، زور نابا دیمه وه."
 فه خری پیگوته وه: "گویم لینگره، به هانه یه ک بدوزه وه، بلن به یانی دیم و سه ری پاشا ددهم."
 "نه مه نابن. شا به دوایدا ناردوم و پیوستی به منه، دهنه به و درهنگانی شه وه به دوایدا نه دهناردم."
 فه خری به گریان وه: "خوایه، به هانامانه وه وه ره."

"وه زیرکوشه ن" له میژووی ئیراندا چه مکیکی ناسراو بوو، هاوواتاکه شی بمرئ وه زیر! بوو.

کوشتن و له ناو بردنی وه زیری لیها توو شتیک نه بوو له بازنه ی درباری پاشایه تی به دهر بن. هه موو وه زیریک ده یزانی نه و نه گهره له ئارادایه، کاتیکي چاوه پروانته کراو هه یه تا پاشا بیکوژئ. نمونه ش که من: کوشتنی پاشا به دهستی شازاده، پاشا کوږ و براکانی خوی سارد کرد بیته وه. سه ربرده ی (هه سه نک) ئی گه وره وه زیر نمونه یه که هه مووان ده یانزانی. هه سه نک که سیتی خوشه ویست و ده سترپو یشتوو بوو. له پوژیکي شوومدا سولتان بانگی کرد. هه سه نکیش ده یزانی له درباری سولتانه وه بیژراوه، لن هه رگیز گومانی بو نه وه نه چوو سولتان بیه وی بیکوژئ. ئیدی هه ر پنی نایه کوشک، دهرکه ی له سه ر داخرا و

^{۶۵} مه به ست هه سن کوږی محمه د میکایلی، ناسراو به حسنک، دوایین وه زیری سولتان محمه د غه زنه وی بوو، به بریاری مه سمود غه زنه وی و به فتوای خلیفه ی به غداد گوایه که سیتی قرمتی یان ئیسماعلییه له سالی ۱۰۷۱ ی کوچیدا له دار درا. وه رگیز

ثابلوقه درا. به یهه قی^{۶۶} تۆمارنوووسی سه ده کانی ناوه پاست، دیمه نی
کوشتنی حه سه نکى له کتیه که ی خۆی به م شیویه تۆمار کردوه:
پوژیک حه سه نکى گه وه وه زیریان له سه ر پشتی ئه سپیکى به سه زمان
بۆ به ر په تی سیداره هیتا. ئه وه رگیز سواری ئه سپیکى وه ها بچکوله
نه بوو بو. کابرای جه لاد ویستی چاوه کانی به پارچه په رۆکیک به سه ستی،
لئ حه سه نک په تیکرده وه چاوی به سه سترئ.
سولتان بانگیکرد "به ردبارانی که ن!"
لئ گه لۆ، که س به ردیکى تینه گرت.
ئه مجاره سولتان بانگیکرد: "له داریده ن!"
جه لاده که حه سه نکى له دار دا. حه فت سال حه سه نک هر به داره وه
کراوه بوو. خۆره تاوی ئیرانی ته رمه که ی سووتاند و بای پوژه لاتیش
خۆله میشه که ی په خش کرد.

نمونه یه کی دیاری دیکه ش هه بوو، ئه ویش کوشتنی گه وه وه زیر میرزا
ته قی خان بوو. به یانییه ک سه ر له زوو، میرزا ده چیه گه رمای شار خۆی
بشوا. دواى خوشوشتن ده چیه سه ر کورسیی سه رتاش داده نیشئ.
ده لاکه که ش تیغه که ی زۆر به باشی بۆ ده سوئ، مووی گه ردنی بۆ
ده تراشئ، پاشان له راستی ده ماری خۆینه یته ردا ده ستی توند داده گریئ
و ده ماره که ی ده برئ. ئه وه ئه م کاره ی به فه رمانی پاشا کرد.
فه خری ئه وه چیرۆکانه ی ده زانین، بۆیه ده ترسا چاره نووسی میرده که شی
به هه مان مه رده بره و.
وه زیر به ژنه که ی خۆی گوته وه: "مه گریئ." ماچی کرد و ئینجا سواری
ئه سپه که ی بوو به ره و کۆشک لیخوپی.

^{۶۶} مه به ست ابو الفضل به یهه قیه (۹۹۵-۱۰۷۷) زاینی، میژوونوووسی ده رباری
غه زنه ویه کان بووه. وه رگیز

کاتی گه یشته بهردهرکەى کۆشک، بینى پاسهوانهکان هی جاران نین. ئاخەر ئەم سەردهستهى پاسهوانانى نهیینیوه، پیتشت یهکیکی دیکه بوو. خۆی وهک عورفیکی لیهاتبوو، هەر کاتی وهزیر له مهیدانهکه وهدهرکهوتبا، فیکهیهک لیده درا، ئینجا سەرۆکی پاسهوانهکان دههاته دهر و به پێژه وه ئیکلامی بۆ وهزیر دهکیشا. ئەم جارهیان دونیایهکی کشومات، هیچ شتیک لهم شتانه پووی نه دا، سەردهستهی پاسهوانهکانیش له شوینی خۆی نه جوولا.

ئهو هیتشتا هەر له سەر پشتی ئەسپهکهی بوو، خپهی دهرگا هات و کرایه وه. گومانی بۆ ئەوه چوو، له دواى ئەوه وه دهرکهیان داخستیتته وه. چلوپۆپی دهرهکان له بن بهسته له کدا سهریان شۆپ بوو بوونه وه. لولهی دووکه لی سهربانی کۆشک دووکه لی لینه لدهستا و مه شخه له کانی لای ههوزی ئاوی ههوشه کهش هه لکرا بوون. سایه ی پاشا له ژووری کاری خۆی له سەر پهرده که وه دیار بوو، وهک ئەوه وابوو له پشت پهرده وه سیخوپی به سەر وهزیره وه بکا.

وهزیر له ئەسپهکهی دابهزی و لغاوه کهی دایه دهسته یهکیک له نۆکه رهکان، که ئەو نهیده ناسی. کابرا که سیتی چوارشانه ی تیکسمرپاو بوو، پینه دهچوو هیچ کارامه ییهکی مهیتهری به پوخساره وه دیاریی. وهزیر به ئەسپایی به سەر په یژه به ستووه کاندایازی دا چووه نیو کۆشک. پاره وهکان تاریک بوون، به لام چرایهک بچووک له دهرکهی هۆلی مینا بهنده که هه لکرا بوو.

که شه وه واکه مایه ی گهف و هه په شه بوو. دهنگیک له هه ناوی خۆیه وه پییگوت، واباشه بهرله وهی کار له کار بترازی بگه پیتته وه، به لام خۆ نهیده توانی بۆ دوا وه بگه پیتته وه، ئاخەر شا ئهوی بینى بوو، که واته چاوه پیتی دهکا. خۆر سکا نه ئاوپیکی له دواى خۆی دایه وه، دهرکه کهی

کرده وه ویستی بچیته دهره وه. لی ئەو پیاوهی سه‌ری پێشمه‌ی
ئه‌سه‌په‌که‌ی لیوه‌رگرت له‌سه‌ر په‌یژه‌وه وه‌ستابوو.

ئینجا به‌ نه‌رمی به‌ وه‌زیری گوت: "پایه‌به‌رز چاوه‌پێت ده‌کا." ئەمه‌ی گوت
و ده‌رکه‌که‌ی پێوه‌دایه‌وه.

وه‌زیر گه‌پایه‌وه هۆلی مینابه‌نده‌که‌، به‌ نه‌رمی له‌ ده‌رکه‌ی دا و بانگی
کرد: "ئاغا موشیر!"

له‌ تاریکیه‌وه ده‌نگێک هات: "فه‌رموو وه‌ره ژوور، ئاغای په‌رده‌دار لی‌ره
نییه‌."

له‌ هۆلی مینابه‌نده‌که‌دا هه‌موو په‌رده‌کان دادرابوونه‌وه، به‌لام ژووری
چلچراکه‌ پووناک بوو. وه‌زیر به‌سه‌ر مافوره‌ گه‌ورۆنه‌ که‌سه‌که‌ی
هۆله‌که‌دا پویشست، چوه‌ سه‌ر کورسییه‌ په‌نگ هه‌نارییه‌که‌ دانیشست و
لاقه‌کانی خۆی شیتلا، دیسان ئازاری ده‌دایه‌وه.

هه‌موو جارێک، که‌ ئەو له‌ هۆله‌دا چاوه‌پێی هاتنی پاشای ده‌کرد، به‌
سه‌رسامیه‌وه سه‌رنجی له‌ تانوپۆی مافوره‌ راخراوه‌که‌ی به‌رپێی ده‌دا.
ئاخر یه‌کیک بوو له‌ مافوره‌ هه‌ره‌ نازداره‌کان تائیس‌ستا چنرابی. داوی
باریکی ته‌لایی و هه‌زاران داوی وردیله‌ی دیکه‌ تانوپۆیه‌که‌ی وه‌ها به‌
گۆل و گۆلوک نه‌خشینه‌رابوو، هه‌ر خواخوات بوو لێی پابمێنی.

که‌س نه‌یده‌زانی ئاخۆ که‌ی ئەو مافوره‌ شاهانه‌یه‌ چنراوه‌، لی مرۆ له‌و
ب‌روایه‌دا بوو هی کۆشکه‌ ئێرانییه‌ دێرینه‌کان بێ، ئەوانه‌ی سێزده‌ سه‌ده
پێشتر به‌ ده‌ستی موس‌لمانان ئاگریان تێبه‌ردرا، ئەوکاته‌ی ده‌وله‌تی
ئێرانی پوخوا. ئیدی شوینکه‌وتوانی محه‌مه‌د هه‌موو کۆشکه‌کانیان
تالانه‌کردن و ئاگریان تێبه‌ردان، لی یه‌کیک له‌ نوکه‌ره‌کان توانیبووێ ئەم
مافوره‌ ده‌رباز بکا.

ئەم خه‌یال‌پویشته‌ وای له‌ وه‌زیر کرد باشت‌ر بێته‌وه سه‌ر خۆی.

‘چپیه دهلی و وزیر ترساوه، من تۆم ودها نه ناسیوه. تۆ شهکات و ماندووی، دهی ههفتهیهک برۆ فهراهان و پشوو بده. ئه و ئهم قسهیهی بهخۆی گوتیه.’

له پشت دهرکه بچکولهکش، که هه میسه هر کابرای پهردهدار بهکاریده هیتا، گوئی له تهپهی پین بوو. بانگی کرد: ‘ئاغا موشیر!’

هیچ وهلامیک نه بوو. به رهو لای دهرکه بچکولهکه پویش بزانن چ باسه، که چی ئه و دهرکهیهی هه میسه له سه ر گازهرای پشت بوو، گاله درابوو. گوئی لیبوو یه کیک ههنگاوی هه لده هیتا. ‘ئاغا موشیر، ئه وه تۆی له وئ?’ کاتیک بیدهنگی بالی به سه ردا کیشهانه وه، ترسیک په پیه دلی. ئه و په رده دریزانهی هه میسه پاشا له وئوه سه ریده ریتا و پهیدا ده بوو، جوولایه وه. وه زیر چاوه پینی کرد پاشا بی، به لام خۆ ئه و نه بوو، به لکو شهرمین بوو، سه ری له بن په رده دهر هیتا.

وه زیر ئاهیتی پیداهاته وه بانگی کرد: ‘شهرمین. وهره، دهی وهره ئیره!’ لی پشیلکه له جینی خۆی نه بزووت. وهک ئه وهی بۆنی شتیکی ناخۆشی کرد بی. تاویک له وه زیر راما، ئینجا سه ری برده وه پشت به رده و ون بوو. شهرمین ئه وهی بۆ وه زیر پوونکرده وه، دۆخی ئیستای هۆلی مینابهنده که ئاسایی نه بوو، دهنه هر یه کسه ر بۆی ده هات و خۆی له لاقهکانی هه لده سووی.

وه زیر دوو دل بوو. به لکو راسته وخۆ له شا ویبکه وئ: ‘خواه نشکو، من لیره م، چاوه پینی ئیوه م. بۆ لای په رده که پویش.

سه رله نوێ بانگی کرده وه: ‘خواهن پایه! تۆ له وئی?’

پیده چو و پاشا هر له ته لاره که نه مابن، وه زیریش سه رچیخ چوو بوو به وهی سایه ی پشت په رده ی به هی پاشا زانیی. به ده ست له پشته وه

گریدان به نیتو هۆله که دا هەر راویچکە ی دەدان. هەستیکرد کە وتۆتە داوی.
 هەر لە سەرەتاوە جەستە ی ئاگاداری کردبوووە، بەلام خۆ ئەو
 ئاماژەکانی بە هەند هەلنەگرتن.

ئێ باشە، دەبوایە چی بکردبایە؟ نەیدەتوانی خۆی بشاریتەو،
 نەیدەتوانی لە مال بمینیتەو یان نەیدەتوانی هەلبێ. ئەو دەبوایە
 گوێراپەلی پاشا بێ، هەر بۆیە بە دەم بانگکردنەو هاتبوو کۆشک.

هەمیشە دوژمنەکانی حیسابی تایبەتیان بۆ دەکرد و زەفەریان پێنەدەبرد،
 ئەو بیریشی لەو نەکردبوووە لە نیتو هۆلی مینابەندەکە تەلە ی بۆ
 دا بنێنەو.

ئەو بویری دایەو بەر خۆی. کێ نالێ شا لێ توو پەیه و بیهوی بەم
 شیوێهە بیشکێنی بەوێ ماوێهێکی زیاتر لە پتووست چاوە پێی بکا؟
 سەرباری ئەو هەموو شتانهش، شا چی لێدەکا؟ کاتیک باوکی ئەو
 پاشایە داوای لێکرد ببیتە سەر وەزیری کۆپەکە ی، ئەویش یەک مەرجێکی
 شاهانە ی لێ داواکرد: "ئەگەر شازادە ی جێنشین بە قورپان سوێند بخوا
 هەرگیز نەمکوژی."

شازادە ی جێنشینی بە پێکەنینەو گوتی: "من سوێند بە قورپانی
 دەخۆم، هەرگیز دەستم بە خوینی تو سوور نەبێ." ئەوسا پاشای باوک
 دەستی وەزیری خستە نیتو دەستی کۆپە جێنشینەکە ی و گوتی: "ئێستا
 من بە ئاسوودە یی سەر دەنیمەو." کاتیک وەزیر لە میشتکی خۆیدا ئەو
 وشانە ی پاشای بە بیر هاتنەو، هێد مە گرتی. ئەری، شا سوێندی نەخوارد
 بەوێ هەرگیز وەزیر نەکوژی، بەلکو بەوێ دەستی بە خوینی ئەو
 سوور نەبێ. خۆ دەکری کاروباری کوشتنەکە ی ئەو بە یەکیکی دیکە
 بسپیژی.

مه‌شخه‌له چرای لای حه‌وزه‌که کوژینرانه‌وه و ئه‌و ناوه به جاریک تاریک بوو. دهرگاکه‌ش داخرابوو، هیچ پاسه‌وانیکیش دیار نه‌بوو. وه‌زیر سه‌رچیخ نه‌چوو بوو، خوی ده‌بووایه بگه‌یاندبایه شوینیکی ئارام و بیوه‌ی. خیرا بق لای دهرکه‌رۆیشست و کردیه‌وه، له‌وئ تووشی پاسه‌وانیکی چوارشانه بوو، وه‌ک دیوار له‌ پارپه‌وه‌که وه‌ستابوو.

وه‌زیر به‌ کابرای پاسه‌وانی گوت: "پیموایه ئیستا پاشا سه‌ری زۆر قاله، له‌وانه‌شه پتری پیتیچی. ده‌چم ده‌ستنوێژ هه‌لده‌گرم. "تۆ ناتوانی لێزه برۆی، خاوه‌نشکو چاوه‌ریت ده‌کا. "شته‌که زۆر ناخایه‌تی."

پاسه‌وانه‌که پینیگوته‌وه: "نه‌که‌ی برۆی."

وه‌زیریش به‌ ته‌وسه‌وه پنی گوته‌وه: "وا تینگه‌م لێزه ده‌ستبه‌سه‌رم؟" کابرا به‌تونندی پالێکی به‌ وه‌زیره‌وه نا و کردیه‌وه ژوور و دهرکه‌که‌ی له‌سه‌ر داخست.

وه‌زیر له‌ دلی خۆیدا به‌خۆی گوته‌وه: "نه‌که‌ی بترسی، حه‌وسه‌له‌ی خۆت له‌ده‌ست نه‌ده‌ی."

ماوه‌یه‌ک هه‌روا له‌ ناوه‌راستی هۆله‌که وه‌ستا، ئینجا به‌ره‌و لای شیرهی ئاوی پاشا رۆیشست، که له‌سه‌ر میزیک له‌ گۆشه‌یه‌کی هۆله‌که دانرابوو. به‌ ئه‌سپاییه‌وه ده‌ستنوێژی هه‌لگرت. پووی له‌ که‌عه‌ کرد و نوێژه‌که‌ی خۆی دابه‌ست. ئه‌مه‌ش تاکه‌ ره‌فتار بوو تا هه‌ندێ ئاس‌ووده‌یی پێبه‌خشێ. نوێژه‌که‌ی خۆی دابه‌ست و له‌جاران پتر درێژه‌ی پێدا، که‌چی پاشا هه‌ر دهرنه‌که‌وت.

تۆ بلی شا له‌ کوێ چاوه‌رێ بکا؟ خۆ ئه‌گه‌ر ویستبیتی سووکایه‌تی به‌ وه‌زیر بکا، کردی و سه‌رکه‌وتووش بوو. خۆ ئه‌گه‌ر نه‌خشه‌یه‌کی دیکه‌ی هه‌بووبی، باشه‌ بق هیچ ناقه‌ومنی؟

له پر ئه وهی به میشکدا هات، ئیستا شهوی هه یینییه و له پوژانی هه یینیشدا
 هه رانه کهس بکوژرئ. مانگ ریک له سه ر کوشکه که هه لاتبوو، کاته کهش
 سه روبه ندی نیوهی شهو بوو. ئیدی کهوته سه ر ویرد خویندنه وه:
 "ئه شهه دو ئه ن لا ئیلا هه ئیلا ئه لالا، وه ئه شهه دو ئه ننه محمه ده ن
 ره سو لولالا. گه واهی ده ده م ته نیا یه ک خودا هه یه ئه ویش ئه لالایه،
 هه روه ها گه واهی ده ده م محمه د نیردراوی ئه وه."

مرو ئه و کاته ئه م وشانه ده لیته وه، کاتیک ته واو دلنیا بی مردن لئی نزیک
 بوته وه. دووریش نه بوو شا له شویتیک به دزییه وه چاوی له سه ر ئه و
 بی، چون وه زیر، پالنه وانه که، ئه و پیاوهی ویستوو یه تی ئه و له سه ر ته خت
 لابه ری. گیرۆده ی دۆخیک بووه، ده ربازبوونی ئه سته مه.

وه زیر به دانه خودا گرتنه وه له نیتو ژووره که دا ده هات و ده چوو. ئیستا بو
 مردن ئاماده یه، هه ندیک هتور بوو بووه وه. جاریکی دیکه له مافووره که وه
 پاما، هه ر به راستیش جوانترین مافوور بوو به دهستی ژنه ئیرانییه کان
 چنرای. پینده چوو زور وه زیری دیکهش پینش مه رگی خویان، به سه ر
 مافووره که دا پویشتب.

مانگ له سه ر ئاسمانی کوشکه که ئاوا بوو.

له بهر خۆیه وه به برده بر دیکه وه گوئی: "کاتی هاتوو."

ده رگا کرایه وه. سێ پیاوی تیکسمراوی چوارشانه ی لئ وه ژوور که وتن.
 په تزی گه وره ی ره ش و کندریان پینبوو.

وه زیر به توندی هاواری کرد: "لا ئیلا هه ئیلا لالا..."

دوو له پیاوه کان غاریان دا بی و له پشته وه گرتیان و ده ستیان له
 پشته وه توند به سته نه وه.

"لا ئیلا هه ئیلا لالا" وه زیر وه ها هاواری کرد، لئ نه یوانی رسته که ته واو
 بکا، سیه مینه که یان پارچه په پۆیه کی توند له زاری په سته ی.

وهزير به چنگه پرنی خه ریکبوو خوی له دهستیان راپسکیتی، لی بهرزهفتیان کرد و به هه رسیکیان له زهویان دا، ئینجا به چهند جوولهیهکی خیرا له پهتو ره شه که یان وه پیتجا. ئه ویش تیکوشا به لکو دهست و پیتی خوی بجوولینی و خوی بکاته وه، لی هه رزوو پیاوه کان به کندر توند بهستیانه وه و وهک فهردهیهک له سهه رزهوی هه لیان گرت و بردیانه دهه.

کاتیکیش ئارامی بو ژووره که گه رایه وه. پشيله که سهه ری دهه ریتایه وه. به سهه ر مافووره که دا پویش و لیتره و لهوئی هه ر بونی ده کرد. په رده که لادرا و شا به ده رکه وته وه. هیشتا هه ر شه و بوو، مه شخه ل له سهه ر حه وزه که هه لکرانه وه و پاسه وانه کانیش بیتاکانه له به ردهم ده رگا وه ستانه وه وهک ئه وهی هیه شتیک نه قه و مایی.

۳۸

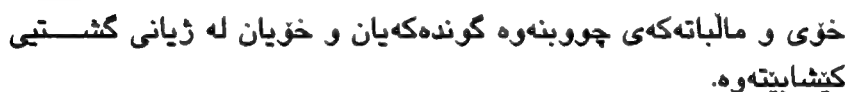
بیدەنگى

دوای کوشتنى وهزىر، ئەمىرى دەستەراستى، يارمەتى ژن و مال و مندالى دا تا له تاران هەلپىن. هەموو دۆست و برادەرانى وهزىرىش رايانکرد. ئەمىر خۆشى خۆى له بەر چاوان شاردهوه.

له کۆشک بووه شايى و لۇغان. نه يارهکانى وهزىر پىرۆزباييان له يەك دهکرد بى ئەوهى ناوى کۆژراوهکەش بهپىن. مه ههوليا که چىدى نه يدهتوانى به پنى خۆى بپوا، هەموو پۆژهکەى له پيشوازيى ميتوانهکانيدا بوو. زلهيزه دهرهکيهکانيش به بىدهنگى چاودىريى بارودۆخى گۆراني دهسهلاتيان له ولاتدا دهکرد.

له هيج شوپىنکيش به فهرمى مردنى وهزىر پانهگهيهنرا. پرسهکه ههروا له نيتوان مردن و نه مردن به کراوهيى هيلرايهوه. خه لکى ئاسايش شتهکه يان ئەوهنده به هه ند هه لنه گرت.

دوای ئەوهى وهزىر بق ماوه يەکی دورودرێژ ديار نه ما و هيج سهروسۆراختكى پهيدا نه بوو، خه لکه که له خويان ده پرسى تو بلێى بق کوى چووبى. وه ها مه زنده دهکرا له لايه ن پاشاوه لادرايى، ئىدى به

هه‌نووکەش ئەو بە‌ندوباوو بە‌کراوویی بە‌خە‌لک دە‌کو‌ترا، گوا‌یه وە‌زیر ئە‌جین‌دایە‌کی دوو‌سەرە‌ی هە‌بوو. شە‌یخ ئا‌غاسی پ‌ای‌گە‌یان‌د، پ‌اشا بە‌ل‌گە‌نامە‌ی ئە‌وتۆ‌ی کە‌وتوو‌نە‌تە‌ دە‌ست، کە‌ لە‌گە‌ل ئینگلی‌زە‌کان دان‌ی‌شتوو و گ‌فتی ئە‌وە‌ی لێ وەر‌گرتوون، ئە‌گەر هات و پ‌اشای روو‌خ‌اند، ئە‌وا پ‌شتی ب‌گرن.

کاتیکیش وروژاوییه که دامرکایه وه و به ندوباو کهم بوونه وه، پاشا ئاهاهنگیکی ساز دا. هه موو شارزاده و پیاوه ده سترۆیشتووه کانی بازار و بهک دوو ئاهاه تولالشی بانگهشت کردن.

جاران پاشا که سبکی که دوو بوو، لی ئیستا پتویست بوو چهند قسه که بق مئوانه کان بکا: 'خوا ویستی له سهر ئه وه بوو، ئتوه جارنکی

دیکه به و شیوه یه لیره ببینمه وه. 'ثم قسه یه هر مایه ی سهرسورمانی خویشی بوو، ئاخر کتومت نه یده زانی مه بهستی چی بوو. له بهر نه وه ی ئه و قسانه ی کرد و بی نه وه ی بشخوازی فرمیسکی له چاودا بارین، ئیدی خه لکه کهش وروژان. هیچ که سیش پرسپاری نه کرد.

ئه و به بهردهم میوانه کانی رابورد، میوانه کانیش به دوو ریز له بهرانه بر یه ک وه ستابوون. به شیوه یه کی ریز په رانه له گه ل بازارگان و دوکانداره کانی بازار قسه ی کرد به دهسته وازه ی توینگلداره وه پیپراگه یاندن، گورانکاری به رپوه یه و له بهر ژه وه ندیی بازاریش دایه.

لای ئایه توللاکان ئیستیکی کرد و ئه و دهر فته ی پیدان چهند ویردیک بخوینن و له چاوی بهد به دوور بن. یه کیکیان بویری نه وه ی تیدابوو قور ئانه که ی گیرفانی دهر بهیتی. به سهر لیوانه وه کورته سورته تیکی خوینده وه ئینجا به هیواشی قووی به سهر ده موچاوی پاشادا کرد به لکو باستر بپاریژری.

به کورته ئامازه یه کی پاشا، سنی نوکهر په یدابوون، ههریه که یان سینیه کی پر له دراوی زیړینی له سهر بوو. ئه مهش خوی خوو بوو له ئاهه نگه کانی سهری سالدا ئه م دراوانه وه ک دیاری به سهر میواناندا دابهش بکا، ئیدی ئه و بهم ئامازه یه وه مه بهستی بوو بلی ئه م پوژهش وهک ئه وه وایه به هاریکی نوێ دهستی پیکردبن.

ئاهه نگه که پینچ سکه ی زیړی تیچوو بوو، ئه و زیړانه ی له گه نجینه ی ژیرزه مینه که وه دهر هیتابوو. شیخ ئاغاسایش دراوی نویی له سکه دابوون.

زورینه ی میوانه کان له چینی سهره وه ی ناو کومه لکه بوون، ئه وان پیکه نین و به شاهه سهرسام بوون و دهستیان ماچ کرد و هیوا ی خوشبه ختییان بو خواست.

هر هه موو شازاده كانيش به جلى سه ربازى نوڤه هاتبوون، به هه موويان ده وره پاشايان دا و نه ويان بۆ ده رخت، گوايه نامادهن گيانيان له پيناوى نيشتماندا به خت بكن.

شا به بيدهنگى گوڤى له هه مووان بوو، خندهى بۆ كردن. ئاخىر ده يزاني ئه وان هاوئاخوپى^{٦٧} برىتاني و پوسه كان بوون. له پوژميره كهى نه وهى تومار كرد: نه مانه تا قمىكى ناپاكن. خو نه گهر ده رفه تيان بۆ بره خسى، ده ستيان ده چيته خوڤنى منيش. ئه وان خواخوایانه كچه كه م و شه رمينيش پارچه پارچه بكن. پتويسته ئه وان وا ليكه ين به ر له وهى بكه ونه پيلانگيزان، بۆ خو مانيان كيش بكه ين.

ميوانه كان چايان له ئىستكانى ئاودامانزى بۆ هات. پاشاش كوڤيك قاوهى خوارده وه، نه وه يه كه مين جار بوو راشكاوانه له ئيش خه لكدا قاوه بخواته وه. خه لك نه شتهى به ئاماژهى ده ستپىكى سه رده مىكى نوڤى بينى. به تاسه يه كى زوره وه كوڤه قاوه كهى خوڤى له سه ر خوانچه زيرينه كه دانايه وه. ئينجا خواخاڤيزى له ميوانه كان كرد و به رنى پشت پرده كه كشايه وه ژووره تايبه تيه كهى خوڤى.

دواى نه و، شىخ ئاغاسى پۆلى خانه خوڤى بينى. خزمه تكاره كان به خوڤيان و ده فرى گه وره پى له شيرينه مه نى هاتنه ژوور. ميوانه كان نه ويان بۆ شىخ ئاغاسى باسكرد چۆن نه و به و ئاوه ز و حيكمه تهى هه يه تى و له م پوژه سه خت و ته نگانه يه دا له پشتى شا وه ستاوه. پيشتر هه رگيز پاشايان وه ها دلخوش و به خته وه ر نه بينيويو. شىخ ئاغاسى گوڤى بۆ ماوه يه كى دريژ له به ر هه رات دلى شكابوو، به لام ئىستا نه و

^{٦٧} ناخوپ: نه و شوڤينهى له تهويله ئاليكى بۆ ئاژه لان داده نرى. هاوئاخوپ واته له هه مان سه رچاوهى خوراكه وه سوودمه ندن. وه رگيز

قوناغه پەشە تىپەپىو، سەرلەنۆى كاروبارى دەسلەت و بەپىو بەردنى
ولات كەوتتەو، بىن جەلوى پىرۆزانەى پاشاۋە. وىراى ئەو، ش، پىنى
پاگە ياندن، شا داۋاى لىكر دۈۋە ئەركەكانى ۋەزىر پاپىپەپىنى. "زۆر كارى
نارەۋا، بەتايىبەتى لە نىۋ سوپادا ھەن. بۇ مايەى خۆشەختى پاشا ئەو
حىكمەتەى ھەيە دەستىنشانىيان بكا و راستىيان بكا تەو. ھەر بەپاستىش
ئەم خالەيان، خالى بەھىزى من نىيە."

شىخ ئاغاسى بە چاۋى فرمىسكتىزاۋەو سوپىندى بە خوا خوارد بە ھەر
ۋ ھىزۈگۈپى خۆى بخاتە خزمەتى پاشاۋە.

لەسەرەتاۋە، پاشا ھەللىدا مردنى ۋەزىر لە ئىنگلىستان و روسىيا
بشارىتەو. بالۆيزى برىتانىا و لە پىنى چاۋى سووسەكارانىيەو ۋ ھەر
لە ھەمان پۆزى كۈشتەكەى ۋەزىردا بە پووداۋەكەى زانى و لەندەنىشى
لئ ئاگادار كەردەو. بالۆيز پووداۋەكەى بە پووداۋىكى خەمبارانە و
شىتىكى تەۋا چاۋەپواننەكراۋ دانا. ۋەزىر پىاۋىكى مجىزبەرز بوو،
دوژمنى زۆرى بۇ خۆى پەيدا كەردىبوون. پاپىژكارە گەنجەكانىشى گىران
يان خۆيان شار دىبوۋەو ۋ چاكخوازەكانىش زەبرىكى كۈشەندەيان
بەركەوت.

ئىنگلىستان لەبارەى گۆرپىنى دەسلەتەو غەمبار نەبوو. ئاخىر ئىستان
لەندەن دەتوانى راستەوخۇ سەروسەۋدا لەگەل شادا بكا.

لە دۋاى چل پۆز لە كۈشتىنى ۋەزىر، ئايەتوللاگەى تاران و لە كاتى
دۋانى پۆزى ھەينىدا، كۈرتەھەۋالىكى لەبارەى خانەۋادەى پاشايەتتەو
پاگە ياند: "ئىمەى پاشاى ئىزان شىخ ئاغاسىمان بە ۋەزىرى نۆيى ولات
دانا. خوا دەست بەباليەو بەگى."

پاشا له هه واله كهيدا به وشه يه كيش باسى مه رگى وه زيرى نه كرده بو،
هه روه ها ئايه توللا له و باره يه وه كر و بيته نگ بو. شيخ ئاغاسى
سه باره ت به ته قوايه كه ي په سن درا. ئايه توللاش سه رنجيكي وه هاى دا،
گوايه خوداش به و بزارده يه دلخوشه.

له سه ر شه قاميش هيشتا هه ر چيرۆك و به ندوباو له باره ي وه زيره وه
ده گوتران.

- "وه زير هه لاتووه."
- "ئه و لاي بالوي زخانه ي بریتانی لئی پالداوه ته وه."
- "وه زير ويستوويه تى ته ختى پاشا سه راوبن بكا و تاجه كه بخاته
سه ر سه رى خۆى."
- "ئه و خۆى له نيو هۆزه كهيدا شار دۆته وه."
- "ماله كه ي چۆل بووه و ئابلووقه دراوه. ژن و منداله كانيشى
هه لاتوون."
- "وه زير گيراوه، هه يته كان به سه ر مالىان داداوه و پشكنيو يانه و
فايله كانيشيان بردوون."
- "زۆرى پیناچى وه زير له مه يدانى گه و ره ي شاره وه به داره وه
هه لده واسرئ."

چيرۆكه كان گه يشته هه ره مه سه را. يه كيك له وان ئه مه ي خواره وه ي وه ك
پاستى پرووداوه كه زانرا: "ئاخر وه زير ها ته نيو كۆشك شه وه كه ي
هه موو پاسه وانه كان گوڤدران. ئه وان له هۆلى مينا به نده كه دا خنكانديان.
پاشان به و تاريكييه سوكوناسان له گوڤستانى عه بدولداود چاليكيان بق
هه لگه ند و ناشتيان."

كه س نه يده زانى ده راوى ئه و هه واله كتيه. ئاخى شته كه له يه كدانى سى
پاستى بو، له لايه ن سى شاهيدى جياوازه وه گتيردرا بو وه.

شاھیدەکانیش يەك لەدواي يەك، گۆرھەلکەن، پاککەرەو و مەیتەرەکە بوون. چونکە ویژدانى ئەوان بوو بەلا بۆیان، بۆیە ئەوێ بینیبووین گێرپایانەو.

شەویکیان گۆرھەلکەنەکە کە لە پال ژنەکەى درێژ بووبوو، پێى گوت: "دەمەوئ شتیکت پێتێم، بەلام ھەر بەینى خۆمان بێ، نابێ کەس پێى بزانی. ئایا دەزانى شەویکیان دەبوایە بچم گۆرێک ھەلبکەنم. ھەر ھێندەم زانى کاتێک گالیسکەيەک بە دوو سوارەو تەرمیکیان لە پەتۆی رەشەو و لوولدابوو. منیش دەستم دایە چرا و چوومە نێو گۆرەکە بۆ باراستن و بەرھوقیبەکردنى سەرى مردوو. ویستم پەتۆی سەر تەرمەکە لابەرم، بەلام یەکن لە پیاوھکان چراکەى لە دەست دەرھێنام یەخمى گرت و لە نێو چالەکە دەرھێتام. ئینجا خۆلیان بەسەر تەرمەکە داگرد و گۆرەکیان پڕکردەو. کاتیکیش لە ئیشەکە بوونەو، پۇناکى داھات. لە زەردەى بەیاندای بێنیم گالیسکەکە لە کۆشکەو ھاتبوو. مردووھەکش ھەر ھى ئەوئ بوو."

ژنەش لە لای خۆیەو چیرۆکى میژدە گۆرھەلکەنەکەى بۆ خزمەتکاریکى کۆنى ھەمام گێرپایەو، ئیدى چیرۆکەکە لە ھەمامەو گەیشتە ھەرەمسەرا.

دواى مردنى وەزیر بە ھەفتەيەک، ئەو خزمەتکارەى کۆشکى خاویندەکردەو، کلاویکى قووچى درپاوى لە ھۆلى مینابەندەکەدا دیتبوو. کلاوھەکە لە پەنجەرەکە، لە پشت پەردەکە لە سەر ناوکەوھەکە کەوتبوو. بە نەخشە ئاودامانى کلاوھەکە زانى ھى وەزیر بوو. کاتى ھەلیگرتەو دەستەکانى دەلەرزین، لى نەبوترا ئەوێ بینى لای کەس بگێریتەو. ئینجا کلاوھەکەى لە ژێر جلەکانى شارەو بە ترسەو

هینایه وه مالی. له مالی دهستیکی پیداهینا و له نیو په پویه کی رهش و له ژیر زهمینه تاریکه که دا شار دییه وه. سڼ ههفته ی په بق قولماتی له زار نه هاته ده، به لام نه و هه موو ماویه له ناخییه وه شتیک پالی پیوه ده نا تا بۆ که سیکی باس بکا. شه ویکیان خوی لی نه ده که وت، بویه چوو له لای دایکه پیره که ی، سه ری خسته کوشی و به گریان وه کوتی: "من کلاویکم له مالییه. کلاوه دپاوه که ی وه زیرم له هۆلی مینا به بنده که دوزیوه ته وه. له پشت په رده له سه ر زه وی که وتبوو، به لام نه خشه که ی دهره وشایه وه." هه رچه بنده چیرۆکه که ی ته نها بۆ دایکی گتیرا بووه وه، لی هه ر چۆنیک بن شته که بهر گوئی ژنه کانی شا که وته وه.

ژنه کان هیش تا پنیو سیستان به راستییه کی دیکه هه بوو تا کرۆکی بابه ته که یان بۆ دهر بکه وی.

مه یته ری کۆشک نهیده توانی له وه زیاتر ده می دابخا و هه چ نه لی. شه ویکیان متمانه ی به که که ی کرد و بۆی گتیرایه وه: "ئه سپه که ی وه زیر ماویه که ی زۆره له ته ویله که پاکیراوه. ئه مه ش واتای نه وه ده که یه نی، وه زیر نه و شه وه به سواری ئه سپه که ی خۆی هاته کۆشک، به لام به هه مان ئه سپ لی نه چوو ده ری. ناویرم باسی نه و یه کسمه لای که س بکه م، من له ته ویله که دا به ستوومه ته وه. ئه سپه که ش هه جمانی نه ماوه، هیش تاش هه ر ناتوانم به یهنمه ده ر. تو نابی ئه م رازه لای که س بدرکینی." ئه م هه واله ش که یشته وه هه ره مسه را.

ئیدی ژنانی پاشا هه ر سڼ راستییه کانیان له پال یه ک پرزکرد: "وه زیر له هۆلی مینا به بنده که دا کوژراوه."

بۆ شه وی پاشتر ژنانی شا رهشیان پۆشی و له سه ر قه پهنگی هه ره مسه را له گه ل له یه ک کۆبوونه وه. قلیانی خۆیان ده کیشا و چایان

دهخواردهوه. له بهرده میشیان وهک نیشانه‌ی پرسه، سینی پر له خورمای
رهش داندرا بوو. نیگیان خه مبارانه بوو، به لام که سیان نه گریا و
که سیشیان له باره‌ی وهزیره وه نه دوا. بیده‌نگیه‌ک وهک به ردی که ره
بالکیش بوو.

۳۹

مه لیچک

پیده چوو ولات بین جووله بین، به لام پیچه وانه که ی راست بوو. ناکوکه کان کوتیان به مردنی وه زیر و گیرانی لایه نگره کانی ولاتی له به دبختی پاراست، لی ئه وان هیچ بیروکه یه کیان له باره ی ئه وه نه بوو ئاخو مردنی وه زیر دهرووی چ به لایه کی به سهردا کردوونه ته وه. پیلینکی به رگری به هیواشی به سهرتاسه ری ولاتدا بلاوده بووه وه.

هاوزه مانئ ئه و پووداوانه ش، شهرمین دیار نه ما. پاشا هه موو شوینینکی به دوا گه را، لی وهک ئه وه ی ئاسمان هه لیکیشابن یان زهوی قوتی دابن، نه دوزرایه وه. ئه و گومانی له ژنه کانی هه بوو، پشیله که یان دزی بین تا تۆله ی مردنی وه زیری پی بکه نه وه. هه ر بۆیه داوای له بهرپرسی هه ره مسه را کرد هه موو ژووره کان، یه که له دوا یه که بپشکنی. لی هیچ سؤراغیک له شهرمین هه نه بوو.

کئ نالی شهرمین خوی کۆشکه که ی جینه هیش تووه؟ تو بلی چیدی
 ههستی به ئارامی نه کردی؟ تو بلی له ژنهکانی حهرم یان له خودی
 پاشا نه ترسای؟ له وانه شه شهرمین ره گهل پشيله به ره لاکان که وتی؟
 شا ههستی کرد چیدی پشيله که ی نا که پیتته وه. ئه مهش ئازاری دا، به لام
 خو هیچیشی پیتته ده کرا.

چه ند مانگیک به سه ر کوشتنی وه زیدا تیه پی. زور جارن شا بیر
 لیده کرده وه، به لام خوی به هونراوهکانی خه ریک کردبوو، تا میتشکی
 خوی ساف بکاته وه و پی ژیر بیتته وه. ئه وهشی بۆ نه چو وه سه ر، دوا
 هونراوهشی هه ر له باره ی وه زیره وه بوو:

کوتکیک مه لگره، دیواره که بشکینه

له م زیندانه را که

هه لئ و خوت بده ره دهستی هه تاو

وهک ئه وانه ی رۆیشتن

ئه وانی هه رگیز نه که رانه وه.

ویرای هه موو شتیک، داخ و که سه ر بۆ رزگار بوون له وه زیر تا ده هات
 زیاتر و زیاتر ده بوو. بۆ که س نه بوو پرسه بۆ ونبوونی دابنئ، لئ پاشا
 به بیدهنگی پرسه ی بۆ دانا. دلی خوشی به وه دایه وه، گوايه پاشاکانی
 پیش خوشی کرده وه ی هاوشیه یان کردووه. خو پتویست بوو یه کیک
 یه کیتی ولاته که بپاریزی. هه نووکه وه زیر نه ماوه، ئیدی خوی ده بی
 کاروباری ولات بگریته ده ست، ده سه لاته که ی نمایش بکا.

داوای له شیخ ئاغاسی کرد گه شتیکی بۆ شاری سولتاناباد بۆ ریکخا.
 ریکه ی سولتانابادیش به شاره پیروژه که ی قوما تیده په پی، ئه و
 شاره ی مه زارگه ی مه عسومه ی پیروژ، نه وه ی پیغه مه ری لیه.
 کومه به زه که ی ئه و یه کیکه له شوینه دینییه هه ره گرنگهکانی ولات.

شیخ ئاغاسیش پراویژی به شا دا یه ک دوو پوژ له قوم بمینیتوه و سهردانی مه زاره پیروژه کهش بکا. به م جوړه په یوه ندیی خوی له گهل گه وړه ئاخونده کانی ولات پته و ده کا.

گه شته کهش دوو هه فته ی ده خایاند، له و ماوه یه دا پاشا و ژنه کانی له مالی بازرگانه ده و له مهنده کانی شار ده مانه وه.

قوم شاریکی پیروزی گهرم بوو، له لیواری بیابانه که هه لکه وتووه. به شیوه یه کی تاییه ت له ئاخوند و خزمه کانیان پیکهاتبوو. ئه وه ی راستی بن ئایه توللا گرنگه کان له قوم ده ژیان. پتگه ی ئایه توللاش گه وړه تر بوو له ئاخوند و ئه وانه ی پیشنوژیان ده کرد. هر که سیک بگاته ئه م پایه دینییه ده بووایه ته مهنیکی زوری تپه پاندها. ئایه توللاکان ده سترویشتوو بوون، ئه وان هه زاران لایه نگریان هه بوو. به شیوه یه کی ساده له نیو خه لکدا ده ژیان. خه لکه کهش گوئیان لیده کرتن. ئه وان له ژیانیکی ساده ده ژیان. مزگه وتیش مه کو ی ده سه لاته که یان بوو. له پئی سه دان ئیمامی پیشنوژی خوینه وه که به سه رتاسه ری ولات بلاو بوو بوونه وه، ده یانزانی چی له نیو خه لکه که دا ده گوزهری. پاشاش لای خویه وه رقی له و شاره ده بووه وه، به لام مایه ی لیتیگه یشتن بوو، له گهل ئایه توللاکاندا ره فتاری باش بی.

پاشا له قوم کاته که ی خوی له قه لایه کی په رگه ی شاره که، له شوینیکی ناوازه له نیوان دارخورما پیره کاندایه سه ر ده برد، به پوژ زور گهرم بوو لئ به شه و هه وایه کی فینک و خوشی هه بوو. شا حه زی لینه بوو سهردانی گومبه زه پیروژه که بکا، به لام پیویست بوو نیشانی ئایه توللاکان بداء، ئه و ئه وکه سه یه، به توندی جله وی ولاته که ی له دهسته.

به ياوره يی دهسته يک له ناودارانی شار، نه خاسمه ناخونده کان، سه ری له گومبه زه پیرۆزه که ی مه عسومه ی دا و وهک باو بوو شیشه ی قهغه زه زیرینه که ی ماچ کرد.

به دوا ی شه ویشدا سه ری له مه درسه دا، شه مه درسه یه ی ئیمامه کانی پیده که یاند، پاشان که پرایه وه قه لاکه تا چیدی که سه پیرۆز و میزه ره سه ر و پیشداره کان نه بینن.

بو سپیده ی پۆژی پاشتر درێزه ی به گه شته که ی بو سولتان ئاباد دا. ده قه ره فراهانی ش که له سه د دو سه د گوندیک پیکهاتبوو، شوینیکی زور گرنه بوو. ئاخو شه ی زیدی وه زیر بوو. بو ماوه یه چهن دین سه ده ره چه له کی مالباتی وه زیری تیدا نیشه ته جی بوو بوو. دانیشه توانی شه وه قه ره شانازیان به خانه واده کانیان به تاییه تیش به خانه واده ی وه زیری کوژاوه وه ده کرد.

کاتیک شا بو پۆژی پاشتر و له سه روبه ندی گه یشته ناو شاره که، هه موو شه و پیاوانه ی له سه ر پیکه ی خوی بینن، له وه زیر ده چوون. له وانه یه له مه دا سه رچیخ چووبن، به لام شه و پیاوانه هه مان کلاوی وه زیریان له سه ر بوو، هه مان شیوه ی ردینی قه له مکرایشیان هه بوو. فرمیسک له چاوی پاشا هاتنه خوار.

شا ویستی بچینه بازاره کونه که ی شار. پینستر وه زیر هه زی له پیلایو بوو، به تاییه تی پیلایه چه رم شه ستووره کان، هه ر جاریک به گه شت و کاروان ده رچووبا، به جووتیک پیلایو نویوه ده که پرایه وه. پاشاش به ته وه سه وه په لاری خوی تیگرتبوو: ده بینم کاتی شه وه هه بووه جووتیک چه که بو خوت بکری.

وه زیر وه لامیدایه وه: شه وه ی من کریم هه رگیز ناگاته شه و خوشییه ی کاتی خوی باوکه بو یه که مین جار جووتیک چه که مه ی له بازاری سولتان ئاباد بو کریم.

هه‌مووان به‌و سهردانه‌ی پاشا سهرسام بوون. دوکانداره‌کان نه‌یاندەزانی
چن هه‌لسوکه‌وت بکه‌ن، چونکه‌ پۆلی شایان له‌ بێ سهروشوینکردنی
وه‌زیر بیستبوو.

سهرده‌سته‌ی پاسه‌وانه‌کان هاواری کرد: "جاوید شاه! بژی پاشا!"
پاسه‌وانه‌کانیش به‌ دوایدا گوتیانەوه: "جاوید شاه! بژی پاشا!"
پاشا لای به‌هارات و ده‌رمانفرۆشه‌کان وه‌ستا و بۆنی گیاکانی کرد، لای
مافوورفرۆشیکیش به‌ ئاмаژه‌کردنیکه‌وه‌ پرسی: "ئه‌م مافووره‌ له‌ کوێ
چنراوه‌؟"

بێ ئه‌وه‌ی چاوه‌ڕێی وه‌لام بکات، له‌سهر پێڕۆیشتنه‌که‌ی خۆی به‌رده‌وام
بوو، به‌لای چه‌ند دوکانی زیڕ و ته‌لافرو‌شدا ره‌ت بوو و ئینجا لێ
وه‌ژوور دوکانی پێلافرو‌شیک که‌وت. ده‌ستی بۆ پێلاویکی قاوه‌یی کال
برد، بۆنی پێسته‌که‌ی کرد و پاشان له‌ شوێنی خۆی دانایه‌وه. دوا‌ی
ده‌ستلێدان و پشکنینی چه‌ند جووت چه‌که‌یه‌کی دیکه‌، له‌ دوکانه‌که‌
چووه‌ده‌ر و پاشان له‌ لاپیوه‌ بازاره‌که‌ی جیه‌یشت. پاسه‌وانه‌کانیش بۆ
ساتیک له‌به‌رچاویان ون نه‌ده‌بوو.

شا ویستی سه‌هری کارخانه‌ گه‌وره‌که‌ی مافوورچنێن بدا، ئه‌وه‌ی له‌
پشته‌وه‌ی بازاره‌که‌ هه‌لکه‌وتبوو. پلانیکی گه‌وره‌ی وه‌زیر ئه‌وه‌بوو، هانی
فرۆشتنی مافووری ئێرانی بدا بۆ ده‌ره‌وه‌ی ولات. هه‌ر بۆیه‌ پڕۆژه‌ی
دروستکردنی کارگه‌ی مافوورچنێن له‌ شاره‌کان دابه‌زێنی. وه‌ک
نمونه‌یه‌کی پڕۆژه‌که‌ش، کارخانه‌که‌ی سولتانئابادی دامه‌زراندبوو.

بۆ مایه‌ی سه‌رسامی و خوشحالی مافوورچنان، پاشا به‌ یاوه‌ری
ده‌سته‌ی پاسه‌وانه‌کانی سهردانی کارخانه‌که‌یان بکا. پاشا به‌جۆش و
وروژاو بوو. ئه‌و ئێستا خۆی له‌ نێو یه‌کێ له‌ خه‌ونه‌کانی وه‌زیردا
بینیه‌وه. ئاخ‌ر ئه‌م جۆره‌ کارخانه‌ له‌ ئێرانی نه‌ناسراو بوون.

دهروازه يه كي نوئ سهریده کیشا بۆ حه وشه ي باخیکي نه ریتانه ي پر له
گوم و ئه سستیک، هه رچی دهو روه ریشی بوو شوینی کاری کریکاران
بوو، سهرقالی رستن و چینی مافوره کانیاں بوون.

شا له بهردهم یه کئ لهو شویتانه ی کارکردن وهستا. به چاویکی تهواو
کراوه لئی پوانی. له بن هیوانی کارخانه کهدا سه دان کیژ و ژنی گهنج
له پال یه ک دانیشتبوون، به سه ره رشتی وهستایان خه ریکی مافورچنین
بوون. تا ئه و کات، مافوره کان هه ر له گونده کان و ژنان له ماله کانی
خوایاندا ده یانچنین، ئاخه به بیري که سدا نه هاتبووه ئه وه موو کچ و
ژنانه له شوینیک کۆبکاته وه و کاری مافورچنینیاں پیتیکا. پاشا مه یلی
لیبوو ده سستی بۆ بهرکی بیاته وه و دراوی زیرینیاں بۆ فری بدا، به لام
سهرنجی دا ئه م خوه ی بۆ ئیره ده ست نادا.

ژنانی کارمهند نه یانده زانی ئه وه پیاوه پاشایه، به لام پهیدا بوونی که سیتی
لایده شتیکی ئاسایی نه بوو. ئیدی هه رده بی پیاوکی گرنه بی و
لنکه وته شی به دواوه بی. له پریکا ناوه که ی چرپیترا. ئیدی بیده نگیی بالی
به سه ردا کیشان، ژنان نه یانویرا سه ریش بهرز بکه نه وه تا ته ماشای
بکه ن. ئه وان له شوینی خویان مانه وه، هه ر سهیری مافووری بهردهمی
خوایانیاں ده کرد. شا به لای مافوره ته واونه کراوه کاندا پویشست و
نیگایه کی له ژنه کان بری. هه سستیکرد ده ماری ملی گرژ بوون، چاوه کانی
زوورانه وه. له پر وه سوورا و له وئ هاته ده ر.

بۆ پوژی پاشتر، بریاریدا له گه ل پاسه وانه کانی بۆ راوی که له کۆی
بچیته چیا. کپوه کانی فه راهان ژینگه ی که له کۆیبه به هیزه کان بوو، به
ئاسانییش راونه ده کران. ئه وان هه مان په رنگی تاویره بهرده کانیاں هه بوو،
هه ر کاتیک ده نگیکي ناموشیاں بیستبا خویان له په نا بهرده کاندا حه شار
ده دا.

دوای ئه‌وه‌ی نیه‌ی پوژه‌که به‌سه‌ر کتوی مه‌زداراندا هه‌لکه‌پان، تووشی هیچ نیرییه کتویییه‌ک نه‌بوون. پینده‌چوو راوکردنی چهند که‌ویک دوو قازی کتوی قنیا‌تیا‌ن بشکینن. شا به‌خوی نیشانه‌نگیویکی باش بوو. ئه‌و ته‌قه‌ی له‌یه‌ک دوو که‌و کرد و خستنیه‌ خوار، ئه‌مه‌ وایکرد مرخ له‌هه‌لکشانی زیاتر خۆش بکا تا ده‌گاته‌ سه‌ر دوندی کتیه‌که. دوای راوکردنی حه‌وت که‌و و نو قازی کتوی، کرمی دلی دامرکا و گه‌پایه‌وه تا چیژ له‌که‌بابی گۆشتی تازه‌پاو‌کراو وه‌رگرئ.

له‌گه‌رانه‌وه‌یاندا چاویان به‌که‌له‌کتویییه‌کی ته‌نیا و داب‌راو که‌وت. پاشا ئاماژه‌ی بۆ پاسه‌وانه‌کانی کرد له‌شوینی خویان بچه‌قن و هیچ نه‌جوولین. به‌دوورینه‌که‌ی چاوی له‌سه‌ر ئاژه‌له‌که‌ نه‌تروکاند. ئینجا به‌ئه‌سپایی ده‌ستی بۆ تهنه‌نگی سوارکراو برد. له‌کاتی‌که‌دا نیرییه‌که‌ به‌گوینی قولاغ‌ه‌وه به‌ئاراسه‌ته‌ی راوچییه‌که‌ی ده‌روانی، پاشا پلی له‌سه‌ر په‌لایته‌که‌ی تهنه‌که‌ی گیر کرد. نیرییه‌که‌ سه‌له‌مییه‌وه، ته‌نانه‌ت هاوسه‌نگی خۆشی له‌ده‌ست دا، وه‌ک ئه‌وه‌ی پیکرا بئ. لی ئاژه‌له‌که‌ ته‌رده‌ستانه‌ خۆی پاست‌کرده‌وه وه‌رسوو‌را و به‌بازی گه‌وره‌وه‌هه‌لات. پاشا دوو فیشه‌کی دیکه‌شی گرت‌ه‌که‌له‌که، ئینجا درێژه‌ی به‌لیگه‌رانه‌که‌ دا. ئاژه‌له‌که‌ ئاراسه‌ته‌ی خۆی گۆپی و به‌ره‌و دارستانه‌که‌ تینته‌قاند، له‌به‌ر حوکمی چاوان ونبوو.

شا به‌گورگه‌لوقه‌ خۆی گه‌یاند‌ه‌ ئه‌و شوینه‌ی نیرییه‌که‌ ئاودیو بووبوو، راوکه‌ره‌کانی دیکه‌ هه‌شتا گوینان له‌دوا ته‌قه‌ بوو. شا به‌سواری یه‌کسه‌مه‌که‌ی پیننه‌ده‌کرا زیاتر بره‌وا، له‌سه‌ر پشتی ئه‌سپه‌که‌ی دابه‌زی لفاوه‌ده‌سته‌وه به‌نیو داره‌کاندا غاری ده‌دا. نیرییه‌که‌ له‌پیش شاوه‌ به‌مه‌ودایه‌کی که‌م وه‌ستا و ئاو‌پیک‌ی له‌شا دایه‌وه‌ ناخو هه‌ر به‌دواوه‌یه‌تی یان نا. پاشا به‌ئۆقره‌له‌به‌ره‌هه‌لگیران دیسان ته‌قه‌ی لیک‌کرده‌وه، دیسان نه‌پینکا. خو نه‌شده‌کرا له‌به‌رانبه‌ر نیرییه‌که‌دا بیه‌زی. خۆی هه‌ل‌دایه‌وه

سەر پشټی ئه سپهکه‌ی و به‌ره‌و ئه‌و تاویره به‌رده تاویدا، که وای ده‌زانی
نیرییه‌که‌ی له پشټه. به ئاره‌قه و هه‌ناسه‌برکټوه که‌یشته قه‌ده‌پالی
شاخه‌که، که‌چی شوینه‌واری نیرییه‌که نه‌ما.

شا ب‌روای به شته خورافییه‌کان هه‌بوو، دلنیا‌بوو له‌وه‌ی له‌خو‌را نه‌بوو
که‌له‌که هات‌بووه س‌هر پ‌ئی. ئاخ‌ر ئه‌و پ‌ینج جار ته‌قه‌ی ل‌یک‌رد، ئه‌مه‌ش
زۆر به ده‌گه‌من ده‌قه‌وما. له‌حه‌کایه‌ته‌کونه‌کانی ئ‌یرانییدا، مام‌ز و ئ‌اسک
و که‌له‌ک‌ئ‌وی پ‌ینوینی پاشا‌کان بوونه ب‌و س‌هرچ‌لییه‌کی پ‌ازدار، ئ‌هم
ن‌یره‌ش ئ‌امانج‌یک‌ی بال‌ای هه‌بووه.

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئ‌اره‌قه‌ی ک‌رد‌بوو، ده‌یه‌ویست له‌جووله نه‌که‌و‌ی. ت‌ینویتی‌ش
هاته‌س‌هر، له‌دووره‌وه گون‌د‌یک‌ی هاته به‌ر حوک‌می چاو‌ان. کات‌یک‌یش به‌ره‌و
داره‌کان ل‌یخو‌پ‌ی، له‌پ‌ش‌ت ده‌وه‌نه داره‌کاندا گو‌یی له‌گریانی مندال‌یک
بوو. وه‌ستا تا سه‌یر‌یک‌ی ب‌کا. مندال‌یک‌ی ب‌چ‌کوله‌ی پ‌یس و د‌زونی ته‌مه‌ن
حه‌وت ساله، به پ‌ئی په‌تی له‌ن‌یو ده‌وه‌نه‌دار‌یک‌دا وه‌ستابوو.
ت‌و ک‌نی؟ ب‌و ده‌گری؟

منداله‌که به ج‌له ش‌هره‌که‌ی باش نه‌ده‌هاته پ‌یش‌چاو. چاو‌ه‌کانی به
ش‌ینوازیکی سه‌یر زۆر له‌یه‌ک نزیک بوون، گو‌یچ‌که‌کان‌یشی له‌باری
ئ‌اسایی گه‌وره‌تر دیار بوون، به هه‌ردوو ده‌ست‌یشی مه‌ل‌یک‌ی توند به
س‌ینگ‌یه‌وه گ‌رت‌بوو.

شا خه‌نده‌یه‌کی ب‌وک‌رد و له ئه‌س‌په‌که‌ی دابه‌زی. منداله‌که‌ش له‌گریان
وه‌ستا و به‌و چاو‌ه عه‌نت‌یکانه‌ی ته‌ماشای پاشای ک‌رد.

ل‌یره چی ده‌که‌ی؟ له‌ماله‌که‌ی ئه‌و‌ی ده‌ژی؟ پاشا به‌ده‌م ئ‌هم پ‌رس‌یاره
ئ‌اماژه‌ی به‌کو‌ل‌یت‌یک‌ی قو‌پ‌ینی س‌اده‌وسا‌کاری ک‌رد هه‌ند‌یک له‌خ‌وی
دوور‌تر ک‌رد.

منداله‌که ه‌یچ وه‌لام‌ی نه‌دایه‌وه.

ئ‌ه‌دی ناوت چ‌یه‌؟

دیسان منداله که بی وه لام بوو. تو بلتی له زمانی پاشا نه گه یشتی، یان
که په بوو؟

"تو بالنده یه کی جوانیشت هیه، ئه ری ناوی چیه؟"
منداله که هاته وه لام: "مه لیچک."

"ئه وه چیت گوت؟"

جاریکی دیکه ش گوتیه وه: "مه لیچک."

پاشا به دهنگ پتکه نی، چونکه منداله که وشه ی پاساری "مه لیچ" بچوک
کردوته وه و کردویه تییه "مه لیچک".

"په کوو، چهند گرنگه، ئه وه تو وشه یه کی خوشی نویت داهیتاوه،
له مه وپاش ده بی له هونراوه کانماندا به کاریبه ینین. مه لیچک، جوانه، زور
باشه بو تو."

پاشا کلوشه کریکی له بهرکی شلواره که ی دهره ینا و خستیه ده می
منداله که. به جویی کلوشه کره که، تامی شیرنایه تی کرد و دهستی پاشای
گرت. ئه م دهستگرتته پاشای وروژاند، ههستیکی متمانه به خشی پندا و به
نهرمی دهستی به سه ر سهریدا هیتا. منداله که ش سه ری به لاقه کانی
پاشاوه نووساند، وهک هه میشه شهرمینیش ده یکرد.

شا پی گوت: "تو مندالیکی خوشه ویستی، ها بینا تاریکی داهات، تو
ده بی بگه ریته وه مالی و ئیمه ش به ریگه ی خوماندا برۆین."
کاتیک پاشا گه رایه وه لای ئه سه په که ی، منداله که ش به دوایدا هات. "نه خیر
، مه لیچک. وامه که، بگه ریته، برۆ مالی خوت."

به لام منداله که گوتی: "مه لیچک، مه لیچک، مه لیچک!"

شا به خه نه دوه سه یری کرد. "ئیمه تومان پی جوانه، ده ی وه ره با
بته مه وه مالی." به ده م ئه م قسه یه وه په لی کوپه که ی گرت و بهرزی
کرده وه و له پشت خوی له سه ر زینی ئه سه په که ی سوار کرد.

له و کاته دا دهنگی کچیک هات و بانگی کرد: "ده ی براکه م بده ره وه!"

تەپاشەكە جوولایەو و كیژۆلەبەك بەخۆی دوو چاوی پەشی گەورەو و
و پەرچینکی ئالۆزوبلۆزەو و دەرکەوت. پاشا ھەنگاویك بۆ لای پۆشیشت،
بەلام كچەك وەرسووړا و پاكرد.

“ھۆ كیژۆلە! وەرە، براكەت بەرەو!”

فیسٹانە كەسكە سوورگولیە درێژەكە، بە پێخواسی لەنیو گیاوگۆل،
ترس لە چاوەكانی و دەنگە نەترسەكە سەرنجی پاشایان بۆ خۆی
پاكیشتا. لای كۆلیتە قورپنەكەدا كورپژگەكە دابەزاند و پینگوت: “دە
برۆ ژوورۆ و بە خوشكەكەت بلی بادیه^{٦٨} ئاویكمان بۆ بیتن.” بەلام
كورپژگەكە لەجیتی خۆی چەقی، هیچ خۆی لە گورە نەبرد.

پاشا لیپراوانە سواری ئەسپەكە بوو وە. تا ئەوكاتیش دەستە
نێچیروانە یاوەرەكانی شویتنیتیان ھەلگرتبوو گەیشتتە لای. منداڵەكە
جاریکی دی، دایەو پرمە ی گریان. پیرەپیاویك لە ماله كە ھاتە دەر. لەبەر
ئەو ی سووارەكانی لە دوورپا بینیبوون، مەزەندە ی كردبوو پیاویکی
گرنگیان لەگەڵدابی. خاكە پراییانە بۆ پاشا نوشتایەو و پەلی منداڵەكە
گرت و لەوێ لا یبرد.

کیژۆلەكەش بادیه ئاویکی بۆ پاشا ھێنا. ئاوەكە ی لیوەرگرت و بە
گومانەو تەماشای بادیهكە ی كرد. “ئەو چیبە، ئەو ئاوە بۆ ئەوئەندە
پیسە؟”

“ئەو پیسی نییە، چەوئەندەری شەكرم تیدا شكاندوو.”

“بۆچی چەوئەندەرەكەت لی نەپارزنیو؟”

“ناخر تو ئارەقەت كردوو و ئاوەكەش ساردە، زۆریش تینووی، خۆ
ئەگەر بادیه ئاوەكە بەیەك قوم بخۆیتەو، نەخۆش دەكەوی. پێویستە بە
ھیواشی بیخۆیتەو.”

^{٦٨} بادی: دەفری مسین بۆ ئاوخواردنەو بەكاردی.

^{٦٩} پارزنین: پالاوتن

شا ئاوه شیرینه‌که‌ی خوارده‌وه، چاویشی هر له‌سه‌ر کیژۆله‌که‌ بوو. پاشان دراویکی زیرینی خسته ناو بادیه‌که و زرنگه‌ی هات "ئیمه ده‌پۆین!" وه‌های گوت و ئاوزینگی له‌ ئه‌سه‌په‌که‌ی دا و وه‌جووله‌ که‌وت. کوپژگه‌که‌ له‌ کۆلیته‌که‌ هاته‌ده‌ر و به‌ قیژه‌وه‌هاواره‌وه‌ به‌دوای که‌وت. شا وه‌ستا، منداله‌که‌ش توند خۆی به‌ چه‌که‌یه‌وه‌ نووساند. که‌میک بیری کرده‌وه، خۆ ئه‌و له‌و فه‌راهانه، له‌ ده‌قه‌ری وه‌زیر. که‌له‌کیویه‌ک ئه‌وی گه‌یاندۆته‌ ئیزه، لای ئه‌و کۆلیته‌ قورینه. ئه‌مه‌ هه‌موو واتای خۆی هه‌بوو. ئه‌و ئاماژه‌ی بۆ یه‌کێ له‌ پاسه‌وانه‌کانی ته‌نیشته‌ خۆی کرد تا لێی نزیک بپیته‌وه. "ئیمه ئه‌و کوپژگه‌ له‌گه‌ل خۆمان ده‌به‌ین. هه‌روه‌ها کیژۆله‌که‌ش."

پاسه‌وانه‌که‌ گه‌رپه‌وه‌ لای کۆلیته‌که‌، لێ چوووه‌ ژوو، قسه‌ی له‌گه‌ل جوتیاره‌که‌ کرد، کیسه‌یه‌ک دراوی له‌ مست نا و مۆله‌تی لیتوهرگرت و کیژ و کوپه‌که‌ له‌گه‌ل خویان ببه‌نه‌ کۆشک. کابرای جوتیاریش به‌ نه‌رمی ژنه‌که‌ی خۆی دواند، ئه‌ویش به‌ سه‌رسامییه‌وه‌ سه‌یری پاشای کرد و سه‌ری بۆ دانه‌واند. دایباب چوونه‌ لای کیژه‌که‌یان، قسه‌یان له‌گه‌ل کرد، نینوچاوانیان راموسی. هیتستریان له‌ ته‌ویله‌ ده‌ره‌ینا، کیژ و کوپژگه‌یان لێ سوارکرد و له‌گه‌ل شادا پۆیشتن.

له‌پاش پینچ پۆژان، که‌ گه‌رپه‌وه‌ کۆشک، پاشا کیژه‌که‌ی ناره‌ده‌ حه‌ره‌سه‌را. ناوی له‌ کوپه‌که‌ نا مه‌لیچک. فه‌رمانی به‌ په‌رده‌دار کرد کوپژگه‌که‌ باش باش بشۆن.

ئیدی کوپه‌که‌ جینگه‌ی به‌تالی شه‌رمینی گرته‌وه‌ و ناویشی بووه‌ مه‌لیچک.

٤٠ تیلیگراف

مهلیچک بووه خوشه ویستی شا. خوشکه که ی چاوی له کوپیزگه که بوو، ژوورینکی تایبته به خویان لای خزمه تکاره کان پیدرا. بۆ مهلیچک هه بوو له کاتی نانخواردنی پاشا بمینته وه و له سهه زهوی دابنیشی، ریک لهو شوینته ی جارن شهرمینی لی هه لده تروشکا. ژنه کان سه ره تا زگیان به مهلیچک ده سووتا و له گهلی میهره بان بوون، که چی سال به سال له گهل گه ره بوونی منداله که، هه راسانتر و بیزاروتر ده بوو، ئاخر له منداله کانی دیکه ی ده دا و ژنه کانیشی بیزار ده کردن. که سیش نهیده ویرا پیی بلی پشتی چاوت برۆیه. مهلیچک له لایه ن شاوه رینگه ی هه موو شبتینکی پیدرابوو، ئاخر ئه و دلی به کوپیزگه که ده کرایه وه.

مهلیچک زۆر باشی ده خوارد، خواردنی زۆر نایابیشی ده خوارد، بۆیه هه ر زوو هه لیدا ئۆ قه له و بوو، کیشیشی قورس بوو. ئه و منداله نه ما، کاتی خۆی له تاو که مخۆراکییه وه دهینالاند. خزمه تکاره کانیش له سهه ر

٧٠ زوو هه لیدا: زوو گه ره بوو.

پاشا نه ده وههستان. هه کاتیکیش به شیوهیهکی چاوه پواننه کرا و له بهردهم ژنانی حه ره مسه رادا قیت ببایه وه، هه زوو کلۆ شه کریکیان له ده می ده په ستا. کوپیزگه که کتومت هاوشیوهی پاشا جلی له بهرده کرد، هه مان چاکه ت، هه مان پیلاو و هه مان کلایش. شه وانیش هه لای شا ده مایه وه تا ئه وکاته ی خه وی ده هات.

هه زووش چیرۆک له باره ی مه لیچک به سه رتاسه ری ولاتدا بلاو بوونه وه. تو نه ده زانی کامه یان پاسته و کامه شیان هه لبه ستراره. ده گوترا مه لیچک بۆ دایک و باوکی ده گریا، غه ربیی کرد بوون، ئیدی پاشا سواری سه ر پشتی خۆی ده کرد، هه روهک چۆن گویدریژ له سه ر ده ست و قاچی ده روا، وه های ده کرد و له هۆلی مینابه نده که دا ده سوورایه وه. هیچ که سیک پاشای به بن کلاره قووجه که ی نه بینیبوو، لی ده گوترا بۆ مه لیچک هه بوو کلاره که ی پاشا دابگری و یاری پیتکا. هه میشه ش منداله که پیس و پۆخل و بۆگه ن بوو. ئه و له ئاوی ده ترسا و لینه ده که را بیهشون.

پاشا به خۆی له نێو ته شتیکی گه ورده دا ده یشوشت. به مقهس سه ری بۆ چاک ده کرد، چونکه مه لیچک لینه ده که را ته نانه ت خوشکه که شی ده ست بۆ پرچی به ری.

خه لک ده یگوت پاشا لینه ده که را مه لیچک فیره خویندنه وه و وینه کیشان بن. ئاخه ئه مه پنیوست نه بوو، چونکه ئه و کوپیزگه که ی وهک ئازه لیک ی مالی و ده سته مۆ ده بین. تاکه شت پاشا فیزی کرد بی شه تره نچ بوو، بۆ ئه وه ی پینگای^{٧١} خۆی بدۆزیه وه تا یاری له گه ل بکا و خوشی لیبینی. ئه و یارییشی له گه ل شیخ ئاغاسی ده کرد. هه زوو پاشا ئه وه ی پینخۆش بوو، که گالته ی به ئاغاسی ده کرد. هه ر جاریک شیخ ئاغاسی له پاشا

^{٧١} پینگا: هاوکار، هاوهه ر شتیکی دیکه.. کاتی خۆی جووت به دوو گا کراوه، به هه ریه ک له و دوو گاجووته گوتراوه پینگا.

هاتبايه ژوور، مهليچك خيرا بۆ لای دهرۆيشت خۆی به دامه نيبه وه دهکرد، له بهرکه کانی به دواي شیرینی و نوڤلدا دهگهرا. دهستی بۆ شالی پشتدینی دهبرد و دهیکرده وه، ئاخړ ئاغاسی شاله که ی وهک قایشی پشتین به کارده هینا، ئیدی مهليچك شاله که ی له که مەری دهکرد وه و له نیو ژوورده که دا یاری پیده کرد. ئه و پیاوه به سته زمانهش تا شاله که شی وهر بگریته وه، ده بوایه به هیتواشی به دوایدا غاربدا، دنا له پیر دوولینگه که ی ده هاته خوار. پاشاش به دیاریه وه له قاقای پێکه نینی دها. ئه م خۆشیه و پێکه نینه هینده ی دیکه تیخیخه ی مهليچکی دها.

شا خۆشی به چاره ی شیخ ئاغاسی ده هات، به دهرکردنی وه زیر و دیارنه مانی له گۆره پانه که، ئه و مه ودايه خولقا پاشا ههست به بوونی پاشایه تی خۆی بکا. به بهراورد له گه ل گه و ره وه زیری پێشوو دا، هه می شه ههستی به کیماسی دهکرد. قسه کانی دایکی هه ر له می شکیدا دهرزینگایه وه: "له بهردهم وه زیردا هه ر ده لئی کارمه ندیکی بهرئه مری". لئ هه نوکه له گه ل شیخ ئاغاسییدا، پۆله کان ته و او پێچه وانه بوونه ته وه. ئیستا ئاغاسی کارمه نده بهرئه مره که یه. ئه مهش ههستیکی زۆر خۆشی ده دایه شا به وه ی خۆی هه موو شتی که. هه ر خۆی بپیارده ره. هیتشتا یه ک کۆسپ له بهردهم پاشادا مابوو، تا تاکه سواری مهیدان بی. ئه ویش دایکی بوو. پاشا له بهرانبه ریدا بیده سه لات بوو. ئاخړ خۆ نا کرئ دایکت بنزیریه وه مالی، ناشتوانی لئی بده ی و دهری که ی، ئه وهش هه ر نا کرئ بیکوژی و له ناوی به ری. هه رچی له به ره ی دایکی به وه بوو، ده بوایه جارئ ئارام بگرئ.

ئینگلستان له گه ل شیخ ئاغاسی دهرفه تی گه و ره تری له بهرده ستدا بوو، لئ له هه مان کاتدا زهحمه تیش هه بوو. ئه و پێکایه کی به متمانه نه بوو.

لهندن بۆ ئهوهی پهوتی پههسهندن و پیشهاتهکانی باشتربخاته بن
پکیفی خویهوه، بالویزهکهی خوی له تاران گۆپی و سیئر مالکوم،
سیاسهتوانه بههرهمندهکهی لهجیگه دانا. ئهوکابرایه به میژووی ئیران
سهرسام بوو، تا راددهیهکی باشیش فارسی دهزانی. ئهوهی دهزانی
گهنجینهی ولات بهتال بووه و تیچوونهکانی کاروباری خودی پاشاش
زۆر بهرز و قورس بوون.

مالکوم له دیداره فهرمییهکهیدا سهرنجی پاشای بۆ خوی پاکیشا. له
دیداریکیدا ساچمهزهنیکی راوی پیشکەشی شا کرد، پاشاش به دهوری
خوی بانگهێشتی بالویزیکر بهلکو گهشتیکی راووشکار بهیهکهوه بکهن.
ههردووکیشیان لهبارهی زمانهوه ههستیار بوون و ههزیان له شیعر
بوو. لهیهکئ لهو سهردانانهی، که بۆ چاخواردنهوه چووبووه کۆشک،
پاشا متمانهی به بالویز کرد و هۆنراوهیهکی خوی بۆ خویندهوه:

ئای له دلم، چهند مایهی بهبهزهیی

تو دهبن سزای چاویش بگریته ئهستو

ئاخر چاوم خوشوویستی نهدهینی

سا چون بیتاوانی خوی دهسهلمینی؟

مالکومیش سهرنجهکهی خوی پینگوت: "ئهه شیعره له ئاستیکی بهرزی
شاهانهیه."

یهکیک لهو کاروباره یهکهمانهی مالکوم بۆ پاشای رینکخست، دههینانی
رایهلهی تیلیگرافی نیوخوپی بوو له لیستی پرۆژهکان. لهندن ههه له
بهراییهوه دژی نهخشهکه بوو، مالکومیش مشووری ئهوهی خوارد
مانگانه دههمالهیهک بۆ بهلاوهنانی ئهم کاره بداته پاشا.

مالکوم بۆ ئهوهی له ههه ئاماژهیهک بۆ بهرتیلپیدان دوورکهوینتهوه،
وشهیهی دههمالهی لادا و کردییه باج. بههه جوهره لهسهه ئینگلستان
پتویست بوو مانگانه بریک پاره به ناوی باجی تیلیگراف بداته پاشا.

پاشاش پیتی شاگه‌شکه بوو، ئاخ‌هر له‌و گۆره و بئ به‌رانبهر بڤه
پاره‌یه‌کی ده‌هاته چنگ، وه‌ک ئه‌وه دیار بوو، خوا له‌سه‌ر کاره‌باشه‌کانی
پاداشتی کردبئ.

سیر مالکۆم په‌ی به‌وه برد، به‌بئ هاوکاری ده‌سته‌بژیر، ناتوانی
پاریزکاری له‌ پینگه‌ی خۆی بکا. بۆیه‌ شازاده‌ ده‌ستپۆیش‌تووه‌کانی
بانگه‌یشتی بالۆی‌خانه‌ کردن و داوای دلسۆزیی لێکردن. بۆ ههر یه‌کیک
له‌وانیش کاریکی له‌ پڕۆژه‌ی رایه‌له‌ی تیلیگرافی نیشتمانی له‌سه‌ر کاغه‌ز
پێدان و له‌ به‌رانبه‌ریشدا مانگانه‌ مووچه‌یه‌کی بۆ بپه‌نه‌وه.

به‌م جۆره‌ ئینگلستان ویستی خیراتر بۆ جێبه‌جێکردنی ئه‌و کاروبارانه‌ی
کاتی خۆی له‌گه‌ل وه‌زیردا نه‌خشه‌ و پلانیان بۆ کێش‌ابوو، بێته‌ده‌ست.
چهند هه‌زار پیاویکیان له‌ لادیکاندا خسته‌ گه‌ر تا داره‌کان بپه‌نه‌وه و به‌
سه‌دان گه‌نجی تارانیش فێرکران چون س‌توون و کتێبی تیلیگراف
بپه‌ستن. وه‌ستای ته‌لارسازی هه‌موو ولاتیشیان بانگکردن و خپیان
کردنه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی به‌ ده‌یان نووسینگه‌ی تیلیگراف له‌سه‌ر ریگای
گه‌یشتن به‌ هیندستان دروست بکه‌ن.

پاشا هیواخواز بوو به‌ هه‌له‌په‌ساردنی هێلی نیشتمانی تیلیگراف، کاریکی
وه‌ها بکا په‌عه‌یه‌ته‌که‌ی دوورده‌خاته‌وه له‌و زانیاریانه‌ی له‌باره‌ی دوا
پیش‌که‌وتنه‌کان روویانداوه. خۆی ئه‌مه‌ بیرکردنه‌وه‌یه‌کی ساده‌ بوو.
بازرگانه‌کان ئه‌وانه‌ی گه‌شتی ده‌ره‌وه‌ی ولاتیان ده‌کرد، به‌ چیرۆکی زۆر
سه‌رنج‌اکێش له‌باره‌ی به‌ره‌م، کارخانه، شار، گۆره‌پان، پرد و
پۆژنامه‌کان ده‌گه‌رانه‌وه.

له و شوینه‌ی پاشای لیتهاتبوو، له هه‌موو لایه‌ک سه‌ری زمان و بنزمانی خه‌لک هه‌ر ئه‌و باسوخواسانه‌ بوون. ته‌نانه‌ت له‌ بازنه‌ی ده‌وره‌ی ده‌رباری پاشایه‌تییدا بووبووو گرنگترین بابته‌ی قسه‌وباس. شازاده‌کان له‌ گفتوگۆکانیاندا چه‌مک و زاراوه‌ی نوێی ئینگلیزی و فره‌نسییان ده‌رده‌بړی تا خۆیانی پێ باده‌ن که ئاستیان چه‌ند بالایه. هه‌مووان هه‌ولیان ده‌دا ئه‌وه‌ نیشان بده‌ن، شتیکی نوێی بینویه‌ یان بیستویه‌تی.

پاشان له‌ پێگه‌ی سه‌ردانیکی بۆ ئیسفه‌هان، تووشی پیاوانی ئێزانی بوو به‌ به‌رگی کاری شینه‌وه‌ خه‌ریکی پاچاندنی کێبل و ده‌زگای تیلنگراف بوون. له‌ ده‌روازه‌ی ئیسفه‌هاندا هه‌یه‌ت و یاساولی به‌ یه‌که‌به‌رگیه‌کی نه‌ناسراوه‌ بینین. پتی سه‌یر بووه‌ ئه‌و هه‌موو هه‌یه‌ت و یاساولانه‌ی هه‌بوو، که نه‌یزانیوو. کاتیکیش لێپێچیه‌وه‌، بۆی ده‌رکه‌وت ئه‌وانه‌ هه‌یه‌ت و یاساولی شاره‌که‌ نین، به‌لکو پاسه‌وانی نووسینگه‌ و داموده‌زگای هێلی تیلنگرافن.

به‌ پرسننی خۆی سه‌ردانی کارخانه‌یه‌کی کرد، کێبل و ده‌زگای تیلنگرافییان قایم ده‌کرد. دیاربوو ولات به‌ به‌رچاوی ئه‌وه‌وه‌ ده‌گورا. ئه‌مه‌ هه‌راسانی کرد، ئاخ‌ر بیری که‌وته‌وه‌ کاتی خۆی وه‌زیری کوژراو پێیگوتبوو، هه‌قه‌ سه‌ردانیکی ئینگلستان یان فره‌نگستان بکا به‌لکو به‌ چاوی خۆی و له‌نزیکه‌وه‌ په‌ره‌سەندنه‌ پێشه‌زاساییه‌کانی ئه‌وئ ببینی. لی ئه‌و هه‌میشه‌ ئه‌و بیروکه‌یه‌ی په‌ته‌ده‌کرده‌وه‌، ئاخ‌ر چۆن ده‌توانی به‌ دلێکی ئاسوده‌وه‌ سه‌فه‌ر بکا، له‌کاتیکدا چاره‌نووسی هه‌رات به‌ داویکی باریکه‌وه‌ به‌نده‌ و له‌سه‌نگی محه‌ک دایه‌، هه‌روه‌ها ئه‌دی چی بکا ئه‌گه‌ر خه‌لکه‌که‌ی خۆی لێی هه‌لبه‌گه‌پێنه‌وه‌ و جله‌وی ده‌سه‌لات بگرته‌ده‌ست؟

له‌ کاتی سه‌ردانه‌که‌ی بۆ گونده‌کانی ده‌ورو به‌ری ئیسفه‌هان، بینی چۆن گوندنشینان لای ستونی تیلنگرافه‌وه‌ وه‌ستان و سه‌رگه‌رمی باسوخواسن

له گه له په کدی. ئاخر چون دهبی چهند دانه په ک له ستوون و کتبله وه بهم جوړه خه لکی بوروژینن؟

- 'خوی ئه مه په پرجووه، ئه وان قسه کانت ده خه نه نیتو کتبله که و له چاو تروکانیکدا ده ینیرنه دیوه که ی دیکه ی دنیا.'

- 'چ وشه گه لیک ده نیرن؟'

- 'پیموایی وشه ی ئینگلیزی یان روسی.'

- 'ئه دی وشه ی فارسی؟'

- 'نه خیر، پیموایی ناتوانی بنیردرین.'

- 'خوی ئه مه فهرمانی پاشای ئینگلستانیه. ئه و شتیک ده لن، ئیدی

ئه وان له پنی ئه م کتبلانه وه په وانه ی سهرتاسه ری دونیایی ده کن.'

- 'ئه ری ده کری پاشاکه ی ئیمه ش ئه و کتبلانه به کار به یینی؟'

- 'پیموانیه بتوانی.'

- 'بوچی نا؟'

- 'ئاخر ئه مانه بو ئیمه دانه نراون، ئه مانه کتبلای بریتانیین. پاشا

ته نیا زهویه کی به کریداوه، تا ئه وان ستونه کانی خویان تیدا بچه قینن.'

جوتیاره کان به ئاوه زمه ندی ش سهرسام بوون، ئه ویش وه های

خونیشان دا، گوايه به مه به ست خوی به پڼگه ی تیلیگرافدا هاتووه تا

کاروباری راچاندن و دانانه که ی بپشکنی.

شیخ ئاغاسیش هه مان روانینی شاژنی دایکی سه باره ت به هیلای

تیلیگرافوه هه بوو.

شاژن گوته: 'بریتانییه کان زیاتر له دووه زار کیلومه تر کتبلایان به نیتو

خاکی ئیمه دا بر دووه. هه زاران داریشیان له بنه وه بریه وه ته وه تا دارتیل

و ستوونه کانی تیلیگراف بچه قینن. تو بلتی ئه وان ئه و هه موو شته بو

ئیمه بکن؟ نه خیر، ئه وان به سه ر پشته ی ئیمه دا خیراتر ده گه نه هیندستان.

ئه دی باشه بوچی پڼگه مان پیداون؟ هه ر ئه و کاته ش پرسیاره که م کرد و

ئىستاش تا ئو كاتهى وه لامه كه وهرده گرمه وه هر هه مان پرسىار ده كه مه وه.

"دايكه له بىرت چوه، برىتانيه كان باشورى ولاتيان داگىر كردوه. ئيمه ده بى دانوستان بكهين. هاوكارى كردنمان له بارهى پرژهى تىلىگراف ده بى وهك هيمايه كى گۆراني پرژگار ببىنرئ." پاشا وه ها وه لامىدايه وه و كوتايى به ده مه ته قىتبه كه هينا.

ئو خيراييهى ولاته كهى پى كىلرئژ كرا، له خه يالدا نه بوو. برىتانيه كان چراى گازىيان هيتابوو تا كرىكاره كان بتوانن له شه وىشدا كار بكهن. كاتىك خه لك بۆ به يانيه كهى له خه وه لده سستان، ده يانبىنى كرىكاره كان سه دان دارتىلى دىكه يان داچه قاندوون.

كاتىكىش باره گاي سه ره كى ته له گراف له تاران ته واو بوو، سىر مالكون به فره مى داواى له پاشا كرد شوينه كه بكاته وه. پاشاش به م بانگهيش تكدردنه زۆر شاگه شه بوو. شا به خوى و ياوه ره كانى و تۆپه كهى هاته سه ر بۆنه كه. وهك پىشوازيلى كرنىش ده سته يه ك له سه ربازه موزىي كژه نه هىندىيه كان پارچه موزىي كى خۆشى سه ركه و تنيان بۆ لىدا.

سىر مالكوم پاشاى به خير هىنا، چوكلاتىك، كه له كاغه زىكى رهنگه لايى وه رپچرابوو، له به ركى دره يتا و دايه مه لىچك.

پاره وى باره گاكه به قه د مافورى ئىترانيه كان به ئالاي برىتانيشه وه رازابوو وه. له ژىر نىگاي تاسه مه ند و مه راقى مئوانه گرنگه كان، سىر مالكوم دوانىكى به زمانى فارسى دا، تىيدا په سنى پاشاى دا بۆ ئو هاوكارىيه ناوازهى ئو دوستانه يىبه كه رمهى له گه ل بنه مالهى پاشايه تى برىتانيه وه هه يه تى. له سه ر سىنبىيه كى زىرپىن مقه سه كهى هه لگرت و دايه

دهستی پاشا تا شریته‌که‌ی پیپیری. پاشاش سهریکی به‌نیو باله‌خانه‌که‌دا کرد و ئامیری تیلتیگرافه‌که‌ی به‌سهرکرده‌وه.

به‌دهم چیژوه‌رگرتن له‌خواردنه‌وه‌ی پیاله‌یه‌که له‌چای ئینگیزی له‌باخچه‌ی پشته‌وه‌ی باره‌گاکه، سیر مالکوم به‌قسه‌یه‌که پاشای سهرسام کرد.

به‌بۆنه‌ی ئه‌و ڤووداوه میژوویییه‌وه ئینگلستان بایه‌خیکی ته‌واو به‌منداله‌کانی شا‌ده‌دا، به‌تایبه‌تیش به‌مه‌لیچک، به‌لام ده‌کرئ منداله‌کانی دیکه‌ی خاوه‌نشکۆش لیتی سوودمه‌ند بن.

پاشاش گوتی: "ئیمه به‌و شته خوشحالین."

مالکوم درێژه‌ی به‌قسه‌که‌ی دا و گوتی: "ئه‌م دیارییه هیمای به‌ره‌و پیش‌وووه‌چوونه. ئه‌مه ئامیریکه تازه له‌پارکه‌کانی له‌نده‌ن دامه‌زرینراوه. شته‌که بۆ مندالان دروستکراوه، به‌لام مرو تییینی ئه‌وه‌ی کردووه، له‌له‌نده‌ن چه‌ند مندالان، ئه‌وه‌نده‌ش دایکان به‌کاریده‌هینن."

به‌م سه‌رنجه مالکوم ئه‌وه‌ی نیشان دا، دیارییه‌که بۆ ژنانی چه‌ره‌مه‌سه‌راشه.

"من بۆ ئه‌و ئامیره هه‌چ وشه‌یه‌کی فارسییم بۆ نه‌دۆزراوه‌ته‌وه، به‌لام به‌ئینگیزی لای ئیمه پینده‌لین سلاید Slide یان سلیپ Slip.^{۷۱}

پاشا به‌دهم وه‌لامدانه‌وه: "با بزانی چۆن ده‌بی." چاوی گیرا تا بزانی ئاخۆ ئامیره‌که له‌وئ دانراوه یان نا. "دیارییه‌که ده‌گه‌یه‌نریته کۆشک."

بۆ هه‌فته‌ی دواتر، دوو گالیسکه‌ی بارکرا و به‌ته‌خته و له‌وجه ئاسنی درێژ گه‌یه‌نرانه کۆشک. ئه‌ندازیاریکی ئینگیز و پینچ ته‌کنیکاری هیندی له‌گه‌ل بوون تا دلنیا‌بن له‌وه‌ی ئاسن و ته‌خته‌کان له‌کاتی گواسته‌نه‌وه

^{۷۱} مه‌به‌ست خشخشوکه. وه‌رگیر.

داناډا زيانيان پټه گا. که سیش نه یده زانی ټو ته خته ږهنگد ره وانه به که لکی چی دین، هره که له ناستی خویه وه شتیکی ده گوت، وه که ټو هی مه ته لیک ه لیبی: "له وانه یه ټو پارچانه بۆ ده زگای تیلیکراف بن." "وا دیاره پاشا تیلیکراف تاییه تی به خوی ده بی." "ټم شتانه فریان به سهر تیلیکرافه وه نییه، پیموایه ده رگا دارینه که ی کوشک لیده کریته وه، ئیدی ټم ئاسنانه ی له جیگه دا ده نین." "خو ټه گهر ټو هه موو پارچه ئاسنانه یان به و زحمه تییه به ولاتا گیرایی تا که یان دبیتیا نه و ټیره، هه رده بی شتیکی گرنګ بن."

پاشا بریاری دابوو دیارییه که له هره مسه را دابنن، چونکه ټه گهر ژنانی له ندهن خوشی لیبینن، ده کرئ ژنانی هره مسه راش پتیا ن خوش بن. ده موده ستیش ناویکی فارسی بۆ ئامیره که داهیتا، ناوه که ش تارادده یه کی زور وهرگیرانی ده قاولده قی وشه ی "سلايد Slide": سورسوره بوو. ټو داهیتانی وشه که ی به ده سته کوتیک زانی، وشه یه که به ته واوی واتای چالاکیه که ی ده رده برئ: "سورسوره: تو ده خلیسکتی و تا کوتاییه که ی له که لی ده پوی."

ټو پوژه هه موو ژنانی هره مسه را بۆ مه زاری عه بدولداود نیردران. بۆ ئیواره درهنگ که ږانه وه، شا ویستی به سورسوره (خشخشوک، له یلوک) غه فله تگیریان بکا.

ټه نداز یاره بریتانییه که و یاریده ره هیندیه کان هه موو پوژه که خه ریکی دانانی بوون و کاره که شیان به جیگه یاند. ټه وان ږیره ویکی دوورودریژی خشخشوکیان به هو ی دینگی ئاسنینه وه به دیواره کانه وه چه سپاند تا وه که خانوویه که له شوینی خوی جیگیر بوه سستی. کاتیکیش هه موو شت ئاماده کرا، بریتانییه که بۆ سه لماندن ی کاره که لی وه سهر پلیکانه که که وت

و له سهرهوه را له خشخشوکه که نیست و تا خوارهوه پانه وهستا. پاشان هر پنج تهکنیکاره هیندیه کانیش هه مان شتیان کرد.

دیارییه که له شوینی خوی دامه زریئرا و سازوته یار بوو، پاشاش بهم دیارییه تاییهت و جیاوازییهی بریتانییه کان بئ سنوور که یفخوش بوو. سئ دراوی زیرینی دانه ئەندازیاره بریتانییه که سهر و دراویشی دایه تهکنیکاره هیندیه کان. ئیستا ئەو بهتهنیا له دیار ئەو خشخشوکه زه به لاهه وهستاوه. شا فرمانی کرد چەند دۆشه کیک له خوارووی خشخشوکه که دابنن. ئینجا دهستیکی له سهر که له که دانا و سهیریکی خشخشوکه که ی کرد، ئیستا ساز و ئامادهیه. به ئەسپایی به سهر په یژه کان خوی گه یانده سهرووی خشخشوکه که، دانیشته، ئینجا به جوانی بۆ خوارووی خوارهوه خشا.

کاتیک به نهرمی له خوارهوه که وته سهر دۆشه که کان کوتی: "نایابه!" به ئوقره له بهر برپاوییه وه چاوه پئی هاتنه وهی ژنه کانی کرد. شا به خو و مه شخه لی دهستییه وه له پیشوازییاندا بوو، ئەوانیش له خو یان پرسى ئەرئ بۆچی هه موو چراکانی هه ره مسه را که کوژیتراونه ته وه. ئینجا پاشا به شانازییه وه رایگه یاند: "خانمان، سورسوره بۆ چاوه ریتان دهکا. دهی به دوامدا وهرن!"

ئەو له پیشه وه پویشته و ده رکەى هه ره مسه رای کرده وه. "خانمان، به دواى ئیوه دا!"

ژنان له هه ره مسه را چوونه ژوور. له بهر تیشکی چرا و له سییه ری په نگدانه وهی دینگه و تهخته ی خشخشوکه که دا، ژنان شتیکی زل و زه به لاهی ئەفسووناوییان له ناوه راستی هه ره مسه را دا بینى. چرای زیاتر هیتران، ئینجا مه لیچک له سهرووی خشخشوکه که به ده رکەوت، بۆمایه ی سه رسامی له بهر چاوی هه مووان به قیژه قیژه وه له سه ره وه تا خوار

خوی خشاند و به که یف و زهوقه وه له خواره وه که وته سه ر
دۆشه که کان. پاشان شا ژنه کانی له وئ به جیهیشت و خوی هاته ده ر.
له پشته وه گویی له ههراوزه نا و قرته ی پیکه نین ژنه کانی بوو. دوو دلۆپ
فرمیسکی گه وره ی خۆشی که وتنه سه ر پوومه تی. ئیدی له وانه یه ئیستا
وا پتویست بکا سه ردانی ئینگلستان بکه م. ئه مه قسه ی پاشا بوو به
مه لیچکی گوت، که به زه حمه ت له کۆل خشخشو که که یان کرد بو وه.

٤١

هينان و ناردن

هه نووکه کتيلي تيليگراف به سه هه زاران دارتيل و سستوونه وه به نيو ولاتدا پهرت ده بوو. به شيتويه کي نازدارانهش له گهل ديمه ني سروشته کي ده هاته وه. پوسه کان له کاتي جهنگه کي هه رات له گهل بریتانيه کان پيگه وتبوون، پاشاشيان خستبووه پشت به ردی که په، چاوه پيی ئه وه يان له ئینگليز نه ده کرد ئه وه نه خشه يه ی بو ئيرانيان دانا بوو جيبه جتي بکه ن.

ئه وه جهنگه بيدهنگه ی نيوان روسيا و ئینگلستان له لايه ن بریتانيه کانه وه بردرايه وه. خو ئه گهر پيگه ی ئاسنیش له کهنداوی فارس ييه وه بو هيندستان ليډرئ، ئه واهر ده بووايه پوسه کان له دووره وه ته ماشاچي بن. هه ربويه هه موو شيتيکيان ده کرد تا کو سپ بخه نه به رده م ليداني پيگه ی ئاسنيني بریتاني. ئه وه يان به شا پاگه ياند، گوايه به پيچه وانه ی بریتانيه کانه وه ئاماده ن هيلي ئاسنيني نيشتمانی بو ئيران لينده ن.

به هوی بهردهوامی شه‌پوشوږ، هیچ پاشخانیک بۆ بازرگانی و زانست نه‌مابوووه. به‌تاییه‌تیش له‌و سه‌د سه‌الهی رابردوووه، شتیکی وه‌ها بایه‌خدار هاورده نه‌کراوو، به‌هه‌مان شیوه‌ش هیچی وه‌ها نه‌نیردراوو ده‌روه، لئ له‌و کاته‌ی گۆپانکارییه مه‌زنه‌کانی پۆژئاوا پوویندا، که‌شتیه‌کانیان به‌ پپی ده‌هاتن و بازاپی ئیرانیان پپ له‌ کالای بریتانی کرد.

بازاپی شاره‌کانی باکووری ولاتیش هیشتا هه‌ر سه‌روسه‌ودایان له‌گه‌ل بازرگانه‌ پوسه‌کان بوو. له‌وئ هه‌ر به‌ره‌می نوئ، که‌ له‌ مۆسکۆ و سه‌نت پترسبورگه‌وه ده‌هات، ده‌فرۆشرا.

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئینگلیز ده‌سه‌لاتیان به‌سه‌ر به‌شی خوارووی ولاتدا ده‌شکا، ئیدی پوسه‌کانیش له‌ به‌شی باکوور و پۆژه‌لاته‌وه‌ لیتان داکوتا. ئه‌وان به‌نیازبوون به‌نده‌ره‌کان بۆ که‌شتیه‌ پوسیه‌کان نوژن بکه‌نه‌وه. بالۆیزی روسیا له‌باره‌ی گومرگه‌کانی باکووری ولات، که‌ به‌هۆیه‌وه‌ پاره‌یه‌کی زۆریان ده‌ست ده‌که‌وت، پیتش‌نیازیکی خسته‌ به‌رده‌م پاشا.

به‌ شیوه‌یه‌کی بنه‌مایی پاشا نه‌یده‌ویست هیچ شتیکی له‌گه‌ل پوسه‌کاندا هه‌بن. ئه‌و هیشتا هه‌ر له‌به‌ر ئازاری ئه‌زموونی شه‌ری هه‌رات ده‌ینالاند. لئ هیچ بژارده‌ی بۆ نه‌مابوووه. وێرای ئه‌مه‌ش نه‌یده‌توانی له‌به‌ر ته‌ماعی بپه‌ پاره‌ی قه‌به‌ خۆی بگرئ.

پاویژکاره‌کانی پیتیانگوت هه‌ق نییه‌ چیدی بالۆیزی روسیا پشتگۆی بخوا، ئاخ‌ر ئه‌وان ده‌یانزانی، قه‌ال له‌نتو ولاته‌که‌ی خۆی له‌ژیر فشاردايه، بۆیه له‌گه‌ل ئیران ئاماده‌ی سازشکردنه.

ئیدی پاشاش پێگه‌ی دا بالۆیزی روسی بپته‌ دیداری.

چیرۆکی خشخشۆکه‌که‌ گه‌یشته‌بووه‌ مۆسکۆ و بالۆیزی روسیاش ده‌یه‌ویست له‌ لایه‌ن خۆیه‌وه‌ به‌ دیارییه‌کی ناوازه‌ پاشا سه‌رسام بکا.

پاشا خوی وه ها نیشانی بالویژ دا، بهرامبهریان بیباکه، بۆنهوهی سهرنجی نهوهیان لا بوروژینی، هیشتا ناپاکییهکهی ههراتی لهبیر نهچوه.

پوسیش ههروهک بریتانیا یهکی له دیپلوماته به ئەزمونهکانی خۆیان ناردە تاران. ناوی بالویژه نوییه که دیمیتری چۆفولفسکی بو. ئەو کتیییکی له بارهی میژووی په یوههندییهکانی روسی-ئێرانی بلاوکردبووه. له پاش نهوهی پاشا و بالویژه که چایان خواردوه و ههندی قسهی پیز و میواندارییان له گهل یه کدی ئالوگور کرد، چۆفولفسکی به پرسسیاریک پاشای غافلگیرکرد: "من چهند پۆرتریتی مالباتی قرالم له گهل خۆم هیناون، ئاخۆ خاوهنشکو نایهوی بیانینی؟"

شا بۆ دیتیان هه دادانی نهما، به لام هه به کورتی سههریکی په زامهندی بۆ له قانده. دیمتری چۆفولفسکی دهستی بۆ جانتاکهی برد و نهلبوومیکی ئاوادامانزیری لیده رهینا و پۆرتریتیکی ناوازی قرالی نیشان دا.

"کەشخەیه". ئەمە تاکە وشە بوو کە بۆ پاشا هات و بە بالویزی گوت. لیکچوونە پۆرتریته کە بە کەسی ماخۆی راسته قینه کهی خۆی به قوولی پاشای ههژاند و باندوری خۆی له سهردانا. ئەمهیان هه به تهواوی له پۆرتریتانه جیاوازیبوو، کە تا ئیستا به قهلهمدار کیشرا بوون، ئەوانه ی ئەو دیتبوونی. له لاپهه ی دووه می نهلبوومه که چاوی به ژنیکی که ژه ی جوانی شانومل پروت کهوت. بێ دوودی ژنی قرال بوو. شا دهستی به ده مییه وه گرت و نه ره که که یه کی کرد و هه ندی بێ باکانه لاپه ره کانی نهلبوومه که ی هه لدانه وه.

"ئەگەر پۆرتریته کان به دیلی خاوهنشکو بێ، ده کړی وینه گریکی روسی رابسه پیرم بیته ئیره و پۆرتریتی پاشا له نیو کۆشکدا بگری و به نه مری بیهیلته وه، ئەمه شم وهک دیارییه کی قرال لیوره بگرن."

پاشا دەستبەجى ۋە لامى نەدايەۋە، ئەو ئەلبومى ۋىتەكانى لە لايەك دانا و يەك دوو پرسىياري پەيوەندىيەكانى پوس بە بەندەرەكانى باكورەۋە لە بالۆيز كرد. لە پوخسارىيەۋە دەخويندرايەۋە ھەزى لى نىيە گويى لە پوونكردنەۋەى پپ لە وردەكارى بگرئ.

كاتىكىش چۆفۇلفسكى ۋىستى كاغەزىكى لوولدرائو بكاۋەۋە، ۋىتەيەكى بالەخانەى گومرگەكەى نىشان بىدا، پاشا چىدى ھەۋسەلەى نەما و پىيگوت: "دەكرئ بۆ ئەمە دىدارىك لەگەل ۋەزىرەكەمان پىكبخەن."

يەك دوو مانگ دواتر، ۋىتەكىشىكى پوسى بە گالىسكەيەكى تايبەت گەيشتە تاران. لە كۆشك دابەزى. كاتىكىش مەيتەرەكە ۋىستى ئەسپەكەى لە گالىسكەكە بكاۋەۋە، راشكاۋانە بە مەيتەرەكەى گوت: پىۋىستى بە يارمەتى ئەو نىيە. كابرا كەسىكى سەيربۈۋ بەخۆى و پىشى تاشراو و سىمىلىكى كىشتەكراو. پاشان دەستى لەپشتەۋەى گرېدان و بەرەۋ لاي ھەۋزەكە مىلى لىنا و بە پىياسە بۆ لاي باخەكە پۈيشت.

پاشا لەپشت پەنجەرەۋە سەرنجى دابوو. كابرا ۋەھاي خۆ دەنۋاند ۋەك ئەۋەى لە كۆشكەكە ژىابى.

ۋىتەكىشەكە بابى ئەۋەندەى دەزانى پىۋىست نەكا ئەو پرسىيار لە پاشا بكا، بەلكو پاشا بەخۆى پرسىيار لەو بكا. كاتىكىش ۋادەى خۆى ھات، ھىچ بايەخىكى ئەۋتۈى پىنەدا.

پاشا بە ھىۋاشى لىنى چۈەژوور. كاتىك ۋىتەكىشەكە ئاورپىدايەۋە و بىنى، شەپقەكەى بەرزكردەۋە و كەمىك بۆى دانەۋىيەۋە و گوتى: "خاۋەنشكۆ!"

بۆ ماۋەى ھەفتەيەكى پەبەق پاشا لەھەموو سوچىكى كۆشكەكەۋە ۋىتەى گىرا، تەنانەت مەلىچك و تاج سولتانى كىژە نازەننەكەى، كە زۆرى پىنەچوو مىزدى دەكرد. ھەروەھا ۋىتەكىشەكە ۋىتەيەكى پاشاي

له گهل ژنه كانيشيدا گرت، تومار كه ديمه نه كه ي بۇ هه تاهه تايه پاراست،
ژنه كانيش هه موويان له چك و بورقاين پۇشيوو.

كابراي پوس پهي به وه برد، خهريكه به شيك له ميژووي ئيران
تومارده كا و دهسه لميئن. هه بويه به ئه سپاي به دواي شوين و
ديمه ني ناوازه و بيويئه ده گه را تا به كاميرا كه ي بيانگرئ.

به هوي هيژي قه ناعه تيپه نه رانه ي بالاي ئو، بئ كيشه تواني بچيئه
حه ره مسه را. ئه مهش يه كه مجار بوو كه سيكي غه واره پئي بنيته ئه وي.
شته كه وه ها كه وته وه ته نانه ت ئه وه به ميئكي پاشاشدا نه هات ريگه ي
ليبرگري. كاتيكيش ئه و زنجيره يه ك ويئه ي ژنه كانى كيشا، زانى ويئه كانى
كه واهيده ري بيويئه ن بۇ واقيعيكي ناديار. ئاميره كه ي دهستي پۇژگاري
قفل دا.

بۇ دوو ديمه ن كابراي ويئه كيش كاتيكي زور و كارامه ييه كي زوري
پنويست بوو. يه كيكيان، ويئه ي دهسته يه ك له ژنه پوو پۇشه كان، ئه وانه ي
به باز نه يه ك له سه ر زه وي دانيشتبوون قليانيان ده كيئشا، هي ديكه شيان
پۇرتريتيكي پاشا بوو له سه ر كورسي، كه پۇژيك له پۇژان كورش،
پاشاي پاشايان له سه ري دانيشتبوو.

زور دواي ئه وه ي ويئه گره كه ئه وي به جيئيشتبوو، له مۇسكوه كتيبيكي
ويئه دار گه يشته بالوي زخانه ي پوسي له تاران و ئه وانيش ده بووايه
بيگه يه ننه دهستي پاشا. ديمتري چؤفۇلۇفسكي به دلتيكي پر له هيوawe
ئه لبوم و گريبه سته كانى گومرگي پوسي ئيراني له گهل خوي هه لگرت و
به سواري ئه سپه كه به ره و كوشك پويشت.

پاشا په ره كانى گريبه سته كه ي هه لدانه وه، به ورياييه وه چه ند برگه يه كي
تاوتويكردن و يه ك دوو پرسياريشي له باره وه كردن. ئينجا كاغه زه كانى
له لايه ك دانا و گوتي: ئيمه له گهل كه ساني په يوه نديدار له باره ي

نەخشەكانى ئۆيە قىسمەن كىردۈۋە. بە شىۋەيەكى گىشتى پىشنىيازىكى
تۆكمەن مان ھەيە. لە ماۋەيەكى كەمدا ۋەزىرەكەمان پەيۋەندىتان پىۋە دەكا.
ئىمە بە پەيۋەندى نۆيى نىۋان ھەردوۋ ۋلات دىلخۇشىن.
دوای ئەم قىسانە، دىمىترى چۆڭلۇڭسكى ئەلبومەكەي لەنىۋ جانناكەي
دەرھىتا ۋ دايە دەستى پاشا، ئەۋىش بە پەرۋشەۋە پەرەكانى ھەلدايەۋە.
بە ۋشكىيەۋە ئەۋ تىبىنىيەي دەرېرى: "ئىمە لىي پازىن."
ئىنجا زەنگەكەي لىدا ۋ بانگى مەلىچكى كىرد ۋ ۋىنەكەي خۇي نىشان دا.
شا پىنى گوت: "مەلىچك، ئەۋە تۆي."
دىمىترى چۆڭلۇڭسكى دەرۋەتەكەي قۇستەۋە تا دىيارىيەك بداتە
كۆپىزگەكە: "ئەگەر خاۋەنشكۆ رېگە بدا، دىيارىيەكى بېچكۆلەشم بۇ
مەلىچك ھىتاۋە." دىيارىيەكەش دەمانچەيەكى يارىي مىدالان بوۋ.
شا دەمانچە ساختەكەي لىۋەرگىرت، پىشكىنى، لۈۋەكەي لە مۆمىكى سەر
مۆمىدانىك كىرد ۋ تەقەي لىۋە ھىتا. دەمانچەكە دەنگىكى گەرەي
لىۋەھات، مەلىچك لەبەرى سىلەمىيەۋە. پاشاش پىكەنى.
ئىنجا دىمىترى سەرى بۇ پاشا دانەۋاند.

بەرگری

کیشکە و پاساریبەکان بە شلەژاویبەوێ دەوای تەوابوونی کاری تیلیگراف لەسەر دارتیل و کێبلی تیلیگرافەکان نیشتەوێ و وەک ئەوێ پیشتر هەرگیز لە شوێنێکی وەها نەنیشتەوێ. لە چریکە و خۆبەندنیان وەها دیاربوون کە یەفیان سازە. لە پال کیشکە و پاساری، منداڵانیش دڵیان پینخۆش بوو. گۆنیان بە دارتیلکەوێ دەنا و بە بەردێک لێیان دەدا و زەرینگەیان لێو دەهێنا، گواپە بەم شیوێ لە گەل یەک پەڕیوێندیان دەگرت، یاریبەکان یاریبەکی ئەفسووناوی بوو، هەرگیز لێی تێرنە دەبوون.

دیاربوو ئەو کار و چالاکییەکی دوای تیلیگرافەوێ هات، هێز و هیوای بەخشیبێتە هەمووان. مەلچەک کە رقی لە جوولێ و پوێشتن دەبوو، هەنووکە بەخۆی و یاریی دەمانچەکە هەر لە جرتو فرتدا بوو، نیشانەکی لە تۆکەر و قەرەواش و ئاشپەز و پشیلەکان دەگرت و هەر یەکێک تووشی هاتبا تەقەکی لێ دەکرد. کە سێش نە بدەوێرا رێگەکی پێبگرێ.

تهنانهت شیخ ئاغاسییش کاتیک دهچووه لای پاشا پتویست بوو دان بهخویدا بگرئ.

جاریکیان ئه کوپیزگه خهپهیه سیرهی دهمانچهکهی له تاج سولتانیش گرت. ههستیسی کرد ناتوانی کاریکی وهها بکا، لی تاج سولتان لینهگهرا ئه کاره ی چهند باره بکاتهوه.

کهسیکی دیکهش هه بوو، دهبووایه مهلیچک لی دوورکه وتبایه وه. ئه ویش ئهفسه ریکی گهنج بوو، له م دواییانه دا زوو زوو پاشا بانگی دهکرد و له گهلی داده نیشست. ئهفسه ره که سه ر به هه مان هۆزی پاشا بوو، هه ر هه مان نازناوی خانه وادهشی هه بوو. ئه م ئهفسه ره له شه پی هه راتدا ئازایه تیه کی زۆری نواندبوو، ئه مهش هه ر له بیر ی پاشادا بوو. ئه و پاداشتی ئهفسه ره ئازاکانی کرد و نازناوی عهینوله وهلی دابوونی، دهقاودهق واتای چاوی دهوله تی دهگه یاند. پیده چوو ئه م عهینوله وهلیهش بو تاج سولتان شیاوترین پیاو بی.

پاشا هیشتا به ته مه ندا نه چوو بوو، به لام فشاری ئاوه زمه ند و ریشسپیانی هۆزه که ی خۆی بو دیاریکردنی جینشینیک له سه ر بوو. ئه وان پیانوابوو نابی بهختی سه روکایه تی هۆز و ولاته که بو ریکه وت و چاره نووس جیهیلئ. ئه و دهبووایه له ماوه یه کی کورتدا ناویکی بو ئه گه ری دهستنیشانکردنی جینشینیک پنبووایه.

پاشا به له بهرچاوگرتهی رهوشی پژهییانه ی سهقامگیری ولات، بریاری دا ئه م پرسه چاره نووسسازه خیرا یه کلابکاته وه. شا نیازه که ی خۆی بو ریشسپییه کان ئاشکرا کرد و پرسوپای سه بارهت به ئهفسه ره گه نه که لیکردن. ئه وانیش هه ر یه کسه ر په سه ندیان کرد و دهستخوشییان سه بارهت به و بژارده یه لیکرد.

ئەندازىيارە برىتانييەكان لە جموجۆلى خۆيان نەكەوتن. ئەوان بە ھىوا و گەش-بىيىيەو لە نمونەى خاكى ھەلگۆلراويان كۆليەو و ھەولياندا ئەنجامەكەى لە چاوى دنيای دەرەو و بشارنەو. لى كەموكۆپى ئەوان بۆ كار و چالاكى لە پارىزگاكانى باشوور و بەتايەتەش راچاندنى كىيلى تيليگراف، كە بەسەر مزگەوت، مال، حەمام و پوبار و داروبەرد و بەرزايەكان دەرپۆشت، خەلكى بەئاگا ھىنايەو.

پاشا خەمى ئەوھى بوو خەلكەكەى بکەونە بن باندۆرى دەرەكى. لەپشت سەرى ئەوھو ھىشتا بنەمالە دەولەمەندەكان و بازرگانە گەورەكانى بازار كۆرەكانيان بۆ مۆسكۆ، لەندن، پارىس، بۆمباى و ئىنسەتەنبول دەنارد.

دەستەيەك لە پياوھ بەھرەمەندەكانى ئىترانى ھەستيان كرد ئەركىكى نىشتەمانىيە بگەپنەو و لات و رابەرەيەتەى ھاولاتىيەكانى خۆيان بکەن. كەسە ھەرە گرنگەكەى ئەم دەستەيە پياويك بوو بە ناوى جەمال خان ئەستارئابادى، كە بە جەمال خان ناسرا. لەو كاتەى بۆ يەكەمىن جار لە لەندن قىتار كەوتە گەر، ئەو لەوئى بوو. ئەو لە بىزمىنگھام سەردانى چەندىن كارگەى ئاسن و پۆلاى كردبوو، ھاموشۆى قاوھەخانەكانى كردبوو، لەگەل كرىكاراندا قاوھى خواردبوو و بازارى قسەى گەرم كردبوو و لە كۆبوونەوھەكانىشيان بەشدار بووبوو.

جەمال خان بووبوو بەرەدەرى وەزىرەش، ھىشتا لەژياندا ماىبوو، نامەيان بۆ يەكدى دەنارد و ئاگايان لەيەك بوو. جاريكيان لە سەنت پەترسبورگ و جاريكى دىكەش لە باكو يەكدیان بىنيبوو. خۆى ھەر ئەو جەمال خانە بوو دانەيەكى لە دەستورى فرەنسى بۆ وەزىر ناردبوو.

مردنى وەزىر ئازارى جەمال خانى دا، بەلام خۆ ئەو بۆ ئەو ماىيەى سەرسامى نەبوو. ئەو كاتەى ئەوان لە باكو يەكدیان بىنى، ئەو وەزىرى

له ئەگەرئێکی وەها ئاگادارکردبوو. هەردووکیان هەستیان بەوەکردبوو، ولات پێویستی بە قوربانیدان هەیە بۆ ئەوەی هەنگاوێک بچیتە پێشەوە. جەمال خان دەیزانی وەزیر چۆن کوژراوە و لەکوێش خراوەتە ژێر گل.

خەلکی ئاسایی جەمال خانیان نەدەناسی، بەلام ئەو لەنیو پۆشنبیران لە ولاتانی پۆژەهلات وەک سیاسییەکی بیرمەند پێژلێگیراو بوو. وتارەکانی لەبارەی بەئاگاهاستنەوی گەلانی ولاتە موسوڵمانەکان لە دەرەویدا بە شیوەیەکی تاسەمەند دەخوێندرانەوه.

ئەو یەک دو سالاڤەتیش لە میسر ژیا، پاشان چوووە تورکیا تا لە ئێران نزیک ببیتەوه. ئێستەنبول خالی وەرچەرخانی هزری نوێ بوو، شویتیک بوو پۆژەهلات و پۆژئاوای بەیەکەوه گری دەدا. جەمال خان لەوێ هەستی دەکرد نامۆ نییە، لێ پروداوەکانی ئەم دواایانە داخوازیبون بگەڕیتەوه ولات.

باوکی جەمال خان ئایەتوللایەکی بەناوودەنگی تاران بوو، هەر بۆیە کۆرەکە ی پەيوەندیی باشی لەگەڵ پەوت و بزووتنەوه ئیسلامییەکان هەبوو. زۆری پێنەچوو پێگەیهکی پێژلێگیراوی لە مزگەوتی ناوبازار وەک وتاریبژ پێدرا. هەموو پۆژانی هەینی، کاتیک ئیمام پشەنوێژی بۆ دەکردن، ئەویش قەسە بۆ نوێژکەرانی مزگەوتی دەکرد، گوێگرەکانیشی بەزۆری لە بازرگان و دوکاندارانی ناو بازار پێکھاتبوون.

ئەو قەسەکەرێکی بەهرەمەند و لەبلەبان بوو، لەبەر ئەوەی باسی بابەتگەلی دیکەشی دەکرد، ئەوەک هەروەک ئاخوندەکانی دیکە هەر بە تەنیا یەک شتی سواو بجووتەوه، بۆیە خەلکی بەتاسەوه لە دەوری خڕدەبوونەوه. چیرۆکی لەبارەی بازرگانێ جیهانی دەگیرایەوه، کە چۆن بازرگانانی جیهانی پۆژئاوا بە یارمەتی تیلیگرافەوه بە ملیقنان پارەیان

بۆ دهگه پريته وه و قازانچ دهكهن، چونكه پتويستى نه ده كرد به خويان سه فهره دوور ديريژه كانيان بكن، به لكو كاره كه يان به كورته په ياميكي تيليگراف مه سهر ده بوو. ئه م قسه وباسانه تا ده هات بازنه ي گويگراني به فهره وانتر ده كرد. ئه و چاوى خه لكه كه ي كرده وه و تا ده هاتيش زياتر له باره ي گهنده لى شازاده كان و سيستمه شكستخواردو وه كه ي خويان بويز و بويزانه تر ده دوا. به ماوه يه كى كه م له تاران بووه ناويكى ناسراو. قسه كانى ئه و له سهر زارو زمانان ده گوزارايه وه بۆ يه كدى و له هه موو ولاته وه بانگه يشت ده كرا تا قسه يان بۆ بكا و وتارى خۆى بدا.

شه ويكيان دواى نويز له مزگه وتى هه ينى تارندا، له يه كى له وتاره كانيدا دابه زيه سهر ئينگلستان: 'خه لكينه، به سيه تى سووكايه تى. ئه گه ر ئيمه رايه له ي تيليگرافى نيشتمانى خومان نه بن، با برىتانييه كانيش تيليگرافه كه يان له م ولاته دا لابه رن و بيگوازنه وه.'

ئه مه په ياميكي نائاسايى بوو. تا ئه وكاته خه لك وه ها باسى تيليگرافى ده كرد وه ك ئه وه ي شتيك بن له ده ره وه ي ئه وان بن و بۆ ئه وان نه بن. ئيسستاش جه مال خان به كراوه يى نيگه رانييه كانى خۆى له باره ي دارتيله كانى برىتاني له سهر خاكى نيشتمان ده رده برى.

خه لكه كه ش قسه كانى ئه ويان پشتراست ده كرده وه: 'ئه و راست ده كا، باشه ئه گه ر ئه و دارتيلانه بۆ ئيمه نه بن، چيمان داوه له و هه موو دارتيلانه ي تيليگراف؟'

- 'خۆ ئه گه ر ئيمه نه توانين كيتلى ئه و تيليگرافه به كار به ينين، باشه چ پتوست ده كا، به م شيويه به سهر خانوبه ره ي ئيمه دا برؤا.'

له و مزگه وتانه ي جه مال خان قسه كانى خۆى تيدا ده كردن و بازنه ي وتوويزه كانى تيدا ده به ست، خه لكه كه له سهر پيزى پيشه وه بۆ ئه وه ي به باشى گويى لييگرى، قه راپه ستينه يان بوو. دواى قسه و وتاره كانى ئه و

له نیو مزگه وتیدا خه لکیش به دواى ئه ودا قسه ی خویان ده کرد: "ئه وى ئه و ده یلن پاسته. ئاخو خه لکىكى زور له و ولاته نه خوشن، كه چى نه داوده رمان و نه پزىشك، هېچمان نیه."

- "هه رگیز بیرم لینه کردبووه، به لام ئیستا هه قه بېرسین، ئه رى بۆچى ئه وهنده خه لك هه ن بى کاروکه سابه ت؟"

- "خۆ ئه گه ر پېشه سازى نوئ بېته ناومان، ئه واهه موو شتىك باشتو ده بى."

- "ئه و پاست ده كا، ئیتمه هه موومان شایسته ی ژيانىكى باشتوین."

پیاوه كانى ده وروبه رى شا له جه مال خان به دگومان بوون، هوشداريان له باره ی مه به سته شاراوو و ته مومژه كانى داى. پاشاش هېشتا شته كه ی وهها نه ده بىنى سه رى خۆى پتوه بېشىنى. ئیستاش كه په یوه ندبى باشى له گه ل هه ریه ك له بریتانیا و روسیا په یدا کردوو، ئه واهه جارن زیاتر ده ستنى له ته خت و تاجه كه ی گیر کردوه. هه لبه ته چاو و شو قارى به دواى ئه و قسه كه ره نویندها ناردن بزائن چى ده لى و ناگادارى بكه نه وه، داواى له سه رو كى پاسه وانانى شاریش كرد چاودى رى بكا. شتىكى دىكه ش بووه مایه ی سه رنجراكتىشانى پاشا. خۆئاماده كردن بۆ زه ماوه ندی كێژه خۆشه وىسته كه ی خۆى، شوو كردنى تاج سولتان به ته وای هه موو وهخت و كاروچالاكى ئه وى بۆ خۆى بردبوو.

تاج سولتان له فروغى داىكى هه والى ده ستنیشان كردنى ئه فسه رىك له لایه ن شاوه بیست تا ببېته ده زگیرانى و هه روهها نیازى باوكى بۆ ئه وه ی زه ماوه نده كه یان به زووترین كات رېكبخه ن. كاتىكیش پاشا كچه كه ی بانگى لای خۆى كرد، تا له باره ی میژدى ئابنده ی قسه بكا، ئیدى به گریان وه كه وته سه ر ده ست و پنى باوكى و گوتى: "به لام باوكه، خۆ ئه و پیاوه چهنه ژنى دىكه ی هه ن."

دهستبه جي پاشا وه لامي دايه وه: "منيش هه مه. ئيمهش ژني زورمان هه. -
 "من له سه رچاوه ي باوه پيكر او وه بيستومه، ئه و پياويكي
 باش نيه. ئه و كه سيكي ترش مون و توورپه، دهست له ژنه كاني خوي
 به رزده كاته وه."

- "ئه و له تو نادا، ئه گهر كاريكي وه هاشي كرد، به په تي قه ناره ي
 هه لده واسم"

كچه به پارانه وه: "باوكه من ئه وم خوشناوي."
 پاشاش هاته وه وه لام: "تو زياد له به رپه ي خوي پيت پاكيتشا. دهبن واز له
 بوله بول بيني. چيه ده لني ئه و كتيبه فرهنسييانه چاوي تويان له باره ي
 ژنوميردايه تي كردوته وه. كچه كه م، شته كه هه ر تايبه ت نيه به تو، به لكو
 پرسه كه به هوزه كه مانه وه په يوه سته. تو ئه م كاره له پيتاو نيشتماندا
 ده كه ي. ئاگاداره، شتيكي وه ها نه كه ي توورپه مان بكه ي."

دواي ئه و سه ركونه كردنه ي شا، دهسته يه ك له ژنه به ته مه ن و به
 نه زمونه كاني هوزه كه ي پاشا سه ري تاج سولتانيان دا تا وه هاي ليكه ن
 بو ئه ركه كه ي سازو ئاماده بئ. ئه وان توانبيان وه هاي ليكه ن بچيته لاي
 باوكي و داواي ليبوردي ليكا.

پاشاش سه ري ماچ كرد و به دلخوشي وه پيگوت: "ئيس تا كاتي
 ئاشپه زوني كي گه وره يه."

شا خوي وشه ي ئاشپه زوني داهيتابوو. واتا كه شي ئه وه بوو؛ به هه موان
 سوپيكي چه وري ئيرانيانه لينتين.

شا چه زي له سووپ بوو. ئه و هه ميشه به دواي به هانه يه كدا ده گه را تا
 ئاشپه زون پيك بخا. كاتي شا جاري ده دا ئاشپه زوني ده دا، ژناني
 چه ره مسه ردا كه يفيان ده هات. ئه وان ئه مه يان به ئامازه يه كي كه يفسازي
 و ميزاجخوشي ده زاني و كه شيكي ئاهه ننگامي زي وه هاي ده خولقاند،

سټیهره که ی بۆ چه ندین ههفته به سهر حهره مسهراوه ده مایه وه. ئیدی مملانی و شه پده نووک و ده مه قالی لابه لای نیوخویان به لاره دهنه، هه موویان ده ست له ناوده ست تا خواسته که ی شا به دیبیتن. به شیوه یه کی ئاسایی ئه وان شیویان بۆ شا و منداله کانی لیده نه، به رماوه که شیان ده دایه نوکه ر و پاسه وانه کانی کو شک، لی ئه مجاریان پاشا ویستی به شیوه یه کی زور گو پتر و به رفراوانتر بن. ئه و ویستی سوپه که به سهر هه ژارانی شاردا دابهش بکا، وهک به لاگتیه یه کی شووکردنی که که ی به لکو له گیانی به دی بیپاریزی.

بۆ پوژی ئاشپه زونه که، پاشا به یانییه که ی زوو له خه وه لسا و له حهره مسهرا ئاماده بوو. ههر پاسه وخۆ له ده رکه ی کو شک چادریکی که وره هه لدره، هه ژاره کانی شار، ههر یه که یان ئامانیک و مه نجه لیکیان له گه ل خویان هیتابوو، له سهر شوینگرتن قهراپه ستانیان بوو. له پاشخانی حهره مسهرا دا بیست مه نجه لی قفلداری که ورۆنه که ورۆنه به دوو پیز له سهر ئاگر دانرا بوون. بۆنوبه رامه ی سووپه که ده مار ده مار ده پویشت. هه مووان سه رقالی پاککره وه ی سه وزه، پارچه پارچه کردنی گوشت و ئاماده کردنی ده رمان و به هارات بوون.

له کاتی سازکردنی ئاشپه زونده، ژنان پیده که نین، سه مایان ده کرد و گورانیان ده گوت و به یه کتریان پاده بوارد. ئه و بایه خپیدانه ی پاشا زیاتر ده یهه ژاندن و دلی خوشده کردن. ئه و به به ژن و بالا و خشل و خورازاندوه یانی هه لده دا و دلداری له گه ل ده کردن.

تاج سولتانی جلی ئاههنگی پۆشین، به شیوه یه کی تاییه تیش خۆی به منداله کان سه رقال کرد. هه رچه نده ژنه کان ههر هه موویان ئیره ییان پیده برد، لی ده یانزانی له دله وه به خته وه ر نه بوو.

پاشا تا دلی کچه که ی خوش بکا و زهوقی بکاته وه، دهسته یه که له ژنه موزیکژنه و گورانیبیژانیشی بانگه‌یشت کردبوو. کاتیکیش ئه وان به موزیکه وه له کۆشک هاتنه ژوور، تاج سولتان گه شایه وه، پاشا ئامازه ی به موزیکژنه کان کرد بوه ستن. ئینجا پرووی کرده ژنه کان و کوتی: "خانمان، هه ر شتیک پیویست بوو بیکه ن، جلی جوان جوان له به ربکه ن. چونکه که میکی دیکه ئاهه نگیکی زۆر گه وره مان ده بی."

به ئامازه ی ئه و، موزیکژنه کان ده ستیاندا به وه ئامپره کانی خۆیان. پاشاش کیژه که ی خۆی ماچ کرد و ده سستی گرت و به یه که وه چوونه سه ر مه نجه له کان تا هه ر یه که هه ندی سه وزه ی تیبکه ن و پیروزیابی شاهانه یان لی بخوینن.

پاشان پاشا چووه سه ر کورسی پشودانه که ی دانیش و پیا له یه که چا و قلیانیان بۆ هینا. دوو کلقو شه کری خسته ده م، قومیکی له چایه که دا و قلیانه که شی له سه ر کیشا.

له و قاپه سه و په ی بۆیان هینا، یه که دوو که چکی تیوه ردان و تامی کرد. سه رنجیکی دایه ژنه کان به وه ی سو په که تامی خوشه.

دوای خواردنه وه ی چایه که ی، له به ر قلیانه که که میک سه ری گێژ بوو، له به ر تینی هه تاویش بۆرژا، ئیدی قاچه کانی لی را کیشان و سه ری به سه ر بالیفدا کرد و ویستی چاوی گه رم بکا. لی هینشتا خه وی لینه که وتبوو، له پڕ له ته قه ی تفه نگیک به شله ژاوی به ئاگا هاته وه. ئه مه ش کاری مه لیچک بوو نه یه یشت پشوو بدا.

پاشا به پتکه نینه وه بانگی کرد: "هه ی چه توونی بچکۆله!" به وه ی شا له وی بوو، مه لیچک و یرای زیاتر شوول لینه له بکیشی. چه ند لاساری و شیتابه تی زیاتر ده بوو، ئه وه ند ه شا دلی پی خوشتر ده بوو. ئیدی سه یره ی له ژنان گرت. ئه وانیش به قیژه وه هه لده هاتن، له کاتیکدا

ئەوان شىرىنيان بۇ فېئىدەدا تا خۇيان لە شەپى لادەن، ئىدى شا لە بەر
پىكەنىنى دەكەوتە سەرپىشت و ئاوى لە چار دەهات.

بۇ دواى نىوہ پۆيەكەى، كاتىك پاشا و ژنەكانى و مندالەكان تىروپريان
خوارد، ئىنجا ژنەكان كىشانەوہ نىو حەرەمسەرا. ئىنجا دەستەيەك لە
پاسەوانان ئەوہى لە سوپەكە مابوہوہ بۇ خەلكەكان بىرد.
لەسەر بانى كوشكەكە پاشا بىنى حەشاماتەكە چۆن بۇ خواردنەكە
تىنكۆزقازون، چۆن خۇيان بۇ پىتشەوہ راپىش دەكەن. پاسەوانەكانىش
بىھوودە ھەوليەكان دەدا بىيانگەپىتنەوہ دواوہ و پىزيان بکەن. لەو
جەنجالىيەدا يەكئى لە پياوہكان پالى بە يەكئى لە پاسەوانەكانەوہ نا و بە
پاسەوانىكى دىكە كەوت، كە مەنجەلى سووپەكەى لە دەست بوو. كابرا
ھاوسەنگى خۇى لە دەست دا، مەنجەلەكەى لە دەست كەوت و سوپەكەش
پژا.

پەوشەكە لە دەست دەرچوو، پاسەوانەكان بە دار و تىلای دەستيان
وەرگەرەنە خەلكەكە لىدە ئەمما لىدە، خەلكەكەش بە قاپ و قاچاخى
دەستيان لە سەرى پاسەوانەكانيان دايەوہ. مەنجەلە گەرەكانى پەر لە
سووپ بە گۆپى وەرېوون و لە پىشتەوہى چادىرەكەشەوہ مەشخەلى
ئاگر بەرزبووہوہ. سەردەستەى پاسەوانەكان لەو پاشاگەردانىيەدا تەقەى
بەھەوادا كرد. ھەر بابا بوو لە راستى خۇيەوہ ھەلدەھات و
پاسەوانەكانىش راويان دەنان تا ئەو كاتەى ئارامى بۇ ئەوئى گەرەپايەوہ.
پاشاش لە شوپىنى خۇى بىن جوولە سەيرى سووپە بە تامەكەى دەكرد،
كە لەسەر زەوى جۆگەلەى بەستبوو.

جهمال خان

پشټويه که ی ئاشپه زونه که پاشای نیگه ران کرد. به دلتیاییه وه هر ده بی دوینی جهمال خان و هاو بیره کانی خویان به شټوه ی هزار و ده روزه که ر شکلو پرکردی و خویان خستیته نیو ئه و حه شاماته و هه راکه یان نابیته وه. ئه وان ئه و پشټوییه یان په یداکرد، ئاخر ئه وان یه که مین که س بوون به پرووی هه یته و یاساوله کانداهه لشاخان و شهریان کرد.

له راپورتیکدا ئه وه به پروونی خرابووه پرو، گوايه جهمال خان به رپرسیاری پزاندنی مه نجه له کانی سوپ بووه، ئاخر ئه و له کاتی راپه رینه که ی گه لی پوسیا، له وی بووه و شاره زایه. هه روه ها هر ئه ویش بو، ئاگری له چادره که به ردا و سووتاندی.

بۆ به دوا داچوونی ئه وه ی ئاخۆ له شاره کانی دیکه ش ئه و هه را و پشټویه پرویداوه، پاشا فه رمانی به لیکولینه وه یه کی ورد و به رفراوان کرد. هیشتا ولات خاوه نی ده زگایه کی پیکخواوی ئاسایش پاریز نه بوو، تا ده سته بجی بتوانی نه یار و گومانلیکراوه کان پاو بنین و سه رکوتیان بکا. ده بووايه به رپرسی ئاسایشی شاره کان هه موو ئه و که سانه ی چوو بوونه

دهره وهی ولات بانگ بکن، بیانپشکن و لیکولینه و هیان له گه لدا بکن و چاودیریان بکن، ئینجا راپورتی خویان بدهنه وه. پاشا ئه م کاره ی پشنتیکی دژوار بوو.

له دوا ی دوو مانگ، کاتیک پاشا دۆسیه که ی خرایه بهرده م، چاوه ری ئه وه ی نه کرد تا به ته وای لئی بکولریته وه. سه روکی ئاسایش پاریزی هه ر شاریک ئه وه ی به شیوه یه کی سه رنجراکیشانه تبیینی کردبوو، که دهسته یه ک له گه نجانی شاره که به بهرده وامی له گه ل یه ک کۆده بیه وه تا ره وشی ولات هه لپسه نگین و باسی لئوه بکن. له هه موو راپورته کانیش ئه وه ده رکه و تبوو، له هه ر دهسته یه ک له و ده ستانه ی شاره کان، یه ک یان دوو که سی تیدایه، که له ده ره وه ی ولات ژیا بن و پاشان گه راونه ته وه.

پاشا سه ره تا له کاتی به رپابوونی هه راوزه نای ئاشپه زوندا، که به هۆی هه ژار و نه دار و ده رۆزه که ران قه و ما بوو به ریکه وتی ده زانی، لئ هه نوو که ئه و راپورتانه ی ده خویندنه وه، په ی به وه برد ئه مه یان بایه کی پیشوه خته ی گه رده لوولی نا رازی بوونه. به دهسته سه ره که ی ئاره قه ی سه ر نیوچاوانی سه ری، هه لوه دای هه وایه کی فینک و سازگار بوو. ئاخه ئه و له ولاته که ی خۆی پشیوی و هه رای وه ک ئه وه ی له پوسیا پوویدا، نه ده ویست. ئه و هه می شه له وه ده ترسا، ئه و که سانه ی بۆ خویندن چووبوونه ده ره وه، له ده سه لاته که ی هه لبگه رینه وه. پوودا وه که ی سووپ له کاتی ئاشپه زوونه که و ناواخی ئه و هه موو راپورتانه، ترسه که ی پشتراست کرده وه.

ئه و جاریکه دی ده ستیدایه وه ئه و راپورتانه ی پیشتر له باره ی دوان و قسه کانی جه مال خان بۆی به رزکرا بوونه وه، به لام ئه و ئه وکات به هۆی سه رقالی به شوو کردنی کچکه ی فه رامۆشی کردبوون. له یه کن له دۆسییه کاند، په سته یه ک له باره ی جه مال خانه وه نوو سه رابوو، بووه

مایه ی هۆشدارى: "ئەو ئەو كەسە ياخييه هەر لە بۆمبايه وه تا ميسر، پهيوه ندى له گەل رابه رانى هه موو نه ياره كانى هيندستان له موسلمان و هيندييه كانه وه هه يه و نامه و نامه كارى له نيواندا هه يه."

شا ده موده ست بانگى سه رو كى هيزى ئاسايش پاريزى تارانى كرد. به ئاسته م توانى ده مار گرژييه كه ي خوى جله و بكا، لى سه ره تا ئەو يه ك دوو پرسىارى گشتى لى پياوه كه له باره ي شاره كه ي لى كرد. وه رده و رده سه رى قسه ي هينايه سه ر ڤووداوه كه.

"ئيمه راپورته كه ي ئيوه مان خوينده وه، ئيستاش باش گوئى له و پرسىارانهم بگره و وه لامى بى پچوپه نام بده ره وه. ئايا تو له وه خاترجه مى جه مال خان ڤوژى گورينى؟" له نيو ئاپوراي خه لكه كه دا بوو؟

كابرش به زمان تىكئالاوى گوئى: "به لى، خاوه نشكۆ، له راسستيبدا، له راپورته كه دا، به لى، به لى، به دئنياييه وه."

"كه واته نه خير." شا ئە مجاره توندتر پينگوته وه: "پرسىارى دووهم. ئايا دئنيايى له وه ي، ئەو كه سه ي مه نجه له گه ره كه ي ڤژاند ده روزه كه ر نه بوو، به لكو پياويك بوو ماوه يه ك له مزگه وتى ژيا بوو؟"

"ئوه ي راسستى بى، چاوه كانمان، له راپورته كه دا هه موو شتتكم ... پياوه كه هه وليدا به ده نكيكى پچرپچره وه ڤوونى بكاته وه. پاشا پينگوته وه: "ديسان، نه خير."

كابرا سه ي هه لگه را و چاوه رينى پرسىارى سته م بوو. شا هاوارى به سه ردا كرد: "بڤو ئەو جه مال خانه بگره! بۆمى بيتنه ئيزه و واى لتيكه ليزه بكه ويته سه ر ده ست و پيم. پاشان ده زانين ئاخو ئەم راپورتانه راستن يان نا."

^{۷۲} ڤوژى گورينى: ڤوژى قه ومانه كه، ڤوژى مه به ست.

جه مال خان دواى گه پانه وهى له دهره وهى ولات، له مالى باوانى له تاران ده ژيا. ئه و له مزگه وتان قسه وباسه كانى خوى ده كرد، وهك ئه وهى تاكه چالاكىى ئه و بئ. ژير به ژيريش توپكى په يوه ندى له گهل سه رتاپاي چالاكوانه كانى ولات راپانده بوو. ئه م كرده يه شى زور به هيواشى به پيوه ده چوو، چونكه به ده ست چوونه شاره كان گيرى خوارده بوو. ئه م كاره شى تا بتوانى كه سانى ليها توو بؤ مه به سته كه ي كو بكاته وه و پيكيان بخا زياتر له ساليكى ده خياند.

ورده ورده له شاره گه وره كاندا مه كوى وه ها په يدا بوون تيدا په وشى سياسى ناوه خو و گورپانكار ييه كانى ولاته درواسيكانى وهك روسيا و هيندستانيان تيدا ده ميتايه گورئ.

دواى فرمانى گرتنى جه مال خان، ده سته يهك له هه يته كانى پاشا به نيوهى شه و به سهر مالى باوانى جه مال خانيان دادا، لئ ئه ويان له وي نه دوزيه وه.

سهر وكى هيزى ئاسايشپاريزى شا پياوه كانى خوى له شاره گه وره كان ناگادار كرده وه و زانبارى له باره ي جه مال خان پيدان، بؤ ئه وهى هر كه سيك به و پوخسار و خاسيه تانه ي به رده ست كه وت، بيگرن. به لام له و وينا كرده ته مومزاوييانه ي درابوو كتومت پياوه كه ي پئ نه دهناسرايه وه، له وهش پولكتر ئه يانده زانى له كوي به دوايدا بگه رين تا بيگرن و راپيچى بكن.

هاورپيكاني جه مال خان وتار و شوپنى وتاردانيان بؤ ئاماده ده كرد. ئيدى له پر و به بئ راگهيانندن له نويزى هه ينيى مزگه وتيك په يدا ده بوو.

کاتیځیش سهروسه کۆتی یاساوله کانیش پهیدا ده‌بوو، له‌نیو
گورده‌مه‌که‌دا^{۷۰} خۆی ده‌شاردوه، تی بزر ده‌بوو، نه‌ده‌که‌وته‌به‌ر.

له‌و شوینه‌ی جه‌مال خان بۆ یه‌که‌مین جار وتاری خۆی دا، باسی
پیش‌که‌وتنی ولاته‌کانی پوژئاوا له‌ کاروباری پوژانه‌ی ژیا‌نیان بۆ
خه‌لکه‌که‌ کرد. ئەو به‌ پوونی ئەوه‌ی نیشان دا نیشتمان چه‌ند له‌ دواوه‌یه.
ئەو خه‌لکه‌ی بۆ یه‌که‌مین جار جه‌مال خان‌یان ده‌بینی و گو‌ئیان لیده‌گرت،
که‌سانیک‌ی تاسه‌مه‌ند و په‌رۆش بوون، نه‌شیانده‌زانی چۆن له‌گه‌ل
قسه‌کانی ئەودا بجو‌لینه‌وه و چی بکه‌ن. ئەو وای لیک‌کردن بیر له
په‌غه‌مبه‌ره‌کانی سه‌رده‌می به‌رئ بکه‌نه‌وه، سه‌رده‌می خۆ ئاشکرکردن و
بانگه‌وازی خۆیان، سه‌رده‌می چوونه‌ نیوخه‌لک و ئاگادارکردنه‌وه‌ی
خه‌لک. شتیکی سه‌یریش نه‌بوو ئاماده‌بووان به‌شینک له‌ قسه و وتاره‌کانی
له‌به‌ربکرین. جه‌مال خان به‌ ته‌نیا به‌و جموجۆله‌ هه‌لنه‌ستابوو، ئەو له‌گه‌ل
شه‌ش که‌سی باوه‌رپه‌نگراو به‌سه‌ر چالاکیه‌کانی راده‌گه‌یشت.

یه‌کێک له‌ هاو‌رپه‌کانی فه‌تحه‌لی ئاخوندزاده‌ بوو. ئەویش له‌ له‌نده‌ن
ژیا‌بوو، له‌ زمانی ئینگلیزیش قال بووبوو‌وه. یه‌که‌مین نووس‌ینیشی
کتیبه‌یک بوو له‌باره‌ی ریزمانی فارسییه‌وه، هه‌روه‌ها ئەو به‌ دنده‌انی گیانی
وه‌زیری په‌یشه‌وو، بانگه‌وازی ئەوه‌ی ده‌کرد، ده‌بێ هه‌موو مندالانی ولات
ئەو ده‌رفه‌ته‌یان په‌یدرئ فیزی نووسین و خو‌یندنه‌وه‌ بین.

یوسف مسته‌شار عه‌بدولیش چه‌ند سالی‌ک له‌ بالو‌یزخانه‌ی ئێران له
پاریس ئیشی کردبوو، لێ له‌به‌ر ئەوه‌ی ره‌خنه‌ی له‌ گه‌نده‌لی
ده‌سه‌لاتدارانی ولاته‌که‌ی خۆی گرتبوو، له‌سه‌ر کاره‌که‌ی لادرا‌بوو، ئینجا
پاریسی جیه‌یشت و چووه‌ ئیسته‌نبول، له‌ویوه‌ پوژنامه‌یه‌کی به‌ زمانی

^{۷۰} گورده‌م: ئاپورا و حه‌شاماتی خه‌لک، که‌ به‌یه‌ک جار بۆ شو‌ینیک برۆن یان له
شو‌ینیک خه‌بینه‌وه.

فارسی دهردهکرد، پۆژنامهیهک به شیوهیهکی قاچاغ ئاودیوی ولات دهکرایهوه.

زهینولعابدین مهراغهیی سییهمین پیای دهستهی هاوپیان بو، ئه وهنه رهنه دیک بو، له بۆمبای و دای ئه وهش له پۆما ژیا بو، به قوولیش چووبوه نێو هونه ره که ی. مهراغهیی زمانی ئیتالی دهزانی، وتاری له پۆژنامه ئیتالییهکان دهنووسی. ئه ویش گه پابووه نیشتمان تا هاوالاتیهکانی له خوی غهفلت بیدار بکاتهوه.

چواره مینیان حاجی عهبدولرحمان تالیبۆف بو. پیاویک خه لکی ته ورین، هه میشه له دیوه که ی دیکه ی سنووری روسیا ژیا بو، له سه نت په ترسبورگیش خویندبووی. تالیبۆف په یوه ندییه کی باشی له گه ل پابه رانی ناپازیی مۆسکو هه بو.

میرزا پهزا کرمانی پینجه مین که سیان بو، که سایه تییه کی سه رنجراکیش. ئه و پۆله ی ئایه توللای شاری کرمان بو. باوکی ئه وی ناردبووه عیراق بۆ ئیمامه تی بخوینن. له عیراقه وه په یوه ندی به دهسته یه ک له میسریه کان پهیدا کردبوو، ئه وانه ی به گۆ دهسه لاتی کۆلۆنیالی بریتانییدا چووبوونه وه. ئینجا له عیراقه وه دهچته میسر، له وی چاوی به جه مال خان ده که وی. ئه وان په یوه ندییان به یه که وه هه بو، له تارانیش په کدییان گرته وه. میرزا پهزا میزه ره که ی به سیداره یه ک گۆریبووه وه، ئه وه ی له و پۆژگاره دا له لایه ن پۆشنبیرانی پۆژه لاتی ناویندا له سه ر ده نرا.

دوا هه مین که سی دهسته که ئه میر بو، چه ند سالیک دواتر بووه سهروه زیری ولات. هه مووان ئه میریان وه ک لاویکی پۆشنبیر دهناسی، که وه ک دهسته راسستی وه زیری کۆژراو کاری ده کرد. ئه میر دای کۆژرانی وه زیر، ژن و دوو کیزۆله که ی له نێو گالیسکه یه ک شار دبوونیه وه و له تاران دهر بازی کردبوون. پاشان بۆ ماوه یه ک خوی بیسه روشوین

کرد. پيش و سميټه‌كەي ئه‌ويان ئاشكرا كرد. وه‌ك وه‌ستايه‌ك گه‌رايه‌وه تاران، له‌وي چاوي به‌جه‌مال خان كه‌وت و به‌يه‌كه‌وه كاريان كرد. ئه‌و دوو پياوه به‌رده‌وام به‌ته‌نيا سه‌فه‌ريان ده‌كرد، وه‌ك ئه‌وه‌ي شتاقيان^{٦٦} گه‌وي ديكه‌يان نه‌ناسيبن. ئه‌وان له‌ شويني جياجيا كۆده‌بوونه‌وه، به‌ نه‌ينيش كۆميته‌يه‌كيان له‌ دژي پڙيم پيگه‌يتابوو.

له‌پاش شه‌ش مانگ كه‌ به‌سه‌ر ڤووداوي سوپه‌كه‌دا تپه‌پري بوو، جه‌مال خان دوانيكي چاره‌نووس‌سازانه‌ي له‌سه‌ر مه‌زاري پيروزي عه‌بدولداودا دا. خۆي ئه‌مه‌ دوانيكي جياواز و له‌ شوين و پڙيكي ناوازه‌شدا بوو. له‌سه‌ر گلکۆي عه‌بدولداودا به‌هه‌زاران كه‌س به‌ بۆنه‌ي پڙي له‌دايكبووني ئيمام مه‌ه‌دي فريادپه‌س كۆبووبوونه‌وه. به‌ندوباو وه‌ها بلاووبووبوه‌وه، جه‌مال خان له‌و پڙه‌دا وتاريكي گرنكي ده‌دا. بيگومان ئه‌ويش باشتريش شوين بوو تا له‌به‌رده‌م گوڤه‌ميكي زۆر له‌ خه‌لكي ده‌ربه‌كه‌وي، چونكه‌ چوونه‌ نيو مه‌زاره‌كه‌ له‌ ياساله‌كاني ئاسايش قه‌ده‌غه بوو. له‌نيو چوار ديواره‌كاني مه‌زاره‌كه‌دا به‌گوڤه‌ي نه‌ريست هه‌موو كه‌سيك پاريزرا وو. ته‌نانه‌ت پاريزراوييه‌كه‌ تاوانبارانيشي ده‌گرته‌وه.

هه‌چ شوينيك له‌نيو هه‌وشه‌ي مه‌زاره‌كه‌دا نه‌مابووه‌وه نه‌گيرابن. گروپي شه‌ش كه‌سيه‌كه‌ سه‌كۆيه‌كيان له‌ مه‌زارگه‌ي عه‌بدولداود بۆ جه‌مال خان پيگه‌ست. ئه‌و كه‌سانه‌ي به‌ندوباوي دوانه‌كه‌ي جه‌مال خانيان گوي لنبووبوو، تيكوشان چه‌ندي بگري له‌ سه‌كۆكه‌ نزيك بكه‌ونه‌وه. ئاپوراي خه‌لكه‌كه‌ به‌ ئۆقره‌ليپراوييه‌وه چاوه‌پي هاتني جه‌مال خانيان ده‌كرد. ئه‌وه‌بوو له‌په‌ر جموجۆليك په‌يدا بوو. جه‌مال خان به‌ شاليكي كه‌سه‌كه‌وه له‌سه‌ر سه‌كۆكه‌ په‌يدا بوو.

^{٦٦} شتاقيان: هه‌چ كاميان

ئەو شالە كەسكەش تەنیا لە لایەن ئەو كەسانە دەبەسترا كە خۆیان بە
نەوێ محەمەد پێغەمبەر دەزانی. بەكەمین جاریش بوو، جەمال خان بە
شالێكى سەوزەو لەنێو خەلكیدا دەربكەوێ. كاتێكیش خەلكەكە شالە
كەسكەكەیان بینی، هاواریان كرد: "سەلوا ئەلا محەمەد وە ئەلا ئالى
محەمەد. سەلوا لە محەمەد و مالباتى محەمەد."

تا دەهات جۆش و خڕۆش پتر دەبوو، هیچ شوێنێك لەنێو حەوشەى
مەزارەكەدا نەمابوو و نەگیرابى. "خەلكینە!" بەم جۆرە جەمال خان لەو
ئامێرەى دەنگى پەخش دەكرد هاتە قسە: "ئێمە هەموومان بۆ ئەو
هاتووینە. ئێرە تا پۆزى لەدایكبوونى ئىمام مەهدى فریادپەرس
یادبكەینەو. پێتان دەلێم هەرگیز پزگاركەرەكە نایەت تا جیهان لە
كوێرەوهرى دەرباز بكا، بەلام ئەى برۆاداران، ئێمە سووكایەتى بەو
دەكەین ئەگەر خۆمان هیچ نەكەین، ئەگەر ئێمە لە خەوى غەفلەتدا بین و
خۆمان لاواز نیشان بدەین و هەر چاوەڕێى فریادپەرسەكە بكەین بێت و
پزگامان بكا.

هۆ خەلكینە! ئێمە خاوەن مافین. پیاوان مافیان هەن، ژنان هەیانە و
منداڵانیش مافیان هەیه. دەسەلاتدارانى ئەم ولاتە مافەكانیان لى زەوت
كردووين، ئەوان وەك مەڕومالات لەگەل خەلكەكە دەجوولێنەو.

هۆ خەلكینە! من پەيوەندىیم لەگەل دەستە و كۆمەلە بەرگرییەكانى
ولاتانى دەرودراسیدا هەیه. ئینگلستان لە بەشى خواروى ولاتەكەماندا
بە پۆز و شەو بەدواى نەوتماندا دەگەڕێ. دیارە برێكى لەبننەهاتوو
نەوت لە پارێزگای باشوورى ولاتدا هەیه. ئەمەش پراستییه بریتانییەكان
دەیانەوێ ئەو شتەمان لى بشارنەو.

هۆ خەلكینە، لەوانەى ئێو نەیزانن، بەلام نەوتى ژێرزەوى بەقەد زێرى
تەواوەیار بەنرخە. نەوتەكە سووتەمەنییه بۆ چەرخى دەزگا و مەكینەى
كارخانهكانیان.

ئینگلستان، پاشا و شازادەکانی کڤیون. ئەو کەسانەى لە شاوێ نزیکن، هەر بەرکی خۆیان پڤ دەکن. ئەوان بوونەتە دەولەمەندى ناقولا، لە کاتی کدا بە هەزاران پیر و پەککەوتە لەم ولاتەدا هەن توانای ئەو هەیان نییە جووتە پیتاویک بۆ منداڵەکانیان بکڤن.

لەبەر ئەوەى ئەو لەسەر سەکۆیەکی گەورە بە پتوێ وتاری دەدا، ئیدی جەمال خان دەیتوانی ئەوێ ببینی چۆن دەستەبەک لە چەکدار لە دەروەى مەزارەکە خەریکن لە دەورەى یەکدی خڤدەبنەوێ. ئەو زانی ئەوان بۆ ئەو هاتوون و دەرکەشیان لینگرتوون نەتوانی لەبەردەستیان دەرچڤن. لى ئەوێشى دەزانی، ئەوان ناوێرن لە مەزەرەکە بێتە ژوور.

'خەلکینە! ئێوێ مافی خۆتانە گەرماو و نەخۆشخانەتان هەبڤ. خۆ هەمووان ناتوانن لەسەر زەوى و لەسەر مالیاتەکانیان بژین، ئێوێ مافی کارکردنتان هەبە، لى تەنیا ئەوێندە هەبە ئێمە لە ولاتدا کارخانەمان نییە. سەیریکی دەوروبەرى خۆتان بکڤن، لێرە لەو مەزارەدا، بە سەدان دەروژەکەر، کەسانی نابینا، مندالی کەمئەندام و پیرەمێردى نەخۆش هەن. ئێمە پێمان وایە ئەمە لەگەل ژیانداى، بەلام با من شتیکتان پێراگەینەم، پتوێست نییە ئەو حالەتەدا وەهابڤ، کە هەبە. ئەو کەسانەى ئاماژەم بۆ کردن دەرکڤ چاک ببەنەوێ. ئەوانیش هەروەک شازادەکان، هەروەک خەلکی دەولەمەند، دەرکڤ خاوەنى تەندروستى باش بن. هۆ خەلکینە! دەستڤوێشتوانى ئەم ولاتە بێر لە ئێوێ ناکەنەوێ. ئەوان هەر بێر لە خۆیان دەکەنەوێ. گەلى هاوولاتیان! بە ئاگا وەرەنەوێ!'

ئەو لە شوێنى خۆى بینی، یەکى لە پاسەوانەکان بە خۆى و تەنگەکەى دەستییەوێ بەسەر دیوارەکەدا هەلگەرا و خۆى لە پەنا چوارچێوێ دەرکەکەدا پەنا دا. ئەو کۆتایی بەم قسانە و کۆتایی بە دوانەکەى خۆى هیتا:

‘خه لکینه، من ده بی په له بکه م. هیشتا شتی گرنگی دیکه ماوه پیتان رابگه یه نم. داواتان لیده که م سه رنجی ئه و گزړه نه ناسراوه بدن.’ له کاتیکدا ددوا به په نجه ئامازه ی بۆ شوینیکی ته نیشته سه کوکه ی کرد. له وی وه زیر میرزا که بیر نیژراوه، ئه و که سه ی له لایه ن شاوه کوژرا. ئیمه کیلمان بۆ دروستکردووه و به م زووانه ش دهمانه وی...’

ئو نه یوانی قسه که ی ته و او بکا، چونکه ته قه کرا و گولله یه ک به ر دینگه ی سه کوکه ی که وت. ئیدی پاسه وانه کان به سر مه زاره که یان دادا.

دوو جاری دیکه ته قه کرایه وه، خه لکه که پای کرد و پهرت بوون. جه مال خان هه ولیدا به پشت سه کوکه هه لئی و خوی دربار بکا، به لام سی هه یتیه له سر ړیگه وه ستان. یه کیکیان مه تره قه یه کی له شانی دا، له بهر زه بره که ساتمه ی برد و که و ته سر زه وی. ئیدی پیاوه کان هر به شاله که ی خوی ده ستیان له پشته وه شه ته ک دا، له کوتاییدا کشانه وه و پالیان به خه لکه وه نا به ره و دروازه ی مه زارکه که ړویشتن. خه لکه که ش، که هاتنه ناوه ی هه یته کانیان بۆ نیو مه زاره که پی هه رس نه کرا، ده ستیان کرده وه و په لاماریان دانه وه. پینچ له هاوړیکانی جه مال خان هه راوزه نایان به ده رفعت زانی به قوتران^{۷۷} وهرگه رانه هه یته کان، به شیوه یه ک توانرا جه مال خان له به رده ستیان قوتار بی و به نیو گوړده می خه لکدا ون بی. ده سته یه ک له چه کدارانی پاشا به خویان و تفه نگه کانیان هاتنه نیو مه زاره که و ته قه یان له هه مووان ده کرد. ژنان له قیژه و هاواریان دا، مندالان گریان، به ته مه نه کانیش که و ته بن ده ست و پی، به لام هیشتا پیاوه به هیزه سه ردانکه ره کانی مه زارکه به ژبانی خویان به رگریان کرد، پریان دایه چه کداره کان و چه که کانیان لی ستاندن و فریانیان دانه دهره وه ی مه زاره که.

^{۷۷} قوتره: تیلا، مه تره ق.

خه لکه که زور له هاتنه ناوهی چه کداره کان بق نئو حهره می مه زاره که و ته که کردن تیندا دهه ری بوون. ئاخر به و لاساریه یان نه ریتیکیان شکاند و پیز و شکوی مه زاری عه بدولدا و دیان شکاند. ئیدی له گه رووی هه زاران کهس هاوار دهکرا: "ئه لاهو ئه کهر!"

دوای ماوه یه ک ئارامی بق مه زار که که گه پایه وه. خه لکه که به باز نه له دهو ری گۆپه که ی وه زیری کوژ راودا وه ستان، یه کینک چه ند ئایه تیکی له قورئان خویند نه وه. هاو پیکانی جه مال خانیش به شکوه کینه که ی وه زیریان دامه زراند، ئه م چه ند وشه یه ی له سه ر هه لکه نه را بوو: "ئیره میرزا که بیر، وه زیره لی هاتو وه که نیژ راوه."

۴۴

رابعہ

دوای پروداوی سہر مہزارگہک، ہیتہی تابہت بہ جلی مہدہنیہوہ
 نامادہی ہموو کوبونہوہ گومانلیکراوہکان دہبون و چاودیریان
 دہخستہسہر، بۆئوہی وتاریژ و قسہکەر نہتوانن بہ ئارہزووی
 خویان قسہ بۆ خەلکی نامادہبوو بکەن. بہلام لەو پۆژہ بہ دواوہ تا
 ماوہیہکی دوورودریژ تووشی ہیچ پروداویکی لەو جۆرہ نہبوونہوہ.
 بہرہلستکارانیش بۆ ماوہیہک بیدہنگیان لیکرد، پیدہچوو جاری ہیچ
 جموجۆلیکی وہا نہکەن پنیہوہ دیار بی. دیاربوو ئوہیان دہزانی پاشا
 بہ مستیکی ئاسنین لەگەلیان دہجوولیتہوہ ئەگەر ہات و جاریکی دیکہ
 پشینیویان نایہوہ.

جہمال خان و ہاوپیکانی لەوہ تیگہیشتبون ناتوانن بروسکەئاسا
 ئاپۆرای خەلک بجوولینن و دہستبکەنہوہ. ہەلمەتیک کە بۆ توندوتیژی و
 زہبروزہنگ سہربکیشی، خەلکەکەئ ترساندبوو، ہەر بۆیہ خویان لە
 بیرۆکەئ ئەو دہستہیہ بہ دوور دہگرت. ئاخیر جہمال خان کوتی؛

منداله کانیان مافی ئه وه بیان ههیه بینه خاوهنی جووتیک پتلاو، کهچی خه لکه که نهیده زانی ئه م قسهیه چ په یوه ندیه کی به پاشاوه ههیه. ئه و باسی کانی بیینی نه وتی ژیرزه مینی کردبوو، خه لکه کهش نه یانده زانی ئه م شته چ بایه خیکی بو ئه وان ههیه.

ئه و باسی پتوستیی کردنه وهی قوتا بخانه بو منداله کانی ئه وانی کردبوو، به لام ئاپورای خه لکه که هیشتا بایه خی بهرچاوی خویندن و نووسینی بو منداله کانی نه ده زانی.

هیچ بابه تیکی وه ها نه بوو راسته وخو سهرنجی خه لکه که رابکیشی و به هویه وه بیانجوولیتی. ئاخر خه لکه که پاشایان به سیبهری یه زدان له سهر زهوی دانا بوو.

جه مال خان و هاوړیکانی نه یانده توانی ته کتیکه کانی بزووتنه وهی بهرگریی له مؤسکو و ولاته کانی دیکه له سهر ولاته کهی خویان بگونجینن و په پیرهوی بکه، ئه وان ده بووایه ستراتیژی تایبته به خویان دابنن، ریکاریک له گه ل دابونه ریته باوه کهی ئیران بگونجی. و پرای ئه وهش ده بووایه واز له سهرکیشی ترسناکانهی گه شته کانیان بو شاره کان بهنن، به پلهی یه که م تاران بکه نه چه قی بازنه ی چالاکیه کانیان.

له کۆبوونه وهی دواتری نیو خویان، میرزا رهزا کرمانی پیشنیازیکی کرد. پیشتریش خووخدهی ئه و که مدووی و بیدهنگی بوو، بویه کاتیک نۆرهی قسه کردنی هات، هه مووان به تاسه وه گوینان لیگرت. "من زۆر دلتیا نیم، پیموایی له چاره سه ریه ک بو ئه م رهوشه نزیک بوومه ته وه."

جه مال خان پیتیگوت: "دهی، پیمان بلی." "به لیکدانه وهی من، ئیمه هه رگیز ناتوانین قه ناغه ت به گوړده می خه لک بهنن، ئاخر ئیمه ئه و که سه دیار و ئاماژه بو کره وانه نین تا ولات به پیره

بیهین. ئەوان ئیمە ناناسن، بەدوای ئیمە ناکهون، ئەوان رابەری خۆیان دەوئ، یەکیک لە زاناکانی خۆیان، کەسیکیان دەوئ رابەریکی میلی بی. "لئ خۆ هەرئەوێه کێشەکە، ئەو کەسە دیار نییە."

میرزا رەزا وەلامی دایەو: "بایی پتووست لەو کەسانە هەن." تالیبۆف قسەکە ی پێپێ: "کەواتە، ئەو کێشە؟"

میرزا رەزا وەلامی دایەو: "ئایەتوللاکان! سەیرکەن، لە روسیادا رابەرانی پەوتی بەرگری، هیزوتینی خۆیان لە کریکارانەو وەردەگرن، ئەوان پشتیان بە دەستی کاری کارخانەکان بەستوو، بەلام ئیمە لێرە هیچ کارخانەمان نین، لەوێش هەر گەڕێ چینی کریکارمان هەبێ. ئەوێ ئیمە هەمانە دوکاندارەکانی بازار و ژمارەیکە لەبنههاتووی خەلکی نەخوێندەواری بێ کارووکاسبییە. ئەمانەش گۆی لە ئایەتوللاکان دەگرن. ئەوێ ئیمە پتووستمان هەبێ ئایەتوللایەکی دەستپۆشتوو."

هەموویان بەو پوونکردنەوێه ئەوق مان و چاویان لئ زەق بوو. "لئ تۆ لەبیرت چوو، کە ئایەتوللاکان رێکوپەوان هیزی گەورە نەریتپاریزی ولاتن." مستەشار عەبدول وەها هاتەجواب و درێژە ی بە قسەکە ی خۆی دا: "ئەوان هیچ لەبارە ی جیهانەو نازانن. ئەوان حەز و مەیلیشیان بە لای تەکنیکدا ناپوا، ئەوان لەو دنیا پانوپۆرەدا هەر سێ شار دەناسن: مەککە کە مالی خۆای لێی، مەدینە کە محەمەد پێغەمبەری لئ نیژاوه، نەجەف عەلی تێدا کوژرا و لەگەل کەربەلا، کە لەسەر خاکەکە ی سەری حوسێنیان بێ. ئەوێ ئیمە پتووستمان پێیەتی زانستە، گۆرانکارییە. ئیمە دەبێ ئاگامان لەوێ بێ ولات نەخەینە بەردەستی ئەو جۆرە هیزانە."

ئەمیر نیزام گۆتی: "ئەمەش وایە. ئایەتوللاکان لەبارە ی پرسێ نەوتی خا و تیلیگرافەو هەستیار نین، هەر گۆیشیان لئ نییە. ئەوان بە مالی

پاشایه تییه وه گریدراون، لهو برپایه شـدان هه ژاری، دهرۆزه کردن و نه خۆشی له گهل ژیان دایه و خودا دایناون.

میرزا پهزا وه لآمی دایه وه: خۆ نابیی به یهک چاو سهیری هه موو ئایه توللاکان بکهین. ئاخوندی دهسترویشتووی وه ها هه یه ههروهک ئیمه له ولات دهرپوانی و له بن باری کویره وه رییدا ده نالینن.

جهمال خان به پرسنیه وه قسه ی کرد: دهی، کئییه؟

من بیرم بۆ ئایه توللای شاری شیراز ده چی. حاجی شیخ عهلی ته که بهر موخته هیدی شیرازی، باشتر هه به ناوی میرزا شیرازی ناسراوه. ئه وه هرگیز گیانی خۆی نه فروشتووه ته دهسه لات.

ته مه نی چه نده؟

پیموایی هه شتا، هه شتا و پینج سال ده بی، له وانه شه هه شتا و ههفتیش بی.

ئاخوندزاده شت هه لیدایی: هه شتا و ههفت؟! که واته خه ریکه دواپۆژه کانی خۆی ده ژمیرئ، پیده چی نه توانی له سه ر قاچه کانی خۆیشی برپا. ئه وه ناتوانی یارمه تی ئیمه بدا، ئیمه سه رکرده یه کی لاوی به گوپوتینمان پتویسته.

میرزا پهزا پیتش نیازه که ی خۆی وه ها پوونکرده وه: خۆ هه وچه نییه ئاخوندی رابه ر وهک مامز برپا، هه ر پتویست ناکا له سه ر جیگه که ی خۆشی هه لبستی. خۆ ته گه ر بیه وئ هه ر به یهک دوو وشه ده توانی تهخت و تاجی شا به رزینن و قوتقوتوکی بگرئ. له بهر ئه وه ی به ته مه نه، که واته هیز و ده سه لاتیک ی زۆری هه یه، من باش ده یناسم.

تالیبۆف پرسی: چه ند باش ده یناسی؟

ئه وه کۆنه دۆستیکی باوکی کوچکردوومه، بۆ ملوه یه کیش له مزگه وتی هه ینی له شیراز دهرسم لای خویندووه. ته گه ر بتانه وئ ده توانم پیتانی بناسینم و قسه ی له گهل ده که یین.

‘بهلام چی پی بلین؟ چی لی داوا بکهین؟’

نه میر نیزامیش کوتی: ‘ئیمه دهبن شتیکی ههستیاری له گهل باس بکهین تا بتوانین قه ناعهت به که سیکی وهک ئه و بکهین. بیرم لیکردۆته وه. خۆ ناکرئ باسی ولاته که مان، باسی گهل و تیلنگرافی له گهل بکهین، به لکو باسی دینی له گهل بکهین. ئیمه پتویسته ئه و بهینینه سهر ئه و بپروایه، که ئیسلام له مهترسیدایه.’

هه مووان له شوینی خویان گه پانه وه دوا و بیدهنگی بالی به سهردا کیشان. میرزا په زاش چای بق تیکردن.

ئهم پیشنیازه خالی وهرچهرخانی پهوتی بیروهرزی ئه وان بوو. تق بلنی ئایه توللایه کی به سهالاچووی وهک ئه و چی به خه لکه که بلنی تا له دژی پرژیمی گهنده لی شا هه لکه پینه وه؟ ئه دی چۆن ئه وان بتوانن قه ناعهت به و بینن به وهی ئیسلام له بن باری مهترسیدایه؟ ههر به راستیش ئهمه پیشنیازیکی نایاب بوو میرزا پهزا کردی، بهلام پتویست بوو ئه وان له بیروکه که قوول بینه وه.

ئینجا جهمال خان هاته وه قسه: ‘لیره وه ده وه ستین. ههفته ی داهاتوو زیاتر تاوتوینی ده کهین.’

له پاش ههفته یه ک که کۆبوونه وه، هینشتا که سیان پښوینیکی گونجاوی چۆنیه تی جیبه جیکردنی بیروکه که یان لانه بوو. تا یه کیک له وان له دووتویی قسه کانیدا ئه وهی به سهر زاردا هات، گوايه باس له وه ده کرئ ژنانی ئیرانی به شتیه کی بهردهوام لای ئه ندازیاره بریتانییه کان ده بینرین و لایان ده میننه وه.

تالییۆف هه لیداین و کوتی: ‘ئهمه شتیکی گونجاوه با زهقی بکهینه وه.’
شاخوندزادهش کوتی: ‘ئهمه به دهر دمان ناخوا، خۆ ناکرئ باسی قه چه کانی تاران بینینه گۆڕی.’

زهینولعابدینیش هاته قسه و گوتی: "دهتوانین له گهل ثایه توللاکه باسی
ههژموونی زالی بریتانییه کان له جیهانی ئیسلامیدا بکهین".

جهمال خانیش وهلامی دانهوه: "پتویسته بابه تیکی پوون و پاشکاو
ههبن، دهنا خه لکه که به دواي ناکه وئ. ههژموونی زالی بریتانییه کان بۆ
ئهوان هیچ له پرسه که ناگورئ".

ئهو ئیواره یه ش گفتوگوکانیان به ئامانجیکی یه کلاکه ره وه نه گه یشت، لئ
له میانی وتووێژی ئاینده یاندا ئه میر نیزام و تالیبۆف پلانیکیان خسته بهر
باس، ئه گهر بیت و باش دهستان پتوه گرتبا، دهبووه بومه له زه.^{٧٨}

سه ره تا تالیبۆف هاته قسه. تالیبۆف ئه و پیاوه بوو له مۆسکۆ
خوێندبووی و پوسی وهک بولبول دهزانی. زۆر جارن ببووه پیناوی
نیوان بازرگانه ئیرانی و خاوهنکار و بهرهمه پوسییه کان په یوه هندییه کی
باشیشی له گهل بالوێزخانه ی روسیا له تاران هه بوو.

"پار شا هه موو مافه کانی بازرگانی به هیتان و ناردنی بهرهمه کانی
توتنی به بریتانییه کان فرۆشتوو. له سه ر بنه مای داها تی سالانه بریکی
که م ده دریته پاشا، به لام بریتانییه کان له سایه ی ئه م مافه وه پاره یه کی
یه کجار زۆر قازانج ده کهن. هه لسه ورینه ری کاروباری توتنی ولاتی ئیمه
ئیتسا پیاویکی ئینگلیزه".

ئاخوندزاده ش گوتی: "ئه مه به شیوه یه کی گشتی ناسراوه، ده ته وئ چی
بلێی؟"

ئه میر هاته قسه: "با بۆتان پوون بکه مه وه. ئه م کابرا بریتانییه هه موو
پشکنه ره ئێرانییه کانی بۆ توتن له سه ر کار لاداون، کاره که ی ئه وانی
داوه ته پشکنه ره هیندییه کان. نرخ ی توتنی دابه زاندوو و له بهرانبه ردا
نرخ ی بهرهمه می توتنی بریتانی بهر زکردۆته وه. کارمه نده بریتانی و
هیندییه کادیش له گهل جوتیارانی توتنی ئیرانی زۆر به خراپی

^{٧٨} بومه له زه: زه مینله رزه، زلزال.

دهجوولینهوه و باریکی ههراسان له نیوان توتنفروشانى بازار و کومپانیای بریتانی پیدابوو.

ههوان گویان گرتبو، لى کەس له مەبەستى ناخپه‌ره‌که نه‌گە‌یشت، ناخۆ بۆ کوێ سەرده‌گێش.

ئەمیر نيزام له‌کاتى قسه‌کردندا چاوى ده‌بريسکانه‌وه: "ئێوه نابن ئه‌وه‌تان له‌ بیر بچن، توتن له‌ ولاته‌که‌مان به‌قه‌د نان به‌رخه. نزیکه‌ى هه‌موو پیاوه‌کانى ولاته‌که‌مان کیسه‌یه‌کى پر له‌ توتتیاں پێیه، هه‌موو ژنان قلیان ده‌گێشن."

جه‌مال خان پتی گوت: "ده‌ى له‌سه‌ر قسه‌ت به‌رده‌وام به‌."
تالیبوفیش هه‌لیدای: "به‌رپرسه‌ بریتانییه‌که‌ى کومپانیای توتن که‌سیکی قوشمه‌یه. ئه‌و قه‌له‌وه و به‌ دواى هه‌واوه‌وه‌سى خۆیه‌وه‌یه‌تى و هه‌زى له‌ ژيانى خوشه. من دووبه‌دوو بینيومه، له‌م دوايانه‌دا شتیکی زۆر سه‌یروسه‌مه‌ره‌ى کردووه، په‌فتاریک به‌ شتیوه‌یه‌کى ناوازه‌ ده‌کرئ به‌که‌لکه‌مان بێ."

مه‌راغه‌یى لێى پرسى: "ئایا شته‌که‌ په‌یوه‌ندى به‌ ژنانه‌وه‌ هه‌یه؟"
ئەمیر نيزام هاته‌وه‌ قسه: "نه‌خێر، ئه‌مه‌ نییه، ئه‌و ئه‌وه‌نده‌ میتیاز نییه، ئه‌و نه‌وسنه، زۆر هه‌زى له‌ خواردن و جگه‌ره‌گێشان و خواردنه‌وه‌یه، هه‌ر بۆیه‌ خۆشمه‌ش به‌هه‌."

"ئایا له‌ شوینی گشتیه‌وه‌ مه‌ى خواردۆته‌وه؟"

تالیبوف وه‌لامى دایه‌وه: "نه‌خێر، ئه‌مه‌ش نا."

ده‌ى، که‌واته‌ پێمان بلێ."

تالیبوف به‌ خه‌نده‌وه‌ زه‌رفیکی له‌نیو جانتا که‌ى ده‌ره‌ینا و گوتی: "له‌ کوتاییدا خودا به‌ هانامانه‌وه‌ هات. له‌وانه‌یه‌ ئه‌م به‌لگانه‌ به‌قه‌د زیڕه‌ گرانبه‌ها بێ."

تالیبوف وینه‌یه‌کی ره‌شوسپی دهره‌ینا، ئیمامیکی تووکن له‌سه‌ر مافووریکی ئیرانی دانیش‌تووه، خهریکی کیشانی قلیانه و به‌پیکه‌نینه‌وه دووکه‌له‌که‌ی به‌با ده‌کا.

میرزا په‌زا گو‌تی: "ئیمامیکی قلیان‌کیش، ئای له‌م لاسارییه؟"
ئه‌میر نیازم گو‌تی: "ئه‌و ئیمام نییه."
وا مه‌لی!

"ئه‌و بریتانییه، خۆی وه‌ک ئیمام‌یک نمایش ده‌کا، به‌پیش‌یک و عه‌بایه‌ک و میزه‌ریک. به‌لی هه‌ر به‌پاستی، ئه‌م ئینگلیزه سه‌روکی کۆمپانیای نیشتمانی توتنه." تالیبوف درێژه‌ی به‌قسه‌که‌ی دا: "ئه‌و هه‌ر بۆ گالته‌وگه‌پ میزه‌ریک و پیش‌یکی ساخته‌ی له‌خۆ ناوه. سه‌یرکه‌ن، ئه‌و به‌پیلاره‌ش به‌سه‌ر دوگردي^{۷۹} ئویژان که‌وتوووه. ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌کی حاشاهه‌لنه‌گره بۆ سووکایه‌تیکردن به‌هیمای دینی و نیشتمانی."

"باشه ئیوه ئه‌و وینه‌یه‌تان چۆن ده‌ستکه‌وت؟"
ئه‌میر نیازمیش وه‌ها وه‌لامی دایه‌وه: "نا‌توانم زیاتر له‌و باره‌یه‌وه قسه‌بکه‌م، به‌لام ئه‌وه‌نده ده‌لیم تالیبوف له‌پێی په‌یوه‌ندییه‌کانییه‌وه ده‌ستی که‌وتوووه."

ئه‌وسا جه‌مال خان گو‌تی: "ئه‌م وینه‌یه‌ دارده‌ست‌تیک‌ی به‌هیزه، له‌وانه‌یه‌په‌یره‌وی جووله‌ی ئیمه‌ دیاری بکا."

^{۷۹} دوگردي: به‌رمالی نویژ.

٤٥

میرزای شیرازی

کات، ئیواره درهنگانیک بوو، سهروبهندي ئهوه بوو دونیا تاریک و بولیل
بی. له دهروهه هیشتا گه رما بوو. شا له ژووره که ی خۆی له سهه
مافووریکی جوان له پشت میزیکی نهوی له بهر چرایهک، که له شیوهی
گولی میلاقه دابوو دانیشتبوو، شتیکی له پوژژمیره کهیدا دهنوسی.
له مه و دایه کی گونجاودا نوکه ریک له لای دهسته چه پی وه ستابوو، به
باوه شینیک له په پی تاوس، هیدی هیدی باوه شینه ی لیده کرد به شنه بای
باوه شینه که ده موچای فینک ده کرده وه. له بهرده میشی ژیاننامه نووسیکی
لاو دانیشتبوو، هه موو نووسینه که ی پاشای دپ له دوی دپ و شک
ده کرده وه.

له دهسته پاستیشی نوکه ریکی دیکه به خۆی شه به یه کی پر له شه به تی
ئالوبالو وهستا بوو، چاوه پی ئاماژه ی شای ده کرد، تا په رداخه که ی بو
پر بکاته وه.

هه ندی جار له بیرمان ده چی ئاخۆ هه ندی پروداو تومار بکه یان نا.
پروداویش ئه وهنده زورن و به و جه نجالییه ش به و هه موو شتیکی

پاناگهين. خوشم نازانم ئاخو چيم له باره ي شوو كرده كه ي تاج يادداشت كرده و. ههروهك ئه وه دياره ماوه يه كي زوري دريژي به سهردا تپه پي بي. لئ ديسان ههنديكي له سهر دهنوسمه وه. ئاخو به دهر له شوو كرده كه هه والي خوشيش ههيه.

تاج سولتانه كه ي ئيمه هه ر يه ك دوو مانگه ميژدي كرده و، ئاههنگيمان له قهلايه كي په پگه ي تارانه وه بۆ گيژا. هه موو پيشسپياني هۆزه كه مان ئاماده بوون. تاج خه مبار ديار بوو، ئيمه ئه م شته مان به پوخساريه وه بيئي. لئ ئه و هيشتا گه نجه و كيژوله كانيش خه وني به دينه هاتووي خويانيان ههيه.

جاريكي ديكه تاج پيگوتم ئه و. عه ينوله وه ي ناوييت، به لام خو ئه گه ر ئه و منداليكي لئ بوو، دۆخه كه ده گورپي. زور جاران ئه و شته م له گه لدا هيتاوه ته گورپي، به لام بي سوود بوو. ئه مجاريان به توندي قسم له گه ل كرد. پيگوت ده بي واز له پرته وبۆله ي خوي بيئي و شته كه ش په يوهندي به وه نيه، به لكو په يوهندي به ئيمه وه، به هه مووانه وه ههيه. ئينجا گوپرايه ل بوو. من ئه وه شم پيگوت، ئيمه ش حه زمان لينه بوو بيينه پاشا، كه چي ئيستا ههوين.

بۆ خوشبهختي هه موو شتيك باش هات. ئاههنگه كه شتيك بوو له بير ناكري. ههروهه خانووييكي جوانيشمان بۆ دابين كرد، به لكو تيدا بهخته وه ر بي.

قوميكي له شهربه ته كه دا، له گژ هزاران پاچوو، ئينجا ده سستي دايه وه خامه و دريژه ي به نووسينه كه ي دا. "به ميژدكردي تاج باريكي قورس له سهر شانم لاهوت. ئيستاش ده توانين سه رنج و ئاگاهيمان بخهينه سهر كاروباره گرنگه كان.

ههنديك جار له وه تيناگهين ئاخو چي باشه بيكهين و چي باشيش نيه تا نهيكهين. خو ئه گه ر له گه ل بريتانويه كان بكه وينه گهتوگو، روسه كان

ههست دهکهن به سه ریاندا باز دراوه. نه گهر له گهل پروسه کانیش دابنیش،
نه وا بریتانییه کان ئیمه فهراموش دهکهن.

دوینی کابرا پیشداره پوسسییه که مان لایوو، ناوه که یم بیرناکه ویتته وه.
قیافه و پوخساری هه ندی قوشمه دیار بوو. بۆ کارمه ندیک پیشیکی
وه های لیده هات، به لکو وه ها پتویست بکا ئیمه ش داوا له کارمه ندانی
خۆمان بکه ین پیشیان به یلنه وه.

پوس پرۆژه پیش نیازیکیان بۆ هیتاوین به وهی نه وان هیلێ ئاسنینی
ولاته که مان لیده، هه لبه ته نه وان ئهم کاره بۆ به رژه وه ندیی خۆیان
دهکهن، چونکه ئیمه هیچ هیلێ ئاسنینمان پتویست نییه. نه سپ و گالیسه
و داشقه کانمان به کاری پتویستی خۆیان هه لدهستن. باشه بۆچی به سه ر
هیلێ ئاسنیندا هاتوچۆ بکه ین؟ وه زیره که شمان، شینخ ئاغاسی له گهل
ئیمه دا هاواریه، ئاخه ئهم جۆره گۆرانکارییه له به رژه وه ندیی ولاته
نین. لی هه ندیکی دیکه ئاگاداریان کردوینه ته وه، خۆ نه گهر هات و
له گهل ره وتی پۆرگارد نه پۆین، له به رانه ر ولاته دراوسێکانمان وه ک
هیندستان و تورکیادا لاواز ده بین. هه ربۆیه ئهم پۆزانه زۆر پیاسه
ده که م، تا به ده م پیاسه وه باشتر بیرکه مه وه. خوا بمانخاته سه ر پێگهی
راسه، پێگهی نه وانهی دالده ی داو، نه وه ک پێگهی نه وانهی
سه ره گردانی کردوون. ئیمه چاره پێی به رچاوپروونییه ک له خواوه
ده که ین.

ئیتستاش وه رزی ئالوبالووه داها تووه، هه موو ئالوبالووه کان خپو خه په
و سوورن، هه ره ک یاقوت به چلی داره کانه وه هه لواسه راوون. کاتیک
له باره ی نه وانیه وه ده نووسم، ده م پر له ئاو ده بین. ئه مسال سالی مشکه.
مشکیش پیسه، ده عبایه کی متمانه پێنه کراوه و گلای له گهل خۆیدا دین،
هه ر بۆیه ده بی وریا بین. سایه ی خوا به سه رمانه وه بی. بۆ خوشبه ختی

هه موو شتیئکمان له ژیر کونترول دایه. هیچ شتیئکی ودها پروینه داوه سه خله تمان بکا.

له وهش پتر، هه والیئکی گرنګ هه یه، لن ئیمه دوودلین ناخو توماری بکه یان نا. پوژه خو شه کان نه وانه ی په یوه نندیان به تاج سولتانی کیژمانه وه هه یه، له پئی قهره واشه که یه وه پیمان ده کا. نه و شتیئکی به گویدا چرپاندین، هه والیئکی شاهانه. لن ئیمه جارئ هیچی له باره وه نانوسین نه وه که به دبختی به دواوه بن، بویه به هه وه له وه چاوه پئی ده که یان. لیره گهرمایه، جارئ ده ست له نوسین هه لده گرین، با بهر له خواردنی خورنشین هه ندیک چاو گهرم بکه م.

به ئامازه یه که توکه ره کانی په وانه کرد و له شوینی خوی خوی دریژ کرد، ئینجا گه وره توکه ر هات و په تویه کی ته نکى به سهر قاچه کانیدا دا. که میک پاشتر مه لیچک به خوی و ده مانچه ساخته که ی هات و خوی هه لدا یه سهر پشستی، هه موو گیانی هه ر ورده کیک بوو، ئاخر تازه له ناندين تیروپری خواردبوو، وردتکه کیک و ئارديشى به سهر خویدا وه رکړدبوو. ئاشپهزه که له مه لیچک ده ترسا. هه ر کاتیک ده چووه ئاشپهزخانه که و لووله ی ده مانچه که ی له کابرای به سته زمان ده کړد، ئیدی په کسه ر قاپیکى پر له خواردنی خوش و چه ور و شیرینی له پیش داده نا. نه مهش تاکه پینگه بوو تا وای لینگا له جینگه ی خوی دابنیشی و چه تونی نه کا.

پاشا لئی پرسى: "پوژى نه مړو له کوڅ بووى؟"

مه لیچک شتیئکی گوت هی نه وه نه یوو که س لئی تینگا، ده مانچه که ی له لایه که دانا، به ده ستی و پئی خوی خزانده بن په توکه ی پاشا، له ته نیشتی دریژ بوو، چاوه کانی نوو قاندين. پاشاش ده ستیئکی به سهر و شانیدا هینا و به باویشکه وه پیئگوت: "مه لیچک بۆگه ن بووى، پتویسته هه ندیک جار

خوت بشوی، چیدی له ئاوئ مه ترسه. خو منداڵ نه ماوی، خه ریکه بیته پیاو.

بیتاکانه هه ندیکی پال به مه لیچکه وه نا. دهستی بهر چاکه ته که ی مه لیچک که وت. هه ستیکرد دهستی بهر پارچه کاغه زیک که وت. دیسان دهستی لیدایه وه، به لئ هه ده بی پارچه کاغه زیکی قه دکراو بی. ئینجا پرسى: "ئه وه چیت له به رکدایه؟" دهستی بو بهرکی برد و پارچه کاغه زه قه دکراوه که ی لیده رهیتنا و به توندی گوتی: "ئه وه چیه؟ ئه مه ت له کوئ بوو؟"

پاشا پارچه کاغه زه قه دکراوه که ی لیک کرده وه، چاویکی له له ته کاغه زه که کرد و توو به بوو: "کئ ئه مه ی پیدای؟ کئ ئه م شته ی خستوته گیرفانت؟"

مه لیچک، که بهرگه ی هه چ که سیکى نه ده گرت دهنگی له سه ر بهر زبکاته وه، به چاوی پر له تر سه وه سه یری پاشای کرد. شا پالی به مه لیچکه وه نا، کوپژگه که فرمیسکی له چا و هاتنه خوار و خوی خزانه پشت په رده. شا له توو به بیان ده له رزی، که سیک بویری ئه وه ی هه بووه کاغه زه که له بهرکی چاکه ته که ی مه لیچک دا بنی. کاغه زه که ش بانگه وازیک بوو بو گه ل تا دژی پاشا و بریتانییه کان رابه پئ.

پاشا هه لسا و په نجه ره ی کرده وه تا بانگی سه رده سته ی پاسه وانه کان بکا، لی بیری کرده وه، ئه م کاره سوودی نابن. زور که س له کوشکه که دا ده ژین، پوژانه ش هینده ی دیکه دین و ده چن، که س نازانی ئاخو کئ ئه م بانگه وازه ی به قاچاغ هینا و ته نئو کوشک و له بهرکی چاکه ته که ی مه لیچکی ئاخنیوه. ئه و ده بی دان به خویدا بگری و وه ها ره فتار بنوینی وه ک ئه وه ی هه چ پرووی نه دا بن.

له ده ره وه تاریک بوو، شه بهایه کی فینکیشی لیده هات.

ئەو بانگى پەردەدارەكەى كرد، تىيگە ياند خواردنى ئىتوارەى لە دەرهو، لای حەوزى ئاوهكە بۆ دابنى. ھەر لەگۆترەش چوو لای ئەو تۆپەى، كە لە ناوەرەستى حەوشەكە دانرابوو، ئەم لاو ئەولای پشكنى. پىياسەيەكى بۆ لای دەروازە كرد راشكاوانەش خۆى نىشانى پاسەوانەكان دا. پاشان لە كەلىنى تەويلەكە تەماشايەكى ئەسپەكانى كرد و گەراپەوه لای حەوزەكە، دەستوچاوى شوشتن، كلاوہكەى لەسەر كردهو و بە پەنجەكانى پرچى خۆى داھىتا.

مىز و تەختەبەندى ئامادەكرا، خوانەكەى لەسەر دانرا، خواردن ساز و ئامادە. لى ئەو مجىزى خواردنى نەبوو. ئەو لە ھەر قاپىكى خواردن سەر و يەك دوو كەوچكى لىدان و ئىنجا خوانەكەى بەلاوہ نا. ئۆكەرەكان ھەليانگرتەو. ئىنجا قلىانيان بۆ ھىتا و چادانە چايەكى دەمكراو و دەفريكى پر لە شىرىنەمەنىشان لە تەنىشت دانا.

مەلىچكىش بە ئەسپايىو زاتى كرد بىتە سەر تەختەبەندەكە، ئەویش كلۆشەكرىكى داين. بە كلۆشەكرەكەى دەمىيەو خۆى لە شا ھەلسووى و سەرى بە كۆشى كرد.

ئاسمان سامال بوو، شەويكى پروون بوو، مانگ بە دەرهو بوو، بۆق لە باخەكەدا دەيانقىراند و شەمشەمەكوپرەش خەشەيان دەھات. شا بەدەم گوتتى: "شەويكى جوانە" مىزاجى كراپەو و مژىكى لە قلىانەكە دا.

گەمەى لەگەل مەلىچك كرد و دووكەلى قلىانەكەى بە پروودا پف كرد. ئەم پەفتارەى واى لىكرد ھىوربىتەو.

پشیلەكان لەو ناوہ كرديانە ھەراوژەنا. شا بىرى لە شەرمين كردهو. سەرى بەرزكردەو، بىنى دەستەيەك كاغەز بە بانەكەو و ھەرىچراون. پالىكى بە مەلىچكەو نا و لای خۆى ھەلىستاند و ناردى سەربان و پىيگوت: "بۆ ئەوانەم بۆ بىتە".

سەردهستهی پاسهوانهکان نهیدهزانی کئی بگری، به خۆی و یهک دوو پاسهوان غاریاندایه سهربان و کهس لهوئ نهبوو.

هر هه مان شهو له بهر هه مان مانگه شهودا جه مال خان و میرزا پهزا چوونه شاری شیراز تا چاویان به ئایه توللا شیرازی به ساللاچوو بکهوئ.

شیراز ههزار کیلومهتر لای باشووری تارانوه هه لکه وتبوو. بریتانییهکان به بری پارهی قه بهوه ئایه توللاکانیان بۆ خۆیان کیشکردبوو، لی ئایه توللا شیرازی بهو ته مه نه زۆره یه وه خۆی تیکه لی سیاست نه ده کرد. هر بۆیه بریتانییهکان ئه ویان له میتشکی خۆیان ده رهیتابوو.

شیراز له پۆژگاری پێشوووی خۆیدا پایته ختی ولات بوو، پاشا کۆنه کانی ئێران لهوئ کۆشک و مزگه وتی سه رنجراکیشیان لی دروستکردبوو. بازاری ئهم شاره هه میشه باندۆری به سه ر بزووتنه وه کۆمه لایه تییه کانی ولاته که وه هه بوو.

ئایه توللا شیرازی وهک ئاخوندیکی سه ره به خۆ ده بینرا، بۆیه له سه رتاسه ری ولاته وه پیزی زۆری لیده گیرا.

جه مال خان و میرزا پهزا وهک بازرگان خۆیان گۆپیوو، په گه ل کاروانی شیراز که وتیوون، شه وی یه که میشیان هر له کاروانسه را به سه ربرد. دوای پشوودانیکی ته واو، ئیواره ی پۆژی پاشتر سه روه ختی خۆرنشین به ره و مزگه وتی گه وره ی شار کشان، که هه موو ئیوارانی پۆژی سێشه ممه ، ئایه توللا خزی پێشنویژی بۆ ده کردن.

جه نجالی نوژی پۆژی سێشه ممان به به راورد له گه ل نوژی پۆژی هه ینی که متر بوو، هاموشۆکه رانیشت له و پۆژه دا زیاتر له پیاوه به ته مه نه کان بوون. ئایه توللا به ته مه نه که به کاوه خۆ نوژه که ی ده کرد،

پیره میرده کانیش نه وه بیان به شه ردف و شانازی ده زانی له دواى
 ئایه توللاکه نویژی خویان بکن.

له ده رکه ی مزگه وتی چاوه پری ئایه توللا ده کرا. نه به سواری
 گویدر یژیکه وه گه یشیت، ده سته یه ک له ئیمامه گه نه کانه یاره رییان
 ده کرد. نه و ناخونده لاوازه بچکوله یه به خوی و پیشه چه رموه که یه وه
 له که ره که دابه زی و به یارمه تی دارد سته که ی چه ند هه نگاوینکی نا.
 کاتیکیش گه یشته ناو مزگه وتی، پیاوه پیره کانی لی خربوونه وه و
 هاواریان کرد: "سه له وات!"

جه مال خان و میرزا ره زاش خویانیان لی نزیک کرده وه و له سه ر زهوی
 دانیشتن.

ئایه توللا پشتر دواى نویژکردن هه لده ستا و ده چوه سه ر مینه بر و
 قسه ی بق ئاماده بووان ده کرد، لی هه نووکه هیزوتینی نه وه ی تیدا
 نه مابوو. دواى ته واوبونی نویژه که نوینه رانی بازار و هه ندی کارمه ندانی
 شار هاتنه لای دانیشتن و هه ر لایه کیان شتیکیان هه بوو له گه لیدا باسیان
 لیه کرد.

ئینجا ده سته جی میرزا ره زای بق پیشه وه خوی ره پیش دا و ده سته
 ئایه توللای ماچ کرد و پیگوت: "من میرزا ره زام، شوینکه وتوویه کی تو
 و کوپی ئایه توللای کوچکردوو کرمانیم."

شیرازی خهنده یه کی بق کرد و گوتی: "خودا لیلی خوش بی. تو به باوکت
 ده چی، کتومت سیتی ک کرابیته دوو له ت. باوکت ناخوندیکی مه زن بوو."
 "زور سوپاست ده که م. من له گه ل هاوپی که م به تاییه ت له تارانه وه بق لای
 ئیه هاووین، تا له باره ی شتیکی گرنگه وه قسه ت له گه ل بکه ین.
 بابه ته که ش به قه د نه وه ی بق ولات گرنگه، نه وه ند هه ش بق ئیسلام گرنگه.
 نه گه ر ینگه مان پییده ن، ده مانه وی وتوو یژیکى پر له بر و و متمانه له گه ل
 ئیه دا بکه ین."

ثایه توللاش پئی گوته وه: 'خو ئه گهر کاروباره که ئه وهنده گرنه بئ، که واته به یانی دواى نئوه پویه کی درهنگ، سه ره له ئیواره وهرنه مالی'.

بو پوژی پاشتر جه مال خان و میرزا رهزا چوونه ماله که ی. له مالیکی ئیرانیانیه خاکیدا ده ژیا، جه وزیکی ئاو له نئو جه وشه که یدا، پیره داربیه کی تیدابوو، سینه ری له تهخته به ندی جه وانه وه کردبوو. خزمه تکاره که ی مالی یاوه ری میتوانه کانی بو کتیبخانه که ی کرد، له وئ ثایه توللا له سه ره مافووریک دانیشتبوو چاوه پئی ده کردن. ئه وانیش پتلاوه کانیهان داکه ند و چوون لای ئه وه له سه ره مافووری ناوکه وه که دانیشتن. خزمه تکاره که هه ریبه که و ئیستکانیک چای له پیش دانان، ئینجا ئه وانی به جیهیشت.

بۆنوبه رامه ی چایه که و شیرینی کلۆشه که ره که شکوی هه ندئ ترسی دانیشتنه که ی شکاند. شیرازی ده سستی بو کلۆشه کریک برد و تیه چاوئیکشی له جه مال خان کرد، که له نزیکیه وه دانیشتبوو. میرزا رهزا سه ره ی قسه ی داهینا، به کورتی جه مال خانیه به ثایه توللا ناساند و باسی ئه وه ی بو کرد له چه ندین ولاتدا ژیاوه و له لایه ن پوژشیرانی هیندستان و پوژه لاتی ناویندا که سیکی ناسراوه.

ئینجا جه مال خان هاته دهنگ: 'جه نابی ثایه توللا، له وانه یه تو ئه وه بزانی هاولاتیانی ولاته کانی دیکه له بارودوخیکی پاشتر له ولاته که ی خومان ده ژین، لیزه هه مووان له بن باریکی قورسی ژیاندا پشتیان کوو بوته وه. خواش په سه ندی ناکا موسلمانان به م شتوه بیویژدانانه کویره وه ری ژیان بچیزن. ئیمه ده مانه وئ ئه مرق له گهل ئیوه له باره ی ئیسلام و له باره ی بازرگانیه وه بدوین.

هیزه ده ره کییه کان، له نئویاندا بریتانیای گه وره ده سستیان له بینه قاقای ولاته که مان و بیروباوه که مان گیر کردوو. بازرگانه کانمان یه ک

به دواى يه کدا نابووت دهبن، ته نانه تئو قوماشه ی ژنانى ولات بو پيچه و له چک و پروو به ندیش به کاریده هیتن، هر هه موویان له ئینگلستانه وه هاورده ده کرین.^{۸۰}

ئایه توللا گوئی گرتبوو، لئ له مه به سته که یان تینه ده که یشت، جه مال خان هاته سه ر ئه و خاله ی به وردی باسی کانه نه وتییه کان و ئه و هه بوونه زوره و هه ژموونی بریتانییه کان له باشووری ولاتی بو بکا، لئ سه نگرایه وه، ئرسا له وه ی ئه و ئاخونده به ساللاچوه پیی هه رس نه کری و ته قه ی سه ری بی و خه وی له بهر لیکه وئ. بویه هاته سه ر باسی تیلیگراف، ئاخو کتبله کان به سه ر مالی ئایه توللا بو نووسینگه ی تیلیگرافی ناوجه رگه ی شاردا ده چوون.

جه نابی ئایه توللا، له وانه یه ئه وه بزانی، که بریتانییه کان کتیلیان به سه ر مال و مزگه وته کانماندا راکیشاوه تا ئاسانتر دهنگیان به هیندستانی ولاتی دراوسیمان را بکا. ئیستا له هیندستان خو پيشاندانی گه وره له دژی بریتانییه کان ده کری.

ئایه توللا هه ندی پشتی خو ی راستکرده وه و سه یری په نجه ره ی کرد. کتیلی تیلیگراف له وئ به سه ر دیواری ماله که یدا رویشتبوو.

ئه و کلۆشه کریکی خسته ناو ده م و فریکی له چایه که ی دا.

بریتانییه کان خه ریکن ولاته که مان تالان ده کن، ئینگلستان ده سته به سه ر بازاری شیرازیشدا گرتووه. پیویست ناکا بشله ژنی، بریتانییه کان ئه وهنده پروواقیم تهناته هاتوونه ته نئو مالی ئایه توللاش.

ئایه توللا به هه راسانییه وه ئیستکانه چایه که ی دانایه وه و به سه نگینییه وه ته ماشایه کی جه مال خانی کرد.

ئه م کلۆشه کره بۆندارانه له لای خو مانه وه ئاماده و پاکنه کراونه ته وه، به لکو له کارخانه کانی شیفیلدی ئینگلیزییه وه ئاماده کراون.

^{۸۰} سه نگرانه وه: وهستان، پاوهستان.

ئینگلستان تەنیا و پاشا و خزم و دەستەبەك لە سیاسییە دەربارەكانی ئەویان لەبەرچاو گرتوووە پاره‌ی داوونەتی. لەولاشەووە سەرتاپای گەل لەبن باری هەژاری و نەخۆشیدا دەنالێتی. پرسیار ئەوێه ئاخۆ كێ لەو پەوشە شپۆزەهه پێمان نیشان دەدا؟

ئایەتوللا هیشتا هەر بەبێدەنگی لێی دەپوانین، ئیجا گوتی: "باشە من چیم پێدەكړی؟"

جەمال خان بە سەرلەقاندنیک ئامازەهه‌كی بە میرزا پەزا كرد. میرزا پەزاش گوتی: "گەل وەك میگەلەپانیکی سەرگەردان وایه، شوانیکی پێویستە، شوانیک بە گۆپالیکه‌وه کویان بکاته‌وه و پاسته‌پێیان بکا". جەمال خان هەل‌یدایی: "دەقاودەق وایه. ئیمه پێویستمان بە پابه‌ریکی بەهێز هه‌یه."

میرزا پەزا سەری قەسە‌ی لیۆه‌رگرتە‌وه: "ئیمه بیرمان لە ئیوه‌ کردۆته‌وه، ئایەتوللا ئیمه پێویستمان بە تۆ هه‌یه."

ئایەتوللا بە حەپە‌ساوییه‌وه سەیری هەردوو پیاوه‌كە‌ی كرد. ئەو هەموو شتیکی لەو پیاوه‌ چاوه‌ری دەكرد تەنیا پرسسی كێبلی تیلیگراف و كۆشە‌كرەكان نە‌بن.

ئەو پێویستی بە هه‌وايه‌كی تەپوتازی هەبوو. دەستی دایه‌ گۆچانه‌كە‌ی و لە هۆده‌كە‌ی چووهدەر. نۆكه‌ره‌كه‌ یاوه‌ری كرد. لای حەوزه‌كه‌وه ئایەتوللا بە پالێشتیی نۆكه‌ره‌كە‌ی پێی پاسته‌ی خسته‌ نێو ئاوه‌كه‌وه. پاشان چوو هە‌رسێبە‌ری داربیه‌كه‌ و لەسەر تەخته‌بە‌نده‌كه‌ دانێشت. دوا‌ی ئەو‌ه‌ی قلیانیان بۆ هێنا، داوا‌ی كرد میوانه‌كانیشی بێته‌دەر لای ئەو دانیشن.

جەمال خان و میرزا پەزا لای ئەو، لەسەر تەخته‌بە‌نده‌كه‌ دانێشتن. ئایەتوللا بە سادە‌بیه‌وه پێگوتن: "نازانم ئیوه‌ چی لە من چاوه‌ری دە‌كه‌ن، خۆ من ناكړی دژی دارتیه‌كانی تیلیگراف وكه‌لله‌شە‌كرەكان بوه‌ستمه‌وه."

جه مال خانيش پٽي گوت: 'دهنگي خوت بهر زكه وه.'
'من پيره ميرديگم و پٽي راسته م له سر لټوي قه بره. چيدي له جيهان
ناگه م.'

ميرزا رها پټيگوت: 'نيمه شتيگمان بڼ هټناوي دهكړي وهكو چه كيك
به كار بيهيني.'

ثايه توللا ته ماشايه كي دموچاوي هردوو پياوړه كي كرد وهك ئه وهي
تازه بيانناسي.

ئينجا جه مال خان هليدايي: 'بريتانيه كان پكفي مافي ناردن و هټناني
هموو بهر همه گرنگه كانى نيشتمانيان به دهسته وهيه. هر بڼ نمونه
توتن. چيدي نيمه دهسه لاتمان به سر توتنه كه ماندا ناشكي، كه پورانه
هزاران هزار هاولاتيانى نيمه به كار يدهيئن. بازارگاناني توتن و
جوتياره كان كه رتي توتن دهبى پهنجى زور بدن و له ئه نجاميشدا
هيچيان بڼ ناميتي ته وه و پاره شيان نايه ته دهست. ئه و توتنه ي ئيستا
ثايه توللا كړدوويه تيه نيو قليانه كه ي، بهر هميكي بريتانيه. له م ولاته هر
كه سيك توتن بكړي، ئه و به شيك له پاره كه ي راسته وراست دهچي ته
قاسه ي كومپاني ي برتاني بڼ توتن. جه نايي ثايه توللا! نيمه پټويستمان به
پابه ريكي به هيز هيه تا هوار بكا: دهفن بن^{۸۱} به خوتان و توتني
بريتانيستانه وه.'

ثايه توللا دهستي له قليانه كه ي به ردا. وهك ئه وه و ابو دهستي له شتيكي
پيس دايي، به شټويه كي خوزايش دهستي له و به پره يي له سر
دانيشتو و هلسوو وهك ئه وه ي پاكيان بكانه وه. ئينجا به دهنگيكي
نهرمه وه گوتي: 'نم كاروبارانه ئالوزن. تواناي نيمه هر ئه وه په
بانگه وازيك بكهين، به لام دواتر هيچ له شته كان ناگورځي. له و دونپاهدا

^{۸۱} دهفنبون: به توپريه وه ده ي برون، نه مين، جوړه توکي کيشه.

ته نیا ئه و گۆچانه م توند به دهسته وهیه و ناشتوانم هیچی بێ له گهل
ئینگلیزدا بکه م.

دوابه دواى ئه وه جه مال خان پرسى: "جه نایى ئایه توللا ده کړئ شتیکت
نیشان بده م؟"

ئایه توللا پیره که به گومانه وه ته ماشای ئه و دوو پیاوه لێپراوه ی کرد، که
رېتمی پوژانه یان تینکدا بوو.

شیرازی وینه که ی له دووره وه به بهرچاو پاگرت، به لام هیچ شتیکی
نامۆی تیدا نه بینی. خۆی هه ر وینه یه کی ئاسایی ئاخوندیکی قه له و بوو
به شیوه یه کی قوشمه قلیانی ده کیشا.

"جوامیزان، چاوه کانم وه ک پیشان نه ماون، من ئیمامێک ده بینم ، وایه؟"
جه مال خان گوتی: "به لێ وایه، تۆ باش ده بینی، به لام ئه و پیاوه ی ناو
وینه که ئاخوند نییه، ئه و کابرایه کی بریتانییه، میزه ریکی له سه ر ناوه،
عه بایه کی ئاخوندانه ی له بهر کردووه، ردینیکی ساخته شی به رداو ته وه.
ئه و که سه بریتانییه سه روکی کۆمپانیای توتته."

پوخساری ئایه توللا پیره که به یه ک جار گۆرا. ویستی ده ست بۆ
کلۆشه کریک ببا، لێ ده ستی خۆی کشانده وه، ده ستی بۆ ئیستگانه
چایه که برد و به تالی فریکی لێدا.

نامه‌که

هموو دوی نیوه‌پوانی پوژانی دوشه‌مه پاشا و شیخ ئاغاسی کاروباره گرنگه‌کانی ولاتیان تاوتوی ده‌کرد. ئەم جارەیان ئاغاسی دوی به‌لایه‌کداخستنی دۆسییه‌کان و مۆرکردنی به‌لگه‌نامه‌کان، نامه‌یه‌کی له جانتاکه‌ی هینایه‌ده‌ر.

- "ئەم نامه‌یه‌ له‌ کێوه‌ هاتووه‌؟"

- "له‌ ئایه‌توللا میرزای شیرازی."

- "میرزای شیرازی کێیه‌؟"

شیخ ئاغاسییش وه‌لامی دایه‌وه: "ئایه‌توللای شیرازه."

- "ئهو چی له‌ ئێمه‌ ده‌وێ؟"

"ئهو نامه‌یه‌کیشی بۆ من نووسیوه، نامه‌یه‌کی پر له‌ وشه‌ی په‌ق و زبر. هه‌ر بۆیه‌ دوودل بووم بیه‌خمه‌ به‌رده‌ستت یان نا، لی بیرم کرده‌وه‌ گوتم وا باشه‌ خاوه‌نشکو لی ناگادار بێ."

پاشا نامه‌کەى دایەوێ ئاگاسى و پێگوت: "بۆم بخوێنەوێ."
 شیخ ئاگاسى بە ئەسپاییەوێ گوتى: "دەکرێ پاشا لە خوێندنەوێ
 بمبوورێ، چونکە پێموایە ناوێ پۆکەکەى زەقە و بێرێزى تێدایە."
 پاشا قسەکەى خۆى لى دووبارە کردەوێ: "دەى بێخوێنەوێ!" پشتى وێ
 کورسییەکە دا.
 وەزیریش زەرفەکەى وەرگرت و مۆرە مۆمییەکەى لێکردەوێ.

بیسملاهە رحمانە رحیم،
 بە ناوی خودای بەخشندەى دەرگازان.
 بۆ پاشای ولات.

یەک دوو پرستی نیشتمانپێمان لە نامه‌یەکی دووردوورێژدا بۆ وەزیر
 باس کردووە، پوخته‌کەى لێردا باسکراوە.
 پاشا چارەنووسی هاولاتییەکانى خۆى داوێتە دەستى بریتانیەکان.
 ئەمەش بۆ موسلمانان مایەى شەرەزارییە، کە غەوارەى دەرەوێ بەم
 شتێوە بە قەوڵى پێچووبنە ژيانیان و جەلەویان کردبێ. لە پێتێو رێزگرتنى
 ئیسلام و بەرژەوێندى نیشتمان، ئێمە ئەو ئەركە دەخەینە سەرشانى
 پاشا، بەوێ کاروبارى تۆتن لە دەستى بریتانیەکان دەرەپێنى و
 بێگەرێتێتەوێ دەستى هاولاتییانەکانى خۆى.
 لە چاوەروانى وەلام، خوات لەگەڵ بێ.
 وەلسەلام
 میرزای شیرازى

ئایەتوللا بەم کورتەنامە ناوێ پۆک توند و فەرمانبەردارىیە، کە
 هۆشدارییەکی وادەدارى تێدابوو، پاشا دەهرى بوو، بەلام دانى بەخۆدا
 گرت و گوتى: "بە لێكدانەوێ من ئەو پیاوێ پیرە و مندالیشە. ئاخەر هیچ

هویهک له ئارادا نییه تا به نووسراو وهلامی بدهینهوه. من ته تهریکی بۆ ده نیرم قسهی توندی پیتلی.

من داوا له خاوهنشکو دهکهم جارێ ئارام بگرێ، ئاخو ئهه ئاخونده دهسترویشتووه. ئیمه سه رهتا ده بی لئ ویکه وین بۆچی و بهیهک جار له کهلهی داوه تا دهست بۆ خامه بهرێ و ئهه نامهیهت بۆ بنووسی. ئهه نیشانهیهکه بهوهی سکالا و نا پهزایهتی له نیو توتنفرۆشانی بازار کهیشقوته پاددهیهک، له دهست ده رچوه. پێویسته بهرله وهی بجوولین زانیاری زیاتری له باره وه بزانی.

پاشا پاوێژه کهی وهزیری بههههه وهرنه گرت.

بازرگان و دوکاندارانی توتنفرۆشی ده بی بین و به سههر پێلاماندا بکهون و ماچی بکهن. ئیمه مشوری ئهوه مان بۆ خواردن تووتن به ئاماده کرایی بیه بهردهستیان. له وه پتر چییان دهوێ؟ ئیمه کارناسانیمان بۆ کردوون. ئاخوند لهه شتانه تیناگه، پێویسته ئهوان ئهوه بزانی نابێ لووتی خویان لهه جو ره کاروبارانه بژهن. پێویسته ئهه ئایه توللایهش سنووری خوی بزانی.

ئینجا نامه کهی دراند و ئهههههه بۆ زیاد کرد: "ئیمه ده بی ده رسیکی بدهینی! ئهگه ره وهها نه کهین، ئایه توللاکانی دیکه شمان لئ قیت ده بهنه وه و داوای نویمان لئ ده کهن!"

ئیدی ته ته ری پاشا له پاش دوو پوژ کاروان، هیشتا ته پوتوزی پێگا کهی له سههر ده موچاو و سههر شانهکانی بوو کاتی کهیشته بهردهرکهی مالی ئایه توللا. خزمهتکاره که فهرمووی لیکرد و بر دییه ژوور، سه رهتا ویستی چاو و نانی بداتی، بهلام ته ته ره که په تیکرده وه پشو و بدا و گو تی پشوهخت ده بی ئهه ئه رکه کهی خوی به دیییتی.

شیرازی له ناوکه‌وی^{۸۲} ژووری کتبخانه‌که‌ی خوی، له‌پشت میزی نووسینه نه‌ویه‌که‌ی دانیشتبوو. کابرای ته‌ر سلاوی لیکرد، هه‌ندی سه‌ری بۆ دانه‌واند و پیلاره‌کانیشی داکه‌ندن.

قه‌دوقیافه‌ی ئایه‌توللا بۆ بابای ته‌ر مایه‌ی سه‌رسامی بوو. ئاخ‌ر ئه‌و چاره‌پێ بوو که‌سیکی چوارشانه‌ی به‌هیز ببینی تا بتوانی به‌وته‌کانی دابرسیته‌ ده‌سلاتی پاشا، لێ کاتی ئه‌و پیاوه‌ به‌سالاچووه‌ی له‌سه‌ر مافووریکی کالبووه‌وه‌ی خۆمالی بینی، کابرا قورساییی ئه‌و په‌یامه‌ی هینابووی، له‌ ده‌ست دا.

ئه‌و یه‌ک دوو پوژ بوو بێوچان به‌ نیو ولاتدا ڕینگای ته‌یکردبوو تا بگاته‌ شوین و کابرای مه‌به‌ست.

کاتی چووه‌ ژوور، ئایه‌توللا ئاماژه‌ی بۆ کرد له‌سه‌ر زه‌وی دابنیشیی. ته‌ته‌ره‌که‌ش لای میزه‌که‌ی ئه‌و چۆکی به‌زه‌وی دادان و گوتی: "من په‌یامی پاشام بۆ ئێوه‌ هیناوه‌."

ئایه‌توللاش ده‌ستی درێژ کرد و گوتی: "ده‌کرێ ب‌مه‌یه‌تی." ته‌ته‌ره‌که‌ دوودل بوو: "تکایه‌ لێم مه‌گره‌، به‌لام من هه‌چ کاغه‌زیکم بۆ تو نه‌هیناوه‌، من ده‌بین په‌یامه‌که‌ت بچ‌ڕپینه‌ گوێ." ده‌م‌وده‌ست ئایه‌توللا تیگه‌یه‌شت، شته‌که‌ په‌یوه‌ندی به‌ پێراکه‌یاندنیک‌ی نه‌خ‌وا‌زاره‌وه‌ هه‌یه‌.

"پێویست ناکا بچ‌ڕپینه‌ گویم، ده‌ی په‌یامه‌که‌م پێ بلی." کابرای ته‌ته‌ر به‌ د‌ر‌د‌و‌نگیه‌وه‌ سه‌یری ده‌رکه‌ی کرد. گومانی هه‌بوو له‌وه‌ی خ‌ز‌مه‌ت‌کاره‌که‌ له‌به‌ر ده‌رکه‌ وه‌ستا بێ.

ئایه‌توللاش هێوری کرده‌وه‌: "ناسووده‌ به‌، که‌س گوێی لێ نییه‌." "پاشا ئه‌م په‌یامه‌ی خواره‌وه‌ی بۆ نار‌د‌و‌وی: خ‌و‌ت له‌ کاروباری پاشایه‌تی هه‌له‌م‌ه‌ق‌ورتینه‌، ده‌نا دێم و هه‌ردوو چاو‌ت ده‌رد‌دێم"

^{۸۲} ناوکه‌و: پانتایی ژوور، پێچه‌وانه‌ی بن‌میچ،

ته تهره که به سهری به خۆداشۆر بووه و چاره پێی کاردانه وهی ئایه توللای ده کرد.

شیرازی به ئارامیه وه لیپرسی: "هر ئه مه بوو؟"
"به ئی هر ئه مه بوو."

"سو پاسه ده کهم، ئه رکت کیشا و ماندوو بووی تا په یامه کهم پێ بگه یه نی. برۆ نان و ئاوی خۆت بخۆ و بخۆوه و پشووێ ته وار بده."

ماوه یه که تیپه پێ، که چی بۆ پاشا ئه وه پوون نه بوو ئاخۆ هه ره شه که ی له ئایه توللا کاری خۆی کردوو یان نا. ئه و به بیدهنگی لای خۆی وه های دانابوو په یامه که ی به باشی گه یشتوو و چیدی ئایه توللا نابیته مایه ی سهر ئیشه.

له و نیوه شادا فه رمانی به گرتنی هه موو ئه واندا، که گومان ئه وه یان لیده که را ده ستیان له پشیتی و ئازاوه تاراند ه یی. به ره به ره ئه و قه ناعه ته ی بۆ پاشا دروست ده بوو به وه ی دهنگی نا په زایی له ره گه ریشه وه ده ره ئتاوه.

ئه و ماوه یه ش جه مال خان و میرزا ره زا کرمانی و ئه میر نیزام هر له شیراز مانه وه، تا له و یوه کاروباری به ره له ستی و به رگری پێکخه ن. پاشا له وه باشتری نه ده ویست جله وه که توند بگری و بیخه م بێ، تا ئه و کاته ی نامه ی له توتنفرۆشانی شیرازه وه پێگه یشت، که به ده سه ته جه معی ره تیانده کرده وه سه ره سه ودا له گه ل کۆمپانیای توتنی بریتانییدا بکه ن و گویشیان به و داوایانه نه دا تا ئه و بره پاره یه ی له سه ریان ماوه ته وه بیده نه وه و حیسابه که ی خۆیان پاک له پاک پابگرن. ئینجا سه ره وکی هیزی ئاسایش پاریزی شیراز راسته وخۆ فه رمانی له

پاشاوه بۆ هات، ئەو دوکانداره توتنفروشانەى پارەى توتنەکه یان نەداوه بگرن.

شا نارەزایەتیی دوکانداره توتنفروشانەکانی بەهەند هەلنەگرت. هەرچی بریتانییەکان بوون پرسى دوکانداره توتنفروشانەکانیان بەهەند وەرگرتبوو، حیسابى خۆیان بۆ دەکرد. ئەوان لەو دەترسان نەبادا ئەو پشتیوییهى شیراز بۆ بازاپى شارەکانى دیکەش بتهنیتەوه و ئینجا بازرگانی قەند و چا و پستەن و چنن و بەرهمەکانى دیکەى بریتانیا بکەویتە بەر مەترسى. هەر بۆیه بالۆیزی بریتانیا دەمودەست لە دەرکەى شای دا و راویژی ئەوهى دایى بەلکو ریککەوتتیک لەگەل دوکاندارەکانى شیرازدا ساز بدا. داوى چەند رۆژیک مۆلەتى کرد و لەو نێوهشدا پرسى بە دایکى کرد.

شیخ ئاغاسى لەبەر پاشخانە دینارییەکەى خۆى هەمیشە شیاوى ئەوه نەبوو راویژی راست و دروست بداتە پاشا. نەخاسمە هەنووکە، کە بەرهمەلستییەکی دینی بەرۆکى گرتوون، ئیدی ئەو کەوتبوو دەریایەکی قوولى دڕدۆنگییەوه. زۆر جارانیشت بەدواى بیر و تێرمانى مەهدولیا دەکەوت.

لەو ماوهیەشدا پاشا بەردەوام راویژی بە عەینولەولەى زاواى دەکرد. بەم شێوەیه، ئەو وردەوردە میردى تاج سولتانی کیزی پراکیشایە نێو چۆنیەتى بەرپۆهبردنى ولات، لى لەو دۆخدا ئەو پتویستى بە کەسیکی خاوەن ئەزمون و لێپراو هەبوو.

مەهدولیاى دایکى شیلگیر و یەکلاکەرەوه بوو: 'راویژەکەى بالۆیزی بریتانى لای خۆت دانى و فشارى زیاتر بخەرە سەر بازەرگانهکان.'

بەم جۆره چەکدار بەنێو بازاردا وەرבוون و بەسەر دوکاندارەکانیاندا دا و قاسەى توتنفروشانەکانیان بەتالکردن و بۆ ئەوهى قەرزى کۆمپانیای بریتانى پێدەنەوه. یەکن لە بازەرگانه دیارەکانى شار هەولیدا بە

نوینه رایه تیی ئهوانی دیکهش ږیگه له یاساوله کان بگرئ، لئ هه ره له وئ
حه سیرمه یدانیان کرد، ئه وهنده یان لیدا تا له شوینی خوی ږاقه نا و قول و
سه روگو ئلاکیان شکاند.

ئینجا دوکانداره کان، ئه وانه ی سووکایه تییان پیکرا، هانایان برده بهر
ئایه توللا به ساله چوه که. ئه ویش قسه ی بۆ کردن و وره ی بهر زکردنه وه
و ده ستنی دایه گوچانه که ی خوی. کاتی ئایه توللا که وته پئ، هه موو
دوکانداره کانی بازار به دوایدا چوونه مالی بازارگانه برینداره که. دوا ی
سهردانه که، به گوپاله که ی خوی ئاماژه ی به دوکانداره کان کرد و هیوری
کردنه وه و ئه وسا پئی گوتن: "بازاری شیراز له ناره زایه تیی ئه م کاره دا،
دوکانه کانی خوی داده خا!"

دوکانداره کانیش هیچ سیئودوویان لینه کرد و بازار داخرا.

له نیوه ی شه ودا ئه میر نیازم به سه ر باناندا خوی گه یانده بازار و پارچه
خامیکی گه وره ی هینا، کردیه لافیتیه ک و به سه ر دهروازه ی بازاری
دادا. بۆ به یانییه که ی حه شاماتی خه لک له نووسینی سه ر لافیتیه که یان
روانی و ئاماژه یان بۆ ده کرد. له بهر ئه وه ی به شی هه ره زوری خه لکه که
نه خوینده وار بوون، له یه کدییان ده پرسسی ئاخو چی لیتووسراوه.
کاتیکیش گوئیان له دهقی نووسینه که بوو بۆیان خویندرایه وه، شته که
وه ها ده هاته بهر گوی وهک ئه وه ی په یامیکی نه پئی بی.

"بازاری شیراز له مه وپاش هیچ توتنیک به بریتانییه کان نافروشی.
دوکانداره کانی شیراز داوای ږایه له یه کی کاری نیشتمانی بۆ پێشخستن
بازرگانیه که ده کن."

کس نه یده زانی ئاخو کی ئه و لافیتیه ی به سه ر دهروازه ی بازاره که دا
داوه. ئاخو هیشتا لای زۆر له دوکانداره کان ئه وه ږون نه بوو، بیریان
لینه ده کرده وه که بازار تیلیگرافه که بۆ کاروباری کاسبیه که ی خوی

به کار بهیښې. بهم جوړه ناپره زایه تیه که ناراسته یه کی ته و او جیاوازی
وهرگرت.

سهرؤکی هیزی ئاسایش پاریزی شاره که لافیته که ی لیکر ده وه. هه روه ها
فهرمانیشی دهرکرد دوکانداره کان دوکانه کانی خویان بکه نه وه، نه که ر
وه ها نه که ن نه و ا یاساوله کانی چیدی بهر پرس نین له پاراستنی ئاسایشی
دوئانه کانیان. لی که س گوئی به بانگه وازه که ی نه و نه دا. بؤ شه وه که ی
ده یان باندی دز و جهرده ی له زیندان دهره ینا و به بازای وه نان تا
دوکانه کان تالان بکن. نه و ان دهرگا کانیان شکاندن، هر شتیکیان
پته لده گیرا له گهل خویاندا برد و باقی شته کانی دیکه شیان شکاندن و
به گوپیان وه کرد.

بؤ پوژی پاش ستر دوکانداره کان له مالی نایه توللا کوپونه وه، تا گوئی له
قسه ی بریار دهرانه ی نه و بگرن. شیرازی ته تریکی نارده بازای تاران
تا نه و انیش هاوئا ههنگ بن دهرگای دوکانه کانیان دابخه ن. دوکانداره کانی
تارانیس وه هایان کرد، ئینجا پاشا بازای تارانیسی به هه مان مهرده ی
شیرا برد و دز و جهرده ی بؤ ناردن تا تالانیان بکن.

نه و دی ئینگلستان لی دهرترسا، قهوما. خه لکی ساده ش چونه پال
نارازییه کانی بازای ده سته جیش هه موو نایه توللا کانی شاره گه وره کان
دانا یه کیان له وینه ی بهر پرسه بریتانییه که به خوی و میزه ر و عه با ی
ئاخوندانه پیگه یشت. نه و انیش له سه ر نه وه کوک بوون: "ئیسلام له
مه ترسی دایه."

دروشمیکی هاوبه ش په یدابوو: "ئینگلیز له توتنه که مان دوورکه وه!"
پاشا ره تیکر ده وه مل به و داواکارییه بدا به دنه دانی دایکی زه بروزهنگی
زیاتری به کاره ینا.

وێپرای ئه م کاردانه وه یه له لایه ن کوشکه وه، هیتشتا خه لکه که له سه ر
هه لوسته که ی خویان پخته ستوورتر ده بوون. بؤ یه که مین جار بوو له

ميژوودا خه لکه که نهو دهر فته تيان بۆ هه لیکه وي دژی دهسه لات
 بوه ستنه وه. دوکانداره کان له دهوړی مالی ثایه توللا گردیوونه وه. نهوان
 توانیدیان بۆ ماوه یه کی دیاریکراو دوکانه کانیان دابخه، دهنه دۆخه که به
 پیچه وانیهی بهر ژه وهندیی نهوان وهرده گه را.

پاشا هه دادانی نه ما. فهرمانی دهر کرد، دوکانداره کان به زور له مالی
 ثایه توللا دهر بکن و خودی ثایه توللا به ساللا چوه کهش بۆ شوینیکی
 نهینی بهن.

ياساوله ئاسایش پاریزه کان هیژوگوپی دوکانداره کانیان بۆ بهرگری
 له بهرچاو نه گرتبوو، به هه ندیان نه ده زانین. ئیدی یاساوله کان له ترسی
 ژیان خویان دهستیان بۆ تهنه نگه کانیان برد و ته قه یان کرد. کوژرا و
 بریندار په یدابوون. خه لکه که وروژا، له هه وشه وه په لاماری یاساوله کانیان
 دا. له گوتره ته قه کرا. دانیش توانی گه ره که که و دهوړو بهری به ناگاهاتنه وه،
 به لیشاو له ماله کانیان هاتنه دهر و به رهو مالی ثایه توللا شیرازی هاتن.
 به سه دان کهس پڑانه کوچه و کولان و لئ وه سه ر بانان که وتن، بهم
 جوړه یاساوله کان له هه موو لایه که وه ئابلوقه درا و گیران.

به یاوه ربی جه مال خان و ئه میر نیزام شیرازی له کتیبخانه کهی هاته دهر.
 ئه میر نیزام میژی خویندنه وهی بۆ ئایه توللا دانا. ئایه توللا
 به ساللا چوه کهش به پالپشتی جه مال خان ته کانیکی به خوی دا و به
 زحمهت به سه ر میزه که کهوت. گۆپاله کهی بهر ز کرده وه، ئیدی بیدهنگی
 بالی به سه ر ئاماده بوواندا کیشا. "من فتوا یه که ددهم، له مهر به دواوه
 توتن هه رامه، هیچ کهس له و ولاته نابی توتن بکیشی. هه ر کهس بکیش
 ملکه نه بی جاری شه دژی خودا ده دا."

هه میسه فهتوا وهک راویژینکی قانونی وهرگیراوه. کاتیکیش قازیی
 ئیسلامی له دۆزینکی بهرده می هیچ دهقیکی له لانه بی، بۆ بهرچاو پرونی

داوا له ټاټه ټوللا دهكا. هميشه ش ټمه په يوه ندى به موسلمانان و شتوازي ژيانپانه وه هه يوه. هه روهك چوڼ خوار دنى گوشتى به راز، خوار دنه وهى مهى و ميړد كړ دنى ژنانى موسلمان به غه يره موسلمان، به لام ټمه بؤ يه كه مين جار بوو فتوا يه ك به مرام ټكى سيا سييه وه باركاوى بكرى.

ټم فتوا يه سهنگين و هه ستيار بوو، چونكه له دژى پاشا و كه وړه ترين زلهيژى دنيا كه ټينگلستان بوو دهركرابوو.

ټاټه ټوللا به سالا چوه كه پيشيني ليكه و تهى فتوا كهى بؤ سه د سالى دواى خوى نه ده كړد هه روه ها نه يده زانى په فتارى بازارگانى له پوژ ه لاتى ناويندا ده گوږى.

ټاټه ټوللا ميرزاي شيرازى قسهى خوى كړد و كه پايه وه هؤده ساده كهى خوى. ديار بوو قسه كانى ټو به هيزتر و كاريگه رتر بوون له هه زاران گولله توپ. ټينجا بؤ ماوه يه كى دريژ بيده نكي له حه وشهى مالى ټاټه ټوللا، له كه په كه كه، له شاره كه و له ولات، هه روه ها لاي پاشا و له لهنده نيش بالكيش بوو.

٤٧

قلیان

هیچ کس په چاوی لیکه وته ی پووداوه کانی شیرازی نه کړدبوو. به وده ی ټینگلستان که وتبووه بهر شالاهکه، نه وای پووسیا به ختیک بوو له ئاسمانه وه بوی باریبوو. له بهر نه وده ی تیبینی نه وه کرابوو، پاشا هم متمانه ی خوی و هم جلوه ی ولاته که ی له ده ست داوه، بویه بالویزی پوسیا له تاران دوا گرینه سستی به کلاکه ره وده ی هیلی ئاسنینی بو واژو کړدن له بهر دهم پاشای دانا.

پاشا هیتستا به ته وای له واتای فتواکه نه که یشتبوو چ جای نه وده ی که سینکی دیکه بزانی ناخو فتواکه چوڼ به کړدوه جینه جی بکړی. نایه توللا شیرازی خویشی سه ری لیده رنه ده چوو. له پیاسه روژانه بیه کانی کاتیک پشووی دده، ناوړیکی بو پشته وه دده بیه وه. بیني قلیانه که ی له سر ته خته به نده که ی پشودان دانراوه. له وانه یه خزمه تکاره که له وئی دانا بڼ.

شیرازی که رایه وه و به سه ری گوپاله که ی له قلیانه که ی داو وهریگیرا، پشکوی توتنه سوتاوه که به گوپړی وهربوو. خزمه تکاره که نه مه ی بیني و

پهفتاره که ی وهک کرده و ده یه کی به ره له سستی لیکدایه وه. هه واله که وهک
ئاگری بن پووش بلا و بووه وه. به دوا ی ئه ودا هه زاران و هه زاران قلیانی
دیکه تیکشکیتنران و فریدران.

له ماوه یه کی که مدا وایلتهات قلیان له ولاتدا نه ما. هه روه ها له به رده م
بالو یزخانه ی بریتانی له تاران خۆپیشاندان له دژی قلیاندا کرا. وهک
رێکارێکی خۆپاریزی ده رگه وانی بالو یزخانه که به زنجیریکی ئه سستور
ده رگای بالو یزخانه که ی قفل دا و کارمه نده کانیش چوونه وه مالی خۆیان.

پاشا له کرده وه ی دژ به قلیان ئاگادار کرایه وه. سه ره تا وایزانی ئه م کاره
هی به دکارانه، لێ وه ها ده رکه وت خه لک به هه موو چین و تو یژه کانیه وه
به شدارییان له وه هه لمه ته دا کردوه. تو بلیی بانگه وازی داهاتووی
ئایه توللا چی بی؟ تو بلیی بو یڕی راسته وخۆ گه ل له دژی پاشا تیختیخه
بدا؟

پاشا به په شی و حالیه وه له پار هه وکانی کۆشکه کهیدا راو یچکه ی ده دا.
ته نانه ت چووه نهۆمی دووه م، ئه و شو یته ی به ده گمه ن سه ری پێدا ده کرد.
که وا و جلوه به رگ و که لو په له هه لگیرا وهکانی باوکی کۆچکردو و
پاشاکانی دیکه ی تیدا هه لگیرا بوون. هه ر له ویش تابلۆیه کی گه و ره ی
باوکی هه لواس را بوو. ئه و به تابلۆکه به له د بوو، ئه و تابلۆیه ی باوکی به
خۆی و تاج و که وای پاشایه تیبه وه، به و په ری شکۆی خۆیه وه له سه ر
ته خته زیڕینه که ی پالی به سه ری نی ئاو ریشمین دایه وه، به لام تازه بو ی
ده رکه وت باوکی قلیانی ده کیشا. شتیک بوو مایه ی لیتیکه یشتن نه بوو.
باشه بو چی پتیشتر هه رگیز ئه وه ی به خه یالیدا نه ها تو وه و قلیانی
له ده سستی باوکیدا بینیی؟ ئیستا تیکه یشت ئه مه پۆرت ریتی باوکی نه بوو،
به لکو هی قلیان بوو.

کاتیکیش پهوتی بهرهلستییه که به تیکوپنکشکاندنی قلیانه کان ته قییه وه و گه یشته کوشک، دهره تیک هه بوو به وهی ژنه کانیشی کوپرایه لی ئایه توللا به سالاجووه که بن. نه وهی پاشاش چاوه پئی نه ده کرد، نه وه بوو پشیوی دهرکه ی حه وشه ی مالی خویشی لی بگری. هه موو پوژی مه لیچکی دهنارده حهره مسه را ئاخو قلیانه کان شکینراون یان نا. هه موو جارنیکیش مه لیچک به و چیرۆکه ناروونه ده که پایه وه.

پاشا لیی ده پرسى: "ئه رى قلیانت بینین؟"

مه لیچکیش گه مژانه ده یگوت: "به لی، قلیان."

"ئایا قلیانه کان ساغ بوون؟"

مه لیچکیش پرسى: "ساغ؟"

"ئایا قلیانه کان شکینرابوون یان نا؟"

"نه خیر، به راستی نه شکابوون."

"ئایا ژنان قلیانیان ده کیشا؟"

مه لیچک وه لامی ده دایه وه: "ژنه کان؟ به لی بیگومان."

"ئایا نه وانت بینین؟"

هه روه که نه وهی ئاگای لینه بووین، مه لیچک به چاوی خپله وه ته ماشای پاشای ده کرد. پاشا هاتبووه سه ر نه وهی زلله یه کی تی بسره وینن، به لام به هو ی نیگای کوپژگه خه په خوشه ویسته که ی، که مایه ی به زه یی بوو، توپه ییه که ی دامرکایه وه.

پاشا زۆر بهرگه ی نه گرت. به درهنگانیکى نیوه پو یه که، له کاتیکدا ژنانی حهره مسه را له یه ک کو ده بوونه وه تا به یه که وه قلیان بکیشن، له و کاته دا پاشا به خو ی و مه لیچک پیاسه ی به ناو حهره مسه را دا کرد. له و ی به شیوه یه کی سه یر سلاوی له قه ره واشه کان کرد و چاوه پئی خواجه باشی، بهرپرسى حهره مسه رای کرد، که هه می شه له هۆده که ی خو ی لای

دەرگا که داده نیشست. که چی ئیستا ئه ویش له وئ نه بوو، ههروه ها
قلیانه که شی دیار نه بوو.

پاشا بۆ ئه وهی دلی خۆی بداته وه به مه لیچی گوت: "ئه و سه رقاله، ها
بینا هاته وه."

هه ر به پراستی ش بیده نگیه کی سه رنجراکش بوو. جاران ژنه کان هه ر
کاتی پاشایان له دهر که بینبووایه، به غار ده پویشتنه ژووره کانیا ن و
جلی جوانیا ن له بهر ده کرد و خویان ده پازانده وه و له سه ر ئه وه به شه ر
ده هاتن ئاخۆ کتیا ن زووتر سه رنجی پاشا بۆ لای خۆی پابکیشی، به لام
خۆ ئیستا هیچ ژنیک له وئ دیار نه بوو. هه موو قلیانه کانیا ش به دیواره وه
هه لپه سیدرا بوون.

له پهر قلیانیک له نهۆمی دووه مه وه به ربووه و له خواره وه بهر پارده
به ردینه که کهوت و هه لا به هه لا بوو. مه لیچک ده سته بجی خۆی له پشت
پاشا په نادا، ئه و وایکرد وه ک ئه وهی نه هیچی دیبی و نه هیچیشی
بیستبن. خۆ ئه گه ر ئه مه پیش مانگیک روویدا با، هه لبه ت پاشا
خه تابه ره که ی پارچه پارچه ده کرد، لی ئیستا نازانی ئاخۆ ده توانی وه ها
بکا یا ن نا. ئه و له وه دلنیا بوو، ژنانی حه ره مه سه را ئه وانه ی رقیان لینه تی،
فتوا که ده قوژنه وه تا توله ی بکه نه وه. خۆ ئه گه ر یه کتیکشیا ن سزا بدا،
سکا لا ده به نه لای ئایه توللا و ئیدی ئه و وه ک که سیکی خواره ناس
ویناده که ن.

پاشا بانگی کرد: "خواجه باشی!"

به رپرسی حه ره مه سه را له پشت بارستاییه ک لیقه و په توی پیسو پوخل
وه دهر کهوت و به شیوه یه کی ناریکوپیک چه مایه وه.

شا پیگوت: "بانگی ژنه کان بکه. ده مانه وئ قلیان بکیشین."

نۆکه ره کان به په له پهل به خۆ که وتن تا قلیانه کان ئاماده بکن. خواجه باشیش چوو ژووره کان و به دهنگیکی لهرزۆک بانگیکردن: 'خانمان قلیانه کان ئامادهن، خاوهنشکو دهیهوئ قلیانتان له گهل بکیشی.' شا به دهست له پشته وه گریدان به لای ژووره کاندای چوو. مه لیچکیش غاریدایه لای خشخشۆکه که، به لام بۆ خواره لئی نه خزی. ههستی به نا ئارامی که شه که کرد، بۆیه له سه ر توقه لی خشخشۆکه که مایه وه و هه لئروشکا تا چاو دیری پاشا بکا.

ژنه کان به پیر بانگه وازه که نه هاتن. ئه و نۆکه رانه ی قلیانه کانیان ئاماده کرد، له ژیا نی خۆیان ده ترسان. خه می ئه وه یان بوو له ده و روبه ری پاشا دوور که ونه وه. خواجه باشی کورسییه کی پاشای هه لگرت و له نزیک فواره ی ئاوه که ی دانا. کاتی که قلیانه که سی دایه دهست، بانگی کرده وه: 'خانمان، شا خه ریکه قلیان ده کیشی!'

خپه ی قفلدانی ده رکه کان به نه رمی ده ییسترا. شا یه ک دوو مژی له قلیانه که دا و له ماسیه سوور و که سه که کانی نافووره که نزبووه وه.^{۸۲} ئاخه به گویره ی فتوا که بووایه، نه ده بوو که س توتن بکیشی و هه ر که سیکیش وه ها بکا ئه و گلاوه. ئیستاش پاشا گلاو بووه، ژنه کانیش له خوا وه ئه و مافه یان پیدرا پیاوه که یان پشتگوئ بخه ن و نابی توخن بکه ون.

شا بانگی کرد: 'ئه ری ئه وانه له کوین؟' نۆکه ره کان له قوژبه تاریکه کان خۆیان گرمۆله کرد تا نه بینرین. خواجه باشیش جاریکی دی که خۆی له پشت بارستایی لیقه و په تر پیسه کان هه شار دایه وه. هه رچهنده ئه و پاشا بوو، لی تیگه یشت ده سه لاتی به قه د ئاخونده به سالا چوو هه که نییه. ته نانه ت ئه گه ر له جاران

^{۸۲} لی نزبوونه وه: به وردی و چاوی مۆله قه وه سه یرکردن و تیرامان.

توندتر سزای ژنه‌کانیشی بدا، نه‌وا هیچ ژنیکی زات ناکا ده‌ست بق
قلیانیک ببا یان سه‌رجیتی له‌گه‌لدا بکا.
شا نه‌راندی: 'وا پیتده‌لیم نه‌وانه له‌کوین؟'
مه‌لیچک له‌سه‌ر خشخشوکه‌که بازی داو به دوودلییه‌وه چووه لای پاشا.
ده‌ستی پاشای گرت و به‌ره‌و ده‌رگای برد. بق مایه‌ی خوش‌حالی
هم‌مووان، پاشا به‌دوای مه‌لیچکدا له‌حه‌ره‌مه‌سه‌را چووه‌ده‌ر.

دانیشتنی سەرچۆکان

فتوای ئایەتوللا ولاتی بێدار کردەو. بە ھۆیەو ھیوا لە چاوی خەلکیدا دەبینرا. بازارگانێکی گەورەى توتن لە ئیسفەھانی ھەموو توتنە داکراوەکەى خۆى ھێناوە گۆرەپانی بازار و ئاگریکیان بۆ کردەو ھەردە ھەردە دەیانخستە ناوگەرەکە و بە نمایشەو سوتاندیان.

تیکوپیکشکاندنی قلیانەکانیش ھەموو خەلکیان لە دەسلەلات و ھیزی خۆیان بە ئاگا ھێناوە. پێگەى پاشا ناسک و شلۆق دەرکەوت، بە ھێواشی ترس لە دەسلەلاتداران دەرەواوە. دوکاندارانی تاران و تەوریز و ئیسفەھان و شیراز بە گۆردەم بەرەو مزگەوتی گەورەى^{٨١} شارەکانیان دەچوون تا لەسەر چۆکان لێى دابنیشن. ئەو لەسەر چۆکان دانیشتنە شێوە دانیشتنێکی ناسراوە بۆ نەرەزایەتى دەربرین. بنیادەم پەنا بۆ مالی خوا دەبا لەوێ تا ماوەیەکی درێژ دادەنیشی تا ئەو کاتەى

^{٨١} مەبەست ئەو مزگەوتەى کە نوێژى ھەینی لێدەکرێ، لە شارەکانى ئێران تەنیا لە یەک مزگەوتدا نوێژى ھەینی دەکرێ. وەرگیر

داواکانی جیټه جی ده کرین. بهم جوړه خه لکی خو پېشاندهر و نارازی پرویان له مزگوت و سهر مزاره کان ده کرد و له وئ له سهر چوکان لئی داده نیشتن، له وئ ته ناهیان^{۸۰} پاریزراو بوو. ئاخر له وئ کهس ته شقه لهی پېته ده کردن. ته نانهت فرمانیکی شاهانهش بو کرتن لهو شویتانه نهیده خوارد.

ئیدی خه لکیکی زور بو پالېشتی مانگرتوان پرویان له مزگوته کان ده کرد. ئه و که سانهی له پشت مانگرتنه کانه وه بوون، په یوه نندیان به کو میته کهی جه مال خان له تارانه وه هه بوو. له هه موو ولات هر یه یک دروشم به رزده کرایه وه: "تینگلین، واز له توتنه کهی ئیمه بیتنه!" رایه له یه کی نیشتمانی تیلگرافمان ده وئ دهنه هه موو دارتیل و کتبله کان هه لده قه نین و فریایان ده دهین!

هه ندی له ئەندامانی ده سته کهی جه مال خان داخوایی دیکه یان هه بوو. ئه وان ویستیان پسپوړه ئیرانییه کان سهر پهرشتی پشکنین و گه ران به دواى نهوت له ئه ستو بگرن، به لام ئه وانى دیکه پنیان وابوو جارئ بو ئه وم داواکارییه زووه. سهرباری ئه وهش هیشتا پسپوړی ئه و بواره په یدا نه بوون تا کاری سهر پهرشتیان پئ بسپژدرئ. ئیدی هر ده ستیان به و داخواییانه گرت که له لای گه له وه هه ستنی پیده کرا و مایه ی ئه وهش بوون جیټه جی بکرین.

تا ده هات رهوتی به ره له ستنیه که په ره یده سه ند. هیشتا حه شاماتی زورتری خه لک ده چوونه پال دانیشتنی سهر چوکانی بازارگان و دوکانداره کان. پاشاش وه ها خوی نواند، وهک ئه وهی نه بای دیبئ و نه باران، به هیچ شتیه په کیش ئاماده نه بوو بچیته ژیر باری داخوایی خو نیشاند هره کان. ئاخر ئه و جوړه ریککه وتنه دا هاته کهی ده خسته

^{۸۰} ته ناهی: ئاساییش

مه ترسییه وه. ئه و سه رانه جیگیره شاهانه ییه له سه ر هیلێ تیلیگراف و پرۆژه ی کانه نه وتییه کان بۆ پاشا ده هات، تیچوونه زۆر زه وه نه ده کانی کوشک و حه ره مه سه را و گه شته کانی پاشای پێ داده پۆشی. به تایبه تیش ئیستا که هه ست به هه ره شه ی گه ل ده کا، نه یده ویست ده ستکاری گریه سه سه کانی له گه ل ئینگلس تانی زله یزدا بکا. له م پرۆژه ته نگاو و پشیویانه دا پتویست نه بوو پشت به گه له نه خوینده وه ره که ی ببه ستی، به لکو پشت به بالوێزخانه ی بریتانیا ببه ستی.

له جارانیش پتر دوودل بوو. هه ر له بهر ئه مه بوو به رده وام سه ردانێ پیره دایکی ده کرد، که پیشتر به تیزبینی خۆیه وه یارمه تیی پاشای دا بوو. مه ه دولیا کۆره که ی خۆی باش ده ناسی، قسه ی له گه ل ده کرد و وره ی ده دایه بهر: "ئه مانه ئه و ساته وه ختانه ن که هه موو پاشایه ک له ژیا نی خۆیدا پێناندا ده روا. په عیه ته که ت نازانی ئاخۆ ئه وان بۆ ژیا نیان چیا ن ده وێ. خۆی ئه مه ئه رکێ پاشایه هه لیا نسوړینی. ئه وه فه رامۆش نه که ی، روسیا له پشتی تویه، باوکت و من په یوه ندییه کی تۆکه مه مان له گه ل ئه واندا گریدا وه. پۆله، هه یج هه نگاوێک بۆ دوا وه نه گه پێتته وه، ته نه نه ت ئه و کاته دوژمن بیه وێ بته کوژی. پیاوانی هۆزه که مان هه رگیز له مردن نه ترسا ون."

شا گومانی له و په یوه ندییه تۆکه مه یه ی هه بوو، ئه وه ی زیاتر له جاریک دایکی به بیرێ ده هیتایه وه. به لای ئه و پوسه کانیش له وانی دیکه شه ریفتر نه بوون. خۆ ئه گه ر ده رفه تیا ن بۆ ها تبا ئه وانیش هه ر خۆیا ن په پیش ده خست. پاشا له و پلانه دا بوو تا کۆتاییه تاله که ی له گه لیدا به روا. ئه و ویستی ئه وه نیشانی ئینگلیز بدا، له بارێکی وه هادایه به رگری له به رژه وه ندییه کانیان بکا. هه ر بۆیه فه رمانی ده کرد هیزی هه یته و

ياساول دهستی کراوه بئ تا جوولهی بهرگری به زهبروزنگ سهرکوت بکهن.

هیشتا فتوای ئایه توللا به ساللاچووه که راسته وخق کاریگری به سهر هیزی له شکره وه نه بوو. هه میسه سوپا هر به دلسۆزی بۆ پاشا مابووه وه. دواتر وشه کانی ئایه توللا پیسته ئه ستووره که ی هیزی جهنگاوه ری ولاتیشی بری.

له تاران هه یته چه کداره کان به سهر مزگه وتی گه وره ی شاریان دادا و که وتنه گیانی دوکانداره مانگرتووه کان و به زۆر له مزگه وتیان هینانه در. چند دانه یه که له دوکانداره کان دهستیان کرده وه و به کتیکشیان له و شه ره دهسته و به خه دا گیانی خۆی له سهر دانا. کاتیکیش ئه وان تهرمی هاوپیکه یان له سهر شان بۆ مزگه وتی بازار برد، تاقدیک له دز و جه رده خهریک بوون دوکانه کانی بازار ئاگرته به رده ن. ئیدی خه لکه که به سه تلی ئاوه وه خهریکی کوژاندنه وه ی ئاگره که بوون، نه وه که ته واوی بازاره که بگریته وه.

ئه م سوتاندنه هه والیکی ئاگادار کردنه وه بوو بۆ شاره گه وره کانی دیکه. ئیدی به پۆژ و شه و ئیشک له بازاره که ده گیرا.

له تاران سه رهۆکی هیزی هه یته ی ناوشار ده رگای مزگه وتنه گه وره که ی گاله دا و فره مانی ئه وه شی راگه یاند هه رکه سیک له و ده وره به ره ببینری، ده گیرى و راپچی زیندان ده کرى. ئه م دانیشته ی سه ره چۆکان له مزگه وتنه بچووه کانی دیکه درێژه ی پیدرا و بیژمار خه لک له گۆره پانی مزگه وتی گه وره بۆ پاراستی گیانی دوکانداره کان گردبوونه وه.

هه یته کان دلره ق بوون. به تیلاکانیان وه رگه رانه ئاپۆرای خه لک له کو تاییدا توانیان خه لک له گۆره پانی مزگه وتنه که وه درنن. دوکانداره کان له مزگه وتنه بچووه کانیان وه درنران. به م کرده توند و گرتن و

راپېچکردنی به زوره‌ملی، نهو بواره بۆ بازرگان و دوکانداره‌کان نه‌ما تا تاکلايه‌نه به‌رگه بگرن.

هرچه‌نده ئېشک له بازار ده‌گیرا، لڼ تاقم و بانده‌کان به شه‌وان به‌سه‌ر بانه‌کانه‌وه خویان ده‌گه‌یانه دوکانه‌کان، تا نه‌مبار و کوگای دوکانه‌کان بسووتینن. ترس و گومان بالی به‌سه‌ر دوکانداره‌کاندا کیشا. نه‌وان له مه‌زنده‌ی نه‌وه دابوون به‌لکو ژیرانه‌ترین کار نه‌وه‌بی، دوکانه‌کانیان بکه‌نه‌وه.

کو‌میته‌که‌ی چه‌مال خان ئاماژه‌ی دوودلی و گورانی هزری خاوه‌نکاره‌کانیان بۆ هات و لڼی تیگه‌یشتن. تا ئیستا نه‌وان سه‌روکاری به‌رگریان هینابوو، ئیستا کاتی نه‌وه هاتوو ده‌ستپیشخه‌رییه‌کی نوی بکه‌ن. نه‌گه‌ر وه‌هایان نه‌کردبا، له کوتاییدا ده‌یاندوړاند.

له‌پاش چه‌ندین کو‌بوونه‌وه بریاردرا له‌هر شوینیک کالا و شستی به‌ریتانییه‌کان هه‌بی، هیزشی بکریته‌سه‌ر. ئیدی له‌هه‌موو ولات ده‌ست به‌سه‌ر کارخانه و به‌روبوومه‌کانیاندا گیرا و کارمه‌ندی بریتانی و هیندیه‌کانیشیان ده‌رده‌کردن.

ئینگلستان فشاری زوری خسته‌سه‌ر پاشا تا گیانی که‌سه‌کانی بپاریزی و کارخانه و کالاکانی له‌ده‌ستی خه‌لکه‌که بپاریزی. نه‌وه بوو پاشا سوپای خسته‌گه‌ر تا بالوینخانه‌ی بریتانی بپاریزن و کارخانه‌کانی توتنیش له‌خو‌پیشاندهران و خه‌لکی نارازی پاک بکه‌نه‌وه. له‌کینگه‌کانی توتندا جوتیاره‌کان نه‌وه‌یان نیشاندان، نه‌وانیش بایه‌خی خویان هه‌یه، بویه به‌پاچ و بیله‌کانیان له‌دژی هیزی چه‌کدار وه‌ستانه‌وه، تا کار گه‌یشته نه‌وه سوپا ته‌قه بکا.

نه‌م ده‌ستکردنه‌وه تونده‌ی سوپا توو‌په‌یی خه‌لکی به‌جاریک وروژاند. ئیدی کیتی تیلنگراف بردرا، دارتيله‌کان خرا‌نه‌خوار و له‌سه‌ر یه‌ک دانران و ئاگریان تیه‌ردرا.

هه موو بریتانییه کانی ئیران به رهو پاریزگا ئارامه که ی باشوور نیردران. هه ر به ته نیا بالويزخانه و دهسته که ی له تاران مانه وه بۆ ئه وه ی تا بکری له نزیک پاشاوه بن، ئاگایان له په وتی پیشهاته کان بی. له ناوچه ی دهوله مند به کانه نه وته کان و له ماوه یه کی زۆر کورتدا چه ندین گوند له گه ل خاک ته ختکران. بریتانییه کان له و ی هه موو هوکارینکی مانه وه یان جیگیر کردبوو. هه ر که سینک سه رنجی داموده زگا، خانوبه ره، گوپه پانی یاری و پاکیشانی بۆ پی ئاوی بدابایه، له وه تیده که یشت ئینگلستان نه خشه یه کی وه های هه یه، به لای که مییه وه تا سه د سال له م ولاته لئی دابکوتی.

ئه و ی بریتانییه کان لئی ده ترسان، قه وما. پاشاش له باریدا نه بوو پشیویه که جله و بکا. له راستیدا ئینگلستان ئه و ده سه لاته لاوازه ی ولاتی به خالینکی باش بۆخوی بیینی. ئه وان به وه خوشحال بوون شیخ ئاغاسی جیگه ی وه زیره که ی پیش خوی گرتوته وه. لئ هه نووکه هه ر به راستی به رژه وه ندیییه کانیا ن که وتوته به ر مه ترسی، ئیدی به شیویه کی دیکه بیریا ن لیکرده وه. بۆ ئه وه ی پینگه ی خویان له و ی به ئارامی به یاریزن، ده بووایه کار له گه ل په وتی بازاردا بکه ن. هه ربۆیه له ندن بالويزه که ی خوی پاسپارد تا چون وتوویری له گه ل شادا ده کرد، به هه مان شیوه ش قسه له گه ل راهه یوه کانیش بکا. ده سه تبه جی پاشا هه ر شه قلینکی نیوه ندگیری له و شیوه ی بالويزخانه ی له گه ل خوپیشانده ران په تکرده وه. پاشا به بالويزی بریتانیای گوت: "ئیمه له ئیوه باشتر په عیه ته که ی خۆمان ده ناسین. خو ئه گه ر بوار به ئایه توللاکان بده ین، هه رگیز له کۆلمان نابنه وه. دوکاندار و کاسبکاره کانیش ناتوانن بۆ هه تا هه تایه دوکانه کانیا ن دابخه ن. پوژیک دی له مانگرتنه که یان بیزار ده بن و

دهگه پښتووه سهر کار و کاسیبيان. دهی، ټیوهش ههروهک ټیمه نارام بگرن.

سهرله نوږ جه مال خان و پیاوه کانی دڅخه که یان تاوتوږ کردهوه. نهوان دوو نهگه ریان له پښ چاوی خویان بینین. یان ده بی هیرش و په لاماره کانیان بڼ سهر کالا و شته کانی بریتانی بڼ باشووری ولات په ره پښه د یان به حه شاماتی خه لکیه وه به ره و کوشک بکشین و شا بخه نه ژیر فشاری خویانه وه.

په لاماردانی بریتانیه کان له باشور کاریک نه بوو دهره قه تی بین. هه ره بویه کومیته که بریاریدا سهرنج بخاته سهر دوو شوینی ستراتیژی له تاران: بالويزخانه ی بریتانی که پتویسته دهستی به سهر دا بگرن، ههروه ها به ره و کوشکی پاشاش برڼ و گه ماروی بدهن.

جه مال خان له میانه ی قسه کانی دا کوتی: پتویسته ټیمه بالويزخانه ی بریتانی بهرکه نار بکه یں. ټاخر نهوان پتویستیان به ټیمه یه و ټیمه ش به نهوان. ټیمه ده بی به ره له سستیان بکه یں و له هه مان کاتیشدا وهک هاوکاریک له دژی چهوساندنه وهی شادا بیانینین، ده نا شه په که له هه ردوو به ره که دا ده دږ پښین. خو ټه گه به سهر بالويزخانه ی بریتانیدا بدهین، نهوا پاشا نهو بیانوه ی بڼ په یدا ده بی، له ناومان به ری. من وای بڼ ده چم فشاری زیاتر بخه ینه سهر شا و له هه مان کاتیشدا له بهریتانیه کان داوای راچاندنی هیلی ټیلیگرافی نیشمانی بکه یں.

پښه چوو نه خشه که باش بی، لی هیشتا له سهر چلی به دهر نه بوو. وه های دابنی کارله کار بترازی و خه لکه که هیرش بکاته سهر کوشک. وه ها دابنی پاشا به بارمته بگیری، له وهش پڼلکتر بیکوژن. ټینجا ټایا بریتانیا و روسیا نهو پاشا که ردانییه ی ولاتیان نه ده قوسته وه تا له نیوانی خویاندا دابه شی بکه ن؟ ټایا نه مه بڼ هه میشه نه ده بووه کوتاییه ټان به ده ولتی

کونی ئیرانی؟ دیاربوو داگیرکردنی بالوێزخانهی بریتانی باشتترین ڕێگه
بێ. ئاخێر ئەمە چەند بریتانیای بێ قەڵس دەبوو ئەوەندەش پاشا و وای
لێدەکردن سازش بکەن.

دوای هەفتهیهک له دهمهتهقی و لێکدانهوهی دوورودریژ، ئەمیر نیزام
بهخۆی و هه‌والێکی سه‌رسام ده‌رکه‌وت. "کۆمپانیای توتنی بریتانی
ئاماده‌یه له‌باره‌ی پرژه‌ی توتنی نیشتمانی دانوستان بکا."

بالوێزخانه له پێی پێتاویکه‌وه پێشنیازیکی خستبووه ڕوو. پێتاوه‌که کۆنه
ناسیایوکی ئەمیر نیزام بوو، زۆر جارێک له چاخانه یه‌کدییان ده‌بینی.
کابرا وه‌ک کورپی گه‌وره بازرگانیکی مافوور، یه‌ک دوو سالان له‌لنده‌ن
ژیا بوو. ئێستاش کاروباری تایبەت به‌خۆی هه‌یه و مافووری ئێرانی
ده‌نێرتیه ئینگلستانی و له‌وێ ده‌یانفرۆشی. په‌یوه‌ندییه‌کی باشیشی له‌گه‌ل
بالوێزخانه‌ی بریتانی هه‌یه.

"براده‌ران، له‌ میانه‌ی وتووێژیکم له‌گه‌ل کابرای پێتاو، ده‌رکه‌وتووه
له‌لنده‌ن به‌ شیخ ئاغاسی وه‌ک وه‌زیر خۆشحال نییه. به‌رژه‌وه‌ندیی ئه‌وان
له‌ ئێرانیکی ئارام و سه‌قامگیردا هه‌یه و به‌دوای شتێوازیکی ده‌گه‌ڕێن تا
پێشه‌اته‌کان که‌لک وه‌ربگرن. له‌نێو دێره‌کاندا وه‌ها تیگه‌یشتم، له‌لنده‌ن
ئاماده‌بێ سازش بکا."

تالییۆف پرسی: "سازش له‌سه‌ر چی؟"

"له‌باره‌ی رایه‌له‌ی ناوه‌خۆ بۆ تیلیگراف."

جه‌مال خان لێپرسی: "ئایا پێتاوه‌که ده‌قاوده‌ق وه‌های پێگوتی؟"

"نه‌خێر، ده‌قاوده‌ق نا. بالوێز بۆ پاشای ڕوون کردۆته‌وه، به‌لام خۆ ئه‌و
نایه‌وێ هه‌ر باسیش بکری. پاشا ده‌ترسێ ئه‌گه‌ر هات و مل بۆ ئه‌و
داخوازییانه‌ که‌چ بکا، چیدی جله‌وی ولاتی بێ نه‌کری."

هه‌مووان که‌وته‌ بن باندۆری هه‌واله‌که.

ئینجا میرزا ڕه‌زا پرسى: "ئایا ئه‌و پیاوه پێتاوه چی ده‌وێ؟"

“هیچ. ئەو تەنیا ھەوالەكەى گەياندا.”

ئەمىر ھاتەو قسە: “ئىنگىستان بەمە دەپەوئى بلى بە ھەبوونى شا دلخۆش نىيە و بە دواى ھاوکارىكى متمانەدار دەگەپئى.”

جەمال خانىش ھەلەيدايئى: “خواسە دئەدەرەكانى ئىنگىستان لەوہى ئىمە بىرى لىدەكەينەوہ ئالۆزترن. بۆيە دەپئى ئىمە ستراتیژى خۆمان دابریژىن و قورپكى پاشا بگىرن.”

خۆى ھەر بەتەنیا ئەمىر نىزام نەبوو، ئەو ئاماژانەى پىگەيشتبوون. برىتانیيەكان گەمەيەكى دووسەرەيان دەکرد. ئەوان لەوہ دەترسان لە كاتى تەنگانەدا پوسەكان پىشتى پاشا بگرن و بە ھانايەوہ بىزن. لە رېنى كەسانىكى نزيكىش لە ئايەتوللا ئەوہيان بە گوئى ئاخوندەكەد دا: “ئىنگىستان ئامادەيە مل بىدا، بەلام پاشا لەبەردەم چارەسەر رېگرە. يارمەتئى تۆمان پىئويستە.”

دوكاندارەكان دواى نوژى ھەينى، مانگرتنى دانىشتنى سەرچۆكانيان شكاند و بە كۆمەل بەرەو كۆشكى پاشا پۆيشتن، لە پۆيشتەكەياندا ھەشامەتىكى زۆرى خەلكيان رەگەل كەوت. لە پۆيشتەكاندا ھەموويان بە يەك دەنگ ھاواريان دەکرد: “توتن! توتن! توتنى خۆمان! تىليگراف! تىليگراف! تىليگرافى خۆمان!”

كاتىك يەكئەك لە پاسەوانەكانى كۆشك لە دەرەكەى پاشاي دا، پاشا لە سەر ميزىك دانىشتبوو: “خاوەنشكۆ! خاوەنشكۆ! بە ھەزاران كەس لە پەغىتەكە وا بەرەو كۆشك دىن!”

پاشا لە ئاويئەكەدا بىنى، پەنگى بزرکا.

– “چى دەلئىن؟”

– “دروشمى دژ بە ئىنگىستان دەلئەوہ!”

– “چ جۆرە دروشمىك؟”

- "خاوهنشکو، نازانم، من هه واله کهم له یه کئی له پاسه وانه کانم بیست."

پاشا ویستی بزانی ئاخۆ خه لکه که دروشم له دژی ئه ویش ده لینه وه.

- "ئه وان چی ده لینه وه؟"

کابرای پاسه وان به نادلنیا ییه وه: "شت له باره ی توتن و تیلیگراف."

- "ئێستا له کوێن؟"

- "ئه وان له گۆره پانی بازاره که به ریکه وتوون، له نیوه ی ریگان بگه نه ئێره."

شا فه رمانی پێکرد: "ده ی برۆ تۆپه کان ئاماده بکه ن. ریزیک تۆپ له گۆره پانی کۆشکه که دایمه زریتن و لوله شی له خۆپیشاندهران بکه و ده سته جیش عه ینوله وه له ئاگادار بکه وه."

پاشا عه ینوله وه لی کردبووه راویژکاری سه ربازی. به پیدانی پێگه یه کی وه ها گرنگ و به رپرسیاریتی له نیو سوپادا، زاواکه ی تۆکه تر به خۆی به سته بووه وه. عه ینوله وه له ش ئازا و متمانهدار بوو. شا هیواخواز بوو نه وه که ی خاسیه ته کانی ئه ویان به میرات بۆ بمیثیه وه. تاج سولتان ته واو عه یار بوو. ئه ویش هه ره که پاشا به منداله که ی شادمان بوو.

پاشا دووبه دوو عه ینه ولده وه لی بینی و قسه ی له گه ل کرد و فه رمانی پێکرد به هه ر هیزیکی له به رده ست دایه کۆشک بهاریزی.

تا ئه و کاته ش ئاپورای خه لک گه یشتی بونه گۆره پانه که ی کۆشک، به لام پاسه وانه چه کداره کان توانییان خه لکه که له مه و دایه کی هه ندیک دوور رابگرن. سه روکی ده سته ی پاسه وانه کانیش به ئۆقره لیتراوی چاوه رپی هیزی پشتیوانی ده کرد. هۆشدار ی دایه خۆپیشاندهران له وه ی یه ک هه نگاوی دیکه نه یه نه پێشه وه، ئه گه رنا پیاوه کانی به تۆپه کانیان لێیان ده ده ن.

کاتیکیش عینولدهوله به خوی و تیپیک له سواره گه‌یشته گورپه‌پانی
کوشک، سه‌رۆکی ده‌سته‌ی پاسه‌وانان ئوخزێنکی به‌رهاته‌وه.
عینولدهوله سواره‌کانی خوی خسته‌نیوان خه‌لک و پیزی توپه
دانراوه‌کان. به‌خۆشی به‌سواری ئه‌سپه‌په‌شه‌زه‌به‌لاحه‌که‌ی بۆ پیزی
هه‌ره‌پیشه‌وه‌ ملی لیتا. به‌شمشیری هه‌لکیشراو له‌کالان له‌به‌رده‌م
گورپه‌ده‌می خه‌لکه‌که‌ وه‌ستا.

ئاپورا خۆپیشاندهره‌که‌ش پڕ به‌ده‌نگیان هاواریان کرد: "پاشا! پاشا!
پاشا!"

"توتن! توتن! توتن!"

عینولدهوله شمشیره‌که‌ی خسته‌وه‌ کالان. ئینجا ده‌ستی بۆ ده‌مانچه‌که‌ی
برد. به‌م هه‌ره‌شه‌یه‌ هه‌له‌شه‌یه‌ی ئاپوراکه‌ی زیاتر وروژاند، هه‌ر بۆ
پیشه‌وه‌ش هه‌نگیاویان دهنه‌.

عینولدهوله بانگی کرد: "خه‌لکینه، بوه‌ستن! دهنه‌ ته‌قه‌ ده‌که‌م."
که‌س گوێی پێنه‌دا.

ئاپوراکه‌ هه‌ر هاواری ده‌کرد: "تیلیگراف! تیلیگراف! تیلیگراف!"
"پاشا! پاشا! پاشا!"

پاشا چووبوو هه‌ر بان و به‌ دوورینه‌که‌ی ته‌ماشای ده‌کرد ئاخۆ
زاواکه‌ی چۆن کێشه‌ قورسه‌که‌ چاره‌سه‌ر ده‌کا.

عینولدهوله جارێکی دیكه‌ هه‌ره‌شه‌ی کرده‌وه: "بوه‌ستن!"
به‌لام خۆ که‌س گوێی پێنه‌دا.

"بوه‌ستن!" جارێکی دیكه‌ش وه‌ها هاواری کرد و سێ ته‌قه‌ی به‌سه‌ر
سه‌ری هه‌شاماته‌که‌دا کرد.

خه‌لکه‌که‌ سه‌له‌مینه‌وه. ئه‌وان په‌رت بوون تا گه‌مارۆی بده‌ن. ئه‌سپه‌که‌ی
هه‌ستی به‌ مه‌ترسی کرد، به‌ ترسه‌وه‌ حیلاندی و هه‌ولیدا به‌نیو ئاپورای

خەلکە که رینگەى خۆى بکاتەو. که چى خۆپيشاندهران رینگەى هەلاتيان
لنگرت و تا دەهات هەپەشە که نزیکتر دەبوو.ه.
"تەقە بکەن!" کاتى ئەم قسەىە لە دەم عەینولدهوله دەرچوو کردارى
بەدوادا هات.

سوارەکانى پشت ئەو، پەنجەيان لەسەر پەلەپیتکەى تەنگەکانيان
گیرساند و ئاگر لە لە لوولەى تەنگيان هەلسا، مەیدانە که بوو مەیدانى
شەپىکى نابەرەبر. خۆپيشاندهره بى چەکەکان هەولياندا بە لاریهەکانى
گۆرەپانە که رابکەن و خۆيان دەر باز بکەن. لەویش دەستەىەک سواری
دیکە بە تىلاوێ چاوەروانيان دەکردن. خەلکە که بە داماوێیەو خۆيان بەو
خانوانەى حکوومەت لە دوروبەرى گۆرەپانە کەدا کرد و چوونە ناو،
ئینجا چەندین بالەخانەيان ئاگر تێبەردا. کەسیش دیارنەبوو رابەراییەت
بکا. لەو پاشاکەردانییەدا هەر کەسیک ئەوێ بۆى هات کردى. دوو کەلى
رەش لەو بالەخانانە بەرز بوو.ه و گۆرەپانى کۆشک بە تەمومزىکى
چەر داپۆشرا. لە هەموو لایەک تەرمى مردوو کەوتبوون و خەلکە کەش
بریندارەکانى بە دواى خۆياندا رادەکێشایە خانووە نزیکەکانى ئەو.

جەمال خان و کۆمیتەکەى مەزەندەى ئەو جۆرە پەرەسەندنەيان نەکردبوو.
ئەوان دەیانزانی کۆژراو دەکەون، بەلام چاوەرێيان ئەوێان نەدەکرد
دۆخەکە وەهاى لێنى. ئەو نامرادییە بەردرێژەى خەلک بۆ چەندین سەدە
هەیبوو، هەمووى لەو پۆژدا تەقیو.ه.

شەپو پێکدادان تەواى ئیوارە که درێژەى کێشا، کە تاریک داهاات و
لەسەر منارەى مزگوتى دەنگى بانگ هات و خەلکيان بۆ نویژى مەغریب
بانگ کرد، ئێدى خەلکە کە کشایەو. جارێ بۆ ماوێهەکى کاتى شەپە که
کرا و وەستا، چیدی دەنگى تەقە نەدەبیسترا و هیچ دروشمیکیش
نەدەکێشرا.

هه‌رچه‌نده بۆ شه‌وه‌که‌ی له‌ ده‌ره‌وه‌ی کۆشک تا پادده‌یه‌ک کړ و خامۆش بوو، لڼ له‌ ناوه‌وه هه‌ر جه‌نجالی و ده‌نگه‌ده‌نگ بوو. پاشا له‌ گه‌ل وه‌زیر و پاوێژکاره‌کانی کۆبووه‌وه و چه‌ند جارێک ته‌ته‌ری بۆ لای دایکی ده‌نارد و ده‌ناردوه‌.

له‌ تاریکی‌دا ته‌ته‌ریک به‌ره‌و بالوێزخانه‌ی بریتانی نێردرا و گه‌رایه‌وه. له‌ پشت په‌رده‌ی ئه‌ستووره‌وه که هه‌چی پێدا تینه‌ده‌په‌ی، بالوێز و ده‌سته‌که‌ی له‌ تاوتوێکردنی پێگه‌یه‌کدا بوون ئاخۆ چۆن چۆنی مۆری خۆیان له‌ هه‌نیه‌ی په‌وتی پووداوه‌کان بده‌ن. هه‌موو هه‌فته‌که له‌ گه‌ل ئایه‌توللایه‌ک له‌ تاران له‌ په‌یه‌وه‌ندیدا بوون، که وه‌ک نوینه‌ری ئایه‌توللا به‌ سال‌اچوه‌که‌ی شیراز ده‌جوولایه‌وه.

له‌ هه‌مان کاتیشدا دایکی پاشا دوو جارێک له‌ کۆشک پێشوازی له‌ ته‌ته‌ری بالوێزخانه‌ی پرسی کرد.

خوێشانده‌ران تا نیوه‌ی شه‌و هه‌ر سه‌رقالی ئه‌وه بوون شه‌قامه‌کانی ده‌ورو به‌ری کۆشک به‌ کیسه‌ی خۆل بگرن و تا هاتن و چوونی کۆشک ئاسته‌نگ بکه‌ن.

به‌ هه‌لاتنی خۆر سواره‌کانی کۆشک سه‌ریان له‌وه سوڕما، پیاوه‌کانیان له‌ پشت پارده‌یه‌ک له‌ بارستایی کیسه‌ی خۆل وه‌ستان. خه‌لکه‌که دلێرانه وه‌ستان و چه‌کداریشن، ئاخ‌ر له‌ کاتی شه‌په‌که‌ی دوینی توانیبووین سه‌ربازه‌کان چه‌ک بکه‌ن و ده‌ست به‌ سه‌ر چه‌که‌کانیشیاندا بگرن. ئیدی هه‌ردوولا له‌ شوینی خۆیان بڤ جووله‌ به‌رامبه‌ر یه‌ک وه‌ستان. مرۆ چاوه‌پێی ئه‌وه‌بوو پوژ بگاته‌ تا قی ئاسمان. ئیستا کاتی نوێژی نیوه‌پۆیه، که‌چی بانگ نه‌درا.

کاتیکیش جووله‌ به‌ ئاپورا که‌وت، خه‌لکه‌که پێگه‌یان بۆ ته‌باته‌بانی، یه‌کیک له‌ ئایه‌توللا به‌ ته‌مه‌نه‌کانی تاران کرده‌وه. ئه‌وه‌که‌سه‌ بوو به‌ ناوی شیرازییه‌وه بریاری ده‌رده‌کرد. دوینی شه‌و په‌یامیکی تایبه‌تی له‌

بالويزخانهى بریتانییه وه پینگیشتبوو، راسسته وخوش جه مال خانى لى
ئاگادار کرده وه. ئینجا ئایه توللا پیره که به خوى و گۆچانه کهى دهستى و
به یاوه رى حهفت کهس له بازارگانه ناوداره کانى بازارپى تاران به ره و
کۆشک پۆیشت، له وى پاشا چاوه پى ده کرد.

سه رۆكى پاسه وانانى کۆشک پيشوازى له نيرده که کرد. دانوستانه کان تا
درهنگانىكى دواى نيوه پۆ دريژه يان کيشا، تا ئه وکاتيش هه مووان به
ئاراميه وه چاوه پى پيشهاته که يان ده کرد. له کۆتاييدا کاتيک نيرده که له
کۆشک هاته در، ئایه توللا گۆچانه کهى وهک نيشانه يه کى سه رکه وتن
به رز کرده وه. پاشا بروانامه کانى مۆر کرد، ئه وانهى تيشاندا هاتبوو
کۆمپانيای توتنى بریتانى له بن هه لومه رجيکى ديارىکراودا کاروباره کانى
بازرگانى توتن پادهستى حکومه تى ئيرانى دهکا.

ههروه ها پيککه وتنيکيش له گهل بالويزخانهى بریتانى له باره ي نه خشه ي
پايه له يه کى نيوخوى بۆ تيلنگراف کرا. ده بوو ئه ندازيارى بریتانى بين و
نه خشه که له گهل شادا جيبه جيبه کن. له وهش زياتر ئه وهى کهس
نهده زانى ئه وه بوو، بالويز له به رده م پاشادا پى له سه ر ئه وه داگرتبوو
شيخ ئاغاسى بگۆپى. ئه و خالى لاواز بوو.

ئه وهى به دوايدا هات شتيكى گه وره بوو. بۆ يه که مين جار له ميژوودا
خه لکه که به خويان ئالاکانه وه پڑانه سه ر شه قامه کان و له هه موو
لايه کيش موزيک و گۆرانى بوو. دوکانداره کان کيک و چايان به سه ر
پيواراندا ده به شيبه وه. له گۆره پانى بازاره کانى سه رتاپاي شاره کانى
ولات مه نجه لى گه وروڤنه گه وروڤنه له سه ر سيکوچکه ي ئاگر دانران.
خه لکه که بۆ ماوه ي يه ک هه فته ي په به ق ئاهه نكيان گيړا.

گهشته که

شا له و باوه په دا بوو تاج سولتان نه وه یه کی یو دینن. که س ه سستی نه کرد پاشا به و شته سه رقاله، که چی نه و به دزییه وه له سه ر گوری عه بدولدا ودا نه زری کرد بوو و شتریک بکاته قوربانی.

که میک پیش نه وه ی تاج سولتان مندا له کی ببی، پاشا له خه ونیدا پیره داریکی ببینی، لقیکی تازه ی ده ر کرد بوو. له پریکدا زریان هه لیکرد، پیره داره که راقه نا، که چی لقه تازه ده ر هاتو وه که مایه وه و گه شه ی ده کرد. لقه که تا ده هات گه وره و گه وره تر ده بوو.

شا له خه ونه که ی حه په سا، ویستی یه کسه ر خه ونلیکده ره وه که بانگ بکا و بوی بگپریته وه، لی زاتی نه کرد وه ها بکا. نه و خه ونه که ی هه ر له دلی خویدا هیشه وه و به پوژژمیره که ی خوی سپارد. ئیستاش له سه ر نانوساتی به دیهاتنه که یه تی.

کاتی عهینولدهولهی زاوای به سواری ئهسپهکهی بۆ ناو کۆشک دهیهاژۆت، پاشا له پشت پهنجهرهوه ههر خهونی دهبینی. لهوه بترازی شتیکی دیکه نییه، که کیزهکهی کوپنکی بووه. عهینولدهوله خۆی به هۆلی مینابهندهکهدا کرد، دهستی راستهی پاشای گرت، ماچیکرد و گوتی: "خوا به باشتترین شیوه خهمی ئیوهی خواردووه."

نهریتهکه وهها بوو، باوک پاش چل پۆژ له مندالبوونی کچهکهی، ئهوسا دهیتوانی سهردانی کچهکهی بکا، لێ پاشا نهریتهکهی شکاند و داوایکرد ئهسپهکهی بۆ زین بکهن و بهرهو لای تاج سولتان تاودا. بهگوێزهی دابونهریت پتیویست بوو پیاویکی هۆشمهندی بنهmale کورته سورتهتیکی قورئان به گوێی زراسکهسکه^{۸۶} تازه لهدایکبووهکهدا بخویندبا، بهلام پیشوهخت پاشا ئهم خووهی قهدهغه کردبوو. ئهو ویستی خۆی یهکهمین وشه به گوێی نهوهکهیدا بچرپینی. له قهلا بچووکهکه، دواي ئهوهی تاج سولتان میزدی کرد، پاشا به یاوهریی خزمهتکاره پیرهکهی له شوینی میوان پیشوازی لیکرا. کهمیکی پینچوو تا مامانهکه مندالهکهی له پهتویهکی جوانهوه وهرپینچابوو، لهسهر دهستان بۆیان هینا.

پاشا دهیهویست باش له پوخساری زراسکهکه رابمینی، بهلام پروهکهی هیتستا لهبهر ئهو دهستهسهره تنکه رازاوه رهنگشیرییهکهی پینداپۆشراپوو، نهدهبینرا. بهرلهوهی کۆرپهلهکه ببینی، پتیویست بوو "پونما"^{۸۷} مزگینی و دیاریی بداته مامانهکه. به پرووی گهشاوهوه یهک دوو دراوی ئالتوونی له دهستی ژنهی مامان کردن. ئیستا دهیتوانی

^{۸۶} زراسک: کۆرپهلهی تازه لهدایکبوو.

^{۸۷} پونما: وشهیهکی فارسییه، نووسهر ههر وشه فارسییهکهی بهکارهیتاوه، واتای خهلات دهگهیهنی.

سهر پۇشەكه له سهر دهموچاوى كۆرپه له كه لابدا و بيبينى. به پرويه كى
گهش و به خنده وه به ئه سپايى چه چه كانى^{۸۸} ماچ كردن، كه به
سهرنجه وه لييراما.

ئينجا پاشا به شكوه ديوانه شيعره كهى شاعيرى سه ده كانى ناوه راست،
حافزى شيرازى دهره ئينا، به رگه كهى ماچ كرد و چاوه كانى نووقانندن،
ئينجا هر له گۆتره لاپه رپه كهى كتيبه كهى كرده وه، پاشان سهرى له
گوپچكهى راستى كۆرپه كهى نزيك كرده وه و به ويرده وه ئهم شيعرهى
حافزى له بارهى خۆشه ويستيه وه بۆ چرپاند:

بولبولى چلئ گولى له ده نووك دايه
ئو په لك و نه وايه چ ناله ناليكى خوش ئاوايه
كاتى پيگه يشتن پيمكوت، ئهم ناله و هاواره چيه؟
كوتى جيلوهى مه عشوقه كهى ئيمهى تيدايه^{۸۹}

^{۸۸} بۆ خۆشه ويستى به زمانى مندا ل به ده ستى مندا لان ده لئىن چه چه. منيش ليتره
به پيوستى زانى ئو وشه يه ليتره به كار بيتم. وه رگيتر

^{۸۹} پۆماننوس ده قى ئو ديتره شيعرهى حافزى هر به فارسى و به پيننوسى
هۆلەندى و بى وه رگيتران ياداشت كردوه. من هانام برده بهر كاك پيياز
مسته فا (وه رگيتر له فارسى يه وه) تا ئهم ديترانه و چەند ديترى ديكهى فارسى نيو
ئهم پۆمانه م بۆ بكاته كوردى. ده قه فارسى يه كهش به م شيوه يه:

بلبلى برگ گلى خوش رنگ در منقار داشت
و اندر آن برگ و نوا خوش ناله هاى زار داشت
گفتمش در عين وصل، اين ناله و فرياد چيست؟
گفت ما را جلوه معشوق در اين كار داشت

دوای خویندنه وهی ئو هۆنراوهیه به ئه سپایی په نجهی به سهر که پووی نه وه کهی داهینا و کوتی: ئو دهقاودهق به ئیمه دهچن. ئو که پووی وهک هی ئیمهیه. شا بایی پیویست کورپه کهی بینی. کاتیک ویستی بپروا، بانگی قهره واشه کهی کرد و پیگوت: سلاومان بگهیه نه تاج سولتان، پی بلی ئو ئیمهیه به خته وهر کرد. له ریگا به ره و کۆشک هیشتا پووی جینشینه کهی ههر له بهر چاو بوو.

پاشا دوای گفتوگۆکردن له گهل بازنه ی باوه پینکراوی خوی، به دوای بهر بژیکی شایسته بۆ پیگهی وه زیردا گهرا. که سیک هم بۆ ئینگلستان و هم بۆ نه یاره کانیشی مایه ی په سهندی بۆ. له پاش پراویژی زور و بیستنی پای زور کهس له ناودارانی بازار و له کوتاییدا هاته سهر نه وهی مسته وفی ئه لمه مالیک دهستیشان بکا. دایکی دژی ئه وه بوو شیخ ئاغاسی له مهیدانه که رابمالرئ، به لام خۆ مسته وفی ئه لمه مالیکیش ههروهک پاشا سهر به هه مان هۆز بوو. مه هدولیا هیچ بژارده ی بۆ نه مایه وه مه گهر مل بدا و په سهندی بکا.

سهره تا پاشا نیازی وه ها بوو بانگی شیخ ئاغاسی بکا و به دریزی قسه ی له گهل بکا، به لام ئیستا که ئو نه وه یه کی بۆ پهیدا بووه، ویستی ههر له کورتی بیپینیتته وه.

له کاتی راپه پینه که دا دهر کهوت شیخ ئاغاسی له باریدا نییه له و باره شله ژاو و تنگانه یه دا که لکی پاشای هه بی. له و کاته ی ئاپۆرای خه لکه که به ره و کۆشک هاتن و کۆشتار و بریندار له و گۆرهدی که وتن، ئو له جینی خۆی داماوانه ئه وق ما بوو، چاوی لی زهق بوو بوو. کاتی هاتبوو ده بووایه هه نگاو یک بکشیته وه و ریگا چۆل کا.

پاشا هر بق ماوهی یهک سه‌عات قسه‌ی له‌گه‌ل کرد، پاشان بق ماله‌وه‌ی نارد‌وه و ده‌موده‌ستیش مسته‌وفی ئه‌لمه‌مالیکی وه‌ک سه‌روه‌زیری نوی دانا.

شیخ ئاغاسی به‌بن په‌تکردنه‌وه و منگه‌منگ گوپ‌رایه‌ل بوو وه‌لامه‌که‌شی وه‌ها بوو: "ب‌پیار ب‌پیری شایه، ب‌پیری شاش په‌وايه." پاشا ئه‌وه‌ی بق قسه‌کانی خوی زیاد کرد تا ئاغاسی هه‌ست به‌که‌موکورتی خوی نه‌کا: "به‌لام پتویسته‌تو به‌رده‌وام به‌رده‌ست بیت، ناخر راویژه‌کانی تو ئاسوده‌مان ده‌کا."

شیخ ئاغاسییش به‌دهم ئه‌و قسه‌یه‌ی: "من هه‌میشه له‌خزمه‌تی تو، مایه‌ی شه‌په‌فمه‌ندیمه‌هر خزمه‌تی تو بکه‌م" و سه‌ری به‌ردایه‌وه. له‌کۆتاییدا پاشا باره‌قورسه‌که‌ی له‌سه‌ر شانی ئاغاسی لا‌برد. ئه‌و گه‌رایه‌وه خه‌لوه‌تگه‌که‌ی تا له‌وئ پشوو بدا و خوی بق نویژ و ویرده‌کانی ته‌رخان بکا، کاتی ئه‌وه‌هات چیژ له‌خویندنه‌وه‌ی کتیه‌کۆنه‌په‌زهرده‌کان و خواپه‌رستی له‌نیو شاخه‌که‌ندا ببینی.

وه‌زیره‌نویه‌که‌سیاسه‌توانیکی کارامه‌بوو. له‌کابینه‌ی پتیشووی میرزا که‌بیری کۆژراودا وه‌ک وه‌زیری پیشه‌سازی و بازرگانی کاریده‌کرد. ئه‌و له‌و گه‌نجه‌سه‌ره‌تایبانه‌بوو، باوکی ئه‌م پاشایه‌بق خویندن په‌وانه‌ی ئه‌وروو‌پای کردبوون. ئه‌و له‌پاریس زانستی ئامیرناسی خویندبوو و ب‌پروانه‌می ئه‌ندازیاری له‌وئ وه‌رگرتبوو.

مسته‌وفی ئه‌لمه‌مالیک له‌سه‌ر په‌نگه‌ی وه‌زیره‌کۆژراوه‌که‌پویشت و ده‌ستی دایه‌نه‌خشه‌و پلانه‌کانی ئه‌و. له‌وه‌ش به‌ئاگا بوو له‌گه‌ل پاشادا زۆر زه‌حمه‌تی ده‌بینی، چونکه‌ده‌می له‌هه‌موو شتیکه‌وه‌ده‌ژهند و لینه‌ده‌گه‌را وه‌زیره‌نویه‌که‌به‌بن په‌سهندنامه‌ی ئه‌و هه‌چ ب‌پیری بکا.

دایکی پاشا و ده‌ستوپتۆهنده‌کانی هه‌ولیاندا وه‌زیری نویش بخه‌نه‌ژیر باندۆری خویان. مسته‌وفی ئه‌لمه‌مالیکیش به‌ته‌واوی له‌وه‌وه‌به‌ئاگا بوو

و ئەزمونیشی بایی پتویست هه‌بوو تا له به‌رانبه‌ر پاشا و دایکی بوه‌ستیته‌وه. هه‌روه‌ها ئه‌و په‌یوه‌ندییه‌کی توکمه‌ی بنه‌ماله‌یی له‌گه‌ل پاشا هه‌بوو، ئه‌وه‌ش مایه‌ی پاراستنی بوو.

پاشا پێزانینی ئه‌وه‌ی بۆ مسته‌وفی هه‌بوو به‌وه‌ی سیاسه‌توانیکی کرده‌یه و هیچ ئه‌جیندایه‌کی شار‌وه‌شی نییه. به‌ ئاسووده‌یه‌وه گویی لێده‌گرت و ورده‌ ورده تا ده‌هات جله‌وی ده‌سه‌لاتی بۆ شل ده‌کرد و مه‌ودای ده‌رفه‌تی بۆ به‌رینتر ده‌کرد.

پاشا له‌ ناخی دل‌یه‌وه که‌یفی به‌ چاره‌ی وه‌زیره‌ نوێیه‌که ده‌هات، چونکه له‌ میرزا که‌بیر ده‌چوو. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی مسته‌وفی زۆر له‌گه‌ل سه‌روه‌زیری پێشوو کاری کردبوو، هه‌ندێ خه‌سه‌له‌تی ئه‌ویشی هه‌لگرتبوو، ئاماژه و شیوازی قسه‌کردنیشی له‌و ده‌چوو. هه‌ر هه‌مان پێکه‌نینه‌که‌یشی هه‌بوو، هه‌مان درێژی ڕدین، لێ هه‌رچی له‌باره‌ی کلاوه‌وه‌ بێ، ئه‌و هه‌روه‌ک دیپلوماته‌ ئه‌وروپیه‌کان شه‌پقه‌ی له‌سه‌ر ده‌نا.

له‌کاتی گفتوگۆی له‌گه‌ل پاشادا، وه‌زیر به‌ پێشنیازه‌که‌ی به‌رانبه‌ره‌که‌ی سه‌رسام کرد: "له‌به‌ر به‌رژه‌وه‌ندیی ولات و مایه‌ی لێ تێکه‌یشتنه‌ جه‌نابی خاوه‌نشکو سه‌ردانێکی ئه‌وروپا بکا، تا له‌ نزیکه‌وه‌ گۆرانکارییه‌کانی ئه‌وئ بپینێ و لێیان ڕابمێنێ."

پاشا نه‌یده‌زانی چۆن وه‌لامی بداته‌وه، زه‌نگولی سه‌ر میزه‌که‌ی هه‌ژاند و داوای له‌ په‌رده‌دار کرد چادانێک و دوو پیاله‌ی بۆ بپینێ.

چهند سالتیک پێشتر، وه‌زیری پێشوو له‌ میانه‌ی وتووێژیدا پێشنیازی که‌شتیکی وه‌های بۆ ئه‌وروپا بۆ کردبوو. ئه‌وکات پاشا هه‌شتا شازاده‌ی جێنشین بوو، وه‌زیر ویستی له‌گه‌ل خۆی بباته‌ روسیا، به‌لام له‌به‌ر زستانه‌ قورسه‌که‌ ڕینگاوبان گیرابوون، که‌شته‌که‌ بۆ مۆسکو بۆ مه‌یسه‌ر نه‌بوو. وێرای ئه‌مه‌ش ئه‌و گۆرانکاری و پێشهاته‌ نوێیانه، ئه‌وکات وه‌ک

هی ئیستا سهرنجراکیش نه بوون. ئه و پروداوانه ی ئه م دواییه وایکره
ئه م پیتشینازه به لاره بنرئ، به لام ئیستا ئارامی بۆ ولات که پاره ته وه،
پرسی گه شته که بووه ئه که ریکی راستی.

پرسی گه شته که چیدی وهک پرسیکی نیوخوی و بیرۆکه یه کی وه زیر و
پاشا نامینیته وه، ئاخیر ئه وروپا خۆی له ده رکه ی مالی پاشای دابوو.
پیتشر پاشا هر ته نیا چاوی به نوینه رانی سیاسی ولاته پۆژئاواییه کان
ده که وت، که چی به رده وام بیانیه جوراوجۆره کان ده هاتنه نیو ولات. ئه و
بیانیه نه و که سانه بوون به دوا ی مافووره کالبووه کانداه ده که پان.
ئه وان له گوندیکه وه بۆ ئه ویدیکه ده پۆیشتن. ئه وان زۆر هه لوه دای گۆزه
و ده فری شکاو بوون، ئه و شتانه یان ده کپی و له هه گبه کانیا ن ده نان و
ده پۆیشتن. هه رچۆنیک بی مرۆ له چیاکانیش تووشی هه ندی له و
که سانه ده هات. دیاربوو ئه وان به وردبین له دیمه نی هه لکۆلراوی سه ر
تاشه به رده کانیا ن ده پوانی.

پۆژنیکیا ن پاشا له زاواکه ی پرسى: "ئه ری ئه وانه له چی ده که پین؟"
"پایه به رز ئه وانه پۆژئاوایین، ئه وانه له فه ره نگسـتانی (له ئه وروپا وه)
هاتوون و ده یانه وی میژووی مرۆقایه تی به سه لمینن."

"میژووی مرۆقایه تی له سه ر ئه و گۆزه و ده فره شکاوانه ده خویننه وه؟"
"من له که ل ئه وان دواوم، ئه وان له و بپروایه دان، میژووی مه زن له و پارچه
ده ره شکاوانه خویان شار دیته وه."

ئیستاش وه زیره نوییه که پیتشینازی ئه وی کرده وه، گه شتیک بۆ ئه وروپا
شتیکی پتویسته و گرنگیه کی زۆریشی هیه، ئیجا پاشا باشتەر له جاران
له بابه ته که گه یشت. که چی هیشتاش هر دوودل بوو.

پاشا ودها وهلامی وهزیری دایه وه: "ئیمه لهو بارهیه وه بیرمان کردوته وه، بهلام خۆ ناکرێ ولات به بن حوکمران بهجیبتیلین. ئه وهرا و پشیتیوهی سالانی دواپی راستی قسهکانمی سهلماندوهه."
"بهلام خۆ ئیستا دۆخه که ئارامه."

"ئیمه گومانمان له سوود و کهلکی گهشته که نییه، بهلام ولات وا خهریکه ئاراستهیهکی نوێ وهردهگرێ. ناکرێ ئیمه لێره نه بین. سهرباری ئه وهش، خودا جێنشینکی به دیاری پێبه خشیوین، ده مانه وێ گه وره بوونی مندا له که ببینین بپێته پیاو."

"به دلنیا بیه وه ئاماده کردنی ئهم گهشته سالیک ده خایه نی. تا ئه و ماوهیه ش ده کرێ پاشا چیژ له نه وه که ی ببینی. گهشته که ش ئه و په ری هه ر چه ند مانگیکی پنده چی. خۆی گهشته که قورسه، وزه ی زۆری جه سته ی گه ره که. بۆ خۆشبه ختیش پاشا له ته ندروستیه کی باش دایه. پتیوست ناکا پاشا ئه و جوړه گه شته له وه زیاتر دوا بخا، به ناوی نیشتمان وه داوا له پاشا ده که م جاریکی دیکه ئهم بابته هه لسه نگینیه وه."

وهزیر به م داواکارییه سه نگینه ئامازهیه کی وه های به پاشا دا، کاتی گهشته که ی هاتوه.

پاشاش وهلامی دایه وه: "باشه، بیرى لیده کهینه وه."

پاشان، له گفتوگویه کدا دایکی پینگوت: "من متمانه به مسته و فی نه لمه مالیک ده که م، ئه و راست ده کا، به لام نازانم ئاخۆ گه شتیکی وه ها له و پۆژانه دا کاریکی هۆشمه ندانه یه یان نا. باشه پاشا چی ده لی؟"

"ئیمه دژی ئه وه نین گه شت بۆ ئه و روپا بکه ی و پاشا کانیان ببینین. پاشا ئێرانیه کان هه میشه له پێشدا به رله وه ی له و ولاتانه بکۆلنه وه، په لاماریان داو و داگیریان کردوه. ئیمه ده بینه یه که مین پاشای ئێرانی ئهم دۆخه تیده په رینی. بۆیه ئیمه ده ترستین، هه رکاتی له سنوور ئاودیو بووین، ئینگلستان تاجه که مان بخاته سه ری یه کێک له یاخیبووه کان."

هەينى ھەرگىز ناتوانىن بگەپئىنەوھ و ئەوسا بەمەرەدى جوويەكى
 ئاوارەى ولاتان و دوور لە مال و حالى خۆى دەچىن.^۱
 "تو ئىستا جىنشىنيكت ھەيە. من نازانم ئاخۆ دەبى بۆ ئەم گەشتە جۆش
 و خرۆشت پێدەم يان پێک بەپێچەوانەوھ پێگريت لىبکەم. ئىمە دەبى
 ئەو بابەتە لەگەل ھۆشمەند و پىشسپىيانى ھۆزەکە تاوتوئى بکەين. لى
 يەك شت ھەقە پوون بى؛ ئەگەر تو گەشتەکە بکەى ئەوا من وەك
 شىرىک تەخت و تاجەکەت دەپارێزم."

مستەوفى ئەلمەمالىكى بۆ ئەوھى گەشتەکە لەبەرچاوى پاشا شىرىن بکا
 و دنەى بدا، داواى لە بالۆيزى پوسى و فرەنسى و برىتانى کرد بەلکو
 کتیبىكى وینەدار بە کارخانە و شىوھى ژيانى ئىستای ولاتەکانیان
 بخەنەپوو تا نیشانى پاشای بدا.
 زۆرى پێنەچوو تا ئەو جۆرە کتیبە وینەدارانەى لە بالۆيزخانەکانەوھ
 پێگەيشت. ئەوانە لە شىوھى ئەلبومدا چاپ کرابوون، بە پەنگى ئالا و
 پۆرتريتى سەرۆکەکانیان رازابوونەوھ. ئەلبومەکە پەربوو لە وینەى
 قىتار، پۆژنامە، چلچرا، دارتيلى کارەبا، قاوہخانە، ھىلى ئاسنن، بەندەر،
 گۆرەپان، نافوورە، پرد، شانق، تياترۆخانەکان و وینەى نووسەر و
 شاعير و ژن و خواردنەوھ و خواردنەکان.

لە کۆتاييدا پاشا مىلى دا بە دەستى خۆى کاغەزىكى ھيئا و ئەم و شانەى
 لەسەر نووسى و مۆرى کرد:
 "بىسمىلاھ"

ئەم گەشتە بۆ من شتىكى حەتمى ھات و نەھاتە. پێويستە ئەو ئەزمونەش
 بکەين، ھەر بۆيە دانى پێدەدەنن. دەکړئ وەزیرەکەمان ئامادەکارىيە
 پێويستەکان بکا."

کاتیکیش نامه که گه یشته دهستی وهزیر، پاشا مهرجیکی دانابوو: 'ئمه هر له نیوان خۆماندا بێ، نابێ کەس به وه بزانی ئیمه گهشت دهکهین.' وهزیریش له پاشای پرسى: 'ئمه ئاماده کاریهکان زهحمەت دهکا، وێرای ئهمهش، چۆن دهتوانین ئه ديارنه مانه ماوه درێژهی پاشا پوون بکهینه وه؟'

'کانێک ئیمه به پێکهوتین، وای بلاوبکه نه وه ئیمه به رهو که ره لا پۆیشتووین تا له وێ سهردانی گوپی مه زاره پیرۆزهکان بکهین. دواتر ئه گهر پێویست بوو دهکری پاستیه که بدرکێتن. خۆت دهزانی، ئیمه ئه وه له بهر خاتری نیشتمان، له بهر خاتری ئارامی و ئاسایش دهکهین، وانیه؟' مسسته و فی ئه لمه مالیکیش گوتی: 'زۆر باشه، پێکهوتین!' پاشا ئه و سزوکه دوو دلییهی وهزیری ههست پێنه کرد.

۵۰
روناکی

به دريژايي ئه و ماوه يه ي ئايه توللا شيرازي توتنكيشاني حهرام كرد،
ژناني حهره مسه را پاشايان پشتگوڤخست، ئاخړ ئه و ويراى فتواكه،
هيشتا هر قلياني دهكيشا. پاشاش لاي خوى بپياري توله كردنه وهى دا،
نه چووه حهره مسه را و سه رجني نه كردن. لاي خوى بپياري دا ريگه ي
سه بوحي (صبحي) بگريته بهر.

سه بوحي ته گيبريكي زيره كانه ي بوو، ئاهه نكيكي پاشاياني ئيراني بوو،
بو ئه وانه بوو خواردنه وهى مه بيان لي حهرامكرايوو، ئه وهش هر له و
كاته ي ئيسلام به فهرمي بوو بووه ئايني ولات. شتيكي ئه سته ميش بوو
پاشاكان واز له خواردنه وهى مه ي بهينن، ئيدي شتيكي ديكه يان

^{۱۰} صبحي وشه يه كي فارسىيه، نووسه ر وشه كه ي وهك خوى و به رښنوسى
هوله ندى به كارهيئاوه، به گوږه ي فهرهنگي دهخدا واتاي خواردنه وهى مه ي
له به يانيان دهگه يه نن. وهرگيږ

نەدەخواردەوہ لەوہ زیاتر کە شەرەب (شەربەتی) تری شاری شیراز
بخۆنەوہ.

شەرابی شیراز شەرابی بەھەشت بوو، تۆ ھەر دەبی شیعری شاعیرە
ئوستادەکانی سەدەکانی ناوہراست بخوینیتەوہ، تا لەوہ تێگەیی ئاخۆ چ
جۆرە شەرابیکە.
شیعریکی حافز:

ساقیا زووکە، پەیمانەکم پڕ لە مەیی کە
ھۆ خوشخوان مەستم کە، دل کامیاب کە
پرووی یارم لە پێکمان دەبینم
کە تۆ جارێک پێی مەیخانەت گرتەبەر
لێی دامەبڕی و سەر بە پێی دیدا مەگرە

بە ئاشکرا خواردنەوہی مەیی لە لایەن پاشایەک کە بە سینبەری خودا
لەسەر زەوی دادەنرا، شتیکی نەخوازراو بوو. بەلام خۆ ئەگەر
ئوستادیکی وەھا گەرە بەم جۆرە لەگەڵ مەیی جوولابیتەوہ، ئەدی
بۆچی پاشا لەمە بەختەوہر نەبی؟ ژیان کورتە و ھەروەک حافزی
شاعیریش لێی تێگەیشتتوہ، ئەوہی دەمینیتەوہ ھەر شەراب و
یادکردنەوہی خوشەوێستانە. ھەر بۆیە ئەوان دەرچەپەکی ریزپەرانیان
دۆزیوہ تا بۆ ماوہیەکی کاتی خۆیان لە جەنجالی ژیان بکێشنەوہ و بە
تەواوی خۆیان بدەنە دەست شەراب و یادەوہری خوشەوێستان.
ئیدی دواي ئەو بۆنە، ئاوێکیان بەخۆدا دەکرد، داوی لیتوردنیان لە
خودا دەکرد و دەگەرانیوہ سەر ژیانی ئاسایی خۆیان، ژیانیک جەنگ و
ناپاکی فرمانرەوابوو.

پاشا بۆ به زمی سه بوحی ژنیکى به ئەزموونی له خزمه تدا بوو، مشووری ته واوی بۆنه که و ژنانی بۆ خوارد. ئەم چاره یان هەوت ژنی بۆ هینانه جێهواره کی خۆی.

کاتیکیش پاشا گەیشته ئەوێ، لەسەر مافووریک لەنیو سەرینه کان دانیش، که به ته واوی بۆ ئەو مەبه سه پازابوونه وه. ژنه موزیکژنه کان موزیکیان لێدا، کچه گۆرانیبێژیکى لاو گۆرانییه کی خه مگینه نه ی له پشت په رده یه کی که سکی ته نکه وه ده چریکانه، سه ماکه رانیش بایان ده دا:

ئاخ ئەحمەدی ئەزیزەم، ئەزیزەم، ئەزیزەم
 وا من ئینجا مونتەزەر ئەزیزەم ئەزیزەم ئەزیزەم
 له کۆتاییدا تۆ هاتی، ئای ئازیزم، ئازیزم، ئازیزم
 من له میژه چاوه ریم کردی، هۆ ئازیزم، ئازیزم، ئازیزم
 له نیتوانماندا شیرى دێ هه بوون، ئازیزم، ئازیزم، ئازیزم
 کتوی بهرز بهرز هه بوون، ئازیزم ئازیزم ئازیزم

ئینجا هەفت ژنی نیمچه پرووت به شه رمنیه وه به خویان و شه راب و پێک و پیا له وه هاتنه ژوور. به م جوړه پاشا هه فته یه ک به شتیوه تایبه تیه که ی خۆی به خوشی راییوارد. ماوه یه کی درێژیش بوو له گه ل ژنه کانی نه نوستبوو، هه ر بۆیه سه بوحه که ی زۆر خوش و ناوازه گۆزه راند.

کاتیکیش پاشا گه راپه وه کۆشک، په یامیکی له خانمه که، ئەو ژنه ی به زموره زمی سه بوحه که ی بۆ ریکخستبوو پێگه یشت. په یامه که ش ژنه گه نجیکی شوخ بوو، جوانیه کی بیتوته ی هه بوو، پاشاش به وه دلمه ند نه بوو جاریکی دیکه له کۆشک ده رچێ و بگه رپته وه هه مان هه واره که ی

سه‌بوح، بۆیه له ژنه‌که‌ی پرسی ئاخۆ چی تایبەت له‌و ژنه‌دا هه‌یه، که به‌م جۆره پێداگره له‌سه‌ری.

ئهم کچه‌یان خه‌لکی ئازربایجانی بنده‌ستی روسیایه. دایکیکی روسی و باوکیکی ئازهری هه‌یه. پاشا ده‌توانی هه‌م به‌ روسی و هه‌م به‌ ئازهریش بیدوینی. من زۆر ژنی گه‌نجم بینوون، به‌لام ئهم کچه‌یان دانسقه و تاکه. ده‌کرێ بینێرمه‌ کۆشک.

پاشا مه‌راق بوو، لێ نه‌یده‌ویست ئهم ژنه به‌هێنه‌ کۆشک. کاتیکیش په‌رده‌دار دلنای کرده‌وه که‌س پێی نازانی، پاشا بێده‌نگ بوو.

په‌رده‌دار له‌ ژنه‌که‌ی پرسی: "تایا کچه‌که ده‌زانی به‌ پاشا ده‌ناسیترێ؟" به‌لێ، به‌ خاترجه‌مییه‌وه، ده‌نا له‌گه‌لم نه‌ده‌هات. ئهمه له‌ جۆریکی ده‌گه‌نه، که‌وه‌هره. له‌وانه‌یه شه‌رم‌ن دیاربێ، لێ به‌ دلناییه‌وه وه‌ها نییه.

بۆ شه‌وه‌که‌ی سه‌روۆکی تۆکه‌ران کچه‌که‌ی له‌ به‌رگی پیاویکی گه‌نج به‌خۆی و کلاویکه‌وه تا ده‌رگه‌ی هۆلی مینابه‌نده‌که‌ی برد و هانیدا له‌وێهه به‌ته‌نیا بچینه‌ژوور. ئه‌ویش به‌ پێدزیلکه و به‌سه‌ری په‌نجه له‌ هۆله‌که چووه‌ ژوور. له‌وێ کاتی پاشای به‌ که‌وای پاشایه‌تییه‌وه له‌ نێوه‌راستی هۆله‌که بینی سه‌له‌مییه‌وه. به‌ نه‌رمییه‌وه به‌ فارسی سه‌لاویکی لیکرد: "سه‌لام".

شا له‌ روخساری ژنه‌ پام، ئه‌وه‌ش له‌ ده‌موچاوی خۆی ده‌خوینرایه‌وه، که‌وا ئه‌و چاوه‌پێی شتیکی دیکه‌ی ده‌کرد.

پاشا به‌ خوینساردی و به‌ روسی پیتیگوت: "ده‌ی کلاوه‌که‌ت داکه‌نه." کچه‌ش به‌ شه‌رم‌نییه‌وه کلاوه‌که‌ی داکه‌ند، به‌ هۆیه‌ی پرچه‌ که‌ژه‌که‌ی به‌سه‌ر ده‌فه‌ی شانه‌کاندا ده‌رکه‌وت.

پاشا مسکه‌ بووه‌وه.^{١١}

^{١١} مسکه‌بوونه‌وه: خه‌نده‌گرتن.

به تاسه وه پیتیگوت: "ئای چه ند جوانی، ئه و پرچه ئالتونیه له کوێ هیناوه."

"له دایکمه وه."

کچه له وه گهنجتر بوو که پاشا په چاوی دهکرد، هه ره له بهر گهنجی کچه نازهنینه که، ههستی به پیری خوی کرد. ئینجا پشتی تیکرد پیتیگوت: "تو لیره لای ئیمه ههروا بزانه له مالی خۆتی."

کچه که به هتواشی پتلاوه کانی داکنه و به ره وه بهردهم ئاوینه که پویشته، جاننا چهرمینه که له سهه کورسییه کی شاهانه دانا، جله کورانه ییه کانی داکنه، فیهستانیکی له بهر کرد و له بهر ئاوینه شدا قژی داھیتا، له بوتلیکی بچکوله شدا هه ندی بۆنی له خۆی دا و ئینجا به نه رمی گوتی:

"ئیهستا من خۆم."

پاشا ئاویری لیدایه وه. به چاوی مۆله ق و زاری به شه وه لیه وه پاما. ئه و گه شاوه یه ی کچه شستیکی نه بینراو، په ریه ک بوو بۆ خۆی، هه ره بۆیه ههستی کرد ئاسوده نییه. ئاخه ئه و هیهی له و ژنانه نه ده چوو که له جیه واری ژنه که به سهه ری بردبوو. ئه و زۆر ناسک و نازدار بوو. له وانیه ی ناو حه کایه تی په ریه یان ده چوو. ته نانه ت نه یده زانی چۆن له گه لیدا بجوولیه وه.

شا له شوینی خۆی به شیوه یه کی نه فامانه گوتی: "به لکو شستیک بخۆینه وه؟" به ده م ئه م قسه ی. ئاماژه ی به و سورا حیه کی پر له شه ربه ت له سهه ر میزه که کرد.

کچه ش به ره و لای میزه که پویشته، له بوتله که پاما، بۆنیکرد و گوتی:

"شه ربه تی تری سیم پخۆشه. په ردا خیکت بۆ تیه که م."

پاشا به و پرسیا ره چاوه پوانه کراوه غافلگیر بوو، ئاخه تا ئیهستا ژنیک به عیشه و نازه وه لیه نه پرسیه و ئاخو ده یه و ئی بخواته وه.

پاشا وهلامی دایه وه: "نا، نهخیر، هه نووکه، ئه وهی راستی بی به لئ، بۆچی نا."

کچه به نازه وه که میک شه به تی تری سپی بۆ شا له پهرداخیک کرد و دایه دهستی.

دوای ئه وهی بۆ خۆیشی نیوهی پهرداخه کهی تیکرد تا به یهک هه لدان بیخواته وه.

"بیوره، من تینومه."

پاشاش گوتی: "نا، نهخیر، کیشه نییه."

کچه هاته وه لام: "دیداره کهی ئیوه بۆ من ئه وهنده وروژیتەر بوو، ههر بۆیه گهرووم وشک بوو."

پاشا پوونکردنه وهی کچهی پین پیکه نیناوی بوو، به لام خۆ گفتوگۆکردن له گه ل کچیکی وه ها ئاسان نه بوو. پیتیگوت: "ئه گه ر برسی بیت خواردنیش ئاماده یه."

"نهخیر خواردن نا، جارئ نا، به لکو دواتر، من ده بی جارئ هه ناسه م بیته وه بهر."

باشه تو بلنی ئیستا چی دی بلنی؟ خۆ ناکرئ ههر یه کسه ر له گه ل خۆی بیداته ژووری نوستن. ئه م بیرۆکه یه ی یه کسه ر بۆ نه هات. ئه و به هاتنه کهی زۆر خۆشحال بوو، ههر بۆیه ده یه ویست چیرۆ لیۆه رگرئ.

یه کسه ر شا شتیکی بۆ هات: "ئیمه له و دوا یانه دا به دیاری ئه لبوم یکی وینه مان بۆ هاتوه، تا ئیستاش سه یرم نه کردووه. ئه گه ر بته وی پیکه وه سه یری ده که ین."

"ج جۆره وینه یه کی تیدایه؟"

"ئه وانه نیگار نین، به لکو وینه ی پوناکی و شتی دیکه ن. ئیمه خۆشمان بۆی تاسه مه ندین."

ئەو ھەستى كۆرد بە كەيفە و بۆ كچەكەش دەر فەتەكە تا باشتى لىنى نىزىك بىتتە ۋە. لى ھىشتا دوۋىل بوو ئاخۇ لەسەر تەختە بەندەكە دابىشى يان بچىتە سەر سەر ناۋكە ۋەكە، ئەو شۈيىنە قىيانەكە لىدە كىتسا. كچەش بە ئەسپايى لەسەر سەرىنە ئاورىش مېيەكە دا نەۋى بوۋە ۋە، ھەر ۋەك پشلىەك لە پال پاشا دانىشت، بەجۆرىك ئەو ھەستى بە جەستە نەرم و گەرمى كچە نازەننەكە كۆرد.

پاشا دەستى دايە ئەلبوۋمە پوسىيەكە و لاپەرىە يەكە مى ھەلدايە ۋە. كچەش سەرى ھىتا پىتتە ۋە تا تەماشى وىنەكان بكا. پاشا ۋەك شىرىكى برسى ھەلۋەداى راۋكردنى ئاسكىك بى، لىنى پرسى: "ئەرى ناۋت چىيە؟"

كچە ۋەلامى دايە ۋە: "ئانجان ئاناستازيا، ئانىتا، ئانى، ئانتونىا، ئانىسىا." شا بە شۇخىيە ۋە پىنگوتە ۋە: "ئەو ھەموو ناۋانە؟" "لەۋەتەى بوۋمە تە پانزە سال چىدى ناۋى خۇم نازانم. پىاۋان ھەر خۇيان ناۋم بۆ دەبىننە ۋە، منىش ھىچ گىرتىكم لەگەل ئەو ناۋانە دا نىيە." كچە ۋە ھا ۋەلامى دايە ۋە، ئىنجا ئەۋىش بە دەۋرى خۇى پرسى: "ئەدى ناۋى تۆ چىيە؟"

پاشا ۋاقى ۋرما، ھەر بەراستى بەۋ پرسىارە لەناكاۋە غاڧلگىر بوو، ئاخۇ ھەرگىز كەس ئەو پرسىارەى لىتە كۆردبوو، لە قاقاى پىكەننى دا، ئەۋەندە پىكەنى ئاۋى لە چاۋان ھات، ئىنجا بە چاۋى تەپرەۋە كوتى: "ئىمەش چىدى نازانن ئاخۇ ناۋمان چىيە."

كچە ھاتە ۋە قسە: "ھەر بەراستى نازانى؟ قەيناكا، تۆ پىاۋىكى دلۇفانى." بەم وشە بىۋەبىيانە كارى لە دللى پاشا كۆرد. ئاخۇ پىشتىر كەس پىنى نەگوتبوو، كەسىكى دلۇفانە. ئىدى بە ھەردوۋ دەست كچەى توند گرت و شلپەى ماچىكى لە گۇناى لاي چەپىيە ۋە ھىتا.

كچە بىن پەردە كوتى: "سىمىلەكەت قەدىلەم دەكاتە ۋە."

شا ده بووایه جاریکی دیکه پیټیکه نیته وه: "ئه ری به راست تو کئی، تو ئه وه نده ... ئه وه نده.. نازانم چون بیلیم، تو بو ئیمه ئاشنای، هر بویه هست ده کم تو هی ئیمه بیت."

کچه به دهسته که ی خوی فرمیسکه کانی پاشای سپین. ئینجا شا هاته قسه و پیټیگوت: "به بیرمان هاته وه. ناوی ئیمه ناسر محمه د فته علی موزه فته ره."

کچهش پرسى: "ئه وانه هه موو نازناون؟" ئه وانه هیچیان نازناوم نین، ئه مانه ناوی خوم و باوک و باپیرم و باپیره هه ره گه وره که مه."

"ئه وانیش هه روهک خوت پاشا بوون؟" به لئ، بیگومان، با پیشانت بدهین. ده ی له که لم دئی؟ ده کری دواتر ته ماشای ئه لبومه که بکهین."

پاشا ئه لبومه که ی له لایه ک دانا، هه لستا، ده سستی کچه ی گرت بر دییه نهومی سه ره وه ی کوشک، بر دییه هۆده یه کی گه وره، لای کتیبخانه یه ک، تیندا که لوپه له هه لگیراوه کانی پاشا کانی لی پاریزرابوو.

بیټجگه له که سوکاره نزیکه کانی پاشا بو کس نه بوو پین بنیته ئه وه هۆده ئه فسووناوییه. له ویدا مافووری ناوازه راخرا بوون، نه خش و نیگار به دیواره کان هه لواسرا بوون، پارچه جلوه برگ له دۆلابه کان دانرا بوون، هه روه ها شمشیر و خه نجه ریش به دیواره وه بوون.

پاشا له یه کینک له جۆرکه کان^{۹۲} خۆلی هه راتی هه لگرتبوو. له یه کئی له باوله کۆنه کاندایه کهمه و قاپقاپه ی چه رمینی پاشا کانی به ری داندرابوون. تریانیک، که له شواری که بی دروستکرا بوو، گۆره ی و ده سته سر و په رداخی ئاودامانزیر و ئه لقه و ئه نگوستیله و خه ناوکه ی تیدا هه لگیرابوو. باولینکی دیکهش پر له ده فته ر و په ری مراوی و مقهس و شانیه بوون.

^{۹۲} جۆرک: کیسه که له قوماش دروستکرا بێ.

کچه به چاوی زهق و گوره‌وه سه‌یری ئه‌و ریزه شوشانه‌ی کرد که کله‌سهر و ریشی پاشاکانی تیدا هه‌لگیرابوو.

ئینجا ئاماژه‌ی به پورتریتیکی سهر دیوار کرد و گوتی: 'ئه‌مه باوکمانه، ئه‌و له خه‌فه‌تان مرد.'

'له خه‌فه‌تان؟'

پاشا به دلێکی پر له خه‌مه‌وه گوتی: 'ئه‌و به‌شه ئازربایجانه‌ی توی لیوه هاتووی، پیشتر هی ئیمه بووه. پوسه‌کان له‌کاتی جهنگ له‌گه‌ل باوکمدا ده‌ستیان به‌سه‌ردا گرت و بۆ خۆیان برد. خه‌می له‌ده‌ستدانی ئه‌وی کوشتی.'

کچه بۆ دل‌دانه‌وه ده‌ستیکی به‌سهر پیلی پاشادا هینا.

'ئه‌مه‌ش باپیره‌مانه، ئه‌و پیاویکی ناوازه بوو، ئه‌و ئه‌و ولاته‌ی به‌یه‌که‌وه نا، ئه‌و جاریکی دیکه ئه‌فغانستانه خۆشه‌ویسته‌که‌مانی خسته‌وه سهر نیشتمان و له نه‌خشه‌شیدا بوو هیندستانیش له‌گه‌ل ئێران یه‌ک بخا، به‌لام سه‌ری له‌سهر دانا.'

کچه پرسى: 'سه‌ری له‌سهر دانا؟'

'پاسه‌وانیکی ئه‌فغانی به‌خه‌نجه‌ره‌که‌ی له‌خه‌ویدا په‌لاماری دا و کوشتی. سه‌یرکه هیشتا که‌وا به‌خوینه‌که‌ی هه‌ر به‌دیواره‌که‌وه هه‌لواسراوه.'

پاشان، چوونه سهر پێخه‌ف و له‌وێ ته‌ماشای ئه‌لبومه‌که‌یان کرد. له‌و ئه‌لبومه‌ پوسییهدا وینه‌ی نایابی کارخانه‌ پوسییه‌کان، ئامێزه‌کانی هاتوچۆی بیۆینه و ده‌زگا و ماکیه‌ بزوینه‌ره زه‌به‌لاحه‌کانی تیدا بوو. باشه تو بلی مرۆف چۆن. توانیویه‌تی ئه‌و ئامێره زۆر سه‌یرانه دروست بکا؟

شا زۆر به وینهی قیتاره که ماهی مابوو^{۱۲} وینه که وینهی یه که مین شه مهنده فهر بوو له موسکۆوه به ره و سهنت پیتروسیبورگ ده پویشته. هر که میک پیتش پاپه پینه که له گهل پوسه کان گه یشتبووه پیکه و تنیک بو ئه وهی هیلی ئاسنینی ته وریز بو تاران لیتدهن. دواى ئه وهی له وینه که پاما، ئینجا له وه تیگه یشت چون فارگون و هیله ئاسنینه که ی ژیره وه به یه که وه ده گونجین و کارده کهن. کاتیکیش وینهی سه رنشینانی شه مهنده فهره که ی بینى چون له فارگونه که داده به زین، ئه وسا به ته وای شه مهنده فهری که وته به ر دل.

پووی له که چه کرد و پرسى: 'نایابن، وا نییه؟ سهیره مرو له نیو ئه و شته زه به لاهه دابنیشی و له سه ر دوو ئاسندا بره و.'

له پریکه وه که گوتی: 'من سواری ئه و قیتاره بوومه!'

'چی؟ تو؟ ئه م قیتاره؟'

'به لئ!'

'چون، مه به ستمه بلیم که ی؟'

'ئه ویش وه لامی دایه وه: "له سهنت پیتروسیبورگ وه بو موسکۆ."

'تو؟ بو موسکۆ؟ چیت ده کرد له وئ؟'

'که ش گوتی: "من له گهل ئه و پیاوانه دا بووم، من له گهل ئه وان چووم."

'پیاوان؟ کامه پیاوگهل؟' پاشا ویستی زیاتر بپرسی، به لام وه های نه کرد.

پیتوابوو که ره درو ده کا، خه یالپلاوه، به لام خو که به خو ی چیرۆکه که ی

سه ری له پاشا شیواندبوو. تو بلتی سیخورپکی روسی بی، تا به و

رهفتاره بیتوه ییانه ی خو ی دلی داگیرکا پاشان هیزه پاشایه تییه که ی لی

بستینی؟

که چه ئه لیبومه روووسییه که ی له لایه ک دانا و ده سستی بو ئه لیبومه

فره نسسییه که برد، په ره کانی هه لدانه وه و ته ماشای باله خانه ی موزه ی

^{۱۲} ماهیمان: سه رسامبوون.

پاریس و نهجوومه نی نیشتمانی و کلیسای نۆتهردام و پرده رازاوه که ی سەر پوباری سینی کرد.

کچه پاشای بۆ خۆی پاکیشا و کوتی: "گوناحه سهیری ئەمه نه که ی." له گهل ئەم جووله یه ی مۆمی مۆمدانه که کهوت و دلۆپه کانی مۆمه تواوه که کهوته سەر قاچی کچه.

"ئای چهند گهرمه!" وه ها دهنگی لیوه ها ت و قاچه کانی کشانده وه. پاشا مۆمه که ی هه لگرت وه خستییه وه سەر مۆمدانه که و له شوینی خۆی دانایه وه. کچه هه ندی نامراد بوو به وه ی پاشا هه یج مه یلی به لای قاچه کانی ئەو نه دا، که سوور هه لگه ران.

کچه به گله ییه که وه کوتی: "تۆ لای خۆته وه پاشای و که چی هه شتا هه ر مۆم به کار دینی. ژووری نوسته که ت بۆگه نی کرد وه. من لای خۆم وه هام دانابوو، چرا نوییه که ت هه بی."

پاشا هه راسانی کچه ی په وانه وه، دهستی برده سەر قاچه پووته که ی کچه و سه ری ماچ کرد. لای کچه پالکه وت و سهیری نیگاره که ی کرد. وینه ی شه ویکی پاریس بوو. پردیکی نازدار هه ردوولای پوباری سینی به یه ک ده به سته وه، دوو دارتیلی ئاسنی تیلیگراف وه ک دوو شتی هونه ری جوان به هه ردوولای پرده که وه داندرابوون. کتیلی تیلیگرافه که وه ک هتلیکی ره ش به سه ر پرده که راجانرابوو. لقیکی داریک نیوه ی وینه که ی داگرتبوو. له م که شه وه ها ته لیسماو ییه دا ژنیک ی گه نچ به خۆی و کلاره ره شه مۆده که ی له بن گلۆپی ستونی کاره بای سه ر پرده که ده پۆیشت.

کچه به په نجه ی ئاماژه ی کرد و کوتی: "من چوومه ته ئیره و به سه ر ئەو پرده شدا په ریومه ته وه."

پاشا خه نده یه کی بۆ کرد، ویستی نه یلی، به لام ده به ر خۆی نه کرد و هه ر کوتی: "له وانه یه له گهل ئەو پیاوانه چووبتییه پاریسیش."

“خیر، من تهنیا بووم، ئەو شەوێش لای ئەو ستوونە کارەباییەدا
وەستام.”

کەواتە ئەم کچە سیخوڕ نییە، وەهای بۆچوو. هەردەبێ خەیاڵپلاو بێ.
“خاتوون، تۆ سەرنجێت پراکێشام، زۆر شتی جوانت لە بن سەردایە.”
کچە درێژەیی بە قسەی خۆی دا: “کاتی لەسەر پردهکە لە پال داریتلی
تیلیگرافەکە وەستا بووم، لە پڕ گویم لە دەنگە دەنگێک بوو.”
پاشا بە مەراقەوێ پرسى: “دەنگی چی؟”

کچە گوتی: “گویم بە داریتلهکەوێ نا، هەستم کرد جوولەیهک هەیە. وشە،
پرستە لە نووسینگەیی تیلیگرافەکەوێ دەنێردرا.”

پاشا بە هیواشی دەستی بەسەر پشت و سمتی کچەدا هێنا.
کچە خێرا وەر سوورایەوێ و دەستی پاشای بۆ خۆی پراکێشا و پیتیگوت:
“چاوت بنووقینە.”

ئەویش گۆیژپاڵ بوو. کچە بە سەری پەنجە چەند جارێک لە بەری
دەستی پاشای دا.

“دەکرێ پێم بلێ من چیم کرد؟”
پاشا بە سەرسامییەوێ چاوی کردنەوێ و سەیری لە پێ دەستی خۆی
کرد.

کچە پیتیگوتەوێ: “دەیی چاوت داخەوێ، جاریکی دی دەیکەمەوێ. ئێنجا
مەتەلەکە هەلییتە.”

پاشاش گوتی: “نایزانین.”
کچە بە خەندەوێ گوتی: “من بە پەنجەکانم نووسیم: تۆ پیاویکی
کەشخەیی. ئەوێ کۆدی مۆرسە.”

شا نەیدەزانی پتۆیستە چ کاردانەوێهێکی هەبێ، دەمی کچەیی ماچ کرد و
زەق زەقیش لێی نزبووێه.

”بۆچی وەھا سەیرم دەکە؟ بیر لە چی دەکەیتەو؟” کچە وەهای پیکوت و سەری بە سینگە پەقەکەیی کرد و بە نەرمی هەنسکی دا.
”کیزئی، ئەو بۆچی دەگری؟”

”تۆ لە پوخسار کەسیکی پەقی لێ لە هەناوێوە نەرمی. من هەرگیز پێشتر لەگەڵ پیاویکی سەرنجپراکێشی وەها نەبوومە. لای تۆ هەست دەکەم خاتونە شازادەیهکی پاستەقینەم، دەکری بە تەوای خۆمست رادەست کەم، شتیک پێشتر لە ژيانمدا لەگەڵ کەسی دیکەدا نەمکردوو. شای بێدەنگ بوو.

”دە شتیک بلی، بۆ وا مات بوی؟”
پاشاش گوتی: ”بیر لە سەبەینی دەکەینەو.”
”منیش، بەیانی دەرم دەکە.”
”نەخیز، بیر لەو ناکەمەو. کەسیک ئەوێندە هاتیبێتەپیش، ناکری بپروا.”
”مەبەستت چییە؟”

”ئەویش گوتی: ”هیچ، لەبیری کە.”
شای دەستی بەسەردا هێنا و جاریکی دیکە کەربوووەو.
”تۆ بەو بێدەنگییەت دەمترسینی.”
”تۆ شتیکێ وەک قیتارت تێدا، پووک و پوناکی و مەل، ئەوانەیی بەرز لەسەر دارتێلەکانی تیلیگراف دەنیشنەو، ئێمە حەزمان لێتە.”
”ئەمەش یەکیک بوو لەو ساتە دەگمەنەیی پاشا بە ژنیک بلی حەزم لێتە. هەر وشەکانی خۆی هەژاندیان. چەکەجەیی دۆلابی خەوێکەیی کردووە و جۆرکیکی زیرپینی مەخمەلی پەنگەناری دەرھێنا. کاتیکیش کچە گوێی لە زیرنگەیی دراوێ ئالتوونییەکان بوو، هەلسایەو و قیت دانیشت و گوتی: ”ئەو خەریکی چی؟”

پاشا کیسەکەیی کردووە، دراوێ ئالتوونییەکانی خستە ناو بەرۆکی کچە خالیکرد.

کچه به سه رسامیه وه دهستی بق مه مکه کانی خوی بردنه وه و پاشاش به
نه وقماوی سهیری کرد. ئه ویش گه مه ی به سینگی کرد، ئیدی دراوه
ئالتوونیه کان زرنگانه وه.

پاشا له سه ر پیخه فه که هه لسا و کوتی: 'له گه لم دئی؟'

'بق کوئ؟'

'ئیمه تو ده نیرینه وه.'

کچه به سه رسامی ته ماشای پاشای کرد.

'بوچی دهرم ده که ی؟ پیمو ابوو ریگه م ده ده ی بمینمه وه.'

'ئیمه رای خو مان گوری.'

'ده مه وی ئه مشه و لای تو بخوم.'

شا دوول بوو.

لییه وه نزبووه وه.

کچه پرسى: 'شتیکى هه له م کردووه؟'

له و کاته ی پاشا بیرى له پرسى یاره که ی ده کرده وه، دۆلابه که ی خوی
کرده وه له نیو فایلیکدا ملوانکه یه کی کونینه ی هیندى پر له به ردی که سک،
ده رهیتنا. ملوانکه که ی له ملی کچه کرد و کوتی: 'نه خیر، تو هیچ هه له یه کت
نه کردووه.'

پاشا له ژووره که چوو ده ر و زهنگوله که ی لیدا.

ئه مه ی به په رده داره که ی کوت: 'ئه م کچه بنیرنه وه مالی خوی! ئینجا
له بهر تریفه ی مانگه شه ودا به په یژه کان به ره و باخه که پویشت.

چهند سالیگ دواتر، پیش مردنى، پاشا کچه ی وه بیر هاته وه هه م خشله
نایابه که و هه م گوئی له دراوه ئالتوونیه کان بوو که خستیه به روکی
کچه. ئه مانه دوايين یاده وه ریی ژیان بوو، دهکرا تامی بکا.

۵۱

گهشتنامه

وهزير په يوه نډي به نوينه رايه تېي حکومتی روسی، سویسری، نه مسایي، آلمانی، ئیتالیایی، هۆله نډی، به لژیکی، فرانسهي و ئینگلستانیه وه کرد، به لکو کارناسانی بۆ گهشتی پاشا بۆ ئوروپا بکن. بۆ مایه ی کامه رانیی ئه، به شیوه یه کی به رچاو له وه موو ولاتانه کاردانه وه که یان یه ک جار باش بوو.

هه میسه ئه وروپییه کان له کتیبی میژوویییه وه له باره ی ئیرانییه کاندیان خویندبووه وه، ئه وان هه میسه به گویره ی قسه باوه که "پیسای میدیا و ئیرانی" کاتئ بیریان له ئیران ده کرده وه، ئه وا بیریان بۆ زیږ، بۆ مافووری بالدار، بۆ پاشا ته لیسماره کانی، بۆ خاتوونه شازاده جوانه کان، بۆ حه کایه تی هه زارویه ک شه وه و کافیار ده چوو. به لام هیچیان روبه پروو پاشایه کی ئیرانیان نه بینبوو.

هیچ کام له و کتیبانه باسی ئه وه یان نه کردبوو، پاشایه کی ئیرانی سهردانی ئه وروپای کردب. پاشا یه که مین کهس بوو که شتیکی وها بکا. هر بویه خانه واده ی پاشا و کوشکه سهرۆکایه تییه کانی ئه وروپا بۆ ئه و جۆره که شته به په رۆش بوون. وه زیریش ئه وه نده دلمه ند بوو نه یده توانی چیدی ئه م هه واله خوشه لای خۆی به یلێته وه، مه راق بوو هه رچی زووه کاردانه وه ی ئه و ولاتانه به پاشا رابگه یه نی.

"پاشا و سهرۆکی ولاته جۆربه جۆره کانی ئه وروپا سلاوی تایبه تیان بۆ خاوه نشکو هه یه و زۆریش خوشحالن پیشوازیی له پاشا بکه."

پاشا به م راگه یانده نه غافلگیر بوو. هه رچۆنیک بوو ده رکی به و بانگه یشتنه که مره کرد و به خنده وه گوتی: "له وانه یه پاشاکانی پۆژئاوا وها بزائن شاهه نشا (پاشای پاشایان) ده یه وی به دیداری ولاته کانیا ن شاد بب. دیاره ئه وان نازائن ئیمه له پاشای سوپایه کی هه ژار و نه دار به ولاوه هه چی دیکه نین."

"خاوه نشکو، ئه وه ی ئیوه ده یلێن وا نییه. خاوه نشکو، ولاته که ی تو یه کیکه له جوانترین ولاتی سه ر زه وی. ئیمه ش خه لکی ده وله مه ندمان زۆره، شاری زۆر سه رنچرا کیشمان هه ن، ئیمه ئیسفه هانمان هه یه، له پووی جوانی و ناوازه ییدا بیویته یه. ئیمه شاری شیرازمان هه یه، پۆژی له پۆژان پایته ختی گه وره ترین ئیمپراتۆریه تی جیهان بووه، ئیمه مزگه وته کانمان هه ن، به وه ستایه تییه کی ته لارسازیی نایاب دروستکراون، ئیمه ئه ده بیاتیکی قوول و په گنا ژۆمان به سه دان شاعیر و ئه دبیبی کلاسیک هه یه، ژنانی ئیمه له هه موو ژنانی جیهان ئه فسوونا ویترن. ئیمه مافوورمان هه ن، که ده توانین له سه ری بالبگرین و بفهرین. ئیمه زافه رانمان هه یه، ئیمه خۆشترین چای جیهانمان هه یه، هه روه ها شاکاری هه زارویه ک شه وه و تاوسی شاهانه مان هه یه. ناوبانگی ئیمه بۆ هه مووان ناسراوه. تو پاشای پاشماوه ی ماد و فارسه کانی.

ئەم وشە ھاندەرانی وەزیر ورەى پاشایان بەرزکردووە. وردە وردە گەشتە کە شەقلی خۆى وەر دەگرت. ئەوان لە پێى سنورى ئازربایجان لە گەل پوسیا بەرەو مۆسکۆ دەپۆیشتن، لەوێشەو بە نیو ئەوروپادا دەگەیشتنە فرەنسا، ئینجا بە بەلەم بۆ ئینگلستان. دواى ئەو سەردانە دورودریژە شاھانەییە، بە کورتە پێگە یە کدا دەگە پایەو وەلات. پاشا بۆ ئەوێ بەتەواوى دوودلییە کەى لەمەر گەشتە کەدا نەهێلن، ھانای بۆ قورئان برد. بە چاوى نووقاوەو وە لا پەرە یە کى ھەلدایەو، کاتیکیش چاوى کردنەو، پێى سەیر بوو، دیار بوو خودا پێگە پاستە کەى نیشان داو، ئاخەر کاتى ئەو لا پەرە یە لیک کردبوو وە تەماشای ناو نیشانی سورەتە کەى کرد، سورەتى سورەتى پۆم بوو. پۆمیش سورەتیک بوو پۆژیک لە پۆژان ئێرانییە کان دەولەتى بیزەنتیان بەزاندبوو: "ئاخو ھیچ گەشت و گوزاریان لەم زەمینە نە کردووە، تا بڕوانن پێشینەکانى پابردوو - کە لە مان توانا تر بوون و زەوویان کێلا و ئاوەدانتریشیان کرد و پێغەمبەرانی ش بە نیشانە گەلى ئاشکراو ھاتنە لایان - چییان بەسەر ھات؟" ئیدی پاشا قورئانە کەى ماچ کرد و بە ھەردوو دەستى بە سینگییەو نووساند.

ئینجا پاشا بە خاترجەمییەو ھەموو تیشکی ھزرى خۆى خستە سەر گەشتە کە. ئەو بانگی پیرنیای کرد. پیرنیا نەوێ خانەوادە یە کى بازرگانى بەناوبانگ بوو، بۆ وتووێژ بانگھێشتى کرد. ئاخەر پیرنیا یە ک دوو سال لە ھیننا بوو و ھەک بازرگانیک لەنیوان نەمساو سویسرادا لە گەشت و کارواندا بوو.

^{۱۴} ئایەتى نۆیەمى سورەتى رۆم: (أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَنَارُوا الْأَرْضَ وَغَمَزُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا غَمَزُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ. من پەنام وەرگێڕانە کەى مام ھەزار بردووە. وەرگێڕ

ئەو پۇژەيان پۇژىكى خۆش و گەرم بوو، پاشا لە سىتېرى دارەكان لە شوپىنى پشودان دانىشتبوو. پىشخزەت سىنپەكى بۇ ھىنا، كاھوو و ئەسكەنجەمىنى^{۱۰} لەسەر بوو. پاشا ھەزى لە كاھووى تەپروتازى بوو، گەلای كاھووەكەى لە ئەسكەنجەمىنەكە ھەلدەكىشا و دەيخستە دەمى. كاتىكىش لە خواردنى كاھووەكە بوو، پىشخزەتەكە لە ھاتنى مێوانەكە ئاگادارى كردووە.

پياوھ گەنجەكە بە چاويلكەيەكى خەرەو لەبن قاتىكى نائاسااييدا بەدەرکەوت. پۇنى لە پرچى دابوو، پدینەكەشى بە شىوہەكى سەرنجراكىشانە قەلەم كردبوو. سەرى خۆى ھەندئى نەوى كرد و سلاوى لە پاشا كرد. ئەو پۇنەى لەخۆى دابوو، لە كەپووى پاشاى دا، يەكسەرىش پۇمى.

پاشا بە دەم گوتنى "فەرموو دانىشە" ئاماژەيەكى بۇ كرد. پىرىنيا چەمايەوھ لەسەر سەرىنىك دانىشت، بەلام وەنەبى وەك دانىشتنە ئىسايبانەى خۆى كەلە سەرچۆك دادەنىشت، ئاسوودە بى. خزمەتكارىكىش قلىانىكى لە تەنىشت پاشادا دانا، ئىدى پاشا بە قلىانكىشانەوھ سەرنجى ئەوھى دا گەنجەكە جووت پىلاويكى پەشى ناوازەى لەپىتدایە، لە پەشپیان ھەر بىرقەى دەداتەوھ. پىتەچوو بە ھەمان ئەو پۇنەى لە پرچى داوھ، پىلاوھكەشى پىن بىرقەدار كردبى.

"ئىمە وامان زانیوھ ئىوھ ماوہەك لە ئەوروپا ژیاون، ئىمە باوكت دەناسىن، ئەو بازىرگانىكى ناودارە. بۆيە تۆمان بانگ كردووەتە ئىرە، تا ئەزموونەكەى خۆتمان لەبارەى ئەوروپا بۇ باس بكەى. دەى ئىمە گويمان لىتە."

^{۱۰} ئەسكەنجەمىن لە سەرکە و شىلەى شەكر پىنگدئى، واتە ترش و شىرىنە،

كاھووى پىن دەخوړئ. وەرگێژ

به شیوه یه کی ئاسایی ئەو کەسانە ی بۆ لای پاشا دەهاتن پەسنیان دەدا، ئینجا دەهاتنە سەر بابەتە کە ی خۆیان، کەچی پیرینیا بێ پیشەکی و راستەوخۆ باسی مانەوێ خۆی لە ئەوروپا بۆ پاشا کرد. بە کورتی بۆی پروونکردووە لەکوێ ژیا بوو و گەشتی بۆ چەند ولات کردووە.

"باشە پێک پێمبێ لەوێ چیت دەکرد؟"

"بازرگانیم بە بەردە گەوهەرە خاوەکان دەکرد، بەلام لەوێ مەیلە بەرەو لای ناسینی زمان و دابونەریتەکانیان پۆشت! بازرگانیه کەشم پێگە ی ئەو جۆرە گەشتانە ی بۆ خۆش کردم."

ئەو لەخۆپازیبوونە ی کابرا بە دلی پاشا نەبوو. بەتایبەتیش ئەو بۆنە تیزە ی لیۆه ی دەهات.

پاشا بە پێداگیریبووە کوتی: "کەواتە گەشت. دە ی بۆمان بگێرەووە چیت بیینی؟"

"شتی زۆر سەرنجپراکیش!" بەم جۆرە پیرینیا بە کورتی وەلامی دایەو. "ناوی یەک دووانیکیان بلی!"

"زۆر سەختە گەشتە کە بە یەک دوو دێر وینا بکە ی، من گەشتنامە ی خۆم لەو بارە یەو نووسیو. ئەگەر لێیبوو مەو، دەکرێ بۆ خاوەنشکۆی بنێرم."

"کات بۆ ئەو نەماو، جارێ وەک نمونە یەک دوو شتی سەرنجپراکیشم بۆ باس بکە."

پیرنیا، کە جەمال خانی دەناسی و ئەندامی کۆمیتە کە یان بوو، ئاگاداری دۆخی سیاسیی ولات بوو. یەکسەریش بانگهێشتنامە ی پاشای پەسەند کرد، بەلکو ئەو بۆنە یە بقوزیتەو تا لەگەڵیدا باسوخواسی بەرپۆه بردنی ولات بهێنیتە گۆڕی.

"هەر بۆ نمونە، ئەوان دوو ژووریان هەن."

شا به سهرسامییه وه: "ژوور؟"
"بهائی، ژوور."
"جا چی سهر له و ژوورانده ههیه؟"
"له و ژوورانده باسوخواسی گرنترین کاروبارهکانی ولاتی تیدا تاوتوی
دهکری و پاشان بپاری له باره وه دهدری."
"ئهوان؟ ئهوان کین؟"
"نوینه رانی گهل."
پاشا قورسای خوی له سهر ئه ژنویهک بۆ ئه وی دیکه گواسته وه.
ههستیک به وهی میوانیکی رهزاقورسی هاتوه، هی ئه وه نه بوو بهرگی
بگری.
پاشا گوتی: "پیشتر شتمان له باره وه زانیوه، دهی باسی شتی نویمان
بۆ بکه."
پیرنیاش ههستیکرد شا سهخلهت بووه، تیئه لچوه وه: "یهکی له دیارده
سهیرهکانی دیکه پوژنامه یان پوژنامهکان بوون."
دهمودهست شا هاته وهلام: "ئهه شمان زانیوه."
"بهلام له و پوژنامهکاندا خه لک رامانی خویان له باره ی هه موو شتیک
دهنووسن و بۆ ئه مهش جوړه کئیرکئیهکی قه له م دهکهن."
"کئیرکئیی قه له م؟ له باره ی چی؟"
"له باره ی هه موو شتیک! له باره ی سیاسهت، له باره ی شارهکان، له باره ی
پرد، له باره ی ژنان، له باره ی ته لار و باله خانه و له باره ی هونه ریش."
"کئیرکئیی قه له م له باره ی ژنان و پرد، کهنجو، وات له ئیمه کرد پرسن
بین."
"ئه م هه موو ولاتانه کئیرکئییکی تاییه تیان هه یه، دهستور هه یه هه موو
قانون و پرسیاکانی ولاتی تیدا نووسراوه ته وه. هه رچی بۆ مرؤف هه یه
بیکا و ئه وهی بۆشی نییه بیکا، هه مووی له و کئیرکئیه دایه."

پاشا سهری له قانده. وهرگيترانه که ی وهرزیری پيشووی بۆ دهستوری
فرهڼسی بیرکه وته وه.

'هر ولاتیک سیستمی دهوله تیپانه ی خوی ههیه. پڅیمی ولاتیک بۆ
ولاتیکی دیکه دهستنادا، هر یه که یان پڅیمی خوی ههیه. له سهرینکی
دیکه وه ئه م کتیبه باری قورسی سهرشانمان سووک دهکا. ئاخړ وا دهکا
دهستمان والا بیت و کاتی زیاتر به خۆمانه وه خهریک بین. ئایا شتیکی
زانستیت ههیه تا پیمان بلئی؟'

ئامارهبه کی بۆ خزمه تکاره که ی کرد: 'قلیانکه مان سارد بۆته وه!'
دهستبه جی قلیانیکی نوئی بۆ هیتا.

پرینیا دهترسا له وهی پاشا له قسه کانی وهرز بیت، بۆیه بابته که ی
گوری.

'هرچه نده نهینی له پوژه لاتدا ههیه و ئیمه له باره ی گيترانه وه ی چیرۆکه
ئه فسانه ییه کان وهستاین، لی پوژئاوا ییه کانیش شتی وهایان ههیه که
ئیمه نیمانه. لای ئیمه رازه که له میژوو دایه، له نیو کتیبان دایه، له
گيترانه وه کانمان و له پشت پهرده وهیه، به لام ئه وروپییه کان ئه وه ی بن
به پریان هیتا وه ته سهر به پره. تو له وی دهتوانی دهست له رازه کان بدهی،
ته نانه ت دهتوانی له نیویشیاندا بژی و دابنیشی. یه کیک له نمونه کانیش
قیتاره.'

'ئیمه ئه وهش دهزانین، له کوشکا بارسناییه که له نامیلکه ی وینه دار
له باره ی قیتاره وه هه. دهی پتمبلن تو له و گه شتانه تدا به چ زمانیک
دهدوای؟'

'هرچه نده هه موو ولاتیک زمانی تاییه تی خوی ههیه، لی له کوربه نده
بالاکاندا به زۆری هر به فرهڼسی قسه دهکړئ.'

پاشا به شانازی و به فرهڼسییه وه پیتیگوت: 'فرهڼسییه که مان باشه؟'

ئەو مژى لە قلىيانەكەى دەدا، يەك دوو جار دووكةلى ھەلمژى و دەريادىيەو، ئىنجا گوتى: "ئەرى بە فرەنسى قلىان چىيە؟" ئەوان قلىانيان نىيە.

پاشا سەرنجەكەى خۆى وەھا دەربەرى: "ئاھا، راست دەكەى. سەيرە!" پىرنىا ويستى شتى دىكە بلى، بەلام بىنى دالغەى پاشا بۆ شوئىنكى دىكە پۆيشتووە.

ئەوسا بە شىوئەيەكى پەچاونەكراو بانگىکرد: "پىالەيەك چا بۆ مئوان بىتن. ئەرى تۆ باسى ژنانىشت کرد، شىتىكى تايبەت و ناوازت لەبارەيانەو ھەيە بىلئى؟"

پىرنىاش گوتى: "نازانم چۆن باسى بکەم. بەلام... لەوى ژنان بە راشكاوى دەموچاوى خۆيان بۆ خەلک دەردەخەن. دەكرى ھەموو كەس چاو و كەپوو و لىو و گەردن و باسكيان بىيىنى. لە ئاھەنگەكانىش ھەر بەخۆيان شان و مل و بەشىكى سىنگىشيان دەردەخەن."

پاشا ئاماژەيەكى وەھاي کرد وەك ئەوئەى ئەم شتەى لا گرنگ نەبى. "باشە، ھەر كاتىك چايەكەت خواردەو، دەتوانى بپۆى."

ئىدى پىرنىا چاوہپنى خواردنەوئەى چايەكەى نەکرد.

پاشا لەپشت پىرنىاوہ گوتى: "ئەگەر شتىكى شاىستەت ھەبى و نەگوتبى، دەكرى ئىستا بىلئى." ئاخىر ھەستى کرد ئەو ھەموو شتىكى باس نەکردووە.

پىرنىاش وەستا و گوتى: "لەم دواييانەدا ئەندازيارىكى فرەنسى شتىكى زۆر سەيرى داھىتاوہ. قوللەيەكى يەكجار بەرزى لە مليونان كىلو ئاسن دروستکردووە."

"چەند بەرزە؟"

"زۆر بەرز. بە دلنپايەوئەى ئەوئەندە بەرز بەقەد ئەو كۆئەى ئەوئەى! ئاماژەى بە كۆئىكى دوور کرد."

‘باشه بۆچی وه هایان کردوه؟’

‘کەس نایزان. بەندوبویشی لەبارەوه هەن. لە پۆژنامەکاندا لایەنگر و دژیشی هەن. لە هەمان کاتدا بە پۆژ و شەو، ژن و پیاو هەر بۆ خۆشی و لەبەر مەراق بوون بەسەریدا هەڵدەگەڕێن.’

‘بەسەر چیدا هەڵدەگەڕێن؟’

‘بەسەر قوللەکە!’

ئینجا شا گوتی: ‘بە ملیۆن کیلۆ ئاسن بەیەکەوه نرایە و لەسەر یەک دانراوه تا لە دوایدا خەلک بەسەریدا هەلبەگەڕێن؟’

‘ئەو ئەندازیارە شتەکی دروستکردوه، بەناوبانگە. بزۆیتەرێکیشی داھێتاوه، جۆرە گالیسکەیکە بە بێ ئەسپ، دەکرێ لەگەڵ یەک دوو نازانم چەند، بەلکو بیست کەس سواری ببن. ئیدی تۆ دوگمەیکە دادەگرێ. لەپڕێکدا گالیسکەکە دەجووڵێ. سەیر ئەوەیە نە بۆ پێشەوه نە بۆ پشتەوه دەپوا، تەنیا بۆ سەرەوه دەپوا و پاشان بۆ خوارەوه دەگەڕێتەوه. هەر ئەوەندەیکە یەک دوو جار چاوت لەیەک بدە، ئیدی گەشتوویتە تۆقەلی قوللەکە.’

پاشا بە مەراقەوه پرسى: ‘باشە لە سەر دوندی قوللەکە چی دەکەن؟’
‘سەیرکردن. تەماشای پارێس دەکەن! لە شەودا دیمەنێکی پەرچووانەیه. تۆ سەیری سین دەکە، ئەو پرووبارەى بەنیو شاردا دەپوا، لەوێ گۆپە نوێیەکان دەببینی، لەبەر پوناکی گۆپەکان لەمبەر و ئەوبەری پرووبارەکەدا ژنە نازدارەکانی فرەنسی دەبینی ڕێدەکەن.’

پاشا قسەکەى پێپێی: ‘لێگەرێ. و سەیری تاوسیکی دەکرد کە پەرەکانی لێککردبوونەوه. ‘دەتوانی بڕۆی. دالغەى بۆ لای ئەو کچە ڕۆیشت، کە ملوانەکەى دابوو. ئاخر ئەویش بەسەر لای پرووباری سیندا پیاسەى کردبوو.

ناماده کاربیه کانی گه شته که سالتکیان خایاند. تا دهات پوژی گه شته که ی نزیکتر ده بووه. له مانگی دوا پیدا زوړتر سهری هره مسهرای ددها و له جاران زیاتر شهوان لای ژنه کانی ده مایه وه. نهو به کومه له ده بیینن، له دهوړی کوده بوونه وه وای کرد نازی بکیشن. نهو خوشیی له نازو عیدشوهی ژنه کان ده بیینی، ماچ ماچانی و ده ستبازی له گهل ده کردن، گازی لیده گرتن و له گهلان پیده کئی.

زوړ جاریش لای دایکی ده بینرا و نانی ئیوارانی لا ده خوارد. دانیشته کانیان له گهل یه کدی له وانی جاران جیاوا تر بوون، یه کدیان بو ماوه یه کی دریز له باوهش ده کرد و به نهر مییش له گهل یه ک دهوان. مه هدولیا به چاوی فرمیسکاوییه وه دهسته کانی ماچ کردن و گوتی: "پوله، تو هم کوړ و هم پاشای منی." پاشاش فرمیسکه کانی بو سپرین پرچه سپیهه کی ماچ کرد و له لای پویشته.

پوژیک بهر له به پیکه وتنی کاروانی گه شته که ی، به ره و لای تاج سولتانی کیژی که و ته پئی. له وکاته ی نه وه که ی له دایک بوو بوو، تا رادده یه ک پوژانه کچ و نه وه ی له کوشکه که ی ده بیینی، به لام ئیستا نهو خوی چوو بووه سهردانی کیژه که ی.

تاج بیینی باوکی دلته نگه، ویستی لئی پیرسی ئاخو خه می چی له بهره، لی وه هاشی نه کرد. پیشان کاتی هیشتا شووی نه کرد بوو، به ئاسانی له گهل ی ددها و لیده پرسی: "نهری باوکه بو وا غه مباری؟"

لی له وکاته ی میړدی کردووه، پاشا مه ودایه ک خوی لی دوور گرتووه. وهک نه وه ی کچیکی دیکه یان ژنی پیایو یک بئ و کچی نهو نه بئ. کچه ههستی به ئازار کرد له وه ی نهو په یوه ندییه گهرم و به تینه ی جاران نیان به یه که وه نه ماوه و رازونیاز باوکانه ی بو نادرکینئ. نهو بایه خه ی

جاران بۆ كچهكەى ھەيىو ئىستا بۆ نەوھەكەى چوۋە، تەننات ئەم رەفتارە بۆ كچه مایەى ھەندى ئىرەيى بو، بەلام خۆ باش لە باوكى خۆى دەگەشت. ئەو ئىستا بۆتە ھى پياۋىكى دىكە. ئەوھش مایەى خۆشەختى بو، كە پاشا بە مندالەكەى ئەو دلخۆشە و ھەردووكيانى خۆش دەوئ، ھەم خۆى و ھەم مندالەكەى.

تاج مندالەكەى خستە باوھشى باوكى و گوتى: "ئای من چەند بەختەورەم، كە پاشا خۆى ئاگای لە سازادە بى."

پاشا بە مسكەبوونەوھە گوتى: "بە خۆشییەوھە، شایانى نىيە." بە خۆى و مندال لەباوھشەوھە چوۋە سەر كورسیيەكى ھەژۆك دانىشت.

ھەمیشە پاشا بە پستە و وشە وگۆکردنى تەواوھە قسەى لەگەل مندالەكە دەگرد، ئاخىر پىتوابوو ئەم جۆرە قسانە بۆ گەشەکردنى مەشك پىتويستە. ئەو چەند دىرەكى لە كىتەيكى كلاسك بۆ خويندەوھە و خۆيشى زەوقى لىبىنى. ئەم جارەيان چىرۆكىكى لە كىتەيكى زۆر كۆنى فارسى كە ناوى كىلە و دىمە بوو بۆ خويندەوھە.

"ھەبوو نەبوو بازىرگانىك ھەبوو، لە ھەرات دەژيا. ژنەكەى ناوى جامىس بوو، ھىندەى مانگ جوان بوو. كەس لەو شارە پىشتەر ژنىكى وھەا شۆخ و جوانى نەدىبوو. پرووى وەك پۆژى سەركەوتن دەدرەوشاىەوھە پرچىشى رەش و درىژ وەك شەو وابوو، شەوئك كە بىھوودە چاۋەرنى دلدار بكەى.

ھونەرەندىكى بەناوودەنگ، كە فلچە و خامەى دەستى جادووى دەخولقاند، لە مالىكى كەپەكى ژنە دەژيا. پەيوەندىيەكى ژىربەژىرىشى لەگەل ژنەدا ھەبوو..."

تاج به پښکهنینه وه نارېزایی له م په فتاره ی پاشا دهربرې و کوتی: 'باوک،
بوچی ئو جوړه شتانه بۆ ئو منداله ده خوینیته وه، خو ئو هیشتا هر
مه مکمژه یه.'

پاشاش خوشیی له قسه ی تاج بینی و ودها وه لامی دایه وه: 'ئو هم
منداله و هم پیاو. پتویسته به زویی فیری ئو هموو شتانه بین.'
ئینجا تاج به پښکهنینه وه: 'پاشای باوک، کوپه که ی من به چیروکی
خوشه ویستی په روره ده نه بووه.'

پاشاش کوتی: 'ئو پیاوه. ئو ده بیته پاشا.'
تاجیش پښکته وه: 'هر بویه له ئیستاوه باسوخواسی هراتی به گویدا
ده ده ی.'

پاشا منداله جینشینه که ی دایه وه ده ست دایکی. دهیزانی ئم منداله چهند
بۆ پاشه پوژ گرنگه.

پاشا له درهنگانیکی پاش نیوه پوکا دا داوای له تاج سولتان کرد به لکو
پیاسه یه ک بۆ نیو باخه که بکن. له کاتی قه ده ملیدانه که دا به تاجی کوت
به نیازه که شتی ئه وروپا بکا نه وه ک وه ک راگه یه تراوه بچپته که ربه لا.
'کچم گوینگره، ته نیا هر یه ک دوو کس به م که شتم ده زانن. له پاش
پویشتنی من نیشتان له عۆده ی تو ده بین. چاوه کانت باش بکه وه، زور
باش ئاگات له کوپه که ت بین. ئو له ئیستاوه دوژمنی زوری هن. خو
ئو که ر به من بووایه، که شته که م تا دوا ی ئه وه ی که وره و به هیز ده بوو ،
دوا ده خست، به لام چار نییه، حوکی ژیا نه و ده بین منیش له گه لی برۆم.'
پاشا ویستی گه نجینه پر زین و گه وه ره که ی ژیرزه مینی کو شکه که شی
بین بلن. ئاخر خو له گوینه¹¹ له کاتی که شته که یدا شت بقه و من، شتی ودها
بۆ ئو دژوار و چاره نووس ساز بین. بۆ ئو جوړه سه رکیشییه، له سه ر

¹¹ له گوینه: نزیکه، له وانه یه، خه ریکه.

شانى پټويسته رازه كه بۇ جيتنشينه كهى بدركيڭنى. پاشا كچه كهى برده
ديوه كهى ديكهى باخه كه، تا هيچ كهس گوڤى له قسه يان نه بڼ. ئينجا به
چرپه وه پينگوت: 'گوڤيگره! من دهمه وي نهينيه كي دهوله تت بۇ بدركيڭم.
شته كهش بۇ تو نيه، به لكو بۇ كوپره كه ته. ناپاكييه نه گهر بۇ هر
كه سيكي ديكهى باس بكهى. ثم رازه هر له سينكى خوت بهيله وه تا
نه و كاتهى كوپره كه ت ده بېته پاشاى ولات.'

تاجيش گوتى: 'باوكه، وا مه لئ، تو هر دهميتى.'
'مهرگ بۇ همووان له ئان و ساتدايه، كئ دهيزانئ. باش گويم ليگره و
له بهرى كه.'

پاشا ده ستي دايه چله داريك و له سهر زهويه كه ويتهى ژووريكى كيشا،
نه خشهى دؤلابه كه و كوني پشتى دؤلابه كه و بووپره ته سكه كه و
په يژه كان و راپره وه كورته كه پاشان په يژه كانى به باشى كيشا. دواى
نه وه راپره وه كه ئينجا دهركه يه كي بچكوله و گه نجينه كه، نه و باسى نه و
زير و زيو گه وه رهى بۇ كرد، نه وهى له هيندستانه وه هينرابوو.
ههروه ها باسى نه و دهرووه و نه و بووپره شى بۇ كرد، كه له بارودوخى
ناچاريدا ده كرى وهك رڤي هه لاتن و ده ربازبوون بگيرېته بهر.

تاج سولتان باوه شى به باوكيدا كرد و به سرتوه گوتى: 'باوكه، زور
سوپاست ده كه م بۇ نه و متمانه زورهى به منت هه يه. من ژيانم بۇ نه و
نهركه ته رخان ده كه م و په يامه كه شت له كاتى خوى دهمه جيتنشينه كه ت.'

شهوى سه فهره كه، عه ينوله وه لئ له ژوورى كار كردنه كهى خوى بېنى.
هه رچهنده سه ره تا برياريدا بوو هيچى له بارهى گه شته كهى بۇ نه ورووپا
پڻ نه لئ، لئ هه ستيكرد نه و هه م زاوايه تى و هه م پله يه كي به رزى له
سوپاشدا هه يه، بؤيه شتيكى نه سته مه نه و گه شتهى لئ بشارد ريت وه.
ئيدى پينگوت له وانه يه سه رى چهنه د ولايتكى نه وروپى بدا، پاشان

ئەوەشى پىراگە ياند: "ئەمە يان فەرمانىكى ئىمەيە: لە ديارنە مانى ئىمە
هەموو لادەرەكان بگرە. كاتىكىش گەپاينەو، نامانەوئى ھىچيان لەبارەو
ببىستىنەو. بەم نامەيەش ھەموو دەسەلاتىكت بۆ جىيەجىكردى ئەو
ئەرکە پىدەدەم."

پاشا ھەر بەخۆى نامەكەى خستە بەركى عەينولەولە و گوتى: "بەردەوام
تاج سولتان و مندالەكە بىتە كۆشك. لىيانگەپئى نەوەك ھەر پۆژەكانيان
بەلكو شەويش لىترە بەسەر ببەن، ئاخىر بۆ مندالەكە باشە لە كۆشك
رەبى."

پاشا توند پىلى عەينولەولەى گرت و بە نەرمى پىنگوت: "بە گيانى
خۆت ژن و مندالەكەت بپارىزە. ئەوانە شتە ھەرە بايەخدارەكەى
دەولەتن. لەبەر ئەوان بپروا بە ھىچ كەسنىك مەكە."

بۆ پۆژى پاشتر، شا گەشتەكەى دەستپىكر، كە شەش مانگى دەخاياند.
ئەو دەستەيەكى لىيىزاردەى لەگەل خۆى برد، كە پىششەوخت ئاگادارى
كردبوونەو بەوەى ئەركىكى تايبەتيان لەپىششە. وەزىر پىنى باش نەبوو
مەلىچك لەگەل خۆى ببا، بەلام پاشا بەگوپى نەكرد: "ئەو شتە ناكرى،
خۆ ئەگەر بەتەنيا لىترە بەجىي بىلم، وەكو پشلىكەم فەرامۆش دەكرى.
سەربارى ئەوەش كاتىك بىزار دەبم و لە غەربىيدا پىويستم بە يەككى
ھەيە قسەى لەگەل بكەم."

شا بپارىدا بوو لەكاتى گەشتەكەيدا پۆژمىزىكى پىيى و لىي بنووسى.
كتىبەكەش بۆ خەلكى ئىستەنەبوو بەلكو بۆ پاشەپۆژ بوو، بۆ ئەو كاتە
بوو، پاشا لە ژياندا نەما بوو.

ئەو لەو بە ئاگا بوو، وەك پاشا كۆنەكانى ئىران بە شكۆوە يادى
ناكرىتەو، بەوەى مۆرى خۆى لە تەوئىلى چەرخى ئىستەى خۆيدا بى،
بەلام خۆ دەكرى لە رەي گەشتنامەكەى خۆى جىياكەتەو و بناسرىتەو.

دهزگا نوییه کان کتیه که ی ئو چاپ ده کن. پوژیک دادی لای هه موو که سیک ده خویندریته وه. ئو ویستی. گه شته که ی بۆ ئه وان بکا، ئه وانه ی هیشتا له ژياندا نین، به لام به دلنیا ییه وه دواپوژ دین و ده بیین و ده یخویننه وه.

له نیوه ی شه ودا، په رده ی په نجه ره که ی تیدا و سهیری ئاسمانیکی سامال و پر له ئه سستیره ی کرد. له وانه شه ئه مه یان دوا شه ویکی ئیرانیانه بی به مه راقه وه لئی پابمینی.

هه رچه نده خه می ولاته که شی بوو، لی هه سستیکی خوشیی ناموشی هه بوو. هه سته که وهک ئه وه وابوو، له پریکه وه له و باره قورسه ی سه ر شانی پرگاری ده بی، ئو باره ی وه ها له چاره ی نوو سه را بوو ده بوایه تا مردن هه لیگر تبایه. ئو وهک مه لیکی قه فه سه کراو وابوو، به ره و ئاسمانی شینی بی بن بال بگری.

هه رچه نده دره نگیش خوی خزنده بن لیفه، لی به یانی زوو له خه و پابوو. پیاسه یه کی به ناو باخه که دا کرد. سه ره تای وه رزی به هار بوو. ئو ناوه هه ر گول بوو سه ری ده ره ی نا بوو. هه دادانی نه مابوو، ته نانه ت هه زی ده کرد زووتر کاروانی گه شته که ی به ری بکه وئ، به لام خق ده بوایه چاوه پتی بگردبایه تا هاوسه فه ره کانی ئاماده بووبان.

ئو ویستی دوا نیگا له هه ره مه سه را بیڕی، لی بۆ مایه ی سه رسامی ئه و، ژنه کانی به جلی پازاوه وه له باخه که دا وه سه تا بوون. هه موویان یه که و ئاوینه یه کیان به ده سه ته وه بوو. ئه وان به هیتاوشی ده گریان له هه مان کاتیشدا پیده که نین. یه ک دوو دانه یان به ده فریکی پر له ئاوی روون هاتنه پیش و ئاوه که یان وهک نیشه انه یه کی به خت له بهر پیدا رژاند. ئه مه ش پاشای هه ژاند و چاوه کانی پر له ئاو کرد. ژنه کان زیاتر لی

هاتنه پېش، خویان گه یاندی و تا به رده رگا یاوه ریایان کرد، له ویش هاوسه فره کانی چاوه پریان ده کرد.

خزمه تکاران به خویان ئاگردانی بچوک له سهر سینی و هاتن و بوخوریان له سهر ده سووتاند و دوکه له بونداره که شیان به بهرکه پووی میوانه کاند ده کرد. تیپیکیش له موزیکژهنان یاوه ری گورانیزیکي گهنجیان ده کرد که گورانییه کی ماته مبارانه ی خواحافیزی ده چریکاند. پاشاش به دهسته سهرکه ی فرمیسه کانی سرپنه وه و دهستی بۆ هه مووان راوه شانده.

حهوت گالیسه که ی پاشایه تی حازرو بازار وه ستابوون. کاربه دهستانی حکومته، ئەندامانی خانه واده ی پاشایه تی، نیرده ی بازار و بالویزی بریتانی و روسی په رژینیکیان بۆ خواحافیزی له پاشا دروستکردبوو. دایکیشی پیشووه خته خواحافیزی لیکردبوو، دوعای گه شتیکی سهرکه وتووی بۆ کردبوو.

پاشا سهری بۆ هه ندیکیان هه ژاند، تۆقه ی له گه ل هه ندیکیان کرد، دۆستانه ش له گه ل بالویزی روسی دوا و چهند وشه یه کیشی له گه ل هه ل سوپینه ری کاروباری بریتانی ئالوگور کرد. دانیشتوانی تارانش ده ستیان بۆ پاشا هه لوه شانده. سه روکی نوکه رانیش به خوی و سینییه کی پر له دراوی نوێ هاته لای پاشا وه ستا، ئه ویش چه نگی لیده دا و بۆ په یوه ندیداره کانی فری ده دا. تا ئیستا نه وه ند ده دراوی نه به خشیبوو، به لام بۆ نه وه کردی، پیوابوو به م کاره ی نه وه که سانه هه رگیز له بییری ناکه ن له کاتیکدا نه گه ر هات و نه وه نه گه راپه وه.

کاتیکیش دوا دراوه کانی به شینه وه، دهستیکی بۆ هه وا به رزکرده وه و سواری گالیسه که ی بوو.

۵۲

دستور

یهک دوو مانگ بوو شا له گهشت و گهپانی خوئی بوو، ههمووانیش وهه‌ایان دهزانی له سهردانی شاره پیروژه‌کاندایه. کاتیکیش مانه‌وهی زیاتر له کاتی چاوه‌پوانکراوی خایاند، دهنگوی وه‌ها بلاوبوه‌وه، گوايه له کهربه‌لا و نه‌جه‌فه‌وه پینگه‌ی مه‌ککه و مه‌دینه‌ی گرتوته‌به‌ر تا حه‌جه‌که‌ش نه‌کا نایه‌ته‌وه. ههر موسلمانیکي باوه‌پدار له‌سهری پیویسته له ماوه‌ی ژیانیدا یه‌ک جار بچیته مه‌ککه و جه‌ژنی قوربان له‌وی بکا. پاشا ئیستا له‌نیوه‌ی ریگای گه‌شته‌که‌ی خوئی دایه و یه‌ک دوو کورته‌نامه‌شی بۆ تاران نارذبوونه‌وه.

بۆ دایکی وه‌های نووسیوو:

دایکه، وه‌ک پاشایه‌کی گه‌وره‌ی ئیرانی له‌پوسیای دراوسیوه‌ پيشوازیی لیکراین. ئه‌وان پێیان گوتم، هینشتا ئه‌و سهردانه‌ی دایکتمان بۆ مۆسکر ههر له‌ یادگه‌دا ماوه. ئه‌وان چه‌ند وینه‌یه‌کی تویان نیشان دام. تۆ باسی ئه‌وه‌ت بۆ نه‌کردم، نیکارکیشیکي ده‌رباری قه‌ال تابلویه‌کی تۆی کیشاوه.

داوام لیکردن به لکو بتوانم تابلوکهت له گهل خۆم بیتمه وه. به داخه وه،
ئهوان هینده تویان به دل بووه، ویستیان تابلوکهت له گهل کومه له
تابلوکانی ئه وی بمینیتته وه.

بۆ تاج سولتانیشی نووسی:

"ئای چه ند خوش بوو له گهل خۆم هینابای، ئاخړ ئه و گه شته زیاتر بۆ
تۆ ده، نیا نه وه ک ئیمه. هه رشتیک که له نیو په په ی کتیبان خویند بیتته وه،
لیره له بازاره کاندایه به رچاوه. ژنان، قاهوه خانه، پرد، چرا، کلێسیا،
نانه واخانه و تیاتر و خانه کان. لێ گوئی پێ مه ده، تۆ هیشتا گهنجی،
جاریکی دیکه ده تینیرینه مۆسکو.

ئیمه غه ربیبی ئه حمه د موزه فهر، شازاده ی جیشین ده که ی. باش ئاگات
لێ، بێ، به باشی شیر ی خۆتی پینده، باش به خۆتی وه بنوسیته، به
رستی ته واوه وه له گهل بدوئ. چیرۆکی خه وهینه رانه ی بۆ مه گیره وه،
ههروه ه ئه و گۆرانییه پۆزانه بیانه شی بۆ مه لئ تا خه وی لیکه وی. له
دیوانه که ی حافز بۆی بخوینه وه، گۆرانی فره نسی فیربکه.
تا دبدار، زوو ده که پینیه وه.

بۆ ئه وه ی ژنانه ی هه ره مسه راش ئیره یی نه بن، بۆ ئه وانیش هه مووان،
ئه م نامه یه ی نووسی:

"ژنینه! پاشا غه ربیبی ژنانه ی هه ره مسه را ده کا. خۆی ئه وه ئه رک بوو
له سه رمان، ئه م گه شته بکه ی، ده نا نه مانده کرد. مه وداکان زۆر گه وره ن،
پێگاکان هی هات و نه هاتن، له هه موو لایه ک مه ترسی خۆی مه لاس
داوه. سوپاس بۆ خوا ئیوه م له گهل خۆمدا نه هینا، ده نا ده بووه مایه ی

کویره وهری، داواتان لیده کهم دوعامان بۆ بکهن. ئیمه بهم زووانه ده که پئینه وه مالی:

بۆ وه زیریشی وه ها نووسیوو:

“لیره خه لک ژیان و گوره زانی به ته واوی له وهی ئیمه جیاوازه، بهرده و امیش له خۆم ده پرسم تو بلتی ژیا نی ئیره بۆ په عیه ته که ی ئیمه ش ده ست بدا. من له وه ده ترسم ئه گه ر هات و ئیمه هه موو ئه و شتانه ی ئیره وه ربگرین، بیرو باوه پ و دابونه ریتمان له ده ست ده ده یین.

ئه گه ر هاتمه وه، به درێژی له و باره یه وه قسه ده که یین. هه ر به راستی گه شتیکی سوو دبه خش بوو، ئیمه تو پخانه مان بۆ ولات کړی و تفه نگیشمان به پادان دان و چه ندین گر یبه ستیشمان مۆر کړدن.

کورته نامه یه کم له عه ینولده وله پنگه یشته، ئه و به پرونی پێ له سه ر ئه وه داده کړی، ئاماده بوونی پاشا پتویست و گرنگه. هه ربۆیه ویستم له مانه وه یه کی درێژخایه ن به رپرسیار بم. ئیمه گه شته که مان کورت ده که ینه وه. تا ئه و کاته ی شته کان هه لسه نگینین، گه یشته وینه ته ئامانجی خۆمان. له داهاتو دا جاریکی دیکه گه شتیکی درێژتر ده که یین.”

مسته وفی ئه لمه مالیکی وه زیر گومانی بۆ کورته نامه که ی عه ینولده وله چوو باسی چی تیدا بێ. له وانه یه عه ینولده وله له نامه که یدا پاشای له وه ئاگادار کړ د بیتته وه، هه رچه ندو و پتده چی ولات ئارام بێ، لێ نه یاران سه رقالی ئه وه ن رایه له ی خۆیان له ژیره وه به باشی بپاریزن.

هه روه ها عه یندولده وله هۆشدار ی دابوو وه زیر له وه ی: “تو نابێ وای بیر به که یته وه، که ئه وان بیده نگ بوو بێ، یان هاتبته سه ر رایه کی دیکه، نا به هیچ شیوه یه ک شتی وای له گه ر یدا نییه. من به لگه م هه ن ئه وان خۆیان بۆ کات و ساتی گونجاو ئاماده ده که ن تا ده سه لات بگر نه ده ست.”

مسته‌وفی ئەلمەمالیکیش هیوای وابوو بەلکو لەو ماوێهێی پاشا لە ولات نییه، بەشێک لە نەخشەکانی جێبەجێ بکا، بەلام بەکردهوه شتیکی نەکرده‌بوو بە بێ پەسەندنامەی پاشا هەنگاوه‌کانی بهاوێژێ.

عەینولده‌وله‌ش سه‌د جارێ زیاتر لە پاشا به‌دتر بوو. ئەو هەر به‌پراستی سه‌گه‌پاسیکی نمونه‌یی بوو. ئەو له‌یه‌ک پسته‌دا پینگه‌ی وه‌زیری پوخت کردبووه‌وه: "تا پاشا ده‌گه‌رێته‌وه‌ بیر له‌ هیچ شتیکی نوێ نەکه‌یته‌وه‌!"

عەینولده‌وله‌ بۆ گرتن و له‌ناوبردنی پکا به‌ره‌ نیاره‌کان، له‌ تاران یه‌که‌یه‌کی تایبه‌تی چه‌کداری پێکه‌یتابوو. به‌مه‌ خوازیاربوو به‌ر له‌وه‌ی شا له‌ گه‌شته‌که‌ی بگه‌رێته‌وه‌، ئه‌رکه‌که‌ی خۆی به‌دیپێنی، به‌لام تا ده‌هات پهی به‌وه‌ ده‌برد، ئەم شته‌ کاریکی ئاسان نییه. ئەو له‌و بڕوایه‌دا بوو ته‌نانه‌ت مسته‌وفی ئەلمەمالیکیش په‌یوه‌ندی به‌و که‌سه‌ به‌ره‌له‌ستکارانه‌وه‌ هه‌یه. ناوبه‌ناو مسته‌وفی ئەلمەمالیک قسه‌ی له‌گه‌ل جه‌مال خان و ئەمیر نیزام ده‌کرد، به‌لام نیازی نه‌بوو دژی پاشا به‌وستیته‌وه‌. ئەو ده‌یه‌ویست گه‌نجه‌ پۆشنیبه‌ره‌کان له‌ ده‌وری بیروکه‌کانی کۆبکاته‌وه‌.

له‌کاتی ده‌سته‌به‌کاربوونی وه‌زیر، پاشا داوای لێکردبوو هه‌موو بڕوانامه‌ و گرتیه‌سته‌کانی لا دابنێ تا تاوتوێیان بکا، به‌لام له‌به‌رئوه‌ی زۆر بوون و هه‌ندیکیشیان زۆر ساده‌ و ئاسان بوون، ئیدی کاغه‌زه‌کان بۆ ماوه‌یه‌کی درێژ هەر له‌ نووسینگه‌ی ئەو ماپوونه‌وه‌. وه‌زیر نه‌یده‌توانی به‌رگه‌ی که‌موکورتی به‌رپرسیاریتی پاشا بگرێ.

پاشا ڕووبه‌پووی ئەو ژماره‌ گرتیه‌ستانه‌ ده‌ییته‌وه‌ که‌ پاشا به‌ تاقي ته‌نیا له‌گه‌ل داموده‌زگا و کارخانه‌ و بازرگانه‌ی ئەوروپا واژۆی کردبوون.

ئەندامانی کۆمیته‌ی به‌رگریش له‌میژبوو له‌و بڕوایه‌دا بوون، پاشا گه‌وره‌ترین به‌ربه‌ستی گۆڕانکارییه‌ چاره‌نووس‌سازه‌کانه‌ بۆیه‌ ئەوان

شیلگیرانه کاریان بۆده کرد. ئەندامانی کۆمیتەکه له دوایین کۆبوونهوه، که له تاران پێکیانخستبوو، ئەمانەى خوارەوه ئاماده بووبوون:

جه مال خان، میرزا پەزا کرمانی، شازاده مولکم خان، عەبدولپەھیم تالیبوف، حاجی زەینولعابدین مەرغەبى، شیخ ئەحمەد پوھى، میرزا محەمەد حەسەن ئاستیانى، شیخ عەبدولحەسەن، میرزا سولەیمان خان، میرزا یەحیا دەولەتئابادى، میرزا محەمەد علیخان، شیخ ئەحمەد خەرقانى، میرزا موحسین سەدولما، میرزا سولەیمان دەخدا، میرزا عیسا قائیمەقام، ئەمیر نیزام، عەبدولقاسم لاهوتى، مستەشار ئەلدەولە.

زۆربەى ئەو ئەندامانە خەریکی کاروبارى کەلتور، ئەدەبیات، سیاسەت و زانست بوون. بەشیکیان له تاران دەژیان و ئەوانى دیکەش له شارە گەرەکانى دیکەوه هاتبوون. کۆبوونهوهکەیان خاسیەتى کۆنگرەیهکی نیشتمانیی بچووکى لەخۆگرتبوو، بۆ ئەوەى هیز و گوپیان یەک بخەن.

جهمال خان کۆبوونهوهکەى بەم وتەیه کردەوه:

دۆستینە، بەخیربین!

مایەى خوشبەختیمە ئێوه لێره دەبینم. بێگومان ئەمەش خەلاتیکى خوداییه، ئەمشەو هەموومان لێره کۆبووینەتەوه. هەندیکتان یەک دوو پۆژه و هەندیکى دیکەشتان هەفتهیهک دەبێ بەپێکەوتوون تا بگەنە ئێره. دووبارە بەخیر بین.

ئەوه باش بزاتن، یەکه یەکهى ئێوه بۆ ئەم ولاتە گرنگن. هەندیک جار دەترسم لەوەى نەتوانین خەونەکەمان بەدییین، بەوەى تووشى کۆیرەوهرییهکی هەمیشەیی بووین و لێى دەرئەچین، بەلام بەنیگا و دیونکی دیکەدا هیوا له له دلمدا قۆلپە دەدا.

دۆستان، لەو دوایانەدا سەردانى بەشى باشوورى ولاتم کرد، تا بزاتم ناخۆ بریتانییهکان خەریکی چین. خۆى زۆریش سەخت بوو پێ بنیمە

سەر خاکه که ی خۆمان لهوئ، بهلام وهها خۆم نواند وهک ئهوهی
وهرگیزی کارمهندهکانی خۆمانه ی ئهوئ بم. لهوئ پهرجووی تهواو
پووده دا. بریتانییه کان داموده زگای نوییان دامه زاندوو، دهزگا، ماشین
و بزوینه، ئامیز و پۆمپا. ئهوان دیواریکی درێژیان هه لئاوه و هه موو
شیتیک به په وای خۆیان دهزانن، بهلام خۆ ئه دیواره هه روا بهردهوام
نامینن. زوو یان درهنگ پتویسته ئیمه له گه ل ئهوانه ی تازه خۆیندنیان
تهواوکردوو و له گه ل کرێکاره کانمان هاوکاری بکهین. بهلام جارێ ئیمه
خۆمان کێشه هه ره گه وره کهین. ئهوه ی ئیمه پتویستمان پتی هه بن
قانونه کانن، که له یه ک کتیبی قانوننامه دا جیگیر بکریین. دهسه لاتهکانی
پاشاش به تهواوی سنووردار بکریین.

ئیمه بۆ ئه و کاره رینگه یهکی درێژمان له پێشه، بهلام کاتی من ئیستا ئیوه
دهبینم، پاشه پوژیشم لێ دیاره.

دۆستینه، وهزیری کوژراو بهش بهشی دهستوری فره نسی وهرگیزاوه و
وای لیکردوو بۆ ولاته که شمان بگونجی. توانیومه دهقی تهواوی
دهستوره که به دهست بیتم، و چهند دانه یه کیشم لێ چاپکردوو. به
خۆشییه وه ده مهوئ وهک دیارییه کی زۆر به هادار سهر و دانه یه کتان
پیشکهش بکه م.

ده ی با دهستووره که تاوتوئ بکهین و به پتی پتویستیش کونج و
که له به رهکانی پر بکهینه وه. ئه مه خه ونیکه ده بیته راستی.

دۆستان، سوپاسی ئاماده بونتان ده که م.

میرزا پهزا له ژووره که چووه ده ر، ئینجا به سندوقه داریکی قورسه وه
گه راپیه وه. سندوقه که ی کردوه، سه روو دانه یه کی له دهستووره
کاتییه که ی ئیرانی به سه ر ئاماده بووان دابهش کرد. هه مووان له شوینی
خۆیان به دلخۆشی و هه له له وه چه پله یان لێدا.

جهمال خان كتيبيكي به لاهه نا، تا له گهل خويدا بيباته مالي ثايه توللا ته باته بائي. نه نهو ئاخونده بوو، وهك نوينه ري ثايه توللا شيرازي له گهل دهسته ي بازركان و دوكانداراني بازار و له گهل پاشادا قسه ي كردبوو. دواي نه م ديداره نهو بوو بووه گرنگرين بيچمي سياسي له ولات.

ثايه توللا به ساللاچووه كه ي شيرازيش، دواي سه ركه وتني فتواكه ي له باره ي توتن، به يه كجاري خوي له ژياني گشتي دزييه وه و چووه وه خه لوه ته تاييه تيه كه ي خوي. ويستي دواپورژه كاني ژياني به ئارامي و به نويز و دوعا به سه ر بيا.

ئيدي هه موو چاو كه وتبوونه سه ر ثايه توللا ته باته بائي. نه ويش باش له گهل جهمال خان ده هاته وه و لني تته ده گه يشت و پتيگوتبوو ده تواني بو هه مي شه پشتي پتيبه ستني. دواي كو بوونه وه ي ده ستوره كه، جهمال خان به خوي و ده ستوره كه سه رداني ثايه توللا ته باته بائي كرد.

كه سيك دانه يه كي له ده ستوره كه گه ياندبووه ده ستني عه ينوله وه. نه ويش به دانيشتن و پالدانه وه به سه ر سه ريندا هه ر لاپه ره كاني هه لده دانه وه و له تو ره ييشدا له نيو خويدا ده كولي. نهو كه سه ي دانه ي ده ستوره كه ي بو هينابوو، راپورتيشي له سه ر كو بوونه وه ي ده ستكه ي جهمال خان دابوو. له وانه يه يه كي كه له نه ندamani كوميته كه شته كه ي له ده م ده رچوو.

عه ينوله وه بو روي پاشتر چووه نوسينگي هه والگري تا له باره ي نهو پيشهاته له گهل سه رو كي ده زگاي نه يني قسه بكا: بيست و پتيج دانه له م كتيبه چاپ كراون.

عه ينوله وه له ش پرسى: "نهو كتيبانه يان له كو ي چاپ كردوون؟" نه وانه له بزمبايه وه چاپكراون و له پتي هه راتي شه وه ئاو ديوي ولات كراون.

عهیندولهوله ههستیکرد ئهم کاره کاری جه مال خان بئ. ئاخو زۆر جار ان ناوی جه مال خان وهک عهقلی پشت ههموو پشتیوی و ههراوزه نای ولات دههات. لی زۆر جاریش ناوی میرزا پهزای کۆپی ئایه توللا کرمانیشی ده بیست.

له راپۆرته که دا شتیکی تایبهت له باره ی میرزا پهزاوه باس نه کرابوو، هه ربۆیه عهینولهوله هیچ ریکاریکی له به رانه بر ناوی ئهو نه گرت به بر. ههروه ها هه رگیز جه مال خانیشی نه بینیبوو، به لام بۆ ئهو وینه یه کی پروونی له میتشکیدا هه بوو. پیاویک به سمیلکی شوڤبووه وه به خۆی و چاکه تیک و کلاویکی په شه وه له خه یال دانی ئهو دا بوو.

سه روکی سیخوړان به عهینولهوله ی گوت: "دانه یه که له و قانوننامه یه لای قورئان له سه ر تاقی ئاگردانه که ی ژووری دانیشتنی ئایه توللا ته با ته بائی دانراوه."

عهینولهوله ش هینشتا هه ر سه ر قالی خوارد نه وه ی پیا له چایه که ی خۆی بوو.

سه روکی سیخوړان درێژه ی به قسه کانی خۆیدا: "ئایه توللاش له سه ر هه ر لاپه ره یه کی کتیبه که تیبینی خۆی نووسیون. ئه مه ش دوا دانه یه، به لام ئیمه هینشتا هه والیکی پشتراست کراومان له سه ر قانوننامه که ی ئه وان پینه گه یشتوووه. هه مووان دانه یه کیان له گه ل خۆیان بردۆته مال تا له دهقه که ی بکۆلنه وه و تیبینی خۆیان له باره یه وه ده ربهرن. لیره دا دانه که ی لای ئایه توللا به لگه یه. ئیمه دانیاین ئه وان جاریکی دیکه ش کۆده بنه وه، به لام ده قانده ق نازانین که ی."

عهینولهوله پیا له چایه که ی خۆی دانا یه وه. ئهم قانوننامه یه کیشه که ی لی ئالۆزتر کرد له وه ی پاشا گومانی بۆ چوو بوو. بۆ ئیواره که ی کورته نامه یه کی بۆ شا نووسی، ئییدا پیتش نیازی کرد بوو به لکو پاشا درێژه به گه شته که ی نه دا و له به ر باری پتویست به زوویی بگه رپته وه."

بهم جوړه، دواى سى مانگ، جاريكى ديكه كومپته كه بډ قسه كردن له باره ي قانوننامه كه كړيووه وه. سه روكي دهزگاي هه والگري له كړيوونه وه كه ي تاران ټاكا دار بو، به لام نه يتوانيوو كات و شوينه كه بزاني.

عەينولده ولەش فشارى خسته سەر كابرأى سه روكي دهزگا و گوټى: "من ناتوانم هېچ لەم زانيارىيانە بكەم، من زانيارىى دهقاوده قم دهوئ، بهرله وەى پاشا بگهړيټه وه، دهمه وئ ههموو ئه وانه بخمه زيندان. دهمه وئ به پاشاى نيشان بدهم. دى شتيك بدؤزهره وه، شتيك بكه، ناو نيشانتيك بدهوئ، خو ئه گهر ئيسټا نه يانگريڼ، ئه وا گه وړه دهن و ناتوانين دژيان بوه سټينه وه. دى نيشانه ي پيگورپه وانم بدهوئ منيش ههموو دهر وازه كان داده خهم و ههموو مالكان، يهك له دواى يهك دهپشكنين تا ده ياندؤزمه وه و ده يانگرم. من ئه و جه مال خانم دهوئ! دى پؤژيكم پئ بلئ، با زنجيريان له مل بكه و تا پاشا ديته وه له ديوار بيان به ستمه وه. ئه وسا به قانوننامه كه ي خويان له سه روچاويان بدهم. ئه مه بډ ميرزا په زاش هه ر دروسته."

سه روكي سيخوړان چه ند چاويكى خوى ناردنه ئه و خان و مال و شوينانه ي كه كه ساني لايد و غه واره كاتيک دههاتنه شار، لئى دهمانه وه، به لكو له وئ بيان دؤزنه وه و سايه يان بكن. له و ههموو زانيارىيانه ي به ده سټيان هيتابوو، ئه وه دهر كه وتبوو ئه ندامانى كومپته كه له ماوه ي يهك دوو پؤژى ديكه دا كرده بڼه وه. عەينولده ولەش پراسته وخو ههموو دهر وازه كانى تاراني داخستن و يه كه ي سواره شى ناردنه شويني حه وانه وه كانى دهره وى شار. فه رمانى پيدان هه ركه سيك كټيبيكى پيښ يان پارچه كاغه زى له جانتادا پيښ يه كسه ر كؤتوپيښه ندى بكن و

بیگرن، تهنانت سواره‌کان تا شاری قه‌زوینیش پویشتن. سهریان به هم‌وو کاروانسهر اکاندا کرد و هر که سیک گومانیان لیکردبا ده‌یانگرت. که‌چی له هیچ شویندیک کتیه‌که‌یان نه‌دو‌زیه‌وه، لی پریزیک پی‌اوی به زنجیر به‌ستر اویان بۆ ناو شار پاکیشان. عه‌ینولده‌وله‌ش یه‌ک به‌یه‌ک لیکولینه‌وه‌ی له‌گه‌ل ده‌کردن و پاشان ده‌یخستنه‌ کونجی زیندان. عه‌ینولده‌وله‌ ده‌ینه‌پاند: خۆ ئه‌گه‌ر پی‌اوه‌کانی جه‌مال خان له‌ ده‌ره‌وه‌ی شار نه‌بن، ئه‌وا هر ده‌بن له‌نیو شاردا بن.

به‌ شینه‌یه‌کی چاوه‌پوانته‌کراو سواره‌کان به‌ سهر شوینی حه‌وانه‌وه‌ی می‌وانه‌کانی شاریان دادا و لینه‌گه‌ران که‌س لیتیوه‌ ده‌ربچیته‌ ده‌ر تا عه‌ینولده‌وله‌ به‌خۆی دیت و لیکولینه‌وه‌یان له‌گه‌لدا بکا. لی ده‌رکه‌وت ئه‌و ریبوارانه‌ هیچیان به‌سهر هیچه‌وه‌ نییه‌ و هه‌ریه‌که‌ و بۆ مه‌به‌ستیکی خۆی هاتوته‌ تاران و ده‌پواته‌وه‌.

بۆ پوژی سینه‌م ئاماژه‌یه‌کی وه‌ها بۆ عه‌ینولده‌وله‌ هات، گوايه‌ یه‌ک دوو که‌سی لایده‌ له‌ حوچه‌یه‌کی مه‌لایه‌تی له‌پشت مزگه‌وتی گه‌وره‌ی شاره‌وه‌ بینراون. هر خیرا عه‌ینولده‌وله‌ به‌ یاوه‌ری ده‌ستی سواران خۆی گه‌یاند هه‌وئ و به‌سه‌ری دادان و به‌هیز ده‌رگای حوچه‌یه‌کی کرده‌وه‌. له‌ یه‌کئ له‌ ژووره‌کان پی‌اوێک پالی به‌ عه‌ینولده‌وه‌له‌وه‌ ناو خستی و به‌سه‌ریدا بازیدا و له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ به‌ره‌و باخه‌که‌ تیتیه‌قاند. پی‌اوه‌ پاکردووه‌که‌ جه‌مال خان بوو. ئه‌و به‌ره‌و ده‌رگا هه‌لات، به‌لام عه‌ینولده‌وله‌ی بۆی راستبووه‌ و ته‌قه‌ی لیکرد. جه‌مال خانیش سه‌ره‌په‌لو چوو و پاشان له‌نیو داروته‌پاشدا ون بوو.

عه‌ینولده‌وله‌ که‌ هیشتا نه‌یده‌زانی پی‌اوه‌ پاکردووه‌که‌ کتیه‌ بانگی کرد: 'برۆن بیگرن، ئه‌و برینداره‌!'

یاساوه‌له‌ چه‌کداره‌کانیش غاریاندايه‌ ئه‌و شوینه‌ی جه‌مال خان لێی به‌ربووبووه‌وه‌ و له‌ گۆتره‌ له‌ ده‌ورو به‌ری خۆیاندا ته‌قه‌یان کرد. له‌و

ساته‌شدا له تاریکیدا ته‌قه له یاساوله‌کان کرایه‌وه. ئه‌وانیش ناچار خویان په‌نادا و ته‌قه‌یان کرده‌وه. ته‌قه‌کهره هێر شهبهره‌کش میرزا په‌زا بوو. ئه‌و له ژووریکی دیکه‌وه ته‌قه‌ی لیکردن ئه‌وه‌نده‌ش ته‌قه‌ی کرد تا هه‌موو ئه‌ندامانی کۆمیته‌که به‌ په‌نجه‌ره و به‌سه‌ر باندا هه‌لاتن و دهربازیان بوو. عه‌ینوله‌وله‌ خۆی گه‌یاند هه‌و هۆده‌یه‌ی ته‌قه‌که‌ی لێوه‌ ده‌هات، به‌سه‌ر دهرکه‌ که‌وت و ده‌مانچه‌که‌ی خالی کرد. میرزا په‌زاش پیک له‌ کاتی خۆیدا خۆی گه‌یاند بووه‌ هه‌وشه‌که و له‌پال دره‌خته‌کاندا خۆی هه‌شار دا. یاساوله‌کان ئه‌وه‌یان بینی میرزا په‌زا له‌کوێ خۆی شارده‌وته‌وه. وایان گومان کرد گولله‌ی له‌به‌ر برا بن. بۆ ئه‌وه‌ی بیگرن غاریان دا. یه‌کیکیان به‌ قۆنداغه‌ تفه‌نگ به‌توندی لێی دا و دوو که‌سی دیکه‌ش خویان هه‌لدایه‌سه‌ر و له‌زه‌ویان داو به‌رزه‌فتیان کرد.

جه‌مال خان توانی پرزگاری ببی، به‌لام یاساوله‌کان چه‌ند ئه‌ندامیکی ده‌سته‌که‌یان گرتبوو. عه‌ینوله‌وله‌ میرزا په‌زای زنجیر کرد و خستیه‌ کونجی زیندانی.

گه پانه وه له گهشت

پاشا دواى گه شتىكى شهش مانگه گه پايه وه. وهك وه لامىك بۆ نامه كهى عه ينولده وله، پاشا ته تهرىكى پيش گه پانه وهى نارد بو وه تا نمايشىك بكا، ئه وىش هه ندىك جاران ئىواران درهنگ به گالىسكهى شاهانه به ناو شارد ا بگه پى تا خه لك وه ها بزائن گوايه پاشا گه پاره وه.

گه شته كهى پاشا زياد له وهى خوى چاوه پى كرد بوو كات و پارهى تيچوو. له هه ر ولايتىك ديارى گه و ره و گرانبه هاى بۆ خوى، بۆ ژنه كانى و بۆ ئه ندامانى مالباته كهى كرى. ئاخىر ئه وه خووخديه كى ئىرانيانه بوو، كه سىك بۆ گه شت بچى، ده بووايه به ده ست و ديارى بگه پايه وه. پاشاش ريزى له و دابه گرت. ئه و ديارى يانهى پاشا كرپى وونى، جوان و سه رنجراكيش بوون. ئه وانيش به ره مى نوى، پارچه جل و كه لوپه لى ناو مال بوون، پى ده چوو هه رگيز له بازپه كانى ئىراند ا ده ست نه كه ون.

پاشا هر شتیکی له پښکا بهرچاو کهوتبا و دلی کرتبا، دهیکری و بهلاوهی دهناتا له کاتی کهپانهوهیدا لهگهل خوی هیتابایهوه.

نیستاش کوتایی به گهشتهکهی هاتوه، و له دیوهکهی پوسیای دهریای قهزوینهوه له پښی دهریاوه دهگیشتهوه ولات، سیزده گالیسکهی گورهی پر له کهلوپهل، کاروانیان لهدوای نهو بهستبوو. ۳۶۷ ههگبه و ساکی گورهی پر له کهلوپهل و ۳۲ دهرزنی گورهی پیللو، کلاو، چاکت، کتیب، فخفوری، ثامی و بووکهله و گمه، بازن، وینهکانی لهگهل مهزنانی ولاته خانهخوینکان. چوارچپوهی وینه و چاولیکه، کاترمیر، دوربین، گلپ، جگهره و قندهشهکر، زیر، نهلقه و نهنگوستیله، نهو میدالیانهی له لایهن سهرۆکی ولاته خانهخوینکان وهک دیاری پښی درابوون. چادان و جزوی قاوه، دهنکی قاوه، کریم و مهلههم بۆ ژنان، ناوینه و دهیان شتی جوان و نایاب و ردهوالهی دیکه.

کاتیکیش کاروانهکهی به بهردهم لادج پوسییهکاندا تیدهپهړی، خهک به دوایدا پایاندهکرد و داوای پارهیان لیندهکرد. بۆ نهوهی کهلوپهلهکانی سهلامت دهرچن، دراوی پوسی بۆ هلهدهدان. نهو خهلکش نهیاندهرانی ئاخو باری نهو هموو گالیسکانه چپیه، ههروهها خهیاالیشیان بۆ نهوه نهدهچوو پاشا له یهکک له گالیسکهکان دانیشتی، دهناتا هر بهو بره دراوه کهمه وازیان لیندههیتا.

گومرگی پوسی مشوری نهوهی خواردبوو شا زووتر به بهلهمیکی هیزی دهریاوانی خویان بۆ نیشتمانکهی خوی بگهپتهوه. بهدوایدا کهلوپهلهکانی بۆ پهوانه بکن. کاتیکیش پاشا بینی چاوچنزکه بهدپهفتارهکان به دواي کهلوپهلهکانی غاردهدن، ویستی شتومهکهکانیشی لهگهل خویدا بههمان بهلهم ببا.

نهوهش پوون نهبوو ئاخو بۆچی کارمهاندانی گومرگه خوجییهکه نهیاندهووست هاوکار بن. نهوان هر به دهق و پرتمای دیکهوه

دههاتنه وه لای پاشا به وهی ریگه نادرچ که لوپه له کان به هه مان به له م بگوازیڼه وه، بویه ده بن به شیوه یه کی دیکه باربرکین و بگوازیڼه وه. پاشا به ریڼوینه که ی خوی گوت: 'ئیمه متمانه به ئه وانه ناکه یڼ. من له چاوی ئه وان مه به سستی کی به دغه رانه ده بینم. نابی ئیمه که لوپه له کانمان به م جوړه بن مشور له دواوه به جیپیلین.

ریڼوینه که ش وه لای دایه وه: 'که لوپه له کان بن مشور خور نین، گومرگی پوسی چاودیریان ده کا و لیتا که پری ده ستکاری بکریڼ.'
'ناخر پوسه کان زیاتر له نیوه ی ئازربایجان خۆشه ویسته که مانیان له باوکمان ستاند و هه رگیزیش نه یاندا یڼه وه. خو ئه گه ر بزائن چی له ناو ئه وه هه گبه و ساکانه دا هه یه، ئه وا هه مووی له ده ست ده ده یڼ، ئیمه هه رگیز له شته کانمان دوور ناکه وینه وه، ئیمه له پوسیا ناروین مه گه ر که لوپه له کانمان له گه ل خۆماندا نه به یڼ.'

سه روکی گومرگیش نه یده سه لماند، ویستی سه ره تا له گه ل به رپر سه که ی خوی له باکو راویژ بکا. به نابه دلی پاشا بۆ شه وه که ی له یه کئ له میوانخانه کان مایه وه. له و شه وه شدا شتیک قه وما، بۆ پاشا له داگیرکردنی پوسیا بۆ ئازربایجان پۆلکتر بوو. بۆ به یانییه که ی هه رگیز ئه وه بۆ پاشا پوون نه بووه و ناخو چۆن و کئ به سه ر گالیسه که کانیان دادا و تالانیان کردبوون.

مه یدان و کایه ی گومرگه که له سه ر ده ریای قه زوین خوی له به نده ری کدا ده بینیه وه که بازارگانانی ولاته کانی دوروبه ر به کاریان ده هینا. ئه وان کالاکانی خویان به به له می که چه که^۷ ده گه یانده بازاره کانیان. بویه هه یچ پیوستیه کی وه ها له ئارادنه بوو تا که لوپه کان به اریزیڼ.

^{۱۷} که چه که: شه قوشه پ.

پۆلیسی روسی له ماوهی گهشتهکە ی پاشادا، ئاسایشهکه یان دهپاراست و پاسهوانییان دهکرد، بهلام نهگهریکی زۆر ههبوو پۆلیسی خۆجینی بهشیکی گهره ی کهلوپهلهکانیان بردی، وردیلهکانیشیان بۆ خه لکی ئاسایی بهجیهیشتین تا تالانی بکه ن. لهوه شهوهدا تهقهش کرا، لێ لهبه ر با و دهنگی شهپۆلهکانی ده ریا پاشا ههستی به هیچ نهکردبوو.

بۆ پۆژی پاشتر کهس نهیدهوێرا ههواله کارهساتبارهکه به پاشا رابگهیهنن. کاتیکیش له خهو بیدار نهکرایهوه و ناشتای بۆ نههات. هه ر خۆی بۆ ههوالوباس مهلیچکی نارده دهروه:

”برۆ بزانه ئهوانه له کوین؟“

مهلیچک، ئهوی له میانهی گهشتهکه خهپهتر بووبوو، به زهحمهتیهوه رنیدهکرد و چووه دهروهی شوینی ههوانهوهکه و به ههناسهبرکی گهراپهوه: ”هیچ کهسیک لێره نهماوه. ههگبه و ساکهکانیش نهماون.“

لهسه رهاوه پاشا هیچی لێ تینهگهیشته، لێ کاتی لهسه ر پێخهفهکه ی ههلسا، هاواری کرد: ”ئهوه چیت گوت؟“

مهلیچک قسهکه ی دووباره کردهوه: ”ههمووان رۆیشتون. ههگبه و ساکهکانیش نهماون.“

له شوینی ههوانهوهکه هیچ کهس نهدهبینرا، بهلام بهندهرهکه جهنجال بوو. ئه و گالیسکهانه ی دوینی ئیواره به باری تهواوهوه لهبه ردهم گومرگهکهوه راگیرابوون، ئیستا بهتالان و تیکیشکینراون. ههگبه ی دپاو و دیاری شکاو له و گۆره کهوتبوون و هه ندیکیشیان بووبونه سوتماک.

پاشا به شه پرزه بیهوه بانگی راویژکارهکانی کرد، بهلام کهس به پیر دهنگیهوه نههات. ئینجا بانگی نوکه ره تایبهتیهکه ی خۆی کرد:

”مه شه دی! مه شه دی!“

ئەوئىش سەروسەكوتى^{۹۸} ئۆدەرنەكەوت. وەك ئەوئى شىتىكى لە قورپك
گىر بووبىن، بانكى كرد: "مەلىچك".
مەلىچكىش بە ھەلەداوان ھاتەوئە لای پاشا و بە گریانەوئە دەستى گرت.

پاشا دەبووايە شەوئىكى دىكەش لەو شوئىنە بمىئىتەوئە تا بۆ بەيانىيەكەى
قسە لەگەل سەرۆكى پۆلىسى گومرگەكە بكا. كابراش بەيانىيەكەى زوو
وئەدەرکەوت. لە ناخەوئە داواى لىتوردنى كرد و بەلىنى دا روسىا
قەرەبووى پۆلىستى شتەكان بکاتەوئە و پارەكەى بۆ بژمىرتەوئە. پاشا
نامەيەكەى بۆ قرال نووسى و سكالای دۆخە ئازار بەخشەكەى لىكرد، كە
لەسەر ولاتەكەى ئەو پىنگەيشتوئە و بەم تىبىنىيە کوتایى بە نامەكەى
هینا: "تاقمىك لە چەتە و دز سىتەرى ناشىرىنى خۆيان خستە سەر
يادەورىيە شىرىنەكانى قرالى خاوەن پایە و خانەوادە خۆشەويستەكەى".

لەگەل پۆلىشتنى پاشا لەوئى ھەوت توپ تەقنران. دەستەيەكیش لە
پۆلىسەكان ئىكلاميان بۆ پاشا كىشا و تا سەر بەلەمەكە ياورىيان كرد.
سەرۆكى گومرگى روسىش گوتى: "ئىمە لىكۆلىنەوئەيەكەى ورد دەكەين و
ھەمووى ساغ دەكەينەوئە و خاوەنشكۆ ئاگادار دەكەينەوئە. ھەگبە و
ساكەكانى بۆ دەگەرپتەوئە". ئىنجا پاشا بە نامرادی و خەمبار و بە
دەستى بەتالەوئە بە خۆى و مەلىچك سواری بەلەمىكى روسى بوون.
گەشتەكەى پاشا لە دەريای قەزوينەوئە بۆ تاران مايەى خەم و ژان بوو.
لە بەشىتىكى زۆرى ماوئەى گەرانەوئەى نەخۆش كەوت. لە تارانیش
يەكسەر لەناو جىگەدا كەوت. بە سەرۆكى تۆكەرانى گوت، بۆ ماوئەى
سى پۆژ نايەوئى ھىچ كەسەك بىينى.

^{۹۸} سەروسەكوت: سەروبیچم.

پاشا تاي هاتني و گهرووشي زور نازاري دهدا. نهو پروداوهي سهر بهندهره پوسيهكه، خراپي بهسهر هيتا، بهلام گهشته سهرنجراكيشهكهي زور له گوروتيني بردبوو، شهكهي كردبوو.

هميشه نهو كوشكهي خوي به بههشتيكي سهر زهوي دهچواند، لن ئيست، كه نهو هموو كوشكانهي له ولاته پروژئاواييهكان بينين، ئيدي زاني سهروكي ولاتهكان چون دهژين، كوشكهكهي خوي له چاو هي نهوان وهك هي سهدهكاني ناوهراست هاته پيشچاو.

تهنانه زاتي نهووشي نهمايوو خوي نيشاني ژناني حهرهمسهراكهي بدا، بهردهوام دهبووايه زهنگ بۆ سهروكي توكهراني لييدا تا ئاگاداري بكاتهوه، كه نايهوي هه مان پاسهوان و سوالكه و بازار و خهساوهكان ببيني.

له هولي مينابهندهكه و له ژووري نوسنتيشي ههر هه مان شته كۆنباوهكاني دهبينينهوه. دۆلاب، كورسي، ميز، ئاويته پهيزه، پيلاو و كلاوهكان ههر همووشيان پهپوت بوو دياربوون. ئيدي ليفهي بهسهر دهموچاودا دهدا و پتي باشتر بوو بخهوي و ههرگيز بيدارنهبيتتهوه تا نهو ژيانه پاشكهوتوهو چيدي بهروكي پي نهگريتهوه.

بۆ پوژي چوارهم، تاج سولتان كورپهكهي خوي لهباوهش كرد و هاته كوشك تا بهخيرهاتهوهي پاشا بكا. نهههش تاكه ريگه بوو، پاشا بيدار بكريتهوه و بگهريندريتهوه سهر ژياني ئاساييانهي خوي. له كوتاييدا پاشا ملي دا ببيني.

”ئاي باوكه، چون لاواز بووي؟“

پاشاش كچهكهي خوي ماچ كرد و به تاسهوه سهيري مندالهكهي كرد، لهين پهتو شيرپهنگيهكهدا خهوي ليكهوتبوو.

پاشا به نهرمييهكهوه گوتي: ”گهوره بووه و گوراوه.“

‘مه به سست چیه؟ خۆم هیچ شتیکی وه های لئ نابینم.’
پاشا به دهستی په تۆکه ی له سه ر سه ری نه وه که ی لادا.
‘باوکه بۆچی بیزار دیاری؟’

پاشا هر یه کسه ر باسی به تالانبردنی که لوپه له کانی لای گومرگی روسی
بۆ کرد: ‘جلی زۆر جوانمان بۆ هینابوون. کتیب و دهرزه نیک گه مه ی
مندالانیشمان کړیوو، لئ پوسه کان هه موویان دزی.

هه سستیکی وام هه یه بۆیه تالانیاں کردین، چونکه پێگه م نه دا هه گبه و
ساکه کانمان له وئ جیبیلین تا دواتر بۆمان بنیره وه. ملوانکه یه کی زیر
میدالیا به کمان بۆ منداله که له پاریس کړیوو. بۆ خوش به ختی ئه و دوو
یادگاریه م خستبووه نیو ئه و باوله ی که پوژژمیره که م تیدا هه لده گرت.
دیاره خوا نه یویستوو به دهستی به تال بۆ لای تو و منداله که ت
بگه ریمه وه. ته ماشاکه، فهرموو ئه وه تان.’

به دهم ئه م قسه یه ملوانکه زیرینه نازداره که ی دهرهینا و له ملی که چه که ی
کرد.

تاج سولتانیش گوتی: ‘باوکه، زۆر جوانه، زۆر نازه نینه.’ ئینجا دهستی
باوکی گرت و ماچی کرد.

‘میدالیا که ش بۆ جیشینه که مانه، باش بۆی هه لبگره، بۆ پوژانی دادی، تا
بیته یاده وه ره یی گه شته که مان بۆی.’

له وکاته دا منداله که چاوه کانی کردنه وه و له پاشا نزیبووه وه.¹¹ تاج
سولتان به رزی کرده وه و له باوه شی باوکی دانا. پاشاش له
خوش به ختیان شاگه شکه بوو: ‘ماشه لالا، ماشه لالا، تادی هر به ئیمه
ده چی.’ منداله که ی ماچ کرد و به رزی کرده وه. کاتیکیش زیاتر به رزی
کرده وه.

تاج به پێکه نین به لام به ترسه وه گوتی: ‘باوکه، وا مه که. ئاگادار به.’

¹¹ لئ نزیبوونه وه: لێرامان، به سهیری ته ماشاکردن.

‘مه ترسه، ئاگامان لتيه، ينگومان ئاگامان لتيه.‘ ئەمەي گوت و مندالەكەي
ئەو ەندە بەرزكردەوہ تا لە ترسا گريا.

‘باوكە، بیدەوہ من، دەي پتم بلي گەشتەكەت چۆن بوو؟’

‘گەشتيک بوو لە پادەبەر پڕ ئەزموون بوو، نازانين چۆن دەستی پڤ
بکەين، لە کوێوہ بيگيرپڤنەوہ. لە ەموو لايەكەوہ وەك پاشايەكەي
پاستەقینە پيشسوازيماڤ ليدەكرا. سەرۆک و مەزني ولاتاني پوژئاوا
هەميشە وەها بپرەكەنەوہ كە ئيمە لە پوژگاري شكومەنديي ديريڤي
ئيرانيدا دەرڤين. پيمان سەيربوو، جيهان ئەو ەندە زۆر لە بارەي پابر دووي
ئيمەوہ بزاني. ئيمە گەشتنامەمان نووسيوو ەتەوہ، هيشتا ورەكاري
زۆر تريشي دەخەينە سەر. پاشان دەيخەينە بەر دەستی ئيوہ. تەنيا دوای
مردنم، دەرکړ ناوەرۆکي گەشتنامەكە ئاشکرا بکەي.’

هەنديک شت ەيە تەنيا دەرکړ بۆ تۆي باس بکەين. ئەوانە شتي خۆش
و پڤکە نيناوين. ەەر جاريک بيريان لتيكەينەوہ، دەيڤ سەرلەنوڤ
پڤبکە نينەوہ.

لە مۆسکو بانگهڤيشتي سەر خواني شيواني قرال کراين، شان بە شاني
ئەو بە سەر سەكۆيەكە كەوتين. من لە دەستە پاستي دەپويشتم و
شمشيزەكە شم بەكە لەكەمەوہ بوو. ەستم كرد شتيك لە دەستم كەوتە
سەر زەوي، ئەو ەش پارچەيەكەي شمشيزەكەم بوو، بەلام زوو نەمزاني
ئاخو چيڤە. لە پڤ نيگام پەريڤە سەر گەو ەريكي كەسك لە سەر مافورەكە،
تومەز ياقوتەكەي دەسكي شمشيزەكەم بوو. باشە دەبووايە چي بکەم؟
نووشنامەوہ تا ەلليگرمەوہ. قرال سەيريكي كردم، لي تينە گەيشت ئاخو
من چيدەكەم.

پاشا مرواريڤە كەسكەكەي لە بەرکي چاکەتەكەي دەرهيڤا، داڤە تاج
سولتان و بە خەندەوہ گوتي: ‘پوسەكان پڤيان نەكرا ئەمەم لي بستين.’
‘باوكە، نابڤ لەو تالانكردنە بیدەنگ بيت.’

‘دهزانم، به لام ئهوانه دياربیه کان بوون، دیاری بۆ تۆ و بۆ ژنهکانی ئیمه بوون. خۆ خه لک چاوه پیتی شتیک له ئیمه دهکهن.’

‘به لای، ئه وه دهزانم، به لام خۆ ده بی لیشی تیتیکهین. من زۆر مهراقم ئاخۆ له گهشته که تدا چیت بینوه، دهی هه موویم بۆ بگێره وه.’

دیسان پاشا پیکه نیه وه: ‘ئه مه شیان هه ر ته نیا بۆ تۆی باس دهکهین. به شیوهیه کی ئاسایی، دوولینگه که م’ هه میشه له نیه وه پاستی توند دهکرا، به لام له شانۆنامه یه کی هه نگاریدا هه ر لیم دههاته خوار. شه ویکیان بۆ کونسیرتیک بانگهشست کرابووین. کاتیکیش ژنی پاشای هه نگاری پیلی ئیمه ی توند گرت تا به مانگه یه نیه وه شوینی هه وانه وه مان، دوولینگه که م دیسان لیهاته خوار. ئیمه ش هه ولمانده دا به ئانیشکمان توند بیگرینه وه و نه که ویته خوار، به لام پیم نه کرا. هه ر بۆیه ده بی ئه وه بیتیته بهرچاو که بۆچی به پریگاوه چه ند کیلویه کمان لای که م بۆته وه.’ گه شتیک و دوورودریژ، بی پشوودان و به و هه موو وروژانه چۆن بووه.

تاج سولتان دهستی خسته سه ر ده می به لکو پیکه نینه که ی بشاریته وه. ‘باوکه، ده کری بیه نیمه بهرچاوی خۆم، که چی هیشتا هه ر گهش و دیاری.’

‘له بهرلین چووینه باخچه ی ئاژه لان. له ویدا شیر و پلنگ و مار و فیلیان هه بوون. زۆرمان پێ سهیر بوو. مه لیچک زۆری پێ که یفخۆش بوو، نهیده ویست له وێ بپوا. پشتر، کاتی هیشتا گهنج بووین، له جهنگه ل تووشی شیر و پلنگ دههاتین، به لام خۆ هه نووکه له هیه کوییه ک نابینرین. بیرمان لیکردۆته وه، ئیمه ش له تاران باخچه یه کی ئاژه لان دروست بکهین. ده کری یه کیک بۆ کوپه که ت دروست بکهین. بۆ ئه و زۆر باش ده بی له نزیکه وه ئاژه له کان ببینی. له وانیه هیشتا شیر و مار و

^{۱۰۰} دوولینگه: شلوار، پانتۆل.

پلنگ له ولاته که مان بدوزینه وه. ده کړی مه یمون و فیلش له هیندستانه وه بهین.

باوکه، ئه ری پټم نالټی پاریس چون بوو، ئایا به فرهنسی له گه له خلکی سر جاده ناخوتی؟

به دنیاییه وه، به لام کیژم، خو خه لکی سر جاده به شیوه یه کی دیکه له وهی ئیمه قسه ده که ن. به گویره ی مه زنده مان، ئیمه له پارسییه کان باشتو فرهنسی قسه ده که ی. ئه وان به دروستی ددوین، به لام جوړه فرهنسییه کی ټیکشکاوه. ئیمه هه موشتمان نووسیوه ته وه، شتی زور سر نجر اکیتمان له پاریس بی. پو باری سین وهک مار به نیو شاردا ده کشی و له هه ردو دیوی پوڅه که ی پیکه یان لیداو. شه ویکیان له وی پیاسه مان ده کرد، پو بار و پیکاکه و پرده کان به شیوه یه کی ناوازه به گلوی کاره بایی پووناک کرابوونه وه. هه روهک ئه وه و ابو به نیو حه کایه ټیکي ته فسووناویدا پیکه ی. مرواریه کانی چاکه ته که م و ئه لقه و ئه نگوستیه له ی ده ستم به شیوه یه کی جادوویی ده بریقانه وه، سینه ره که شمان شکو دارانه به دواماندا ده هات

کاتیکش تاج سولتان رویشته وه مالی خوی، پاشا بانگی مسته وفی ئه لمه مالیکی سه روه زیری کرد، ئه ویش ده سته جی گه یشت.

وه زیر به تاسه وه پرسی: "ئهری پاشا گه شته که ی پی چون بوو؟" پاشاش سوپاسی نه خسه نایابه که ی کرد که بۆ گه شته که ی دایر شتو. "له میانه ی گه شته که ماندا جار له سر جار تبینی ئه وه مان کرد، وه زیره که مان له پیناو ئیمه دا ئهرکی زور کیشاو و ماندوو بووه. ئیمه یادگاریکی نایابمان بۆ هینا، لی به داخه وه له به نده ره پوسییه که له ده ستمان دا. ئه نجامی گه شته دریزه که مان له ناو جانتاکه ماندا بوو، ئیستاش جانتا و ساکه کان رویشتون، وهک ئه وه وایه گه شته که له پیناو هیچ بووی."

“به‌داخه‌وه بۆ ئه‌و ڤووداوه نه‌خوازاوه، به‌لام خۆ گه‌شته‌که واتای زۆر قوولتری له‌ دیارییه‌کان هه‌بوو.”

“هه‌ر به‌پاستیش سه‌ردانی زۆر کارخانه و ڤڕۆزه‌ی ته‌لارسازی و مۆزه و پیتشانگای کشتوکالیمان کرد. ئیستا ئیمه‌ نه‌هاتووینه‌ته‌ سه‌ر خۆ، هه‌ست ناکه‌م باش بم، به‌لام له‌ ماوه‌یه‌کی کورتدا له‌ گه‌ل ده‌سته‌ی حکومه‌ت قسه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی له‌وێ ببنیم ده‌که‌م.”

وه‌زیر خوازیاربوو هه‌موو شتیکی له‌سه‌ر گه‌شته‌که‌ی بزانی، به‌لام پاشا هه‌ر به‌وه‌نده‌ ڤراندیه‌وه‌ که‌ سه‌ردانی کارخانه‌کانی کردووه‌ و قسه‌ی له‌گه‌ل به‌لینده‌ر و بازرگانه‌ گه‌وره‌کاندا کردووه‌: “له‌ ئالمان سه‌ردانی کروه‌په‌Krupp، ئه‌و کارخانه‌یه‌ی ئاسن و چه‌کی لێ به‌ره‌م ده‌هێنری کرد. کارگه‌که‌ زۆر کاری تیکردم. به‌ڤیوه‌به‌ری کارگه‌که‌ تۆپی تازه‌دروسته‌کراوی نیشاندام. ئیمه‌ باوه‌رمان به‌ چاوی خۆمان نه‌ده‌کرد! من درێژی لوه‌ی تۆپیکم به‌ پنیه‌کانم ڤیوانه‌کرد، تۆپه‌که‌ بیستویه‌ک ڤی بوو. نه‌وجه‌وانیکی چوارده‌سالی به‌ ئاسانی ده‌یتوانی به‌ سکه‌خشکی به‌نیو لوه‌که‌یدا ڤه‌وا. ئیمه‌ ڤیزیک له‌و تۆپانه‌ و ژماره‌یه‌ک له‌ تفه‌نگمان به‌ڤادان دان. له‌ روسیا، له‌ هه‌نگاریا، له‌ ئه‌مستردام، له‌ به‌لژیک و فه‌رهنگستانیشدا چاومان به‌ کارخانه‌ی دروستکردی ڤیلاو، فه‌خفوری و توتن و کاترمیز و ڤستتوچنین که‌وت و زۆر گرینه‌سه‌تمان له‌گه‌لدا واژوکردن و به‌هۆیه‌وه‌ نوینه‌رکانیان بینه‌ تاران و تا زیاتر له‌و باره‌یه‌وه‌ له‌گه‌ل ئیمه‌ بدوین.”

وه‌زیر ڤیواڤوو جارێ کاتی ئه‌وه‌ نییه‌ ڤه‌خنه‌ له‌ گرینه‌سه‌ته‌کان بگری، ئاخ‌ر تییینی ئه‌وه‌ی کرد، پاشا ڤیویسته‌ زۆر وریا ڤی: “هه‌ست به‌ خۆشه‌ختی ده‌که‌م که‌ پاشا له‌ گه‌شته‌که‌یدا شتی سه‌رنج‌راکێشی ببنوه‌ و به‌ دلی بووه‌، به‌لام بۆ ولات وه‌ها باش‌تره‌ له‌ کابینه‌ی حکومه‌ت به‌ شیوه‌یه‌کی گرده‌ڤرانه‌ چاو له‌و گرینه‌ستانه‌ بکا و تاوتوتیان بکا.”

زۆر باشه، ئېتمەش نەخشەى نويمان ھەيە، دواتر باسيان لىۋە دەكەين.
ئىنجا پاشا ھەلستا، ھىشتا شتىك ھەبوو پاشا نەيدەويست وەزىر پىنى
بزانى. وەزىر تا لاي دەرکە بەدوای پاشادا پويشت.
لە بەرلىن شتىكمان پىنى، بەدلما نەبوو. ويستان سەرنجەكەمان بە
بەرپرسەكان بلىتىن، بەلام وەھاشمان نەکرد.
خاۋەنشكۇ، چى بوو؟

لە بەرلىن نھۆمى مېۋانخانەيەك بۇ ئېمە پىكخرا بوو. شويئەكە زۆر باش
بوو، ئېمە لىنى پازى بووين. لى بە درەنگانى شەو كاتى ويستان پشو
بدەين و پال بکەوين، گويمان لە دەنگەدەنگى تاقمە پياۋىكى بەرەلا بوو.
گومانمان بۇ ئەۋە چوۋ ئەۋان زانپىيتيان ئېمە شەو لەۋى بە سەردەبەين.
ئەۋان وەك كەر دەيانزەرپاند، وەك مانگا دەيانزەرپاند و وەك سەگىش
دەيانچەپاند. ويستان پەنجەرەكەمان بکەينەۋە، بانگيان بکەين و
بىئەنگيان بکەين، لى وەھامان نەکرد. سەرمان خستە بن سەرىن و لىفە
تا گويمان لە ھەراۋزەناكەيان نەبىن. پۇلىسىش نەھات چارەيان بكا.
دەترسم پياۋەكان بەدمەست بووين. خەلک لە بەرلىن زۆر دەخواتەۋە.
پۇلىس لە ولاتە خۇرئاۋاييەكاندا لەچاۋ ولاتى ئېمەدا دەسەلاتيان كەمتەرە.
خاۋەنشكۇ رەفتارىكى باشى نواندوۋە. گەشتى وەھا لايەنى نەرتىنىشى
تېدەكەۋى. لە ھەموۋشى گرنگتر ئەۋەيە، پاشامان بە تەندروسىتى باش
گەپراۋەتەۋە، ئىدى شانشىنەكەمان دەرکىر سوود لە ئەزمونەكەى ئەۋى
ۋەربگرى.

كاتىكىش وەزىر لەۋى پويشت، پاشا گەپرايەۋە ژوورى كارى خۇى،
دەرەكەى لەسەر خۇى داخست و سەرى بەسەر پۇژژمىزەكەدا گرت. تا
درەنگانىكى شەو ھەر لەۋى مايەۋە و دەستىشى بۇ نانى شىۋان نەبرد.
پاشا دەينۋوسى، لاپەرەكانى ھەلدەدايەۋە، دەيخويندەۋە جارىكى دىكە
بەسەرىدا دەچوۋەۋە و دەيخويندەۋە.

ئەمرۆ ئىمە لە گۆرەپانی کرملىن قەدەممان لىدا، ھەر بەراستى كۆشكىنى گۆرەى دەروازە پتەو. لەوئ جۆرە پرتەقالىكمەن خوارد ناوەكەى سوور بوو، شتىكى بەتام بوو.

ژنەكەى قىرال پىلى ئىمەى گرت، قىرالىش قولى ژنىكى گەنجى توند گرتبوو، ناوەكەىم نایەتەوە بىر. ئىمە پىمان نایە ژوورىكى گەورەو، لەر قاوشە گەورەیدا سەما دەكرا و ناو بەناویش ئاھەنگى دەمامكدارى تەدا دەكرا. شتىكى وەھا لەوانەى بە دلى ژنەكانى ئىمەش بى.

لەكاتى نانى شىواندا ژنەكەى قىرال لە تەنىشت مەنەو دانىشت، ھەرچى ژنە جوانەكەش بوو لە بەرانبەرمان جى گرتبوو. ژنىكى كەژەمان بىنى، ئىمە ھەزمان لىبوو لەگەل ژنەكە بدوین، بەلام ژنەكەى قىرال ھەموو شەوئەكە ھەر دەچىرپانەدە بن گویم و بوارى پىنەدام، دەمى بۆگەر، كەردبوو. خوا لەپای ئەو ھەر سزەمان دەدا.

پاشا بە خەندەو ئەو نووسىنەى خۆى دەخویندەو. بىرى كەوتەو لە پارىس دىمەنىكى ژۆر جوانى بىنبوو، بەلام بىرى چووبوو تۆمارى بكا، ئىدى ئىستا ئەویشى بۆ زیاد كرد: "لە پارىس لە ئاوتىنەى گالىسكەكەماندا ژنىكى نازدارمان بىنى. وەك ئەو وابوو وىنەكە لە چوارچىوہى، گىرابى، ئاخىر ھىچ ژنىك بەقەد ئەو جوان نەبوو. گالىسكەكەش درىزەو، بە پىرۆیشتنەكەى خۆى دا، ژنەش لە ئاوتىنەكەو و ن بوو. ئىمە ئامادەبووین ئەو شوخە لەبەر زىر ھەلبكىشىن و بىكرىن، بەلام ھەر پاشاش سنوورى خۆى ھەى."

دەنگانىكى شەو بوو، جاران لەو كاتانەدا لەسەر پىنخەفەكەى كىشاو، كىتىبى دەخویندەو، بەلام خۆ نەیدەتوانى دەست لە نووسىنەكەى ھەلگرت. پەرەكانى گەشتنامەكەى ھەلدايەو، گەیشتە سەر ئەو بەندەى لەبارەى سەردانەكەى بۆ ھۆلەندای نووسىبوو. كاتىك خویندەو ھەرىكبوو دلى لە شەوقى غەرىبكردن ھەلدەفرى، لەویدا وەھاى

دروندهوه: "کاتی ئیمه به قیتار گه‌یشتینه ویستگه‌ی ئەمستردام، سەرۆکی
 ٨. لاره‌وانی و یەک دوو ژهنه‌پال و سەرۆکی پۆلیسی شاره‌که له
 به‌ناوارییدا وه‌ستابوون. کاتیکیش له قیتاره‌که دابه‌زین، موزیکژهنه‌کانیش
 وه‌هاپان موزیک ده‌ژهنه‌ گوتیان که‌ر ده‌کرد، هه‌ر یه‌کسه‌ر ئه‌و هه‌سته‌مان
 ٩. هات، ئیمه له‌و ولاته به‌ گه‌رمیه‌وه به‌خێره‌یتراوین.

١٠. ستردام شارێکی جوانه، شه‌قامه‌کانی پاک و خاوێن، خانووه‌کانی
 ١١. هه‌ووتوی کێک وان و پالیان به‌یه‌کدا داوه، شتیکی وه‌هات به‌ میتشدا
 ١٢. لاره‌که له لایه‌ن مندالانه‌وه دروستکرا. پاشای هۆله‌ندا نه‌خۆشه،
 ١٣. هه‌وا به‌کی هه‌یه، کاتی مرد جیگه‌ی ئه‌و له‌سه‌ر ته‌خت ده‌گرێته‌وه. خۆ
 ١٤. ئه‌و ئیشه‌ لای ئیمه‌ش پێی تیچووبایه، ئیمه‌ش تاج سه‌ولتانمان
 ١٥. هه‌ینشین ده‌ناساند.

١٦. وه‌ستگه‌ی قیتار به‌ گالیسه‌که به‌نیو شاردا پویشتین، خه‌لکیکی
 ١٧. یه‌س له‌سه‌ر شه‌قام وه‌ستابوون تا که‌ ژاوه‌ی ئیمه‌ ببینن. ئیمه‌ زۆر
 ١٨. جوانمان ببینن، پێموایه ئه‌م ولاته هه‌یج ژنیکی ناشیرینی لێ نییه.
 ١٩. هه‌وا به‌کی پێشتر هه‌رگیز ئێرانیا نه‌بینیبوو، چ جای پاشای ئێران.
 ٢٠. ده‌ستیان بۆ ئیمه‌ را‌ده‌وه‌شاند و هه‌ندیک له‌ ژنانیش به‌ ده‌ستیان
 ٢١. هه‌په‌ران بۆ ده‌هاوێشستین. هه‌رچه‌نده‌ شته‌که هه‌ندیک هه‌راسانیش بوو،
 ٢٢. لای خۆشیمان لێی هات.

٢٣. هه‌وا به‌ویش له‌ میتواخانه‌یه‌کی زۆر نایابی سه‌ر که‌نالیکی ئاو ماینه‌وه،
 ٢٤. هه‌وا بۆ بۆز و وون بوو، بۆ خه‌وتنیشمان زۆر ئاسووده‌ بوو. ئه‌وان
 ٢٥. هه‌وا به‌کی شارستان، ئه‌و هۆله‌ندیانه‌ هه‌یج کامیکیان به‌ شه‌و وه‌ک که‌ر
 ٢٦. هه‌وا به‌ری.

٢٧. هه‌و هه‌فته‌ له‌و ولاته ماینه‌وه، زۆر شتمان ببینی، سه‌ردانی زۆر
 ٢٨. هه‌وا به‌مان کرد و له‌که‌ل زۆر له‌ خاوه‌ن کار و بازرگانان قسه‌مان کرد،
 ٢٩. وه‌ک دوکاندارانی بازا‌ری ولاته‌که‌مان پوو‌قایم و زه‌ر نین.

ټه مړو ټيمه له گورپه پانی کرملین قهده ممان لیدا، هر به راستی کوشکیکی
گورهی د هروازه پته وه. له وی جوره پرته قالیکمان خوارد ناوه که ی
سوور بوو، شتیکی به تام بوو.

ژنه که ی قرال پیلی ټیمه ی گرت، قرالیش قولی ژنیکی گه نجی توند
گرتبوو، ناوه که یم نایه ته وه بیر. ټیمه پیمان نایه ژووریکي گوره وه، له و
قاوشه گوره یه دا سها ده کرا و ناو به ناویش ټاهه نگی دهامکداری تیدا
ده کرا. شتیکی وها له وانه یه به دلی ژنه کانی ټیمه ش بی.

له کاتی نانی شتواندا ژنه که ی قرال له تهنیشت منه وه دانیشت، هرچی
ژنه جوانه که ش بوو له به رانه رمان جی گرتبوو. ژنیکی که ژه مان بینی،
ټیمه چه زمان لیبو له گهل ژنه که بدوین، به لام ژنه که ی قرال هه موو
شه وه که هر دهیچرپانده بن گویم و بواری پینه دام، ده می بژگن
کردبوو. خوا له پای نه وه هر سزامان ده دا.

پاشا به خنده وه نه و نووسینه ی خوی ده خوینده وه. بیري که وته وه له
پاریس دیمه نیکی زور جوانی بینیبوو، به لام بیري چووبوو تواماری بکا،
نیدی ټیستا نه ویشی بؤ زیاد کرد: له پاریس له ناوینه ی گالیسکه که ماندا
ژنیکی نازدارمان بینی. وهک نه وه و ابو وینه که له چوارچیوه یه ک
گیرایی، ناخر هیچ ژنیک به قه ده و جوان نه بوو. گالیسکه که ش دریژه ی
به پریویشتنه که ی خوی دا، ژنه ش له ناوینه که وه ون بوو. ټیمه
ټاماده بووین نه و شوخه له به ر زیږ هه لیکیشین و بیکرین، به لام خو
پاشاش سنووری خوی هه یه.

درهنگانیکي شه و بوو، جاران له و کاتانه دا له سر پخه فکه ی کشابوو
کتیپی ده خوینده وه، به لام خو نه یده توانی ده ست له نووسینه که ی
هه لگری. په ره کانی گه شتنامه که ی هه لدا یه وه، گه یشته سر نه و به نده ی
له باره ی سه ردانه که ی بؤ هله ندای نووسیوو. کاتیک خویندیه وه
خه ریکبوو دلی له شه و قی غه رییکردن هه لده فری، له ویدا وه های

خویندهوه: 'کاتی ئیمه به قیتار گه‌یشتینه ویستگه‌ی ئەمستردام، سەرۆکی شاره‌وانی و یه‌ک دوو ژه‌نه‌رال و سەرۆکی پۆلیسی شاره‌که له پیشوازییدا وه‌ستابوون. کاتیکیش له قیتاره‌که دابه‌زین، موزیک‌ژه‌نه‌کانیش وه‌هایان موزیک ده‌ژهند گوتیان که‌پ ده‌کرد، هه‌ر یه‌کسه‌ر ئەو هه‌سته‌مان بۆ هات، ئیمه له‌و ولاته به‌گه‌رمیه‌وه به‌خێره‌یتراوین.

ئەمستردام شاریکی جوانه، شه‌قامه‌کانی پاک و خاوێن، خانوه‌کانی وه‌ک قووتوی کێک وان و پالیان به‌یه‌کدا داوه، شتیکی وه‌هات به‌میشکدا دی، شاره‌که له لایه‌ن مندا لانه‌وه دروستکراي. پاشای هۆله‌ندا نه‌خۆشه، کیزۆله‌یه‌کی هه‌یه، کاتی مرد جینگه‌ی ئەو له‌سه‌ر ته‌خت ده‌گرێته‌وه. خۆ ئەگه‌ر ئەو ئیشه‌ لای ئیمه‌ش پێی تیچووبایه، ئیمه‌ش تاج سه‌ولتانمان وه‌ک جینشین ده‌ناساند.

دوای ویستگه‌ی قیتار به‌گالیسه‌که به‌نیو شاردا پۆیشیتین، خه‌لکیکی زۆریش له‌سه‌ر شه‌قام وه‌ستابوون تا که‌ژاوه‌ی ئیمه‌ ببینن. ئیمه زۆر ژنی جوانمان ببینن، پیموایه ئەم ولاته هه‌چ ژنیکی ناشیرینی لی نییه. خه‌لکه‌که‌ی پیشتر هه‌رگیز ئێرانیا نهبینیبوو، چ جای پاشای ئێران. ئەوان ده‌ستیان بۆ ئیمه‌ پاده‌وه‌شاند و هه‌ندیک له‌ ژنانیش به‌ ده‌ستیان ماچیان بۆ ده‌هاوێشتین. هه‌رچه‌نده‌ شته‌که هه‌ندیک هه‌راسانی‌ش بوو، به‌لام خۆشیمان لێی هات.

به‌ شه‌ویش له‌ میوانخانه‌یه‌کی زۆر نایابی سه‌ر که‌نالیکی ئاو مایه‌وه، زۆر خاوێنوبژوون بوو، بۆ خه‌وتنیشمان زۆر ئاسووده‌ بوو. ئەوان خه‌لکیکی شارستانن، ئەو هۆله‌ندیانه هه‌چ کامیکیان به‌ شه‌و وه‌ک که‌ر نه‌ده‌ژه‌پی.

ئیمه دوو هه‌فته له‌و ولاته مایه‌وه، زۆر شتمان ببینی، سه‌ردانی زۆر کارخانه‌مان کرد و له‌گه‌ل زۆر له‌ خاوه‌ن کار و بازرگانان قسه‌مان کرد، ئەوان وه‌ک دوکاندارانی بازا‌ری ولاته‌که‌مان پوو‌قایم و زه‌بر نین.

به لام له لاهای، له شاری دهنه اخدا مهرگمان به چاوی خۆمان بیښی. ئیمه چوینه شاره که تا سهردانی په رله مانه که یان بکه ین و سهروه زیره که یان بیښین. له ویش خه لکه که به هاتمان زور شادمان بوون و ژنه کانیشیان به دیدارمان دلخوش بوون. کاتیک ئیمه یان بیښی، دروشمیان کیشا، چه پله یان لیدا. ئیمه ش دهستمان بۆ راوه شانندن و هندیک بۆیان نوشتاینه وه.

ئه سپه به سته زمانه کان له بهر ئاپورای خه لکه که ترسان و شله ژان. له هیکه وه ئه سپه کان شیت بوون. گالیسکه وانه که نه یتوانی جله ویان بکا. ژنان و مندا لانیاش له قیژه و هاواریان داو ئیمه ش له و گوږه دهسته وهستان له نیو گالیسکه که دا ماینه وه. ئه سپه کان خیرا به سه شوسته کان که وتن و له و چیمه نه که وتنه غار. گالیسکه که مان بهر دار و شوسته که کهوت. روخساری توقاوم بیښین، هاتو هاواره کانیش ئه سپه کانی ماخولانتر ده کرد. پیمان وابوو ئه مه کوتاییمان. گالیسکه که مان بهر دارتیلیکی کاره با کهوت و تیتیدا عاسی بوو. پاسه وانه کانیش به پرتاو خویان گه یان دیني و به هانامانه وه هاتن. خه لکه که به چه ساوییه وه ده پروانی، لی ئیمه پشتمان راست کرده وه و دهستمان بۆ راوه شانندن. بۆ ساتیک دنیا کر و بیده نگ. پاشان خه لکه که به خوشییه وه ته قینه وه و هاواریان کرد: هر بژی پاشا.

که ئه مه مان بیښی فرمیسک له چاوماندا قه تیس ما. هر به پرستی خلکیکی باشن.

به خنده یه که وه پاشا پوژژمیره که ی داخسته وه.

بۆ پوژی پاشتر و بۆ ماوه یه کی دریژتر هر له نیو جیگه یدا مایه وه، به لام خو هر ده بوایه له کوتاییدا به دواي سه ره داوه کانی ژیانیدا پروا

و ههلیوینتتهوه. خۆی ئەمە ژیاڵی ئەو بوو، ولاتی ئەو وەها بوو،
ئەویش پاشایان بوو، ئەو کەسە بوو دەبووایە پابەپایەتیان بکا.
پاشا لەخەو هەلسا، بەرچایی خوارد و بانگی عەینولەولەشی کرد.
زاواکەیی لە تاج سولتانی بیستبوو، کە پاشا لە گەپانەوێ گەشتەکەیدا
کەساس بوو. ئەو پێیوابوو ئەو پاپۆرتە وردەکارە لەبارەیی گرتنی
سەرانی گروپی بەرگری و ناپازی دلخۆشی دەکا.
"بەلام خۆ نەتوانیوە مەزنەکیان بگری!"
"بەگوێزەیی زانیارییەکانی من، مەترسیدارترین پیاوی گروپەکەمان
دەستگیرکردووه."
"کامە پیاو؟"
"میرزا پەزا کرمانی."

لەسەر پێداگرتنی عەینولەولەدا، پاشا بۆ پڕۆژێ پاشتر سەرێکی زیندانه
بەدناوەکەیی دەرەوێ شارێ تارانێ دا.
پاسەوانەکان پالیان بە زیندانییەکانەو نا ئەوانەیی دەست و پێیان بە
زنجیر بەسترابوونەو تا بیانیهتتە حەوشەیی زیندانهکەو. پیاوێکەش
هەردوو دەستی بە چاوەکانییەو گرتبوو، تا لە دژی تیشکی خۆرەتاوی
پاستەوخۆ بیانپاریزی. عەینولەولە چوو لە زیندانییەکە، دەستی دایە
زنجیرەکەیی و بانگی کرد: "دەیی کپنوش بۆ پاشا بەرە."
زیندانییەکەش پەتیکردووه وەها بکا. عەینولەولە قونداغە تەنگییکی
سەرەواندە شانەکانی، بە جۆریک زیندانییەکە لەبەردەم شادا کەوتە سەر
زەوی.
عەینولەولە گوتی: "ئەمە میرزا پەزا کرمانییه!"

پاشا به سهری چه کمه بۆره که ی له سهر سهری میرزا په زای دا و زیاتر به خاکیه وه گیرساند، به سووکایه تیپیکردنه وه پیښگوت: "نایا ئه و پیاوکه" دژواره؟

میرزا په زه پیاوکه نه بوو، به لکو ئه و له زیندانه تاریک و شیداره که ی به هوی نه بوونی خور و که م خوراکیه وه لاواز بوو بوو. عینولده وه وه های له پاشا په چاوده کرد پتی بلن: دهی له قه ناره ی بدن.

که چی پاشا پرووی خوی وهرسو وړاند و دوورتر پوښت. له وانه یه له بهر گه شته که ی بوو بی، هه روا نه یو یستین له گوتره که سیک له سیداره بدا. له وانه شه ویستبیتی له شانوشه وکه تی عینولده وه که م بکاته وه، ناخر ئه و نه یتوانیوو جه مال خان دهستگیر بکا. ده کری چاره نووس شتیکی دیکه ی له هه نیه ی میرزا په زه نووسی بی.

^{۱۱} پوماننوس شیوازی بچو وکړنده ی به کاره یتاوه، که له کوردیشدا پیاوکه ی به رانه ر دی.

کټله سکاډا

عهینولدهوله له دواى شهړ و پټکدادانى حوجرهکې پښت مزگهوتى
 گورهى شار، ههموو دهر وازهکانى تارانى خسته ژير چاوديريهکى توند
 تا ړنگه له ههلاتنى جهمال خان بگرئ لهوهى له شار بچيتههر. فرهمانى
 به پشکينى ههموو نهو مالانه دهرکرد، نهوانهى گومانى نهوهيان ليدهکرا
 جهمال خان خوى تيدا شار دبېتهوه. لى مالى ثايه توللا ته باته بائى
 ههلاوړد کرا. جهمال خانيش ړنگ لهوى خوى هشاردابوو.

نهو شهوهى گولله به پټى چهپهى جهمال خان کهوت و بريندار بو، به
 ههموو هيزى تيدامابوو توانى خوى بگهيه نيته مالى ثايه توللا ته باته بائى.
 يهک دوو مانگى يه کهم تا بهخوى هاتهوه و زامهکى تيمار کرا و واى
 ليهاهت به پټى خوى بړوا له مالى ثايه توللادا مایهوه. لهو ماوهيه شدا پيشى
 هيشتهوه و به مؤلهتى له ثايه توللا وهرگرت تا بهرگى ناخونديک بېوشى

و میزه ریک له سهر بنی ناوی ئاخوندیک بۆ ژییانی پوژانهی خوی به کار بهینی.

جه مال خان تیکوشا ته باته بایی بهینته سهر ئه و رایه، که پئویسته دهسه لاته کانی پاشا سنووردار بکری و مهجلیس (پهرله مان) و عهده له تخانه^{۱۰۲} (دادگا) بۆ ولات پئویستن و دهبن دابمه زرین. جه مال خان له سهر ئه و پینگیه بهردهوام بوو، تا هاوړیکانی کوبکاته وه، به لام خو ئه م کاره شتیکی ئاسان نه بوو.

پاشا ههستی کرد دهبن له مه و پاش لیبړاوتر بن و بهردهوامیش بیرۆکه ی نوینی بۆ دههاتن. ئه و گه شته که ی لی خوش هاتبوو، به لام له جارانش پتر له و رایه دا بوو، ئه و گۆرپانکارییهانی ولاتانی پوژئاوا هی ئه وه نین له ولاته که ی ئه و پیاده بکری. ئه و له کۆبوونه وهیه کدا ئه م بیرۆکه یه ی ئاشکرا کرد و گوتی: "ناکری ئیمه ئه و شیوازه ژیهانی له وی پهیره و ده کری بیهینینه ئیره، به لام ده کری داوایان لنبکه ین پرد و نه خوشخانه مان بۆ دروست بکه ن. ئیمه توپی وه هاما ن بینین ده جار ان له ئه وانه ی پوسی به هیزتر بوون. ئیمه پئویستمان به و شتانه ههیه. ئالمانه کان تفهنگیان به دیاری پینه خشیوین. من له گه ل ئه و اندا که وتمه گفتوگو، ئه وان ده توانن به شیوه یه کی تایبته بۆ سوپاکه مان هه مان تفهنگمان بۆ بهرهم بهینن. گۆرپانکارییه کانی دیکه چاره نووس ساز نین. به تایبته تیش شیوازی ژییانی ئه وان پئویست نییه لیره پهیره وی لنبکه ین."

پاشا له کۆشکه تایبته تیه که ی خۆیدا به پتچه وانه ی ئه و شتانه، ویستی چهند گۆرپانکارییه ک بکا. مه زنی هه موو ولاتان کابینه کی تیلنگرافیان له

^{۱۰۲} پۆماننوس ههر دوو وشه فارسییه که ی مهجلیس و عهده له تخانه به پینووسی هۆلهندی به کارهیتاون، منیش نه مویت بیانگۆریم. وهرگیز

کوشکه که ی خویان دانابوو. له ئینگلستان شهوی هینابوو به رباس ناخو دهتوانرئ شتیکی وه هاش له تاراندای جیته جیپکری. ئهم کارهش زور خیراتر له وهی پاشا چاوه پئی دهکرد، جیته جی بو.

پاش شهش مانگ له گه پانه وهی پاشا له گه شته که ی، سیر جیمس مور، نه ندان یاریکی لای ئینگلیز رایگه یاند ئاماده یه کابینه یه کی تیلیگراف له کوشک دابمه زریئن، تا به هویه وه پاشا بتوانی په یامه تیلیگرافه کانی خوی بنیرئ و وه ربگری.

نه ندان یاره که نامه یه کی پیتوو، تیتدا هاتبوو ئینگلستان ئامیزی تایبه تی به تیلیگراف وهک یادگاریه ک بۆ پاشا دابین ده کا. دیاریه که ش له بهر گه وره یی پارچه پارچه له باولی گه وره دا هینرانه کوشک. نه ندان یاره که ش سه ری سندوقه کانزایی و ته خته که ی هه لدا نه وه تا ئامیزی تیلیگرافه که په نگزیرینه که ی هینایه دهر و له بهر هه تاویشدا ده بریسکایه وه.

پاشان دوو دارتیلی له کوشکه که بۆ چه قاندن و به شیوه ی ئیرانی پازاندنیه وه. کیتله که شی له دارتیلیکه وه بۆ ئه وی دیکه راچاند. کاتیکیش هه موو شتیک ئاماده کرا، کابینه یه ک له ژووریکی لاچه پی ته نیشت هولی مینا به نده که ساز کرا.

پاشا به یارمه تی تیلیگرافوانیکی بریتانی په یامیکی کاتی بۆ بالویزی ئیران له له نده نارد. پاشا له پایته ختی ئینگلیستانه وه شیعریکی له پوژنامه یه کی بریتانی خویندبو وه وه، ئه و شته ی پی زور ناوازه بوو که مرو به م شیوه به شیعر ئاشنا ببی. ئیدی پاشا داوای له تیلیگرافوانه که کرد شیعریکی ئه و به تیلیگراف بۆ بالویزی ئیرانی له له نده ن بنیرئ به م شیوه یی خواره وه:

ههروهک چون مانگ زه ریای خه مبار جیدیلی
عه شقه که م منی له باریکی که ساسدا هیشه وه
ته نیا به ک جیاوازی مه یه - عه شق هیچ شوینه وارنیک جیتاهیلی

مانگ هر وینه‌کە‌ی خۆ‌ی له دوا‌ی خۆ‌ی جێ‌ده‌مێ‌نی

بالۆ‌یزیش به‌م برووس‌کە‌یه وه‌لامی دایه‌وه: "ئه‌مه شا‌کار بوو. ئه‌گەر خاوه‌نش‌کو پێ‌گه‌ بدا، شیع‌ره‌که‌ بۆ سه‌ر زمانی ئینگلی‌زی وه‌رده‌گێ‌ژین، چون‌که‌ لێ‌ره له‌ نه‌ده‌ن بۆ کاروباری په‌یوه‌ندیه‌کانمان به‌که‌ل‌کمان دێ". پاشاش به‌ که‌یفی سازه‌وه ده‌ست‌به‌جێ وه‌لامی دایه‌وه: "ئیمه‌ش پێ‌گه‌مان پێ‌دای!"

ئێ‌ستا پاشا په‌یوه‌ندیی راس‌ته‌وخۆ‌ی به‌ شاره‌ گه‌وره‌کانه‌وه هه‌بوو، پۆ‌ژانه‌ تیلی‌گرافی بۆ ئیس‌فه‌هان، شیراز، مه‌شه‌هد و به‌نده‌رعه‌باس ده‌نارد پرس‌یاری په‌وشی ئه‌وینی لێ‌ده‌کردن.

ئهو هه‌ستی کرد ئێ‌ستا باش‌تر کۆن‌ترۆ‌لی و لا‌ته‌کە‌ی پێ‌ده‌کری، نا‌خر پۆ‌ژانه‌ نامه‌ و په‌یامی له‌ کارمه‌نده‌ خۆ‌جێ‌یه‌کان پێ‌ده‌گه‌یش‌ت و ئه‌ویش به‌ سه‌رنجه‌وه هه‌موویانی ده‌خوێ‌ندنه‌وه.

تا ده‌هات ئهو نامانه‌ی بۆ ده‌هات که‌ ناوی لینابوون کێ‌له‌س‌کالا. دو‌کان‌داره‌کان تیلی‌گراف له‌سه‌ر تیلی‌گرافیان بۆ پاشا ده‌نارد و گله‌یی و گازنده‌ی خۆیان له‌ده‌ست ده‌سه‌لا‌نداره‌ خۆ‌جێ‌یه‌کان ده‌کرد که‌ به‌رده‌وام سه‌رانه‌یان لێ‌ ده‌سه‌ندن. له‌ پێ‌ی ئهو تیلی‌گرافانه‌وه له‌ پاشا ده‌پارانه‌وه به‌ل‌کو سنووریک بۆ ئهو ناداد‌ییانه‌ دا‌بنی.

هه‌روه‌ها س‌کالای له‌و مال‌بات و خانه‌وادانه‌ش پێ‌ده‌گه‌یش‌ت که‌ یاسا‌وله‌کان به‌ زۆ‌ره‌ملن و بێ‌ په‌زاهه‌ندیی دا‌یبا‌ییان کچه‌کانیان راپێ‌چی هه‌ره‌مه‌سه‌رای خۆیان ده‌کردن.

پۆ‌ژانه‌ به‌ سه‌دان له‌و کێ‌له‌س‌کالایانه‌ ده‌گه‌یش‌تن. پاشاش به‌ جدییه‌وه له‌ هه‌موویان راده‌ما. ئهو هه‌ستیکی خۆشی هه‌بوو، نا‌خر هه‌نووکه‌ په‌یوه‌ندیی راس‌ته‌وخۆ‌ی له‌گه‌ل په‌عیه‌ت و مس‌کێ‌ته‌کانی خۆیدا

پهيدا كړدووه. دهموده سستيش وهلامی دواو كارپه كان دهرانه وه. كورته په يامی توندی بۇ كار به ده سسته خوجيته كان دهنارد و يارمه تیی كويړه وهری مالباته كانی ددها: "ئو كچه نازاد بكه، دهنه هر خومان دهنانين چيت به سر دينين!"

هموو پوژيک، به يانين سره له زو دواي ئه وهی تازه له خو هله دستان دهچووه لای كابینه ی تيلنگرافه كه ئاخو نامه و په يامی نوئ هاتوون. هر زو كاتئ له خو پاده بوو، دهموچاوی خوئ ده شوشه، جله كانی خوئ له بهر دهردن و له گهل بهرچاييه كهيدا سهری به سر بارستایی ئو نامه و په يامه تيلنگرافيانه دا دهرگرت و به تاسه وه دهیخويندنه وه.

ههندی جاريش له پر بئ ئه وهی چوونه كهی پابگه يه نئ به سر شارنيكيدا ددها تا ليبيچيته وه ئاخو فرمان و پينمايه كانی وهك خوئ جيته جيكراون يان نا. ئم كارهی ليخوش هاتبوو، چيژی له و فرمانه دادپه روه ييانه ده بينی كه دهریده كردن.

له م دوايانه دا يهك دوو سكالای كتيبليانه ی له بازاره كهی تاران پيگه يشت. ده سته يهك له دوكانداره كان دادويديان بوو له ده ست مه ليچك، ئاخو به رده وام دهچووه بازار و هه راسانی دهردن. پاشا به مه زور پيگه نی، ئاخو ناوی مه ليچكيش له نيو په يامی تيله گرافه كاندا هاتبوو. ئينجا تيلنگرافه كهی نيشانی مه ليچك دا و به پيگه نينه وه پيگوت: "مه ليچك، توش بوويته شتيكي گرنگ، ناوت به نيو كيبله كاندا هاتوه."

هوالی ئه وهی پاشا له ربي په يامی تيلنگرافه وه له سكالای په عيه ته كهی ده پيچيته وه، خيرا وهك برووسكه به نيو سهرتاپای ولاندا بلاوبووه وه. ئیدی گوندنشينان به پشتی كه ر پيگه يه کی زور دورودريژيان دهری تا خويان بگه يهنه شاره گه وره كان و له ويوه خويان بگه يهنه

نووسینگه‌کانی تیلیگراف. هه‌ندی‌جار چه‌ندین شه‌و رۆژیان پێده‌چوو تا ده‌گه‌یشتنه‌ ئه‌وێ تا سکا‌لاکه‌یان بۆ پاشا به‌رز بکه‌نه‌وه‌.
له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئامیره‌که‌ی پاشا له‌ توانایدا نه‌بوو ئه‌و بره‌ زۆره‌ی نامه‌ و په‌یامانه‌ وه‌ربگرێ و بنیزیته‌وه‌، بۆیه‌ هه‌ندیکیان بۆ نووسینگه‌ی سه‌ره‌کی تاران ده‌نێردردان. کارمه‌ندانی نووسینگه‌که‌ی تارانیش هه‌موو سکا‌لاکانیان ده‌خستنه‌ نیو کیسێک و ئیدی هه‌موو به‌یانیان بۆ کۆشکیان به‌پێدا کردن.

به‌ره‌ به‌ره‌ ئه‌م هه‌وله‌ بێوچانه‌ پاشای شه‌که‌ت و هه‌یلاک کرد. ئیدی بووبوه‌ بارژوارییه‌کی تاقه‌تپروکتێ. پاشا نه‌یده‌زانی ئاخۆ چی له‌و هه‌موو سکا‌لایانه‌ بکا. ئه‌وانه‌ی ده‌چه‌وسیتدرانه‌وه‌، ئه‌وانه‌ی نه‌خۆش ده‌که‌وتن، ئه‌وانه‌ی خه‌رمانه‌ی کردوکیان له‌ده‌ستدا‌بوو، ئه‌وانه‌ی تالان کرابوون، ئه‌و ژنانه‌ی میزده‌کانیان له‌میژ بوو له‌ زینداندان بوون، ئه‌و که‌سانه‌ی چیدی هه‌ستیان نه‌ده‌کرد ژینگه‌که‌یان سه‌لامه‌ته‌، نه‌خۆشه‌کان، نابینا، که‌په‌ و که‌مه‌ندامان هه‌ر هه‌موویان داوایان ده‌کرد ده‌ستی یاره‌تیان بۆ درێژبکری.

پاشا له‌و هه‌موو کویره‌وه‌رییه‌ی له‌ ولاته‌که‌یدا هه‌بوو، ترسا. ئاخ‌ر ئه‌وه‌ی له‌ توانایدا هه‌بوو کردی، لێ ئه‌وه‌ی بێنی ئه‌مه‌ یارمه‌تی هه‌مووان نادا. و به‌هێواشی ئه‌و تاسه‌ و په‌رۆشییه‌ی جارانی له‌ ده‌ست دا، ئیدی نامه‌کانی نه‌ده‌خویندنه‌وه‌، بارسته‌ی سکا‌لاکان له‌ گۆشه‌یه‌کی ژووری کارکردنیدا له‌سه‌ر یه‌ک بێ ئاوێ لێدانه‌وه‌ که‌له‌که‌ بووبوون، دوا‌جار تیلیگراف‌ه‌وانه‌که‌ی نارده‌وه‌ مالی و قفلێکی گه‌وره‌شی له‌ ده‌رکه‌ی کابینه‌که‌ دا.

دوای نیوه‌رۆیه‌کیان به‌ دلته‌نگیه‌وه‌ ملی پێگه‌ی مالی دایکی گرت‌ه‌به‌ر. مه‌هدولیا له‌میژ بوو نه‌خۆش که‌وت‌بوو.

ئەو تېشىك و تېرىژە زەرد و سوورانەى دواى ئىوارەدرەنگ بە دىوارەكانى كۆشكى دايك كەوتن، ئەو كاتەى پاشا گەيشتە ئەوئ، مايەى دلخۆشىى ئەو بوون و كەيفى پىھات. ئەو ھىشتا ھەر لەسەر پىشتى ئەسپەكەى بوو، كاتى بىنى دايكى بە گۆچانىكەو لەپال دىوارەكەو قەدەم لىدەدا. سەربارى نەخۆشى كەچى دايكى ھەمىشە ھەرەك شاژنىك پەفتارى دەنەند. تاجىكى ئالتونى لەسەر بوو لەبەر پوناكى دەبرىسكايەو.

پاشا ھەستىكى تىكەلى لەھەمبەر دايكىدا ھەبوو. ھەندىجار بى راددە خۆشى دەويست، ھەندى جارىش رقى لى دەبوو ھەو. ئىستاش دەبووايە لە جاران زياتر كەيفى پىھاتبا. ئاخىر لەو تىگەيشتبوو خەرىكە لەدەستى بدا، لەوانەيە دىدارەكە دواىدار بى.

ھەر بەراسىتىش ئەو دايكى بوو ئەوى كەردبوو پاشا. ژنىكى دەستپۇشتوو، سەراو و دەراوى زۆرى بىنبوو. ئەو بەرجەستەيەك بوو بۆ ھەموو ژنانى ئىرانى، ھەموو شاژنەكانى پىش خۆى لەخۇيدا رەنگ دەدايەو. ئەو ژنەى دەبووايە ھەك ماينىكى چەموش توندوبەند بى، ژنىك دەبووايە ژيانى خۆى و ژيانى رۆلەكەى لەنىو جەنگەلىك لە گەندەلى بپارىزى و دەربازى بكا.

مىردەكەى ئەو پاشايەكى لاواز بوو، بەلام ھەمىشە ھەك دىنگەيەك لەپاليدا مايەو. ھەر ئەو ژنە بوو واى لە پاشاى پىشوو كەرد بپارە پىويستەكان دەربكا. كاتىكىش ھىچ كەسىك ئەو ژنەى نەدەناسى، زۆر جاران لە ژوورى نوستنى خۆيەو سەبرى ئاوينەى دەكرد و دەيگوت: "رۆژىك دى ئەوان بزانن من كىم. من ھەموو ژنە ئىرانىيەكان دەناسم، ئەوانەى لە ژيان ماون و ھەن و ئەوانەى نەشماون. من ھەموو ھىز و ھەموو مافىكى ژنانم ھەيە ئەوئ لىيان سەندراو ھەو."

ئەو لە كۆرپەكەى خۆیدا هەم باوكە لاواز و هەم باپیرە بەهێزەكەشى دەبینی. كۆرپەكەى لە نێوان كەلپێنى گۆرپانكارىیەكاندا گیرى خواردبوو. كاتى پاشا گەیشت بانگی كرد: 'سلاومان لە شاژنى شاژنان.' شاژنە داىكیش سەیری كرد و بە خەندەوه گوتى: 'پاشا زەندەقى ئەم پیرەژنەى برد.'

ئینجا لە ئەسپەكەى دابەزى، بەرەو دایكى پۆیشت، دەستى ماچ كرد چوو بە بن شانى و لە پال دیوارەكەدا یارمەتى دا بپروا. دایكەكە بە سەرنجەوه: 'پاشا خەمبار دیارە.' ئەویش بە بن دەنگى لە پالیدا دەپۆیشت. 'دەى پیم بلى.'

'دایكە، دایكە، چیدی ناتوانم. خەلك دەگرێن، خەلك دەپارێنەوه، خەلك دەمرن، خەلك تالان دەكرێن، دەردوبەلای كۆللە لە جوتیارانى داوه، ژنان بەزۆر لاقە دەكرێن، مندالان بە دەردەخورىكە كۆپەر دەبن، گەنجان لەبەر فشارى دل دەنالێن. دایكە ئێمە لە ئاستیاندا هەست بە بێدەسەلاتى دەكەین. هەندى جار شتى قیزەون لە كۆشكدا دەقەومى. ئەوان مەلیچكیان ئەوەندە خەپە كردووه، ئیدی ئەو بەستەزمانە چیدی ناتوانى بەپیدا بپروا. نازانم كى وامان لێدەكا.'

مەهدولیاش توند باسكى كۆرپەكەى گرتبوو گوتى: 'كۆپى خۆم، دلەنگ مەبە. تو میراتگرى شارستانیەتى كۆنى. هەندىك جار لەسەر كێوه بەرزەكانەوه دەكەوینە دۆلىكى زۆر قوولەوه. من باوكت و باپیرەتم وەك پاشا بینۆن. تو دە جارێك باشتر لەوان ولاتەكە هەلدەسوڕینی. پۆلەكەم، خۆى ئەمە خەتای تو نییه. تو لە پاشاكانى دیکە زیاتر ئاستەنگت هاتوونەتەپیش. ئارام بگره. من لە خودای خۆم دەپارێمەوه، نوێزى بۆدەكەم، لەبەرى دەگرێم. ئەویش یارمەتیت دەدا.'

دایکه، زور سوپاست دهکم، ئیمه داوات لیدهکین بهتەنیا جیمن
مههیلە.

ئەویش وەها وەلامی دایەو: کورەکم، من نامرم. من ئەوەندە دەژیم تا
پاشا خۆی دەلی: دایکه، ئیستا دەرکێ تو ئوغر بکە.
پاشاش بە خەندەو لێ پرسسی: ئەرێ دایکه، دەرەوێ لە دەستمان
پزگارت بێ؟

من تو جێناهیتم. تا پتویست بکا لەپال تودا دەبم.
پاشاش گوتی: دایکه، ئەمە بەلێتیکی جوانە.
دەوی گەنجۆ یارمەتیم بدە، ئاخر بەتەنیا ناتوانم بەسەر پەیزەکان بکەوم.
ئەویش دایکی بەرزکردەو و لە ئامیزێ گرت و بەرەو سەرەووی
پەیزەکانی برد.
شاژن بە خەندەو و بە گۆچانەکەیی هەڕەشەیی لیکرد: دەوی لێرە لەسەر
زەوی دامنێ.
پاشاش بە ئەسپایی داینا و تاجی سەری ماچ کرد.

تێپه‌پینی ئه‌و هه‌موو سالانه‌ به‌سه‌ر روخساری پاشادا دیاربوو. به‌ خۆی و پێشی بۆز و سه‌ری که‌چه‌له‌وه‌ چیدی زاتی ئه‌وه‌ی نه‌ده‌کرد له‌به‌رده‌م ئاوینه‌دا کلاوه‌ قووچه‌که‌ی خۆی دابگرێ. کاریگه‌ریی تێپه‌پینی پۆز و سال به‌سه‌ر مه‌لیچیکشدا ده‌بینرا.

پێشان پاشا ده‌رده‌دلی خۆی لای پشیله‌که‌ی هه‌لده‌پشت و به‌م جوړه هه‌ندیک ئاسووده‌ ده‌بوو. له‌ پۆزژمێره‌که‌یدا ئه‌و هه‌سته‌ی به‌ باشی ده‌ربڕیوو. ته‌نیا یه‌که‌ی خۆی له‌گه‌لدا به‌ش ده‌کرد. دوا‌ی ئه‌وه‌ی شه‌رمین به‌بێ هه‌یج هۆیه‌کی دیار و پروون بیه‌سه‌روشوێن بوو، مه‌لیچک شوینی ئه‌وی بۆ پاشا گرته‌وه‌. کاتی مه‌لیچک هه‌شتا بچکولانه‌ بوو ئه‌و زۆر پتی دلخۆش بوو.

پاشا به‌ پتوێستی نه‌ده‌زانی مه‌لیچک فێره‌ خوێندنه‌وه‌ و نووسین بکړی، به‌لام بته‌ما سه‌ره‌تاییه‌کانی که‌مه‌ی شه‌تره‌نجی فێرکردبوو. خۆشیی له‌ جووله‌ که‌مژانه‌که‌ی مه‌لیچک ده‌هات.

هه‌رچه‌ند کوپێژکه‌ هه‌راشته‌ر ده‌بوو، پاشا که‌متر به‌ هاموشۆبوونی دلی ده‌کرایه‌وه‌. ئاخ‌ر ئه‌و تا ئه‌وکاته‌ش هه‌ر رقی له‌ خۆش‌وشتن

دەبوو ۋە بۇنى گەنىۋى لىدە ھات. كاتىك مەلىچىك مىندال بو، شا
بەخۋى دەيىردە گەرماۋ سەرى لىدە شوشىت، قزى بۇ دەتاشى و جلى
خاۋىنى دەكردەبەر. لى ئو پۇژانە دەمىكە بەسەرچوون.

ۋەزىر و سال ھاتىن و پۇيشتىن، شو بەدوا پۇژدا دەھاتىن و گەشتەكەى
پاشاش ئو ۋەندە دورىكەتبوو ۋەك خەۋنى لىتھاتبوو.
دوچارىش ھەستىكىرد گەشتەكە بەختەۋەرى نەكر، بەلكو بەپىچەۋانە بە
بەدبەختى بۇى شكايەۋە. نىيازى ئو ۋەى راستەخۇ بەپىر كىشەۋىشەى
پەمىيەتەكەيدا بچى و يارمەتتەيان بدا، نەيتۋانى درىژە بەۋە بدا شانى
بداتەبەر و پشۋىۋى سىياسى جارىكى دىكە بەجۇش و خرۇش
تاۋىسەندەۋە.

بالۋىزەكەى خۋى لە مۇسكۇۋە لە نامەيەكدا ۋەھى بۇ نوۋسىبوو:
ئو ۋەى پاشا لە نىشتەمان لەبەرى دەنالى، لەپاستىدا ھەر ئو جۇرە
كىشەنە بەرۋكى قىرالى روسىاشى گرتۋتەۋە و تەنگەتاۋى كىردوۋە.
دەست و تاقمە جۇرەبەجۇرەكان دەيانەۋى دەسەلات لەبن دەستى قىرال
دەربەھىن. ئو ۋان دەلەن ئىستا دەستەبۇر كاروبارى ۋلات ھەلدەسۋوپىنى
و خەلكىش دەچەۋسىنرىتەۋە. ئەم دەستە و تاقمانە بۇ جۇرە ھاۋزىيانىك
تەدەكۋشەن گۋايە گەل لە پىنى نوپنەرە ھەلبۇرەدراۋەكانىۋە كاروبارى
ۋلات بەپىۋەبەرن.

ئەمە پىشەھاتىكە مایەى مشوورخواردنە. ئو ۋان پىن لەسەر مافى خەلكى
ئاسايدا دەگرن، واتە مافى خەلكى سەر جادە و ناۋ گەرەك و كولانان.
ئىمە ۋەھى دەبىنن ئو پشۋىۋىيەنە لەۋپەرى ھىز دان، پىندەچى
رەشەبايەكە بگاتە ۋلاتەكەى ئىمەش. سەركرەكانى پاپەپىنى روسى لە
باكوۋە قسەيان لەگەل سەركرە پاپەپىۋە ئىرانىيەكاندا كىردوۋە،
يەككىش لەۋان ئاغا جەمالە.

بۆ شه‌وه‌كه‌ی پاشا وه‌های له‌ پوژژمیره‌كه‌یدا نووسی: "هه‌رچی بقه‌ومی
هه‌ر به‌ته‌نیا په‌یوه‌ندیی به‌ ئیمه‌وه‌ نییه‌، قه‌الیش هه‌مان کیشی هه‌یه‌. له‌
تورکیاش ده‌سه‌لاتی سولتان له‌لایه‌ن خه‌لکه‌وه‌ سنووری بۆ داده‌نریت و
هه‌ر شه‌ له‌سه‌ر ده‌سه‌لاته‌که‌ی هه‌یه‌.

ئه‌وه‌ی خه‌لک له‌ روسیا و تورکیا ده‌یکه‌ن، په‌یوه‌ندیی به‌ خویانه‌وه‌ هه‌یه‌.
ئیمه‌ش لیژهدا درێژه به‌ شیوازه‌ ئاوه‌زمه‌نده‌نه‌که‌ی حوکمه‌رانیمان ده‌ده‌ین.
پیده‌چی به‌خت من وه‌ک دوا پاشای کونی ئیران بخاته‌ نیو خانە‌ی
میژوووه‌. خو‌ ئه‌گه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ش بێ، پتویسته‌ تیبکو‌شین تا له‌ژياندا
مابین به‌وپه‌ری خو‌شیه‌وه‌ بژیین و چێژی لیبیین."

میرزا په‌زا کرمانی له‌ زیندانه‌ سامناکه‌که‌ی تاراندا هه‌موو هه‌ولێکی
پوه‌انیی خو‌ی بۆ ئه‌وه‌ بوو تا له‌وئ شیت نه‌بێ. ئه‌و له‌گه‌ل تاوانبارة
په‌له‌شه‌کان^{١٢} دانده‌را بوو. کاتیکیش پاسه‌وانه‌کان خواردنیان بۆ ده‌برد
به‌ کتیبی قانوننامه‌که‌ی خو‌ی له‌سه‌ریان ده‌دا. له‌کاتی نانی به‌یانیشدا
جاریک لێیان ده‌دا. له‌سه‌روبه‌ندی دوا‌ی نیوه‌پو‌شدا دووجار لێیان ده‌دا
و شه‌وانیش به‌ر له‌ نانی شیوان سێ جار لێیان ده‌دا.

میرزا په‌زا ده‌یزانی ده‌بێ ئامانجه‌ سه‌ره‌کیه‌که‌ی له‌پیشچاو بێ نه‌وه‌ک
له‌و ژینگه‌ نامرؤفانه‌یه‌ی تیکه‌وتبوو لاواز بێ و به‌رگری نه‌میتێ. ئه‌و
نه‌تییه‌کی گه‌وره‌ی له‌ سینگی خو‌یدا شارده‌بووه‌وه‌، نه‌تییه‌ک وه‌ک ئاگردان
ده‌سووتا و پوژانه‌ گه‌رمی ده‌کرده‌وه‌.

جه‌مال خان چه‌ند جاریک سه‌ردانی باکو و ئیسته‌نبولی کردبوو، تا
له‌گه‌ل هاوبیره‌کانی نیشته‌جێی تورکیا، له‌ عێراق، هیندستان، میسر و
روسیا کوبیته‌وه‌. ئه‌و، به‌ دووردرێژی بارودۆخی په‌ره‌سه‌ندووی

^{١٢} په‌له‌شه‌: به‌دقه‌ر و خراپ. ئه‌وانه‌ی به‌دقه‌فتارن.

سیاسیی ولاته‌که‌ی بۆ هاو‌پێ‌کانی له ده‌ره‌وه‌ی ولات پوون ده‌کرده‌وه و بیرو‌پ‌رای له‌باره‌ی ئە‌زم‌و‌نه‌کانیان له‌گه‌ل یه‌ک‌دی ئالۆ‌گ‌ۆ‌پ‌ده‌کرد. به‌ هێ‌وا‌ش‌یش رایه‌له‌یه‌کی توند‌و‌به‌ندی کاروباری ژێ‌ر‌زه‌مینی له ولاته‌که‌ی خۆی را‌چان‌د‌بوو. چاوه‌پێی بۆ‌نه‌ی راست‌ود‌روستیان ده‌کرد تا ده‌ست‌ب‌که‌نه‌وه و زه‌بری خۆیان بوه‌ش‌ین.

له‌ میانه‌ی ئە‌و گرێ‌به‌ستانه‌ی پاشا له‌کاتی گه‌شته‌که‌یدا له‌گه‌ل کاردار و به‌لێ‌نده‌راندا واژۆی کرد‌بوو، پێ‌که‌وت‌نێ‌ک هات‌بوو‌ه ئاراوه، پێ‌ده‌چوو کاره‌سات‌بار بێ.

بریتانیه‌کان له‌ماوه‌ی بیست ساڵدا بالۆ‌یز‌خانه‌که‌ی خۆیان زۆر به‌رفه‌ره‌وان کرد. ئە‌وان پارچه‌ زه‌ویه‌کی پان‌وبه‌رینیان له‌پشت بالۆ‌یز‌خانه‌که‌ ک‌ری، تێ‌یدا ریزه‌ خان‌وویه‌کیان دروست‌کرد، بۆ شو‌ی‌تی هه‌وانه‌وه‌ی می‌توانه‌ بریتانیه‌کانیان به‌کاره‌یتا.

پوسه‌کان هێشتا هه‌ر له‌ خان‌وه‌ کۆ‌نه‌کانیان ده‌ژیان، ئە‌وانه‌ی هی سه‌ده‌ی را‌برد‌وو بوون.

کاتێ‌ک پاشا له‌ مۆس‌کۆ بوو، ئە‌م باب‌ه‌ته‌ له‌ کرملین هێ‌ن‌رایه‌ به‌رباس. پاشاش که‌ دوو بیر‌ه‌ی پوسی هه‌ل‌دا‌بوو، به‌لێ‌نی چه‌ور چه‌وری به‌ پوسه‌کان دا تا بێ پاره‌ پارچه‌ زه‌ویه‌کی گه‌وره‌یان بدات‌ی و هه‌ر هه‌مان شه‌ویش به‌لێ‌نه‌که‌ی خسته‌سه‌ر کاغه‌ز و بۆی مۆر کرد‌ن.

دوا‌ی ئە‌وه‌ هێ‌چی لێ شین نه‌بووه‌وه، پاشاش گرێ‌به‌سته‌که‌ی له‌بیر‌کرد‌بوو.

کار و‌ها پۆ‌یش‌ت تا ئە‌وکاته‌ی پوسه‌کان په‌رژینیکی گه‌وره‌ی داریان له‌ ده‌وری پارچه‌ زه‌ویه‌ گه‌وره‌که‌ وه‌رێ‌تا. کاره‌که‌ش له‌ لایه‌ن هه‌ندی له‌ وه‌ستا و کری‌کاره‌ خۆ‌جێ‌یه‌کان جێ‌به‌جێ‌کرا، به‌ شێ‌وه‌یه‌که‌ سه‌بیری نه‌ده‌کرده‌وه، که‌ بیرو‌که‌ی پوسه‌کانه‌ بۆ ئە‌وه‌ی بالۆ‌یز‌خانه‌که‌یان فراوان‌تر

بکهڼ. نه پاشا و نه روسه کانش نه يانده زانی له ژیر زهويه که دا
گورستانیکي سده دی پيشو وهیه.

جه مال خان له پښې په يوه نديیه کانيیه وه له نیازی ته لار سازییه
سه رنجداره که ی پوس ټاگدار کرایه وه. ئیدی چو تا به چاری خوی
ببینی، کاتی بیني هیډمه گرتی بو. بۆ ئه وهی بناغه ی باله خانه که لیږده ن،
ده بوایه گورپه کان بشکینن و ئیسکوپروسه کیش به کومل له شوینیک
بن گل بکهڼ. له م کاره یاندا پر شو بلاوی په یدابو بوو، له هه موو لایه ک
هر بوتلی به تالی خواردنه وهی روسی که وتبوو له گه ل ئیسکوپروسک
تیکل بوو بوون و وهک بارستانی خاشاکي لیها تبوو.

بۆ شه وه که ی جه مال خان ټایه توللا ته باته بانی له گه ل خوی برده شوینی
گورستانه که، کونیکیان له پرژینه که کرد و ټایه توللای تیدا برده ژور
و له بهر پووناکي چرادا گورپه کانی نیشاندان، گورپه ه لدرابوونه وه و
ئیسقان و بوتله به تاله کانش له و گورپه که وتبوون.

ټایه توللا له توورپه بیان ده لرزی و گوتی: 'ئه لا، ئه لا، ئه مه مایه ی
په ژراندن نییه. خویه هانام هینایه بهر تو.'

پاشا که تنیکي گه وره ی کرد بوو، به لام ټاخو چی له بهر ده م ټایه توللادا
بوو؟ ئه و هیزی هه بوو هه زاران که س بنیرته سهر بالويز خانه ی روسی
بۆ ئه وهی هه م سزای پاشا و هه م روسه کانش بدا. لی ټایه توللا له وه
ترسا نه وهک حاله ته که کوشتاری لیکه و یته وه.

بۆیه بریاریدا نامه یه کی کورت و پوخت بۆ پاشا به و وشانه ی خواره وه
بنووسی:

‘وه‌ها چاوه‌پړی ده‌کړی گورده‌کان به‌وپه‌پړی شکوره چاک بکړینه‌وه.
 هر خوا لیږورده‌یه و هر نه‌ویش سزاده‌ره.
 وه‌لسه‌لام.
 ته‌باته‌بائی.’

پاشا له داخان ده‌کولی، به‌لام خو نه‌ده‌کړا له‌گه‌ل ټایه‌توللادا بی ده‌سنوړ
 بی. بؤ ټم مه‌به‌سته پرسى به وه‌زیر کرد. مسته‌وفى ټه‌لمه‌مالیکیش
 گوتی: ‘هر به‌پاستى ټمه کټشه‌یه‌کى سه‌نگینه. پټویسته شتیک بکه‌ین.’
 ‘ناخر ټمه گورستانیکى کونى سه‌دان ساله‌یه و فهراموشیش کراوه.’
 ‘ټم به‌لگه‌وبه‌نده نایخوا، خه‌لک ده‌یه‌وئ پوسه‌کان له‌وئ دوور بکه‌ونه‌وه.
 من پټموایه ده‌بی خواسته‌که‌ی ټایه‌توللا به‌جټیگه‌یه‌نین. پټویسته داوا له
 پوسه‌کان بکه‌ین، جارئ بؤ ماوه‌یه‌کى کاتى ده‌ست له نه‌خشه‌که‌یان
 هه‌لېگرن.’

‘نه‌خیز نابئ هر بیر له شتیکى وه‌ها بکه‌یته‌وه، ده‌نا له‌به‌رچاویان لاواز
 و بی ده‌سه‌لات ده‌رده‌که‌وین، به‌دواى چاره‌سهریکى دیکه‌دا بگه‌ړئ.’
 ‘خاوه‌نشکو، له‌وه بترازئ هیچ چاره‌سهریکى دیکه نابینم.’
 ‘قسه له‌گه‌ل ټایه‌توللادا بکه.’

‘قسه‌کردن که‌لکى نییه، نابئ له‌وئ بالويزخانه‌ی روسى دروستبکړئ.’
 ‘چؤن ټه‌وت زانئ؟’ پاشا وه‌های وه‌لامى وه‌زیر دایه‌وه، له خوشى
 ده‌پرسى تو بلئى وه‌زیر لایه‌نى کامه‌یان بگړئ.
 مسته‌وفى ټه‌له‌ماملیکیش گوتی: ‘خاوه‌نشکو، هه‌مووان ټه‌و شته ده‌زانن،
 هه‌روه‌ها خوشتان.’

پاشا نه‌یده‌توانى ټایه‌توللا له شوینى خوى بوه‌ستینئ، وه‌زیریش ده‌یزانى
 سازشکردن شتیکى نه‌کرده‌یه ټایه‌توللاش له لای خویه‌وه له ململانیدا

بوو ئاخۇ لە وتارى پۇژى ھەينىدا خەلكەكە لەو مەترسىيە ئاگادار
بكاتەو ە يان نا.

مستەوفى ئەلمەمالىك بە بالويزخانەى پوسى راگەياندا، كەوا شىتىكى
ئەستەمە لەو شوپنەى دەستيان پىكردوۋە بالويزخانەى نوپيان دروست
بكەن. لى پوسەكان واى بۆچوون برىتانىيەكان لەپشت ئەو ھەرايە بن،
بۆيە ھۆشدارىيەكەى ۋەزىريان پشتكوپىخست و درىژەيان بە كاروبارى
خۇيان دا، كرەملين ئامادە نەبوو لەژىر ھىچ ھەلومەرجىكدا دەست لە
تەلارسازىيەكەى ھەلبىگى.

ئىنجا ۋەزىر خۇى چوۋە مالى ئايەتوللا تا قسەى لەگەلدا بكا: "من لە
خەمخۇرىت تىدەگەم، ھەر بۆيە زۆر سەرقالى ئەو ەم شوپىنىكى نوى بۆ
پوسەكان بىيىنمەو. داوات لىدەكەم ھەندىك لەسەرم بوەستى."
ھەر بەراستىش مستەوفى ئەلمەمالىك لەو ەدا سەركەوت شوپىنىكى دىكە
بۆ پوسەكان بىيىنئەو ە پەيامى خۇى بۆ پاشا نارد تا بە زووترىن كات
قسە لەو بابەتەو بكەن.

پاشاش بە ۋەزىرەكەى خۇى راگەياندا: "ئىستنا، دواتر، ئاخىر ئىمە بە
ئەركىك لە رىگەداين بەرەو مەشھەد دەچىن. كاتىك گەراينەو ە دەتوانىت
بىيت و قسەى لىو ە بكەين."

شارى مەشھەدىش لەسەر سىنورى ھىندىستان ھەلكەوتبوو،
سەردانەكەى پاشاش بۆ ئەوئ دوو ھەفتەى پىدەچوو.

ۋەھا دياربوو پاشا رەتىكردبوۋەو گوى بە ھەستىارى پوسەكە بدا و
دان بە سەنگىنى كىشەكەدا نانن، ئاخىر لەوكاتەى ئەو لە تاران دەرچوۋە،
ۋەھا چاۋەپى دەكرا تەقىنەو ەى دۆخەكە لە ئان و ساتى خۇيدا بى.

ئايەتوللا متمانەى بە ۋەزىر ھەبوو، ھەر بۆيە ئامادەى خۇى بۆ دەرپىرى
چاۋەپى بكا تا پاشا لە مەشھەد دەگەپتەو ە.

ماوهیهک بوو پاشا مهلیچکی له گه ل خوی نه ده گټړا. ئاخر بؤ مهلیچکیش زور مایه ی هه راسانی بوو له و گه شته دوورودریژانه دا له جینگه ی خوی بنگرتی بی و هیچ بزوزییهک نه کا، بویه ئو له مالدا مایه وه و بووه مایه ی وه په زکردنی ئوانی دیکه. ئو چه ند تفهنگ و ده مانچه ی یاری له و سالانه ی پابدوو په یداکردبوون، ئوانه ی له گه شت و بونه جیاوازه کاند ا به دیاری وه رگرتبوون. یه کئ له و تفهنگانه له و گه شته ی پاشا بؤ ئو اروپا له ولاتی به لژیک بوی کرپیوو. کاتیک به و تفهنگه نیشانه ت له یه کتیک گرتبا و ته قه ت لیکردبا، به هوی دهنگه زوره که ی بابای نیشانه لینگیراوه که ده شتوا.

کاتیکیش پاشا به ره و مه شه د که وته پئ، هه موو پوژده که ی مه لیچک به خوی و تفهنگه به لژیکیه که ی به نیتو کرشکدا له جرت و فرتدا بوو. هه رچه نده چاوه کانی وهک خویان نه مابوون، لی ئو ترسو تو قینه ی به لاسارییه که ی په یدا ده کرد، که م نه بوو بووه وه. هه مووان له ترسان خواردنیان ده دای وده م و بهرکیان پر له شیرینی ده کرد، به لکو خوا بکا ده ستیان لینه وه شینی و دوستانه له گه لیان بجوولیته وه.

پزیشکه بریتانییه که ی پاشا، که چاره سه ری نه خوشیه کانی مه لیچکیشی ده کرد، جاریک به پاشای گوتبوو: "پتویسته ئو زیاتر بجوولیته وه و بره تی،" ده نا له ماوه ی یهک دوو سالدا ده که وی و ده مرئ.

بؤ ئه وه ی مه لیچکیش بجوولیتن و وه رزشی پینکه ن، پاشا فه رمانی به چه ند نوکه ریکی چوارشانه کردبوو ناوبه ناو به کورسویه داره بازئاساکه ی بگه یه ننه سه ر کرده کانی ده ورو بهر. خوی ده بووایه نوکه ره کان قه فه زیکی پر له مریشکیش له گه ل خویان بیه ن. له وی له سه ر کرده کاند ا مریشکه کانیان به ره لا ده کردن، تا مه لیچک به خوی تفهنگه که ی

^{۱۰۴} په تاندن: واته غاردان به که سیک یان به ناژه لیک تا کفت و ماندوو ده که وی.

به‌دوایاندا بکه‌وئ و راویان بکا. به‌م جوړه مه‌لیچک وهک یاریکردنیک ده‌که‌وته جووله و هه‌لبه‌ز و دابه‌ز. لئ زوړ جاریش دهر به‌ست نه‌ده‌هات. پوژیکیان له‌سه‌ر گرده‌که مه‌لیچک جه‌غری^{۱۰۰} و پیداکرت هر ده‌بین ببردریته لای بازار. بۆ یه‌کینک که یه‌که‌مین جار بین مه‌لیچک ببینئ، شتیکی سه‌یر و سه‌مه‌ره بوو، ئاخ‌ر شازاده‌یه‌کی که‌مه‌ندامی خه‌په به‌چاوی سه‌یر و عه‌نتیکه‌وه و تفه‌نگیک به‌ ده‌سته‌وه و له‌سه‌ر کورسییه‌ک به‌سه‌ر شانی نوکه‌رانه‌وه. مه‌لیچک حه‌زی له بازار بوو، بۆ ئه‌و خوشترین جئ بوو، ئاخ‌ر له‌وئ تیروپ‌ر شیرنه‌مه‌نی ده‌دراین. له بازار کس به‌ هاتنی ئه‌و دل‌خوش نه‌ده‌بوو، چونکه مه‌لیچک هه‌مووانی ده‌ترساند، بگه‌یش‌تبايه. هر که‌س‌ئیک به‌ تفه‌نگه‌که‌ی ده‌یتوقاند. دوکانداره‌کان چه‌ند جاریک سکا‌لایان لای سه‌روکی ئاسایش‌پاریزی بازاره‌که کردبوو، که‌وا هاتنی مه‌لیچک بۆ بازار به‌ باش نازانن و په‌سه‌ندی ناکه‌ن، ئاخ‌ر ئه‌و هه‌راسانیان ده‌کا، لئ سه‌روکی ئاسایش‌پاریزه‌که ئه‌وه‌نده بویر نه‌بوو پرسه‌که به‌ کوشک پابگه‌یه‌نئ. هه‌روه‌ها بروسکه‌ی پاسته‌وخوش به‌ کتیلی تیل‌گرافه‌وه بۆ پاشا دادی نه‌دا.

ئیس‌تاش شا له‌وئ نییه، مه‌لیچک فه‌رمانی به‌ نوکه‌ران کرد زوو زوو هه‌لیگرن و بیبه‌نه بازار. پوژ دوا‌ی پوژ بازاری ده‌شتواند، ئیدی دوکانداره‌کان گه‌یش‌ته لووتیان. ئه‌وان مه‌لیچکه هه‌راسانه‌کیان به‌ دریزبوونه‌وی سایه‌ی پاشا ده‌بینئ. به‌ندوباوینکی وه‌هاش که‌وته بازار، گوايه به‌ مه‌به‌ست مه‌لیچک له‌ کوشک هیل‌راوه‌ته‌وه تا بچیته بازار و دوکانداره‌کان هه‌راسان بکا. ئه‌م ته‌نگه‌تاو‌بوونه ده‌روویه‌کی ده‌رباز‌بوونی بۆ خوی دوزییه‌وه. هه‌روه‌ک ئه‌وه‌ی له‌سه‌ری پیککه‌وت‌بن، دوا‌ی

^{۱۰۰} جه‌غری: نه‌سه‌لماندن، پیداکرتن به‌لایه‌نی نه‌رتینییه‌وه.

نیوه پویه کیان شیرینییه که یه کجار زوریان به سهر مه لیچکا هه لږشت. سوالکهره کانیش قهراپه سستینه یان بوو تا بگه نه ئه و کورسییه ی مه لیچکی له سهر شانان هه لگیرابوو، یه کدیان پال دهدا و توکهره کانیان به لایه کدا ده خست تا خویان بگه یه ننه وه شیرینییه کان.

مه لیچکیش ئه و شیرنبارانییه و شه پی سوالکهرانی پتخوش بوو. له قاقای پتکه نینی دهدا و دهستی دایه تهنه که یه. به م جوړه پشیوی که وته بازاپ. هه لگرانی کورسییه که ی مه لیچک پالیان پتوه نرا، کورسییه که ی مه لیچکیش لار بووه وه به قورسای خوی و مه لیچکه وه که وته سهرزه وی. دوکانداره کانیش ورده دراویان فریده دهدا تا سهر له سوالکهره کان بشیوینن، به لام تا ده هات پشیوی و پاشا گهردانی گهره تر ده بوو. یاساوله کان ئه وانه ی ئاسایشیان بۆ بازار ده گه رانده وه چه ند ته قه یه کیان کرد، به هوییه وه چه ند سوالکهر و دوکاندار به رکه و تن و بریندار بوون. دوا ی ئه وه ی ده روزه که رانیان له وی دوورخستته وه، بینیان مه لیچک به برینداری له سهر زه وی که و توه. ئینجا خستیه نه سهر گالیسکه یه ک و به ره و کۆشکیان برده وه.

کاتیکیش دوکانداره کان بینیان وه ک شازاده یه ک رهفتار له گه ل مه لیچک ده کری، له کاتیکدا هاوړیکانی خویان بۆ به خت و چاره نووسی خویان جیه پلراون، بۆ ده ربړینی ناړه زایه تی بازاپیان داخست و به ره و لای مالی ئایه توللا پویشتن و له پنگاشدا هه ر هاواریان ده کرد: "ئه للا، ئه للا، دادپهروه ری!"

جه مال خان که شاهید بوو به سهر ئه و باره ناړه زایه تییه ی خه لک، ده رفه ته که ی قوسته وه، ئه ویش چوه مالی ئایه توللا، له به رده میدا نوشتایه وه و گوته: "میژوو له ده رکه ی مالی تودا دهدا."

ته باته بائیش گوپی له هاوار و بانگی ئاپوړای خه لک بوو: گیلنیم(په نا)، ئیلنیم(په نا)، ئیمه هه موو هیوا یه کمان به ئیویه."

ئايەتوللاش دەرکەي مالى خۆي خستە سەر گازەراي پشت، بەلام
نەشيدەزاني ئاخۆ بەو ئامازەيەي بەرسياريتي خستە سەرشاني خۆي
بەوہي نيشتمان بەرہو پۆڭگاريتي نوئ دەبا. دوکاندارەکان مافووريان
پاخست و لەمالى ئايەتوللا لەسەر چۆک ليتي دانيشتن.

بە پابەراییەتي جەمال خان، کەسانیک دروشميتي گەرەيان بەسەر
دەرکەدە ھەلواسي، دروشمەکە تەنيا کە لە سى وشەي بەھيزي
ميژووي پیکھاتبوو: *قانون! مەجليس! عدالەتخانە! قانون! پەرلەمان،*
دادگا!

نایه تولاکان

یه که مین نایینی ئیرانی به ناوی زهرده شستی پیغه مبری ئیرانییه کانه وه بوو. ئاگر لای شوینکه وتوانی زهرده شت پیروژ بوو. ئەوان ئاگریان وهک هیمایه کی ئاهورامه زدای خواوه ند له سهر زه ویدا ده بینن.

له پرسنگا ههره به ناوبانگه که یان له شاری یه زد، یه که مین ئاگر که مروف کرد بیتیه وه پاراسستبوویان. ههر بویه پرسنگاکان به ناوی ئاته شگه ده بوون، که واتای "مالیک بۆ ئاگر"ی ده که یاند.

موغه کانی زهرده شستی پرساگانی ژیا نی پوژانه یان داده پرشت و خه لکه کهش به و پینه ده جوولانه وه.

کاتیکیش عه ره ب له ژیر ئالای ئیسلامه وه به سهر ئیرانیان دادا، دینی زهرده شتیان قه دهغه کرد. به سهر پرسنگه دیرینه که یی یه زدیان دادا تا ئاگره که یی بکوژینه وه، به لام موبه ده کانی زووتر ئاگره که یان له وی

لابردبوو، به یاوه‌ری ژماره‌یه‌کی یه‌کجار زۆر له شوینکه‌وتووێن به‌ره‌و هیندستان رایان کردبوو.

یه‌ک دوو سه‌ده‌ی خایاند تا خه‌لکه‌که ئیسلامی وه‌ک دینی خۆی په‌ژراند، به‌لام هه‌ر بۆ به‌رگریکردن له‌ خۆیان، ئێرانیه‌کان ئیسلامی داگیرکه‌رانیان په‌تکرده‌وه و بیروباوه‌پنکی نوێی ئیسلامیتییان بۆ خۆیان داهێنا. ئه‌وه‌یش ئیسلامی ئێرانی بوو، که‌ پێیده‌گوتری بیروباوه‌پنکی شیعیایه‌تی. له‌و کاته‌وه ئێرانیه‌کان پوه‌حانییه‌کانی خۆیان، ئیمام و ئایه‌توللاکانی خۆیان هه‌ن، ئایه‌توللاش دواپله‌ی پێگه‌یی دینییه‌، که‌ ئاخوندیک پێی بگا.

ئایه‌توللاکان پێسای نوێیان بۆ له‌سه‌رپوێشتن دارشت. ئه‌وان ژیاپنکی ساده‌ ده‌ژیان و خوشیان له‌ کاروباری سیاسی هه‌لناقورتیتن. ئایه‌توللا شیرازی به‌سالاچوو یه‌که‌مین ئایه‌توللا بوو، که‌ له‌ لایه‌ن جه‌مال خان و ئه‌وانه‌ی وه‌ک ئه‌و ده‌سه‌لاته‌ دینییه‌که‌ی به‌کارهێنا بۆ ئه‌وه‌ی له‌ پێی فتواکه‌یه‌وه کۆمه‌ک به‌ توتنفروشه‌ تووچه‌ و جوتیاره‌کانی توتن بگا. دوا‌ی ئه‌وه‌ ورده‌ ورده‌ ئاخونده‌کان خزانه‌ نیو سیاسه‌ت و عه‌ودالی سیاسه‌ت بوون.

ته‌باته‌باییش یه‌کیک بوو له‌وان. دوا‌ی پروداوه‌که‌ی بازار، ته‌باته‌بایی چووه‌ شاره‌ پیرۆزه‌که‌ی قوم. له‌وێ پرسای بێریزیکردنی گۆرستانه‌که‌ی تاران و نه‌خشه‌ی دروستکردنی بالوێزخانه‌یه‌کی نوێی روسی و ملنه‌دانی پاشا بۆ گرته‌به‌ری پیکاریکی پێویست له‌گه‌لدا باس کردن. ئاخ‌ر پاشا به‌ چوونی بۆ مه‌شه‌د پشته‌ی له‌وه‌ کرد کێشه‌که‌ چاره‌سه‌ر بگا.

چیرۆکی گۆرستانه‌که‌ کاری خۆی کرد، ئایه‌توللاکان شته‌که‌یان به‌ پێشکارای و بێریزییه‌کی گه‌وره‌ی روسه‌کان بینی بۆ سه‌ر گۆرستانێکی موسلمانان. ئیدی له‌م کاره‌دا ئه‌وانیش پشته‌ی ته‌باته‌باییان گرت.

زووتر له وهی چاوه پڕی دهکرا، پاشا له گهشته که ی بۆ مه شههه گه رایه وه. به دلنیا بوونه وه له پشتگیری قومه وه، ئه وه بوو ئایه توللا ته باته بانی نامه یه کی توندی له باره ی پرسى گۆرستانه که و کرده وه سامناک و تۆقینه ره که ی مه لیچکی نووسی. ئه و ئه م دوو پرسه ی وه ها به کارهینا تا بگاته ئه و داخوازییه ی: "گهل داواى قانون و مهجلیس و عه داله تخانه دهکا."

ئایه توللا ویستی نامه که ی به ته ته ریک په وانه ی کۆشک بگا، به لام جه مال خان راویژیکى دیکه ی بۆ کرد. "پاشا تو پشتگوێ دهخا. ههروه ها ئه م نامه یه ش لای خۆی داده نئ و دهیم رینئ. پیموایه ئیمه ده بی به شیوه یه کی دیکه بۆی بچین."

ئایه توللاش پرسى: "باشه پیتش نیازت چیه؟" "با نامه که ت له پئی بالوێزخانه ی بریتانییه وه بگا. به په سه دنامه ی تو داوا له بریتانییه کان ده که ی نامه که ی تو به فه رمی راده ستی پاشا بکه ن." "پیموایه ئه مه بیرو که یه کی هۆشمه ندانه نییه. باشه بۆچی ئینگلستان به کاروباری ناوخۆمانه وه بگلیتین؟"

جه مال خانیش وه ها وه لامی دایه وه: "له وه باشتر نییه، خو ناکرئ تا هه تایه هه ر چاوه پڕی کاردانه وه ی پاشا بکه ی. بنگومان قانون نامه ش مافینکی سروشتی هه ر گه لیکه. له م ململانیه شمان له دژی پاشا ده کرئ ئینگلستان بپیته هاوپه یمانمان."

ده سه ته یه کی حه وت که سه ی له بازرگانان به نوینه رایه تی بازار، په یامه که ی ئایه توللایان گه یانده بالوێزخانه ی بریتانی. هه یچ که سه ی کیش له وان ئینگلیزی نه ده زانی. هه ر به ریکه وتیش پیاویکی به ناوبانگی بریتانی له بالوێزخانه که بوو، ئه ویش براون ئیدوارد گرانفیل¹ بۆو. ئه و شه ییت و

شه‌یدای ئیران بووبوو، به هموو شوینته وئیرانه و کاوالگه دیرینه‌کاندا ده‌گه‌را و هه‌ولی دهدا به‌لکو نه‌ینیی خه‌ته بزمارییه‌کان بدوژیته‌وه و مه‌ته‌له میژوویه‌که‌یان هه‌لبینئ. له‌و کاتدا به ده‌گه‌من که‌سیکت ده‌دوژیه‌وه ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌و براون ئیدوارد گرانفیله ئاگاداری میژووی ئیران بئ. ئه‌و به پیشه‌پزیشک بوو، بۆیه چووبایه هه‌ر شوینیک پیشوازیی لیده‌کرا. ته‌مه‌نی سی سالان بوو، سی که‌په‌ت هاتبووه ئیران. هه‌ر بۆ خۆیشی فیره زمانی فارسی بووبوو.

ئه‌و کابرا بریتانییه له باشووری ولات بوو کاتی ده‌نگوباسی پشتیویه‌کانی ناو تارانی بیست. له ناوچه‌ی پاشارگادا به دوا‌ی کۆشکه کۆنه‌کاندا ده‌گه‌را ئه‌وانه‌ی ئه‌سکه‌نده‌ری مه‌زن ئاگری تینه‌ردابوون. کاتیک به هه‌رایه‌که‌ی زانی ده‌ستی له‌کاره‌که‌ی هه‌لگرت و به په‌له‌په‌روزی به‌ره‌و تاران گه‌رایه‌وه تا پیشهاته تازه‌کان له نزیکه‌وه ببینئ.

گرانفیل له‌وێ له شوینی مانه‌وه‌ی بریتانییه‌کاندا مایه‌وه، کاری له‌سه‌ر گه‌شتنامه به‌ناوبانگه‌که‌ی به‌نیو ئیراندا ده‌کرد. له‌و پۆژه دیاره‌شدا ئه‌و له‌پشت په‌نجه‌ره‌ی ژووره بچکوله‌که‌ی له نه‌ومی دووه‌می بالوێزخانه‌که‌دا وه‌ستابوو، پووی له‌سه‌ر گۆره‌پانی بازار بوو، چاوه‌ڕێی تیلیگرافخانه‌که‌ی ده‌کرد تا راپۆرتی گه‌شتنامه‌که‌ی بۆ پۆژنامه‌یه‌کی بریتانی بنێرئ.

له‌ویوه ئه‌و حه‌وت پیاوی به‌که‌وا و سه‌له‌ته و کلای قووج و قیته‌وه بینن، که به شکووه به‌ره‌و بالوێزخانه‌که ده‌هاتن. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و زمانی فارسی ده‌زانی و به‌ره‌فتار و ئاکاریان به‌له‌د بوو، ده‌موده‌ست له‌ پێڕیشتنه‌که‌یانی زانی، شتیکی گرنگ له‌ ئارادایه.

حه‌وت بازرگانه‌که یاداشتیکیان به ئینگیزی له‌گه‌ل خۆیاندا بردبوو، که تیندا باسکرابوو مه‌به‌ستیان له سه‌ردانی بالوێزخانه‌که چیه. هه‌ر زوو گرانفیلش چاویکی به ده‌قه نووسراوه‌که‌دا خشانده. ته‌نانه‌ت دوودلیش

بوو له وهی ټاخو فرموو له و حهفت جوامیره بکا بیته ژوور یان سهره تا پتویسته بالویزی لی ټاگادار بکاته وه. ئیدی بریاری په که می دا و فرمووی ژووره وهی لیکردن.

بو مایه ی سهرسامی پیاوه ئیرانییه کان، کابرای ئینگلیز به زمانی خوین به خیریه پتان هر پیک به گویره ی دابونه ریته که شیان له گه لیاندا جوولایه وه: "خوش! مدید، به فرمائید تو. چای تازه حاضر است. به خیریتن، فرموون بو ژووره وه، چاش ده مکراوه و بو ئیوه سازه." بازار گانه کان ده سته جی متمانه یان به کابرای ئینگلیز کرد و گریی دلین له لا کرده وه.

ئینجا گرانفیل به دلگه رمییه وه چوه ژووره که ی بالويز و ده رکه ی له سهر خوی پتوهدا و پیښگوت: "حهوت پیاوی ئیرانی لیره له خواره وه چاوه پتی تو ده کن. ئه وان نامه یه کیان پینه به مؤمی سوور مؤرکراوه، ده یانه وی بالويزخانه ی بریتانی نامه که یان به فرمی راده سستی پاشا بکا." "باشه بوچی ده یانه وی ئیته ئه و کاره یان بو بکه ین؟"

"نه گهر من باش له چیرۆکه که یان حالی بووبم، ئه وان له لایه ن شاوه پشستگوینخراون. ئیستاش ده یانه وی له پتی بالويزخانه وه هه ولی خوین بدهن و پاشا ناچار بکه ن وه لامی نامه که یان بداته وه."

"به لام ئه م شته کاریکی نه کرده یه، بو ئیته نییه لووتمان له کاروباری ناوه خوی ئه م ولاته بژه نین."

براون ئیدوارد گرانفیل که سیکي نازاد بوو، هیچ چاوی له سهر پله و پایه ی سیاسییانه نه بوو. نزیکه ی سیتی که ی ژیا نی خوی له هیندستان و ئیران به سهر بردبوو، که فیشی به هه لسوکه وتی بریتانیا له و ولاتانه نه ده هات. ئیستاش بالويزه که پیښگوت ئه و ناتوانی نامه ی ئه و حهوت بازار گانه ئیرانییه وه ربگرئ، ئینجا گرانفیل هه ندی چه مایه وه و به گوئی بالويزی

چرپاند؛^{۱۰۶} «ئەمە دەرفەتئەکی بۆیۈنەنە بۆ ئیمپراتوریەتی بریتانی، دەی نامەکیان لیۋەربرگرە».

بالوئیز دابەزىيە نھۆمى خوارەوہ و چوہ لای مئوانەکان، کە بەتاسەوہ چاوہ پەییان دەکرد. یەکی لە حەوت پیاوہکان نامە مۆرکراوہکەى وەک گەوہەرئیک بە سینگییەوہ نووساندبوو. ئەوان سلاویان لە بالوئیز کرد، پیاوہکە نامەکەى توند گرتبوو، خەریک بوو بە زمانى فارسی چیرۆکی ھانتەکەى بۆ دەگێڕایەوہ.

بالوئیزیش بانگی گرانقیلى کرد تا ببیتە دیلمانج.^{۱۰۷} بالوئیزەکە لە فارسی دەگەیشت، پتووستى بە بانگکردنى براون ئیدوارد گرانقیل نەبوو، بەلام پێدەچوو بۆ ئەوہى بووبى شتەکە بۆ ئەو کتیبەى گرانقیل، کە خەریکی نووسىنى بوو، نمونەیی بى. لەوانەى ھیواى بەوہ بووبى لە پەنى گرانقیلەوہ ھەرەک چۆن پووداوەکە دەچیتە نۆ مێژووی ئێران، ئاوەھاش بچیتە نۆ مێژووی بریتانى.

«بالوئیز دەلى ئەم کارە لە جیھانى دیپلۆماسیدا شتیکە نەکراوە و نەبووەتە خو، کە بالوئیزیک خۆى لە کیشەکانى ناوہخۆى ئەو ولاتەى لى مئوانە ھەلبقورتینى. لى بۆ یەک تاکەجار بە شىۋەىەکی تايبەت ئەو بەرپرسىارىتیبە ھەلدەگرئ و نامەکەى ئێوہ بە فەرمى بە پۆستى خۆیان بۆ پاشای پەوانە دەکا. بالوئیز پەى لەسەر ئەوہ دادەگرئ، کە ئینگلستان لە دەرەوہى ئەو پرسەى و خۆى بەدوور دەگرئ لە ناوہپۆکی نامەگۆرپنەوہى ئێوہ».

ئەو پیاوہى بە نوینەرایەتیی دەستەکە قسەى کرد، سوپاسى بالوئیزی کرد و نامەکەى رادەست کرد. ئینجا ھەر حەوت پیاوہکە ھەندئ سەریان دانەواند و خواحافیزیان کرد و لەوئ پۆیشتن.

^{۱۰۶} دیلمانج: وەرگێر، پاچەقەکار.

کاتیکیش پاشا نامه مؤرداره‌کە‌ی بارزگانه‌کانی له‌نیو زه‌رفیکی به‌ موری به‌ریتانی به‌ده‌ست گه‌یشت، خه‌ریک بوو له‌سه‌ر کورسییه‌کە‌ی به‌ربیتته‌وه‌. یه‌کسه‌ر بانگی وه‌زیر و عه‌ینولده‌وله‌ی کرد. "بازرگانه‌کان پیتیان له‌ به‌په‌ی خۆیان زیاتر ڕاکیشاوه‌. جاری پیشتر ئیمه‌ به‌ نه‌رمی و لاوازی له‌گه‌ڵیان جوولاینه‌وه‌، هه‌ر بۆیه‌ ڕووقایمی‌یان کرد و په‌نایان بردوووه‌ته‌ به‌ر بالوێزخانه‌ی بریتانی. ئیمه‌ ئه‌و شته‌ وه‌ک ناپاکییه‌ک له‌ ته‌خت و تاجی پاشایه‌تی ده‌بینین. ئینگلستان بێ ئه‌وه‌ی که‌س داوا‌ی لیتکا خۆی له‌ کاروباری ئیمه‌ هه‌لقورتاندوووه‌. ئیمه‌ ده‌بێ ئه‌و به‌لایه‌ ڕیشه‌کیش بکه‌ین." داوا‌ی له‌ وه‌زیر کرد سه‌کالایه‌ک بگه‌یه‌نیت به‌ بالوێزخانه‌که‌ و پتیه‌ی خۆیان پێ نیشان بدا، هه‌روه‌ها داوا‌ی له‌ عه‌ینولده‌وله‌ش کرد ئه‌و که‌سه‌انه‌ی په‌یوه‌ندییان به‌ بالوێزخانه‌که‌ کردوووه‌، بگرێ: "زۆر توند سه‌زایان بده‌، له‌به‌ر چاوی خه‌لکیش وا بکه‌!"

وه‌زیر وێرای ئه‌وه‌ بڵێ: "به‌م شیوازه‌یه‌ ناتوانین چاره‌سه‌ری کیشه‌کان بکه‌ین. ئیمه‌ ناوه‌ڕۆکی نامه‌که‌یان پشتگوێ ده‌خه‌ین، پتویسته‌ داواکانیان بزانین."

- "کامه‌ داخوازی، ئه‌وه‌ی ئه‌وان ده‌یانه‌وێ دژواره‌ و بێ قانونیه‌. ئینگلستان بۆی نییه‌ پێمانبێ له‌ ولاته‌که‌ی خۆمان چی بکه‌ین و چی نه‌که‌ین."

- "ئه‌وانه‌ داخوازیی ئینگلستان نین، به‌لکو داخوازی بازارن."
- "ئایا بازار پاشایه‌ یان ئیمه‌؟"
- "ئێوه‌ پاشان و ئه‌وه‌ش پتویسته‌یه‌کانی په‌عه‌یه‌ته‌که‌تانه‌، په‌عه‌یه‌تیک که‌ پتویسته‌ گوێیان لیتگرین."
- "ئیمه‌ی پاشای ئێران له‌گه‌ل ناپاکان له‌سه‌ر یه‌ک می‌ز دانانیشین."
- "ئه‌م بژاردیه‌ لیکه‌وته‌ی نه‌خوازراوی بۆ شا لیده‌که‌وێته‌وه‌."

- 'پاشا کانی پیش ئیمه هه‌میشه له‌گه‌ل هه‌ستیکی وه‌های نه‌خوازاوه‌وه‌ جوولاونه‌ته‌وه‌.'

مسته‌وفی ئه‌لمه‌مالیکیش جه‌ختی کرده‌وه: 'بۆ به‌رژه‌وندیی تایبه‌تی خۆتان راویژی من ئه‌وه‌یه‌ له‌م هه‌لومه‌رجه‌دا هیچ توندوتیژییه‌ک به‌کارنه‌هینری.'

پاشا پرووی ده‌می کرده‌ عه‌ینوله‌وله‌ و گوتی: 'سه‌ره‌تا با ئه‌و که‌سانه‌ بگرین، که‌ نامه‌که‌یان که‌یاندۆته‌ بالۆیزخانه‌که‌. پاشان قسه‌ له‌باره‌ی ناوه‌پۆکی نامه‌که‌ ده‌کین.'

پاشا به‌م قسه‌یه‌ی برانیدییه‌وه‌ و کوتایی به‌ هه‌موو وتووێژیک هینا.

هه‌ر زوو عه‌ینوله‌وله‌ بۆی ده‌رکه‌وت ئاخۆ ئه‌و بازرگانانه‌ی نامه‌که‌یان که‌یاندبوه‌و بالۆیزخانه‌که‌ کێن. ئینجا به‌خۆی و تیپیک له‌ یاساوه‌له‌ چه‌کداره‌کانه‌وه‌ چوه‌و مالی ئایه‌توللا، له‌وێ بازرگان و دوکانداره‌کان له‌سه‌ر چۆکان دانیشتیبوون. به‌ تفه‌نگی ده‌ستییه‌وه‌ ئه‌و له‌ نیوه‌راستی حه‌وشه‌ی مالی ئایه‌توللا راوه‌ستا، له‌کاتیکیدا پیاوه‌ چه‌کداره‌کانی هه‌ر حه‌وت بازرگانه‌کانی راکیشانه‌ ده‌ره‌وه‌. بازرگان و دوکانداره‌کانی دیکه‌ ویستیان پیگه‌یان لینگرن. هاواریان ده‌کرد: 'لا ئیلا هه‌ ئیلا ئه‌للا.' و په‌لاماری یاساوه‌له‌کانیان دا.

ئایه‌توللا ته‌باته‌بائیش میزه‌ره‌ په‌شه‌که‌ی فریدایه‌ به‌رپینی عه‌ینوله‌وله‌ و پییگوت: 'من له‌ په‌فتاره‌که‌ت ئاگادار ده‌که‌مه‌وه‌! خودا ئه‌وه‌ی تو ده‌یکه‌ی قه‌ده‌غه‌ی کردوه‌! ئینجا ویستی بچیت به‌رده‌رکه‌ و یارمه‌تی بازرگانه‌ گیراوه‌کان بدا، به‌لام ریگه‌ی لینگیرا.

خه‌لکه‌که‌ش هاواریان ده‌کرد: 'ئه‌للا! ئه‌للا! خه‌لکینه‌، یارمه‌تی!'

ئینجا له‌ هه‌موو کونوقوژبنیکه‌وه‌ خه‌لک پژانه‌ مالی ئایه‌توللا، له‌و شوینه‌ی گیراوه‌کان سواری گالیسه‌که‌یه‌ک کرابوون. عه‌ینوله‌وله‌ و

پیاوه‌کانی خه‌لکه‌که‌یان له دوور ږاگرت، ئیدی له‌وکاته‌دا و له‌په‌ر جه‌مال خان، که‌هه‌میشه به‌جلیکی ئاخوندانه‌ده‌رده‌که‌وت، به‌خوی و ده‌سته‌یه‌ک له‌شوینکه‌وته دلس‌وژه‌کانی په‌لاماری گالیسه‌که‌که‌یان دا، توانییان گیراوه‌کان ئازاد بکه‌ن، هه‌روه‌ها له‌وه‌شدا سه‌رکه‌وتن خویان بگه‌یه‌ننه نووسینگه‌ی تیلیگراف و ده‌رگا ئاسنینه‌گه‌وره‌که‌ی باله‌خانه‌که‌ی پشته‌وه له‌سه‌ر خویان دا‌بخه‌ن.

تا ئه‌وکات خه‌لک هانای بۆ شوینه‌پیرۆزه‌کان و مالی ئایه‌توللاکان ده‌برد، به‌لام ئه‌مه‌یه‌که‌مین جار بوو، باله‌خانه‌ی تیلیگرافه‌که‌بیتته‌جیگه‌ی دالده‌دانی ئه‌وانه‌ی له‌به‌رده‌ستی یاساوله‌کان هه‌لده‌هاتن. عه‌ینولده‌وله‌ش له‌گه‌مارۆدانی باله‌خانه‌که‌پتر چیدیکه‌ی پینه‌ده‌کرا، پاشان سواری ئه‌سه‌په‌که‌ی بووه‌بۆ لای شا تییته‌قاند تا له‌ره‌وشه‌که‌ئاگاداری بکاته‌وه. ئیواره‌داهات و دنیا تاریک داهاتبوو، که‌چی ئه‌و یاساولانه‌ی ده‌وره‌ی باله‌خانه‌ی تیلیگرافیان گرتبوو، هه‌یچیان له‌عه‌ینولده‌وله‌هه‌لنه‌کړاند و سه‌روسه‌کوته‌ی هه‌ر وه‌ده‌رنه‌که‌وته‌وه. دیاربوو پاشاش له‌و ئاراسته‌نوییه‌ی ناره‌زایه‌تیی دوکانداره‌کان سه‌ری لێش‌یوابی. له‌نیو باله‌خانه‌ی تیلیگرافه‌که‌که‌شیکێ سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ر دالده‌خوازه‌کاندا بالکیش بوو. دوکانداره‌کان چه‌ندین تیلیگرافیان بۆ بازا‌ره‌کانی ولات نارد و بارودۆخی خویان له‌تاران بۆ ږوونکردبوونه‌وه. تیلیگرافه‌که‌شیان به‌دروشمی نویوه‌واژو کردبوو.

هه‌ر هه‌مان شه‌وی زرینگه‌ی تیلیگرافی بالوێزخانه‌ی بریتانی هات، ئه‌ویش تیلیگرافیک بوو بۆ بالوێز نێرد‌درا‌بوو. براون ئیندوارد گرافیل بروسه‌که‌ی خوینده‌وه: 'شتیکێ باوه‌پینه‌کراوه، ئه‌وان داواکارپیه‌کانی خویان به‌هه‌موو دنیا‌دا ږاگه‌یاندووه. ئه‌وان په‌رله‌مان و دادگایه‌کی بالا و قانوننامه‌یان ده‌وی و داواشیان له‌ئینگلستان کردبوو تا له‌مملانییه‌که‌دا پشتیان بگرێ.'

بالويزيش گوتى: "نازانم ئاخۇ ئەمە ھەنگاويكى ھۆشمەندانىيە يان نا. خۇي پىم باشترىبو سەرەتا قىسم لەگەل کردبان. دەترسم ھەموو شىتىك لەدەست دەرېچى."

"لەوانىيە، بەلام لەوانەش نىيە. ھەروەك پاشا نەيارەكانىشى دەزانن يارىەكە چۆن بکەن. ئەوھى نوئى بى ئەوھى ئەوان تىدەكۆشن ئىنگلستانىش بخەنە پال پاپەرىنەكەيان."

"ئەمە كارىكى ئالۆزە. من پرسىم بە لەندەن کرد و ئىمە خۇمان لە پەوشىكى بىزارکەردا دەبىننەوہ."

پاشا لە پى تىلىگرافەكەى خۇيەو ھەمان پەيامى پىنگەشىت. کاتى ناوى بازرگانەكى خويندەوہ، ويستى ئەویش بخاتە سەر بارستايى تىلىگرافە کەلەكەبووہکان. ترس و سلەمىنەوہ پەپىە نىو دلى پاشا. ئەم فەرمانەى بە عەينولەوہ کرد: "كىيلى تىلىگرافى تاران بېرە، تا نەتوانن چىدى پەيوەندى بە دىناى دەرەوہ بکەن. لىنەگەپى كەس بچىتە ژوور لای ئەوان، با لە برسان و تىنووتيان ناچار بن بىنەدەرەوہ."

ھەر زوو ھەوالى داگىرکردنى بالەخانەى تىلىگراف بەنىو سەرتاپاي شارەكەدا بلأوبووہوہ. ئىدى خەلك پۆل پۆل خەلك بۆ پشتگىرىي دوكاندارەكان دەھاتن و ورەيان بەرز دەکردنەوہ و بانگيان دەکردن و دروشمىيان بۆ دەكىشان. خەلك ھەولیدا خواردنيان بۆ لەسەر شورەكەوہ فرىتداتە ناو خانوہكە، بەلام ھەر كەسىك وەھای کردبا، يەكسەر ياساوەلەكان دەيانگرت و لىشىيان دەدا. دوكاندارەكانىش لەنىو بالەخانەكە ھەر ھاواريان دەکرد: "مەجلىس! عەدالەتخانە! قانون!"

ئاپۇراي خەلكىش ھاوارەكەيان دەسەندەوہ: "ما ھەمە با ھەم ھستىم، ئىمە لەگەل ئىوہ داين، ئىمە ھەموومان بە يەكەوہىن. وىراي پاسەوانىيەكى توند، كەچى ئازوقە بۆ دوكاندارەكان ھەر نىردرا. كاتىك گەورەكانيان

سه‌یریان نه‌ده‌کرد و ئاگایان لیته‌ده‌بوو، هه‌ندی له یاساوله پاسه‌وانه‌کان ده‌به‌ی ئاو و خوار‌بنیان له خه‌لکه‌که وهرده‌گرت و ده‌یاندایه ئه‌وانه‌ی له‌پشت دیواره‌کانه‌وه خۆیان هه‌شاردا‌بوو.

سێ پوژ وها پویش و هیچ نه‌قه‌وما.
دو‌کانداره‌کان لیبر‌اوانه له‌سه‌ر قاچی خۆیان وه‌ستابوون و هاواریان ده‌کرد: "یان مه‌رگ یان قانون!" ئهم دروشمه‌ توند و ئاگرینانه له لایه‌ن ئاپو‌رای ده‌ور‌وبه‌ریان ده‌نگی ده‌دا‌یه‌وه. ئه‌وانیش سه‌دا‌که‌یان ده‌که‌یان‌ده ته‌واوی شاره‌که.

ئێوارانیش ژنانی پاشا به‌ خۆیان و دو‌ور‌بینه‌کانیان وه‌سه‌ر بان ده‌که‌وتن. به‌ باشیش خه‌لکه‌که‌یان نه‌ده‌بینی، به‌لام مه‌ش‌خه‌ل و جووله‌ی خه‌لکیان ده‌بینی و گو‌یشیان له‌و هاواریان ده‌بوو: "قانون! قانون! قانون!"
دروشمه‌کان شتیکیان له‌ هه‌ناوی ژنانی هه‌ره‌مه‌سه‌را دنه‌ده‌دا. ئه‌وان تیته‌ده‌که‌یش‌ستن ئاخو به‌کرده‌وه "قانون" چی ده‌که‌یه‌نی و ئاخو قانون چ سوودیک به‌ ئه‌وان ده‌که‌یه‌نی. ئه‌وانیش له‌به‌ر خۆیا‌نه‌وه وه‌ک ویردیک بخو‌نین ده‌یان‌گوت "قانون، قانون، قانون"، به‌ دو‌وباره‌کردنه‌وه‌ی ئه‌و وشه‌ نامۆیه‌ خۆشییه‌کی نادیار ده‌په‌په‌یه‌ جه‌سته‌یان.

پێده‌چوو په‌وشه‌که بێه‌ووده بێ. پاشا نه‌یده‌ویست زه‌ه‌روزه‌نگ به‌کاربه‌ێنی. خۆنیش‌اند‌ه‌رانیش نه‌یان‌ده‌ویست باله‌خانه‌که جێبه‌ێتن. بالو‌یزی بریتانیا له‌ نه‌ده‌نه‌وه پێی‌گوترا به‌دوای په‌ره‌سه‌ندندی پو‌ودا‌وه‌کاندا به‌روا، هیچ ده‌ستپێش‌خه‌رییه‌ک نه‌نو‌ی‌تی، له‌گه‌ل هه‌مو‌وانیش له‌سه‌ر خه‌ت بێ و قسه‌ بکا. له‌نده‌ن گه‌یشته ئه‌و ئه‌نجامه، که پاشا ئه‌و مملانییه‌ ناپاته‌وه، هه‌ر بۆیه به‌ بالو‌یز را‌گه‌یه‌نرا له‌ حا‌له‌تی هه‌ره‌ کو‌تاییدا ده‌ستی‌کی یارمه‌تی بۆ خۆنیش‌اند‌ه‌ران در‌یژ بکا.

بالويزيش گوتى: "نازانم ئاخۇ ئەمە ھەنگاويكى ھۆشمەندانىيە يان نا. خۇي پىتم باشتىربوو سەرەتا قىسم لەگەل کردبان. دەترسم ھەموو شتىك لەدەست دەرېچى."

"لەوانىيە، بەلام لەوانەش نىيە. ھەروەك پاشا نەيارەكانىشى دەزانن يارىيەكە چۆن بکەن. ئەوھى نوچ بى ئەوھى ئەوان تىدەكۆشن ئىنگلستانىش بخەنە پال پاپەرینەكەيان."

"ئەمە كارىكى ئالۆزە. من پرسىم بە لەندەن کرد و ئىمە خۇمان لە پەوشىكى بىزارکەردا دەبينىنەوھ."

پاشا لە ڤى تىلىگرافەكەى خۇيەوھ ھەمان پەيامى پىنگەيشت. کاتى ناوى بازىرگانەكى خويندەوھ، ويستى ئەويش بخاتە سەر بارستايى تىلىگرافە کەلەكەبووھەکان. ترس و سلەمىنەوھ پەريە نىو دلى پاشا. ئەم فەرمانەى بە عەينولەوھ کرد: "کىيلى تىلىگرافى تاران بېرە، تا نەتوانن چىدى پەيوەندى بە دنيای دەرەوھ بکەن. لىنەگەڤى کەس بچىتە ژوور لای ئەوان، با لە برسان و تىنووتيان ناچار بن بىنەدەرەوھ."

ھەر زوو ھەوالى داگىرکردنى بالەخانەى تىلىگراف بەنىو سەرتاپای شارەکەدا بلأوبووھوھ. ئىدى خەلک پۆل پۆل خەلک بۆ پشتگىرىي دوکاندارەکان دەھاتن و ورەيان بەرز دەکردنەوھ و بانگيان دەکردن و دروشمیان بۆ دەکيشان. خەلک ھەولیدا خواردنيان بۆ لەسەر شوورەکەوھ فرىداتە ناو خانوھەكە، بەلام ھەر کەسىک وەھای کردبا، يەكسەر ياساۋلەکان دەيانگرت و لىيشيان دەدا. دوکاندارەكانىش لەنىو بالەخانەكە ھەر ھاواريان دەکرد: "مەجلىس! عەدالەتخانە! قانون!"

ئاڤۇراى خەلکىش ھاوارەكەيان دەسەندەوھ: "ما ھەمە با ھم ھستىم، ئىمە لەگەل ئىوھ داين، ئىمە ھەموومان بە يەكەوھىن. وىراى پاسەوانىيەكى توند، كەچى ئازوقە بۆ دوکاندارەکان ھەر نىردرا. كاتىك گەورەكانيان

سەیریان نەدەکرد و ئاگایان لیتەدەبوو، هەندێ لە یاساوە پاسەوانەکان دەبەیی ئاو و خواردنیان لە خەلکەکە وەرەگرت و دەیاندا بە ئەوانەیی لە پشت دیوارەکانەو خۆیان حەشاردا بوو.

سێ پۆژ وەها پۆشیشت و هیچ نەقەوما. دوکاندارەکان لیتراوانە لەسەر قاچی خۆیان وەستابوون و هاواریان دەکرد: "یان مەرگ یان قانون!" ئەم دروشمە توند و ئاگرینانە لە لایەن ئاپۆرای دەورووبەریان دەنگی دەدا بەو. ئەوانیش سەداکەیان دەگەیان دە تەواوی شارەکە.

ئێوارانیش ژنانی پاشا بە خۆیان و دووربینەکانیان وەسەر بان دەکەوتن. بە باشیش خەلکەکیان نەدەبینی، بەلام مەشخەل و جوولەیی خەلکیان دەبینی و گویشیان لەو هاواریان دەبوو: "قانون! قانون! قانون!" دروشمەکان شتیکیان لە هەناوی ژنانی حەرەمسەرا دنەدەدا. ئەوان تێنەدەگەیشتن ئاخۆ بەکردهوه "قانون" چی دەگەینێ و ئاخۆ قانون چ سوودێک بە ئەوان دەگەینێ. ئەوانیش لەبەر خۆیانەو وەک وێردێک بخوێنن دەیانگوت "قانون، قانون، قانون"، بە دووبارەکردنەوەی ئەو وشە نامۆییە خوشییەکی نادیار دەپەڕیە جەستەیان.

پێدەچوو پەوشەکە بێهوودە بێ. پاشا نەیدەویست زەبروزەنگ بەکاربھێنێ. خۆنیشان دەرانیش نەیان دەویست بەلەخانەکە جێبھێلن. بالۆیزی بریتانیا لە لەندەنەو پێنگوترا بەدوای پەرەسەندندی پووداوەکاندا بپروا، هیچ دەستپێشخارییەک نەنوێنی، لەگەڵ هەمووانیش لەسەر خەت بێ و قسە بکا. لەندەن گەیشتە ئەو ئەنجامە، کە پاشا ئەو ململانێیە ناباتەو، هەر بۆیە بە بالۆیز راگەینرا لە حالەتی هەرە کوتایدا دەستیکی یارمەتی بۆ خۆنیشان دەران درێژ بکا.

جه مال خان و ئايه توللا ته باته بائي هه موو هه وليكيان دا گه و ره
 ئايه توللاكاني قوم بهينه تاران، بهو هيوايه ي هاتني ئه وان دۆخه كه
 يه كلا بكا ته وه. بۆ ئيواره درهنگ سى گاليسكه كه نۆ ئايه توللاي تيدا بوون
 گه يشته شار. خه لكيش هه هاواري ده كرد: "خوش آمديد، خوش آمديد.
 سه له لاهو عه لا محمه د، سلام بر محمد. به خير بين، سلاو له محمه د و
 مالباتي."

ياساوله كاني لاي تيليگراف گاليسكه كانيان وه ستاندين. ئايه توللاكانيش به
 شه كه تي له گاليسكه كان دابه زين. ئايه توللاكان به ره و باله خانه كه ي
 تيليگراف پويشتن، هيج ياساوليكيش زاتي نه كرد بيانوه سستيني. ئاخىر
 ده يانزاني ئه گه ره له يه كي وه ها بكن، ئه وا ئاپوراي خه لك ده يانخاته بن
 ده ستوپييان. هه ره بۆيه خويان لادا به بيتهنگي سه ري خويان شو پر كرد.
 كاتيگ خه لكى نيو باله خانه ي تيليگراف ئايه توللاكانيان بيني، له شويني
 خويانه وه وروژان و هاواريان ده كرد: "يان مهرگ، يان قانون!"
 به ته مه نترين ئايه توللا كه ناوى به به هاني بوو، دارده سته كه ي له هه وا
 به رزكرده وه و له سه ر پيتمى دروشمه كان پايده وه شاندى. ئه م نيشانه يه
 لاي ئايه توللاكاني ديكه ش دووباره كرايه وه: "قانون! قانون! قانون!"
 پاشان ئايه توللا ماندوو شه كه ته كان به ره و مالي ئايه توللا ته باته بائي
 پويشتن تا له وي وهك نا په زاييه ك له سه ر چوكان دابنيشن.
 زوري پينه چوو ده يان ئاخوندى ديكه شويني ئه وانديان هه لگرته وه.
 بالويژخانه ي بريتاني ئه مه ي ده بيني و هه موو شتيكي ياداشت ده كرد و
 پوژانه ش به تيليگراف ده ينارده وه له ندهن. ئيدي مرؤف بۆ هه موو شتيك
 ناماده بوو.

ئەو دانیشتەنەى سەر چۆكانى ئاخوندەكانى قوم پالېشتىكى دوكاندارەكانى
بالەخانەى تېلېگراف بوو، بەلام خۆ هېشتا گورپانكارىيى بەسەر
پەوشەكەدا نەهیتا.

پاشا بە هېچ شىۋەيەك لە ژېر فشاردا نەچەمايەو.
جەمال خانىش ھەموو شەوان كۆدەبوو ھەو بەلكو ئەگەرى ھاوكارىكردى
دوكاندار و ئايەتوللاكان بگەيەنیتە قوناغى داھاتوو. ئەو ھەبوو كۆمیتەكە
يەك دوو شەو لەپاش گەيشتنى ئايەتوللاكان بېرىركى يەكلاكرەو ھەيان
دا. ئەوان بەسەر زىندانە سامناكەكەى تاراندا بدەن و ھاوپىكانيان ئازاد
بگەن.

بۇ پۇژى پاشتر بە سەدان لە خۆپىشاندەران زنجىر و كۆتى
زىندانىيەكانى زىندانە شىدارە و تارىكەكەيان پچراند.
مىرزا پەزا لاواز و كەلەلا بووبوو، نەبەزانە ھەستابوو كاتى لە دالانە
تارىكەكەدا گۆيى لە دەنگى جەمال خان بوو بەرەو ژوورى زىندانەكەى
ئەو دەھات.

لەو شەرە تەقەيەى نىوان پاسەوانانى زىندان و خۆپىشاندەراندا چوار
زىندانى بوونە قوربانى. خۆ ئەگەر پاسەوانەكان زەبروزەنگيان
بەكار ھىتابا، بە دەيان خۆپىشاندەر دەكوژران، بەلام ئەو ھەو پوون و
ئاشكرا بوو، ھەندى لە پاسەوانەكانى زىندانەكە لەگەل كوردەى
خۆپىشاندەكە ھاوئاواز بوون.

كاتىكىش ھەوالى بەسەردادانى زىندانەكە گەيشتە بالەخانەى تېلېگرافەكە،
خۆپىشاندەران پەلامارى ھىزى ياساۋلى ئاسايشپارىزى ئەويتان دا.
عەينەولەولەش لەبرى ئەو ھەى پاشەكشە بكا، كەوتە حالەتى ھېرشكرىن.
فەرمانى بە ياساۋلەكان كرد بە بارىيەكەى^۸ گەورە دەرگەى نووسنگەى

^{۱۰۸} بارىيە: ستوونىكى ئاسنىنە بۇ شكانى بەرد بەكاردى.

تیلیگرافه که بشکیتن. به قونداهه تفهنگ له دوکانداره کانیان دا، لی دوکانداره کانیش بهرگرییان له خویان کرد و هاواریان دهکرد: "یان قانون یان مهرگ!"

چهند که سیک په لاماری عهینوله یان دا. گه مارویان دا، ئاخوندیکی گهنج بازی داو جلوهی نه سپه که ی گرت. یه کسمه که هستا سر پاشوو و حیلاندی. عهینوله ولش لوله تی تفهنگه که ی له ئاخونده که کرد، به لام ئه و پتی چه پی گرت و له سر زین هیتایه خوار، ئیدی به خوی و تفهنگ و شیره که ی که و ته سر زهوی. ئاخونده گهنجه که تفهنگه که ی لیستاند و ویستی ته قه له عهینوله وله بکا، به لام چاوه شیکی عهینوله وله له ئاخونده که ته رده ستر بوو ته قه ی لیکرد و بهریدایه وه.

براون ئیدوارد گرانفیل له سهربانی شوینی حهوانه ی بریتانییه کاندایینی چی پوویدا. لهو پاشا گهردانییه ی ته قه ی یاساوله کان و بهرد و داری خو پیشانده ران، که بهرگرییان پی له گیانی خویان دهکرد، جه مال خان به نیو گو رده می خه لکه که دا پایکرده بالوئیزخانه ی بریتانی. له خواره وه سهری هه لبری و هاواری بو سهربانی بالوئیزخانه کرد: "براون ئیدوارد گرانفیل گوئیگره. زوری پی ناچی دهیان که س ده کوژرین. ئینگلستان پیویسته به بهرپر سیاریتی خوی رابی. خو پیشانده ران گه مارو دراون. دهی ده رگای بالوئیزخانه که یان لی بکه نه وه، تا هه مووان بیته ژوو!"

سهره تا براون ئیدوارد گرانفیل له قسه که ی تیته گه یشت. کاتیک جه ختی لیکرده وه ئینجا بانگی کرد: "وا بالوئیز ئاگادارده که مه وه."

پیشتر له ندهن ئه و بواره ی دابووه بالوئیز له کاتی پیویستدا کومه کی به ره ی ناکوکی پاشا بکا. بو دلنیا بوون ویستی هیشتا تیلیگرافیک بو له ندهن بنیری تا مولهت وهریگری. به لام گرانفیل به هه لچوونه وه گوئی: "پاشا له بهر چاوی بالوئیز خه لکه که ی خوی ده کوژی، بویه نابی چاوه پری له ندهن بکه ی. تو ده بی بریار بدهی!"

له دهره وهش هيزی ياساول ته قه ی له خو پيشانده ره بی ديفاعه کان ده کرد.

بالويز گوتی: "دهرگاگان بکهنه وه!"

گرانفيل به ره وه دهرکه پايکرد. جه مال خان پر به دهنکی بانگی کرد: "خه لکينه خو بگه يهننه بالويزخانه ی بریتانی!"

یهک له دواي یهک ده هاتنه نيو باخه که ی بالويزخانه.

له وکاته ی بالويزی بریتانی تيليگرافيکی بو له ندهن ليده دا، ده ييینی چون خه لکه که له پشت په رژینی بالويزخانه که به مستی له هه وا بهر زکراوه وه به ره وه ياساوله کان هاوارده کهن: "يان مهرگ، يان قانون!"

بالويز خانەكە

بۆ پوژى پاشتر زۆرىنەى خەلكى شار لە بەردەم بالويز خانەكە خەپوونەو. ئەوان ئەو كەسانە بوون كە تا ئىستا پووداوەكانيان ھەر دوربەدوور بىستبوو. كاتىكيش باخەكانى بالويز خانەكە لە ئاپۇراى خەلكى لىوپیژ بوو، خەلك مافوور و پایەخيان لەسەر شوستەى بەردەم بالويز خانەكە و لە گۆرەپانەكە راخستن، هیشتاş ھەر خەلك تىكدەقزقان و ھەر دەھاتن، تا واى لیھات مۆنجەى دایەو. مالەكانى دەورو بەریش دەرکەى حەوشە و مالەكانى خۆيان كردنەو بۆ ئەوەى ھەموو كەسێك بتوانى داواى ئاویان لى بكا.

پاشا باوەپى بەو قسانەى عەیندولەو لە نەدەكرد كە لەبارەى خۆپیشانەران بۆى گىراپەو. لیوہەكانى دەلەرزین و دەستیشى لەسەر

مشتووی شمشیره‌کە ی بوو. ئەوێ بوو عەینولەولە شەنقاویک بۆ دواوە
گەڕایەوێ.

‘ئینجا تۆ چیت کرد؟ هەر تەماشات کرد؟’ پاشا بە توو پەییەوێ هاواری
بەسەردا دەکرد و گوتی: ‘تۆ تەنیا داھۆلێکی چۆلەکە ترسینی، باشە ئەوان
چۆن وێریان بەسەر زینداندا بدەن؟ چۆن وێریان خەلکی دیکە بێنە نیو
بالوێزخانە ی بریتانی؟ دە ی لەبەر دەمدا مەوێستە هەر دەلێ بوکەلێ
نیو جامخانە ی. بۆ گەمارۆی بالوێزخانە کە بدە!’

دەستبەجێ عەینولەولە بەرەو مۆلگە ی سەربازی بە پێکەوت. بە
پشتیوانی هیزی سەربازی دیکە بەرەو بالوێزخانە ی بریتانی کشا.
تا ئەو بەو کارە ڕابوو، پاشا بانگی وەزیری کرد.

پاشا هێشتا سارد نەبوو بوو، لە ناوخوا ی هەر دەکولا. ‘بریتانیەکان
خەریکی کودەتان. بۆ ئاگاداریان بکەرەوێ و با پێگە ی خۆیان بزانی،
دەنا داوای یارمەتی لە زوسیا دەکەم.’

مستەوفی ئەلمەمالیکیش ویستی پاشا هێور بکاتەوێ: ‘پاشا پێویستە بێر
لە لەشساغی خۆی بکاتەوێ. توو پەیی زیان بە تەندروستیت دەگەینێ.’
پاشاش وەها وەلامی دایەوێ: ‘باشترە بمرم لەوێ ببینم بریتانیەکان
ناچارمان بکەن قانوننامەمان بەسەردا بسەپین. دە ی بۆ پەییەندی بە
بالوێزخانە کەوێ بکە، فەرمانیان پێ بکە تا خۆپیشان دەران لەوێ دەر بکەن
و بیاننێرنەوێ مالی، دەنا ئەو کارەیان بە چارەدانی جەنگ لەقەلەم دەدەم.’
ئاخر مایە ی هۆشمەندی نییە دەستبەجێ وەها بە توندی لەگەڵیان
بکەوینە قسە، کێشە کە، کێشە ی بالوێزخانە ی بریتانی نییە.’

‘بەلێ، پێکۆپێک کێشە کە کێشە ی بالوێزخانە کە یە. بریتانیەکان هاوکاری
ئەو کۆمیتە یەن کە ناویان لەخۆ ناوێ کۆمیتە ی تاران.’

خواه‌نشکر، ئیمه ناتوانیان به‌رده‌وام هر بریتانییه‌کان به خه‌تابار بزانی. ئه‌وان سه‌رمایه‌یان له باشووری ولاته‌که‌مان وه‌به‌ره‌یناوه. ئه‌وان حکومه‌تیکیان ده‌وێ که خه‌لک و دامه‌زراوه‌کانیان بپاریزی.

پاشا گوتی: "ئێ باشه، خو حکومه‌ت هه‌یه."

"بۆ ئهم پرۆژه ئالوزانه، ئیمه حکومه‌تیکێ بێ لایه‌ن و په‌رله‌مانیکێ به‌هه‌یزمان پێویسته."

"چیه دیاره وه‌زیر هه‌ولده‌دا دروشمی دوژمنه‌کانمان به ئیمه بفرۆشیته‌وه."

"هه‌خێر ئه‌وه است نییه. ئینگلستان ده‌یه‌وێ له ولاته‌که‌ماندا بانک دابنێ. خو ئه‌گەر ئیمه قانوننامه‌یه‌کی دادوه‌رییمان نه‌بێ، ئه‌وا سه‌رمایه‌گوزاران پرومان تیناکه‌ن. پاشا پێی سه‌یره که بۆچی بالوێزخانه‌ی بریتانی رێنه‌ی داوه خۆپیشاندهران په‌نا بۆ باخی بالوێزخانه‌که‌یان بیه‌ن. خواه‌نشکر، داواکانی ئینگلستان به‌کسانن به‌ داواکانی په‌عیه‌ته‌که‌ی خۆت، بۆیه رێنه‌ی پێداون."

"وه‌زیر وتار بۆ ئیمه ده‌دا، به‌لام تو یه‌ک شتت له به‌لگه‌وه‌بنده‌کانی خۆت له‌بیرچووه. من سه‌ردانی چهند په‌رله‌مانیکێ ئه‌وروپیم کردووه، ئه‌و جۆره په‌رله‌مانانه بۆ ئێره ناشین. ده‌سه‌لات پێویسته به‌ شیوه‌یه‌کی نه‌ینی ب‌م‌ینیته‌وه هه‌ی ئه‌وه نه‌بێ که‌س بتوانی دزه‌ی بۆ بکا."

"به‌لێ هه‌روا ده‌مینیته‌وه. من ئه‌وه مسۆگەر ده‌که‌م، به‌لام پرسیاره‌که په‌سه‌ندنامه‌ی فهرمی تو به‌ تا بتوانم دانوستان له‌گه‌ل رابه‌رانی خۆپیشاندهران بکه‌م."

"تا ئه‌وه‌کاته‌ی ئه‌وان له نیو بالوێزخانه‌که‌دا بێ، من قایل نیم. بالوێزخانه‌ی بریتانی به‌ خاکی بریتانیا داده‌ندڕی. یه‌که‌م جار ده‌بێ ئه‌وان له بالوێزخانه‌که‌ بیه‌ده‌ر، پاشان ده‌کرێ تو قسه‌یان له‌گه‌لدا بکه‌ی."

وه‌زیر پێگوته‌وه: "باشه بابزانی چیمان پێده‌کرێ."

ئىستا ئايە توللايەكى دىكە لەسەر بانەكە لەپال ئايە توللا پېرەكە بەدىار كەوت. خەلكەكەش دەستيان وەك مشت لە ھەوادا بەرز دەكردەو ە پىئەكانىشيان لەزەوئى دەكوتا: "يان مەرگ، يان قانون!" بە شىئەيەك ھاواريان دەكرد و پىئان لەزەوئى دەدا دەر كە و پەنجەرە و بانى بالوئزخانەكە لەرزىن.

يەكئىك لە نۆكەران مافوورئىكى گەورەى برە سەربان رايخست و ئايە توللاكانىش پووئيان لە بالوئزخانەكە كرد و لئى دانىشتن. بەم جۆرە ئەوانىش چوونە پىزى خەلكە داڤزاوەكەى سەر شەقام، بئى ئەوئى خويان رادەستى سەرائى بالوئزخانەكە بكەن.

بەم كەردەوئە ئايە توللاكان ئەركى مستەوفى ئەلمەمالىك لە پىشتەر ئالۆزتر و قورسەر كرد. وەك ھەنگاوى يەكەم پەيامئىكى بۆ بالوئز نارد بە زمانئىكى پەوان و سەنگىن داواى لئىكرد وا لە خۆپىشان دەران بكا لە بالوئزخانەكە بچنەدەر.

بالوئزئىش، كە ئايە توللاكانى لەسەر بانەكە بىنىبوو، زانى پئىگەكەى ئەو لە جارەن بە ھىزتر بوو. بەلاى خۆيەو ئەوئىش تەتەرئىكى بۆ لای وەزىر ناردەو ە تا پئى بلى: "ئىمە ھىچ لەشكرئىكمان لەبەردەستدا نىيە تا بتوانىن ئەوانەى بالوئزخانەيان داگىر كەردو ە و دەربىنئىن. من بە تايبەتئى سوپاسگوزار دەبم ئەگەر تۆ كوتائى بەم دۆخە بھئى. ئىنگلستان لايەنى ئارامى لئى ھەلدەبژئى."

ھەمووان چاوەپئى ئەو ە بوون بارئىكى خەمگىنى بال بەسەر گۆرەپانەكەدا بكئىشئى، بەلام بە پئىچەوانەو ە كەشئىكى خوشى و جەنجالى ئيان بالكئىش بوو. لە ھەموو لايەكەو ە ھەر نان و سەوزە و ميو ە و قەندەشەكر و كولىچە دەھاتن. خەلكەكە بەيەكەو ە نانئيان دەخوارد، بەيەكەو ە دەنوستن،

به يه كه وه قليانيان ده كيشا و وتوويزيشيان هر به يه كه وه بوو. كه سيش نه يده زاني ئه و دروخه چهند ده خايه نئ.

له ده وره ي كوشكيش بيده نكي و خاموشي زال بوو. وه ها ده رده كه وت پاشا هيشتا نايه وي مل بۆ ئه و فشاره ي خوييشانده ران كه چ بكا، به لام خو نه يده تواني هه روا بئ كار و كار دانه وه ته ماشا بكا. دهنگوباسي دانيشتي سه رچوكاني بالوي زخانه كه وه هاي ليكه وته وه، له شاره كاني ديكه شه وه خه لك بچنه نووسينگه كاني تيليگراف بۆ پشتيواني هاوپيكانيان ئه وانيش له وي دريژه به دانيشتي سه رچوكان بدهن. ئيدي ده بووايه زوو ره وشه كه به لايه كدا بخري.

پاشا به هوي وه زيره كه ي و له ربي ئينگلستان وه هه وليده دا له گه ل ناكو كه كان دانوستان بكا. له هه مان كاتيشدا له گه ل راويژكاره تاييه ت و ئه فسه راني سوپا كه وته راويژ خويان بۆ ئه و حاله ته ئاماده بكن كاتيگ له دواييدا په لاماري تهخت و تاج بدرئ. له و نيوه شدا زور به نهيني ته تهر ي روسي له نيوان كوشك و بالوي زخانه ي روسيدا له جرت و فرندا بوو.

هه فته يه ك تپه پري. دانوستان ي وه زير له گه ل نيرده ي بازار و وتوويزي له گه ل ئايه توللاكان هيجي لي شين نه بوو. به رهي نارازي نه يانده ويست هيج هه نكاويك بنين به رله وه ي پاشا داواكانيان نه سه لميني.

پاشاش هه ستي به قورسايي ره وشه كه كرد چون فشاري بۆ ده هيني و سينيگي ده گوشي، هر له بهر ئه وهش بوو هه ندي جار به زه حمه ت هه ناسه ي دها. ئه و يه ك دوو چاران و له نيوه ي شه ودا بيدار ده بووه وه، چونكه گوئي له خويني ده بوو قولبي دها. ئه و خه وني موته كه ئاساي ده بيني، خه وي لي تار ده بوو. له خه وني دا شويني توپه كه ي ده گواسته وه لوله ي له بالوي زخانه كه ده كرد و به ره و رووي خوييشانده راني باخه كه ي

بالويزخانه گړی دده. نه خيژ، نه و نه يده توانی چيدی بهرگه ی پړه وشه که بگړی.

پاشا به عه ينولده وله ی گوت: "نيمه دهبی دهرسيک به ټينگلستان دابدهين. باخی بالويزخانه که خاوين بکه وه. نه گهر پتويست بکا پهرژين و شووره که ی دهوره ی بالويزخانه که بروخينه و ناپاکه کان له وچ دهر بکه." فرمانی پاشا پوون بوو. ټينجا زاواکه ی يه که يه کی تاييه تی بو نه و مه به سته پيکه يتا، تپيکی سواره چه کار به تفهنگ و به شمشير. دواي نيوه پړيه کی درهنگ بوو که عه ينولده وله به خوی و هيزه که ی به ره و بالويزخانه که کشا.

ټيواره ی پيشتريش پيښهاتی ديکه له گورپيدا بوو. گاليسکه ی پر له تفهنگ به قاچاخ هيترا بوونه ناوشار.

کاتنيکيش يه که تاييه تيه سه ربازييه که له گورپه پانی بالويزخانه که به دهرکه وت، گوريسی دڅخه که نه وهنده کشت بوو بوو، له سه روبه ندي پساندا بوو. جه مال خان به بهرگی ناخوندييه وه له دهرکه ی پشته وه ی بالويزخانه دهرچوو، خوی که يانده ماليکی لاکولان.

عه ينولده وله پياوه کانی کوکړدنه وه و قسه ی يو خه لکه مانگرتووه که کرد: "به ناوی پاشاوه داواتان ليده که م بالويزخانه جيتيلن." ټاپورای خه لکيش له باخه که ی بالويزخانه که دا هاواريان ده کرد: "يان مهرگ، يان قانون!"

"خه لکينه گوښگرن! من نامه وي زه بروزهنگ به کار به ټينم، دستانه داواتان ليده که م بالويزخانه چول که ن."

وه لاهه که ش هر نه وه بوو: "يان مهرگ، يان قانون."

‘خەلکینە! شەرمەزارییە لەبەن ئالای ییگانەدا دژی پاشاکەیی خوتان
 رابەرە. من دەرفەتێک دەدەمە ئێوە. پێگەتان دەدەم بە سەلامەتی لێرە
 بڕۆنەدەر.’

ئاپۆراکە بەرەو ئایەتوللاکان ھاواریان کردەوێ: ‘یان مەرگ، یان قانون!’
 عەینولەولە تەقەییەکی بە ھاوادا کرد و بانگی کرد: ‘دەیی ھەمووتان
 بڕۆنە دەرئ!’

خۆپیشاندەران خۆیان لە گۆرە نەبرد. عەینولەولە ھاواری کرد:
 ‘شمشیر!’

سوارەکان شمشیرەکانیان لە کالان دەرکێشا.

‘خەلکینە! ئەمە دوا ئاگادارکردنەوێ. دەیی بالوێزخانەکە جێبێلن!’

ئاپۆرای خەلکیش ھاواری کرد: ‘قانون! مەجلیس! عەدالەت!’

عەینولەولە جاریدا: ‘ھێرش ببەن!’

یەکەم جار عەینولەولە ھێرشیی بردە سەر پیزی پێشەوێ
 خۆپیشاندەران ئەوانەیی لەسەر شۆستەکان وەستابوون. کاتیکیش
 گۆرەپانی بالوێزخانەکە چۆل بوو، ئینجا سوارەکان پێگەیی شەقامە
 لاریکەیان گرت.

جاریکی دیکە عەینولەولە پرووی خۆی لە خۆپیشاندەرەکانی نیو
 بالوێزخانەکە کرد و پێتگوتن: ‘یەک دەرفەتی دیکەتان دەدەم تا بە بێ
 خۆینێشتن بالوێزخانە چۆل بکەن.’

ئاپۆراکەش ھاواری دەکرد: ‘قانون! قانون! قانون!’

ئینجا شمشیرەکەیی کێشایەوێ و خستییەوێ کالانی خۆی، دەستی دایە
 تەنگەکەیی و بانگیکرد: ‘بەناوی پاشا داواتان لێدەکەم دەرگاکی بکەنەوێ،

دەنا تەقە لە ھەمووتان دەکەم و بەرتان دەدەمەوێ!’

ئاپۆراکە ھەر ھاواری دەکرد: ‘مەجلیس! مەجلیس! مەجلیس!’

عەینولەولە بانگی سوارەکانی کرد ئەوانەى راستەوخۆ لە پشت ئەو
وەستابوون: "تفەنگ!"

لولەى تفەنگى بەرەو بالۆیزخانە که درێژکرد، لە پشتى شوورە که کپ و
کپى بوو. ئایەتوللاکانیش بى هەستوخوست لە سەر بانە که دانیشتبوون
و ژنانیش کپ و بیدەنگ. براون ئیدوارد گرانفیل هەناسەى لەخۆ بێیوو،
لە نەوێى سەرەوێى بالۆیزخانە که لە پشت جامى پەنجەرەوێ چاوەڕێی
دەکرد.

"تەفە بکەن!"

یەک دوو کەس لە پشت شوورە که وە پاقەنان، هەر ئەوێندەى بلیى یەک و
دوو دۆزەخ بەرپابوو. دەرگا که کرایەوێ گۆرپەمى خەلکە که بەرەو پووی
عەینولەولە و سوارەکان هاتن. گۆرپەپانە که بوو گۆرپەپانى شەپ و
کوشتار. جەمال خان بە تفەنگەوێ لە سەر بانى مالهەکانەوێ خۆى هەڵدایە
سەر بانیکى نزیک لە گۆرپەپانە که. لە سەر لیوی بانیک خۆى درێژ کرد و
سێزەى لە عەینولەولە گرت. گوللە کهى بەر شانى کەوت، بە جۆریک
تفەنگى لە دەست پەڕى و خۆیشى لە سەر پشتى ئەسپە کهى گلا. سێ لە
سەربازەکانى تەردەستانە لەوێ کیشایانەوێ دوا و لایان برد.

ئینجا لە هیکهوێ سەربازەکان لە هەموو لایە کهوێ تەقەیان لیکرا.
نەیان دەزانى ئەو فیشەکانە لە کوێوێ دین. کوژراوێ کانیاں لە شوێنى خۆیان
جێهێشتن و بریندارەکانیاں هەلگرتن و لەوێ هەلاتن.
ئێستا که خەلکە که دەسەلاتى پەیدابوو بەرەو کوشک کشان.

عەینولەولە بە سەختى بریندار بوو بوو. یەکیک لە گەورە ئەفسەرە
شوێنى ئەوێ گرتەوێ. خێرا بەرەو کوشک لیخوێ تا هەوالە که
بگەیهنن. لەوێ لە بەردەم پاشا چۆکی دادا و گوتى: "خاوەنشکرا! پاشایەتى

له مه تر سیدایه. ئیمه هه موو شتی کمان کرد تا کار نه گاته ئه و ئاسته یه، به لام ئاپۆرای چه کدار وا به ره و کۆشک به پریوه یه.

پاشا پرسى: "باشه ئه وان چه کيان له کوئ بوو؟"

"هیچ له و باره وه نازانین، له هیکه وه له سه ربانه کان و له هه مولایه که وه ته قه له پیاوه کانمان کرا. یهک دو سه ربازمان کوژراون و به ده یانیش بریندارن، له نیویاندا عه ینولده وله ش برینداره، به لام زۆر له چه کی سه ربازه کان که وتنه ده ستی هه له وه. ده ترسم خۆپیشانده ره کان به سه سه ربازگه که مانیان دادایین."

پاشاش گوئی: "ئیمه که وتوینه ته ته له وه، باوکم له و ئینگلیزه به دغه پانه ئاگاداری کردبوومه وه."

ئینجا فه رمانی دا پریزیک تۆپ له ده رکه ی کۆشک دابه زینن و پریگه ی که یشتنی هه موو شه قام و لارییکان به گۆره پانی کۆشک بگرن و به ره به ست دابنن.

کاتیکیش ئه فسه ره که پۆیشت، پاشا بانگی سه روکی پاسه وانه کانی کرد: "ده ی تۆپه که م ئاماده بکه!"

(دوا) ئاگا دار کردنه وه

پاشا بهرگی سهربازیانه ی پۆشی، ده مانچه ی له خۆ به ست و چاوه پێی هاتنی وه زیر بوو. له حه وشه وه گوینی له ته په ی یه کسمی سواریک بوو. خۆی بوو، مسته وفی ئه لمه مالیک بوو. پاشا هه ولیدا ئارام و له سه رخۆ بئ: "پیموایه له دانوستانه کان نه گه یشتیه هیج".
 "خاوه نشکو راست ده کا، هیج، به دهستی به تال گه رامه وه."
 "ئیمه له پیتیدا ده مانزانی. ئه وانه ناپاکن."

وه زیریش وا وه لامی دایه وه: "خاوه نشکو ئه نجامگیرییه که ت له جیکه ی خۆی نییه، پاشا منی به بئ ده سه لاتی دانوستان به رپگه دا نارد، چونکه پاشا باوه پێ به دانوستان نییه. پاشا ده یه وئ ئه م ره وشه ئالۆزه به زه بروه نگ چاره سه ر بکا."

پاشا به سه ر نه وه گوئی: "بۆ وه زیر جوان نییه به م چه شنه بدوئ."
 "خاوه نشکو، تۆ ئه م ولاته ت خستۆته مه ترسی."
 "پاشا پێی له سه ر قسه که ی خۆی داگرته وه: "بۆ وه زیر جوان نییه به م چه شنه بدوئ."

تهختوتاج له مهترسی دایه. لیکه وتهکانی کردهی عهینولدهوله هی نهوه نین پیشبینی بکرین. کوشک به پیای چهکار گه مارودراوه، نهوان چیدی شهرم لهوه ناکن به خویان و تفهنگهکانیانهوه به پرووی پاشای خویان بوهستنهوه.

شتیکی ناناسایی بوو پاشا لیبکه پئی وهزیرهکهی بهم چهشنه بدوئ. پهرداخیک ئاوی بۆ وهزیر تیکرد. "ئیمه له پینگهی سهختی وهزیر حالیین. باشه ئیستا چ راویژیکی پییه؟"

- "له نهوانهوه په یاممیکم بۆ خاوهنشکو پییه."

- "له کئ؟"

- "له رابه رانی ئۆپۆرسیۆن."

- "نهوان کئین؟"

- "پاشا نهوه کهسانه ناناسی، بهلام دوو ئایه توللایان له گهل دان، بهکیکیان پیشتر و لهکاتی هه رای توتندا بینوته."

- "ئاوی چیه؟"

- "ئایه توللا ته باته بانی."

- "ئه دی نهوی دیکه؟"

- "ئایه توللا به هبه هانی."

- "ئایا ئیمه پیشتر نهومان بینوه؟"

- "پیموانیه بینیبیت، نهوه ئاخوندیکی به ته مه نه، نهوهی له گهل نێردهیهک له قوموه هاتروه ته تاران. نهوه نوینه ری ئاخوندهکانی قومه."

- "په یامه که یان چیه؟"

- "نهوان دواناگادار کردنه وه یان بۆ تو هیه."

- "شا به توندی وهلامی دایهوه: "نهوان هیچ نین تا دواناگادار کردنه وه بۆ بنێرن."

- "دوامۆله تی ئهوان بۆ تو تا به یانی دوا ی نیوه پڕۆیه، تا نوژی عهسر، بۆ ئهوهی داخواییه کانیان بسهلمیتی."
- "داخواییه کانیان چین؟"
- "ئهوان ده یانه وی قانون نامه یه ک، ده سه لاتی دادوهری و په رله مانیان هه بی."
- "په رله مان؟" شا به زبرییه وه کوتی. "باشه ئه و ئایه توللا پیره گه نیوانه چۆن له په رله مان تیده گه ن؟"
- "خاوه نشکو، هه موو ولاته که راپه رپوه. من خه ممه. خاوه نشکو من بیر له ئیوه ده که مه وه. وهک وه زیر له و بر وایه دام نیشتمان پتو یستی به شایه. خۆ ئه گه ر شا بکه وی، ئه وایه کیتییه که له به ین ده چی."
- پاشا پرسى: "باشه ده توانین چی بکه ین؟"
- "هه ستیکی وه هام هه یه خۆپیشانده ران ئامازه یه کی ئاشتبوونه وه یان له پاشا ده وی. بۆ ئه وه ی پشتیویه که نه هیلری، ده کری پاشا به شیک له داواکانیان په سه ند بکا."
- "کامه داوایان؟"
- "داوای په رله مان. خۆ هه ر به لای که مییه وه سالیکی ده وی تا په رله مان پیکه خرئ و دیته کایه. له و ماوه یه دا ئیوه ده توانن ئارامی بۆ ولات بکه پیننه وه و له هه مان کاتیشدا کایه ی ئه وه ده ره خستی تییدا بتوانین بیر بکه ینه وه."
- "په رله مانیک؟ باشه چ جۆره که سانیک وهک نوینه ری ئه و گه له نه خوینده واره په رله مان پیکه ده یتن؟ مه لاکان؟ ئاخه ئه وان چی له هه لسو پاندنی کاروباری ولات تیده گه ن؟"
- "خاوه نشکو، ئیستا کاتی ئه و تاوتو یکردنه نییه."
- "شا هاواری کرد: 'ده سستی بریتانییه کان له پشت ئه و ئایه توللایانه وه هه یه. به لام خۆ ئیمه دوژمنی گه وره تر له ئینگلستانمان

قاوداوه. پاشا پیکه وتین. ئیمه دهسه لاتمان به وهزیره کهمان دا تا لهو بابته قسه یان له گه لدا بکا.

ئینجا پاشا یه کسه ر چوو ژووری کاری خوی، دهستی دایه قه له میک و کورته نامه یه کی نووسی. کاغه زه که ی قه د کرد و خستییه زه رفیک و مۆری خوی پیوه نا. ته تریک نامه که ی بۆ بالوێزخانه ی پوسی برد. زۆری پینه چوو تا ته تهره که له گه ل سواریک گه پایه وه. سوواره که کار به دهستیکی پوسی بوو، ئه و که سه بوو زۆر جار ان پاشا له گه لیدا بیرو پای ئالوگوپ ده کرد. ئینجا به یه که وه له باخی کوشکا پیاسه یان کرد و دوا ی کورته گفتوگویه ک له گه ل یه کدی، پاشا کار به دهسته که ی گه پانده وه بالوێزخانه ی پوسی.

پاشا له سه ر قواله چاودیرییه کانی کوشکه که وه به دووربین سه یری ئه و ناوه ی ده کرد. هیشتا خۆپیشاندهران نه که وتبوونه نیو سیره ی دووربینه که ی، به لام گوئی له ههراوزه نایان بوو. له حه ره مسه راشدا دهنگه دهنگ په یدابوو، ژنه کان به دوو دهسته له به رانبه ر یه ک وه ستابوون. شه پ و ده مه قالی و جویندان بوو.

ئه و به سه ر لژیویه گوئی: هه رگیز له میژوودا ژن هی متمانه پیکردن نه بوون. ئه وان یه که مین که سن که ده رکه ی ژووری نوستن بۆ دوژمن تی بدن.

له و ده مه دا گالیسه که یه کی شاهانه گه یشته گۆره پانی کوشک. پاشا که ژاوه ی دایکی خۆی ناسییه وه. گالیسه که که له ده روازه که هاته ژوور و له به رده م په یژه کاندا وه ستا. مه هدولیا دابه زی، سه روکی پاسه وانه کان مه شخه لیک ی به رز راگرت تا ژنه به رپیی خۆی ببینی.

پاشا بانگی کردی: 'دایکه، ئەوە تو بەو ھەرایە و لە ناوھەراستی شەوی
لێرە چی دەکەیت؟'

'پۆلەکم، میژوو خۆی دووبارە دەکاتەوہ. من بۆیە بەپەلە بۆ لای تو
ھاتم تا لە پالت بوەستم.'

'دایکه، تو راست دەفەرمویی، ھەر بە ھەراستی میژوو خۆی دووبارە
کردەوہ.'

مەھدولیا وەلامی دایەوہ: 'بەلام یەک جیاوازی ھەیە. جاری پێشتر من
بەھێزگوپی خۆم بەسەر ئەو پەیژانە دەکەوتم.'

پاشاش پێیگوتەوہ: 'خۆ دەکرا ھەر کاتێک پێویستت پێم ھەبوايە بانگم
بکەیت. بەدەم ئەم قسەییە یارمەتی دا تا لەسەر کورسییەک لە تەنیشتی
ئەو دابنیشی.'

'ئاخر پاشا چۆن بەو ھەموو بەرەبەستە بێتوانیبایە بێتە لام؟ پێکۆرەوان
ویستم بەلای ئەو خەلکەوہ پێم تا نیشیانیان بەدەم، ئێمە ناترسین.
کاتیکیش ئەوان منیان بینی ھاواریان کرد: 'قانون، قانون، قانون'. بەلام
ئاخۆ ئەو خەلکە چی لە قانون تێدەگا؟ ئەوان ھەموویان بۆگەنیان
کردووە، دەبوايە کە بەلایاندا تێدەپەریم بە دەستەسێک لووتم گرتبایە.
ھێشتاش تیناگەم کێ ئەوانەئێ ھێناوہتە سەر ئەو بیرۆکەییە. کێ تەلقینی
داون و ئەو وشانەئێ فێرکردوون؟'

'ئێمە خۆمان کردمان، ئێمە خۆمان ھۆکارەکەین. ئەو گەنجانەئێ بۆ
خوێندن پەوانەئێ ئوروپامان کردن، ئێستە بوونەتە دوژمنمان. ئێمە
ماری سێبوومان لەنیو لڤکەکراسی خۆمان دانابوو.'

'کۆپم، من ئەوەت لێ قەدەغە دەکەم لە وەستانەوہ لە بەرانبەر ئەو
پێڕۆیشتنەوہئێ ئەوان لاواز بیت.'

'خۆت دەبینی، ئێمە لاواز نابین، بەلام ئەوان دوا شاگادارکردنەوہیان
داوینەتی.'

چ' ناگادارکردنه وه یه ک؟'

'ده یانه وی بۆ به یانی له گهل نوژی عه سر داواکانیان بۆ بسه لمینین.
'ئه وان زۆریان پێ لینه لبریه! بێ سێدوو له دهره وه را پشتیوانی
ده کرین، دهنه زاتیان نه ده کرد ئهم جوړه داخوازیانه بکه ن. کاتی
مه هدولیا وه های گوت، پروانامه یه کی له بن جله کانی دهره وینا.
به لگه نامه که ی دایه دهستی پاشا و گوتی: 'ئمه ئه و گرێبه سته یه، باوکت
و من له گهل پوسه کاندایه کردوومانه. هه مووی په ش و سپی تیدا
تۆمارکراوه. به گوێره ی گرێبه سته که بێ، له سه ر پوسه کانه له کاتی
پتووستیدا یارمه تیتان بدن. ده ی داوای کومه کیان لێ بکه!'
پاشاش به لگه نامه که ی لیککرده وه، چاویکی به برکه کاندایه خشانده و گوتی:
'ئیمه له گهل پوسه کان له په یوه نندیداین. ئه وان ناگادارن، به لام شته که
وه ها نییه، تا ئه وان راسته وخۆ به هانامه وه بێن.
'تیده گم. بۆ به یانی پتووسته شتیکی بدوژینه وه، کاتیش تا دی ته نگتر
ده بێ.'

پاشا پنی گوته وه: 'دایکه، ئارام به وه، هه موو شتیکیان پیکه سته وه.'
مه هدولیاش پرسی: 'چییه، چیت کردووه؟ چ به لینیکت له پوسه کان
وه رگرتووه؟'

له پر پاشا هه لسه یه وه. مه ودایه کی ده ویست تا بتوانی پرو به پرو له گه لی
بکه ویته قسه. مه هدولیا له و په فتاره ی زانی ده یه وی شتیکی بلی: 'دایکه،
من پاشام، من ئه وه دیاری ده کم که ته داروکیکی بکه م. بۆ ئه مه شیان
پتووستم به بیرو پای تو نییه.'

که چی مه هدولیا پر سیاره که ی هه ر دووپاته کرده وه: 'باشه چ بریاریکتان
داوه؟'

'دایکه، شته که پیکه راوه، حیسابی خۆمان کردووه. پتووست ناکا هه م
له مه بخۆی. تو پتووستیت به پشوودانه. نامه وی زیاتر سه رت بئیشینم.'

مه‌دولیا زانی پاشا پلانکی نهیته هیه، نه‌وه بۆ یه‌که‌مین جاریشه نایه‌وئ به دایکی بلن. له‌نیۆ قسه‌کاندا گوتی: "کاتی ئیوه به‌سه‌رچوو." مه‌دولیا راستی کرد، پاشا نه‌خشه‌یه‌کی هه‌بوو، هه‌زی لینه‌بوو بیدرکینن. تو بلنی ئه‌و متمانه‌ی به دایکی و ده‌وربه‌ری نه‌بووین؟ بۆیه، نه‌یده‌ویست دایکی به‌و نه‌ئینیانه‌ بزانی که ده‌بوایه جاری هه‌ر لای پاشا بێ.

مه‌دولیا به‌ دل‌په‌نجاوی، به‌لام به‌ شانازیشه‌وه به‌ چاوی فرمیتسکاوییه‌وه گوتی: "پاشا باشی بینیه، ئه‌ز پیر بووم و ئیدی پتویستت به‌ من نییه. تو بایی ئه‌وه‌نده به‌هیزی تا به‌تاقی ته‌نیا ده‌ربه‌ستی شته‌کان بیت. وه‌ک دایکێک شانازیت پتوه‌ده‌که‌م، من ده‌رۆم."

پاشا هه‌موو رۆژه‌که‌ی هه‌چی نه‌خوارد. ترسێکی ناپاکانه به‌سه‌ریدا زال بوو. ئاخ‌ر ئه‌و به‌ زه‌ه‌روزه‌نگ وه‌زیره‌ کونه‌که‌ی لادابوو. ئیس‌تاش به‌ شیوازیکی هه‌ستیاره‌وه دایکی له‌ تۆره‌یه. پاشا سه‌رقالی ئه‌وه‌بوو هه‌موو به‌رپرسیارییه‌ک بخاته سه‌رشانی خۆی. ئه‌و شته‌که‌ی وه‌ها ده‌بینی. ئه‌وه‌ی راستیش بێ ئه‌و ته‌نیا مابوه‌وه.

هه‌ولیدا وه‌ک پاشایه‌کی راسته‌قینه بجوولیته‌وه، له‌ ڕووداوه‌ گه‌وره‌کانی ولات نه‌ترسن. هه‌ر وه‌هاشی کردبوو. لی هه‌نووکه ڕه‌عیه‌ته‌که‌ی چه‌کدار و خۆیان له‌پشت ته‌لیسه‌ خۆله‌کانی ده‌ره‌وه‌ی کۆشکه‌که‌ مه‌لاس داوه، ئه‌م جاره هه‌ستی به‌ مه‌ترسی کرد. له‌وانه‌شه هه‌ندیک جار پاشایانی مه‌زنیش له‌ ساته ته‌نیا یه‌ه‌کانیاندا ترسیان به‌سه‌ردا زال بێ.

له‌ شوێنی خۆی برده‌بردێکی لێوه‌هات: "تاج، نه‌وه‌که‌م." ئه‌رئ باشه بۆچی پێشتر بیر لینه‌کردبوونه‌وه؟ ئه‌رئ په‌رده‌داره‌که‌ی له‌ کۆئ بوو؟ بۆ یه‌که‌مین جار له‌ژیاندا به‌ ناوی خۆی بانگی کرد: "ئاغا موشر!"

هیچ کاردانه و هیک نه بوو.
جاریکی دیکه پاشا بانگی کرده وه: "ئاغا موشیر!"
پنده چوو پهرده داره که له کوشک نه بی.
ئینجا کابرا ده سته جی و به غاردان هات.
"برق، به پهله سواری ته سپه که ت به! شیخ ئاغاسیم بق بینه."

پاشا گه پایه وه ژووری کاره که ی، دهستی دایه قه لیم و له سهر کاغه زیک
نووسی. له بنی نامه که ش واژوی کرد، پاشان له په نجه ره وه سهیری کرد
ئاخو که ی ئاغاسی وه درده که وئ.

له کوتاییدا سه روکی پاسه وانه کان له گهل ئاغاسییدا هات. پاشا ئاغاسی
له گهل خو ی برده ژووره بچکولانه که ی وتووئ. "ئیمه شتیکی گرنگمان
بق تاج و بق منداله که ی، بق جینشین جیهیشتوو. ئیمه ده بی پیشتر ئه وان
بگه یه نینه شوینیکی ئاسایش پاریزراو."

پاشا نامه که ی دایه دهستی ئاغاسی و گوتی: "ئمه بق بالويزخانه ی
پوسییه. تو ده بی دوو شت بکه ی. یه که میان هر به دهستی خوت ئم
نامه یه ده ده یه بالويزی پوسی. هر به ته نیا دهستی بالويز. پاشان به یانی
سهر له زوو به بینه نگی تاج و منداله که ی هله ده گری و ده یان به یته
جیهه واری خوت. له کاتی پیشوی و هه رادا لای ئه وان ده مینیته وه. ئه گه ر
پهوشی تاران له ده ست ده رچوو، ئیوه برۆنه ته ورین. ئه گه ر شتیکیشمان
به سه رها ت، بق پوسییا رابکه ن، برۆنه مۆسکۆ. باقی شته که م له م نایه بق
بالويز نووسیوه."

قسه ی له وه پتر پتویست نه بوو. شیخ ئاغاسی بق ئه و هه موو متمانه یه
دهستی پاشای ماچ کرد.

پاشا به ئوخه یه که وه په رداخیک ئاوی خوارد وه. ئیستا ئه و له و خه لکه ی
له ده ره وه بوون ترسی نه ما، ئه و پیشتر له ناپاکی ده ترسا. ئاخو ده کری

که سانی باز نهی دوروبه ری خوی هر هم شهوه به سه ری دابدهن و بیکوژن. هر له مندالیشه وه ئه ترسه دیرینهی له گه لدا هاتبوو.

باپیره گه وره ی ئه دوا ی له شکرکیشیه کی سه هیندستان له ناو چادریک له سه گردیکی نه فغانستانا دوستبوو. له لایه ن که سانی برواپیکراوی خویه وه ئیشکی لیده گیرا. لئ هر ئه پاسه وانه برواپیکراوانه بوون له خه ودا دایانه بهر خه نجه ران و هر له وئ ساردیان کردبووه وه.

همیشه هۆزه که ی ئه باسی ئه کوشتنه ی وه ک دهرس و عبیره تیک ده کرد. پاشا له مندالییه وه دهرسا له وه ی شه ویک یه کیک دیت و له خه ودا دهیکوژی.

ئه مشه ویش ترسه که پتر بووبوو. کئ نالی ئه مشه و له لایه ن په رده داره گوپرایه له که یه وه کوتایی نایه ت. تو بلنی ئه په رده داره کتیه که هرگیز قسه ی نه کردووه؟ باشه له دهره وه ی کوشک له گه ل کئ په یوه ندی کردووه؟ باشه کئ ئه وی ناساندووه؟ به لئ، هر به راسه ت ئه و پیاوه ئه فسووناویه کتیه، هر کاتیک پاشا زهنگوله که ی راوه شانده ئه و به دهرده که وت؟

بۆ ئه وه ی له هموو سه ره پویه ک دووربه ویته وه، بریاریدا شه وه که، شه وی دوا ناگادار کردنه وه که، له گه نجینه ی ژیرزه مینه که به سه ر بیا. له کاتی پیوستیشدا ده توانی به پرپه وه نهینیه که دا خوی دهر باز بکا.

لەسەر تەختەى شەترەنج

پاشا لە گەل گەردەگەردەى بەیانیدا بە خێشکەىى لە کونى ھاتەدەر و بە ئەسپایى دەرکەى ژوورى نووسستەنەکەى خۆى کردەو، دەستى بە گوێیەو وەنا و گوێى ھەلخست. کۆشک مات و خامۆش بوو. بۆ ھۆلى مینابەندەکە چوو، وەک ھەمیشە جلى سەربازیانەى پۆشیبوو. پاسەوانەکان بى ھیچ کێشەىەک دەھاتن و دەچوون و سەربازەکانیش لە شوینى خۆیان بوون.

پەردەدارەکە بەدیار کەوت. "ئیمە برسیمانە، بانگى ئاشپەزەکە بکە." ئاشپەزەکە بەخۆى و مەجمەىەکى^۱ گەورەى پڕ لە خواردنەو ھات. تەماشایەکى پاشای کرد و چاوەڕێى کرد تا دەستوور بدا خواردنەکە بۆ تاقیکردنەو ھەتام بکا.

"ئەرئ ئەمەق بەیانى کەس بۆ لای تۆ ھاتە ناندین؟"
 ئاشپەزەکە وەلامیدایەو: "نەخیر خواوەنشکو."
 "ھیچ کەس؟"

^۱ مەجمە: سینی، خوان.

“نه خير خاوه نشكو، ته نيا پوره داره كه هات.”
“ته دى شهو كه س هاتبووه ناندینی؟”
“ناشپه زه كه شله ژا، زمانى ټيكنالا: “نه خير، خاوه نشكو، من، من ته وه
نازانم.”

“دهى هه موو ته و شتانه بگه پښته وه!”
كاتيك ناشپه زه كه له وى رويشت، پاشا چوه لای ته و دركه يه ی
هه ميشه پوره داره كه به ويدا دهاته ژور، ئيدى وه ژور وه ده كه ی
پشته وه كه وت.

پوره داره كه له سر ميژيک دانىشتبوو، خريکى به رچايى خوى بو. ته و
له وى چاوه پښى پاشای نه ده کرد، بويه كه بينى په شوکا و سلهميه وه.
“تو ته مړو ژا زاده به، بړوه مالئ. دواتر پښت راده گه يه نين ئاخو كه ی
ده توانى بگه پښته وه.”

پوره داره كه له شوينى خوى دودل بوو.
شا لښراوانه پښگوته وه: “تو بړوره وه ماله وه.”
پوره داره كه جانتا هه لواسراوه كه ی داگرت و بؤ پاشا نووشتايه وه و
رويشت. ئينجا پاشا نانكى تازه و پهنير و جادانه پر چايه كه ی
پوره دارى له سر مه جمه يه ك دانا و له گهل خوى بردييه هولى
مينابه نده كه.

سهرؤكى پاسه وانه كان له دركه ی دا. ته تهرىكى سوپا له بهر دركه
چاوه پښى ده کرد.

پاشا گوتى: “چه كه كه ی لښ وهر بگره و بينيره ژور.”
ته تهره كه پيپراگه ياند، ئايه توللاكان بانگه وازيان بؤ سهر بازان راهيشتووه
چه كيان دابنين و بړونه وه مالئ. شا ويستى لښى بپرسئ ئاخو هه ر
به راستى سهر بازه كان گوږپرايه لى بانگه وازه كه بوون يان نا، كه چى
پرسپاره كه ی نه کرد.

پاشا پرسى: "هەر ئىشە بوو؟"
تەتەرەكە وەلامى دايەو: "بەلى خاوەنشكۆ. ئىنجا چوو دەر.
جارىكى دىكە شا چوو پەشت پەنجەرەكە. پاسەوانەكانى بە شىرەى
جارانى خۆيان دەسووپانەو و سەربازەكانى دىكەش لەسەر دىواردا
وشيارانە وەستابوون. ئىش چاوەپىنى وەزىر بوو، بەلام ئۆقرەشى لەبەر
هەلگىرابوو. هەستىكرد پىويستى بە نوێژکردن هەيە. چوو دەستنوێژى
هەلگرت و پووى لە مەككە كرد. كاتىكىش لە نوێژەكەى بوو، دەستى
دايە قورئانى سورەتى ئەلشەرحى خویندو، ئىش سورەتەى خوا قسە
لەگەل پىغەمبەرەكەى دەكا:

محەمەد!

ئەدى ئىمە دلى تۆمان خاوين نەكردەو؟
ئىش بارە قورسەى لەسەر شانە هەبوو. لامان نەبرد؟
ئەدى وامان لىقەكردى بە ناوبانگ بىت؟
لەبىرت بى! هەمىشە دواى كاتى تەنگانە، خوشى دى.

شا نەيتوانى بەر بە فرمىسكەكانى بگرى.
هەنووكە تەتەرى وەزىر هات. ئەوىش پەيامىكى زارەكى پىيوو.
پىاوەكە چرپاندىيە گوێى پاشا: "من لەگەل بەرەى نەيار دانىشتووم و
قسەيان لەگەلدا دەكەم. دانوستانەكان زۆر توند و گرژن و كاتى دەوى.
ئىستە ناتوانم بىمە لات."

جەمال خان و هاوڕىكانى كۆبوونەو، هەيەكى لەناكاويان لەبارەى
لىكەوتەكانى دەستبەسەرداگرتنى كۆشك تاوتوێ كرد. خۆ ئەگەر
شا دەستبەسەر بكەن و تەختەكەى بپوخێنن، ئەوا كارداانەو، ١٩٨٥

و هم نایه توللاکانیش پیشبینی نهکراو دهبن. ئەوان لەسەر ئەوه کۆک بوون، دوا چاره که دەستی بۆ ببردە ئادانی پاشا بێ. ئەوان پێویستیان بە واژو و مۆری پاشا هەبوو تا لەسەر بەلگەنامەی داواکاریەکانیان بدرێ، بەلام ئاخۆ چۆن دەتوانن بە بێ خوێنڕشتن ئەم شتەیان دەستبکەوێ؟

هەرچەندە سەرەتا وەزیریان خستبوو ژیڕ فشارێکی زۆرەوه، کەچی ئێستا ستراتیژییەکەی ئەوان ئەوه بوو بۆاریکی بەرفەرەوانتری پێدەن تاکو وەک ناوێزوانیکی راستەقینە بە پۆلی خۆی رابێ. ئینگلستانیش لەگەڵ هەرا و پاشاگەردانییدا نەبوو. ئەوان سوودیان لە سیستمیکی جێگیر دەبینی. ئەوان دەرسان کەوتنی شا پاکانه بداتە دەستی پوسەکان تا لە لای باکوورەوه پەلاماری ولاتەکه بدەن. بالوێزخانەی بریتانی لەبەر ئەم هۆکارە بوو پشتیوانی لە ستراتیژییەکەی جەمال خان دەکرد.

دوای ئەوهی خوێندنەوهی قورئان هەندێ ئارامیی بە دلی پاشا بەخشی، پیاسەیهکی بەنیۆ باخەکه دا کرد و لەسەر زاریشی هەر سورەتەکی دەگوتەوه بەلکو وره بداتەبەر خۆی: "هۆ محەمەد! ئارام بگره! ئارام بگره! بەرگەي ئەوه بگره که پیت دەلێن!"

پاشا گومانیکێ بۆهات بەوهی پاسەوان و سەربازەکان هەر بۆئەوه لەوین تا چاودێریی پاشا بکەن. هەر بۆیه بە ئەنقەست زۆر لای گۆل و چیمەنی لای دەریاچەکه مایهوه. دەبن ئەوان بێنەسەر ئەو ڕایه، پاشا بەتەواوی هێوربووئەتەوه.

لە پشەتەوهی مالی خزمەتکارەکانەوه لی وەسەر بانەکه کەوت تا بە دووربین گۆرەپانەکه بخاتە بن چاودێریی خۆیهوه. هیشتا بەرەبەستەکان هەر وەک خۆیان بوون، بەلام ئەوهی مایه سەرسۆرمانی بوو، بینی

هه موویان پر له سهرباز و پاسهوان نین. لای خوی گومانی بو نه وه چو، به شینک له سهربازهکان بایاندا بیته وه لای ئایه توللاکان.

ئه وهی بۆ ئه زۆر مایه ی سه رسامی بو، کشوماتیی گۆرپه پانه که و کوچه و گولانهکانی ده وره بیری بوون. هه رزوو ئه و بیرۆکه ی هات، خۆپیشانده راکان خویان به دهسته وه دابن.

شا چوه سه ربانی نان دینه که. له وێه به پوونی ئه و که سانه ده بینران که له پشت کیسه خۆله کانه وه وه ستابوون. وه ها دیاربوو وه ک ئه وه ی چاوه پێی فره مانیک بن.

ته ماشایه کی لای هه ره مه سه راشی کرد، ئه ویش هه ر کړ و بێدهنگ بوو. هیچ که سینک له ده روزه که وه دیار نه بوو.

شا هه سستی کرد هیچ شوینیکی دیکه ی نییه بۆی بڕوا. ئه و شه تره نجزانیکی چاک بوو، باشتر بوو له پکا به رهکانی و هه نگا وهکانی هه ر بۆ پێشه وه بوون. زۆر که م وابوو له گه ل باوکی بدۆرپا. ته نیا له گه ل وه زیری کۆن ده بووایه زۆر جار دانی به دۆرانه که ی خۆی بنابایه. که چی له ژیا نی راسته قهینه دا خراپ سه ره په رشتیی گۆرپه پانی یارییه که ی ده کرد. هه ره شه ی کشمات له سه ر پاشا هه بوو. ئه و ئیستا که یشتبووه ئه و ئاسته، نه توانی له وه زیاتر داشهکانی بجوولێتی. ئاخه هه ردوو ئه سپ و وه زیر و دوو فیل و سه ربازهکانی، هه ر هه موویان له گه مه که ده ره یترابوون. نیگای په رپه سه ر توپه که ی خۆی، که بێ ئی شوکار له وی له هه وشه که دانرابوو.

بیری بۆ که نجینه ی ژێرزه مینه که، بۆ ده رچه ی ناچار ی، بۆ ئه و ئه سپه ی له ته ویله که ئاماده کرابوو، بۆ هه موو ئه مانه پۆیشیت. پاشا به خۆی گوته وه: 'پاشای گه مارۆدراو له سه ر ته خته ی شه تره نجدا پتویسته کاته که ی درێژبکاته وه. ئیمه ش ئه وه مان کرد، وه زیره که مان له گه ل

نه ياره كان له وتووژدايه و روسه كانيشمان به گهړ خستون. هه نو كه من ده بڼ وهك پاشايه كي راسته قينه نارام بگرم.^۱

پوژ گه يشته تاقى ئاسمانى. دواښاگاندار كړدنه وه كه خه ريكبوو به سهرده چوو. ئه رڼ پټويسته بچيته نيو كوشكه كه و له وڼ ببيني ئاخو چوڼ خه لكه كه به سهر كوشكدا دده ن يان وهك شيريكى ترسټوك بچيته كوني ژيرزه مينه كه و خوى بشاريته وه؟ ئه و هه ر له سهر بانه كه وهستا، هه ستيكي وه هاى بڼ په يدايوو، هيشته جله وى پروداوه كاني له ده ست دهر نه چوه.

نيگاي په پريه سهر باخي پشته وهى كوشك. ببيني چوڼ خوشكه كهى مه ليچك يارمه تى براكهى دده تا له ژوورڼ بيه نيتته دهرڼ. ئاخو مه ليچك له پروداوه كهى بازپه وه قاچى چه په و يهك دوو په راسووى شكابوون. له وكاته وه له سهر جن كه وتبوو، به و هڅيه شه وه تا ده هات قورستر دهبوو. پاشا هه موو ئيواران سهر يكي دده. خوشكه كهى مه ليچك كورسييه كي بڼ پاشا لاي پتخه فى براكهى دانابوو، تا بتوانى هه ر كاتيك ويستى قسه له گه ل مه ليچك بكا. مه ليچك له سهر ده ست و پڼ به دهر كه دا هاته دهر. پاشا به ئاسته م ناسييه وه.

بانگده رى مزگه وتى گه وره ي شار بانگى دا: *ته لاهو ته كبر، حه يا عه لا ته لسه لات*؛ دهى خيراكن وه رنه نوژڼ.

پاشا هيدمه گرتى بوو. به سهر چوو، كاتى دوا موله ته كه تپه پرى. ئه و چاوه پرى پشيتويى ده كړد، له وانه يه هه ستنى به ناټوميدى كړدى، لڼ ئه وهى مايه ي سهر سامى ئه و بوو، بانگده ركه هتوره يى و بڼده ننگى له گه ل خوى هينا. كوتايى به نادلياى هات. ئيسته ئه و شته ده قه ومڼ، ئه وهى لڼى توقى بوو. ئه و هه موو شتيكى كړدبوو تا پرى له وه بگري و پروونه دا.

بانگده ركه دووباره ي كرده وه: *حە يا عه لا ته لسه لات*.

ئىستا پتويسته همموان چهكه كانيان دابنن تا بۆ نويژ کردن پروو بکه نه مهککه. ئەمه ساتى ئاشتى بوو، هيچ كه سيک به سهريدا نادا، هيچ كه س نايکوژئ.

کاتیکیش بانگدهره که له بانگی خۆی بووه وه، ديسان بیدهنگی بالکیش بووه وه. پاشا هر بهراستی بينی که همموان پشتیان له کۆشک و پرويان کردووه ته مهککه و نويژه که يان دابهستووه.

قهله باچکه يهک به سهه گۆره پانه کدا فری و به قیغه قیغه که ی دپی به بیدهنگیدا دا. نويژيش تهواو بوو. جووله به ئاپۆرای خه لکه که کهوت. پاشا ههولیدا هيچی له بهرچاو گوم نه بی. خه لکه که له باریهک ترازو مهودايان به يهک دا. وهزير و دوو ئایه توللا و ههوت پیاو به قاته وه له گهل دوو که سی بیگانه به پین بهر به سسته که يان تپه پراند و به رهو گۆره پانی کۆشک هاتن. له وئ وهستان و قسه يان کرد.

پاشا ئایه توللا ته باته بائی ناسییه وه، ئایه توللا که ی دیکهش به هبه هانی بوو، ئەو ئاخونده پیره ی یه که مین کهس بوو چوو سه ربانی ئەو مالهی به رانه بهر بالويزخانه که و لئی دانیشته.

پاشا بالويزی بریتانیسی ناسییه وه، دووه مین بیگانهش براون ئیدوارد گرانفیل بوو، به لام پیتشتر ئەوی نه بینیبوو. شا گومانی بۆ ئەوه چوو، پیاوه کانی دیکه بازرگانه کانی بازار بن.

ئینجا پاشا دووربینه که ی له چاو کرده وه. وهک ئەوه ی نێرده که ی گۆره پانه که ی بۆ دیدار بانگ کرد بی، بۆیه له سهه بان دابهزی و چوو هۆلی مینابه نده که و چاوه پێی سهردانه که ی کرد. له بهرانه بهر ئاوینه دا کلاره که ی سهری راست کرده وه، ئینجا به رهو لای په نجه ره که رویشته. وهزير له گهل سهروکی پاسه وانه کان قسه ی ده کرد. پاشان سهروکی پاسه وانه کان هات تا پاشا ئاگادار بکاته وه.

کاتیک له دهرکه درا، پاشا به حهوسه له وه کوتی: "وهره ژوور!"
پیاوه که ئیکلامی کیشا و کوتی: "بالویزی شانشینى بریتانی له گهل
نیرده یه که له دهر وازهن، داوا ده که ن ئاخۆ پاشا ده یه وئ بیانینى؟
ههروه ها وه زیریشیان له گهل دایه و چاوه روانه."

هیشتا پاشا کشمات نه بووه، ده کرئ زیاتر یاری بکا.
"بۆ ژوور یاوه رییان بکه."

وه زیر مسته وفی ئه لمه مالیک یه که مین کهس هاته ژوور، هات و له پشت
پاشا شتیکی به گویندا چرپاند.

کاتیکیش میناوه کان گه یشتنه نیو هۆلی مینا به نده که، پاشا لای کورسی
گه وره پاشاکانی ئیرانیدا وهستا.

به هبه هانی به ساده یی کوتی: "سلاو له پاشا."

پاشاش وه لامی دایه وه: "سلاو!"

باقی نیرده کهش سلاویان کرد.

وه زیر هه ره هه موویانی به پاشا ناساند و ئینجا چوو له پشت پاشاوه
وهستا.

بریتانییه کان به جیا وه ستان. بازرگانه کانیش کلای خویان داگرت.
شوینه که یان له پیش ئایه توللاکانه وه بوو.

به ئاماژه یه کی شاهانه پاشا ئاماژه ی به ریزیک کورسی له ژیر ئاوینه
گه وره که دا. له بهر ئه وه ی ئایه توللا به هبه هانی هه ره به پیوه بوو، ئه وانی
دیکهش دانه نیشتن.

بالویزی بریتانی ده ستپیشخه ری کرد. یه که هه نگاو هاته پیشه وه و به
ئینگلیزی کوتی: "خاوه نشکو، جارئ فارسییه شه قوشه که م هه لده گرمه وه
و قسه ی پیتاکه م. ئینگلستان تیکه له به کاروباری ناوه خویی ئیوه نابج.
بن خواستی خۆمان تیکه لی ئه و رووداوانه بووین، به لام تق پتویسته
بزانى، ئینگلستان پالپشتی پاشایه. پاشایه کی ده سترویشتوو زۆر له

به رژه وهندیی نیمه دایه. پنده چی زور شتی ناروون له باره ی پولی
بالويزخانه ی بریتانی له پروداوه کانی نه و نه و ماوه ی رابردودا گوترايې،
به لام من پاشا مسوگر ده که مه وه، ټینگلستان له و باره ی وه ناکارابووه،
له و پوژانه من وهک پېناوېک قسه ده که م. براون ئیدوارد گرانفیلش
وهک دیلمانج تا ته موژیبه که له به یین به ری.

گرانفیل بۆ پاشا چه مایه وه و بالويزش درېژه ی به قسه کانی خوی دا:
"نه و نیرده یی لیره یه بروانامه یه کیان له گه ل خو هیناوه، تیتیدا داوا له
خاوه نشکو ده که ن په سه ندنامه ی خوی له باره ی پېکه یتانی په رله مانیک
دهربېری. وهک بالويزی بریتانی داوام لیکرا وهک شاهیدیک بیمه ناو.
ئیدی لیره وه ده ستوهردانی ټینگلستان له م پرسه ده وه ستی."

کاتیکیش بالويز یه که ههنگاو بۆ دواوه گه رایه وه، ئایه توللا پیره که به
گوچانه که ی خوی ئاماژه ی بۆ یه کی که له بازارگانه کان کرد. نه ویش لی
چووه پیش و سه ری خوی دانه واند و زه رفیکی راده ستی پاشا کرد.
پاشاش بروانامه سی لاپه ریه یه که ی له نیو زه رفه که دهره یتا و سه یریکی
کرد. له پوخساره که ی نه ده خویندرایه وه ئاخو رامانی چیه.

نه و جاریکی دیکه ئاماژه ی به میوانه کان کرد تا له شوینی
ده ستیشانکراوی خو یان دابنیشن. ئایه توللا به هبه هانی به له سه رخوی
به ره و کورسییه ک پویشیت. ئیدی که شه دژواره که په ویه وه. هه ر
ئایه توللا دانیشیت و دانه نیشت، گوچانه که ی له ده ست به ربووه وه.
ئایه توللا ته باته بانی هه لیگرتوه و دایه وه ده ستی به هبه هانی له ته نیشت
نه ودا دانیشیت. نه وانی دیکه ش به دوا ی نه ودا دانیشیت. پاشا زه نگوله که ی
یتدا و بانگی کرد: "چا بۆ میوانان؟" لی نه وه ی له بیر کردبوو
په رده داره که ی ناردبووه مالی خوی. هیچی دیکه ی نه گوت. به و
به لگه نامه ی له ناو له پی ده ستی دابوو، بیرى لیده کرده وه. براون ئیدوارد
گرانفیل پرسى: "په که م ده ده ی یه که دوو قسه بکه م؟"

پاشا به سهرنجهوه سهیریکی کرد و گوتی: "فرموو قسه بکه: من گه‌پیده‌یه‌کم. من دهنوسم، من مه‌راقی میژووی ولاته‌که‌تانم. سالانی دورودریژ له ئیران ژیاوم. یه‌ک پاستی هه‌یه‌ لای من ماوه‌ته‌وه، ئه‌گه‌ر پاشا ڕیگه‌ بدا، پیتانی ڕاده‌گه‌یه‌نم."

ئه‌و فارس‌یه‌ نایابه‌ی قسه‌ی پیده‌کرد سهرنجی پاشای ڕاکیتشا. ئاماره‌یه‌کی بۆ کرد درێژه به‌ قسه‌که‌ی بدا.

"من ئه‌وه‌م به‌دی کردووه، ئێرانیه‌کان پاشاکه‌ی خۆیان خۆشده‌وئ. ئه‌و گه‌له‌ی که ئیستا به‌ تهنگه‌وه له‌ پشت کیسه‌ خۆله‌کانیشه‌وه وه‌ستاو، ئیوه‌یان خۆشده‌وئ."

به‌م قسه‌یه‌ خنده‌یه‌ک په‌پییه‌ سهر ڕوخساری شا. ده‌ستی بۆ به‌رکی که‌واکه‌ی برد به‌لکو یه‌ک دوو دراوی ئالتونی ده‌ربیتی و بۆ گرانفیل فرییدا. ترینگه‌ی دراوه‌کان ده‌بیسترا، لای خۆی هه‌شتته‌وه. پاشا تا لای میزه‌که‌ ڕۆیشیت، په‌رداخیک ئاوی بۆخۆی تیکرد و قومیک لیدا. ده‌سته‌ی ئاماده‌بووان چاویان له‌سهر ههر جووله‌یه‌کی بوو. پاشا هه‌ولیدا کات به‌ده‌ست بیتی به‌و مه‌به‌سته‌ی به‌لکو ده‌روویه‌کی له‌سهر بیتیته‌وه و له‌و دۆخه‌ ڕزگاری ببی. چاریکی دیکه له‌ په‌نجه‌ره‌وه سه‌یری ده‌ره‌وه‌ی کرد، نه‌خیز، هه‌چ شتیک ڕوونادا. نێرده‌که‌ ڕوانامه‌یه‌کی داوه‌تی، ئیستا ماوه‌ته‌وه سهر ئه‌و.

ئه‌ویش بۆ لای میزه‌که‌ ڕۆیشیت، ده‌ستی دا خامه‌یه‌ک له‌په‌ری قاز، نوکه‌که‌ی له‌ مه‌ره‌که‌ب هه‌لینا، کاغه‌زه‌که‌ی واژو کرد و به‌ مۆری ئه‌نگوستیله‌که‌شی ناوه‌ڕۆکه‌که‌ی سه‌لماند و په‌سه‌ندی کرد. ئاماده‌بووان به‌و پاستییه‌ سه‌رسام بوون، که شا به‌ختی خۆی دیاریکرد. ئینجا به‌لگه‌نامه‌که‌ی لوول دا و دایه‌ ده‌ستی وه‌زیر. وه‌زیریش لای خۆیه‌وه دایه‌ ده‌ستی ئایه‌توللا به‌هبه‌هانی. ئایه‌توللاش سه‌ری نه‌وی کرد و ته‌ماشای کرد. ئاخۆ پاشا ده‌ستی بۆ دیتی تا تۆقه‌ی له‌گه‌ل بکا. لای پاشا

ئەو جوولەيەي پشـتگويـخسـت و پـووي لە وەزير کرد: "تا دەرەو
ياوەري ئەو پياوانە بکە."

لە کاتێکدا ئامادەبووان دەرچوونە دەر و گرانقیل وەستا.
کاتیکیش نێردەکە لەو پـوويشت، شا گوتی: "تۆ دەلێ نووسەري،
لە بارەي چيەو دەرەو نووسی؟"

"من لە کەلاو کۆنەکاندا بەدوای مێژوودا دەرگە پـيم، بەلام خۆشەويستیی
زۆرم بۆ خەلکی ئاسايیە. من زۆر گەشت دەرگەم، ئەزموونە کەم
دەرەو سەو. دیدارم لە گەل ئێو یەکێکە لەو ساتە هەستیارانە، بـن سـن
و دوو لە سەري دەرەو ستم."

"تۆ مەيلت بە لای سیاسەتدا ناپـوا؟"
"نەخیر، من لە بارەي ژيانی پـوژانە، لە بارەي کەلتور، لە بارەي بەها و
دابونەریتەو دەرەو نووسم."

"خۆ ئەگەر لە بارەي مێشەو نووسی، ئەمەي خوارەو نووسە: "پاشا
دەلێ: من بـرياردەم!"

"خاوەنشکو، مەبەستت چيە؟"
"ئەويش وەها وەلامی دایەو: "دواتر لێی تێدەگەي."

کاتیکیش نێردەکە لە کۆشک هاتنە دەرەو، پياوەکانی بازار کلاوەکانیان
بۆ هەوا بەرزکردنەو. بەم جۆرە جەمال خان و میرزا پەزا و ئەندامەکانی
دیکەي کۆمیتەکان تێگەيان، پاشا بەلگەنامەکەي مۆر کردووە. کەس
باوەري نەدەکرد، هیچ کەس نەیدەويست بەرلەوێ مۆري پاشا لەسەر
بـروانامە کە ببینی، فیکەي خۆشی لێدا.

جەمال خان بەلگەنامەکەي لیککردووە و هاواری کرد: "جاويد ئێران! بـڑی
ئێران!"

ئیدی هەزاران گەروو هاواریان کرد "جاويد! جاويد! با بـڑی!"

میرزا پهزا به لاوازی و په شیو حالې له بهر زیندانییو دورودریژو ګه کی، ده سټی دایه ټالایه سټی په نګه ګه کی ولات، بازیدایه سهر سه ګویه ک و بانګی کرد: 'ناهه نګه که ده سټی پیکرد! پاشا په رله مانې نیشتمانیی په سهند کرد!'

ټاماده بووانیش هاواریان کرد: 'مجلس، مجلس، مجلس! (په رله مان، په رله رمان، په رله مان)'

تاران وروژا، بووه شایی و لوغان، موزیک ژهنرا، ګورانی ګوترا، خه لکی سهر جاده باوه شیان به یه کدا ده کرد و ژنانش له سهر بانان فرمی سکی شادیان له چاو دهاته خوار. خه لک هه لپه پی، که و تنه سه ما، ټه و بازرګانه کانی بازارپیان له سهر شانان دانان و په سنی ګوټنه دانه که یان درا. دوو ټایه توللاک ش به یاوه ری ګورده می خه لکه وه چوونه ټه و ماله ی که ټایه توللاکانی قوم له وټی له سهر چوک دانیشتبوون. ټیدی خه لک هاواری کرد: 'موباره ک، موباره ک، مجلس موباره ک: پیروژه، پیروژه، په رله مان پیروژه.'

جاران به شیوه یه کی ټاسایی خه لکی ټیران هه ستوسوژ و هه لچوونیان به وشه و دروشم دهرده بی، لی ټه مه یه که مین جار بوو له میژوودا، ټاپورای خه لکی به یه که وه وهک سوپاسنامه یه ک چه پله لیږده ن. دوکانداره کان ګه پانه وه بازار تا دوی مانګرتنیکی زور دهرګای دوکانه کانیان بکه نه وه. ماوه ی هه فته یه کی په بهق له هه موو لایه کی ولات ناهه نګ ګیږدرا. خه لک به یه کدییان ده ګوت: 'هه وا بوونی ګولی لیږدی.' به لی ټه وان راست بوون، ټاخر جوړه به هاریک داهات. هه مووان هه سټیان به باشیی خویان ده کرد، هه مووان شادمان بوون. هه مووان پیږده که نین.

۶۰
مهجلیس

له کشوماتییدا گهر له کۆشک دهرزی بهربووبایهوه گویت لیدهبوو، کهچی له ناوچه رگهی تاراندا ههراوزه نایهک بوو ههر مه پرسه. پۆژانه ئه ندامانی کۆمیتهی بهرگری، نوینه رانی بازار، بریگرتی پێپیدراوه کانی نایه توللاکان تا درهنگانی شهو کۆده بوونه تا کاریکی وهها بکهن دانیشتنی یه که می پهرله مان ساز بکهن.

شتیک بوو به بیر که سدا نه دهات به ماوه یه کی کورت بتوانن نوینه ری هه موو چین و توێژ و پیشه کان له یه ک کۆبکه نه وه. لی کۆمیته که ده یه ویست تا زووه بیچمیک به پهرله مان ببه خشن، چونکه کاته که بۆ ئه وان له بار بوو. بپاریان دا نوینه ری هه موو شاره گه وره کان بۆ تاران داوا بکهن، به وهی له ماوهی مانگی کدا پهرله مان یکی کاتی پێکبهینن. که واته شته که په یوه ندی هه بوو به نوینه رانی شهش چینه گرنگه که ی کۆمه لکه: خانه واده ی پاشایه تی، ئاخونده کان، هۆزه کان، بازار، که رتی پیشه سازی و زانایان.

ههروههها برپاریان دا له دواى سى مانگ كۆبوونه وهى داهاتوويان بيه سترى. لهو دوو كۆبوونه وانه شدا پاشا پروانامهى دهستور واژو دهكا. به دواى باله خانه يه كى شايسته دا بۆ باره گاي پهرله مان دهگه پان، به لام ئه و باله خانه يى بۆ ئه م كاره دهستيان دهدا، هه موويان مولكى پاشا و شازاده كان بوون، هه چ كه سيش له وان دهستبهردارى مولكه كه ي خوى نه ده بوو. بگره و بهرده ي زۆر پهيدا بوو، دواى كيشمه كيشى يكي زۆر، له كۆتايدا پاشا قايل بوو، باله خانه يه كى كۆنى ميرى بۆ پهرله مان به تال بكا. ئه و وهه ي دانابوو شته كه بۆ ماوه يه كى كاتيه.

به نابه دلشه وه فهرمانى ئه وه ي بۆ چاپخانه ي پاشايه تى دهركرد سه د و په نجا دانه له دهستوورى پيشنيازكراو چاپ بكا، بۆ ئه وه ي نوينه رانى گه ل بيخويننه وه و تاوتويى بكه ن له كۆبوونه وه ي دووه مى پهرله ماندا لى كه م و زياد بكه ن و برپارى له سه ر بده ن. ئه م ژماره زۆره ي كتيبه كه يه كه مين ههنگاوى ناچاكردن بوو بۆ شا تا ريگه بدا بيروراي ره عيه ته كه ي بزاني و په سه ندى بكا.

له پاش مانگيك له ته داروك، نوينه ران له ميانه ي ئاههنگى كى گه وه ي شار چوونه نيو ته لارى پهرله مان. ئايه توللاك ان له پيشه وه بوون، شازاده كان به دواياندا ئينجا پياوه ناوداره كانى بازار، به دواى ئه وانيشدا نوينه ران بوون، هه ر هه مووشيان به جلوه برگى رازاوه ي ئاههنگ و كلاوى بهرز و قووچه وه بوون. ههروهه ها جه مال خان و ميرزا پهزاي هاوخه باتى له گه ل چه ند ئه ندامى ديكه ي كۆميه ته كه وهك ريخه رانى بۆنه كه له گه لياندا چوونه ژوور.

چه ند سوارىك به سوارى ئه سه پ كه به شيوه يه كى جوان رازابوونه وه له پيشه وه دهريشتن و پاسه وانه كانيش به جلى جوان و نايابه وه

که پنهانیان بۆ لیده‌دان. هه‌مووان هه‌ستیان کرد ئه‌مه پێڕۆیشتنیکی
 بیۆینه‌یه، ئایه‌توللا شایسته‌کان، شازاده‌کان به‌خوێان و داری زیرک‌ه‌فت
 له‌بن هه‌نگل، بازرگانه‌کان و عه‌با گرانبه‌هاکانیان که له‌ قوماشی
 ئینگلیزییه‌وه دروستکراوون. له‌ویوه ده‌ستبه‌جی نیگای ته‌ماشاکه‌ران
 په‌پیه سه‌ر چه‌که‌هه‌ بریقه‌داره‌کان، که هه‌موو نوینه‌ران له‌پێیاندا
 بوو. له‌وانه‌یه هه‌ر به‌پێکه‌وت بووبی هه‌موویان له‌م جو‌ره پیل‌اوانه‌یان له
 پێ کردبێ، به‌لام یه‌کسه‌ر وه‌ک هه‌یمای سه‌رده‌میکی نوێ ده‌بینرا.

کاتیکیش نوینه‌ران دانیشتن، به‌ته‌مه‌نترین نوینه‌ر وه‌ک سه‌روکی
 دانیشتنی په‌رله‌مانه‌که‌ دانرا. هه‌مووان چاوه‌پێی پێۆقه‌ده‌ی پاشایان
 ده‌کرد. خه‌لک گه‌روه‌یان له‌سه‌ر ئه‌وه ده‌کرد، له‌دوا ساتدا شته‌که‌ی بۆ
 قووت نه‌دری و به‌رگه‌ نه‌گری. یه‌ک دوو له‌ نوینه‌ران پێشنیازی ئه‌وه‌یان
 کرد، ئه‌گه‌ر هاتوو پاشا ئه‌وان پشتگوێ بخا و نه‌یه‌ت، په‌رله‌مان په‌ک
 نه‌خری و بریاری خۆی بدا. به‌لام ئه‌م شته‌ نه‌ده‌کرا، ئاخ‌ر ئاماده‌بوونی
 پاشا داواکراو بوو تا دانیشتنه‌که په‌روایه‌تی خۆی وه‌ربگری.

هاتنی پاشا کوتایی به‌ هه‌ر مشتومریکی له‌و بابته‌هه‌نا. ئه‌و به‌سواری
 ئه‌سپێکی که‌ته‌ی په‌شه‌وه گه‌یشته به‌رده‌م ته‌لاری په‌رله‌مان. هه‌ندێ
 شه‌ژاوی په‌یداوو، ئاخ‌و کێ پێشوازی لێکا. جه‌مال خان ئاماژه‌ی بۆ
 میرزا په‌زا کرد. میرزاش په‌زا به‌ خۆی پیل‌اوه په‌شه‌ بریقه‌داره
 نوینه‌که‌وه به‌ره‌و پیری شا پویشت، سه‌ری بۆ نه‌وی کرد و گوته‌ی:
 "خاوه‌نشکو!"

پاشا سه‌یری نه‌کرد، هه‌ر بۆیه هه‌چ گومانیک نه‌بوو بزانی ئاخ‌و ئه‌و
 پیاوه هه‌ر هه‌مان ئه‌و که‌سه‌یه که عه‌ین‌وله‌وله به‌ زنجیر کو‌توبه‌ندی

^{۱۱۰} که‌په‌نا: ئامرازیکه له‌ شاخی گایان له‌ کانا دروست ده‌کری، بۆ جا‌ردان و
 ئاگادارکردنه‌وه له‌ شه‌ر و مه‌ترسییه‌کان لیده‌دری.

کردبوو خستبوویه بهر پښيان. ميرزا رهزا ياوره يی پاشای کرد و گه ياندييه سهر سه کوی په رله مان. شا چاویکی له نوښته ران کرد و گوته: "نیمه پاشای ئیران، هه میسه خه ولمان به پوژيکی وهک نه مړوه ده بیڼی. سوپاسی خوداش ده که ین خه ونه که ی نیمه ی به دیه یتا."

پاشا بیتاکانه له شوینی خوځ پیته دنگ بوو، دوو دل بوو څاخو له مه زیاتر بلل یان نا، یان باشتر وایه بچیته سهر کورسیه کی دیکه و دابنیشی. له مه یاتر هیچی دیکه یان له و چاوه پړی نه ده کرد. هر به ته نیا ښاده بوونه که ی داخواز بوو تا په وایه تی به دانیشته که یان بدا. ئیستا بوی هه بوو بگه پیته وه مالی و تا دواي چهند مانگیک کاتیک په رله مان له دانانی ده ستور ده بیته وه ئینجا به فهرمی ده ستور هکه په سهند بکا و موری خوی لید. نه و له سهر سه کوه هاته خوار به ره و ده رگا پوښت په رله مانی به جیه یتشت.

هر دواي نه وهی نه و پوښشت، ئیدی یه کیک زاتی کرد چه پله لید، هر زوو به دوايدا هه مووان چه پله یان لید. خوی نه مه چه پله یه کی توند و دوو رو دريژ بوو، ته نانه ت شا به رده رکه ی دهره وهی په رله مانیش هر گریی لیبوو. له وی له سهر په یزه کان وه ستا و گوڼی لیگرت. پاشان به هینا شی له په یزه کان دابه زی و به لای توپه که یدا تیپه پری، که له سهر گالېسکه یه ک بارکرا بوو، ئینجا پوښت.

له کوشک چوه ژووری کارکردنی و پوژمیره که ی کرده وه. نه وه نده ی نووسی تا په نجه کانی به ژان که وتن.

به رله وهی بچیته نیو پیخه فه که ی، پیاسه یه کی به نیو حه وشه ی کوشکه که دا کرد. بیڼی دهرکه ی ژووری مه لیچک تی درابوو، هیشتا چرا مومداره که ی هر ده سووتا.

پاشا چوه ژوور و له سهر کورسیه که ی ته نیشت ته ختی مه لیچک دانیششت. باشیش نه یده بیڼی څاخو مه لیچک به ښاگایه یان خه وتووه. که چی

له گه لی که و ته قسه: "ئهوان په رله مانیکیان بۆ خۆیان ریکخست. مه لای ریشداریش یه ک له پال یه ک له ریزی پتیشه وه دانیشتبوون. هه موویان جلی گرانبه ها و پیلای جهرمیزیان پۆشیبوو. پتیانوایه ته گهر هات و جلی گرانبه ها له بهربکه ن، ده موده ست ده بته سیاسیه کی لیزان و باش. ئه وانه بوو که له ن و ئینگلستان له پشت ئه م کاره وه یه. ئیمه شتیکی پووچمان راگه یاند و به و هویه وه ئه وان زۆر به که یف بوون و چه پله یان لیدا، چه پله یان بۆ ئیمه لیدا. لێ گه لو، خۆ ئه وان نازانن چ نه خشه یه کمان بۆ دارشتوون. زۆر ناخایه ننی جاریکی دیکه کو ده بته وه. ئه وان ده یانه وئی ده ستوره که یان بۆ په سه ند بکه ین. ئیمه ش جارێ لیده گه رپین، خه ون ببینن. مه لیچک، نابێ تو ئه م شته بۆ که س بگتیه وه. بۆ جاری داهاتوو، ته گهر خه لکه که کو بوو وه، ئه و مه رگ به روکیان ده گری. هه موو شتیکی ریکخراوه، پوسه کان سۆزی خۆیان ده گه ینته سه ر."

شا گوئی له ته په ی پێ بوو. پاشان گوئی له دهنگی خوشکی مه لیچک بوو. ئینجا هه لسا و به نیو تاریکایی شه ودا گه رایه وه شوینی خۆی.

۶۱ کارمبا

روسيا داواکهی پاشای په سهند کرد، چونکه وه هایان مه زنده کردبوو
نه گهر هاتوو ئینگلستان په رله مانیان بکه ویتته بن ده ست، نه وا ده بیتته
گه وره ترین براوهی مملاننیه که. هه رچه نده سه رچلییه کی سه ربازیانه ش
بوو، به لام روسيا وهک دوا دهرفته تی خوی ده بیننی تا ناوچه که ی له ده ست
دهرنه چی، چونکه بریتانیا وهرده ورده خه ریکبوو به په ی له بن پییان
دهرده هیتا.

هه روه ها روس هاتنه سه ر نه وهی نه و ریککه و تنه ی له گهل باوکی شادا
به سستبوویان جیبه چی بکه ن، به وهی له کاتی پیویستدا له پشت شاوه
بوه ستن و نه هیلن بکه وچ. وه هاشیان نیشان دا به په له خه ریکی
ناماده کارین و له سه ر پین. له و نیوه شدا ده بوايه پاشا دانی به خویدا
بگرتایه.

بۆ ئۇەى كاتەكە بكوژئى لە كارەبا قولبۇووە. دواى گەشتەكەى بو
ئەوروپا چەند گۆرپانكارىيەكى لە كۆشك كردبوو. يەككىيان دانانى
تيلگراف بوو، بەلام خۆ لەمەياندا سەرکەوتوو نەبوو. دەمىك بوو
ئامىرى تيلگرافەكە لە كابىنەى تەنىشت ھۆلى مینابەندەكەدا كارى
پىنەكرايوو.

نەخشەى نوێى دانانى گلوپى نوێ بوون بۆ كۆشك. لە فرەنسادا لەگەل
كارگەيەك پێككەوتبوو كارەبا بۆ كۆشكەكەى داين بكا. ئەندازيارىكى
فرەنسايى بەر لە ھەرايەكە ھاتبوو تاران تا لەگەل پاشادا قسە لەسەر
پڕۆژەكەدا بكا. ئەو ھەولیدەدا پاشا بەھيتتە سەر ئەو ڤايە، تا لە ڤال
كۆشك چەند دانەيەكيش لە دامودەزگاكانى ميرى و ناوجەرگەى تارانیش
پووناك بكا، ئەو، لى پاشا كارەباى تەنياوتەنيا ھەر بۆ خۆى دەويست.
كاڤراى فرەنسى تازە خەريكوو دەست بە جێبەجێکردنى نەخشەى
پڕۆژەكەى بكا، كەچى لە ھەموو لايەكى تاران ھەراى مانگرتن و
خۆپيشاندان بەرپايوو. ھەرايەكە واى لىكرد كارەكەى بوەستىنى و
بگەپیتەو فرەنسا. ھەنووكەش پاشا داواى لە ئەندازيارە فرەنسيەكە
كرد بپتەو و كارەكەى تەواو بكا.

ئەندازيارەكە مانگىكى پيويست بوو تا ژوورى دەزگای كارەبا لە
باخەكەى پشتەوہى كۆشك دروست بكا. پاشا پۆژانە سەرى دەدا و
ئەندازيارەكەى دەبينى و قسەى لەگەلدا دەكرد و چيژى لەو كارەدەبينى
كە پەرچووى دەئاڤراند. دەكرى مرق وەھاي بۆ بچى پاشا وەك
ياريدەرىكى كاڤراى فرەنسى وابوو. پاشا دەستى دەدايە دەرفاڤيسىك و
برغوى بادەدا تا توندى بكا. كىتەلەكانى دەپتوا، لە وایەرە مسینەكان ورد
دەبوووە و لە پەرسنى خۆيەو پەرسىارى تەكنىكەيانەى لیدەكردن.

ئەندازيارەكە سەدان مەتر كىتلى زيادەى ھىنايوو، ھەروەھا چەندىن
سندوقى پەر لە گلوپيش. ئەو ھىشتا ھەر ھەولى دەدا قەناعەت بە پاشا

بکا به وهی کاره بکا نه وهک هر بهشی کوشک دهکا به لکو له توانایدا
هیه گوره پانی کوشک و شه قامه کانی ده و روبه ریشی پرووناک بکاته وه،
لی پاشا پیتدا گرت هر کوشک و بهس. ئه وه دهیه ویست هر به ته نیا
هولی مینا بهنده که، ژووری کاری خوی، ژووری نووستنی و پاره وه کانی
کوشک و حه وشه که ی کاره بادار بکا. وهک ئه وهی ئه وه هیچ خه میکی
دیکه ی نه بی به دهر له پرووناک کرده وه کوشکه که ی نه بی.
پیش واده ی نه خشه که هه موو شتیک ئاماده کرا و ئه ندازیاره که ش داوی
له پاشا کرد رۆژیک له کوشک بچیته دهر، تا کاره که ی تا قی بکاته وه.
پاشاش وه های کرد و به تاسه وه چاوه پنی هاتنی شه وی کرد.

ئه ندازیاره که له هولی مینا بهنده که دا پلاکیکی رهنگزیرینی بو شا له سه ر
میزیک له ته نیشت کورسیی پاشایه تی دانابوو.
هر کاتیک تاریک دابهاتبایه، پاشا په رده ی هه لده دایه وه ده چووه سه ر
کورسییه که ی داده نیشت. ده ستیکی له سه ر پلاکه که داده نا و هه ناسه یه کی
قوولی هه لده کیشا، ساتیک ده وه ستا ئینجا دوگمه که ی داده گرت و
گلۆپه که ی پیده کرد.

په رچوو پرووی ده دا، تاریکییه که به یه ک جار پاوده نرا و پروناکییه
رهنگزیرینه که به هه موو لایه کی هولکه که په خش ده بوو. پاشا به
حه په ساوی له سه ر کورسییه که ی ده مایه وه و ته ماشای ده و روبه ری
خوی ده کرد. چلچرایه که شه وقی ده دایه وه، ئاوینه که ده بریسکایه وه،
بیچمه په نگاوره نگه کانی سه ر مافووره که وهک ئه وهی هه زاران
به رده گه وه ری بچکۆله بن له سه ر ته خته بهنده په نگه ناریه که و له سه ر
فه رشه که سه که، جادوویانه شه وقیان ده دایه وه.

له سه ر کورسییه که ی هه لستا، له ئاوینه که دا ته ماشایه کی خوی ده کرد.
په رچه ماشو برنجیه که ی له بن کلاره که ی وهک مسیکی شوراره دیار بوو،

کوریشکه کانی^{۱۱۱} سەر دەموچاویشی ورده کاتر دهرده که وتن، له بهر پروناکییه که دا، ته واوله باوکی دهچوو، ئەمەش وروژاندی و هینایه جۆش و ورده فرمیسکی له چاو باراندن.

پۆژه کانی پاشتر له هۆلی مینابه نده که دا پیشوازیی له دهسته دهستهی ژنه کانی کرد. ئاماژە ی بۆ کردن له وێ له سەر ناوکه وه که دابنیشن. کاتیکیش به ته واولی تاریک ده بوو، دهچوووه سهرکورسییه که ی و بانگی ده کرد: "بیدهنگی!" ئینجا یه که دهقه ده بووایه متهقیان له خۆیان بریبا، ئینجا پالی به دوگمهی کارهبا که وه دهن، چیژ و خۆشی له و ساته وهخته ی کاردان وه ی ژنه کانی ده بینن. دوا ی ئەوه ی ژنه کان سهراسیمه و ئەوق ده مانه وه، په سنی پاشایان بۆ گلۆپه کان دها و تیده کوشان وای لینگه هه مان شتیش بۆ حهره مسهرا بسازینن.

ئەویش به لینی پێدان: "ئەمە ده که ی، به لام به ژنه کانی دیکه مه لین. ده مه وێ ئەوانیش ههروهک ئێوه به م شته غافلگیر بکه م."

بیجگه له و دا هیتانه نوێیه ئەو خۆشیی له نه وه که شی ده بینن. کورپژگه که هه موو پۆژیک دوا ی به رچایی ده هینرایه کۆشک بۆ ئەوه ی پاشا یه که سه عات یاری له گه ل بکرد بایه. ئەو خۆی له سەر زگ درێژ ده کرد، کورپژگه که ی دهچوووه سهر پشت، ئینجا ته کانیک ی دها له سهر ده ست و پێ له سهر مافووره که له مسه ری هۆله که بۆ ئەوه سهر ده پویشته. شیعری خۆی بۆ ده خوێنده وه و دهنگی خۆیشی بۆ ده گۆری، به شیوه یه که ئەو مندا له ی ده هینایه پێکه نین. ده ست له ده ست به نێو حه وشه و باخه که دا پیاسه ی ده کرد، فیزی ده کرد ئاگای له گۆل و چۆله که بێ.

^{۱۱۱} کوریشک: چرچولۆچی سهر دەموچاو.

عهککاسباشی، وینه گره که ی کۆشک ده یان وینه ی پاشا و نه وه که ی گرتبوو، وهک: وینه ی پاشا که منداله که ی له کۆشی^{۱۱۰} بۆو، منداله که ی له سه ر پشت، له سه ر مل، له سه ر میزه که ی، له سه ر پشتی ئه سپه که ی، له سه ر تۆپه که ی و له باوه شی که پل ی خستبووه سه ر پلاکی کاره باکه، به هه موو شیوه یه ک وینه ی گرتبوو.

کاتیکیش ژنانی هه ره مه سه را بیئومید بوون له وه ی پاشا به لینی خۆی ناگه یه نینه سه ر، بۆ پۆژیک ژنهکانی نارنده سه ر مه زاری چاکی عه بدولداود. فه رمانی دا یه ک دوو کئیل له ژووری ده زگای کاره باوه بۆ هه ره مه سه را رابکیشری، له نیوه پۆدا چلچرا کۆنهکانی گۆپین و گلۆپی نویی له جیگه دانا. شا داوای له ئەندازیاره که کرد ئاخۆ کئیل و گلۆپی به رده ست هه ن تا کاره با بۆ ژووری موزیکیش رابکیشی و چلچرا کۆنه که ی ئه ویش به گلۆپی نوی بگۆپی.

ئەندازیاره فره نسپه که به خه نه دوه گوتی: "بۆ پاشا کار مه یسه ره." بۆ شه وه که ی کاتی ژنهکان ماندوو شه که ت گه رانه وه کۆشک، خه ریکبوو شته که باوه ر نه که ن. ئەوان له خۆشییان قیزاندیان کاتیک پاشایان له ده رکه ی هه ره مه سه راوه بینی، ماچیان کرد و باوه شیان پێداکرد و شه ویک ی دوورودریژیان به خۆشی له گه لدا برده سه ر.

دوو هه فته مابوون بۆ دانیشتنی دووه می په رله مان. سه ربازانی پوسی به خێشکه یی بیئوه ی هه ستیان پێبکری به باشی له سنوور په رپیوونه وه و خویان له سه ربازگهکانی ده وره به ری تاران هه شار دا بوو. پاشا ئه و به خته ی که وا سه ربازانی پوس له هاتنیاندا ئاشکرا نه بوو بوون و که س

^{۱۱۰} کۆش: باوه ش.

ههستی پښ نه کړدېوون، به نیشانه یه کی خودایی بۆ سهرکه وتنی کړده نیاز هکه زانی.

هه رچهند پوژنی راستییه که نزیک ده که وته وه، نه وهنده له سهر شانی پاشا قورستر ده بوو. بۆ ئه وهی خوی له وروژاوی و دله کوته و هه لچوون ده رباز بکا، نه وهک ههستی پتیکرئ، بیرى له شتیک کړده وه که پتستر نه یکرد بوو.

له پاریس به شداریی ئاههنگیکی ده مامکدارانه ی کړد بوو. ئیدی بریاری دا به شیوازیکی فارسبیانه هه مان ئاههنگ له ژووری موزیک ساز بکا. ئاخر بهم جوړه خه لک وا تیدهگه گوايه پاشا به ته واوی سیاسه تی به لاوه ناوه و خووی داوه ته لایه نیکی خوشی و رابواردنی پاشایه تی. هاموشویه تی چل ژنی له هه موو جوړه ته مه نه کان لینه لېژارد، له نیتواندا به ته مه نترین و گه نترین ژنی خویشی تیدابوو. فه رمانی پیکردن هه ر یه که و ده مامکیک بۆ خوی په یدابکا و خویان جوان بکه ن و به ئارایش و جلی که شخه و جوان جوانه وه. نه و ئازادیه ی پیدان نه و شه وه هه رچی دلیان ده خوازئ بۆ خویان بیکه ن.

ئاههنگیکی وای لیکه وته وه، هه رگیز له بیرنه ده کرا. ژنه ده مامکداره کان یه ک به دوا ی یه ک له ژووره کانیا ن ها تنه ده ر. نه وان به بوونه وه ری ناوازه ده چوون، ئیره یی لای ژنانی دیکه وروژاند. به قاقای و تریقه ی پیکه نینه وه نه و ژنه لیکیراوانه به سهر راپه خیکی سووردا چوونه ژووری موزیک. وهک نه وه وابوو له هه ساره یه کی دیکه دابه زینه سهر زه وی. شا له خوشییان خه نی بوو بوو. ژنه ده مامکداره کان کاری وه هایان ده کړد له ژیا نی پوژانه و له به رده م پاشادا هه رگیز زاتیان نه ده کړد بیکه ن. نه وان به ناز و عیشه وه ده جولان و به ده ست ئاماژه یان ده دا و پاشاش پتی شاگه شکه بوو بوو. دوو که لیکي چری بخوور له ژووره که هه لسا و سنی ژنی ده مامکدار موزیکژهن ئاههنگیکی شادیان لیده دا.

ئاھەنگى دەمامكەكە يەك ھەفتە درىژەى كىتسا. پاشا ژنە دەمامكدارەكانى دەگۆرى، ھەر شەۋە و دەستەيەك. ئەو چىژى لەو بەزمە دەبىنى، ھەر بەراستىيىش بووبووھ ئاھەنگىكى شاھانە، بەلام خۆ ئەو ھەر ئەۋەندەى پىدەكرا دۆخە بى ئۆقرەيىيەكەى و بخاتە ژىر فشار نەۋەك بېرەۋىنىتەۋە. دەبوو گرژىيەكە خاۋ بىكرىتەۋە پىۋىستى بەۋە ھەبوو شتىك بشكىنى، بقىژىنى، بگرىن، دەست بوەشىنى. شەۋىكىيان بىرۋەكەيەكى جەھەننەمى بۆ ھات و ئاراستەى ئاھەنگەكەى گۆرى.

خانىمىنە گۆيىگىرن، ئەمشەۋ لە تارىكىدا يارىيەك دەكەين. كاتىك گۆۋەكان دەكۆزىتەۋە، موزىكژەنەكان لەسەر ھەۋاى خۇيان دەبن. پاشان لە تارىكىدا ھەرچى پىتانخۇشە بىلەن و بىكەن. ئىۋە بە تەۋاۋى سەربەستىن. دەكرى پال بەيەكەۋە بنىن، لەيەك ھەلدەن، لەيەك بدەن، نوقرچ لەيەك بگىرن، يەكدى بگەزن. ھەموو ئامادەن؟ كاتى پووناكى كۆزايەۋە، ئىۋە دەستپىكەن.

پاشا گۆۋەكەى كۆزاندەۋە، تارىك بوو، نووتەك، چاۋ چاۋى نەدەبىنى، بىتەنگى بالى بەسەردا كىشان. موزىكژەنەكان نەياندەۋىرا ئامىزەكانيان لىبەن. ژنەكان نەياندەزانى چى بكەن. بۆ ساتىك پىكەنىنىكى دەمارگىزانە دېرى بە گرژىيەكە دا. دواتر ھىچى دى نەقەوما. تا ئەۋكاتەى ژنىك بانگى كرد: "ئۆۋ، نەكەى، دەمەيتشى". دياربوو ژنىكى دىكە نوقرچى لىگرتىبوو. ئەۋىش بە دەۋرى خۇى گازى لىگرتەۋە. بەم جۆرە تارمايىيەكان كەۋتە جۈۋلە.

ئىدى ھاۋارىيان دەكرد: "لەيم دووركەۋە". "لەيم مەدە". قاقاي پىكەنىنىش لەۋلاۋە بوەستى. "ئاي، نوقرچم لى مەگرە، چىيە دەللى شىت بوۋى؟" "پىمگوتى، وا مەكە". "ئۆۋ، قەپالىكى لىگرتىم، خۆ بگرە بۆت ھاتم". ئەۋە بوو قىزاندىيان، پىكەنىن. كەسىش نەيدەزانى كى لە كى دەدا و كى كى پال

دهنى. نامرادى چهند ساله يان له و شه ودا دهردهدا. موزيکڙنه کانيش کهوتنه وه سهر ژه نين. سهره تا به هيواش و به نه سپاييه وه، پاشان توندتر و سووکتر. ژنان جليان له بهر په کدا درې، که زى په کدييان راده کيشا و بانگ و هاواريان ده کرد: "تکايه گلډپه که پيکه ره وه، يارمه تى، مزيان پليشانده وه، کوشتميان." موزيکڙنه کان ټاوازيکى هه لچووى شينټانه يان به ټاميړه کان ليدا. پاشاش پيډه که نى و وهک شيت و هاران هاواري ده کرد.

ژنه کان له پاشا پارانه وه کوتايى به م هه را و پاشاگه ردانييه بيتى، ټاخر شه که ت شه که ت بوون، پرزه يان ليترا، هه ستيان ده کرد ده که ونه خوار و ده بوورينه وه. پاشا له وهى بينى سه راسيمه بوو، ټه وق ما، ټاخر ژنه کان ته واو شرې بوو بوون، جليان له بهر دا درابوو، ده مامکه کانين شکا و بوو، ماسکاراي ټوخ به فرميسک به سهر پومه تياندا هاتبووه خوار. هه موويان داماوانه له شايان پوانى. ټه ویش گلډپه که ي پيکرده وه و له حه ره مسه را چوو ده ر.

قانون

ره‌شنووسی ده‌ستورر ئاماده‌کرا. کۆمیته‌که له‌وه‌دا سه‌رکه‌وتیوو وه‌ک
رێسای فه‌رمانبه‌ردار هه‌م چه‌ند به‌شیک له‌ ده‌ستووری فره‌نسی هه‌م له
قورئانیش بخاته‌ ئێو قانوننامه‌که‌یان.

ده‌بووایه‌ له‌ دانیشتنی دووه‌می په‌رله‌ماندا پاشا له‌به‌رده‌م هه‌موو
ئه‌نداماندا سویندی ئه‌وه‌ بخوا پارێزگاری له‌ ده‌ستور بکا و ریز له
له‌یه‌کجیاکردنه‌وه‌ی ده‌سه‌لاته‌کان بگرێ.

پاشا هه‌موو به‌لگه‌نامه‌کانی راده‌ستکرا‌بوون، به‌لام بێ ئه‌وه‌ی
بیانخوینته‌وه‌ له‌ لایه‌ک فرێدا‌بوون و به‌ کۆمیته‌که‌شی راگه‌یانده‌بوو، به
پێشنیازه‌که‌یان قایله‌.

کۆمیته‌که‌ لای خۆی گه‌یشته‌بووه‌ ئه‌و به‌ره‌نجامه‌، که‌ پاشا ناتوانی
به‌رپه‌ر سه‌ندنی پووداوه‌کان بگرێ. ئه‌وه‌ی راستیش بێ، شا هه‌رگیز
وه‌ها وروژا و بێ چه‌وسه‌له‌ نه‌بووه‌. پوسه‌کانیش ماوه‌یه‌کی درێژ بوو
هیه‌یان له‌ باره‌ی ئاماده‌کارییه‌کانی خۆیان بۆ کرده‌وه‌که‌ پێرانه‌گه‌یانده‌بوو

تا پلانه که یان نه خه نه مه ترسییه وه. لئ شا دلتیا نه بوو، هر بویه به لای که مییه وه له توو په ییان ناگری گرتبوو. هه ندی جار وه های بیرده کرده وه به لکو پوسه کانیش ده سته برداری بووین.

دوو پوژ بهر له کردنه وه ی په رله مان خه ریکوو پاشا له تاج سولتانی کیژی بدا، ناخر چیدی له کاتی خویدا منداله که ی بو نه ده هینایه کۆشک. شا بانگی کرد: "ئه وه له کوئ بووی، بوچی واده که ی هینده چاوه پیتان بکه یین؟"

تاج سولتانیس وه لامی دایه وه: "باوکه، تکایه لیم مه گره، ئه و منداله جار به جار جه نه آله گری."

"پاکانه م ناوی، ئه گه ر یه ک جاری دیکه دوا بکه وی، واده که م منداله که ت لئ بستینن. تو سه رچیخ چووی ئه گه ر وایزانی ئیستا تو بوو یته شا زنی ولات."

"زور داوی لیتوردن ده که م."

منداله که که به کورسیه که دا هه لده که را و که وته سه ر زه وی و دایه گریانن. پاشا وه ک کاردانه وه یه ک دهستی بهر زکرده وه تا له تاج سولتانی بدا، به لام هر زوو دهستی دانایه وه و له شهرمان له ژووره که چووه دهر. دره نگانیکی شه وه که ته تهریکی مه دویا له دهرگی پاشا بوو. شا وایزانی ئه مهش هر خۆتیه له قورتاندنیکي دایکیه تی و سه رنج و ناگاهی ده وی. به نه خوازاوییه وه پیشوازیی له ته تهره که کرد.

ئه و کاته ی بابای ته تهر زهر فیکي بچووکي مۆرکراوی له دهستی پاشا دانا، ئینجا چاوه کانی لئ ئه بله ق بوون. خو ئه مه په یامیکی نه یینی پوسه کان بوو. شا دراویکی ئالتونی بو کابرا فریدا و یه کسه ر گه راپه وه ژووری کاری خوی.

^{۱۱۲} جه نه گرتن: گر و و پرک گرتن، لاملیکردن.

بۆ پۇڭزى پاشتر، سەرلەبەيانى لەسەر پەيزەكانەو بەديارکەوت، بە جلى
فەرمى سەربازى تەواو و چەكمە قاوەيىيەكەى لەبەرخۇردا دەبرىقايەو.

لەشكرى پوس لە شەوى پيش دانىشتنى پەرلەماندوا ئامادەكارىيان
تەواوکرد. فەرماندەكەشيان كۆلۈنئىل لىاخۇفى كوزاك بوو، بە پايۇڭز
لەگەل عەيندولەو، كە برىنەكەى تىماركراپوو تۆپە
سەرداپۇشراوكانىيان لە شوپنە ستراتيژىيەكان دانا.

هيشتا پۇڭز ھەلنەھاتبوو، سەربازە پوسەكان بە شاردا وەربوون.
كاتىكىش ئاكنجىيانى تاران لە مالەكانىيان دەچوونەدەر، پاستەوخۇ
پووبەپووى بارگۇڭزى و دۇخىكى توند و لەناكاو بوونەو. پىنگاكانى
گەيشتن بە پەرلەمان گىرابوون، ھەر كەسكىش مالى لە دەوروبەرى
پەرلەمانەو بووايە، بۆى نەبوو لە مالەكەى خۇى دەربچى. سەربازانى
پوس پىنگەى گۆپەپانى بالۆيزخانەى برىتانىشيان بەربەست كرد.
سەربازىكى پوسى لەوئى لى وەسەر تىلى تىليگراف كەوت و كىنلەكەى
پچراند.

پوسەكان بەلپنەكەى خۇيان بۆ پاشا بردەسەر.

ھەر بەراستىش خەونەكەى پاشا بە راست وەرنەگەرا.
ئاخر دوو پۇڭز پىشتر جەمال خان لە پنى ياخيپووە پوسەكانەو پەيامى
ئەوەى پىگەيشت كەوا لەشكرىك بە فەرماندەبى كۆلۈنئىل لىاخۇف لە
پىگادايە بەرەو تاران بېروا. ئىدى مەزندەكە لەو پتر نەبوو، كە شا داواى
يارمەتى لە پوس كردووە تا دەست بەسەر پەرلەماندا بگىڭ.
دەستەبەك لە سواران چاودىرييان خستە سەر پىنگەى گەيشتن بە تاران.
جەمال خان بالۆيزخانەى برىتانى لە پەوشەكە ئاگاداركردبوو. زۆرى

نه خاياند هه واله كه له پټى به ديكر دنى له شكرى روسى له مۆلگه و قهلا سهربازييه كانى دهره وهى تاران پشتراست كرايه وه.

كات تا دههات تهنگ ده بوو، پاشا هه مووانى خستبووه سهر پيگه يه كى شاش. به پهله و پرتاو كۆمپته كه ئاگادارى سهرجه م نوينه رانى په رله مانى كرده وه، ههر له شه ويوه را بچه نيو ته لارى په رله مان. له كاتيكا كولا نيل لياخوف و عه ينوله وه هيزى روسييان به ره و تاران ده نارد، نوينه ران خويان گه ياند بووه نيو ته لارى په رله مان. زورينه نوينه رانى تاران و نوينه رانى شاره كانى ديكه ئه وانهى له شويني حه وانه وه له ناوچه رگه ي شار بوون، له كاتى خويدا گه يشتن، به لام دهسته يه كى هه ژده نوينه رى كه له دهره وهى ديواره كانى شاردا شه ويان به سه ربرد بوو، بۆ ئه وان درهنگ بوو، پټرا نه گه يشتن. كۆمپته ي به رگرى هه موو هه وليكى خوى دا به لكو ئه و ژماره يه ش بگه يه نيته ته لاره كه تا زورينه ئاماده بين.

ئايه توللا ته با ته بائى، كه سايه تيبه سه نه كينه كه ي په رله مانيش هيشتا نه گه يشتبووه په رله مان. ئاخى سهربازى روسى له به رده م مالى ئه و لتيان داكو تابوو، بۆيه نه يده توانى له مالى بيته ده ر. ميرزا په زاي كارامه و كه مۆ ئوانى روسه كان له خشته بيا و ئايه توللا له سه ر بانى مزگه وتيوه و له پټى كولانى لاپتوه بگه يه نيته باخى ماله كه ي پشت په رله مان. به لام ئه سته م بوو ئايه توللا كه له سه ربانى په رله مان بگه يه نريته نيو هۆلى كۆبوونه وه. ئينجا ميرزا په زه ته رده ستانه جوولايه وه. سى پياوى كه ته و به هيزى بانگ كردن تا به ته ور و بيل كونيكيان له ديوارى ته لارى په رله مان كرد و ئايه توللا له پولاوازه كه يان له كونه كه ي برده نيو هۆلى په رله مان. ئايه توللا له وديو ديواره كه وه خوى ته كان دا، تۆزو خۆلى له سه ر خوى لا برد و ميژه ره كه ي راستكرده وه، كه چى كاتى لى وه ژوور هۆلى كۆبوونه وه كه كه وت هيشتا هه نديك قور به كه واكه يه وه بوو.

کاتیکیش پوژ پمیک له که له وه هه لکشا، کولونیل لیاخوف راپوړتی خوی دایه پاشا: "کرده وه که سه رکه وتوو بوو."
پاشا بروکانی هه لکشاند.

کولونیل که نه مه ی بۆ قسه که ی پيشوو زياد کرد: "به لام پيشتر به شيک له وان خویان که ياند بووه ته لاری په رله مان."
پاشا به خوگرييه وه کوتی: "نيمه نه وه ده زانين." نه وه وهاله ناخوشه ی له عه ينولده وله وه پيگه يشتبوو.

کولونيليش کوتی: "په رله مان که مارو دراوه، که س ناتواني ليی بيته ده ر. منيش نه وه ده سه لاتم نييه، لي نه گه ر پاشا بخوازی، ده توانم هه مويان له په رله مان به يتمه ده ر."

پاشاش پيگوت وه: "پيمانوايه نه مه پيوست ناکا. باشته وایه سه ربازانی روس نه چنه نيو ته لاره که. زوری پيناچی له گه ل يه ک ده چين و نه وانه ی نه وي به ده سستی خومان له ته لاره که فريده ده ينه ده ری."
شا فرمووی پياله چایه کی له کولونیل کرد، به لام نه وه سوپاسی کرد و نه یخوارد وه.

"نه گه ر پاشا ناماده یی، ده کرئ برۆين."
نه ویش وه لامی دایه وه: "نيمه ناماده یی!"

مسته وفی نه لمه ماليکی سه روه زیر يه ک دوو جار هه ولی دابوو پاشا ببينی، به لام پاشا هه والی بۆ نارد بوو بۆ پوژی به يانی ده توانی بيته لای. فرمانی پيکرد جارئ له مالی خوی بميتيته وه.

پاشا به ياوهری تپيک له پاسه وانان سواری نه سپه که ی بوو. کولونیل لیاخوف له ده سته راستی ده پوشت. توپه که شی له لای چه په و له سه ر گالیسکه يه ک بارکرا بوو. نه وان به ره و گوره پانی بازار ليديانخوړی، تا

دەسلەلاتی خۆیان لە بەردەم بالوێزخانەی بریتانیدا نمایش بکەن، ھەموو دەرکە و پەنجەرەکانی ئەوێ داخرابوون و ھیچ کەسـیکیش لە خانووەکانی جێی مانەوێ بریتانییەکان نەدەبینرا. پاشا گومانی ھەبوو بالوێزخانەی بریتانی سیخوپی بەسەرەوێ بکا، بۆیە پشتی راستکردووە و پووی دەمی لە کۆلۆنێل پوسیپھە کرد و لەگەلی کەوتە قسە. لای تەلاری پەرلەمانیشەوێ کۆلۆنیل لیاخۆف چوێ پیتشی پیتشەوێ و بەرەو لای فەرماندە مەیدانییەکە، ھەندێ قسە لەگەل کرد و بە کورتی بڕیەوێ و گەرایەوێ لای پاشا.

- "کۆبوونەوێکە دەستپیکردووە و نوێنەرانیش بە چری سەرقالی قسەوباسی خۆیانن."

پاشا بەسەرسامییەوێ پرسى: "کەى؟"

- "ئەفسەرەکە پیتراگەیاندم، باقی نوێنەران لە پنی دیواری مالە دراوسێکانی تەلارەکە توانیویانە خۆیان بگەیننە نێو ھۆلەکە. ھۆلەکە ئیستا پر لە ئەندامە."

- "باشە ئەوان باسی چی دەکەن؟"

کۆلۆنیل نەیدەتوانی وەلامی ئەو پرسیارە بداتەوێ.

پاشا ئاماژەیکى بۆ عەینولەوێ کرد، کە لای تۆپەکە وەستابوو.

"تۆ کۆنترۆلت لەدەستداوە." پاشا بە شیوەیکى خۆگراڤە و بێ ھەلچوون قسەى کرد تا کۆلۆنیل پوسەکە پەى بە تووڕەبوونەکەى نەبا. "ئەوان لە ئیمە زیرەکتر بوون."

عەینولەوێ ویستی شتیک بلى، بەلام شا گوتى: "دەمت داخە. دەى بڕۆ ژوور و فەرمان بە ئەوانەى ناوێ بکە چۆلى بکەن. پیتانبل و ئاگاداریان بکەوێ، ئەگەر ھاتو ئەوێ جێنەھێلن ئەوا زەبروزەنگ بەکار دەھێنین."

عەینولەوێ لەش بەرئەمرانە ئەوێ کرد، کە پنی راسپێردابوو.

چەند خولەكەك دواتر ھاتەوہ لای پاشا: "سەرۆكى پەرلەمانەكە ئەمەى خوارەوہى گوت: ئىمە ئىستا لە ناو وتووێژىكى قورس و چرى دەستور داين. كەمىكى دىكە دەقى دەستورەكە دەخەينە دەنگدان. ئەگەر دەستورەكە پەسەند كرا، دادوہرەكانى دادگای بالا سویندى دەستبەكاربوونيان دەخۆن. پاشان ئاھەنگۆكەيەكى بچكۆلە بۆ ئەو پروداوہ راستىيە شادمانە دەگێڤين. پێدەچى ئەو ھەموو شتانە تا درەنگانى دواى نيوہرۆ بخايەنئ. بۆ ئەمەش ھىچ توندوتىژى پىويست نىيە."

"دەى برۆ بگەرئوہ و بە سەرۆكەكە بلى: دەى بۆ دەرەوہ! ھەر ئىستا! دەنا پاشا ئىوہ لە دواى خۆى پادەكىشيتە دەرەوہ."

عەينولەولە گۆڤرايەل بوو، لى ئەوئەندەى پێتەچوو بەكسەر گەرايەوہ: "سەرۆكەكە دەلى: ئىمە پەيامەكەى شامان بە باشى وەرگرت."

پاشا پرسى: "ھەر ئەوئەندە بوو؟"

عەينولەولە: "بەلى ھەر ئەوئەندە."

پاشا ئاماژەيەكى بۆ كۆلۆڤىل لياخۆڤ كرد، ئەوان يەك دوو ھەنگاو دووركەوتنەوہ تا دووبەدوو راوێژ بکەن و بزائين چى بکەن. پاشان پاشا گەرايەوہ لای عەينولەولە و گوتى: "جاريكى دىكە بېرۆرەوہ نيو تەلارەكە و ئەم قسە توندانەى من بە ھەمووان بلى: يان ئىوہ بەخۆشى خۆتان دینەدەرەوہ، يان پاشا تەلارەكە دەداتە بەر گوللەى تۆپەكەى خۆى."

عەينولەولە سەرى نەوى كردهوہ و پړویشت پەيامەكەى بگەيەنئ. ئەمجارەيان زۆر درەنگتر لە جارەكانى پێشوو ھاتەدەرەوہ:

پاشا لىپرسى: "ئەرى پێت گوتن؟"

عەينولەولەش وەلامى داىوہ: "بەلى خواوہنشكو."

- ئەدى بۆ ھىندەى پێچوو؟

- "ئهوان زۆر به چرى به دهنگدانه وه خهريك بوون."
 - "دهنگدان له سه ر چى؟"
 - "خاوه نشكو، له سه ر قانونه كان."
 - "من ده بى ده رسيكيان پي داده م!"
- لئ هه ر له جيگه ي خۆى مایه وه، له ده ركه ي په رله مانه وه پاما و لئ نزبووه وه.

خۆى ده بووايه شتيك بقه ومى. پاشا له ئه سه په كه ي دابه زى. به دانانى ده سه ته چه بى له سه ر پشتى به ره و لای تۆپه كه ي چوو. ده ستي خسته سه ر لولله كه ي بيري ليكرده وه.

"ده ي پيك رووى له په نجه ره كه كه ن." پاشا وه ها فه رمانى به عه ريفيك كرد له كاتيكا به ده ستي ئاماژه ي بۆ په نجه ره يه كي شووشه په نگيني ديوارى په رله مانه كه كرد.

عه ريفه كه ش فه رمانى به ده ستي سه ربازه كانى كرد: "ئاماده بن!" سى سه رباز به غار ها تنه پيشه وه به شى پشته وه ي گاليه كه كه يان كرده وه، دوو له وحه ي قورسيان هيتان و داياتنا و تۆپه كه يان پال پتوه ناو تا كه يانديانه سه ر زه وى. له و شوينه يان دانا كه عه ريفه كه نيشانه ي كردبوو و لولله شيان ئاراسته ي ته لارى په رله مان كرد. پاشا ئاماژه ي بۆ كردن.

عه ريفه كه گولله يه كي خسته ناو تۆپه كه. كاتيكيش هه موو شتيك ئاماده كرا، پاشا چووه پشته وه ي تۆپه كه وه ستا. هه مووان هه ناسه يان راگرت. ئه فسه ره روسه كان چاوه پتو ئه وه يان نه ده كرد. پاشا خۆى تۆپه كه به ته قيتى. عه ريفه كه به ريز و شكۆوه مه شخه لى ئاگره كه ي دا به ده ست پاشا. كاتى پاشا فتيله كه ي ئاگر دا

كۆلۈنۈل لياخۇف سەرى بۇ پاشا لەقاند. بە ھورمۇننىكى^{۱۱۰} لەكجار زۆرەۋە ئاگر لە لوولەى تۆپەكە ھاتەدەر. گوللە تۆپەكە كۈننىكى لە تەلارەكە كرد. زەۋى لەرزى، ئەسپەكان لە حىلەيان دا و ھەلسانە سەر پاشو.

لەپر ئاگر لە تەلارەكە بەرزبۈۋە و دووكەل لە پەنجەرە بچكۆلە جامرەنگىنەكە ھاتەدەر. پاشا چاۋەپىتى كرد، كۆلۈنۈل چاۋەپىتى بو، ئەفسەرەكان چاۋەپىتيان كرد، بەلام خۇ ھىچ كەس لە دەرەكەى بالەخانەكە نەھاتەدەر. شا بە دېدۇنگىيەۋە لای تۆپەكەى ۋەستابوو، لەو كاتەدا لە نەبوۋنەۋە پىاۋى چەكدار لەسەر بانى پەرلەمانەۋە پەيداۋون و دەستيان بە تەقە كرد.

كۆلۈنۈل لياخۇف خۇى دايە بەر پاشا و بردىيە پەنا تۆپەكە تا گوللە نەيگىرتەۋە. ئەفسەرە پوسەكان، كە ئەو كاردانەۋەيان پەچاۋنەكردبوو، دەستبەجى سەربازەكانى خۇيان كشاندهۋە كۆلانەكانى دەۋروبەرى ئەۋى، تا لە پشت دىۋارەكان خۇيان پەنا بدەن.

شەپىكى سەخت لە دەۋروبەرى تەلارەكە پوۋيدا. پىاۋە چەكدارەكانى سەر بانى پەرلەمان بىن ۋەستان تەقەيان دەكرد و دەرەتتىكى ۋەھايان دايە نۆينەرەكان لە ھەۋشە و باخى پشتەۋە لە تەلارەكە بچنەدەر و دەر بازىان بىن.

كۆلۈنۈل لياخۇف فەرمانى كرد بەسەر تەلارەكە دابدەن و لىنى بچنەژوور. جەمال خان بېروانامەى دەستورە پەسەندكراۋەكەى پەرلەمانى نۆى خستبۈۋە نۆى جانتايەكى چەرمىن و ھەۋلىدا بەسەر بانەكەۋە بازېدا و دەر باز بىن، بەلام ئەفسەرىكى روسى پىكاي. جەمال خان سەرپەلۋى برد. جانتا چەرمىنەكەى لەدەست كەۋت. مىرزا رەزا تەقەى لە ئەفسەرەكە كرد و بۇ لای جەمال خان راىكرد و دەستى دايە جانتاكە و ھەلات.

^{۱۱۰} ھورمۇن: دەنگى تۆپ. دەنگىكى گەرە.

جەمال خان بە سىكەخشكى بەسەر بانەكەدا پۇيشت و لە باخى مالىكى
پشته وەى تەلارى پەرلەمان خۆى فېدا.
هەموو دواى نيوەپۆ لە شارەكەدا هەر شەپ و هەرا بوو، تا گەيشە
ئىوارە درەنگ، ئەوسا سەربازانى پوس توانىيان دەست بەسەر
ناوجەرگەى شاردا بگرن.
بە درەنگانىكى شەو كۆلۈنىل لياخۆف پاپۇرتى خۆى دايە شا:
"بەرەنگارى سەركوت كرا! ئىستا پەرلەمان ھى ئىوہىە."
پاشا بەرەو لای ئاگردانى زۆپاكە پۇيشت، دەستى بۆ سندوقىك برد و
دايە لياخۆف و پىنگوت: "ئەمەمان وەك سوپاسنامە لى وەربگرە!"
كۆلۈنىلەكە لەوہى بىنى سەرسام بوو. ئەمە خەنجەرىكى كۆن بوو، بە
چەندىن بەردەگەوہەرى برسىكەدار پازابوہوہ.

۶۳

شا وینهی خوی دهگری

روژی پاشتر، دروشمی دهسته و تاقمی خوپیشاندهران به شیوهیهکی
نادیارهوه گه یشتبووه کوشک. پاشاش به هندی هه لته گرت و یهک دوو
پۆژ خوی بینیهوه هه مان دروشم له بهرخویهوه دهلیتهوه:

از خون جوانان وطن لاله دمیده
از ماتم سرو قدشان سرو خمیده
له خوینی لوانمان لاله سهری دهرهینا
داریش سهری نهویکرد له بهر ماتهم و شینا

چه ند پۆژیکه پیچوو تا ئارامی و تهکوزی بق شارهکه گه پرایهوه.
سهربازانی پوس گه پانهوه و له جیکه ئه وانداسه ربازانی ئیرانی
پاسهوانی خاله گرنگهکانی شاریان کرد. دوکاندارهکانیش به کاروباری
خویانهوه خهریک بوون و خه لکیش جاریکی دیکه چوونهوه بازار. له
ههراکه دا ههوت په رله مازتار کوژران، یهک دووانیکیش بریندار بوون و

ژماره یه کی به رچاویشیان گیران. نه شزانرا ئاخو چهند سهربازی پوسی له و شه په دا سهری تیدا چووبی. ئایه توللا و په رله مانتاره هه لاتوو کانیس خویان شار دبووه.

هه رچی چاره نووسی جه مال خان بو، له هیچ کهس دیار نه بو، دهنگودی وها هه بوو ئه فسه ریکی پوسی کوشتبیتی. به لام سهرچاوه باوه پیکراوه کان کوتیان گوايه جه مال خان و میرزا پهزا بۆ لای دۆسته کانیان له مۆسکو هه لاتوون.

پاشا هه ستیکرد باش و براوه یه. تیئنگرافی له هه موو شاره گه وره کانه وه بۆ هات که بازار په کان کراونه ته وه و خه لکیش به شیوه یه کی ئاسایی ده چیه مزگه وت و نویژی خویان ده که ن. شتیکی وای نه کرد سووکایه تی پیبکری و هه مووان ده یانیبی ئه و له کوئ وه ستاوه. شا جاریکی دیکه به توندی پنی خوی له سهر زهوی گیرکرد و ویستی سهرکه وتنه که ی بسه لمینی. داوای له وینه گره که ی کرد چهند وینه یه کی له ناو شاره که دا بۆ که سانی دواي خوی بگری. 'شا به وینه گره که ی گوت: 'وینه یه کم لای ته لاره که ی ئه وئ بگره.'

وینه گره که ش پرسى: 'مه به ستی ئیوه لای ته لاری په رله مانه؟' شا به مه به ست نه یده ویست وشه ی 'په رله مان' به کاریبی. ئینجا گوتی: 'وینه یه کی ئیمه له وئ بگره لای ئه و کونه ی تۆپه که مان له دیواره که ی کرد، به جۆریک هه رسیکمان له وینه که دیاربین. ئیمه و تۆپ و کونه که. ئایا ئه مه ده کری؟'

'ئمه کاریکی سه خته له یه ک وینه دا ئه و سییه کۆبکریته وه. هه ر ده بی یان تۆپه که یان سهری تۆی تیدا بی.' شا پیگوته وه: 'به لام ئیمه ده مانه وئ ئه و کونه ی له دیواره که کراوه ده ربکه وئ.'

'خاوه نشکو، هه موو هه ولیکی خۆم ده ده م.'

وینه گره که رایسپارد توپه که ی بۆ بگه یه ننه لای ته لاری په رله مان و له چەندین گوشه و شوینی تاقیکرده وه، ته ماشای کرد و جینگورکی پینکرد تا گوشه ی خوازراو بدۆزیته وه. کاتیک گه یشته مه به سته که ی، ئاگاداری پاشای کرده وه، ئاماده یه. وینه گره که پاشای لای توپه که وه ستاند، له کاتیکدا لولوی توپه که به ره و کونی دیواره که وه بوو. ئه م دیمه نه له گه ل یاریده ره که ی لیزانانه دیارییان کردبوو. وینه گره که له چاوی کامیرا که یه وه به وریاییه وه سهیری ده کرد، دیمه نیک ی هاوسه نگ بوو، به لام کلاوه قووچه که ی پاشا به ته واوی نه ده بینرا.

"خۆ ئه گه ر خاوه نشکۆ سه ری خۆی هه ندۆکه ک^{۱۱۶} بۆ پشته وه ببا. بوه سته، ئاوا زۆر باشه." به م جۆره وینه گره که، که سه ری بردبووه نیو هه مبانه ی ئامیزی وینه گرته که، بانگی پاشای ده کرد.

وینه گره که به نیازبوو وینه یه کی وه های بگری له تابلۆ ناو داره که ی ناپلیۆن بچ، دیمه نیک بای لیده هات، هه وریش له شه ر بوو، توپ دووکه لی له لولوه ده هاته ده ره وه و ناپلیۆنیش له دووره وه سهیری گۆره پانی جهنگی ده کرد.

وینه گره که بانگی کرد: "که میک بوه ستن. پیموایه کونی دیواره که باشتر ده رده که وی ئه گه ر هاتوو پاشا سهیری کونه که نه کا، به لکو ریک به پیچه وانوه سهیری لایه که ی دیکه ی بکا. که واته ته ماشای داره که ی ئه وی بکه و چه ناگه ت که میک به رزتر بکه وه. ده ستنی راستت له سه ر لولوی توپه که دابن. وه هاش نا، هه ر وه ک ئه وه ی لغاوی ئه سه په که ت بگری، ئیستا زۆر باشه، نایابه."

له و ساته دا پیاویک له پشت دره خته که وه ده رکه وت. ئه و قاتیکی له به ردا بوو شه په یه کیشی له سه ر بوو. به ئارامی به ره و وینه گره که

^{۱۱۶} هه ندۆکه ک" له هه ندیک که متر، له که میک که متر.

دههات. شا پښوابوو پيشتر ئو پياوهی بينیوه. له وانه يه ياریده دهری وینه گره که بڼ، يان ئو که سهی لای روسه کان وه رگير بوو. پياوه که نزیکتر بووه وه. شا هه ستیکرد شتیک له گورپدايه و ته ماشايه کی ئو ملا و ئو لای خوی کرد. به لام وینه گره که، که هیتشتا سهری له نيو هه مبانه ره شه که دا بوو، خه ریکی کاری خوی بوو، بانگی کرد: "تکايه مه جوولئ!" شا له شوینی خوی نه جوولا، هیتشتا هر بیری ده کرده وه: "هه گه ر پياوه که بو لای ئيمه بڼ، خو ده بڼ شه پقه که ی دابگرئ. پياوه که شه پقه که ی دانه گرت. کابرا دهستی برده به رکی چاکه ته که ی. شا ههستی به مه ترسی کرد، به لام وینه گره که هر بانگی ده کرد: "که میکی دیکه ئارام بگره. مه جوولئ!" پياوه که ده مانچه يه کی ده رهیتا. پياوه که میرزا پهزا بوو. به ر له وهی پاشا بزانی چی قه وما، دهنگی سڼ ته قه هات. وینه گره که تازه له وینه گرتنه که ی بوو بووه وه. پاشا پاقه نايه سهر زه وی.

٦٤

تاج سولتان

حه کایه تخوانانی چیرۆکی پاشا کۆنینه کان کۆتاییه کانیاں له دهستی خۆیاندايه و هه میسه له کۆتایی چیرۆکه که یاندا ترووسکه یهک بۆ هیوا ده هیلنه وه. که سیش نازانی ئاخۆ راستیاں گێڕاوه ته وه یان نا، به لام هه موو ئه وه ده زانی، هه کایه تخوانه کان له میژوودا سه ره به ستیاں یی ره وا بینراوه تا کۆتایی چیرۆکه که یان به و شیوه یه بینن، که خۆیاں به باشی ده زانی.

به گوێره ی دابه کۆنه که ی ئێرانی یی، ده کرێ ئه مه ی خواره وه راست یی. دوا ی چله ی شا، نوینه رانی په رله مان کۆبوونه وه. ئه وان تاج سولتانیاں وه ک راستپارده به سه ر کوپه بچکوله که ی دانا، که دواتر بچیته سه ر ته ختی پاشایه تی.

ئهم خاتوونه شازاده که شخیه له به رده م په رله مان له که ژاوه زیڕینه که ی دابه زی و به یاوه ری ده سه ته یه ک له پاسه وانان چوه هۆلی کۆبوونه وه که. هه موو نوینه ران له به ری هه لسان و چه پله یان بۆ شازنی خاوه نشکو لیدا.

کاتیکیش به فهرمی سویندی خوارد، به لکه نامه کانی به رده سستی واژو کردن. تاج سولتان دانی به ئه فغانس—تاندا نا که دهوله تیکی خاوهن سهروه ریبه و هیژی ئیرانیسی له هه رات کیشایه وه. خانوو و شایسته کی دارایی بو ژنانی هه ره مسه را دیاریکرد و ناردنیه وه لای ماله باوانیان. تاج سولتان له ژیاندا ما تا ئه و کاته ی شه مهنده فهر هات و کاره باس هات و شه وانه هه موو شه قامه کانی تاران به گلۆپه کاره باییه نوئییه کان پرووناک کران. هه کایه تی پاشاکان هه رگیز به ته واوی کوتاییان نایه ت، چونکه هه میسه هه کایه تخوانان شتیکیان هه یه تا بو شه وی دادی بو ی زیاد بکه ن.

سوپاسنامهی رۆماننووس:

سوپاس بۆ:

سوهیلا سنههتی بۆ پروانینه تیژهکهی.
دانا سهجادی قائیمهقامی بۆ بنه ما و بهرپرسیاریتییه گورهکهی.
گایدۆ هیلمه رهۆرست بۆ هۆلهندییه رهوانهکهی.
بههار سهجادی قائیمهقامی بۆ یارمهتییه وشیارانهکهی.
ئاد قان دهن کیبۆم (دارپژه رهوه) بۆ کاره سهختهکهی.
ساندهر قان فلیرکن (بلاوکه رهوه) بۆ پروانینهکهی.
دهستبارگرتنی ئهوان پاشایان به پیزتر کرد

ۋىدئىرەمىكان:

- مېژوۋى كۆمەلەيەتى و سىياسىي ئىران، سەئىد نەفىسى.
- مېژوۋى كۆمەلەيەتتى ئىران، مورتەزا پادەندى
- پاشا يەكەمىنەكان، دجلە ئاموزگەر و ئەحمەد تەفەزولى
- با نىگامى فېردەوسى، باقر پەرھەم
- ناسنامەى ئىرانى، ساروخ مەسكەوب
- ئاۋەھا زەردەشت تەۋجىلىكى باشتىرى نووسى، پاول مەۋن.
- لەسەر شانى شاۋە، سەردار سالى.
- نمونەى پىاۋى يەكەم و پاشاى يەكەم لە مېژوۋى ئىرانىيەكاندا،
كرىستىنن، ستۆكھۆلم ۱۹۱۷.
- مېژوۋى ۲۵۰۰ سالەى دەۋلەتى ئىرانى بەر لە ھاتنى ئىسلام،
بەھائەدىن بازارگاد.
- ھەزار سالەى پەخشانى ئىرانى، كەرىم كىشاۋەرز.
- ئىران، خاك و خەلك، ياكوب ئىدوارد پۇلاك.
- مەلىچك، پۇژمىرى غولامحەلى خان، بە داپشتەروھى موحسەين
مىرزايى.

- گه‌شتنامه‌کانی موزه‌فەر ناسره‌دین شا له‌باره‌ی گه‌شته‌که‌ی بۆ نه‌وروپا.
- چەند لاپه‌په‌یه‌ک له‌باره‌ی کورش له‌ته‌وجیله‌وه‌هرگیژدراوه.
- باسوخواسیک له‌باره‌ی خشایارشا Xerxes کاتیک به‌ره‌و نه‌سینا کشا که له‌سه‌ر بنه‌مای ویناکردنه‌که‌ی تۆم هۆلاندوه‌هاتووه‌له‌کتیبه‌که‌ی به‌ناوی ئاگری ئێران.
- یاداشته‌کانی تاج سولتانی کچی پاشا.
- ده‌رباره‌ی پاشای ئێرانی داریوش و خشایارشا و له‌باره‌ی کۆشکه‌کانی ئێرانی که له‌سه‌ر بنه‌مای نووسینه‌میژووییه‌کیه‌هیرۆدۆته‌وه‌هرگیژدراوه.
- مونشیت، باسوخواس و نامه‌کانی وه‌زیر میرزا عه‌بدولقاسم قائیمه‌قامی فه‌راهانی.
- جه‌لالینامه، دیوانی شیعرى وه‌زیر میرزا عه‌بدولقاسم قائیمه‌قامی فه‌راهانی.
- قائمه‌قام له‌ئاوینه‌ی پۆژگاردا، بورهان فه‌لسه‌فی.
- هه‌روه‌ها له‌نامه‌کانی ژياننامه‌ی وه‌زیر میرزا ته‌قیخان نه‌میر که‌بیریش هه‌لینجراوه.
- یه‌که‌مین شیعرى به‌ندی ۱۳ به‌شیکه‌له‌گولستانی سه‌عدی.

- دووهمین شیعرى بهندی ۱۲ شیعریکی سه رنجراکیشی ئوستادی
ئیرانی رودهکییه له باره‌ی روبراری ئاموی له ئه‌فغانستان. شیعره
ماکه‌که وه‌ها ده‌ست پیده‌کا: میر ماه است و بخارا آسمان/ ماه
سوی آسمان آید همی
- شیعره‌که‌ی بهندی ۲۴ هی عومه‌ری خه‌یامه.
- رسته سه‌ره‌تاکانی نامه‌که‌ی وه‌زیر که پاشا خواستوو‌یه‌ته‌وه هی
نامه‌ی ئیبن خه‌لدونه.
- شیعره‌که‌ی بهندی ۴۰ له چوارینه ئیرانییه‌کانه له‌لایه‌ن (یان
سپیردایک ده) ده‌ستکاریکراوه.
- شیعره‌که‌ی بهندی ۵۷ هی حافزی شیرازییه، له‌لایه‌ن یان دایک
ده‌ستکاریکراوه.

چەند دېرېك لە ژياننامەى وەرگېر

➤ لە ۱۹۶۸ لە گوندی گرتک، لە دۆلى پوسستى دەقەرى بالەكايەتى لەدايکبوو.

➤ لە ۱۹۸۸دا بە کالۆريۆسى لە قانون لە زانکۆى بەغدا وەرگرتوو.

➤ لە ۱۹۹۷هـ تا ۲۰۱۲ ئاوارەى ئەوروپا (هۆلەندا و بریتانیا) بوو.

➤ لە پال زمانى زگماکید! زمانەکانى عەرەبى، هۆلەندى و ئینگلیزىش دەزانى.

➤ لە ۱۹۸۶—هەوە هەولى نووسىنى داو. زیاتر لە بیست کتیبى لە زمانەکانى هۆلەندى و ئینگلیزییهو وەرگێراون. دەیان گوتار و لیكۆلینهوێ قانونى و سیاسیشى بلاوکردوونەتەو.

چاپکراوه‌کانی و مرگپږ

۱ - نه‌پښه‌کانی مۇساد، نووسینی گوردون توماس، وەرگپږان له هۆله‌ندییه‌وه، سن جار چاپکراوه‌ته‌وه؛ چاپی یه‌که‌م ۲۰۰۸ چاپخانه‌ی میثی، هه‌ولیر. چاپی دووه‌م ده‌زگی چاپ و بلاوکړنه‌وه‌ی پښه‌لات، هه‌ولیر ۲۰۱۴. چاپی سیمه‌م پښه‌لات ۲۰۱۶.

۲ - مادلین ټر لبرایت، سیاسه‌تی ئەمریکا و پښه‌لاتی ناوه‌راست، وەرگپږان له هۆله‌ندییه‌وه، سه‌نته‌ری نما ۲۰۰۹، هه‌ولیر.

۳ - داود بنگرین، دامه‌زیننه‌ری ده‌وله‌تی ئیسرائیل، نووسینی پښه‌رت س. نت یوه‌ن، وەرگپږان له هۆله‌ندییه‌وه، چاپخانه‌ی میثی ۲۰۱۱، هه‌ولیر. چاپی دووه‌م ناوه‌ندی ټاویږ ۲۰۱۶ هه‌ولیر.

۴ - کوردستان له نیوان سیفه‌ر و سنووره‌ ده‌ستکرده‌کاندا، نووسینی: میسه‌ر لیڤر واگنه‌ر. میژوو. وەرگپږان له ئینگلیزییه‌وه. چاپی یه‌که‌م؛ له بلاوکراوه‌کانی ئەکادیمیای کوردی هه‌ولیر ۲۰۱۳. چاپی دووه‌م، ټاویږ ۲۰۱۵.

۵ - وهرزیک‌ی سه‌پی وشکوبرینگ، ئەندریڤ برینگ. پښمان. وەرگپږان له ئینگلیزییه‌وه، ناوه‌ندی ټاویږ بډ چاپ و بلاوکړنه‌وه، هه‌ولیر ۲۰۱۳.

۶ - ژبانی من، چۆن ئیسرائیل دامه‌زیننه‌را؟ گولدا مایه‌ر، یاداشت، وەرگپږان له ئینگلیزییه‌وه، ناوه‌ندی ټاویږ، هه‌ولیر. ۲۰۱۴.

- ۷ - ئىنفىرتو، دۆزەخ، دان براون، رۇمان، ۋەرگىتران لە ئىنگىلىزىيە ۋە،
ناۋەندى ئاۋىر بۇ چاپ و بلاۋكردنە ۋە، ھەولير ۲۰۱۵.
- ۸ - شەرەف، ئەلىف شەفەق، رۇمان، ۋەرگىتران لە ئىنگىلىزىيە ۋە، ناۋەندى
ئاۋىر بۇ چاپ و بلاۋكردنە ۋە، ھەولير ۲۰۱۵.
- ۹ - ياخىيون، مناحىم بىگن، يادەۋەرى، ۋەرگىتران لە ئىنگىلىزىيە ۋە،
ناۋەندى ئاۋىر بۇ چاپ و بلاۋكردنە ۋە، ھەولير ۲۰۱۶.
- ۱۰ - خانوۋەكەى مزگەۋتى، قادر عەبدوللا، رۇمان، ۋەرگىتران لە
ھۆلەندىيە ۋە، ناۋەندى ئاۋىر بۇ چاپ و بلاۋكردنە ۋە، ھەولير ۲۰۱۶.
- ۱۱ - كودەكەى دافىنشى، دان براون، رۇمان، ۋەرگىتران لە ئىنگىلىزىيە ۋە،
ناۋەندى ئاۋىر، ھەولير ۲۰۱۶.
- ۱۲ - خەتى بزمارى، رۇمان، قادر عەبدوللا، ۋەرگىتران لە ھۆلەندىيە ۋە،
ناۋەندى ئەندىشە، سلىمانى ۲۰۱۷.
- ۱۳ - كودە ھەرەگرنەكانى مۇساد، مىخائىل بار زۇھار و نەسىم مىشال،
ۋەرگىتران لە ئىنگىلىزىيە ۋە، چاپخانەى ھەمدى، ۲۰۱۸ سلىمانى.
- ۱۴ - لە مەككە، قادر عەبدوللا، رۇمان، ۋەرگىتران لە ھۆلەندىيە ۋە،
چاپخانەى ھەمدى، ۲۰۱۸ سلىمانى.
- ۱۵ - ئەرئى كورد بوونە بەردە باز؟! رۇبەرت برىان گىبسن، مېژوو، لە
ئىنگىلىزىيە ۋە، چاپخانەى كوردستان، سلىمانى ۲۰۱۹.

۱۶- شه‌وه س‌پیه‌کان، مناحیم ینکن، یاد‌وه‌ریی، له ئینگلیزییه‌وه، چاپخانه‌ی رۆژه‌لات، ه‌ولیر، ۲۰۱۹.

۱۷ - زۆربای ئیرانی، قادر ع‌بدوللا، رۆمان، له ه‌وله‌ندییه‌وه، چاپخانه‌ی ه‌مدی، سلیمانی، ۲۰۲۰.

۱۸- ژیا‌نی من، گولدا مایه‌ر، یاد‌وه‌ریی، له ئینگلیزییه‌وه، چاپ‌یکی نویی چاک‌کراو، چاپخانه‌ی کارق، سلیمانی، ۲۰۲۰.

۱۹- ک‌چانی دوو‌ک‌ل و ئاگر، ئا‌فا ه‌وما، رۆمان، له ئینگلیزییه‌وه، سلیمانی چاپخانه‌ی کارق، ۲۰۲۱.

۲۰ - ه‌یل‌یک به‌نیو ل‌مدا، ج‌یم‌س بار، میژوو، له ئینگلیزییه‌وه، ناوه‌ندی جه‌مال ع‌یرفان، سلیمانی ۲۰۲۱.

۲۱- شای ئیران؛ کوردی ع‌یراق و شیعه‌ی لوبنان، ئاره‌ش ره‌ئیس‌ینه‌ژاد، میژوو، له ئینگلیزییه‌وه، چاپخانه‌ی رۆژه‌لات، ه‌ولیر ۲۰۲۲

۲۲- پاشا، قادر ع‌بدوللا، رۆمان، له ه‌وله‌ندییه‌وه، چاپخانه‌ی رۆژه‌لات، ه‌ولیر ۲۰۲۲

ته هلی عیبرهت ماوه که، بی سهیری ناسر شا بکات
 دوو له دوو سی کهم شه هی کرد و کشیکی پئی نه هات
 هاتی وا سهیری نه هاتی کهن که سهر تیپان سوار
 پاسه وانی بوون، له ناو به ستا پیدائی کردی مات
 «مه جوی»

Kader Abdolah
The King

T. by: Shafiq H. Kheder

2022-Hawler

له بئلاو کراوه کانی چاپخانه ی روژره لات / هه و لیر